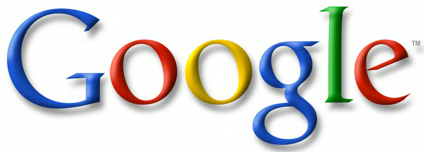

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

B 1,240,370

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

REDAKTOR: **JOSEF KALOUSEK.**

DÍL XVII.

Listinář Viléma z Pernšteina 1501—1521.
Urbář panství Hlubockého 1490.
Urbář panství Pardubského a Kunětickohorského 1494.
Registra rybničná na panství Pardubském a Bydžovském 1494—1520.
Dodavek k dopisům 1496—1511 a k listinám 1472—1518.

V PRAZE 1899.

V KOMMISSI KNIHKUPECTVÍ: BURSÍK & KOHOUT.

Slavný historiograf František Palacký r. 1840 vyžádal si od tehdejšího stavovského výboru zemského svolení, aby nákladem stavův království Českého mohl vydávati listiny a listy, kteréž sepsány byly ve stoletích XIV., XV. a XVI. jazykem českým a jsou důležity ke zpytování dějin českých oněch dob. *Archivu Českého*, jakž nazvána jest tato sbírka pramenů dějinných, vyšel díl I. roku 1840, díl II. 1842, díl III. 1844, díl IV. 1846; když pak po několika letech Palacký hodlal pokračovati ve vydávání Archivu Českého, výbor zemský roku 1853 odložil to na dobu neurčitou; po dlouhých přestávkách a vždy po novém příznivém rozhodnutí výboru zemského vydal Palacký ještě díl V. r. 1862 a díl VI. roku 1872*). Ve předmluvě k tomuto VI. dílu Archivu Českého poznamenal Palacký, že „umínil obmeziti práci svou předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstavuje péči o další v té věci pokračování svým potomkům.“ Avšak Františkovi Palackému, stojícímu tehdáž již na sklonku svého účinného života, nebylo dáno, aby tuto publikaci třeba jen v obmezení naposledy přijatém přivedl k zamýšlenému konci; díl VI. Archivu Českého byl poslední, jejž Palacký vydal, ačkoli on sám nejlépe věděl ještě o znamenitých zásobách příhodných pramenů historických z doby před rokem 1526, a opisy některých zvěčnělý dějepisec sám si byl opatřil a jich k vylíčení věku Jagellonského také použil.

Spolek Historický v Praze, uznávaje potřebu a příhodnou chvíli, aby se pokračovalo ve vydávání Archivu Českého, podal dne 1. října 1884 žádost ke sněmu království Českého, aby na ten účel zase povoloval summu peněz z prostředků zemských, jakáž před smrtí Františka Palackého (1876) stávala v rozpočtě zemském. Po návrhu výboru zemského sněm český při vyřizování rozpočtu zemského na rok 1886 učinil toto usnešení: „K dalšímu vydávání Archivu Českého povoluje se na rok 1886 částka 3000 zl. s tím doložením, že rozhodování o tom, jaké prameny by se vydávati měly, se svěřuje Král. České Společnosti Náuk, a že zemskému výboru se ukládá, aby další potřebné kroky se společností tou ujednal, a sice v tom smyslu, aby ekonomická stránka podniku zůstala jako druhdy věcí výboru zemského.“ Také rozpočet zemský na rok 1887 vykazoval 3000 zl. k tomu účelu; potom pak sněm povolil takovou každoroční summu k vydávání Archi Českého na pět let 1888—1892, a po jich vy šení opět na leta 1893—1897 i 1898—1902.

*) Viz Františka Palackého spis: Zur böhmischen Geschichtschreibung, vyšlý v Praze 1871, na str. 87, 131, 137; — též předmluvu k VI. dílu Archivu Českého.

Král. Česká Společnost Náuk, dohodnuvši s výborem zemským, zřídila k vykonávání úk sněmem na ni vzneseného kommissi, do kteréž 1886 byli zvoleni její členové: Václav Vladi Tomek jakožto předseda kommisse, Antonín Gi dely, Josef Emler, Josef Kalousek, Jaromír Če kovský, Jaroslav Goll, Antonín Rezek. Po sm Gindelyho († 24. října 1892) zvolen byl na je místo do kommisse František Dvorský, a po odcho A. Rezka do Vídně 1896 Vojtěch Nováček. K b postřednímu a jednotnému vedení podniku, při ně sic účastní se nyní mnozí vydavatelé, kommis uznala zapotřebí ustanoviti ze sebe redaktora, kteréhož zřízen byl člen níže podepsaný.

Archiv Český vydává se dále v téže spůso a podobě, v jakéž prvních šest dílů péčí Františ Palackého na světlo vyšlo dle programu, jenž v tištěn jest při díle prvním roku 1840. Obsahu z pravidla písemnosti jazykem českým psané, a si v pěti oddílech:

A) Psaní poselací všelikého druhu.

B) Zápisy zemské obecné a sněmovní, listiny královské a úřední.

C) Listiny soukromé.

D) Výpisky právní a dějinné.

E) Výtahy a přehledy z listin čerpané.

Listy a listiny vydávají se ne porůznu, vždy sbírka kusů k sobě nějak náležitých. Př devším hledí se k tomu, aby ty druhy a sbír pramenů, jež Palacký vydával, doplnily a dove se až do roku 1526, ač tento rok ani nyní ne býti přehradou, kterou by se měla trhati sbírka semností, ježto dohromady souvisí původem sv nebo příjemcem anebo nějakou stránkou věcno

Díl VII. vycházel, tak jako díly dřívější, sešitech 15archových. Počínaje dílem VIII. us noveno za pravidlo, aby se vydal vždy celý najednou. Z příčin oznámených ve předmluvě k d XII. oblíben byl posledně ten spůsob vydávání, a tiskly se vždy dva díly Archivu Českého součas z nichž jeden má býti vyplněn jedinou velk sbírkou pramenů, druhý pak má obsahovati sbír drobnější.

V Praze v dubnu 1899.

J. Kalousek.

DB 193 .A67

Úvod vydavatelův.

Tento druhý a konečný díl diplomatáře pana Vilíma z Pernšteina obsahuje na stranách 1—283 čísla listin 759 až 1072 z let 1501—1521. Za listinami na str. 284—374 položen urbář panství Hlubockého od r. 1490. Pan Vilém hned, jak jmenovaný statek od krále Vladislava v zástavu přijal, zavedl nové hospodářství. Aby až do nejmenších podrobností seznal, jaká mu práva přísluší, jaké povinnosti uloženy poddaným, jaká byla obdarování, jich služby, dávky, platy, dal jako dobrý hospodář pro zavedení přesného řádu, přehledu, a aby zvýšeny býti mohly důchody panství, sepsati Registra hlavní zboží Hlubockého. Poznáváme, že zápisy register týkají se statků poddaných a jich povinností; nejsou v nich tudíž zaznamenána zboží panská, na nichž držitel statku sám hospodařil, jeho zámky, tvrze, role, lesy, řeky, rybníky, pivovary, převozy, cla, patronát atd. Stará registra podávají jen seznam usedlých, ukazují, jak přiděleny byly obce tomu kterému rychtářství, jichž bylo na panství deset; několik vesnic že spravováno úřadem hajných, a někteří poddaní robotními povinnostmi že náleželi ke Zvíkovu, jiní k Písku. Pod hlavním titulem „rychtářství" se jménem městečka nebo vesnice zapsána jsou jména osedlých, při kterémž při každém udáno, jakou má usedlost, jaké jeho platy, povinnosti. Zaznamenány pustoty obecní, na konci seznamu pak každé obce udána suma všech důchodů. Mají-li již plně vyznačená jména osedlých svůj význam, zajímají nás neméně jich platy a povinnosti. Poddaní odváděli peníze, dávky přírodnin a vykonávali všeliké služby a práce. Z peněžitých platů čteme *berni vánoční,* kteráž obnášela skoro půl groše z jednoho jitra a rovnala se, ač ne úplně, *platu* dávanému *o sv. Jiří* a *o sv. Havle*; *robotní* dávalo se o sv. Janě. Více platilo se *zámazné*, kteréž obyčejně odvádělo se rychtáři, však při sepisování register zboží zaznamenáno, „poněvadž rychtář k tomu spravedlnosti nemá", aby zámazného nebral; rovněž „neviděl pán spravedlnosti" toho, aby rychtář bral *plat z krčem* a *šenku*, i obrátil takové oboje platy k svému užívání. Se stejným osudem potkali se *hajní a lovčí,* jimž také vzat plat *pastevné, pastevní oves*, někdy však jim ponechán nebo později opět propuštěn. Více platili někteří *podýmní. dojné*, *na biřice*, odváděli *desátky*, *kněžské platy*, *med*, *pojistebné*: oves, slepice, sýr.

Z osedlých byl málokterý *vysazený*, totiž od platu osvobozený; někteří měli *los*, tj. část pozemků, od vrchnosti v nájem daný. *Lán* počítán na 60 jiter, a dělil se v půl, *pololání*, třetinu a čtvrt. Někde udáno, že sídla, sedění k polnostem není; některý že má stavěti, les mu k tomu dán; dosti najde se usedlostí pustých od „prvních válek". Za seznamem osedlých zapsán *Zpuosob o rychtářích* (zde str. 357), *Zřiezenie o pojezdném, o lovčiech a hajných* (str. 360), na konci pak vepsány jsou svobody, kteréž týkají se některých usedlostí na panství Hlubockém (zde str. 367—374).

Urbář nalezá se v knížecím archivu zámku Hlubockého v původní překladací vazbě ve svinské kůži, od níž kus přehnuté desky utržen. Na přední zevnitřní straně napsán a časem již silně setřen původní nápis: „Registra hlavnie zbožie Hlubockého", nad nímž německá slova z konce 17. století: „Urbarium der Herrschaft Frauenberg". Listů in quarto všech (z nichž několik prvních častým mykáním silně rozedráno) nově foliovaných jest 167. Původní foliace znamenána byla podle rychtářství velikými písmenami v pořádku abecedním, k nimž číslice přidávány, pokud počet vsí toho vyžadoval; n. př. rychtářství Lišovské A. 1. až A. 28., rychtářství Purkarecké B. 1. až B. 29. atd., a končí při písmenu K a číslu 16; další listy znamenány jsou novou rukou 129 až 167. Na přední desce uvnitř přilepen rejstřík všech obcí podle rychtářství zařaděných s udáním původní abecední foliace, takže při rozevření knihy ihned zřetelný byl přehled míst v registrech zapsaných; vytištěn jest zde na str. 284-5. Na vnitřní straně zadní desky napsal písař všeliké sentence, jako: Buďte dlúho nebo krátko, musí někomu veta býti; Amen solamen non est ɔc. Registra psána jsou jednou rukou, přílohy však jinými písaři. Se sepisováním jich počato roku 1490, jakž viděti v našem otisku na str. 288 (v druhém sloupci při Kazimasovi) a jinde; přípisy ukazují na léta pozdější.

Podobně a za týmiž příčinami, jako na zboží Hlubockém, napsati dal Pernštein registra nebo seznamy poddaných na panství Pardubickém a Kunětickohorském. V archivu musea českého chované dva rukopisy register jmenovaných panství, založené po r. 1494, darovány byly museu již strhané, neúplné. První římskou I. značený jest o něco málo starší nežli druhý, římskou II. vyznamenaný. Druhý částečně úplnější má tu výhodu, že také zaznamenává později k panství přivtělené nebo zase zatopením rybníků zrušené osady, jakož i připsána jména novějších majitelů usedlostí u některých až do polovice 16. století, takže viděti, jak držitelové statku se měnili, a z přeměn platů, dávek znáti jich zvýšení nebo snížení. Oba rukopisy jsou necelé a při vazbě přeloženy některé listy z prvních register do druhých. Aby urbář jmenovaného zboží mohl býti pokud možno úplný, užili jsme obou rukopisů a naznačili pramen; vzali jsme však druhý na základ, jehož úředně užíváno, a v němž připsáni pozdější držitelové, poněvadž by věděti se nemohlo, kam a ku kterému osedlému později připsaná jména připojiti. V tisku našem str. 375—443 při jménech osedlých naznačeni jsou novější majitelé v závorce, jakož i pozdější některé urbární přípisy.

Po vypsání jmen poddaných, jich pozemků, soukromých platů (jednotlivých osadníků při městě Pardubicích a vesnice Počapel) a dávek každé obce, různých povinných prací panských, položeno jest zboží *království* (str. 442), *mlýnové* (str. 443), *podací kostelní* (str. 445), *honové* (str. 445), *lesy* (str. 446) *a pořízení, jak se mýtiti mají* (str. 448), zaznamenány *pustiny* (str. 449), *Labe* a *řeky* jak rozděleny a platy z nich (str. 452—454), *louky* (str. 455), *prodej trav a pastviště* (str. 457).

Vedle polního, lesního hospodářství pečoval také horlivě pán z Pernšteina o rozmnožení důchodů zakládáním rybníků na rozsáhlých panstvích. Registra rybničná z let 1494—1520, pro budúcie pamět založená, *co lidem za škody rybníky udělanými na panství Kunětickohorském a Pardubickém oddáno* (zde na str. 459—527), ukazují, jakým byl i v tom přesným, vzorným hospodářem a také ušlechtilým člověkem, jenž poddaných na prospěch svůj neobtěžoval, neutiskoval, jakož viděti z mnohých důkazů v registřích rybničných zapsaných a zde uveřejněných. Podobně svědčí *Náhrady za pozemky zatopené na panství Bydžovském 1516—1518* (str. 527—532), a *Smlouvy se sousedními držiteli statků o vodu*

(str. 535—538). I *cídění struh* vodních (str. 533—4), jimiž zavlažoval pozemky statků svých a odváděl i přiváděl proudy vodní, podává důkazy, jakým znamenitým a prozíravým byl hospodářem.

Registra rybničná, kteráž Palacký někdy v panském archivu Pardubském prohlížel, nalezena byla 1895 (jak učiněna zmínka v úvodě k prvnímu dílu diplomatáře Pernšteinova v XVI. díle Archivu Českého str. V.) rozedraná, necelá, při výzkumné úřední cestě adjunktem archivním panem dr. V. Nováčkem v Golčově Jeníkově, a přinesena do Prahy k opsání; začátek rukopisu 13 listů objevil se teprve loni 1898 jako dar v archivní sbírce musea města Pardubic. Rukopis v starších, porouchaných, lepenkových a popsanými pergamenovými listy polepených deskách in folio čítá vedle starší (nikoliv však původní) foliace s 13 Pardubskými 153 listů, z nichž některé nebyly popsány, a mezi kteréž vloženy listy s různými pozdějšími zápisy do register těch náležejícími z 16. i 17. století.

A abychom doplnili doklady o vzorné správě všeho jeho hospodářství, uveřejnili jsme na str. 539—540 z Registru, v němž zapisovány prodajové statkův *na panství Kunětickohorském a Pardubském, zač který statek prodán jest, kterého léta po čem placen a na které časy*, také několik ukázek. Rukopis register o prodeji statkův nachází se v archivu českého musea, čítá 329 foliových listů a 48 vložek, dle starého foliování bylo 376, chybí tudíž 47 listů. Rádi bychom byli také poznali činnost hornickou páně Vilímovu, neboť listiny některé ukazují, že dána mu byla králem moc a svolení, aby mohl kovy dobývati: i dověděli jsme se, že p. t. p. prof. Huyer, archivář města Budějovic Českých, viděl v Adamově u hostinského horní knihu Adamova založenou Vil. z Pernšteina; marné však bylo další naše pátrání, rukopis ztracen.

V dodavku uloženo několik listů (str. 541—7) a listin (str. 548—563). Zmínky a zprávy v některých knihách tištěných pro ušetření místa vypustili jsme; užijeme jich při sepsání životopisném jmenovaného pána.

K seznamu archivů v prvním díle diplomatáře Vilíma z Pernšteina (v XVI. díle Archivu Českého str. VI.) uveřejněných, z nichž prameny jsme čerpali, přidáváme: archiv města Dašic, knihovnu hraběte Jiř. Waldsteina v Duchcově, státní archiv v Mnichově, dvorní ve Vídni a knížecí Hatzfeldský v Lipníku.

Konečně pak k díkům vysloveným rovněž v prvním díle připojiti musíme vřelý dík Jeho Jasnosti knížeti Adolfovi ze Schwarzenbergu, vévodovi Krumlovskému, jenž s převzáctnou liberálností na intervenci veleslavného výboru zemského svoliti ráčil, aby rukopis urbáře Hlubockého zapůjčen byl archivu zemskému k opisu; více děkujeme p. prof. dru Frantovi v Lipníku, jednateli musea Pardubického p. Velenskému, L. Domečkovi, koncip. při městském úřadě v Hradci Králové, a V. Kratochvílovi, c. k. koncipistovi při c. k. dvorním archivu ve Vídni.

V PRAZE na den přenešení sv. Václava r. 1899.

František Dvorský.

Opravy.

Na straně 258, řádek 16. shora, místo stvrzujemsp na ůsob čti: stvrzujem *na spůsob.*

„ „ 280, řádek 9. shora, místo na Hostini čti: *na Hostimi;* a v rejstříku str. 584 k řádku „Hostim u Jaroměřic 187" připiš číslo *280.*

„ „ 285 v sloupci prvním při rychtářství Čížovském místo Druhovle čti: *Drhovle.*

„ „ 367 v poznámce uprostřed věta poslední má zníti: „Pod čísly *4 a 5* vydáváme zápisy, jichž originály chová u sebe p. František Lexa v Poněšicích; opisy jich jsou též v urbáři, odkudž pocházejí i další čísla *6—9.*"

Některé omyly ve čtení vlastních jmen opraveny jsou v rejstříku abecedním.

V rejstříku k dílu předešlému XVI. na straně 597 staly se nemilé omyly při rozeznávání stejnojmennných příslušníků rodů Pernšteinského; týče se to odstavců nadepsaných: Jan otec Viléma z Pernšteina, Jan bratr Viléma z P., Jan bratrovec Viléma z P.; ty tři odstavce mají se škrtnouti, a na jejich místo mají se postaviti tyto dva odstavce:

— Jan otec Viléma z Pernšteina 103-4, 113, 116, 122-3, 125-6, 129, 130, 133-4, 141-2, 144-9, 154, 166, 169, 179, 180, 252, 343, 456-7, komorník Brn. 162-3, 171-2, 182-3, 191, 197-8, manželka 142.

— Jan bratr Viléma z Pernšteina 145, 147, 166, 190-1, 207-9, 221, 254, z Cimburka na Tovačově 206, manželka 218, 230.

Red.

C. XXII.

LISTINÁŘ PANA VILÉMA Z PERNŠTEINA

z let 1304—1521.

Sebral a k vydání upravil **František Dvorský.**

(Čísla 1—758 z let 1304—1501 viz v díle XVI. str. 73—560.)

759.

Výpověď vyslaných pánů českých a moravských (mezi nimi Vilím z Pernšteina) o různici mezi biskupem Olomúckým Stanislavem a bratřími z Bozkovic o stavy a vedení vody na mlejny u městečka Březové.

V Březové 1501, 11. července. — Cop. vid. z r. 1652 mus. Frant. v Brně.

Léta narozenie syna Božího tisícího pětistého prvního, v neděli před svatú Margaretú, z rozkázánie nejjasnějšího knížete pána pana Vladislava Uherského, Českého ɔc krále ɔc, margrabie Moravského ɔc, jsouce vysláni my Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, z pánův téhož království, Jan z Lomnice na Mezříčie, nejvyšší hejtman markrabství Moravského, Karel z Vlašimě a z Úsova, z pánův markrabství Moravského; a z vládyk království Českého Jan Špetle mladší z Prudic, Zikmund z Šárova ɔc, a Zikmund z Chmelic, purgrabie hradu Pražského ɔc, a z markrabství Moravského Jakub z Šárova a na Krumsíně, hofrychtýř margrabství Moravského, a Hanuš Haugwic z Biskupic na Búzově, o tu různici, kteráž jest byla mezi důstojným u Boze otcem a pánem panem Stanislavem biskupem Olomúckým z strany jedné, a urozenými pány panem Jindřichem a panem Janem bratřími vlastními z Bozkovic a na Svojanově z strany druhé, o stavy a vody na mlejny vedenie, tu kdež oni pan Jindřich a pan Jan ten stav nad svrchním mlýnem v řece svej u městečka Březovej byli jsou zdvihli a sbořili, a skrze to sboření ten svrchní mlejn vody jest neměl a mleti jest nemohl; a o druhý mlýn pod tím mlýnem nejbližšie páni Svojanovští pravili jsou, že bez povolení jich stav nad tím mlýnem státi neměl, ani voda na ten mlýn vedena měla býti.

Páni Jich Mti i páni z vládyk nahořepsaní vzavše to na se mocně, s jich obojích stran dobrú vůlí, i o struhy dolejší pod tím mlýnem toho všeho pilně ohledavše, i vypovídáme takto: Aby ten stav nad svrchním mlejnem zase udělán byl, však na tento způsob, aby na tej řece a na tom místě práh udělán byl, tu kdež stav byl, tak zvejší a na takovú mieru, aby tej řeky polovice na ten mlejn tou struhou udělanú volně jíti mohlo ku požitku těm oběma mlýnoma, bez překážky pánův Svojanovských i budúcích jich všech držitelův na věčné časy zbožie Svojanovského i Březovského. A druhá polovice tej vody ta jíti má starým tokem beze vší překážky kněze biskupa JMti i JMti poddaných Březovských, též na věčné časy, i JMti budoucích i vší kapitoly kostela Olomúckého.

Item jestli že by pak pan biskup JMt. anebo kapitola Olomúcká anebo oni Březovští kdy z žádosti nebo z prosby to obdržeti mohli na páních Svojanovských nebo budoucích jich, aby jim tu všecku vodu propustili na ty mlýny, to na jich dobré vůli státi bude. O strúhy, kteréž jsou u samého městečka, jakož jsou vrbím zarostlý na straně pánův Svojanovských v prostředku tej řeky, to Březovští budú moci vysekati, vykopati, vyčistiti, aby mohla voda svobodně jíti a odpad svůj mieti, však tak stavu pánův Svojanovských nepřekážejíc ani jím co hejbajíce ani jeho skopávajíce.

O napájení koní, dobytka oc v té řece a jí k svým ke všem potřebám braní a požívání: Oni Březovští toho požívati mají beze všech pánův Svojanovských překážky i budoucích jich na věčné časy, buďto do sladovny, do lázní neb do pivovarův, k čemuž by jí koli potřebovali. Oni Březovští v tej řece ryb žádných lapati nemají bez vůle pánův Svojanovských. Co se břehu Březovských dotejče, ten Březovští budou sobě mocti spravovati, jak se jim zdáti a líbiti bude, na věčné časy beze vší překážky pánův Svojanovských.

Tyto všecky věci, kusy, artykule, klausule slíbily sobě obě straně nahořepsané věrně a právě zdržeti a skutečně zachovati na časy věčné. A my svrchupsaní pečeti naše vlastní k této smlouvě na svědomí přitiskli jsme, a každé straně jednu dali jsme pro pamět; a Zikmund z Chmelic svrchupsaný nemaje své pečeti při sobě, prosil jest urozeného a statečného rytíře pana Jana Špetle z Prudic, aby pečeť svou místo pečeti jeho k této smlouvě přitiskl. Jenž dán a psán v Březovej, léta a dne ut supra.

760.

(l. XI.) Dobrá vuole na Novošice od pana Heralta a od pana Ladslava bratří z Kunstatu panu Vilémovi z Pernšteina.

Na Hodoníně 1501, 1. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 97; měst. Brn. f. 56 b—57.

Heralt a Ladslav bratřie z Kunstatu a na Hodoníně i s svými erby vyznáváme . . . že jakož jmáme list a zápisy od najjasnějšieho knížete a pána pana Jiřieho

krále Českého a markrabie Moravského, Lucemburského a Slezského vývody a Lužicského markrabie dobré paměti, kterýžto list a zápis svědčí urozenému pánu panu Čenkovi Kunovi z Kunstatu, otci našemu dobré paměti, a jeho erbóm, v němž se zapisuje od kláštera Žďárského ves Novošice s lidmi úročními, s dědinami, s lukami, s rybníky, s potoky, se všiem a všeliakým příslušenstviem, jakož ta ves v svých mezích záležie, a to v XV^C f. uherských na zlatě i na váze spravedlivých, jakož pak ten list královský všecky věci šíře a dostatečnějie v sobě zavírá a zavazuje; v kterémž listu takto svědčí dobrá vuole v tato slova: že ktož by ten list jměl s nadepsaného pana Kuny a jeho erbuov dobrú vuolí a svobodnú, tomu aby příslušalo plné právo všech věcí, kteréž se v tom listu královském zavírají a zavazují, úplně a docela. A jakož také máme list druhý potvrzenie od najjasnějšieho knížete a pána pana Vladislava Českého krále a markrabie Moravského, Lucemburského a Slezského knížete a Lužicského markrabie a již nynie i krále Uherského ɔc, pána našeho najmilostivějšieho, na list krále Jiřieho nadepsaný, kterýžto list a potvrzenie též urozenému pánu panu Čenkovi Kunovi z Kunstatu, otci našemu dobré paměti, a jeho erbóm svědčí, jakož pak ten list a potvrzenie již psané všecky věci dostatečnějie v sobě zavírá a zavazuje; v němž také dobrá vuole v tato slova: že ktož by ten list s již psaného pana Čenka a jeho erbuov dobrú a svobodnú vuolí [měl], tomu každému aby příslušalo to plné právo všech věcí, kteréž se v tom listu zapisují a zavírají.

Protož my svrchupsaný Heralt a Ladislav bratří z Kunstatu i s svými erby, s dobrým rozmyslem a svých přátel radú dali jsme a tímto listem dáváme mocně svú dobrú a svobodnú vuoli na ty oba listy královská nahoře psaná i na to všecko, což se v těch listech zavírá a zavazuje, urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina ɔc a JMti erbóm a dědicóm i tomu každému, ktož by to jměl s nadepsaného pana Viléma a jeho erbuov dobrú vuolí a svobodnú, tak aby oni toho mohli užívati, jakž by se jim zdálo, tak jakž ti zápisové dále svědčí a zavazují v sobě, nic sobě ani svým erbóm a potomkóm tu nepozůstavujíce, než všecko úplně a docela od sebe a erbuov svých odlučujem tímto listem a převozujem na urozeného pána pana Viléma svrchupsaného a na jeho erby aneb na toho každého, komuž by oni toho přáli.

Tomu všemu na svědomie a na zdrženie my svrchupsaní Heralt a Ladslav bratřie pečeti naše vlastnie k tomuto listu jsme přivěsili; a pro lepšie jistotu připrosili jsme urozeného pána pana Jana z Lompnice a na Náměšti, a urozených vládyk, Mikuláše z Zástřel [sic] a na Miloticích, Filipa z Zástřel a na Kyjově, Jaroše z Zelinek, sudí menšieho práva v Brně, Jiříka Herynka z Slupna a na Kobylnicích, Oldřicha z Vojkova na Jiřikovicích, že jsú své pečeti vedle našiech na svědomie přivěsili, jim a erbóm jich bez škody. Jenž jest dán a psán na Hodoníně v sobotu*) den svatého Jiljí, léta od narozenie božieho tisícého pětistého prvnieho ɔc.

Výtah AČ: VI. 540 č. 355. — * Den sv. Jiljí čili 1. září 1501 padl na středu.

761.

(o. XIIII.) List správní od pana Heralta z Kunstatu na louku Naželidskú panu Vilémovi z Pernšteina.

Na Hodoníně 1501, 16. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 99; arch. měst. Brn. f. 58.

Já Heralt Kuna z Kunstatu a na Hodoníně vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a svých přátel radú prodal sem a mocí listu tohoto prodávám lúku svú dědičnú, kteráž ležie podle luk Němčicských, kteráž slove Naželická, kteráž jest sama v sobě zamezena a založena hranicemi, tak jakož jsem ji sám držal, nic sobě tu ani erbóm svým práva, panstvie ani kterého vlastenstvie na tom nezachovávaje ani pozůstavuje, než to sem všecko prodal ku pravému dědicstvie a dědičnému jměnie, drženie a požívánie urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfnšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, a jeho erbóm za Ij^C ſſ a XX ſſ míšenských, počítajíc za každú kopu LX g. a za každý groš VII d. malých obecně berných, kteréž jsem již od něho hotové, plně zaplacené vzal. A protož já svrchupsaný Heralt Kuna z Kunstatu i s svými erby, jistec a první zprávce nahoře i dole psaných věcí, a my Vácslav z Dúbravice a na Osovém, Jan Žampach z Potšteina a na Žampachu, Znatha z Kukvic na Rosicích, Jaroš z Zelenek, sudí menšieho práva markrabstvie Moravského, Znatha z Melic a z Prus, Wolfhart Plangkar z Kynšperku a na Biskupicích, rukojmie ɔc. Leženie obyčejné. Jenž jest dán a psán na Hodoníně ve čtvrtek den svaté Lidmily léta od narozenie božieho tisícého pětistého prvnieho ɔc.

Výtah tištěn AČ. VI. 540 č. 356.

762.

(o. XIIII.) List krále Vladislava, jímž pánóm Thovačovským ves Klepothovice panenskú v opravu zapisuje.

Na Budíně 1501, 6. listop. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 475; arch. měst. Brn. f. 162 b-163.

My Vladislav . . . oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vzneseno jménem urozeného Adama z Cimburka a s Thovačova, věrného našeho milého, kterak předkové jeho od dávních let opravu jsú jměli k Thovačovu i on také podnes má na vsi řečené Klepotovice, pannám kláštera s. Jakuba v Olomúci příslušející, než že na to listu a potvrzení žádného nemají; a při tom nás prosil, abychme jemu, dědicuom a budúcím jeho list náš dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby ji svobodně jmíti, držeti a jí požívati mohli. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro služby téhož Adama, kteréž nám činiti má a povinen bude, čímž k sobě od nás milosti naší náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto markrabie Moravský dali jsme opravu témuž Adamovi, dědicuom a budúcím jeho na vsi Klepotovicích svrchupsané a tímto listem dáváme, tak aby oni lidi v též vsi obývající nynější i budúcí v své opravě měli, drželi

a jich před každým, kdož by na ně jakú mocí sahati chtěli, bránili a obhajovali, jakožto páni jejich opravní, tak jako svých vlastních a dědičných lidí; za kterúžto opravu ti lidé mají jim a povinni budú to činiti, což pánuom opravním spravedlivě činiti mají; a mimo to nemají na ně výše sahati a jich obtěžovati žádným obyčejem. Přikazujíce hajtmanu i jiným úředníkuom margrabstvie Moravského nynějším i budúcím věrným našim milým, abyšte nadepsanému Adamovi, dědicuom i budúcím jeho v opravě vsi svrchupsané žádných překážek nečinili, ani jiným dopustili činiti, tak aby jí volně užívati mohli, jakožto předkové jejich činili.

Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na Budíně v sobotu na den s. Linharta léta ɔc M°CCCCC°I° a království našich Uherského dvanáctého, Českého třidcátého I°.

Výtah AČ. VI. 540 č. 357.

763.

(n. XIII.) List správní od Žopského na Polúvsí, [kterouž ves prodal s tvrzí i se vsí Dubem Vilémovi z Pernšteina za 800 fl. uh.]

1501, [2. prosince]. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. 165; arch. měst. Brn. f. 97.

Já Jan [z] Žop a [na] Neplachovicích i s svými erby a potomky vyznávám ... že s dobrým rozmyslem a přátel svých radú dobrovolně prodal jsem a mocí listu tohoto prodávám a postupuji své vlastní zboží a dědicstvie svobodné a nikomu nezávadné, totiž ves Polúvsí s tvrzí a s dvorem, a ves Dub se všiem jich příslušenstviem, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastviščemi, s horami, s lesy, s doly, s háji, s luhy, s chrastinami, s lovy, s hony, s mezemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s užitky a puožitky i se všemi poplatky, s řekami, s břehy, s rybníky, s rybniščemi, s potoky tekutými i netekutými, s jezery, i se všiem plným právem, panstviem a příslušenstviem, jakož to zboží svrchupsané od starodávna v svých mezech v každé i každých zvlášče záleží a jsú vyměřena, nic sobě ani svým erbóm ani budúcím potomkóm pánóm práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nezachovaje, tak jakož jsem to jsám držel, než to jsem všecko prodal ku pravému dědicstvie urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, a jeho dědicům i tomu každému, ktož by ten list jměl s jejich dobrú a svobodnú vuolí, aby též právo k těm ke všem věcem v tomto listu psaným [měl] jako kupitelé svrchupsaní, za osm set zlatých dobrých uherských, kteréž jsem od nich hotové úplně a docela zaplacené vzal.

A protož já svrchupsaný Jan, jistec a první zprávce nahoře i duole psaných věcí, a my Hyncík Berka z Násilé a na Heralticích, Bernart z Vrbna a na Bruntáli, Jan Lechvicský z Vosic, Jan z Bobolusk a na Sosnově, Tětech z Liškovic, Krištofor

z Hradčan a na Klimšteině, rukojmie a spravedlivie správce ꝯc. Ležení obyčejné. Jenž jest dán a psán anno 1501 [ve čtvrtek před sv. Barborou v Opavě.]

Výtah tištěn AČ. VI. 540 č. 358.

764.

Nález soudu zemského ve při mezi Vilémem z Pernšteina a Markvartem Valeckým z Mírova o dílčí listy dané v uschování Vilémovi na Pernšteině.

1501, 10. pros. — Brn. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně č. 6, f. 119 a, b.

L. 1501, sedění třetí fer. VI. post concepcionis beate Marie Virginis. Na žádost a psaní pana Viléma z Pernšteina, najvyššího hofmistra království Českého, a na žádost Markvarta Valeckého z Mírova o listy dílčí mezi nebožtíkem Sigmundem Valeckým a týmž Markvartem bratřími z Mírova, kteréžto listy jmenovaný Sigmund na Pernšteině schovati dal panu Vilémovi z Pernšteina ꝯc bez přítomnosti a vědomí druhého bratra. Jakož pak týž pan Vilém v svém svědomí vyznává takto: že truhlice, kteréž jemu schovati dal Sigmund Valecký nebožtík na Pernštein, prosil jest jeho, aby jemu tu schovány byly, pravě, že sú v nich jeho věci a Markvarta bratra jeho. Než pan Markvart jeho jest za to neprosil, aby on toho choval na Pernšteině, ani jest s ním o to mluvil, a že pan Vilém také nevěděl, co jest v těch truhlicích. Poněvadž pak Markvart praví, že těch listuov nikda jak živ neměl ani viděl, ani o nich věděl, ani také svědkuov za pečeti prosil; a to provodí listy Jiříka a Štěpána bratří vlastních z Mukoděl a Mikuláše Tulešického z Peče, kteříž vyznávají, že jich Markvart nikda za to nežádal, aby k tomu listu pečeti své přivěšovali. K tomu také ukázal seznání pana Sigmunda z Dúbravice a Jana Rájeckého strýce svého, kdež vyznávají, že když o tom slyšeli, že by se jmenovaní bratří Valečtí rozdělili, že pan Sigmund z Dúbravice s nebožtíkem Sigmundem Valeckým mluvil, proč jest to učinil; a on jemu řekl: „Však sem se s ním nerozdělil, než podělení sme učinili.“ A Jan Rájecký vyznává, že jest měl o to řeč s Sigmundem Valeckým strýcem svým, co se živnosti jeho a bratra jeho Markvarta dotýče, jak sú to mezi sebú spuosobili, a on jemu pověděl, že rybníkuov a platuov každá strana ví, kterak užívati má. I ptal se jeho řka: „Zda ste se již rozdělili?“ A on jemu řekl: „Ještě sme žádného rozdielu mezi sebú konečného neudělali.“ A to se nedlúhý čas před jeho smrtí dálo. A nad to vzal jest to před námi Markvart častopsaný k svej víře, k svej cti a k svej duši, že jest těch listuov nikdá neviděl ani o nich věděl, ani za pečeti k těm listóm prosil. — Páni nalezli, že ti listové dílčí žádné moci nemají.

765.

Čeněk z Barchova a na Dašicích, maje od krále Vladislava majestát na mýta v Kostěnicích a v Dašicích a pohnán jsa o ně k soudu zemskému od měšťan Pardubských, odřekl se jich smlouvou s Vilímem z Pernšteina k dobrému jeho poddaných. Datum s. l. den Mladátek [28. pros.] 1501. AČ. VI. 540 č. 359.

766.

List krále Vladislava druhý panu Janovi z Lomnice na duom v Olomouci, [jejž osvobozuje od břemen městských].

1501. — Cod. Pernst. arch. měst. Brn. f. 243 b.

My Vladislav . . . že sme prošeni od urozeného Jana z Lomnice na Mezříčí, hajtmana markrabství Moravského, věrného našeho milého, jakož má a drží duom v městě našem Olomúci v ulici České ležící mezi domy Malého Pavla cichnéře z strany jedué a Staňka lazebníka s strany druhé, kterýž jest vystavil duostojný bratr Jan někdy biskup Varadinský, abychom mu jej, dědicóm, erbóm a budoucím jeho ze všech lozunků, berní i jiných všech daní a poplatkuov buď do komory naší aneb k městu tomu příslušejících vyníti a na věčné časy vysvoboditi ráčili.

Kteréžto prosbě nakloněni jsouce pro služby téhož Jana, kteréž jest nám mnohé a užitečné hotově a netesklivě činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radou věrných našich, mocí královskou a jakožto markrabie Moravský vysvobodili sme a vyňali svrchupsaný duom jeho v městě a ulici nahoře dotčené ležící ze všech lozunkuov, berní, daní a poplatkuov, buďto nám a do komory naší příslušejících aneb k městu tomu, a tímto listem vysvobozujeme, vynímáme a prázen činíme, chtíce tomu, aby on jej i s dědici, erby a budoucími svými svobodný a ze všech a všelijakých městských povinností vyňatý a vysvobozený jměli, drželi, jeho požívali aneb s ním jako s svým vlastním učinili a učiniti mohli, jakž by se jim zdálo a vidělo, nyní i v budoucích věčných časích, a to bez překážky naší, budoucích našich králuov Českých a markrabí Moravských i jiných všech lidí.

Však také nechtíce, aby takovým vysvobozením domu toho měščané naši Olomúcščí jakú škodu na lozuncích a poplatcích, kteréž nám do komory naší platí a dávají, nésti měli, dopustivše vysvobození domu toho k vuoli a k přímluvě naší, tak jsme je v tom opatřili, že takové lozunky a poplatky, kteříž z domu toho nám do komory naší přicházeli, a již z toho vyňat a vysvobozen jest, každý rok sobě oni i budoucí jejich z těch sum, kteréž nám do komory naší platí a dávají, pět hřiven grošuov českých vyrážeti beze vší překážky, tak jakož na to list náš zvláštní, mají. A nechtíce také, aby potomně ke škodě naší i budoucích našich králuov Českých a markrabí Moravských též i tomu městu které se ujmy a škody skrz taková vysvobozování domuov v témž městě dáti a přicházeti měly, také sme je při tom i v té věci opatřili, že toho více bývati nemá, jakož ty všecky věci ten jejich list, kterýž na to od nás mají, šíře v sobě a dostatečněji drží, svědčí a zavírá.

Přikazujíc podkomořiemu markrabství Moravského a opatrným purgmistru a konšelóm města Olomúce nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte vy při tom našem vysvobození domu svrchupsaného téhož Jana, dědice, erby a budoucí

jeho jměli, drželi a zachovali nyní i budoucně beze všeho přerušení, pod zachováním milosti naší a budoucích našich králuov Českých a markrabí Moravských. A ktož by tento list měl s svrchupsaného Jana, dědicuov, erbuov neb budoucích jeho dobrú vuolí a svobodnou, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomí ɔc. Datum léta V^CI^o.

767.

1501 král Vladislav nařizuje Vilémovi z Pernšteina, aby při soudu komorním s ostatními soudci pilně nahlédli a uvážili privilegia Budějovských, kterýchž tito užiti mají, je-li obrana jejich proti úředníku celnímu spravedliva. (Ze seznamu archivu Česko-Budějovického, kterýž po r. 1803 kanovník Josef Pinkas byl sepsal. Listina původní nenachází se již v jmenovaném archivu městském.)

768.

(q. XVI.) Smlúva mezi rybáři páně Adamovými [Tovačovského z Cimburka] a mezi rybáři Olomúckých měšťan o ryby lovenie na Samici Moravě.

V Olomúci 1502, 8. ledna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 476; arch. měst. Brn. f. 163 b-164.

Já Jan z Šelnberka a s Kosti, najvyššie kancléř královstvie Českého, známo činím . . . že jsem učinil smlúvu dobrovolnú a dokonalú mezi urozeným pánem panem Adamem Thovačovským z Cimburka a na Mladém Boleslavi synem mým milým s jedné, a múdrými a opatrnými pány purgmistrem a radú města Olomúce s strany druhé, a to takovúto: jakož jsú již dotčení purgmistr a rada pohnali pana Adama Thovačovského, kderak by mimo starodávní obyčej bránil a hájil rybářóm Olomúcským udicemi povrchní na Moravě Samici ryb loviti ɔc; kdežto já chtěje, aby takový půhon mezi stranami výš psanými pominul a raději dobrá vuole mezi nimi aby byla, takto sem je o to smluvil a srovnal:

Item najprvé že rybáři Olomúcských mají na té vodě Moravě toliko na Samici svobodně povrchní udicí na člunek jezdíc ryby loviti, a jiným nižádným lovem nemají aniž moci budú jmíti loviti, bez překážky lidí páně Adamových.

Item rybáři páně Adamovi mají a moci budú týmž vším obyčejem na jich gruntích Olomúcských na Moravě též povrchní udicí na té vodě Samici bez překážky loviti.

Item toto sú sobě jedna každá strana znamenitě vymínili, že ti, kdeříž by jezdili po takových lovích s kderéžkoli strany, buďto lidé páně Adamovi nebo lidé Olomúcských, nejmají v zakúpených řekách a vodách sobě překážeti jiným jakýmžkoli obyčejem. Pakli by který v tom nalezen a postižen byl, takový trestán býti jmá pod[l]e zaslúženie svého.

Tomu na svědomie já svrchupsaný Jan z Šelnberka svú vlastnie pečet k této smlúvě skrze mne učiněné a vypověděné mezi stranami výš psanými přivěsiti jsem

rozkázal; a pro širšie pevnost již dotčené strany pečeti své k zdržemnosti [sic] nepohnuté na věčné časy a budúcí pod[l]e mé přivěsili jsú dobrovolně k tomu se přiznávajíce. Kderúžto smlúvu jedna každá strana v táž slova pod pečetmi výš dotčenými napsanú na pergameně jmíti jmá. Jenž jest dán a psán v Olomúci v sobotu po svatých třech králích léta božieho M°V^{C}II° ɔc léta.

769.

(q.) List krále Vladislava panu Vilémovi z Pernšteina, jímž převodí právo toho listu na pana Viléma z Pernšteina, který jsú udělali Matěj opat a Trojan i všecek konvent kláštera Třebíckého rukojmím, kteří za opata slibovali.*)

Na hradě Pražském 1502, 15. února. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 401; arch. měst. Brn. f. 133.

My Vladislav ... oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr království Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má list a zápis od opata Matěje aneb vod Trojana a vod konventu kláštera Třebíckého, kterýž jsú na sě udělali a jím se zapsali rukojmiem, kteří za ně slibovali, oznamuje nám při tom, je jest von rukojmie ty, kterýmž se byli tiem listem zapsali, z toho slibu vyvadil; proše nás pro uvarování budúcích škod a nesnází, které by naň snad a na dědice jeho v potomních časiech přijíti mohly, abychme naň a na dědicě jeho moc a právo listu tohoto převésti ráčili. Jehožto slušnú žádost znajícě a k prozbě jeho pro služby, kteréž jest nám mnohé věrně a platně činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým ruozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách a jakožto margrabie Moravský přenesli jsme a převedli všiecku moc a právo listu napřed dotčených opatuov a konventu kláštera Třebíčského na téhož Viléma, dědice a budúcie jeho, kterúž jsú koli napřed dotčení rukojmie jměli, a tímto listem přenášíme a převodíme tak a tím obyčejem, aby oni všeho toho, jak a pokud se již psaní opat a konvent rukojmiem svým zapsali a zavázali, užívali a užívati mohli, jako voni rukojmie, kterýmž list tento svědčí, bez umenšení a bez zmatkuov i všelijakých překážek od nás i budúciech našich, králuov Českých a margrabí Moravských i jiných všech lidí. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Viléma, dědicuov a budúciech jeho dobrú a svobodnú vuolí, chceme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných.

Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na hradě Pražském v úterý po svatém Valentinu léta božieho tiesiecieho pětistého druhého, a království našich Uherského dvanáctého a Českého třidcátého prvního.

Téhož dne převedl král Vladislav na Viléma z Pernšteina právo listu, kterýž udělali Jan převor kláštera Třebíckého, Dominik probošt v Luze, bratr Mates i všecek konvent kláštera Třebíckého rukojmím, kteříž slibovali za ně, (ne za opata Trojana, jako v dipl. Palack. AČ. VI. 540 č. 360).

*) Viz listinu v AČ. XVI. 109 č. 55 z 12. listopadu 1444.

770.

Král Vladislav dává Hynkovi z Kunštátu na Polné list mocný, aby všecek statek svůj dědičný, manský aneb zápisný, kterýž v království Českém neb markrabství Moravském má, dáti a poručiti mohl komužkoli, kromě duchovních osob. Datum na hradě Pražském v středu po sv. Valentinu (16. ún.) 1502. Cod. Pernst. mus. král. Česk. — Výtah AČ. VI. 540 č. 361.

771.

List krále Vladislava, kterýmž dává výplatu na tvrzi a městečku Týnci nad Labem Vilémovi z Pernšteina a synům jeho Janovi a Vojtěchovi. Na hradě Pražském 1502, 7. února. AČ. IV. 205, výtah AČ. VI. 540 č. 362.

772.

Král Vladislav připisuje Vilémovi z Pernšteina na zboží kláštera a města Třebíče nad sumy, kteréž na tom již zapsané má, ještě 3000 ſſ gr. č. Datum na hradě Pražském v středu před květnou nedělí (16. března) 1502. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. fol. 394; měst. Brn. fol. 130. — AČ. VI. 541 č. 364.

773.

Král Vladislav potvrzuje obdarování, kterýmž Vilém z Pernšteina osvobodil město Třebíč, všecka městečka a vesnice kláštera Třebíčského a proboštství Měřínského od odúmrtí, kteréž jsou dříve opatství a proboštství tomu příslušely. Datum na hradě Pražském v pátek před květnou nedělí (18. března) 1502. Orig. perg. města Třebíče.

774.

(h. VIII.) List od krále Vladislava pánu [Vilímovi z Pernšteina], kdež dává JMti, co by na boření věže Třebícké naložil, že při postupování zámku jemu to má zase navráceno býti.

Na hradě Pražském 1502, 18. března. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 394 b; měst. Brn. f. 130 b.

My Vladislav . . . oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Vilém z Pernšteina, najvyššie hofmistr království Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, že ta věže, kteráž jest v klášteře Třebíckém, velmi jest za času obležení téhož kláštera děly zbita a skažena, a že týměř jako na pádu stojí, kteráž když by se zbořila, znamenitú by škodu na stavení kláštera toho učinila; proše nás, abychme povolení k tomu jemu dáti naše ráčili, aby on tu věži obořiti sám dal a kamením tím zdi staré opraviti kázal, a což by na boření té věže naložil, to aby jemu aneb dědicóm jeho zase při vyplacování kláštera toho dáno a s jinými zápisnými sumami zaplaceno bylo.

Jehožto slušnú žádost znajíce, z dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto markrabie Moravský svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, k tomu naše konečné povolení dávajíce, aby on Vilém tu věži kláštera

svrchupsaného zbořil a zbořiti mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, a což na boření jí a na opravování starých zdí naloží, a to ukáže, při vyplacování kláštera a zboží toho Třebíčského má to jemu aneb dědicóm jeho od nás aneb od budúcích králuov Českých a markrabí Moravských aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, zase zúplna a dokonce dáno a zaplaceno býti při jiných sumách, kteréž na tom zboží zapsané má. Než když se ta věže zboří, mají se tím kamením zdi staré kláštera toho opravovati tak a potud, pokudž toho potřeba kázati bude. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na hradě Pražském v pátek před květnú nedělí léta božího M°V^C^II°, a královstvie našich Uherského XII° a Českého XXXI°.

Výtah tištěn AČ. VI. 541 č. 365.

775.

List od krále Vladislava panu Vilémovi z Pernšteina, jestliže by komu JMt dal na zboží Hlubockém výplatu, že to žádné moci nemá.

Na hradě Pražském 1502, 23. března. — Cod. Pernst. arch. mus. král. Česk. f. 196.

My Vladislav . . . oznamujem listem tímto všem: Jakož sme před některými léty zapsali a zastavili v jisté sumě zámek náš Hlubokú se vším jeho příslušenstvím, kteréž k němu od staradávna příslušelo a přísluší, urozenému Vilémovi z Pernšteina najvyššímu hofmistru království Českého věrnému našemu milému, i nechtíce, aby v tom držení a požívání jeho od koho buď jaký zmatky aneb překážky nyní ani budúcně jměl, než toho zámku a zboží Hlubockého se vším jeho a všelijakým příslušenstvím tak užil a užiti mohl, jak sme je jemu a dědicům jeho zapsali a zastavili: a protož s dobrým rozmyslem a radú věrných našich takto sme jeho v držení a požívání jeho opatřili a tímto listem jakožto král Český opatřujem. Poněvadž jsme jemu zámek a zboží to se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, kteréž k němu od staradávna přísluší, zapsali a zastavili, dali-li sme v tom času komukolivěk buď na kterých vsech aneb jakýchkoli jiných příslušnostech z nevědomí, omylu aneb z nepaměti, aneb potom bychme kdykoli dali jakú výplatu, takové dání aneb zapsání nemá jmíti a nebude žádné moci ani které stálosti a pevnosti nyní ani budúcně proti jeho předešlému zapsání, kteréž od nás má, než má to on sám, což jest buď po tom zapsání vyplatil aneb ještě vyplatí, ješto k témuž zámku a zboží přísluší, i s dědici svými jmíti, držeti a toho požívati tak a tím obyčejem, jakož zápis jeho, kterýž od nás na to má, v sobě zní, drží a vokazuje, a to bez našie a budúcích našich králuov Českých i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na hradě Pražském v středu po květné neděli léta božieho tisícého pětistého druhého, a království našich Uherského dvanáctého a Českého třidcátého prvního. Výtah AČ. VI. 541 č. 366.

776.

List krále Vladislava, kterýmž k žádosti stavův ustanovil, že hrabata, kteříž v Čechách se usadili, nad panské rody staré české vyvyšovati se nemají, a za pány držáni býti mají.

Na hradě Pražském 1502, 23. března. — Orig. v arch. zemsk. v Praze; Cod. Pernst. mus. král. Čes.

CCCVI. List královský o hrabie.

My Vladislav . . . oznamujem listem tímto všem, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že jsú přistúpili před nás páni královstvie Českého, věrní naši milí, a předložili jsú nám, kterak od starodávna za předkuov našich ten obyčej vždycky jest zachovárán byl v království Českém, kterýž by kolivěk hrabie z cizích zemí do tohoto královstvie se vstěhoval, že zde v tomto království jináč držán nenie, byl-li jest starodávnieho rodu hrabského nebo panského, než toliko za pána mezi jinými rody panskými; i prosili jsú nás, abychme je při tom zuostaviti a jim toho milostivě potvrditi ráčili. My znajíce v tom jejich slušnú prozbu a majíce vo tom jistú zprávu, že jsú se mnozí rodové za předkuov našich, i také za nás, do tohoto královstvie vstěhovali, a že jsú za jiné neodbývali, než mezi jinými za pány české: protož my jim toho potvrzujem tiemto listem, chtiece tomu konečně, jestliže by který hrabie, buď že by se prve do královstvie Českého vstěhoval, aneb potom kdy že by se vebral a statek v této koruně že by měl, že se tiem hrabstvím zde v království ani také jinde nad pány České výšiti nemá nižádným obyčejem, než podle let svých mezi pány má místa užívati, byl-li by rodu starožitného; pakli by který byl vnově vyzdvižený hrabie nebo pán, že ten má držán býti, tak jakož o tom zřízenie dskami učiněné a námi potvrzené šíře to v sobě držie a zavírá.

Tomu na svědomie pečet naši královskú k listu tomuto jsme přivěsiti kázali. Dán na hradě Pražském v středu po květné neděli léta božieho tisícieho pětistého druhého, a královstvie našich Uherského dvanáctého a Českého třidcátého prvního.

Ex mandato proprio maiestatis regiae.

S přivěsenou zachovalou pečetí. — In rubro: Pánóv královstvie Českého výsada na to, že hrabí, kteříž by koli do koruny České sě vebrali, nemají nad pány a rody staré české vyššieho miesta držeti. MCCCCCII. — Registrata.

777.

(n. XIII.) **Kvitancí od pana Petra z Roznberka panu Vilémovi z Pernšteina na V^m^.**

Na Českém Krumlově 1502, 13. června. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 98 b; arch. měst. Brn. f. 57 b—58.

Já Petr z Rozmberka vyznávám . . . Jakož urozený pán pan Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššie hofmistr království Českého, dlužen byl jest mně a panu Okovi a panu Oldřichovi z Rozmberka, bratřím mým, tři tisíce zlatých uherských a dva tisíce kop na počet míšenský, za každú kopu třidceti grošuov českých

rázu Pražského počítajíc, podle listuov dvú nám na to od něho pod jeho pečetí a podle něho některých pánuov a některých dobrých lidí pečetmi a svědomie[m] udělaných, že mi jest tu sumu tři tisíce zlatých uherských a II^{M}ſſ na počet míšenský svrchudo[t]čených dal a zaplatil. Kteréžto zlaté i groše nadepsané já sem od sebe a na místě svrchupsaných pana Oka a pana Oldřicha bratří svých dnes datum listu tohoto od něho přijal hotové úplně a docela; ale že sem listů svrchudočených od svrchupsaného pana Viléma z Pernšteina mně a bratřiem mým na to udělaných bez lsti nalézti nemohl jemu k navrácenie, protož jej pana Viléma svrchupsaného z nadepsané sumy zlatých a grošuov sám od sebe i jménem a na místě bratřie svých kvitoval jsem a prázdna učinil, a mocí listu tohoto kvituji a prázdna činím, a listy svrchudotčené umořil jsem a mořím a konečně v nic obracuji, kterýmiž jakožto umořenými a v nic obrácenými, ač by kdy nalezeni byli, svrchupsaný pán ani jeho dědici a budúcí ode mne a od bratří mých a dědicuov našich i konečně od nižádného člověka věčně napomínáni býti nemají obyčejem nižádným. Tomu na svědomie pečet svú vlastnie rozkázal sem přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán na Krumlově léta od narozenie Syna božieho tisícého pětistého druhého v pondělí před svatým Vítem ꝛc.

Výtah AČ. VI. 540 č. 363.

778.

Narovnání sporu mezi Vilémem z Pernšteina a Králové-Hradeckými o stav, struhu, hráz, o luhy, držení vody ꝛc.

1502, 24. června. — Lib. docum. I. ab a. 1532 f. 81 v městském museu v Hradci Kr.

V červených památných E. 19. My Petr Zvieřetický z Wartmberka a z Bydžova, Mikuláš mladší Trčka z Lípy a na Lichtmburce, Bořek z Dohalic seděním tudíž, Beneš z Sendražic a na Městci. Jakož jsou na nás mocně přestali urozený pán pan Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině nejvyšší hofmistr království Českého s jedné, a múdří a opatrní páni purgmistr a konšelé města Hradce Králové nad Labem z strany druhé, jakož jest byla mezi námi [čti: nimi] ruoznice vznikla o kusy tyto, jakož pán list mocný na to nám dal, a oni purgmistr a konšelé též dali od sebe i ode vší obce:

Item nejprve z toho páni Hradečtí pana hofmistra vinili jsou, že stav, kterýž na Labi má, ten že jest vyvejšil jim ke škodě, a tím vyvejšením škodu že jim činí na lukách, na mlýnech, kteří pod městem jich leží, jakož sou pak nás na to vodili a to nám všecko ukazovali, a na to svědky páni Hradečtí i JMt pán z obú stran jsou vedli.

Druhý kus oni páni Hradečtí jsou žalovali o strúhu, kterúž pán jest udělal, kterouž vede vodu z Labe na mlejn a na rybníky; a na to jsou také svědky s obú stran vedli, táhnúce se na to obě straně; pán pravil, že by ji v svém dělal, a páni Hradečtí pravili, že by v jich udělána byla.

Item třetí kus, žalovali páni Hradečtí, co se hrazí dotýče povyšování proti Březhradu, pravíce, že by se jim škoda dála zvýšením těch hrází; a pán jest pravil, že sou ty hráze od starodávna byly, ale že jsou byly sjezděné, a z té příčiny povýšiti jich a opraviti musil, aby voda tudy se nepřelívala a ve vsech jim škod nečinila; a na to jest pán svědky vedl, že sou ti lidé těch prvních hrází, kteréž jsou tu prvé bývaly, vždycky hájívali, kdy jest voda veliká přišla, aby do vsi jim se nepřelívala, a pravíc, že sou té hráze hatili ruostkami i jinými bráněními, aby tudy voda ke vsi jim se nepřelívala.

Item čtvrtý kus, když jsme v první naší vajpovědi vypověděli, což se luhuov dotýče, že na to pohledíc, jim chcme o to konec učiniti.

Item my svrchu psaní ubrmané, slyšíce jich pře, odpory, líčení i svědky, a nejvíce mlynáře přísežné, kteří sou na to podle prvnější vajpovědi vysláni, takto o tom nalézáme a mocně jakožto mocní ubrmané vypovídáme:

Item nejprve což se stavu na Labi dotýče, tu jsme přivedli mlynáře přísežné na radu a rozkázání krále JMti, že jsou s námi jeli, počavše od mlejnuov pod městem po Labi až k stavu tomu, a tu všecky proudy a východy toho Labe na louku v každém místě sou nám ukazovali oni páni Hradečtí před týmiž mlynáři. Až na ten stav jsme přijeli, kdež praví, že by se jim skrze povýšení toho stavu utoponím [sic] škoda dála; tu jsme vstoupili na týž stav s mlynáři přísežnými, a tu na jich přísahy a závazky, kteréž mají ke vší zemi, tázali jsme se jich, děje-li se škoda jaká pánuom Hradeckým tím topením, pokudž nyní voda stojí na stavu. Tu oni znamenavše z vody, pověděli sou nám na své přísahy, vzevše to i k své duši, že tú vodú nynější, pokudž nyní stojí na stavě, pánuom Hradeckým žádná se škoda neděje. Tu jsme hned, jakž ta voda stojí, majíc od mlynářuov toho takovú zprávu podle jich přísah a svědomí, kázali kuol siřezati a cejch na ten kuol položiti, a při tom s obú stranú mají se takto zachovati: že pan hofmistr na tom stavě ani jeho dědicové a budoucí vejše vody držeti ani zdýmati nemají, mimo ten cejch, týmiž mlynáři přísežnými položený; a pan hofmistr i jeho dědicové a budoucí mají sobě stav přímo přes Labe dělati k té míře cejchované, a v tom stavu práh sobě položiti proti splzii [sic], srovnajíc jej k tomu cejchu, tak aby voda na tom prahu vajše nestála, nežli s cejchem zároveň. A budeli chtíti pán sobě ponížiti toho prahu, proto aby plavci volně plynúti mohli, to pán bude moci učiniti. Než byla-li by voda malá, tehdy pán bude moci sobě na tom prahu hrazditi potud, pokud cejch ukazuje, aby voda stála, a vejše nic. Jestliženy Labe zvodníce se, vystaupilo nad ten cejch vejše jakžkoli podle svého zvodnění, tak že by vody mnoho přebejvalo, a tak kvapně doluov že by spadnúti nemohla, tím pán povinen býti nemá. Což se pak bokuov od břehu dotýče, kterýž slove Hrádkovej, ty pán sobě moci bude dělati, hrazditi a vejšiti, pokudž potřeba kázati bude, a od břehu do vody s obú stranú ty boky může pán

vejšiti pro břeh šesti neb sedmi loket zdélí na každé straně. Nebo sou mlynáři vyznali, že jest to za právo na každém stavu, že sobě to může na každý opevňovati pro břehy. Ale proto vejše nad ten cejch topiti nemá, leč by voda zbytečně přibytá přišla.

Item což se pak strúhy týče, kdež oni páni Hradečtí viní pána, že by v jich dělal gruntích, a pán zase praví, že jest v svém dělal, a na to sau svědky vedli s obú stranú. A když jsme na mezích stáli, tomu jsou úředníci páně neodpírali, by něco v gruntích pánuo Hradeckých té struhy nebylo. Toto takto vypovídáme: Poněvadž pán sobě, přijav něco gruntuov pánuov Hradeckých, sobě tu strúhu k užitku vede, aby pán tee strúhy i jeho dědicové a budúcí užíval a jí sobě vodu předce vedl v těch mezích, jak jest nyní; a pán zase místo toho, což jest v jich udělal, aby pánuom Hradeckým tu strúhu a vodu pustil, kterouž sou sobě přes Království vedli, kteréž byli jsme ve první výpovědi naší odřekli, a pan hofmistr aby se k tomu i s dědici svými listem pod pečetí svú přiznal, že takovému JKMti obdarování pánuov Hradeckých povolení své dává, a tehdy páni Hradečtí mají zůstati při tom majestátu a obdarování krále JMti na časy věčné a budoucí.

A což se té vody tejče, kteráž jest chodívala Křepelkovi, člověku páně hofmistrovu, na jeho rybníčky: jestliže oni páni Hradečtí tu vodu sobě předce povedou, tehdy aby jemu Křepelkovi také tee vody upouštěli, a trubka aby byla vložena, pokudž by jemu z té strúhy pánuov Hradeckých voda jíti měla. Toto zvláště při tom vymieňujem: jestliže by páni Hradečtí těm lidem Bělečským aneb jiným páně hofmistrovým jakou škodu na dědinách neb gruntích, přes kteréž ta voda a strúha jde, učinili, ty škody aby jim páni Hradečtí napravili podle pana Mikuláše Trčky schválenie.

Item jestliže by pak páni Hradečtí této svrchu [. . . .] u Bělče za onu, což jest v jich uděláno, přijíti nechtěli, tehdy jinak takto vypovídáme o tom: Jakož sou páni Hradečtí svědky vedli i majestáty ukazovali, že by ta strúha skrze jich luhy dělána byla, a pán proti tomu svědky vedl, že jest louka i dědina člověka jeho, až po tu strúhu [čti: cestu], kteráž za strúhú jest, o tom takto nalézáme: Poněvadž oni páni Hradečtí netáhnou se na louky, ani jich majestátové toho dokazují, než toliko na luhy, a pán provedl s týžmi dobrými a urozenými lidmi a mnoho jinými chudými, že jest ta louka a dědina po tu cestu, kteráž jest za struhou, člověka páně a že sou na ní samé vrby sadili; poněvadž pán provedl jest, že ta strúha dělána jest v louce, a ne v luzích, a louky jsou páně, protož tu strúhu pán dobře udělati mohl, a při té strúze zůstati má, což jest v svém dělal vedle pruovoduo. A jakož oni páni Hradečtí jsou svědky vedli, že by v jich gruntích děláno bylo, a ouředníci páně tomu jsou neodpírali, by něco tee strúhy v jich děláno nebylo v gruntích, protož, pokudž jest v jich a zač sú jich ouředníci páně hofmistrovi žá-

dali, aby pan hofmistr skrze jich grunty tee vody nevedl tou struhou, ale chce-li vésti, aby se od jich gruntuov oddělil a po svém vedl.

Item což se hráze proti Březhradu dotýče, kdež jsou páni Hradečtí žalovali, že tím výšením tý hráze, kteráž jest na gruntech páně hofmistrových udělána, jich vsi Březhradu, dědinám a lukám škoda se dála; proti tomu pan hofmistr odpíraje pravil, že sou ty hráze od starodávna, aby ty vsi, kteréž pod tou hrází jsou, nevytopily se, když se Labe zvodní; a oni páni Hradečtí tomu neodpírali, by tu hráze nebejvala, než pravili, že jsou ty hráze vajše, nežli jsú od starodávna bývaly, a že se jim tudy louky bahní pro vysokost tee hráze, že voda vypadati nemůže; i o tom takto vypovídáme: aby pán v tee hrázi splav se dnem za jedno udělal, zšíří šesti loket, v tom místě, kdež najslušněji voda ven vypadati by mohla, a když by voda z Labe tu vystupující se zastavila na[d] těmi hrázemi, tu aby splav ten odhrazen byl, aby tu voda z těch luk volně ven vypadnouti mohla; a trubky, kteréž jsou nyní v těch hrázích položeny, aby nikdy nebyly zahrazovány, a oni jakž jsou sobě od starodávna čistívali struhy ty v Březhradu, ty aby sobě též čistívali, aby se jim škoda nedaala. Jestliže by pak pánu vedle teeto naší vajpovědi toho splavu nezdálo se v těch hrázích dělati, tehdy aby pán těch hrází sňal a je zase přivedl, tak jakž jsou od starodávna bývaly.

Item což se luhuov dotýče, jakož jsou sami mezi sebou to vohledávali a nám toho zprávu dali, že jest v tom mezi nimi o malú věc, někde o keř a někde málo víc, i o tom takto vypovídáme: Poněvadž jsou páni Hradečtí před námi v Praze pře své vedouc pravili, že se páni na louky netáhnou, ani na to, což na těch lukách zroste, než že se drží (vedle majestátův svých) těch luhů, kterýchž od starodávna užívají a majtie; i poněvadž tíž luhové již jsou několikrát mířeni [mýceni?] od pánuov Hradeckých, pokudž sou jich koli od starodávna v držení vešli od císaře Zigmunda, jakož jich majestátové to šíře ukazují, držívali a mejtívali a užívali, při tom je tak i ještě zůstavujem, aby též mejtili a užívali. Než což se luk dotýče, též sou sami vyznali, že se na ně pánu aniž lidem jeho netáhnú; při tom také pána i lidi jeho zůstavujem, a což by koli na těch lukách vyrostlo křovin, prutů neb čeho koli, pokudž jsou ty louky páně, to pán i páně lidé budú moci sobě klučiti bez překážky pánuov Hradeckých, tak aby sobě lukám zarósti nedali.

Jestliže by pak tuto naši vejpověď straně kterékoli neb oběma bude se zdáti ve dsky pamětní vepsati pro budúcí pamět, to budú moci učiniti.

Tomu na svědomí a budúcí pamět my svrchu psaní ubrmané pečeti naše vlastní s jistým vědomím přitisknúti sme dali k této naší mocné vejpovědi, kteráž se jest stala léta od narození Syna božího tisícého pětistého druhého v pátek den sv. Jana Křtitele, a ve dsky vloženo léta svrchu psaného v pondělí po sv. Remigí [3. října 1502]. Tato smlouva a vejpověď ve dsky zemské vložena a vepsána jest z rozkázání

pánuov Jich Mtí a vládyk z plného soudu zemského. Poslové na to od Jich Mtí z téhož soudu byli jsou ke dskám: Jindřich z Hradce nejvyšší komorník království Českého, Puotha z Ryzmberka a z Švihova nejvyšší sudí království Českého, z pánuov, jsouce k tomu zvláště vysláni.

Tento vejpis dán jest z desk zemských z rozkázání urozeného pána pana Jindřicha Berky z Dubé a na Dřevenicích, nejvyššího sudího království Českého, pod pečetmi Buriana Medka z Waldeku místokomorníka, a Jana z Piesnice místopísaře království Českého, léta Páně MV^{C}XXXVI v sobotu po sv. Primu [10. června 1536].

779.

Jan z Žop a na Neplachovicích Vilémovi z Pernšteina vkládá ve dsky ves Polúvsí s tvrzí a dvorem a ves Dub s příslušenstvím k dědictví. V Olomouci 1502, 24. června. Desky Olom. kv. č. 16 f. 24.

780.

Narovnání učiněné před Vilémem z Pernšteina a Janem z Šelnberka ve při mezi Hynkem a Václavem z Ludanic s jedné a stavem panským s druhé strany o sedání na soudě zemském pod pány z rodů starých.

1502, 27. června. — DOlom. kv. č. 16 f. 23 b.

Léta od narození Syna božieho tisícieho pětistého druhého, v pondělí po sv. Janě Křtiteli božiem, stalo se jest srovnánie o ruoznici, kteráž jest byla mezi panem Hynkem a panem Václavem z Ludanic a pány, kdež se týmž pánuom, panu Hynkovi a panu Václavovi pod pány, kteříž by z rodů starých byli a jich léty mladší byli, nezdálo sedati, pravíce, že by otcové jejich na žádné obdarovánie ciesařské, než na vyznánie krále Uherského, že jsú předkové jich od staradávna páni v Uherskej zemi, byli přijati, a že jsú otcové jich žádných přísah, když jsú za pány v tejto zemi přijati, nečinili, jakožto páni noví činí: i jest takto srovnáno s vuolí všech pánuov, že pan Hynek a pan Václav mají těch míst užívati pod těmi pány, kteříž nynie z roduov starých v soudu zemském sedají, a odtud hýbáni býti nemají. A jestliže by se trefilo, že by kterej pán neb páni z roduov starejch od tohoto času do zemského soudu vzati byli, a byli mladší léty nežli oni, tomu neb těm má místo ukázáno býti pod nimi. Pak jestliže by ten neb ti toho podniknúti nechtěli, a chtěli o to k komu mluviti, to se žádnému nezavírá. Což se pak synuov jejich dotýče, kteréž nynie mají neb jmíti budú, ti aby mezi starejmi rody míst svých užívali podle let beze vší překážky. V přítomnosti pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra královstvie Českého, a pana Jana z Šellnberka, najvyššieho kancléře téhož královstvie Českého, pánuov českých.

781.

(p. XV.) Smlúva mezi Věrovanskými a Biskupskými o pastvy lidmi kněze biskupovými a páně Adamovými [Tovačovského z Cimburka].

V Olomúci 1502, 1. července. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 475 b; měst. Brn. f. 163.

Skrze mne Jana z Šelmberka a s Kosti, najvyššieho kancléře království Českého, stala sě jest smlúva dobrovolná, celá a dokonalá mezi duostojným u Boze otcem a pánem, panem Stanislavem biskupem Olomúckým JMtí s jedné, a urozeným pánem panem Adamem Thovačovským z Cimburka a na Mladém Boleslavi, synem mým milým, strany druhé, o puohon, kerýmž již psaný kněz Stanislav biskup JMt pana Adama pohnal, že lidé jeho Věrovanští blíž Thovačova, příslušející k zámku Thovačovu, honívali a pásali dobytky u vsi Biskupic na gruntě kostela Olomúcského, takováto: že lidé Biskupští nyní i napotom zuostati mají při lukách svých při všech, což jich kolivěk, buď vokopaný nebo neokopaný, jest, a těch luk užívati mají beze všech překážek lidí všech s panství Thovačovského; a lidé z Věrovan a z Rakodau [sic] okolo těch luk po příkopu, kerúž lidé Biskupští pro dobytek drobný u samé vsi udělali sobě, počnúc od jara až do sv. Jana Křtitele božieho, nečiníc lidem na lukách žádné škody, nyní i na věčné časy pásti mají, a po časi sv. Jana mají zase prázdni těch pastvisk býti až zase do jara. A tak se obapolně počnúc od učinění tejto smlúvy lidé Biskupští, Věrovanští a Rakodavští zachovati mají. Pakli mimo ten čas pásti anebo na lukách lidem Biskupským škodu činiti [budou], tolikrát, kolikrát se toho dopustí, mají jim lidé Biskupští dobytky zajímati a jich nepropúštěti, leč se jim škoda, kerúž by jim učinili Věrovanští a Rakodavští, nahradí; a ta škoda má úředníky biskupskými a pánuov Thovačovských ohledána býti. Také páni Tovačovští mimo lidi Věrovanské a Rakodavské aneboli právem jejich žádným lidem k Tovačovu příslušejícím nemají dopúštěti na těch pastviskách u Biskupic pásti, a to pod pokutú nahořepsanú zajímání dobytkû. Což se pak Hrděbořických a Biskupských dotýče, kerak jsú se jedni proti druhým od staradávna v těch pastviskách zachovávali, nyní i napotom též se zachovajte.

Keréžto takovéto mé zjednání a smlúvu již psaný kněz Stanislav biskup a pan Adam Tovačovský nyní i na věčné časy budúcně přiřkli jsú ve všem ctně a právě zdržeti. A již psaný Jan z Šelmberka pro pamět a zprávu pod pečetí svú k každé straně jednu smlúvu sepsanú dal sem. A my kněz Stanislav biskup a Adam z Cimburka chtíce, aby již psaného pana Jana z Šelmberka zjednání mezi námi nyní i na budúcí časy trvala i mezi potomky našimi, biskupy Olomúckými, pány Thovačovskými, pečeti naše s jistým naším vědomím také k tejto smlúvě přivěsiti jsme dali. Jenž se stalo dokonání v Olomúci v pátek po svatých Petru a Pavlu apoštolích božiech léta od narození Syna božího M°CCCCC°II°.

Výtah tištěn AČ. VI. 541 č. 367.

782.

(p. XV.) List krále Vladislava, jímž všecko právo všech zápisuov převozuje, co se zbožie Kojetínského dotýče, na pana Adama Thovačovského a na jeho budúcie potomky.

Na Budíně 1502, 21. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 437 b; měst. Brn. f. 144.

My Vladislav ... oznamujem tímto listem všem, že jest nám ukázán list na pergameně celý a neporušený s visutými pečetmi, kterýmž mnozí páni a vládyky markrabstvie Moravského byvše rukojmie za urozeného někdy Jana Heralta z Kunstatu na Plumlově, komorníka ty časy cudy a práva zemského v Olomúci, za mnohé a znamenité dluhy, kteréž po jeho smrti zaň platívati musivše, což bylo statku po něm zůstalého, ten jsú k sobě vzali a jím se, pokudž vystatčovati mohl, vyvazovali; kdež jsú pak jmenovitě prodali městečko Kojetín, vsi Němčice, Mirovice a Stříbrníky, Hrušku, Jaroměřice, Dobročov ves pustú, a Krúžek ves pustú, a Daňčovice, s lesy, lukami, pastvami, rybníky, potoky, vodami i jinými všemi i jinými všeliakými příslušnostmi k městečku a zbožie tomu od staradávna příslušejícími, kteréžto městečko a zbožie k arcibiskupstvie kostela Pražského příslušie, a k tomu ves Popovice blíž Kojetína ležící se dvěma dvoroma, s rybníky, s potoky, rolí oranú i neoranú, kterážto ves povinností panskú k arcibiskupství Pražskému příslušie, urozenému Adamovi z Cimburka Thovačovskému a na Mladém Boleslavi, erbóm a budúcím jeho, za VIIII^{M} f. uherských dobrých, které na tom zbožie najprv od najjasnějšieho knížete někdy knížete a pána Zigmunda Uherského a Českého krále, praděda našeho slavné paměti, a potom od krále Jiřího a díl od nás zapsány byly, tak jakož v sobě to všecko to lépe a dostatečnějie ti listové a zápisové mají a drží a okazují.

A při tom jsme prošeni jménem téhož Adama, poněvadž již to městečko Kojetín a vsi svrchupsané s jeji[ch] příslušenstviem od svrchupsaných pánuov a rukojmí Heralta napřed dotčeného kúpil a zaplatil, abychme naň, erby a budúcí jeho všecko právo listuov a zápisuov, kderéž na to zbožie svědčie a okazuje, převésti a v jeden list a zápis uvésti ráčili, tak aby to raději společně a nerozdílně jměl. Jehožto žádost slušnú znajíce, s dobrým rozmyslem a našiem jistým vědomiem, mocí královskú v Čechách a jakožto markrabie Moravský převedli jsme všecku moc a všecko právo všech listuov a zápisuov na městečko Kojetín a vsi svrchu[dotče]né se všiem jich a všeliakým příslušenstviem na Adama již psaného a budúcí jeho, a tímto listem převodíme a přenášíme, tak jako by tuto v tomto listu našem všickni slovo od slova vloženi a vypsáni byli bez umenšenie; chtíce tomu, aby oni to městečko a vsi svrchupsané s jejich příslušenstviem jměli, drželi a jeho požívali, nejsúc toho od nás, budúcích našiech, krásluov Českých a markrabí Moravských, ani od jiného žádného bez své vuole splacováni, leč od arcibiskupa Pražského řádně voleného a stvrzeného, však tak, když by to sám k svému vlastniemu drženie, jměnie a požívánie vyplatiti chtěl,

to učiniti muož a moci bude, když by se jemu kolivěk zdálo a vidělo, dada jim napřed puol léta věděti při sv. Jiří neb při sv. Havle, a po vyjití toho polúletí pořád zběhlého, když by duochody a poplatky toho polúletie vybral, dada jim a polože VIIII^{M} f. uherských svrchupsaných v moc jejich vcele a úplně, mají jemu městečka Kojetína a vsí svrchupsaných se vším jejich a všeliakým příslušenstviem, s kterýmž jsú to sami drželi, postúpiti a list tento s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všeliaké odpornosti. A ktož by list tento jměl [s] svrchupsaného pana Adama, erbuov a budúcích jeho dobrú a svobodnú vuolí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí v tomto listu nahoře psaných. Tomu na svědomie pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na Budíně v středu den sv. Matúše léta božieho tisícého pětistého druhého, a královstvie našiech Uherského třinádctého a Českého třidcátého druhého.

Výtah AČ. VI. 541 č. 368.

783.

Léta 1502 19. října zaslal Vilém z Pernšteina přípis Loketským o sporu jich s bratřími Kvirinem a Šebestianem Šlikem v příčině městských záležitostí. Schlesinger, Chronik der St. Elbogen pag. 108, 109. Srv. regest v AČ. XVI. 513 č. 675.

784.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Čeňkem z Barchova o vedení vody.

1502, 19. října. — Cod. Pernst. arch. mus. kr. Česk.

Léta božího tisícího V^{C}II° v středu po svatém Havlu mezi vysoce urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině najvyšším hofmistrem království Českého s jedné, a mezi urozeným a statečným rytířem panem Čenkem z Barchova a na Dašicích s strany druhé, stala se jest smlouva taková:

Item najprve o ten kus, kdež jest pan hofmistr JMt vinil pana Dašického, že se děje škoda lidem JMti Kladinským, tu kdež vychází voda z řeky páně Dašicského, průtrží, kterúž jest povodeň udělala v gruntích jeho, o tom takto vypovídámy: aby pan Dašický v té průtrži udělal hrázi na tři čtvrti lokte nad tu vodu, kteráž jest a jakož jest tehdáž stála v té průtrži, když sme to ohledávali, a tu hrázi aby tak vdycky držal a opravoval na budúcí časy.

Item kdež jest také pan Dašický vinil, že by se jemu škoda dála zprýštěním vody pro zvýšení stavu u mlýna Lanského, tu věc pilně ohledavše, takto o tom vypovídámy: Najprve aby po všem stavě všecko vrbí mladé i staré vrby, kteréž jsú znamenány, při samé zemi porubány byly, a což by se koli otavilo, to vše každý rok aby vyplaňováno bylo i s travinami na budúcí časy.

Item plotové staří, kteříž jsú tu po stavě byli zděláni, ti aby zbořeni byli, a jiní žádní nad stav výše aby zděláni nebyli nikdy potomně, krom toho, kterýž sobě mlynář udělati má od stodoly, kudyž jest jemu ukázáno.

Item v šikmém konci stavu od obce aby splav udělán byl na dvanáct loket zšíří, a práh toho splavu aby vrchem položen byl, tak jakož na kolu znamenáno jest; a v tom splavu aby splavidla byla pro vodu velikú, když by přišla, aby všecka vyzdvihána byla, aby tudy voda odpad měla.

Item aby mlynář výše vody nedržal na mlýn, než pokud jest znamenáno na kolu u mlýna proti rohu jizby, a když by se ten kůl kazil, aby nový v témž místě vbit byl a znamenán k míře první.

Item splavidla, kteráž jsú vedle kol, ta aby se tak připravila, aby všecka mohla vyzdvihána býti v vodu velikú, a v tom aby se mlynář tak zachoval a je všecka vyzdvihal, když by toho koli potřeba byla.

Item stav svrchupsaný mlýnský aby na budúcí časy ani lesem ani zemí nad to vyvyšován nebyl, než jakž nyní jest.

A my Zikmund z Šárova a na Slatiňanech a Jan z Kunšího a na Zaječicích k žádosti obú stran mocně k sobě to přijavše, tuto výpověď svrchupsanú sme učinili a pečetmi svými vlastními smy utvrdili. Jenž jest psána a dána léta a dne svrchu psaného.

Výtah AČ. VI. 541 č. 369.

785.

Zápis o sněmu v Brně držaném dne 23. října 1502.

V Brně 1502, 23. října. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 167; arch. měst. Brn. f. 98 b - 99.

(p. XV) Toto vypsáno z knih zemských v Brně u vigiljích svatých Šimona a Judy apoštoluov léta ɔc IV^C^II^o^ [27. října 1502].

Léta Páně MV^C^II^o^ na sněmu v Brně tu neděli po s. Havle v přítomnosti urozených pánuov pana Viléma z Pernšteina najvyššieho hofmistra královstvie Českého, a pana Jindřicha z Hradce najvyššieho komorníka královstvie Českého, pánuov, rytieřstva a prelátuov, měst i vší země stalo se srovnánie a zjednánie z jednostajné vuole na časy budúcí:

Najprve jestliže by jaká potřeba byla v zemi tejto nebo ven z země, tu pan hejtman nynější i budúcí povinen jest spravovati nákladem svým tu potřebu, kteráž by listem, poselstviem zjednána mohla býti.

Item jestliže by pak bylo potřebie zemi poselství obecního, tehdá má vypravena býti z řádu panského neb rytířského jedna osoba, ač by tou zjednáno mohlo býti, tehdy dvě osobě, jedna z pánuov, druhá z rytieřstva; a ty dvě osoby aby nejměly přes osm koní, pakli by vuoz z sebú jměly, tedy aby jměly vozníky, X koní, a nad to nic víc; a ti aby v celé slušnosti a cesty dalekosti, takž jakž by se pánóm, ry-

tířstvu, prelátóm i městóm za slušné zdálo, opatřenie byli. Pakli by z města koho bylo potřebie, ten také vedle těchto opatřen buď vedle slušnosti ɔc. Pakli b toho potřeba zemi byla, aby jměl větší počet z země vyslán býti, aby sněm obecn - udělán byl, a na tom sněmu, jakž by potřeba kázala a na čemž by se srovnali jaký by počet z země vyslati chtěli, ty osoby aby opatřeny byly, utratě peníze do statečné, což by se za sluš[n]é všem stavuom zdálo.

Na tomto také zuostáno, jestliže by osmý diel úroku ročního každý obyvatel zemský dal a položil, a to na groše české, v tomto času od svatého Havla minulého již do sv. Martina přes rok příščího, aby dána byla a kladena v městě Olomúci a v městě Brně na rathúzích před staršími měščany těch měst; a to každý aby tak učinil z pánuov, rytieřstva a z prelátuov a z měst, jako dobrému přísluší, aby se to v pravdě stalo a našlo od každého, že jest spravedlivě položil. A ktož položí před měščany, ať zapečetí, i cedule dána, oni pak to napíšie, co od koho přijali a jakú sumu. Též také ktož co má na listech, ješto s toho platy béře, z toho také osmý diel aby dal platu toho ročního, též jako jiní dávají z dědičných zbožie. Jestliže by kdo u koho peníze jměl na jakémžkoli platu neb úroku, a ten že by jemu zavázán byl buď listem neb přirozením, aby za tu dávku jměl zpraviti, ten toho nebude povinen spravovati, než jsám z svého aby dosti učinil. Pakli by toho neučinil, má jmén býti za rušitele obecního dobrého a kázán ode pana hajtmana a pánuov, a k tomu má to zpraviti.

Item kdež sú jací dvořáci, kteříž by nějaké svobody jměli, ti všickni aby toho platu také toliko dali podle statkuov svých, což v tej vsi z lánu dávají, kteráž jiem najblíže příleží.

Tiemto zřízením a tiemto dáním pánóm našiem králuom Českým a markrabie Moravským na časy věčné nic povinni nejsme ani budúcí, my ani naši potomci.

Tato dávka když již vybrána bude — napřed stará pozůstalá i nová, kterúž někteří výběrčí vybierají, a někteří vybravše ješče při sobě mají, a některá vybrána nenie, když se vybéře, — z toho aby napřed dluh zemský zaplacen byl, a každému, ktož by co pro zemi spravedlivě utratil, aby jemu z toho zase zaplaceno bylo beze všech odtahuov. A což by tej zbírky mimo záplaty bylo, tiem aby hýbáno nebylo, než předse aby na rathúzích ležela, a oni toho aby žádnému nevydávali z žádného rozkázánie, leč by sě o to srovnánie stalo na sněmě. Pakli by jaká náhlá potřeba na zemi přišla, že by muosilo poselstvie učiněné býti, tu aby hajtman se pány zatiem se na to vdlužil až do sněmu, a v tom času aby z toho zaplaceno bylo.

Co sě pak zadržánie dotýče, daní kdož sú nevydali, všickni aby tu také dodali a vyplnili při tom času v těch městech nahořc psaných, a to páni měščané zvláščе znamenajte, co jest kdo starej daně vyplnil.

(q. XVI.) O póhon zátkyně. Ustanovení panské, kto by koho zátkynie pohnal, a na kterého pána zboží, neb z pánuov, rytieřstva neb prelátuov ten byl,

kterýž se pohoní, tehdy ten póhon tomu pánu dodán býti má, osobě jeho, a ten pán má s tiem póhonem poslati, bude-li ten jistý na zboží téhož pána nalezen, má se jiem pán ujistiti, aby ku právu na sněmu postaven byl. Pakli by nalezen nebyl, tehdy ten pán povinovat by ničím nebyl. A byl-li by který dobrý člověk tiem póhonem zátkyně on zastížen, ten buď slibem zavázán, aby před právem stál. Pakli by jiný lehký člověk, ten buď opatřen týmž právem, jakž potřeba okáže.

Výtah AČ. VI. 541 č. 370.

786.

Václav Čeple z Belku pohání Jana Bohuši z Opatovic, zatčeného na zboží Viléma z Pernšteina, v příčině koupě domu v Kamenci.

1502, 11. listop. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně, č. 7. f. 133 b.

L. 1502 ten pátek den sv. Martina. Václav Čeple z Belku a v Bartošovicích pohoní Jana Bohuši z Opatovic zátkyní, a zatykuji jej před hranicemi na zboží urozeného pána pana Viléma z Pernšteina ꝛc, z dědin ꝛc, ze XXX fl. uherských; a tu jemu vinu dávám, že jest u mne kúpil duom v Kamenci za XXX fl. a na to mi zavdal groš bílý, a již mi ostatku dáti a toho trhu držeti nechce. Zná-li ꝛc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chci na panském nálezu dosti jmíti. Škody opovídám, poručníky činím Václava Pavlovského z Witbachu na zisk i na ztrátu. [Stranou poznamenáno:] Nestál Bohuše při vysvědčování póhonu.

787.

Léta MDII v outerý po sv. Brikcí [15. list. 1502] na sněmě obecném v Praze páni a rytířstvo svolili se a zapsali, aby se žádnému od výpovědi krále Vladislava mezi nimi a stavem městským učiněné mocí utisknouti nedali pod závazkem obhajování práva. Poslové na to ke dckám byli: Jindřich z Hradce nejvyšší komorník království Českého, Půta z Ryžmberka a Švihova nejvyšší sudí, Petr z Rožmberka, Vilém z Pernšteina nejvyšší hofmistr, Jan z Šelnberka nejvyšší kancléř království Českého. Staří let. č. str. 262; Veleslavínův kalendář histor. z r. 1590 p. 576; Pal. Děj. V. 2 str. 49.

788.

Jan Koleso z Rakových a Hynek z Popůvek, poručníci sirotkův po Alšovi Bošovském, pohánějí Viléma z Pernšteina v příčině výhostu poddaného jich z Otmic.

1502, 18. listop. — Brn. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně, č. 6. f. 132.

L. 1502 v pátek před sv. Alžbětú. Sedění první. Jan Koleso z Rakových a Hynek z Popuovek, poručníci sirotkuov nebožtíka Alše Bošovského, pohoníme pana Viléma z Pernšteina, najvyššího hofmistra království Českého, z dědin i z zástav ꝛc, ku prvnímu panskému sněmu do Brna, ze XXX hř. gr. šir., a tu jemu vinu dáváme, že rychtáři svému Nosislavskému nechce rozkázati, kterýž vyhoštění vzal člověku

našemu z Othmic, aby tomu dosti učinil vedle slibu svého a nám purkrecht osadil neb skrze to sirotčí požitci scházejí. Zná-li se ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chcme na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme.

789.

(c. III.) List od pana Hynka z Kunstatu a na Polné, jímž dává panu Vilémovi z Pernšteina hory a doly, které by našel na zboží Kunstatském a Lisickém k dědicstvie.

Na Pardubicích 1502, 26. pros. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 23 b; arch. měst. Brn. f. 18 a 63.

Já Hynek z Kunstatu a na Polné vyznávám ... že jsem dal a mocí listu tohoto dávám urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, panu ujci svému milému, hory a doly všecky, v který[ch]ž by stříbro neb jakýchkoli kovův dobývati chtěli, a to na zboží Kunstatském a na zboží Lisickém, nic sobě tu nepozuostavuje ani svým dědicóm ani potomkóm, pánóm Kunstatským a pánóm Lisickým; než to jsem všecko dal ku pravému dědicstvie jsám od sebe i od svých dědicuov a potomkuov svrchupsanému panu Vilémovi z Pernšteina, aby těch hor a dolův, kteréž by koli na svrchupsaných zbožie nalezl a dělal, aby jich požíval k svému užitku, tak jak by se jemu najlépe zdálo a líbilo, tak jako svého vlastního dědicstvie, bez překážky mé i dědicuov mých potomkuov pánuov Kunstatských a Lisicských ... A ktož by tento list jměl z svrchupsaného pana Viléma z Pernšteina dobrú vuolí a svobodnú, ten má a jmíti bude tuž moc i též plné právo ke všem věcem v tomto listu položeným a zapsaným. Tomu na svědomí svú vlastní pečet přivěsil jsem k tomuto listu. Dán na Pardubicích v pondělí den sv. Štěpána léta ɔc 1502.

Výtah AČ. VI. 541 č. 371.

790.

Čeněk z Barchova byv pohnán k soudu zemskému, učinil smlouvu s Vilémem z Pernšteina, kterou zříká se majestátu na mýto v Kostěnicích a částečně v Dašicích.

1502, 28. prosince. — Cod. Pernst. arch. mus. král. Česk.

List od pana Dašického na mejto Kostěnické.

Já Čeník z Barchova a na Dašicích i s svými dědici vyznávám ... že jako jsem sobě vyprosil majestát na najjasnějšiem kníželi a pánu panu Vladislavovi Uherském a Českém králi ɔc, pánu mém najmilostivějším JMti, na mýta v Kostěnicích a v Dašicích, kterýžto list mně od JKMti daný to v sobě šíře ukazuje: i jsa pohnán o to mýto k soudu k zemskému od měščan Pardubských, nechtě se soudu dopustiti, udělal sem smlúvu i konečný konec o ta mýta s urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšším hofmistrem království Českého, a to takovú, že toho mýta v Kostěnicích já ani dědicové moji ani potomní páni Dašičtí aneb držitelé

vsi Kostěnic nemám bráti z žádného člověka, odkudž by koli jel neb šel, ani toho listu k tomu mýtu užívati na budúcí věčné časy. A to já svrchupsaný Čeněk z Barchova slibuji sám za se, za své dědice a potomníky [sic], držitele vsi Kostěnic, věrně právě, křesťansky zachovati beze všěch forteluov.

Než což sě mýta Dašického dotýče, to sem také smlúvu udělal s urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina svrchupsaným, a to takovú, že nemám žádného mýta bráti já ani dědicové moji, ani potomní páni Dašiččí, na budúcí věčné časy s lidí svrchupsaného pana Viléma z Pernšteina a JMti dědicuov, kteréž lidi mají neb jmíti budú na potomní časy, v kterékoli zemi by lidi jměli. Item to slibuji sám za se, za své dědice a potomní pány Dašické věrně právě křesťansky beze všech forteluov zdržeti a zachovati na budúcí věčné časy.

Tomu na svědomí svú vlastní pečet k tomuto listu sem přivěsil; a připrosil sem urozených panoší pana Matěje z Nemošic a na Třebosicích, pana Bartoně Habrovce z Habrova, pana Matěje Miloše z Hostovic seděním tudíž, že sú pro širší svědomí podle mne pečeti své k tomuto listu přivěsili. Jenž jest dán a psán léta Páně tisícího pětistého druhého den Mláďátek.

Výtah AČ. VI. 540 č. 359,

791.

(t. XIX.) List smlúvčie o zástavu Kojetína se všiem jeho příslušenstviem mezi panem Janem z Šelnberka ꝛc a panem Johannesem z Kunovic, kterým obyčejem a kterak toho v držení býti má.

Na Tovačově 1503, 7. února. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 442 b; arch. měst. Brn. f. 147.

Léta Páně tisícého pětistého třetího v úterý po sv. panně Dorotě stala se est smlúva mezi námi Janem z Šelnberka a z Kosti, najvyššiem komorníkem království Českého, a Johankú z Krajku nadepsaného pána ꝛc strany jedné, a mnú Johanesem z Kunovic a na Bystřici strany druhé o zástavu Kojetína a vsi někderé, kderéž pan Johannes nynie v zástavě k Kojetínu držie s jich příslušenstviem, takže my k přímluvě přirozených přátel našiech na žádost téhož pana Johanesa té zástavy při něm zanechati máme a chcem, aby toho zbožie tak a tím obyčejem užíval a užívati svobodně mohl s tím všiem toho zbožie příslušenstviem, jakož od pana Adama z Cimburka a s Thovačova dobré paměti syna našeho milého bylo zastaveno a v též sumě. Všakž to vymieňujem: XLV g. platu ročnieho, kderéž z komory zámku našeho Thovačova byly do Stříbrnic vydávány na každý rok panu Johannesovi, aby sešly i jeho budúcím, a od nás ani od našiech potomkuov nebyly víc vydávány.

Item ten plat, kderý jest dědičný k zámku našemu Thovačovu na vsi Uhřičicích, buďto kury, sýry, vajce, ten dědičný plat sobě a potomkóm našiem zachováváme. Než což jest z starodávna platu na těch lidech v Uhřečicech [sic], buď peněz,

kur nebo vajec k Kojetínu, buď za pastvy nebo trhové, to panu Johannesovi k Kojetínu necháváme.

Na kderúžto svrchupsanú zástavu témuž panu Johannesovi list obyčejný s rukojmiemi při času sv. Jana Křtitele božieho po datum této smlúvy najprv příštieho a jeho erbuom podle znénie listu od pana Adama na to od něho udělati a v moc jeho položiti jmáme. V kterémž listu jmá státi výpověď na obě straně rok při času sv. Luciji, ač by kderá strana kderé výpovědi chtěla, aby o svaté Lucii výpověď učinila.

A já Johannes vida to přátelstvie od pána a paní svrchupsaných Jich Mtí, kdeří jsú mi mimo jiné té zástavy dopříti ráčili, podvolil jsem se Jich Mtem a podvoluji, jestliže by v mém drženie Jich Mt tu zástavu ode mne vyplatiti ráčil, že jmám od Jich Mtí sumu svú, kderúž jmám na tom Kojetínském zbožie zapsanú, vzíti bez výpovědi, a toho zbožie Jich Mtem postúpiti, vezma důchod ten, kderýž by se dostal a do toho času od svatého Ondřeje do kladenie sumy hlavnie přišel. K tomu sem se také podvolil, že těch všech lidí, kderéž v té zástavě od Jich Mtí držím, při spravedlnostech jejich a všech obyčejích víry před každým zůstaviti jmám; a jestliže bych komu té zástavy kdy pro svú potřebu odbyl, jmám to opatřiti, aby ti lidé při témž byli zachováni.

Kderúžto svrchupsanú smlúvu my Jan, Johanka, Johannes svrchupsaní slíbili jsme obapolně sobě a slibujem ctně, věrně a právě zdržeti a v celosti bez porušenie zachovati. Tomu všemu na potvrzenie pečeti naše vlastnie s našiem jistým vědomiem dobrovolně přitisknúti dali jsme k této smlúvě, a každá strana jednu pro budúcí pamět sobě vzala. Jenž jest dán a psán v Thovačově léta a dne ɔc.

Výtah AČ. VI. 541 č. 372.

792.

(ter. XXVIII.) Smlúva mezi panem Hynkem z Rokytnice a panem Janem z Šelnberka o duby, kteréž k stavení na Thovačov s lesuov Chropynských vydávati jměl miesto třetího peníze, kterýž s těch lesuov dával.

Na Tovačově 1503, 13. února. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 468 b; arch. měst. Brn. f. 157.

Já Hynek z Ludanic a na Rokytnici známo činiem . . . že, jakož sě jest byla někdy stala smlúva mezi urozeným pánem panem Ctiborem z Cimburka a s Thovačova, hajtmanem markrabstvie Moravského dobré paměti, a mnú Hynkem z Ludanic výš psaným o les řečený Příseka, přislušející ke vsi Chropyni kláštera Vyzovského, kteréhož já v držení a požívání jsem, s kteréhož lesu nadepsanému panu Ctiborovi užitku třetí peniez pány zemskými přisúzen jest; potom pak již psaný pan Ctibor udělal jest smlúvu dobrovolnú, tak že jest mně do živnosti mej z toho užitku třetího penieze z lesu již dotčeného propustil, a já proti tomu podvolil jsem se jemu panu Ctiborovi, erbuom a budúcím jeho pánuom Thovačovským na každý rok vydávati dubí k stavení

od Xti dubuov až do puolúkopí, jakož ten list smlúvčí to v sobě šíře drží a zavírá. Potom pak urozený pán pan Jan z Šelmberka a s Kosti, najvyšší komorník království Českého, a paní Johanka z Krajku, manželka vlastní nadepsaného pana Jana, z dobré a přátelské vuole k žádosti mej mne i mé erby z toho, abychom toho dubí i jiného, jakož ten list smlúvčí mezi panem Ctiborem nahoře psaným a mnú šíře to okazuje, nevydávali, propustili jsú, tak že jim ani jich erbuom a budúcím pánuom Thovačovským výšpsaného lesu, dokudž bychom Příseky v držení byli, žádného dubí k stavení i také třetího penieze užitku vydávati nemáme. Než jestli bychom, totižto já nadepsaný Hynek neb erbové moji, ten les komu svým právem prodali anebo zastavili, aneb že by to zase přišlo na pána dědičného, totižto na opata Vyzovského a na ten konvent, tehdy oni mají a povinni budú nadepsanému panu Janovi z Šelmberka a paní Johance z Krajku aneb erbuom a budúcím jich, pánuom Thovačovským, ten třetí peniez užitku toho lesu vydávati tak a tím obyčejem, jakož jest to panu Ctiborovi dobré paměti pány zemskými přisúzeno. A tato má smlúva, když by Chropyně z rukú mých anebo mých erbuov vyšla, nemá býti k ujmě práva nadepsaného pana Jana a paní Johanky manželky páně ani erbuov jich a budúcích, než že má ta věc podle první mé smlúvy zachována býti.

Tomu na svědomí pečeť svú vlastní k tomuto listu přivěsiti sem kázal; a pro lepší svědomí připrosil jsem urozeného vládyce pana Hynka z Kunčic hýtmana na Thovačově, kmotra mého milého, že jest svú pečeť vedle mé k listu tomuto přivěsiti dal, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Thovačově v pondělí po s. Scholastice léta božího M°V[C]III°.

Výtah AČ. VI. 541 a 542 č. 373.

793.

(b. II.) Smlúva o Tovačov mezi panem Vilémem z Pernšteina a paní Johankú z Krajku.

V Praze 1503, 15. března. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 422 b; arch. měst. Brn. f. 136 b-137.

Léta božieho tisícého pětistého třetího v středu po svatém Řehoři stal se jest konečný trh mezi urozenými pány, panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině najvyššiem hofmistrem království Českého s jedné, a mezi urozenú paní paní Johankú z Krajku a na Mladém Boleslavi, najvyššie komorníkovú království Českého, s strany druhé, že jest nadepsaná paní prodala Tovačov zámek se všiem jeho příslušenstviem, tak jakož jest jí nápadem přišel po synu jejiem panu Adamovi, i Lobodice ves manskú také s jejím se všiem příslušenstvím, a to nadepsanému pánu konečně na sv. Jana najprv přištieho ve dcsky Moravské v Olomúci vložiti jmá. A vším statkem, kterýž v Čechách má, má to zbožie Thovačovské zpravovati; a vedle ní jmá zpravovati vším statkem svým, kterýž v Čechách jmá, urozený pán pan Jan z Šelnberka a z Kosti, najvyššie komorník království Českého, a tak zpravovati mají, jakž země

Česká za právo jmá, dckami, jestliže by na pana hofmistra neb na jeho dědice budúcí kdy kdo právem sáhl o Thovačov i o zbožie k němu příslušející, tehdy nadepsaní zprávce neb jejich budúcí mají je zastúpiti, pokudž země Moravská za právo jmá. A jestliže by z čeho právem, což k Thovačovu přislušie, vyvedeni byli, tehdy budú moci k zprávě nahoře dotčené sáhnúti vedle práva českého. A nadepsaný pan hofmistr stržil jest Thovačov za XXIIII tisíc kop grošuov českých, a nenie naň již více dlužen, nežli jedenmezcítma tisíc kop grošuov českých; a jmá dáti pět tisíc kop gr. č. na s. Jiří najprv příštie, ihned potom na sv. Havla najprv příštieho šest tisíc kop gr. č., a od tohoto sv. Jiří najprv příštieho v roce deset tisíc kop gr. č., tak a na ty roky zaplatiti jmá. A nadepsaná paní má listy obyčejné na ty sumy zdělati s hodnými rukojmiemi. A Lobodice ves manskú tu také mají panu hofmistrovi vedle práva manského ujistiti a postúpiti a též nahoře psanú zprávú zpravovati.

A což se Popovic té vsi dotýče, kterýmž právem paní sama držie, tím právem aby panu hofmistrovi postúpila; ale nynie jest zastavena při Kojetíně, pán se v ni uvazovati ani jí požívati nemá, dokudž Kojetína nevyplatie. A což se Kojetína dotýče, všecky listy a majestáty a dobré vuole má paní panu hofmistrovi dáti a na ně dobrú vuoli udělati; a pan hofmistr má sobě sám Kojetín vyplatiti, tak jakž ta zástava svědčí. A kderéž vsi jsú zastaveny jinam, které k Kojetínské zástavě přislušie, že paní a pan manžel její vedle nie mají panu hofmistrovi list udělati, jestliže by kdy arcibiskup Kojetín vyplatil, tehdy že pan hofmistr ani jeho budúcí nemají žádné škody na těch sumách, kteréž v těch zápisech svědčí, jmíti, a zvlášť pro Jaroměřice a pro jiné vsi, které nynie s Kojetínem zastaveny nejsú, ty jmá paní s panem manželem svým očistiti neb budúcí jich, když by k výplatě nadepsané přišlo od arcibiskupa.

A což se listuov i smluv dotýče, ješto by k Thovačovu příslušaly na kterékoli věci, ty má paní panu hofmistrovi všecky dáti. A to jest také znamenitě vymíněno, což se měst Thovačovských dotýče, i v Cípě, kteréžkoli a načkoli jaké listy a milosti mají, při těch je pan hofmistr i jeho budúcí zůstaviti mají; a též i ve vsech, kteréž k Thovačovu příslušejie, které milosti a listy mají, při těch zůstaveni býti mají. A také paní panu hofmistrovi všech svrchkův jmá postúpiti vedle těch register, které jest jemu zapsané dala. A Thovačova jmá jemu postúpiti od soboty najprv příštie konečně ve třech neděliech, a pan hofmistr má paní také listy na sumy nahoře dotčené položiti konečně od soboty najprv příštie ve čtyřech neděliech, a ti listové mají svědčiti paní a panu manželu jejímu. A paní má sobě ještě úrok svatojiřský vybrati na lidech, dluhuov za ryby, za lesy neb začkoli, ty pan hofmistr má lidem kázati paní zaplatiti. A také jestliže jest paní dlužna lidem neb čeledi, to do sv. Jiří jmá zaplatiti. Toto také znamenitě vymieňujem, jestliže by paní a pan manžel její rukojmie v Moravě zjednali za správu nadepsanú, tehdy ta zpráva v Čechách o Thovačovu, jakož se nahoře vypisuje, v nic položena a obrácena býti jmá. A to nadepsaný pan

hofmistr a paní slíbili jsú sobě a právě a křesťansky zdržeti, což se v této smlúvě píše.

A tomu na svědomie své vlastnie pečeti jsme k tomuto listu přitiskli, připrosivše pro širšie svědomie urozených pánuov, pana Jana z Šelnberka a z Kosti najvyššieho komorníka královstvie Českého, a pana Petra Zvieřeticského z Wartumberka a na Bydžově, a pana Bohuši Kostku z Postupic a na Litomyšli, najvyššieho mincmajstra království Českého, a urozeného vládyky pana Albrechta Rendle z Aušavy, prokuratora krále JMti, že jsú také své pečeti k tomuto listu jakožto smlúvce přitiskli. Jenž jest dán a psán léta a dne, jakož se napřed píše, v Praze ɔc.

[Přiložena jest zpráva:] V quaternu menšiem zápisném Václava z Chvojence léta tisícého pětistého třetího v středu den svatého Longina [15. bř. 1503].

Johanka z Krajku na Mladém Boleslavi přiznala se před úředníky Pražskými: Jakož jest prodala v markrabstvie Moravském Tovačov zámek i to všecko zbožie, což k Tovačovu dědičného příslušie, Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, za čtrmezcítma tisíc kop grošuov Pražských českých; i nejmajíci nadepsaná Johanka v markrabstvie Moravském dědin svobodných, aby jimi zpravovala témuž Vilémovi: i zpravuje táž Johanka jemu Vilémovi a jeho dědicóm zde v koruně České dědicstvím svým a zbožiem, kteréž jmá neb jmíti bude, třetinú výš, tak jakož země Česká za právo jmá, a vedle ní Jan z Šelnberka a s Kosti, najvyššie komorník království Českého, též dědinami svými a zbožiem, kteréž jmá neb jmíti bude, jestliže by kto právem markrabství Moravského na Tovačovské zbožie sáhl na diel neb na všecko, tehdy nadepsaná Johanka a Jan z Šelnberka mají jej Viléma a jeho dědice zastúpiti beze všie škody jeho Viléma a jeho dědicuov. Pakli by nezastúpili, tehdy on Vilém neb jeho dědici budú se moci vésti na dědiny jich, Johanky a Jana, kteréž mají neb jmíti budú, třetinú výš, tak jakož země za právo jmá, pro nezprávu.

Výtah AČ. VI. 542 č. 374.

794.

(u. XX.) List, dobrá vuole, od panie Johanky z Krajku na všecky zápisy na zbožie Kojetínské a všecky práva na to zbožie, i což k tomu příslušie, panu Vilémovi z Pernšteina.

Na Tovačově 1503, 3. dubna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 493 b; arch. měst. Brn. f. 147 b—148.

Já Johanka z Krajku a na Mladém Boleslavi známo činím . . . Jakož najjasnějšie kníže a pán pan Vladislav Uherský a Český ɔc král, margrabie Moravský ɔc JMt, z milosti a moci své královské a jakožto markrabie Moravský urozenému pánu panu Adamovi Thovačovskému z Cimburka a na Mladém Boleslavi, dobré paměti synu mému najmilejšiemu, list mocný a povolenie, aby o statku svém movitém

i nemovitém, dědičném, manském, zápisném, kderýž jest koli jměl v markrabstvie Moravském a kterakkoli mohl by jmenován býti, zřízenie a poručenstvie učiniti mohl vedle vuole a zdánie svého, komuž by se jemu kolivěk zdálo a vidělo, buď na smrtedlné posteli aneb za zdravého života, dáti jest ráčil, a což by koli tak na ten list JKMti komu dal, poručil a zřízenie učinil, že to tak pevně, stále a dokonale býti a bez porušenie v té moci zůstati jmá bez umenšenie, jako by to dckami zemskými markrabstvie Moravského zapsáno a utvrzeno bylo. Na kterýžto list mocnie nadepsaný syn muoj najmilejšie dobré paměti poručenstvie a zřízenie takové učinil jest, že všecka svá zbožie, kterážkoli jměl a držel jest, aneb sice kderak by to koli potom právem jeho dckami, listy a zápisy mohlo se vyhledati, a zvláště na všecky listy, zápisy a majestáty na zbožie Kojetínské, též i Popovicóm svědčící, i na to na všecko, což k tomu zbožie příslušie, mně Johance již psané jakožto mateři své vlastnie dal a dobrú vuolí tím listem toho zřízenie svého utvrdil jest pod pečetmi dobrých lidí. Kderéžto dání, poručenstvie a statku zřízenie z rozkázánie a poručenie z vlastnieho královského po smrti nadepsaného syna mého v list pod majestátem JMKské vepsán[o], a potom ve dcsky zemské markrabstvie Moravského v Olomúci k žádosti mé vloženo býti jmá.

Protož já nadepsaná Johanka z Krajku, jsúci všeho statku nadepsaného syna mého najmilejšie[ho] v drženie, požívánie a vladení [sic] a nápadnicí právem jeho, a majíc i listy a zápisy všecky v své moci na to zbožie výš dotčené Kojetínské i na ves Popovice od slavných pamětí císařů Zigmunda a krále Jiřího, králuov Českých a markrabí Moravských, předkuov a držiteluov Kojetína, dané a puojčené, též také i nadepsanému synu mému svědčící, jakožto zejména tyto listy:

Od urozených pánuov, pana Viléma z Pernšteina najvyššieho hofmistra královstvie Českého, Vratislava z Pernšteina hýtmana a najvyššieho komorníka markrabstvie Moravského, Jana z Lompnice a na Mezříčie najvyššieho komorníka desk a súdu práva zemského v Olomúci, Jana Kuny z Kunstatu a na Hodoníně, Albrechta staršieho z Šternberka na Holešově, Jana z Dubé a s Lipého na Štemberce, Zigmunda z Dúbravice na Hrutovicích, Ladslava z Bozkovic na Třebové, Jindřicha z Sovince na Dúbravici, Karla z Vlašimě na Lithovli, Hynka z Ludanic na Rokytnici, Jana z Žerotína a s Fulneka, Jindřicha Tunkle z Brníčka a na Zábřeze, Jakuba z Šárova a na Krumsímě najvyššieho hofrechtéře markrabstvie Moravského, Jaroše z Zástřizl na Morkovicích, kteřížto byvše rukojmie za urozeného pána pana Jana Heralta z Kunstatu a s Plumlova, najvyššieho komorníka cudy a práva Olomúckého, držitele ty časy zbožie Kojetínského, za mnohé a znamenité dluhy, kderéž pak potom po smrti jeho platiti a zpravovati a tím statkem vším zůstalým po něm, pokudž jest vystatšieti [sic] mohl, i nad to ještě svým dokládajíce, vyvazovati jsú se musili. Kterýmžto listem prodávají nadepsanému synu mému městečko Kojetín, vsi Němčice, Mirovice,

Stříbrníky, Hrušku, Jaroměřice, Dobračov pustú ves, Krúžek pustú ves, a Dučovice a zápisy na to Kojetské zbožie a vsi k tomu příslušející, a k tomu i tu ves Popovice se všemi toho zbožie a vsí dotčených jinými jejich příslušnostmi, a v témž listu nadepsaní rukojmie na všecky ty listy a zápisy k Kojetínu, vsem jeho, i také Popovicóm svědčící, čím dobrú vuoli, moc i plné právo tím listem jemu erbóm i budúcím jeho i tomu každému, kdož by listy od něho s dobrú vuolí a svobodnú jměl, ke všem věcem, což v týchž listech a zápisech se jmenuje a vypisuje, dávajíce.

Druhý list najjasnějšieho knížete a pána pana Vladislava Uherského a Českého krále a markrabí Moravského ɔc JMti, kderýmžto listem oznamovati napřed ráčí všem, že jest před JMKskú takový list od rukojmí napřed dotčených v celosti a neporušený s visutými pečetmi ukázán, kterak rukojmie za pana Heralta již psaného zbožie to Kojetínské s jeho příslušnostmi i také s Popovicemi vsí panu Adamovi synu mému najmilejšiemu prodávají, a v tom listu JMt [z] zvláštnie milosti a moci jakožto král Český a markrabie Moravský těch všech zápisů na zbožie Kojetínské napřed dotknúti, a potom hned moc jich všech i všecka práva, tak jako by tu slovo od slova vepsáni byli a vloženi, na syna mého častopsaného dobré paměti a na jeho budúcí, též i na ty, ktož by ten list jměli s jeho dobrú vuolí, převésti a přenésti jest ráčil, jakož pak ti listové ty všecky věci nahoře dotčené šíře, plněji a dostatečněji to v sobě držie a okazují.

Na ty na všecky listy a majestáty v těch dvú listech jmenovaných i na obadva ta listy, zvláště svědčící na Kojetínské zbožie a Popovice, nahoře psané dala jsem jakožto nápadnice toho zbožie Kojetínského a tímto mým listem dávám urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, erbóm a budúcím jeho, svú svobodnú a dobrú vuoli od sebe i od svých erbuov i budúcích, nic ovšem tu na tom zbožie Kojetínském a Popovicích sobě ani komu jinému nevymieňujíci, ani kderého práva pozůstavujíci, tak aby svrchupsaný pan Vilém z Pernšteina, erbové a budúcí jeho plné právo a moc k tomu ke všemu, co se v těch listech na Kojetín svědčících vypisnje, jměli a požívali, jakož to on syn muoj najmilejšie dobré paměti jměl jest a já po něm.

A kdož by list tento jměl s svrchupsaného pana Viléma z Pernšteina, erbuov a budúcích jeho dobrú a svobodnú vuolí, tomu bude příslušeti a jmá plné právo všech věcí v tomto listu psaných, jakožto jim samým. Tomu na svědomie já napředpsaná Johanka z Krajku pečet svú vlastnie přitisknúti a přivěsiti jsem dala dobrovolně; a pro širšie svědomie a jistotu a pevnost připrosila sem urozených pánuov, pana Ladslava z Bozkovic a na Třebové najvyššieho komorníka markrabstvie Moravského, pana Karla z Vlašimě a na Lithovli, pana Jiříka z Vlašimě a na Úsově, pana Hynka z Ludanic a na Rokytnici, a urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova a na Krumsíně najvyššieho hofrychtéře markrabstvie Moravského, a uro-

zeného vládyky pana Hynka z Kunčic, že jsú také své pečeti sobě, erbóm i budúcím svým bez škody k listu tomuto vedle mé pečeti na svědomie přivěsiti a přitisknúti rozkázali. Jenž jest dán na Thovačově v pondělí před s. Ambrožem léta božieho tisícého pětistého třetího počítajíce.

Výtah AČ. VI. 542 č. 375.

795.

(x. XXI.) List kněze biskupa Olomúckého Stanislava, jímž manstvie a léna puojčívá [sic] se vším plným právem a svobodú urozeným pánóm panu Vojtěchovi a panu Janovi z Pernšteina vlastniem bratřiem.

V Olomúci 1503, 10. dubna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 446; arch. měst. Brn. f. 148 b—149.

My Stanislav z božie milosti biskup Olomúcský oznamujem ... že pro zvláštnie vuoli a přátelstvie, kderéž neseme k urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, příteli našemu zvláště milému, jakož urozený pán pan Vojtěch z Pernšteina, syn vlastnie již dotčeného pana Viléma, přijal od nás léno sobě a panu Janovi bratru svému vlastniemu též z Pernšteina a dědicóm jich na ves Lobodice blíž Thovačova, na manstvie naše a kostela našeho Olomúcského, kderúž ves jim odevzdal urozený pán pan Jaroš*) z Šelnberka od sebe a bratří všech svých a jich dědicuov i od toho każdého, kdož k tej vsi Lobodicóm jaké právo jmíti chtěli, s lidmi platnými i neplatnými, s dvorem poplužním, s mlýny, s vodami, s lesy a se všemi právy a příslušnostmi, což k tej vsi Lobodicóm od starodávna příslušie a jakož to sám pan Jaroš v lénu od nás držel: i dáváme a dopóštíme a mocí tohota listu povolujem již psaným pánuom, panu Vojtěchovi a panu Janovi a dědicóm jich, aby již dotčenú ves Lobodice s dvorem poplužniem, s lidmi platnými, s mlýnem, s vodú, s lesy i se všiem příslušenstviem buď za zdravého života neb na smrtedlné posteli listem, a přišla-li by na ně náhlost nemoci, i ústně před dobrými lidmi dáti a poručiti, komuž by se jim zdálo a líbilo, mohli, však k osobám k lénu hodným a bez ujmy služeb a práv našiech a kostela našeho Olomúcského, kderéž sobě, potomkóm našiem biskupóm Olomúcským i kostelu našemu Olomúcskému zachovávám[e]. A při tom jsú byli velebný kněz Zigmund kanovník Olomúcský, arcipryšt kraje Znojemského, a urozené vládyky Vácslav Jedovnicský z Želetavy a Martin z Nové Plzně, písař práva manského, manové naši a kostela našeho Olomúcského, věrní nám milí. Tomu na svědomie pečet naši velikú k tomuto listu přivěsiti jsme dali. Jenž jest dán a psán v Olomúci v pondělí po květné neděli léta od narozenie Syna božieho tisícého pětistého třetího ɔc.

Výtah AČ. VI. 542 č. 376. — *) V kodexu Pernšteinském, chovaném v archivu města Brna, psáno jest Jaroslav nejprv i podruhé namísto Jaroš.

796.

Vilím z Pernšteina rozprodává dvůr v Rychnově lidem svým dědičným pod úrok.

Na Pardubicích 1503, 25. dubna. — Orig. perg. v arch. panství Rychnovského n. K.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššie hofmistr královstvie Českého, i s svými dědici a potomky vyznáváme tímto listem přede všemi, kdež čten neb čtúce slyšán bude, že jsme prodali dvuor náš Rychnovský s rolí, s dědinami, lukami, lidem našim dědičným Rychnovským i jiným i jich budoucím potomkóm, jakož níž psáno stojí, co komu a zač prodáno jest:

Item Matějovi Bálkovi dvuor poplužní u Rychnova i s tú zahradú, která u něho jest, a sedlištěm Hřídelským, s polovicí pastviště pod Smrčským rybníkem, s klíny nad Olníkovskú loukú, s šesti pruty rolí, za čtyřidceti a za puol třetí kopy grošuov; it. Jiříkovi Parovi kus role a tři jitra luk za dvadceti kop grošuov a za půl sedmý kopy grošuov; it. Řehákovi řezníku dva pruty role za deset kop grošuov; it. Pechovi súkenníkovi puol prutu role a kus za dvě kopě grošuov a za dvadceti grošuov českých; it. Táborovi prut role za pět kop grošuov; it. Bilmovi dva pruty role a čtyři jitra za dvadceti kop grošuov a za devět kop grošuov; it. Matúšovi mydláři kus lúky v chobotě za tři kopy grošuov; it. Hovorkovi palouky v Dražkách za puol kopy grošuov; it. Vítovi Novoměstskému puol druhého jitra luk a jeden provazec za osm kop grošuov; it. Martinovi Švihlovi jedno jitro luk za pět kop grošuov; it. Pavlovi Švihlovi dvě jitře luk za deset kop grošuov; it. Benešovi Šumovi dvě jitře luk a provazec za jedenácte kop grošuov; it. Matějovi Lizkovi puol třetieho jitra luk a jeden provazec za třinácte kop grošuov; it. Janovi Kulhavému jedno jitro luk za půl pátý kopy grošuov; it. Janovi Tomášovi tři jitra luk za patnácte kop grošuov; it. Jiříkovi Vitáskovi jedno jitro luk a půl druhého provazce za puol sedmý kopy grošuov; it. Mikulášovi Tantusovi jedno jitro luk a provazec za šest kop grošuov; it. Matějovi Randátovi jedno jitro luk za pět kop grošuov; it. Havlovi Pražákovi dvě jitře luk a provazec za jedenácte kop grošuov; it. Machovi puol druhého jitra luk za puol osmý kopy grošuov; it. Maškovi súkenníku jedno jitro luk za pět kop grošuov; it. Vácslavovi a Matějovi z Lupenice tři jitra a jeden provazec luk za šestnácte kop grošuov.

Učinie toho všeho suma dvě stě kop grošuov dvě a čtyrydceti kop grošuov a dvadceti grošuov českých. A z těch všech dědin a rolí i s luk, jakož svrchupsány stojí, mají nám i budúcím našim dědicóm a potomkóm a povinni budú platiti a z toho úroku dáti šest kop gr. a dva groše česká, a to rozdílně, při sv. Jiří tři kopy grošuov a jeden groš, a při sv. Havle též tři kopy grošuov a jeden groš, vše českých. A oni svrchupsaní lidé naši i jich potomci budú toho moci i každý zvlášť z nich, což kdo kúpil a držie, dáti, prodati, směniti, neb s tiem učiniti, jakž se jednomu každému

z nich zdáti a líbiti bude i jich potomkóm, jako s svým vlastniem, však tak bez umenšení platu našeho, kterýž nám, dědicóm i potomkóm našim jsú oni svrchupsaní lidé naši povinovati platiti a vydávati i jich potomci budúcí, a to budú moci učíniti bez našie, dědicuov našich a budúcích pánuov všelijaké překážky. Tomu na svědomie svú vlastnie pečet jsme dali přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v úterý den svatého Marka evangelisty léta božieho tisícého pětistého třetího počítajíc ɔc.

Pečet utržena. — In rubro: Tento list ve dcky zemské památné rozinové léta ɔc LXXVI° ve čtvrtek o suchých dnech letničních [14. čna 1576] L. XXIII. slovo od slova vložen a vepsán jest.

797.

Vilém z Pernšteina prodává lidem svým Lhotským a Jedlinským (u Rychnova n. Kn.) role, březinku, luh a pustinu pod úrok.

Na Pardubicích 1503, 19. května. — Desky zemské větší LXIII. f. D. 19.

Vilém z Pernšteina ɔc, že sme prodali lidem našim dědičným Lhotským a Jedlinským zejména těmto, a tímto listem mocně prodáváme: Item Jírovi Klechovi dva pruty a jedno jitro role za devět kop grošův; it. Pavlovi Duchoňovu půl čtvrta prutu role a jedno jitro za šestnácte kop grošův; it. Jankovi tři pruty role za patnácte kop grošův; it. z též vsi všem sousedům prodáno k obci sedm prutů role za půl osmnáctý kopy gr. Item Kubovi z Jedliny kus březinky a dvoje hony při luhu za pět kop gr.; it. Duškovi odtudž pustinu od poplužie za sedm kop gr., i jich budoucím potomkům. A oni i budoucí potomci jich nám i dědicům a budoucím potomkům našim sou a povinni budou z toho dávati a platiti dvě kopè gr. a jedenácte gr. č., a to rozdílně, při sv. Jiří kopa půl šesta gr. vše č., a při sv. Havle též kopa puol šesta gr. vše českých. A oni to budou moci i jich potomci budoucí prodati, dáti, směniti, poručiti a s tím učiniti, jak se z nich jednomu každému zvlášť zdáti a líbiti bude, jako s svým vlastním, bez naší i budoucích dědicův a potomkův našich všelijaké překážky, všakž tak bez umenšení platu našeho, kterýž nám oni svrchupsaní i jich potomci sou a budou povinni platiti a dávati i dědicům i budoucím našim, a to budou moci bez naší, dědicův našich i budoucích pánův všelijaké překážky učiniti. Tomu na svědomí pečeť naši kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pátek po sv. Žofii léta Božího tisícého pětistého třetího.

798.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Jindřichem z Waldšteina o zatopení rolí měšťanům Pardubským rybníkem Jesenčanským. S. l. 1503, 22. květ. AČ. IV. 206.

799.

Zápis učiněný do desk na soudu zemském.

V Olomouci 1503, 24. června. — DOlom. kv. č. 16. f. 27.

Johanka z Cimburka a s Thovačova činiem odpor protivá vkladu tomu, jakož Johanka z Krejku vkládá do desk zemských Vilémovi z Pernšteina a jeho erbóm Thovačov s jeho se vším příslušenstviem, že já k tomu zbožie lepší právo mám.

800.

(n.) List zprávní na Thovačov hrad a na obě města Thovačovská se všemi vesnicemi a jiným všelijakým příslušenstviem k tomu zbožie příslušejíciem, od paní Johanky z Krajku panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc.

1503, 29. června. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 493 b; arch. měst. Brn. f. 177 b—179.

Já Johanka z Krajku a na Mladém Boleslavi i [s] svými erby vyznávám . . . že z dobrým rozmyslem a přátel svých radú dobrovolně prodala jsem a mocí listu tohoto prodávám a postupuji své vlastní zboží a dědicství, totižto hrad Tavačov s městy Starým a Novým Tavačovem a s předměstím, ješto slove Cíp, s dvorem tu poplužním, s mlýnem a s kostelním podacím městečka Kralice, s mlýnem, ves Věrovany s mlýnem, s rybníkem, jenž slove Hradecký, s lesy, s řekami, ves Rakodavy s mlýnem, ves Ejvaň s dvorem poplužním, s blaty, s lukami, ves Oplocany s lesy, s řekami, ves Vykleky, ves Hrděbořice s mlýnem, s blaty, ves Bolelíc, což jsem tu jměla, s lesy, s řekami a lukami, ves Troubky s mlýnem, s lesy, lukami, řekami, městečko Klenovice s mlýnem, s blaty, s kostelním podacím, ves Čelčice s blaty, s rybníky, ves Čihovice s kostelním podacím, s mlýnem, s blaty, s rybníky, ve vsi Pivíně což sem tu měla, lúky, jenž slovú Donkovice, ležící blíž Kojetína, ves opravní Klopotovice, i jiné vsi, na kterýchž jsem plat měla, tak a tím právem, jakž jsem to sama držela, s dvory, rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s horami, s doly, s lesy, s háji, s luhy, s vrbinami, s chrastinami, s křovinami, s lovy, s hony, s čižbami, s mezemi, s hranicemi, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, se cly, tak jakž předky mými i také mnú jest toho užíváno, s užitky a požitky i se všemi poplatky, s řekami, s břehy, s rybníky, s rybništěmi, s potoky tekúcími i netekúcími, s jezery i se vším plným právem, panstvím a příslušenstvím, jakož ta zboží svrchupsaná od staradávna v svých mezech a v každej i každej zvláště záleží a jsú vymezena, nic sobě ani svým erbóm ani budúcím potomkuom práva, panství ani vlastenstvie nezachovávajíc, tak jakož jsem to sama držela, než to jsem vše prodala ku pravému dědictví svobodně a nezávadně urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfnšteině, najvyššiemu hofmistru království Českého, a jeho erbuom i tomu, ktož by tento list měl s jejich dobrú volí, aby teež právo měl k těm ke všem věcem v tomto listu

psaným, jako oni sami, za čtyřmezcítma tisíc kop grošuov českých, kteréž jsem od nich hotové úplně a docela zaplacené vzala.

A protož já svrchupsaná Johanka, jistec a zprávce nahoře i dolepsaných věcí, a my Beneš z Bozkovic a na Černé Hoře, Karel z Vlašimě a na Litovli, Jiřík z Vlašimě a na Úsově, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Vácslav z Ludanic a na Veveří podkomoří markrabství Moravského, Hanuš Húgvic z Biskupic a na Búzově, Jakub z Šárova a na Krumsíně hofrychtéř markrabství Moravského, Arnošt Kužel z Žeravic a na Kvasicích, Heřman z Vojslavic a na Veselí, rukojmie a spravedliví zprávce nahoře i dole psaných věcí, s nadepsanú paní Johankú z Krajku a za ni slibujem všichni vespolek naší dobrú čistú věrú, rukú společní a nerozdílnú beze vší zlé lsti svrchupsaným pánuom, panu Vilémovi z Pernšteina ɔc . . . Pakli bychom toho všeho neučinili . . . obyčejné ležení do města Prostějova. A ktož by list tento jměl s dobrú volí častopsaného pana Viléma z Pernšteina aneb jeho erbuov, ten jmá a jmíti bude plnú moc a právo ke všem věcem svrchupsaným. Tomu na svědomí a lepší jistoty pevnost já častopsaná Johanka z Krajku, jistec a zprávce, a my rukojmie svrchupsaní pečeti své vlastní k listu tomuto přidáviti a přivěsiti jsme rozkázali dobrovolně. Jenž jest dán a psán léta od narození Syna božího tisícího pětistého třetího, ve štvrtek den památky sv. Petra a Pavla apoštoluov božích.

Přiložena cedule, kterouž zboží Tovačovské se vším příslušenstvím Johanka z Krajku Vilémovi z Pernšteina do desk vkládá. — Výtah AČ. VI. 542 č. 377.

801.

(c.) Smlúva mezi panem Hynkem z Kunstatu a panem Heraltem z Kunstatu o ves Bojanovice.

V Olomúci 1503, 29. června. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 108; arch. měst. Brn. f. 65 b—66.

Léta Páně tisícieho pětistého třetího ve čtvrtek den sv. Petra v Olomúci stala se jest smlúva mezi urozenými pány, panem Heraltem Kunú z Kunstatu a panem Ladslavem Kunú bratrem jeho z Kunstatu a na Hodoníně s strany jedné, a panem Hynkem z Kunstatu a na Polné strajcem jejich strany druhé, a to taková: že svrchupsaní páni v devíti tisícech zlatých uherských zastavují ves svú Bojanovice Horní se vším přieslušenstvím jejím tak, jakož to sami drželi a jí požívali, i s vinohrady i s desátky. A též vsi svrchupsané mají postúpiti již psaní páni Kunové svrchupsanému panu Hynkovi, a zástavy všecky očistiti a vyplatiti, tak aby panu Hynkovi svobodného postúpili beze všech zástav při sv. Václavě najprv přieštím, se všemi jejími užitky a požitky, desátky sobě vyberúc svrchu psaní páni Kunové, a z těch desátkuov mají dáti panu Hynkovi patnácte dreylinků vína. A tu sobě při tom zůstaviti nic nemají, kromě těch čtrnácti čtvrtí vinohradů, kteréž mají sami dělati na svuoj náklad; z těch čtrnácti čtvrtí desátku platiti nemají, dokudž by jich sami drželi a užívali; a jestliže by je k tomu [čti: komu] kterú čtvrt nebo všecky dali

neb prodali, neb zastavili, tehdy z nich desátek placen býti má svrchupsanému panu Hynkovi. A co přes těch čtrnácte čtvrtí vinohradu páni svrchupsaní pan Heralt a bratr jeho mají, ty prodati a panu Hynkovi a jeho dědicuom desátek z těch vinohraduov placen býti má, prodajte neb neprodajte. A svrchupsaný pan Hynek má při sv. Václavě najprv přieštím puojčiti jim tři tisíce zlatých uherských červených, a potom hned přie s. Jiří najprv přieštím puol druhého tisíce zlatých uherských červených, a za puol druhého tisíce zlatých grošuov, za zlatý počítajíc třiatřiceti grošuov bílých, a tak také bude tři tisíce zlatých; a opět přie sv. Václavě hned po tom sv. Jiří příštím sedmnácte set zlatých uherských červených, a za třinácte set zlatých po třech a po třieceti grošuov bílých za zlatý počítajíc, a tak toho všeho ta suma učiní devět tisíc zlatých uherských.

A vo toto jsú se dobrovolně svolili, že pan Hynek svrchupsaný na tom žádný výpovědi nemá jmíti k té výplatě, než má tu ves držeti vdycky a dědicky a dotudž, dokudž by toho svrchupsaní páni pan Heralt a pan Ladislav svrchupsanému panu Hynkovi rok napřed věděti nedali, a to při sv. Václavě aneb přie sv. Jiří; a když by dali napřed věděti panu Hynkovi svrchupsanému rok, chtíce vyplatiti k svému vlastniemu a dědičnému držení a svými vlastními penězi a jinými žádnými, a toho jinak učiniti nebudú moci, žádnému zastaviti ani prodati. Jestliže by pak po tom roce vypovědělém a věděti daném nevyplatili, tak jakož se nahoře píše, tehdy ta ves svrchu psaná s jejím přieslušenstvím má dědicky zuostati při panu Hynkovi svrchupsaném neb při jeho dědicích. A to jemu mají svrchupsaní páni Kunové anebo jeho dědicóm ve cky vložiti tu svrchupsanú ves.

A toto také jest při tom znamenitě vymíněno v této smlúvě: jestliže by pán Buoh svrchupsaných pánuov Kunóv smrti neuchoval a dědicuov, že by po sobě neostavili mužského pohlavie, tehdy ta ves svrchupsaná se vším jejím příslušenstvím při svrchupsaném panu Hynkovi dědicky zuostati má i při jeho dědicích. A jestliže by pak svrchupsaní páni Kunové dědicuov po sobě pan Heralt a pan Ladslav mužského pohlaví nechali, a ti že by k letuom rozumným přišli, mají moc k výplatě míti, léta rozumná majíce a dospělá, než prvé nic, tak jako prvé psáno stojí. A jestliže by pak kdo na tu ves sáhl, buď na vinohrady neb na kterékoli jiné užitky od starodávna k nim příslušející, kterýmkoli právem duchovním neb svědckým, to oni svrchupsaní páni Kunové očistiti a zpraviti mají vedle práva a řádu markrabství Moravského, krom tří dreylinkuov vína, které od starodávna se na Bošovice platí. A když by častopsaný pan Hynek přijal sum[u] svú devět tisíc zlatých od častopsaných pánuov neb dědicuov jich, tak jakž sú jim puojčeny od svrchupsaného pana Hynka na zlatě i na groších, tehdy pan Hynek svrchupsaný vsi svrchupsané se vším příslušenstvím jejím postúpiti má neb dědicové jeho, zbera užitky všecky toho roku přišlé, a prvé nic. A kdožkoli jměl by tento list neb jmieti bude s již psaného

pana Hynka dobrú vuolí a svobodnú, ten má a jmieti bude tuž moc i též plné právo ke všem věcem svrchupsaným, jako on sám svrchupsaný pan Hynek neb dědicové jeho. A což v tomto listu psáno stojí, to jsú sobě věrně a právě slíbili zdržeti obě straně, jako na dobré ctné pány sluší.

Tomu na svědomí své vlastní pečeti dali jsú přivěsiti k tomuto listu; a pro, širší a jisčí svědomí připrosili jsú urozených pánuov pana Jana z Lomnice a na Meziříčí, hajtmana markrabství Moravského, a pana Ladslava z Bozkovic a na Třebové najvyššieho komorníka téhož markrabstvie, pana Beneše z Bozkovic a s Černý Hory, pana Karla z Vlašimě a na Lithovli, pana Jiříka z Vlašimě a na Úsově, pana Václava z Ludanic a na Jemnici, podkomořieho tého[ž] markrabstvie Moravského, že jsú své pečeti vedle nich přievěsili k tomuto listu, sobě i erbuom svým bez škody.

Výtah AČ. VI. 542 č. 378.

802.

Smlouva mezi Vilímem z Pernšteina a měšťany Králové-Hradeckými o různice v příčině sirotkův, dluhův a sběhlých poddaných. S. l. 1503, 25. čce. AČ. IV. 207.

803.

Zpráva o vyslání pánův a rytířů ze sněmu českého (v m. červnu) ku králi Vladislavovi do Budína a o nějaké pověsti, jakoby Vilém z Pernšteina chtěl zmocniti se královské koruny v Čechách.

1503, ok. 5. srpna. — Státní arch. v Mnichově. Cod. Böhmen u. Oberpfalz lit. C. pars XI.

1503 cc Oswaldi. Bericht an Herzog Albrecht: Die Herren von Böheim sind des Glaubens halben zum König gezogen, „aus den christlichen Herren Peter von Rosenberg, Puota von Švihau, Albrecht von Kolovrat Kanzler, und Otík Kamenickej, und aus der Pikharten Theil der von Schellenberg, alter Kanzler, der sich desselben Ungelaubens erst eröffnet, der von Pernstein, Herr Kossko [čti: Kostka], Herr Medeto [čti: Medek], ein Edelmann, des Königs Marschalk, und einer genannt Reindl, des Königs Procurator zu Böheim. Als die hinab kommen, ihr Sach ausgericht“ ꝛc, nahm der König mit ihnen Janovský's Sache vor, aber auch hier blieb sie noch unentschieden, da die Mehrzahl der Richter dem Janovský günstig schien, und die Gegenpartei daher den Aufschub durchsetzte.

Demselben Berichte eines baierischen Rentmeisters C. Süss ist folg. Einschluss beigefügt: „Neu Zeitung. In sonder grosser Geheim und hohem Vertrauen hat Geminzkej [Kamýcký] dem Gutzen [Heinrich Kotz von Dobrsch, Pfleger zu Falkenstein] gesagt, ferrer mir zu sagen Ew. Gn. ze schreiben verwilligt, dass sich der von Pernstein unterstanden und verhofft hat, dieweil Herr Kosko die königl. Schloss in der Kron zu Böheim inne hat, auch Reindl die Räth in den Städten zu setzen

gewünnen, und etliche Schloss aus der christlichen Herren Hand in der Pikarten Hände kommen wären, . . . dass er, der von Pernstein, durch Macht der Pikarten die Kron zu Böheim ihm selbs oder seinem Sohn erlangt haben wollte. Desselben ungetreuen Anschlags sei der König bericht worden, und wo er der König mit etlichen mächtigen Bischöfen und Herren der Kron Hungarn izo nit in so grossem Widerwillen und Sorgnus gestanden, so wär des Königs Meinung gewest, dem obgemelten von Pernstein, Schellenberg und anderen seinen Mitgewohnten, so diesmals bei ihm zu Hungarn gewest, die Köpf abzehauen. Er wöll sich auch, sobald die Königin ihr Geburt frei werde, gen Böheim fügen, sein Sach zu Hungern darnach richten und ine handeln sehen, damit die . . . pikhartische Büberei ausgetilgt werde ɔc.

Srv. Palackého Děj. V. 2. 59; Tomek, Děj. Pr. X. 193.

804.

Vilím z Pernšteina postupuje mlýn na Bečvě v Přerově mlynáři Ondřeji Šilhanovi.

Na Přerově 1503, 21. srpna. — Orig. arch. městsk. v Přerově.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině najvyšší hofmistr královstvî Českého i s svými dědici a budúcími Přerovskými oznamujem tiemto listem přede všemi, kdež čten nebo čtúci slyšán bude, že jakož máme mlýn dědičný na Bečvi u města našeho Přerova, kterýž sme najímali z čtvrtého diela; kdež pak Ondřej Šilhan, mlynář a člověk náš, prosil jest nás, abychom jemu ten mlejn dali pod plat, aby on jej držal a požíval a naň sám nakládal: kdež my znajíce jeho Ondřeje Šilhana slušnú prozbu, ten jemu, ženě jeho a dětom [sic] i potomkóm jeho dali sme, aby on téhož mlýna požíval s dubníkem ševcovským, s valchú súkenničí, s brusy, s stúpami olejnými i jahelnými, s slady, obilém tvrdým všeliakým. Vepře, kteréž krmil, těch krmiti nemá, než k své potřebě. A kdož by chtěl v Přerově krupici dělati a prodávati aneb chléb péci, ten má v tom mlýně mleti. A témuž Ondřejovi mlynářovi, ženě jeho a dětom [sic] i potomkóm jeho, pro jeho hodnost, kterúž nám svú pilností činil, přidali sme zahradu za Bečvú, a k tomu kus řeky po srub vodný, s kteréhož vodu vedú na kopec, až po stráž zase naspátek zhuoru. Však na takový spuosob, aby nám, dědicóm našim i potomním pánóm Přerovským dával a vydávati povinen byl XX ſſ g. českých, a to rozdílně, počna na s. Jiří najprv příští po datum listu tohoto X ſſ gr., a na s. Václava hned potom příštího druhých X ſſ gr. A tak na budúcé časy věčné ten plat Ondřej nadepsaný, dědicové jeho i potomci nám a budúcím našim spravovati mají, a spravíc nám ten plat, všech věcí nahoře psanejch mají a moci budou požívati bez naší i dědicuov našich i potomních pánuo Přerovských všeliaké překážky. Jestli pak že by z dopuštěnie božího ten mlýn sšel buď ohněm neb od nepřátel mocnou rukou, tehdy k vystavení a napravení toho mlýna my mámy

dáti 1 gr. a mlynář druhej na náklad. Pakli by ten mlejn nemohl mleti dvě neb tři neděle, to k škodě pánu žádné nemá býti. Pakli by se dále přes tři neděle přidalo, že by nemlel, tehdy předce měšťané od sladuov i obec dajte míru, jako by mleli.

Item. K vystavení toho mlýna mlynářóm i budúcím my dáti máme a povinni budeme lesu, což by potřeba ukazovala, tu kdež by jim našimi úředníky bylo ukázáno; a lidé naši ten les přivezti mají, i k opravení. A jestliže by se kdy stav strhl vodú a pokažen byl, lidé naši mají jemu pomoci udělati i k mlýnu robotovati tak a též, jakož nám pomáhali. Což se pak kovářuov a nožířuov dotýče, tu brúsiti mají a jemu plat dávati. Item od mlenie obilé buď od pekařuo neb od jiných lidí má mlynář sobě bráti tu míru, jakož od starodávna bráno bylo. It. také máme mlynářovi každý rok k opravě toho mlýna dáti čtyři duby veliké a dubičie k húžvám z lesuov našich, tu kdež by jemu naši úředníci ukázali a rozkázali, a to jemu naši lidé přivézti mají. Item, kamení mlýnské, tu kdež by mlynář neb jeho budúcí kúpil, lidé naši to kamení přivézti mají. Také mlynář toho mlýna brus neb dva ku požitku svému muož sobě udělati, a také jedno kolo múčné nebo dvě muož sobě přidělati k svému užitku. Item ten mlýn předkem aby měl na dva žleby vody. Item odmrť všecku jemu Ondřejovi i jeho budoucím propúštieme. Item jestliže by kdy berně královská byla, té mlynář i jeho budúcí mají odbyti podle obce Přerovské. Též také jestli by kdy pán siehl na obec Přerovskú a berně míti s ní chtěl, což mlynář s svými budúcími odbyti má podle obce Přerovské.

Item Ondřej mlynář již psanej, žena jeho i děti i budúcí potomci mocí listu tohoto ten mlýn mají moc držeti, požívati, prodati, dáti zamě[ni]ti a poručiti podle své dobré vuolě, osobě však pánu a té obci Přerovské hodné. A my nadepsanému Ondřejovi Šilhanovi, ženě jeho a dědicóm i budúcím potomkóm slibujem sami za se a dědice naše i potomní pány Přerovské to všecko, což se svrchu píše, zdržeti a zachovati věrně a právě beze všeho přerušenie. Tomu na svědomie, na jistotu a pevnost, a pro lepší jistotu zdrženie svú vlastní pečet k tomuto listu sme přivěsiti rozkázali. Jenž jest dán a psán na Přerově ten pondělí před sv. Bartolomějem po narození Syna božího tisícího pětistého třetího léta ɔc.

Listina pergam. s proužkem, s něhož pečeť již udrobena.

805.

Zpráva Blahoslavova o účasti Vilíma z Pernšteina při sněmu 30. září 1503 a o sjezdu strany podobojí i Bratří českých na nové léto 1504 položeném.

A když bylo při sv. Václavě léta téhož [1503], a sněm v ty časy veliký na sv. Jeronyma položen, pročež páni z obojí strany zvláště k témuž sněmu obesláni byli, aby tu o bratřích jednáno bylo ode všech, aby jim konec učiněn byl ɔc. A že pan komorník zemský pan Jan Šelmberk na Mladé Boleslavi a pan Pernšteinský,

páni znamenití velicí, k tomu sněmu od římské strany nebyli jsou obesláni, proto snad, že mnoho bratří pod sebou měli, aby jim nákladni jsouce byli na překážku jim, ačkoliv při římské straně oba z těch pánův jsou byli, však proto obesláním k tomu zanecháni jsou. A česká strana, poněvadž k nim ti páni nepřináleželi, ale k římským, také jich neobeslali. A byli jsou ti dva páni pohotově, s žádnou stranou nejsouce. I vidouce to páni a města strany české, že tito páni tak znamenití pohotově jsou, a od strany římské k jednání o bratří nepovoláni, z jedné vůle páni i města šli jsou k týmž pánům žádost na ně vznesše, aby se s nimi spojili a v jednotu vešli a sobě radni a pomocni byli.

A páni jmenovaní vyslyševši řeč k sobě učiněnou a žádost od pánův a měst české strany, a že není na škodu ta věc, kteráž se k nim děje, poněvadž jako by opuštěni byli od pánův římské strany: i učinili jsou tak, a se pány i s městy strany české vešli jsou v jednotu a společnost, tak aby sobě radni a pomocni byli. A když se to stalo, již teprva sami páni z strany české s městy a s těmito dvěma pány jmenovanými o bratřích jednati jsou počali na rathauze v Starém Městě Pražském; kdež pro to mnohé různice a nesnáze i roztržky mezi pány a městy, mistry a kněžími byly jsou. Neb jedni chtěli, k tomu mluvili, aby bratří slyšení měli zjevně přede všemi, a že není spravedlivé, aby hnáni a trápeni byli, leč prve slyšáni budou.

[Usnešeno mezi jiným, aby starší bratří postavili se s jinými] před osobami k tomu zvolenými a před Pražany i mistry Pražskými [na nové léto nejprvé příští 1504]. Pán Pernšteinský ze svého zboží lidi tyto a bratří poslal jest: Jana Kasala a Václava písaře, oba z Rychnova, a Viktorina z Pardubic, s nimiž poslal na místě svém urozeného pána Bohuchvala Chrta. A ti všickni posláni jsouce přijeli do města Starého Pražského, a stáli v domu páně Kostkovu, kdežto jim zvláštní pokoj ukázán jest.

Blahoslavova Historia fratrum Bohem. ab ann. 1458—1535 str. 171—174. — Srv. Pal. Děj. V. 2. str. 63; Tomek, Děj. Pr. X. 197.

806.

Nálezové soudu zemského ve přích mezi kapitolou Olomúckou a Vilémem z Pernšteina o věcech poddanských.

1503, 10. listop. — Olom. kniha půhonů v zemsk. arch. v Brně č. 7 f. 168 b—170.

L. 1503 ten pátek před sv. Martinem. Sedění třetí. Kněz Konrad děkan a kapitola kostela Olomúckého pohoníme pana Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyššího hofmistra království Českého, z dědin i zástav odtud odevšad, kdež co má, ješto sluší k Olomúckému právu, ku prvnímu sněmu panskému, ze IIII set hřiven gr. širokých, a tu jemu vinu dáváme, že od mlynáře našeho ze vsi Tučap berú [sic] platu do roka dva zlatá uherská, a vody témuž mlynáři, na kterúž ten

mlýn zasazen jest, ku potřebě jeho pustiti, ani stavu nahrazovati nedá. Ználi se ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chcem to úředníky práva menšího, když na to vejdú, okázati a na panském nálezu dosti míti. Škody opovídám. — Nález: Mezi knězem Konradem děkanem a kapitolú kostela Olomúckého, a panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině najvyšším hofmistrem království Českého, páni nalezli: Poněvadž se na úřad kněží volají, aby úřad na to veden byl, a páni slyšíc úředníky i jiné potřeby obojí strany, nález učiniti ráčí. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Beneš Černohorský z Bozkovic, pan Albrecht z Šternberka, a z vládyk Jakub z Šárova.

Týž děkan a kapitola pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze sta hř. gr. širokých, a tu jemu vinu dáváme, že mimo svolení země od mlynáře našeho z Tučap, jmajíce vzíti usmý díl z těch dvú zlatých, i vzali od něho puol zlatého, ješto vzíti neměli, a toho opraviti a navrátiti jemu zase nechce. — Nález: Mezi týmž děkanem a kapitolú kostela Olomúckého a panem Vilémem z Pernšteina ɔc páni nalezli: Poněvadž jest z nevědomí z toho mlynáře vzato víc, než mělo vzato býti, a to zase, což jest výše vzato, k mlynáři do jeho domu přineseno a jemu položeno, že pan Vilém tomu odpovídati nemá. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Zigmund z Dúbravice, pan Znata z Lomnice, a z vládyk Blud z Kralic.

Mocné přestání: O tyto o všecky póhony kněží i pan hofmistr přestali mocně z obú stran na panu Albrechtovi, panu Jiříkovi, panu Hynkovi, panu Šárovcovi, panu Václavovi Pavlovském, panu Závišovi Bítovském, což ti mezi nimi zjednají, že na tom dosti míti chtí.

Týž kněz Konrad a kapitola ut supra pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze XXX hř. gr. dob. širokých, a tu jemu vinu dáváme, že přišedše z Tovačova Philip s jinými k mlynáři našemu Nenakunskému, zkazili a porúbali jsú koš, kterýž on sobě udělal u mlýna svého a na vodě naší, a toho nám napraviti nechce. Ználi ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chcem na panském nálezu dosti míti. — Nález: Mezi týmž děkanem a kapitolú ɔc a panem Vilémem z Pernšteina ɔc páni nalezli, aby na to úřad veden byl, a páni slyšíc úředníky i jiné potřeby obojí strany, nález učiniti ráčí. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Jiřík z Vlašimě, pan Prokop Zajímač z Kunštátu, a z vládyk Václav Pavlovský z Witbachu.

Týž děkan a kapitola ut sup. pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze sta hřiven gr. širokých dobrých, a tu jemu vinu dáváme, že nám Philipa, kterýž na zámku jest v Tovačově, s jinými, kteříž s ním byli a koš mlynáři Nenakunskému porúbali, a těch před panem hejtmanem a pány ku potřebě naší postaviti nechce. Ználi ɔc. — Nález: Mezi týmž děkanem a kapitolú ɔc a panem Vilémem z Pernšteina ɔc páni nalezli: Poněvadž jest pan Vilém Philipa s jinými postavil, že jest tomu dosti učinil. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Hynek z Ludanice, pan Jindřich Tunkl z Brníčka, a z vládyk Bohuše ze Zvole.

Týž kněz Konrad a kapitola pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze IIII set hř. gr. šir., a tu jemu vinu dáváme, že nám Přerovští sahají v grunty, a z gruntuov a z pastv naše lidi vytiskují u samej vsi Dluhonic, nemajíc k tomu práva žádného. Ználi ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chcem to lidmi svými před úředníky menšími pokázati a na panském nálezu dosti míti ɔc. — Nález: Mezi týmž děkanem a kapitolú ɔc a panem Vilémem z Pernšteina ɔc páni nalezli: Poněvadž se kněží na úřad volají, aby na to úřad veden byl, a páni slyšíc úředníky i jiné potřeby obojí strany, nález učiniti ráčí. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Václav z Ludanic, pan Petr z Žerotína, a z vládyk Jakub z Šárova.

Týž děkan a kapitola ɔc poh. téhož pana Viléma ut sup. z pěti hřiven gr. škod, a tu jemu vinu dáváme, že Přerovští na tom gruntu našem u vsi Dluhonic svláčili lidi, zajímali koně i krávy, a z toho peníze brali, a pojednú na čtyřidceti husí zabili, toho nám opraviti nechce. Ználi ɔc. — [Stranou poznamenáno:] Poklid na mocné přestání.

Týž děkan a kapitola pohoníme téhož pana Vilíma ut sup. ze II set kop gr. šir., a tu jemu vinu dáváme, že dva člověky naše z Polkovic, Jiřík Sval a Jiřík Psotka, vzali odpuštění pod měštany Tovačovské takovým obyčejem, jestli žeby nedošli a dojíti nechtěli, tehdy dáti jim mají každý zlatý, i ty dva zlatá dáti chtěli, a oni těch dvú zlatých přijíti a jich propustiti nechtějí. Ználi ɔc. — Poklid.

Týž děkan a kapitola pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze II set kop gr. širokých, a tu jemu vinu dáváme, že nám těch konšel z staré rady, s kterými jsme tu smlúvu a odpuštění vzetí učinili, totižto Kubu Fojta, Jana Zvavého, Jana Hnaníka, Havla Hnaníkova, zetě Jana Lúpavého, Štěpána Kubova zetě, Lorence Kubova zetě, ku potřebě naší před panem hejtmanem a pány postaviti nechce. Ználi ɔc. — Nález: Mezi týmž děkanem a kapitolú ɔc a panem Vilémem z Pernšteina ɔc páni nalezli: Poněvadž pan Vilém lidi Tovačovské postavil, že jest tomu dosti učinil. Tento potaz z pánuov vynesli jsú: pan Zigmund z Dúbravice, pan Jiřík z Vlašimě, a z vládyk Blud z Kralic.

Týž děkan a kapitola pohoníme téhož pana Viléma ut sup. ze sta hřiven gr. širokých, a tu jemu vinu dáváme, že lidé naši z Polkovic podle zápisu přinesli jsú na Tovačov den sv. Martina VI kop gr. peněz drobných, těch jsú od nich přijíti a prodlení žádného jim dáti nechtěli, než hned fojta a konšely z Polkovic vsázeli, ješto bychom my od svých lidí, ač by čeho neučinili, my bychom od nich spravedlivé učinili. Ználi ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, těmi lidmi, kteříž seděli, i jinými. — Poklid.

Narovnání o některé z těchto pří, dané 8. čna 1504, viz níže str. 45 č. 810.

807.

(t. XIX.) List zprávní od Václava z Tečic na půl vsi Roženky s jejím příslušenstvím panu Vilémovi z Pernšteina ɔc.

Na Meziříčí 1503, 21. list. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 102; arch. měst. Brn. f. 61 b—62.

Já Václav z Tečic a z Rožinky i s svými erby a budúcími potomky vyznávám ... že z dobrým ruozmyslem a s radú přátel svých prodal sem a mocí tohoto listu prodávám diel svuoj a dědictví, kteréž mi se dostalo, totižto puol vsi Rozienky s těmi lidmi, kteříž mi příslušejí, a se dvěma pustými sedlištěmi, s puol tvrzí a s puol dvorem, na kterémž sem sám seděl, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, pastvištěmi, s lesy, s háji, s rybníky, s vodami s tekutými i s netekutými, i se všiem jejím příslušenstvím, což k té vsi od starodávna příslušalo a ještě přísluší, nic sobě tu ani erbóm svým práva, panstvie ani kterého vlastenstvie nepozuostavuje ani na tom nepozuostavuji, než to sem všecko prodal ku pravému dědictví a dědičnému jmění, držení a požívání urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině najvyššímu hofmistru království Českého a jeho erbóm, za III^C ſſ a za XXIIII ſſ míšenských, počítajíc za každú kopu LX g. a za každý groš VII d. drobných obecně berných, kteréž sem již od nich hotové a zaplacené zuoplna vzal.

Protož já svrchupsaný Václav i [s] svými erby, jistec i první zprávce nahoře i dole psaných věcí, a my Václav z Olešničky a na Tvrdonicích, Bohuslav z Budče, Jiřík z Olešničky a na Moravci, Jindřich z Petrovce a na Puklicích, Jan z Viecova a na Ptačově, Burian z Nové Vsi a na Radkově, rukojmie a spravedliví spoluslibce s ními svrchupsaným Václavem a zaň všickni vespolek slibujem ɔc té svrchované (sic) puol vsi a puol dvora osvobozovati od každého člověka na prvním sněmu panském anebo konečně na druhém, kdyby dcky zemské v Brně otevříny byly, ve dsky vložiti; a zvláště slibujem jim i za sutí, tak aby oni kupitelé naši svrchupsaní při tom svrchupsaném dědictví vždy zuostali, a to beze všeho zmatku. Pakli bychom toho všeho neučinili ... obyčejné ležení do města Brna ... Tomu na potvrzení a pro lepší jistotu já jistec a rokojmie svrchupsaní své vlastní pečeti s naším jistým vědomím přivěsili jsme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Meziříčí v úterý den Obětování panny Marie, léta od narození božího patnáctistého třetího čtúce ɔc.

Na den sv. Tomáše (21. pros.) 1503 prodal týž Jiřík z Tečic půl vsi Roženky za 270 kop m. Vilímovi z Pernšteina. Svědčili Herult z Herulic, Václav Olešnický, Burian z Nové Vsi a na Radkově, Jan ze Všebojorova (Všeborova) a ve Zhoři. — Výtah AČ VI. 542 č. 379.

808.

Vilém z Pernšteina soukenníkům Rychnovským potvrzuje držení valchovny.

(Ok. 1503). — Desky zem. 62. L. 27, insert v priv. z 11. list. 1558.

My Vilím z Pernšteina a na Helfnšteině, pravý dědic panství Potnšteinského a města Rychnova, vyznáváme tímto listem přede všemi, kdož jej uzří anebo slyšeti

budou, že sou přede mne předstoupili věrní poddaní moji, cechmistři a jiní mistři řemesla soukennického, a tu oznámili, že před lety u téhož města Rychnova s povolením pánův Rychnovských, jakožto pana Heřmana a pana Albrechta vlastních bratří, v ty časy pánův jich, na svůj groš strúhy dvě i také valchovnu postaviti dali; při tom sou mne žádali jakožto pána svého, abych se k nim tou milostí naklonil a jim na túž valchu potvrzení dal, tak aby tíž soukenníci mohli volnost tím lepší míti até valchovny i [s] struhami, totiž vrchní i dolní, užívati bez překážky mé i budúcích potomkův, pánův Rychnovských. Kdež já svrchupsaný Vilém znajíc jejich prosbu slušnú a k tomu také prohlídajíc, aby tíž soukenníci pode mnou tím lípe živiti se mohli a své vobchody vésti, tu milost sem jim učinil a tímto listem stvrzuji, aby oni té valchovny užívati mohli a k svému řemeslu na budoucí časy bez mé i mých budoucích potomkův všelijaké překážky; avšak na takový spůsob: že oni svrchupsaní soukenníci nynější i budoucí z tý valchovny mně i mým potomkům budoucím, pánům Rychnovským, každého roku plat platiti povinni sou a budou dvě kopě grošuov a nic více, však rozdílně, při sv. Jiří jednu kopu grošuov a při sv. Havle druhou kopu grošuov. A protož já Vilím svrchupsaný, chtíc aby to všecko, což nahoře psáno jest, bez přerušení jim svrchupsaným soukenníkům pevně držáno bylo vode mne i budoucích pánův panství Rychnovského, tímto listem slibujem, že se jim v tom vode mne i budúcích potomkův, pánův Rychnovských, žádná překážka díti nemá, než při tom při všem, což se tuto píše, že mají býti zachováni. Tomu na svědomí a jistotu já svrchupsaný Vilím z Pernšteina svú vlastní pečet k tomuto listu dal sem přivěsiti. Jenž jest psán a dán na Pardubicích ɔc [sic].

809.

Zápis o poručenství učiněný do desk na soudu zemském.

V Brně 1504, 3. března. — DBrn. kv. č. 13 f. 32.

Burjan z Nové Vsi a na Radkově mocného poručníka činí nad statkem svým, kterejž má aneb jmíti bude, a nad dětmi svými, ač by mne Buoh smrti neuchoval, Viléma z Peršteina, a po dětech mých toho statku nápadníka.

810.

(p.) Smlúva mezi knězem Kondrátem a kapitolou kostela Olomúcského a Vilémem z Pernšteina o vodu na mlýn Tučapský a Nenakunský a o jiné půhony, kterýmiž byla kapitola pohnala pana Viléma z Pernšteina.

1504, 8. června. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 495 b; arch. měst. Brn. fol. 179 b—180.

My kněz Konrad děkan a kapitola kostela Olomúcského, Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšší hofmistr království Českého, vyznáváme . . . že jakož jsou

byly některé ruoznice a nesnázky mezi námi již psanými stranami, i puohonové v knihách práva Olomúcského zemského jsú se stali, i o to o všecko my svrchupsaní svolili a mocně přestali jsme srovnání a výpovědi na urozené vládyky Jana Kobíka z Uopatova a Jakuba z Vilhartic, písaře a úředníka kostela Olomúcského, kteřížto majíce od nás plnú moc, srovnali a výpověď mezi námi listem psaným učinili jsú v tato slova:

Léta Božieho tisiecieho pětistého čtvrtého v sobotu po božiem Těle stala sě jest smlúva dobrovolná mezi Jakubem z Vilhartic, písařem menšieho práva zemského a úředníkem kostela Olomúcského, na miestě velebných kněžiech a kapituly Olomúcskej s jedné, a urozeným vládykú Janem Kobíkem z Opatova na místě urozeného pána pana Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra království Českého, z strany druhej, o ty dva puohony, jakož jsou byli již psaní kněží z kapituly pohnali téhož pana hofmistra dvěma póhony, jedním o vodu, kteráž jíti má z Moravy do Kopanku pod Bolelíc na mlýn Tučapský a Nenakonský i na jiné dolnější mlýny, a druhým puohonem pro zrubání koše u mlýna Nenakonského; i takové sě srovnání stalo námi napředpsanými Jakubem z Vilhartic a Janem Kobíkem z Opatova, že mlynář Tučapský s jinými mlynáři dolniemi, kteříž na tej vodě sedí a jí požívají, mají a moci budú stav ten Boleliecský opravovati, a svobodně beze všech pánuov Tovačuovských a držiteluov Bolelícských tu vodu z Moravy stavem tiem vzíti a vésti ku potřebě svej, bez jich psaných pánuov a držiteluov překážky, a to těch mlynářuov společnú prací a nákladem tolikrát, kolikrát by toho bylo potřebí opravovati.

Také mlynář Tučapský dle tej vody a stavu Bolelíckého jmá a povinen bude i jiní budúcí mlynáři na Thovačuov platiti a dávati na každý rok dva zlatá uherská aneb toliko peněz, co jich zlatý platiti bude, totiž na sv. Jiří jeden zlatý a na sv. Václava druhý zlatý. Dále také mlynář Nenakonský jmá svobodu a moci bude koš sobě, ač se jemu zdáti a líbiti bude, i budúciem jeho, koš zasě udělati a ten držeti bez všelikerakej překážky.

A také jakož z Tovačova na téhož mlynáře Nenakonského plat chtěli uvésti z tej vody, toho on i budúcí jeho dle tej vody na věčné časy mají prázdni býti. Než jestliže by se kdy přihodilo, a ta voda že by z toho toku a z břehu kdekoli na kterú stranu vytrhnúti se chtěla aneb vytrhla, čiež to grunt bude, ten sám svuoj břeh opravuoj svým nákladem, aby se tiem gruntem škoda nedála a mlynářóm na tej vodě sediecím vody aby neubývalo.

A my kněz Konrad děkan kostela Olomúcského ꝛc, a Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, slyševše a viděvše tuto smlouvu nadepsanú, úředníky našimi smluvenou, obapolně ji oblibujeme a přijímáme a slibujeme obapolně to všecko zdržeti bez porušení, což se v tej smlúvě zavírá, i s našimi potomními pány těch gruntuov nadepsaných držiteli. Toho všeho na zdržení a pro lepší a pevnější jistotu pečeti naše dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán léta a dne svrchupsaného.

Půhony k těm přem dané 10. list. 1503 viz výše str. 41 č. 806.

811.

Smlouva mezi Vilímem z Pernšteina a kapitolou kostela Olomouckého o pastviska u vsi Dluhonic.

1504, 28. června. — Opis novější v mus. Františkově v Brně.

Léta od narození syna Božího tisícího pětistého a čtvrtého, v pátek před sv. Petrem a Pavlem apoštoly Božími, stala se jest smlouva námi Albrechtem z Šternberka a z Lukova a na Holešově, Jiřím z Vlašimě a na Husově [Úsově], Hynkem z Ludanic a na Rokytnici, Jakubem z Šárova a na Krumsíně, nejvyšším hofrichtéřem markrabství Moravského, Václavem z Witbachu a na Pavlovicích, Záviší z Slavíkovic a na Lhotě, mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině nejvyšším hofmistrem království Českého z strany jedné, a velebnými kněžími kapitoly kostela Olomouckého z strany druhé: Jakož jsou byli půhonové od svrchupsané kapitoly na svrchupsaného pana Vilíma o trávník pastvisko u vsi Dluhonic, a pře, různice i žaloby o Blanie pastvisko a o Coblovu louku, kteráž jest v tomž Blanie, a o kout také v tom Blanie, i přestaly jsou obě strany o to věčně na nás, cožkolivěk mezi nimi vyřknem a za spravedlivý najdem, že na tom dosti jmíti chtí. A protož my ubrmané svrchupsaní na ta místa osobami svými vyjevše a toho všeho ohledavše, jich obapolné pře, žaloby a odpory dostatečně vyslyševši, k tomu také i lidí starých zprávy a přísahy dostatečně vyslyšavši, to všecko vážili jsme a rozjímali, takto vypovídáme na jich mocné přestání na nás:

Nejprve o trávník pastvisko u vsi Dluhonic, poněvadž obou stran svědkové větší díl v tom se srovnali, že na tom trávníku Přerovští i Dluhonští lidé spolu koně pásali až po jezero Kačicen [sic] a po Bečvu, aby ještě spolu pásli, jedni druhým nepřekážejíc. Než Dluhonští budou moci i jiný dobytek pásti na tom trávníku; a k tomu také Dluhonští lidé jestliže by kdy při svých humních na tom trávníku zahrádek přísadou nadělali, aby jim v tom Přerovští nepřekáželi.

Item, což se pak Blaní dotejče, a louky Coblovy a koutu podle Bečvy, toho jsme též dostatečně ohledali i vážili, takto vypovídáme: Poněvadž kapitola svrchupsaná list od pana Jana Tovačovského z Cimburka před námi ukázali, kterýžto list zřetedlně ukazuje a svědčí, že lidé Dluhonští to Blanie od pana Tovačovského koupili a zaplatili, v kterémžto Blaní ta louka Coblova a ten kout leží, kteréžto Blanie hajnými a úředníky Tovačovskými obvedeno a ukázáno jest, když se kup stal toho Blanie, a toho lidé Dluhonští po svým kupu v požívání byli až do tohoto času: aby ještě tak požívali podle toho listu bez překážky po břeh vody Bečvy, kdež přichází Blanie k břehu Bečvy proti Dluhonicím. Tomu na zdrženou a pro lepší pevnost toho všeho, co se nahoře píše, my ubrmané svrchupsaní své vlastní pečeti přivěsili jsme k těmto smlouvám, a dali jsme každé straně jednu. Dán a psán v Olomouci léta a dne ut supra.

812.

V sobotu den sv. Petra a Pavla 29. června l. 1504 poslal nejvyšší purkrabí Pražský Jindřich z Hradce poselství k panu Vilímovi z Pernšteina i k jiným pánům, kteříž v soudu zemském zasedali, aby dne 30. t. m. v neděli na hradě Pražském najíti se dali a o sněm, kterýž 1. července zahájen býti měl, spolu rozmluvili. Načež odpověď dali pánové podobojí, ku kterýmž Vilém z Pernšteina a Jan z Šelnberka se připojili, že za příčinou tajného osazení mocí brannou hradu Pražského, poněvadž stalo se bez vědomí všech stavův, sněmu na hradě Pražském se nezúčastní. První byl podepsán Vilím z Pernšteina. I když nejvyšší purkrabí brannou moc z hradu propustil a stavy k účasti na sněmu vyzval, odpověděli, že tak neučiní; na kteréžto druhé odpovědi opět na prvním místě Vilém z Pernšteina jest podepsán. AČ. VI. 301, 303 a 304. Palack. Dějiny V. 2. str. 83.

813.

1504, 28. září. Stavové na sněmu shromáždění oznamují králi Vladislavovi, že vysílají k němu poselství z celého sněmu, i prosí, aby jim věřeno bylo, jako by sami osobně přítomni byli. Podepsán vedle jiných pánů, rytířů a měst Vilím z Pernšteina; rovněž v listu ze sněmu královně poslaném. AČ. VI. 312, 313. Palack. Děj. V. 2. str. 85.

814.

(r.) Smlúva mezi panem Vilémem z Pernštejna ɔc a Markvartem Valeckým o vodu vedení z rybníka páně Markvartova na rybník Studenecký, a též v té smlúvě jest o rybník Paleninský, pokud se držeti má, kterýž též k Třebíči přísluší.

Na Třebíči 1504, 12. list. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 401 b; arch. měst Brn. f. 133.

My Vilém z P[e]rnšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr království Českého, a Markvart z Mírova a na Miroslavi vyznáváme . . . že sme vyslyšali [čti: vyslali] urozené vládyky Hrona Bluda z Kralic, Jindřicha z Náchoda, Jiříka z Jesenice, Bohuši z Čechtína, Jana z Sázavy a Jana z Kvítkovic, aby ohledali vody, kteráž sě vede z rybníka Vrbinského, příslušejícieho gruntóm Pozdětínským, na horní rybník Studenecký, kterýž jest udělán nad rybníkem starým Studeneckým.

Já Markvart z Mírova od svého gruntu dědičného Pozdětínského svrchupsanému panu Vilémovi z Pernšteina ɔc a JMti erbóm i budúciem pánóm, držitelóm Třebíče, dopustil jsem tu vodu svrchu dotčenú s rybníka Vrbinského splavem mým a tou struhou udělanú vésti na Studenecký již dotčený rybník [k] gruntuom Třebíckým příslušejíciem. A jestliže bych já neb potomní páni Pozdětínští chtěli kdy toho Vrbinského rybníka přidělati, tehda mám trúbu vložiti do splavu, z kteréhož sě nyní voda do Studeneckého rybníka vede. A když bych spustil rybník Kačeř nad tím rybníkem Vrbinským, tehda má zastaven býti rybník Vrbinský, aby voda z něho šla na rybník Studenecký, pustiti mám odtud dále.

My svrchupsaný Vilém a Markvart nahoře psaný dobré lidi vyslali jsme na rybník Paleninský, který sluší k Třebíči, kderým já svrchupsaný Vilém topím na

Pyšelské grunty svrchupsaného Markvarta dědičné; jakož jsú ti od nás vyslaní zamezili, pokud já topiti mám, a jestliže bych já neb potomní páni Třebíčští kdy chtěli tiem Paleninským rybníkem nad to zamezení dále topiti, tehdá má sě to zvláště gruntóm Pyšelským oddati, a toho má Markvart i potomci jeho příti a proti tomu nebýti podle vyznání na to vyslaných z obú stran dobrých lidí. A též což sem já svrchupsaný Vilém svrchupsanému Markvartovi za grunty jeho dědičné zasě oddal za tu vodu, kterúž mi jest pustil, i za topení rybníka Paleninského, také jest nahoře psanými dobrými lidmi zamezeno oběma stranoma pod rybníkem Vrbinským i na stranách, a za rybník Paleninský oddáno Markvartovi i jeho potomkóm od gruntuov Studeneckých v tom poli, kteréž slove Hranečník, příležející gruntóm Pyšelským.

Také já svrchupsaný Vilém Margvartovi i jeho erbóm i potomkóm nad ta oddání od kláštera Třebíckého mám od Kské Mti potvrzení jednati; pakli bych nezjednal a toho jemu potomní páni a držitelé Třebíčští držeti nechtěli a zasě své grunty [k] klášteru míti chtěli, tehda on neb potomci jeho budú moci v své grunty dědičné zasě se uvázati beze vší překážky, a nebudú povinni tej vody již psané do Studeneckého rybníka púštěti ani rybníkem Paleninským na grunty své dopustiti topiti.

Než my svrchupsaní Vilém a Margvart i s erby svými tyto smlúvy nahoře psané ctně a řádně máme a slibujem sobě zdržeti, a to v spuosob tej smlúvy. A jestliže já svrchupsaný Vilém na tuto smlúvu od krále JMti povolení a potvrzení zjednám, tehdy máme a slibujem obě straně tuto smlúvu, tak jakož sě svrchu píše, i s potomky svými mezi sebú v celosti zdržeti a zachovati na časy věčné a budúcí. Tomu na zdržení my svrchupsaný Vilém z Pernšteina a Markvart z Mírova pečeti své vlastní dali jsme přivěsiti k tejto naší dobrovolné smlúvě; a pro lepší jistotu připrosili jsme urozeného pána pana Bočka z Kunstatu a na Polné, a urozených vládyk Jindřicha z Náchodu, Adama Polieckého z Backovic, Jana Kobíka z Opatova, ty časy úředníka na Třebíči, Alexandra z Chlevského a Bohuše z Čěchtína, že jsú své pečeti podle našich na svědomí přivěsili k tomuto listu, sobě i erbóm svým bez škody. Jenž jest psán a dán na Třebíči v úterý na den pěti svatých bratruov, léta od narození Syna božieho tisiecého pětistého čtvrtého počítajíc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 380.

815.

Vilím z Pernšteina udílí rozličné milosti a svobody měšťanům Tovačovským.

Na Tovačově 1504, 3. pros. — Arch. zemsk. v Brně K. I. 3. pam. kn. Tovačovská f. 6.

Na opravování mostův městu Tovačovu náležejících, robot a dříví k nim, item o piva, vína a roboty z niv, klizení sena a hony.

Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyžší hofmistr království Českého, i s erby svými a budoucími potomky, pány Tovačovskými, vyznávám tímto listem

přede všemi, kdež čten nebo čtoucí slyšán bude, že sou předstoupili před mě měšťané moji Tovačovští, žádajíc mne za to, abych jim některých věcí přidal z milosti své k živnosti jejich, kterýchž sou prvé neměli. Já znaje to, že sou se vždycky ku pánuom svým dědičnejm věrně zachovávali a právě, a též i ke mně i k potomkóm mým aby se zachovali, tuto jim milost činím dolepsanou ꝛc:

Nejprve co se lesuo dotejče k mostuom kterýmžkolivěk, kteréž oni z práva dělati mají, trámy, jochy, mostnice, kolie k záporníkóm, to jim dáváno býti má darmo z lesuo panských Tovačovských, a když by koli na ouředníka vznesli, ouředník jim to dáti má. A oni vezmou-li co k mostnicím, mají je konečně ve dvou nedělích poklásti; pakli k trámóm neb jinejm potřebám, tehdy aby to udělali konečně ve čtyřech nedělích. Také mostnice mají se jim na pile mé tříti darmo, však tak, když by má potřeba se nedělala na pile a pila tak stála. Než proto se oni pilou vymlouvati nemají; jestliže by na pile pro kterou příčinu tříti se nemohlo a neudělali by čemu dosti, mají pánu JMti propadnouti každej konšel pět groší bílejch. A jestliže by ouředník kde mosty zlé viděl a napomenul je k tomu jednou i druhé, aby to opraveno bylo, a oni toho zanedbali, tehdy pánu JMti každý konšel pokutu svrchupsanou dej.

Co se pak robot obecních k městu dotejče, k tomu aby se rozdělili lidé po desíti, a jestliže by oprava jaká byla, aby jeden desátek šel, pakli by jeden desátek tomu dosti učiniti nemohl, ale dva nebo tři. A lidí aby darmo netrmali. Pakli by lidi darmo trmali, a ouředník to poznal, aby jim toho netrpěl. Pakli muož co puol desátkem opraveno bejti, jest lépe, i to aby rozvážili a tak se v tom zachovali. Pakli by se kdo v tom nezachoval, napřed z konšeluo aby každý dal pánu JMti pět grošuo bílejch; a pakli by se kdo z obecních lidí kdo [sic] proti konšeluom nezachoval, ten každej dej pět groší bílejch, a ouředník je bez milosti vezmi a dej je k městu na obecní potřebu. Pakli by konšelé toho sami na sebe zatajili a který se proti tomu zřízení nezachoval, ti aby trestáni byli na statku i na zdraví.

Co se desátkuo dotejče, kteréž spravedlivě k Tovačovskému kostelu a k faře přísluší, krom dvoruov panských: ten desátek jim pán JMt na tento spuosob pouští, aby oni kněze vždycky jměli a s ním se hned smluvili, a polovici jemu toho desátku pravou dali, a druhou polovici aby obrátili buď ke kostelu neb na obecní potřebu města s vuolí a vědomím ouředníka nynějšího i budoucího; a z toho desátku při každé radě sázení před ouředníkem aby z toho počet dělali i z jinejch všech duochoduo městckých, a s tím aby se věrně a právě zachovali.

Co se kůr pňových dotejče, poněvadž toho v listu zapsáno nemají, že jim pán JMt toho povinen není, aby oni toho neplatili, než proto jim to pán JMt do své vuolě pouští.

Co se listu padlého dotejče, to jim také pán JMt poušćí na nynější i budoucí časy, aby z toho neplatili; než chtěl-li by kdo v tom čase, o kterémž list drhnou, list drhnouti v panském zahájeném, ten se umluv s hejnejmi nebo s ouředníkem.

Co se obce dotejče, tej oni užívejte podle práv a svobod svých.

Co se piv dotejče, aby ti lidé, kteříž vejsad nemají, odjinud piva nebrali, než od nich, a k tomu žádná jiná piva na ně aby vozena nebyla do města ani do předměstí ani do vsí. Pakli by se kdo v tom nezachoval, aby pánu JMti pokuty propadl osm groší bílejch. Než oni také lidí potřebami aby nemeškalí a dobrá piva aby vařili. Pakli by kdo zlé pivo vařil, aby pánu JMti pokutu svrchupsanou propadl, a ouředník ji vezmi a dej k obci.

Co se vína tažení dotejče, již oni to spuosobte, jakž umějí, aby dávali k každému drejlinku šest pacholkuo. Pakli ouředník muož o menší přestati, již jim v tom polehčení učiniti [sic]; než nad to víc nejsou povinovati k tomu dávati.

Co se suchých dře[v] dotejče, ta jim také pouštím tak bráti, jako prvé brávali od starodávna; než žádnej aby nejezdil bez opovědi ouředníkuo, a ouředník aby věděl, co se béře. Pakli by kdo jel bez opovědi ouředníka, propadni ten pánu JMti pět groší bílejch.

Co se pivovaru dotejče, jakož dávali po dvou groších bílejch od každej vářky, ty jim také pouštím, aby nedávali od vářky než po puoldruhém groši bílém na nynější i budoucí čas.

Co se robot dotýče, kteréž mně z práva mají dělati, tojiž den žíti na ozim a den na jeř, a na lov, když se jim káže: tehda jedna polovice jich jíti má, a druhá pro potřebu doma zuostati má; a když by se jim podruhé jíti kázalo, tehda ta druhá polovice, kteráž doma byla, jíti má, a druhá pro potřebu doma zuostati, a tak se v tom zachovati mají.

Co se louky Březové dotejče veliké, na té hrabati mají, tak jak od starodávna jinejm pánuom předkuom našim hrabávali.

A protož já Vilém svrchupsanej i z svými [erby] a potomními pány Tovačovskými to všecko, což se nahoře píše, jim to na věčné časy zdržeti slibujeme. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svou vlastní pečeť dal sem přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán ten outerý před sv. Barborou na Tovačově léta božího tisícího pětistého čtvrtého.

816.

Vilím z Pernšteina potvrzuje obci Kralické privileje jí udělené od zeměpánů a od vrchnosti dřívější.

Na Tovačově 1504, 5. pros. — Arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. K. I. 3. f. 45.

Já Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyžší hofmistr království Českého, vyznávám . . . že sou předstoupili přede mne opatrní rychtář a konšelé městečka

našeho Kralic, přislušejícího k zámku našemu Tovačovu, a prosili sou mne, abych na ně milostivě jako pán jich dědičnej vzhlídl a jim tej obci Kralickej některejch listuo a majestátuo, kteréž mají od slavných pamětí markrabí Moravských:

první list Jošta z boží milosti markrabie Moravského, kterýmžto obci naddává a jim připojuje les nebo háj přiležící blízko Kralic;

druhej list téhož markrabie, který svědčí, že nadepsanejm obývajícím Kralic městečka dávati ráčí a vysazovati na budoucí časy a potomkóm té obce, aby moc měli odkazovati anebo poroučeti svá zboží mohovitá i nemohovitá za zdravého života anebo také na smrtedlné posteli, komužkolivěk jim se bude líbiti a podle vuolě jednoho každého jich zdáti se bude;

třetí list, potvrzení nejosvícenějšího knížete pana Albrechta, z boží milosti vejvody Rakouského, Štýrska a Korytan a markrabí Moravského, v kterémžto také někteří listové vypisují a znamenají se, jakožto zejména tito: list ščastné paměti krále Jana Českého a Polského, a druhej Jošta markrabie Moravského, a třetí shádání a vyrčení od pana Janka z Sovince, někdy hejtmana Olomúckého, na nějaké zášči mezi obcí túž Kralickou a fojtem téhož městečka podle znění téhož potvrzení;

čtvrtý list krále Vladislava šťastné paměti Uherského a Českého krále ɔc, v kterémžto listu ta milost od JMti jest jim učiněna a tak zapsána, aby ti, kteříž by je v zástavách měli, nebo sice JMti královským [t]y časy poručením drželi, nižádnejmi daněmi, robotami týchž měšťan a tej obce neobtěžovali;

pátej list nejjasnějšího knížete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ɔc krále ɔc, jímž JMKská témuž městečku dva jarmarky roční dáti a znovu vysaditi jest ráčil;

šestý list mají od urozeného pána pana Jana z Šelnberka a z Kosti ɔc, kterýmžto listem potvrzuje těch všech listuo nahoře psanejch.

A za též sou mne tíž měšťané žádali a prosili pokornejmi prozbami, abych jim týchž listuo svrchupsanejch potvrdil, a také, což se těch vin dotejče, jestliže by kdo koho buď hrncem nebo kterou jinou věcí udeřil anebo naň hodil, a druhé, od koho by oheň vyšel, a třetí, komuž by tíž měšťané odpuštění vzali listem svým, a takovej že by na ten grunt nedošel a nedosedl vedle práva purkrechtního, aby každý, kdož by se které věci s těch tří dopustil, jednu hřivnu groší českých dali a dávati povinni byli, při tom aby také tuž obec zuostavili.

Kdežto já svrchupsanej Vilém ɔc znamenav jejich slušnou a podobnou žádost, nadepsaným měšťanóm a obyvatelóm obce Kralic napřed těch všech listuo a majestátuo vejš dotčenejch, tak jako by v tento list můj slovo od slova vepsáni byli, potvrdili sme a tímto listem mejm mocně potvrzuji, i při těch vinách a pokutách vejš psanejch je zuostavuji, tak aby obyvatelé a obec Kralická, nynější i budoucí, při tom při všem, což se v těch listech a majestátích vypisuje, a také při těch vejš

psanejch pokutách držáni a zachováni byli od nás i od našich erbuov a budoucích potomkuo pánuo Tovačovských, bez zmatku a odporu všelikterakého pohnutí [sic]. Všakž při tom znamenitě toto vymieňujíce o svrchupsanejch pokutách: jestliže by se kdy přihodilo, a měščané Kraličští nebo fojt a konšelé těch vin a pokut bráti nechtěli aneb jakžkoli zanedbali na komžkoli, tehdy my i naši budoucí páni Tovačovští máme a povinni budeme na té vší obci a měšťanech tu pokutu, které sou oni nevzali, aneb že by někomu prominuli, s nich vzíti a dobyti a k svému oužitku obrátiti vedle zdání a vuole své, a to tolikrát, kolikrát by se to přihodilo nyní i budoucně. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svou vlastní pečet sem dal přivěsiti k tomuto listu. Jenž psán a dán na Tovačově ten čtvrtek po svaté panně Barboře léta božího tisícího pětistého čtvrtého.

Inserováno v listu Jana z Pernšteina dd. na zámku Prostějově v středu po sv. Jakubu (28. čce) 1535, jímž toto privilegium potvrzeno.

817.

Vilém z Pernšteina osvobozuje Věrovanskou obec od hlásné služby na Tovačově.

Na Tovačově 1504, 6. pros. — Arch. zem. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 149 b.

Obdarování Věrovských na hlásku, za kterouž věčné dávati mají jednou v rok 12 kop m., o s. Jiří 6 kop m. a o s. Václavě 6 kop m.

Já Vilím z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyžší hofmistr království Českého, i s svými erby a potomními pány Tovačovskými vyznávám tímto listem všem vuobec, kdož jej uzří nebo čtouc slyšeti budou: Že sou přistoupili přede mne lidé moji Věrovanští předkládajíc mi a obtěžujíc sobě hlásky, na kteroužto hlásku dávali sou prvním pánuom Tovačovským dva hlasný na každý rok, kterýmžto hlasným platili sou dvanácte zlatých do roka, a ještě že sou je s obtížením jednali; i žádali sou mne a prosili s pokornou prozbou, abych já i potomní páni Tovačovští, držitelé jich, brali od nich na každý rok šest kop grošuov českých do roka na budoucí časy za ty hlásky. A oni neb potomci jejich mně i potomním pánuom a držitelóm svým, dávajíc nám tu sumu svrchupsanú, nebudou té hlásky činiti, mně ani potomním pánuom držitelóm svým, dávajíc nám ten plat svrchupsanej, kterýž za tu hlásku platiti mají na každý rok, že je s toho vynímám a vysvobozuji, aby s tou hláskú činiti nic neměli. A ten plat svrchupsanej rozdílně vydávati mají, tojiž na svatej Jiří tři kopy grošuov českých a na svatej Václav tři kopy grošuov českých. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svou vlastní pečet dal sem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově ten pátek na sv. Mikuláše, léta božího tisícího pětistého čtvrtého ɔc.

818.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Mikulášem z Mezilesic o kus řeky pode mlejnem Dvakačovským. Na Pardubicích, 1504, 21. pros. AČ. IV. 208.

819.

Léta MDV (26. led.) Pražané počali jednati o jednotu měst svých, a volili z sebe po čtyrech osobách, kteréž by to vyhledaly, na jaký by způsob takové sjednocení týchž měst státi se mohlo. Ale nezjednaly nic, protože obec Novoměstská byla tomu na odpor a nechtěla k jednotě přistoupiti. Pročež více se proti sobě zkyselili, brány a jiné ohrady dělali, ponůcky osazovali. Potom Staroměštští pohnali Novoměstské k soudu zemskému. Ale král Vladislav poručil Albrechtovi z Kolovrat, kancléři království Českého, a panu Vilémovi z Pernšteina, aby je o ty nevole přátelsky smluvili a spokojili. Veleslavín. Kalendář historický 1590 p. 46—47.

820.

(s.) Dobrá vůle od purgmistra a konšel Jihlavských na listy, kteréž měli na kněze Trojana opata kláštera Třebícského.

V Jihlavě 1505, 13. bř. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 402; arch. měst. Brn. f. 133 b.

My purgmistr a rada města Jihlavy, nynější i budúcí, vyznáváme ... Jakož máme list jeden na velebného kněze Trojana opata a konventa [sic] kláštera Třebíckého na dvatcieti kop grošuo rázu Prazkého, kterýž svědčí nám na zástavu platu ve vsi Lukách, a druhý list na velebného kněze Matěje Třebíckého s rukojmiemi na padesát zlatých uherských na vsi Bitovčicích, kterýž svědčí Rydalovi a jeho erbóm spuoluměšťanu našemu, a v těch listech znie: Kdož by je s naší dobrú vuolí jměl, že týž plnú moc a právo míti bude, jako my sami, jakož ti listové všiecko to v sobě dále zavierají a světleji okazují. Protož my svrchupsanie purgmistr a rada nynější i budúcí na ty zápisy svrchu dotčené od nás v celosti vyplacené dali jsme a mocí listu tohoto dáváme svú plnú a svobodnú dobrú vuoli urozenému pánu panu Vilémovi z Prnšteina a na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru království Českého, a JMti erbóm, tak aby JMt i JMti erbové těma oběma listom[a] též právo a plnú moc jměli, jakož jsme i s Rydalem svrchupsaným aneb jeho erbové jměli.

Tomu na svědomí pečet města našeho k žádosti Rydalově přivěsili jsme k tomuto listu; a pro lepší jistotu připrosili jsme urozených pánuov pana Zdenka a pana Buriana vlastních bratřích [sic] z Waldšteina a na Brtnici ɔc, urozených vládyk pana Zicha z Opatova na Šicendorfě a pana Adama z Backovic a na Polici, pana Jindřicha Beránka z Petrovce a pana Zigmunda z Hodic, že jsú své pečeti vedle naší přivěsili k tomuto listu na svědomí, však sobě a svým erbóm bez škody. Jenž dán v Jihlavě ten čtvrtek před květnú nedělí léta božieho tisiecieho pětistého pátého počítajíc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 381.

821.

Smlouva, kterouž Jan z Lomnice a na Meziříčí, hejtman markrabství Moravského, prodal Janovi Vávrovému dva lány s krčmou v Rudvíkově za 55 ß gr. Svědkové byli: Markvart

Valecký z Mírova a na Miroslavi, Petr z Kolešovic úředník na Meziříčí a Ondřej Valecký. Dat. v outerý po provodní neděli (1. dub.) 1505. Cod. Pernst. měst. Brn. fol. 297 (recte 299).

822.

Nález soudu zemského ve při mezi Zikmundem Stošem z Kounic a Vilémem z Pernšteina o odkaz Ctibora z Cimburka.

1505, 18. dubna. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně č. 7. f. 216.

L. 1505 ten pátek před sv. Jiřím. Sedění první. Zigmund Štoš z Kúnic a z Albrechtic poh. pana Viléma z Pernšteina ɔc z dědin ɔc z šesti tisíc zlatých uherských dobrých, a tu jemu vinu dávám, že drží zboží Tovačovské, z kteréhož zboží mně podle poručenství od nebožčíka pana Ctibora z Cimburka učiněného jmá dáno býti to, což v tom poručenství psáno stojí, a toho mi dáti a tomu poručenství dosti učiniti nechce. Ználi ɔc, pakli ří, chci tím poručenstvím pokázati a na panském nálezu dosti míti. Škody opovídám, poručníka činím Stanislava z Olšan purkrabí mého na zisk i na ztrátu. [Stranou poznamenáno:] Tento puohon prožalován z V tisíc zl.

Nález: Mezi panem Zigmundem Štošem z Kúnic a panem Vilémem z Pernsteina najvyšším hofmistrem království Českého páni nalezli: Poněvadž v listu stojí, že porúčí pochvy, prsosiny a dvě uzdě, kteréž měl od duostojného biskupa Jana Varadínského a Olomúckého, a listu minuly XVIII let v úterý před sv. Ambrožem, jakž dán jest, a pan hofmistr provodí, že tepruv patnácte let bude, jakž pan Ctibor ty pochvy, prsosiny a uzdy kúpil, a poněvadž datum v listu mnohem prve jest, nežli jsú ty pochvy kúpeny byly: zdá se pánuom ten list podezdřený, a pan Vilém tomu odpovídati nemá. Tento potaz z pánuov vynesli jsú: pan Prokop Zajímač z Kunštátu, pan Václav z Ludanic, a z vládyk Václav Pavlovský z Witbachu.

Týž Zigmund poh. Tobiáše z Obřanské Hory zátkyní a zatykuji jej u urozeného pána pana Viléma z Pernšteina ɔc na panství jeho v Hranicích z VI tisíc zl. dob. uh., a tu jemu vinu dávám, že nechce před panem hajtmanem a pány JMtí pověděti ku potřebě mej, že jest jemu svědomo o tom poručenství, kteréž jest nebožčík pan Ctibor z Cimburka učinil. Ználi ɔc, pakli ří, ač jest věc vědoma, chci na tom dosti jmíti, co mi páni za právo najdú.

823.

Obdarování [Vilímem z Pernšteina dané] Bolelickým a Hrdibořským na les pod Čertoryji a louku jménem Březovou pod plat roční 11 ſſ na dva terminy a věčné časy.

Na Tovačově 1505, 23. června. — Arch. zem. v Brně Pam. kn. Tovačovská f. 135 b.

Já Vilím z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, známo činím tímto listem všem vuobec, kdož jej uzří nebo čtouci slyšeti budou, že sou předstoupili přede mne lidé moji dědiční ze vsi z Bolelíce a z Hrděbořic, před-

kládajíce mi, že by souženi byli pastvami, lukami a lesy, žádajíc, abych jim v tom milost svou ukázati ráčil a les svuoj dědičnej, kterýž leží pod Čertoryji až k řece Moravě, a louku, kteráž slove Březová a v tom lese leží, jim pod plat slušnej dal, předkládajíc mi v tom svých živností veliké polepšení. A já nadepsanej Vilím z Pernšteina slyše jich žádostivé a ustavičné prozby, a milostí jsa nakloněn jakožto k lidem svým, les nadepsanej svuoj dědičný s loukú již jmenovanou dal sem jim a mocí tohoto listu dávám ku pravému a dědičnému držení jich, těm dvěma vším nadepsaným, v Bolelíci lidem svým, kterýchž v držení sem aneb dá-li pán Buoh budu, a lidem Hrděbořským; tak na tento spuosob, aby ti lidé povinni byli mně i dědicóm mým i budoucím pánuom Tovačovským platiti na každý rok z toho lesu a z té louky jedenácte kop grošuov českých, a to rozdílně, na s. Jiří nejprv příštího od datum listu tohoto Vj ſſᵖ g. českých a o s. Václavě též Vj ſſᵖ g. českých, a ten plat budoucně a věčně budou povinni platiti nadepsaní lidé, tak jakž se svrchu píše. A platíce ten plat, budou moci nadepsaného lesu i louky požívati a držeti lukami, pastvami, lesem k svému užitku bez mé a budoucích pánuo Tovačovských všelijaké překážky.

Co se pak dotýče rybáře Bolelítského, kterýž má v tom lěse právo prut řezati a kolie sekati k řekám, kdež na to list má od nebožtíka pana Heralta: tomu nadepsaní lidé v tom překážky žádné činiti nemají aniž utiskati jeho mimo to, jakž jemu list od pana Heralta na to šíře a světleji ukazuje; však tak proto bez vědomí nahoře psaných lidí prutu řezati ani kolí sekati nemá, než tu, kdež jemu jimi ukázáno bude.

Toto sobě dále také pozuostavuji: kdyby kdo z lidí Bolelítských nebo Hrděbořských toho lesu držitelé jaká čihadla míti v tom lese aneb číhati chtěli, mají se prvé o to z ouředníky umluviti a plat z toho pánuom a držitelóm Tovačovským platiti mají.

Tomu na svědomí a lepší potvrzení svou vlastní pečet s mým jistým vědomím přivěsiti sem rozkázal k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově ten pondělí před sv. Janem Křtitelem božím, léta božího tisícího pětistého pátého ꝛc.

824.

V popisu lidí branných a vozův, kteří k válce proti Šlikům z celého království vypraviti se měli, uveden pan Vilém z Pernšteina se sto pěšími. S. l. 1505, v měs. čci. AČ. VI. 316 ꝛc

825.

(ter.) Item list správní od Prokopa z Zámostí, jímž prodává dvuor svuoj v Zámostí u Přerova panu Janovi Račovskému z Račova.

Před 1505, 14. října. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 178; měst. Brn. f. 105 b—108.

Já Prokop z Zámostí i svými erby vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a přátel svých radou dobrovolně prodal sem, mocí tohoto listu prodávám a postu-

puji své vlastní dědictví u Přerova v Zámostí, dvuor z dvořiskem, z seděním, s nivami, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, svobodstvím a příslušenstvím, jakožto ten dvuor svrchupsaný od starodávna v svých mezech záleží a jest vymezen i tak, jakž já držel sem i předkové moji drželi a požívali, nic sobě ani erbóm svým, budúcím potomkóm práva, svobodství ani vlastenství nezachovávaje, než to sem vše prodal ku pravému dědictví svobodné a nezávadné urozenému vládyce panu Janovi z Račova, jeho erbóm i tomu, kdož by tento list měl s jich dobrú volí, aby též právo měl k těm ke všem věcím v tomto listu psaným, jako oni kupitelé sami naši, za tři sta zlatých dobrých uherských rázu Kremického na zlatě a na váze spravedlivých, kteréž sem od nich hotové úplně a docela zaplacené vzal.

A protož já svrchupsaný Prokop jistec a první správce nahoře i dole psaných věcí, a my Jan Frydman z Damfaldu, Jaroš z Svrčova a na Kladorubích, Petr z Vrchlabé, Mikuláš z Petršvaldu, Vácslav z Lipuoltovic a na Mrlinku, Ruprecht z Kokor, rukojmie a spravedliví zprávce nahořepsaných věcí, s ním s Prokopem a zaň slibujem všichni vespolek naší dobrú a čistú vírú, rukú společní a nerozdílnú beze vší zlé lsti svrchupsanému panu Janovi z Račova, jeho erbóm a věrným rukám, urozenému pánu panu Oldřichovi z Kunic i tomu, ktož by tento list měl s jich dobrú volí, ten jistý dvuor svrchupsaný se vším jeho příslušenstvím, když najprv dcky zemské v Olomúci otevříny budú, na prvním sněmu neb konečně na druhém ve dcky zemské vložiti . . . a po dckách vložení plná tři léta zpravovati a osvobozovati od každého člověka . . . Pakli bychom toho všeho neučinili . . . obyčejné ležení do města Olomúce.

V úterý před sv. Havlem [14. října] 1505 dal Jan z Račova dobrou vůli na dvůr v Zámostí Vilémovi z Pernšteina. Svědkové byli: Oldřich z Kunic, Diva z Kokor, Vilém z Víckova, Kuneš z Vrchlabé, Petr Ruprecht z Vrchlabé, Šťastný z Lipuoltovic.

826.

Vilém z Pernšteina nachází se mezi relatory, kteří 22. října 1505 bez sankce královské vložili do desk zemských nález o platnosti rozsudku králova (městům nepříznivého). AČ. V. 23 č. 24; Palackého Děj. V. 2. 116.

827.

Vilím z Pernšteina prodává nivu ode dvora v Zámostí Valovi a Jiříkovi z Přerova za 100 fl. míš., kteréž zaplatili; mimo kterouž sumu ještě ročně 6 gr. čes. držitelům Přerova odváděti mají, a když by berně královská v zemi brána byla, aby jemu neb jeho budoucím byla dávána. Datum na Pernšteině v outerý na sv. Martina (11. list.) 1505. Městská kniha Přerovská f. 92 v arch. zemsk. v Brně.

828.

Vilím z Pernšteina prodává Filipovi ze Sejřavy (Šířavy) nivu Špačkov od dvoru Zámostského za 50 kop gr. míš., kteréž mu již zaplaceny byly, aby ji držel purkrechtním právem a na každý rok 6 gr. míš. držitelům Přerova vydával; a když by berně královská v zemi

brána byla, ta aby jemu nebo jeho budoucím dávána byla. Na Pernšteině na den sv. Martina (11. list.) 1505. Arch. zem. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 195 b.

829.

Kněz Jan administrator kláštera Prostějovského pohání Viléma z Pernšteina z držení téhož kláštera.

1505, 21. listop. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně č. 8, f. 11.

1505, sedění druhé fer. VI. post Elisabeth ꝺc. Kněz Jan administrator kláštera Prostějovského poh. pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyššího hofmistra království Českého, z dědin i z zástav ꝺc ku prvnímu panskému sněmu, z pěti set hřiven gr. širokých, a tu JMti vinu dávám, že drží zboží kláštera Prostějovského, kteréhožto kláštera já sem nápadník ještě zákona toho, o kterézto zboží nebožtík pan Heralt dobrej paměti s knězem Václavem proboštem nebožtíkem s předkem mým smlúvu jest učinil, že jest některá summa peněz jemu i konventu vzdávána měla býti z toho zboží, a ten plat nám JMt zadržuje. Ználi ꝺc, pakli pří, chci listy smluvčími prokázati a na panském nálezu dosti míti. Škody opovídám, poručníka činím Jana probošta ode Všech Svatých na zisk a na ztrátu. — [Stranou poznamenáno:] Odložen do prvního práva. Poklid obojí straně bez pohoršení práva.

830.

Vilím z Pernšteina dává měštěnínu Prostějovskému Janu Škodovi pod plat jisté místo u Hlučele.

Na Pardubicích 1506, 25. ledna. — Orig. perg. arch. m. Prostějova.

Já Vilém z Pernšteina ꝺc, že jest předstúpil přede mne opatrný Jan Škoda měščenín Prostějovský, věrný muoj milý, snažnú a pokornú prosbú mne prosíce o to místo, kteréž leží u Hlučele, jakož pak to místo samo o sobě zamezeno jest, abych jemu, erbóm i budúcím potomkóm jeho pod plat je dáti ráčil, tak aby on sobě to místo k svému užitku buď lukami neb rolí přivísti mohl, jakž by sě jemu zdálo, při tom i dostatečnější živení své tiem mým obdarováním předkládaje mi. A já chtě tomu, aby on již psaný Jan Škoda, věrný muoj milý, tiem lepší živnost míti a v statku čím dále tiem viec sě rozmáhati mohl, svú zvláštní milostí a dobrotivostí k jeho snažné a pokorné prosbě jsa nakloněn, s ním již psaným Janem Škodú o to místo nahořepsané takto sem uhoditi ráčil, tak aby on to svrchupsaný místo klučiti a je k svému užitku buď lukami neb rolí svobodně přivísti mohl; na takový způsob, že svrchupsaný Jan Škoda, dědicové i budúcí potomci jeho, mně, erbóm a budúcím mým, pánóm a držitelóm zámku Plumlova z toho místa na každý rok na zámek Plumlov čtyrnádcte groší českých vydávati a platiti má, a to rozdílně o sv. Jiřím [sic] sedm gr. č. a o sv. Václavě druhých sedm gr. č. A jinému žádnému víc dávati a činiti z toho místa ini mně povinen nebude. A on již svrchupsaný Jan Škoda,

dědicové i potomci jeho to místo svrchupsaný budú moci svobodně buď dáti, prodati, zaměniti aneb s ním jako s svým vlastním učiniti, jakž by sě jim kolvěk zdálo a líbilo, bez mé svrchupsaného Viléma, erbuo i budúcích potomkuo mých, pánuo a držiteluo Plumlovských, i jiných všech lidí všelijaký překážky. Také berně královská v zemi brána když by byla, tu sobě, erbóm i budúcím potomkóm svým pozůstavuji. Tomu všemu, což se v tomto listu píše, na svědomí, jistost a na věčný časy k zdržení pečeť svú vlastní přivěsiti jsem rozkázal k tomuto listu. Jenž jest dán na Pardubicích v neděli na den sv. Pavla na víru Obrácení, léta buožího tisícého pětistého šestého počítajíc.

Pečeť visutá utržena.

831.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Janem Kostkou z Postupic o struh a vody vedení přes panství Litomyšlské na Brandýské, a zase z Brandýského panství na Litomyšlské.

1506, 20. dubna. — DZ. č. 45 f. B. 12; kvat. Karlšt. v arch. zemsk. IV. f. M. 10.

Vilém z Pernšteina na Helfnšteině ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého s jedné, a Jan Kostka z Postupic na Litomyšli s strany druhé, p[řiznali se], že jsou mezi sebú takovúto smlúvu učinili, kteráž jest slovo od slova takto učiněna: Léta M^{o}V^{C}VI° v pondělí po provodní neděli, což se struh a všech vod vedení dotýče přes panství Litomyské na panství Brandejské, a zase z Brandejského panství na panství Litomyské a na ta zboží, kteráž nyní nadepsaný Jan Kostka drží, zvláště na rybníky Heřmanické a Hořecskee, že ty vody a strúhy bez překážky s obú stran svobodně, tak jako prvé, vedeny býti mají.

V kvaternu památném léta XV^{C}VI. v pondělí před sv. Žofií [11. května].

832.

Jan Kostka z Postupic prodává Vilémovi z Pernšteina hrad Brandýs nad Orlicí se vším příslušenstvím za 14.000 kop gr. č.

1506, 11. května. — DZ. větší VI. fol. B. 7.

Jan Kostka z Postupic na Litomyšli přiznal, že dědictví své Brandýs hrad, dvůr poplužní s poplužím řečený Kaliště, městečko ꝛc, Loukoty ves celú, dvory kmecí s platem, ves Perná celú ꝛc., ves Mostek celú ꝛc, Sulislav ves celú ꝛc, Seč dvory kmecí s platem, což tu má; Loučky ves celú ꝛc, Svídnice, dvory kmecí s platem, což tu má; Kerhartice dvory kmetcí ꝛc, i s tím platem, jenž lidé z panství platí držíce dědiny z též vsi; Kaliště ves celú ꝛc; v Orlíku dvůr kmecí s platem, na kterémž sedí Matěj, kterýž platí 50 gr. platu ročního; v Skrovnici dvory kmecí s p., což tu má; z Březenice Trkal člověk Viléma z Pernšteina, kterýž platí s louky úroku XVI. gr. platu ročn. a má na to výsadu; v Bezpravie mlýn, na kterémž sedí Syrovátka, kterýž platí s mlýnu i s luk LII gr. pl. r.; Choceněk

městečko ꝯc, Dobrá Voda ves celú ꝯc, Luh ves celú ꝯc, Pustý Hrádek ves ꝯc, Lhotka nad Choceňkem, dvory kmecí s pl. ꝯc; v Běstovicích dvory kmecí osedlé i pusté s platem; v Sloupnici dvory kmecí ꝯc; v Džbánově dvory kmecí pusté s platem; Libchava dvory kmecí ꝯc; Voděrady dvory kmecí ꝯc; Bošín dvory kmecí ꝯc; ves Huorky celú ꝯc; Lhotu u Kostelce ves celú ꝯc; Sruby dvory kmecí ꝯc; Roveň dvory kmecí ꝯc i ten plat, kterýž platí lidé Dašického; Litětiny dvory kmecí ꝯc; Čeradice dvory kmecí ꝯc s dědinú ornú i neornú, pustotinami všemi, lukami, lesy, horami ꝯc; s poddacím kostelním v Brandýse a popluží k němu příslušející, i s tím platem s Brandejsa, a panství má na tom Vilém z Pernšteina ꝯc najvyšší hofmistr království Českého; item Rviště ves celú, dvory kmecí s platem, kteráž k témuž kostelu přísluší, a panství na lidech má jmíti týž Vilém z Pernšteina; item podací kostelní ve Sloupnici a k němu lán dědiny a tři pruty žákovství a pustotina u Vlčkova, a Vilém z Pernšteina ꝯc panství na to jmíti má; item poddací kostelní v Srubích a k němu popluží kněžské a louky; louka u Lhoty kněžská mezi lukami panskými, palouci v lesích kněžští, sad kněžský a kus lesu, a na tom má jmíti Vilém z Pernšteina panství a lidé užitek; a v tom lese jest rybníček kněžský; a jeden člověk v Srubích, kterýž platí XI gr. platu ročního, toliko při sv. Havle, a panství má jmíti Vilém z Pernšteina; item Zeman z kusu role platí platu ročního X gr., Nehyba s kus role platí II gr. platu roč., a Vilém z Pernšteina má jmíti na tom na všem panství; item podací kostelní v Ředici s poplužím; item podací kostelní v Rovni s poplužím, s lukami, a v Čeradicích Roprecht, kterýž platí k témuž poddacímu XXX gr. platu ročního z gruntu téhož poddací, a panství má jmíti Vilém z Pernšteina, tak jakož jsú těch nadepsaných poddacích kostelních a což k nim přísluší též registra vydána, s dědinami, lukami i se vší zvolí ꝯc; item v Převratu dvory kmecí s platem, což tu má, s dědinami, lukami, lesy ꝯc; item všecko právo své, kteréž má týž Jan k Prachovicím dědické a vajplatu k též vsi, kteréž drží Jiřík Vlk, zástavú listovní s dědinú, lukami tak a v témž plném právě, jakož jemu dsky [čti: smlúva] od Václava Litovlického z Doubravice ve dsky vložená plněji svědčí, žádného práva ꝯc, prodal Vilémovi z Pernšteina ꝯc, nejvyššímu hofmistru království Českého a jeho dědicuom za XIIII^{M}ſß gr. pr. č. úplně zaplacených, a jemu nadepsanému [v] dědictví dědicky postúpil. Spraviti ut forma. Pakli by ꝯc. Než nadepsaná ves Prachovice, kterúž drží Jiřík Vlk listem zástavú, že tu on Vilém z Pernšteina sobě sám vyplatiti má od něho Jiříka svými penězi bez škody nadepsaného Jana i vší odpornosti, že on Jan Kostka toliko té vajplaty nespravuje. S takovúto výminkú znamenitú, že nadepsaný Jan Kostka má držeti a užívati v Převratu dvoruov kmecích s platem, i což k tomu přísluší, až do živnosti své toliko a nic dále, s dědinami, lukami, lesy, rybníčky i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím; než po smrti téhož Jana Kostky v Převratu ty dvory kmecí s platem, s dědinami, lukami, lesy, rybníčky, i to

vše, což tu týž Jan bude držeti v Převratu a což k tomu přísluší s panstvím, má dědicky připadnouti beze všeho úplatku na svrchupsaného Viléma z Pernšteina oc a na jeho dědice s plným právem. Stalo se v pondělí po sv. Stanislavu léta $M^{o}V^{Co}VI^{o}$. Ve dskách trhových.

833.

Vyznání Vilíma z Pernšteina v příčině majestátů k uschování mu daných pro Annu a Markýtu z Postupic.

1506, 11. května. — DZ. větší č. 45. f. B. 12, 13; Karlšt. kv. 4. M. 12.

Vilém z Pernšteina oc, najvyžší hofmistr království Českého, p[řiznal se př. úř. Pr.]: Jakož jest mi dal schovati Jan Kostka z Postupic a synuom mým majestáty a dobré vuole, na Lanthšperk a na Lanthškrún svědčící, na takový zpuosob, že my je chovati máme Anně a Margétě z Postupic, a jestliže by pán Buoh nadepsaných Anny a Margéty obúdvú smrti neuchoval, prvé nežli by svrchupsaného Jana Kostky aneboli syna řádně pošlého, ač by po sobě kterého a k letuom spravedlivým přišlého pozuostavil, že máme ty majestáty s dobrými volemi nám svěřené nadepsanému Janu Kostkovi neb jeho synu řádně pošlýmu zase navrátiti, a zboží Lantškrúnu s jeho příslušenstvím, kteréž z milosti týž Jan Kostka svrchupsané Anně a Margétě postúpil, zase máme postúpiti. A pakli by svrchupsaného Jana Kostky smrti uchovati Buoh neráčil bez syna řádně pošlého, prvé nežli svrchupsanú Annu a Margéthu aneb jednu z nich, tehdy já Vilém aneb synové moji máme vždy majestátuov těch s dobrú volí u sebe chovati. Než jestliže by která ovdověla, buď Anna aneb Margétha, tehdy jí máme na její polovici, což by majestátuov bylo, i dobrú vuoli vydati. Pakli by obě ovdověly, tehdy oběma ty majestáty a dobré vuole mám já Vilém vydati; pakli by mne Buoh prvé neuchoval, než synuov mých, to synové moji mají opatřiti, kdyby která ovdověla neb obě, aby jim to vydáno bylo. V témž k[vaternu] vt supra [památném, leta pětistého šestého, v pondělí před sv. Žofií].

834.

Jan Kostka z Postupic **přiznává** se u desk, že dáním věna Anně a Markétě, dcerám Bohuše **Kostky** z Postupic, neodděluje jich od dědictví panství Landškrounského a Landšperského, ale od dědictví Litomyšle a jiných svých panství.

1506, 11. května. — DZ. 45. B. 12; Karlšt. kv. 4. fol. M. 10.

Jan Kostka z Postupic na Litomyšli přiznal se před úředníky Pražskými: Jakož sem po dcerách Bohušových Kostky z Postupic, bratra mého milého dobré paměti, po Anně a Markétě dal věna po dvú tisících kopách grošich českých, však s takovúto výminkú, že jich tiem věnem dáním od Lantškrúna a od Lantšperku neodděluji, než aby ony těch zámkuov po mé smrti dědičky zůstaly; a na to sem jim

hned zámku a zboží Lantškrúnu postúpil i s jeho příslušenstvím, tak jakož zápis Viléma z Pernšteina ɔc a má dobrá vuole ukazuje. A když by koli pán Buoh mne smrti neuchovati ráčil i s dědici mými řádně ode mne pošlými, aneb že bych dědice pozuostavě, že by zemřeli, nedojdúc let spravedlivých, ne králem ani pány danými [sic], a zámek Lantšperk s jeho příslušenstvím sestrám nadepsaným ode dne smrti mé neb dědicuov mých let spravedlivých nedošlých ve čtyrech nedělích jim nebyl postúpen aneb tomu, kohož by na místě svém moc dadúc poslaly, tak jakž jim má dobrá vuole učiněná na to ukazuje: tehdy ony Anna a Markéta s jedním komorníkem Pražským bude se moci uvázati v zboží Lantšperské s jeho se vším příslušenstvím, což k tomu přísluší, krom svrchkuov a nábytkuov, kteréž na svrchupsaném zámku Lantšperku a ve dvoře poplužním budú, že ty budú moci svrchky a nábytky z toho zámku Lantšperku a dvoru poplužního pobrati, komuž ty Jan poručí a odkáže, však s túto vejminkú: jestliže syna řádně pošlého po sobě nepozuostavím k letuom spravedlivým došlého. Než od Litomyšle a od jiných panství, kteréž mám nyní neb míti budu, těmi věny já je od sebe i od statkuov těch odděluji hned tímto zápisem, kromě těch, kteréž jim sem nahoře jmenoval a pozůstavil. A jakož Zdeněk strejc můj a já máme majestát od krále, kterýž společně na ta všechna panství svědčí, aby jedno bez druhého nemohlo býti vyplacováno: toho majestátu dcery Bohušovy nadepsané k Lantšperku a k Lantškrúnu vzíti mají podle tohoto neoddělení o[d] týchž zámků, tak jakož jim má dobrá vuole na to ukazuje. V témž kvaternu [památném] léta a dne [léta ɔc pětistého šestého, v pondělí před svatú Žofií].

835.

Kněz Václav Grogar na místě kapitoly Olomúcké pohání Viléma z Pernšteina o pastvy.

1506, 15. května. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně, č. 8. f. 33.

L. 1506, sedění třetí fer. VI die Scte Zophie virg. Kněz Václav Grogar na místě děkana a kapitola kostela Olumúckého pohoníme pana Viléma z Pernšteina na Tovačově ɔc, z dědin ɔc z tisíce hř. gr. širokých dobrých, a tu jemu vinu dáváme, že mimo smlúvy mezi nebožtíkem panem Stiborem Tovačovským a námi skrze dobré lidi učiněné dopustil jest, udělati příkopu u Polkovic na Blatech na obecních pastvách k znamenitej škodě našich lidí, ješto my o ty pastviska dostatečnú smlúvu máme, a toho nám napraviti nedbá. Ználi ɔc, pakli pří, chcem smlúvú prokázati a na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme, poručníka činíme Alše z Olomúce na zisk i na ztrátu. Poklid.

Týž kněz Václav ɔc poh. téhož pana Viléma z Pernšteina a na Tovačově z dědin ɔc ze II set hř. gr. šir., a tu jemu vinu dáváme, že jest dopustil přes příkopu na Blatech u Polkovic a pastvách obecních most udělati k znamenité škodě

lidí našich mimo smlúvy, kteréž s nebožtíkem panem Ctiborem Tovačovským máme, kteréhožto mostu prve nikdy tu nebývalo, a toho nám napraviti nedbá. Ználi se ɔc, pakli pří, chcem na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme, poručníka činíme ut supra. Poklid.

836.

Kněz Václav Grogar na místě kapitoly Olomúcké pohání Viléma z Pernšteina v příčině pastvy a luk.

1506, 15. května. — Olom. kn. půh. v zemsk. arch. v Brně č. 8. fol. 36.

L. 1506, sedění třetí fer. VI. die s. Zophie virg. Kněz Václav Grogar na místě děkana a kapitola kostela Olomúckého pohoníme pana Viléma z Pernšteina, nejvyššího hofmistra království Českého, z dědin ɔc z osmi set hř. gr. šir. a tu jemu vinu dáváme, jakož smlúvu máme se panem Stiborem o pastvy a o lúky mezi Evaní a Hrubčicemi, aby spolu pásli, a on pan Vilém jsa toho panství v držení, vpúščí nám v ty pastvy a lúky lidi své Kralické i cizí Klopotovské, i příkopy kopají a dělají, ježto k tomu práva žádného nemají a lidem našim úzkost činí. Zná-li se ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chcme tú smlúvú prokázati a na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme, poručníka činíme Alše z Olomúce na zisk i na ztrátu. Poklid.

837.

Prokop z Zámostí Vilémovi z Pernšteina vkládá ve dsky dvůr v Zámostí s dvořiskem a vším příslušenstvím „ku pravému jich jmění, držení a k dědičnému požívání. A jestliže by mně kde ve dckách to nadepsané zboží svědčilo, toho se odříkám a tímto vkladem mořím." V Olomouci 22. června 1506. DOlom. kv. č. 17 fol. 5 b.

838.

Obdarování Klopotovských [Vilímem z Pernšteina] k nadělání sobě luk na blatech, za kteréž plat jednou v rok o sv. Martině dávají.

Na Tovačově 1506, 29. června. — Arch. zemsk. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 109.

Já Vilém z Pernšteina ɔc, že sou před nás předstoupili lidé panen svatojakubských z Olomouce ze vsi Klopotovic, kteří k zámku našemu Tovačovu opravú dědičně sluší, snažnou a pokornou prozbou nás prosíce, předkládajíc nám živení své jak obtížné mají z nedostatku louk, je milostivě opatřiti a na blatech našich luk jim, aby sobě nadělali, dopříti abychme ráčili. A my na těch lidech prv řečenejch dědičnou opravu maje, chtíc jim v tom [z] zvláštní naší milostivosti a dobroty prospěti, aby tím lípe živnost svou jmíti mohli, lukami souc zásobeni, dopřáli jsme a mocí listu tohoto dopustili na blatech našich nade vsí v Ejvani nahoře psanejm lidem puoltřináctý louky udělati v tom místě, kdež prvé předky našimi vymezeno

bylo, kteréžto souc vyměřené zamezeny sou samy v sobě. A protož lidé ti nahoře psaní z již psané vsi Klopotovic od nás takový obdarování majíc, mají a povinni sou nám neb potomkóm našim na zámek náš Tovačov z tý každej louky čtrnácte groší českých, a z puol louky sedm grošuo českých jednou v rok na den sv. Martina dávati a platiti; a již spravíc nám neb potomkóm našim na zámek Tovačov ten plat nahoře psanej, těch louk svobodně, jako jiní svých louk na těch blatech, kteříž mají, užívati budou moci bez všelijaké překážky. A toho sme těm z nahoře psané vsi lidem dopřáli do vuole naší neb potomkuov našich pánuo a držiteluo panství Tovačovského. Tomu na svědomí a jistost pečet naši vlastní z naším jistým vědomím k tomuto listu přivěsiti sme rozkázali. Datum na Tovačově v pondělí v hod sv. Petra a Pavla ap. b. l. P. tisícého pětistého šestého ɔc.

839.

Smlouva, kterou učinil Zdeněk Malovec z Chýnova mezi lidmi Viléma z Pernštejna a obcí Vodňanskou o pastvy, lámání kamene, o cihelnu, rybník a zahradu.

1506, 1. července. — Archiv m. Vodňan lib. mem. III. f. 117. Opis vid. v Praze 4. dub. 1721.

Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, vyznávám tiemto listem přede všemi, kdož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú: Jakož některá nesnáz byla jest mezi lidmi mými Račickými z jedné a purgmistrem a konšely i vší obcí města Vodňan z strany druhé o vrch, který leží mezi městem jejich Vodňany a mezi Radčicemi, a toho nikterak mezi sebú sami nemohše narovnati, té věci s povolením týchž purgmistra a konšelův i vší obce města Vodňan připustili sme mocně k rozeznání toho mezi námi k urozenému vladyce panu Zdenkovi Malovcovi z Chajnova a na Winterberce. I takto jest mezi námi k utvrzení toho na budoucí časy smlúvu konečně učinil, jenž stojí slovo od slova takto:

Leta božieho tisícieho pětistého šestého stala se jest smlouva tu středu před navštívením Matky boží mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšším hofmistrem královstvie Českého JMtí, anebolito na místě JMti panem Bohuslavem z Čestína, ty časy hejtmanem svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina JMti z strany jedné, a moudrými a opatrnými purgmistrem a konšely i vší obcí města Vodňan z strany druhé, a to taková:

Kdež jest byla ruoznice mezi lidmi svrchupsaného pána JMti a Vodňanskými o pastvy a grunty tu na těch vrších od šibenice až na ten vrch, kdež ptáka střílejí, že jsou sobě zhajovali některých věcí; tu já Zděnek Malovec z Chajnova a na Winterberce jsa za to žádán od obojích stran, abych tu věc ohledaje k místu přivedl, i tak sem mezi nimi smlúvu udělal, aby obojí po těch vrších svrchupsaných pásli a pastvami jich užívali, ale však s touto vejminkou, že mají vuoli míti lidé páně JMti tu sobě vorati na těch vrších a místech, kdež jest prve oráno od starodávna, tu kdež ještě záhony znáti. A což se kamene vápenného dotýče, toho páni Vodňanští nemají lámati v těch gruntech, leč by vznesli prve na úředníka svrchupsaného pána a oni jim k tomu povolení dadí. Než co se kamene zdiecího dotýče, tu v tom lomu pod šibenicí

na tu stranu k městu, tu oni svrchupsaní Vodňanští budú sobě moci ku potřebě své k městu lámati bez překážky. A také co se cihelny dotýče, ta má tu zůstati na tom místě, jak jest nyní, a hlínu na cihly tu tak sobě budou moci okolo cihelny bráti, jedině cestám bez škody. A co se rybníka dotýče: jakož sú lidem často psaného pána zhajovali, aby do rybníka dobytka nehonili, toho jim zhajovati nemají, ale lidé téhož pána budou moci sobě hnáti a napájeti i v něm prochladiti. A což se té zahrady pod tím vrchem, jako ptáka střílejí, dotýče, kterou sobě páni Vodňanští sejí a dělají, ta má při nich zuostati, a oni jí nemají více předělati; a kdyby voseta byla, mají ji vohraditi, chtěli-li by, aby se jim škoda nedála pastvami.

A tato svrchupsaná smlúva stala se jest obojích stran dobrou volí, kdežto oni mají ji sobě potvrditi listy pod pečetmi. A my purgmistr, konšelé s staršími i všecka obec města Vodňan, nynější i budoucí, tu smlúvu svrchupsanú slibujem věrně a právě zachovati a ji zdržeti na věčné časy bez přerušení.

A tomu na potvrzení já svrchu psaný Vilém z Pernšteina oc svú vlastní pečet dal sem přivěsiti k této smlúvě; a pro širší svědomí prosil sem urozených a statečných rytířů pana Zdenka Malovce z Chajnova a na Winterberce jakožto smluvce věcí nadepsaných, pana Levy Malovce z Liběјovic, pana Oldřicha Malovce z Malovic seděním tudíž, že jsú své pečeti vlastní vedle mne k této smlúvě dali přivěsiti, sobě a erbům svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích leta a dne svrchupsaného.

840.

Obdarování Vilíma z Pernšteina dané městu Kojetínu, že počatý rybník, poněvadž by byl na jich škodu, nemá býti dodělán.

Na Tovačově 1506, 1. července. — Orig. perg. arch. města Kojetína.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššie hofmistr královstvie Českého, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří neb čtúc slyšeti budou, že jsúce prošeni od opatrných purgmistra a konšel i vší obce města našeho Kojetína, věrných našich milých, o ten rybník, kterýž pan Heralt dobré paměti započal dělati u Kojetína tu, o kterémž jsou nás spravili, že by jim k veliké škodě a záhubě byl, když by se koli dodělal; a my to sami u sebe zdravě rozváživše, ač by náš užitek na tom rybníku, kdyby se dodělal, znamenitý býti mohl i potomkuov našich, ale zase jejich i jich budúcích potomkuov skrze to škoda znamenitá a živnostem jejich zahubení té vší obce v městě již psaném Kojetíně byla by; pak to obé u sebe dobře rozváživše, užitek náš a jich zahubení, s dobrým rozmyslem týmž svrchupsaným purgmistru a konšelóm a té obci Kojetínské i jich budúcím potomkóm k jich prosbě jsúce nakloněni, a tím lépe aby pod námi živnosti své provozovati mohli, tuto milost sme jim učinili a tímto listem činíme, chtíce tomu i zavazujíce k tomu erby své a potomní pány a držitele toho města, tak a k tomu, že ten rybník svrchupsaný od nás ani erbuov a budúcích potomkuov našich, pánuov a držiteluov toho města,

kdož by to koliv právem naším aneb erbuov našich potomně držel, nemá ten rybník dělán a dodělán býti nikdy, než tak, jakž nyní jest, má na budúcí časy zuostati.

A ta hráz, kteráž jest udělána na tom rybníku, tu sme jim taky pustili, aby místo těch mostů, kteréž jsú oni Kojetínščí prvé dělávali a opravovali, a mostní jsú z nich brávali, po ní jeto bylo. A oni Kojetínščí dobrovolně pustili jsú nám a erbóm našim a budúcím pánóm a držitelóm Kojetínským ten dúchod, tojiž mostní, na budúcí časy, co jsú oni brávali prvé, a my i erbové naši a potomní držitelé Kojetína máme ty mosty na těch hrázích i jinde, z kterýchž jsú oni prvé mostní brali, opravovati na svuoj náklad bez jich práce a všelijakých robot; a vždy na ty opravy z té sumy, což nám přijde mostního aneb erbóm a budúcím našim, kteréž jsú oni Kojetínščí mostní prvé brávali, máme nechávati deseti kop míšenských u purgmistra a konšel Kojetínských na ty opravy mostu, aby se dostatečně opravovaly, kdež by potřebí bylo, buď tu na hrázi neb na jiných mostech, z kterýchž se mostní béře; a když by těch neb jiných desíti kop nestačilo, máme a jsme povinni jiných deset kop na to místo položiti tolikrát, kolikrát by toho potřebí bylo. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu já svrchu psaný Vilém svú vlastní pečet dal jsem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově tu středu po svatých Petru a Pavlu ap. božiech, l. b. tisícého pětistého šestého.

Pečeť utržena.

841.

Vilím z Pernšteina dává Kojetínským dva lány role kněžské.

Na Tovačově 1506, 1. července. — Orig. perg. arch. města Kojetína.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, vyznáváme tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budou, že jsme prošeni od opatrných purgmistra a konšel i vší obce města Kojetína, věrných našich milých, o roli kněžskú, kteréž jest za dva lány tu u Kojetína, aby ji sobě prodali a k užitku tomuto přivedli, což jsú dlužni dluhuov jakýchžkolvěk, abychom jim tú rolí pomoc učiniti ráčili na ty dluhy. Kdež my jsúce k prosbě jich slušné nakloněni, a tím lépe aby pod námi živnost svú provozovati mohli, tu milost jsme jim učinili a dali ty dva lány role kněžské na budúcí časy, však tak a na ten spuosob, aby nám a erbóm našim a budúcím pánóm a držitelóm Kojetínským, kdož by to právem naším potomně držal, platili a dávali též, jako s jiných lánů tu u Kojetína platí a dávají jakéžkolivěk poplatky. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svú vlastní pečet dal sem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Thovačově tu středu po svatých Petru a Pavlu ap. b. l. b. tisícého pětistého šestého.

Visutá pečeť z části porušena.

842.

Václav z Ludanic prodává ves pustou Gronvíz (Krumvíř) Jindřichovi z Lipého k věrné ruce Viléma z Pernšteina.

Na Jemnici 1506, 11. srpna. — Orig. perg. v zemsk. arch. v Brně, panství Hodonín-Pavlovice č. 14.

Já Václav z Ludanic a na Jemnici, podkomoří markrabství Moravského, i (s) svými erby vyznávám ... že jsem prodal a mocí listu tohoto prodávám od sebe i od svých erbuov své vlastní zboží a dědictví, ves pustú Gronvíz s rybníky, s rolími ornými i neornými, s platy, s užitky, s poplatky, s lukami, s chrástmi, s vodami tekúcími i netekúcími, i s jiným se vším panstvím, což k tomu Gronvízi od staradávna přísluší, s mezemi, hranicemi, tak jakž to zboží Gronvíz od staradávna v svých mezích a hranicích záleží a vymezeno jest, tak jakž jsem sám držel, nic sobě tu, ani svým erbóm práva panství ani kterého vlastenství na tom zboží nezachovávajíc ani pozůstavujíce, než to jsem všecko prodal ku pravému dědictví urozenému pánu panu Jindřichovi z Lipého, najvyššímu maršálku království Českého, a jeho erbóm a k jeho věrné ruce urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfnštýně, najvyššímu hofmistru království Českého, za dvadceti a puol osma sta zlatých uherských dobrých na zlatě i na váze spravedlivých, kteréž jsem již od nich úplně a docela zaplacené vzal. Protož já svrchupsaný Václav z Ludanic i s erby svými, jistec a první správce nahoře i dole psaných věcí, a my Jindřich z Lichtnburka a na Bítově, Jan z Uponěšic, Václav Divůček z Počepic a na Lúce, Jan z Zahrádek a na Budiškovicích, Jan Čelud z Palovic a na Budkově, Bořita z Budče, rukojmie a spravedliví spoluslibce ɔc (ležení v Brně). Tomu na potvrzení a lepší jistotu my jistec i rukojmie svrchupsaní naše vlastní pečeti s naším jistým vědomím dobrovolně dali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Jemnici v úterý den svatého Tiburcí léta od narození syna buožího tisícího pětistého šestého.

843.

1506, 14. listop. Břetislav Švihovský z Risenberka podává Albrechtovi Bavorskému zprávu, že Vilém z Pernšteina vyjednával s králem osobně, aby, poněvadž císař Maxmilian nabízel mu úřad nejvyš. hejtmana v Rakousích, hodnost nejvyš. hofmistrství dána byla synu jeho Vojtěchovi. Orig. v král. arch. Mnich. Pal. Dějiny V. II. 110.

844.

Vilím z Pernšteina uděluje obci Lobodické právo na vaření piva.

1506, 25. list. na Pardubicích. — Arch. zem. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 74 b.

Lobodských privilegium na vaření domácího piva protiv ouplatku.

Vilím z Pernšteina ..., že jsou předstoupili před nás opatrní rychtář a konšelé i všecka obec vsi naší Lobodic, věrní milí, vznášejíce na nás, že uznavše ob-

tížení své skrz tu krčmu, kteráž v tej vsi od starodávna byla jest, ji zkoupili sou všecka obec; a při tom snažnou a pokornou prozbou mne prosíce, abych jim milost ráčil učiniti a dopustiti, aby sobě piva ku potřebě své vařiti mohli, tím živnost lepší, předkládajíc mi, že by jmíti mohli; při tom také ten plat s krčmy, kterýž jest, podvolujíce se platiti. Kdež my chtíc, aby již psaní lidé čím dálè radši v statcích se vždy víc množili, než by hynouti měli, z naší zvláštní milosti a dobrotivosti k prozbám jich ustavičným jsouc nakloněni, k tomu sme přivolili a tímto listem již psanejm lidem tu moc dáváme, tak aby ti lidé již psaní pivo sobě ku potřebě svej vařiti mohli svobodně na budoucí časy bez všelijakej překážky od nás, potomkuov našich i všech jinejch, tak aby při tomto našem obdarování cele a pevně zachováni a zuostaveni byli. Než zase lidé ti z již psané vsi ten plat všecek, kterýž z té krčmy dáván jest, mají a povinni budou nám, erbóm neb budoucím pánuom a držitelóm již psanej vsi na každý rok zouplna vydávati a platiti bez umenšení. Taky chtěli-li by kdo piva přívozná šenkovati, k tomu také přivolujem, však tak, což by z města našeho Tovačova vzali, to šenkujte, než odjinud odnikud. Tomu všemu na svědomí a zdržení pečet naši s naším jistým vědomím dali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Pardubicích v středu na den svatej Kateřiny léta Páně tisícího pětistého šestého.

845.

Na sněmovní snešení stavu panského a rytířského proti městům, stalé na hradě Pražském 1507, 5. března, byl mezi jinými poslem z pánův: Vilím z Pernšteina. AČ. VI. 346. Srv. Palackého Děj. V. 2. 118.

846.

Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina vysvědčují, že všechno, co otec jejich Vilém z Pernšteina v dílčím listu by ustanovil neb kšaftem by nařídil, zachovati chtí.

Na Pardubicích, 12. března 1507. — Orig. perg. arch. města Brna f. Q. N. 5. Kast. V.

Já Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, Vojtěch z Pernšteina, vlastní bratří a synové urozeného pána pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššího hofmistra královstvie Českého, vzavše to my obadva před se svrchupsaní bratří, kterak před předešlými časy bývalo jest a přiházelo se, když otec synóm umřel jest a o statek se měli děliti po otci svém, že mnohé nesnáze a nelibosti mezi nimi bývaly jsú; i také lidé ti, kteříž hledají toho, kdež by mohli k čemu přijíti, umějí se v to vkládati radami svými ne proto, aby svornosti hledali, ale proto, aby toho statku také něco mohli míti, skrz to zlé vuole přivodíc mezi bratřími aneb mezi jinými přátely. Jakož i nyní se to trefuje, a zvláště těm, ktož se takových lidí vystříhati neumějí a před časem svých věcí před se neberú, kteréž by jim napotom státi a trvati mohly. Pak my svrchupsaní bratří jsúce napomínáni od pana otce

našeho, abychom mezi sebú lásky a svornosti hleděli, majíce tu, že snáze o všelijakú spravedlivost můžem ze spolka mysliti a jí sobě upřímě a věrně pomáhati, co by napřed bylo ke cti pánu Bohu všemohúcímu, pánu a stvořiteli našemu, a k obecnému dobrému.

Pak já svrchupsaný Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, a Vojtěch z Pernšteina vlastní bratří, z daru pána Boha všemohúcieho a s pomocí jeho svatú vzali jsme toto před se a na tom smc se ustanovili obadva, majíce léta dospělá a majíce obadva ženy zdávané, že jsme prosili urozeného pána, pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra královstvie Českého, pana otce našeho milého, aby ráčil nás svrchupsané bratří o ten statek, kteréhož JMti pán Buoh půjčiti ráčil do vuole své svaté, kterýž má v Čechách i v Moravě z milosti boží, rozděliti, ač by pán Buoh ráčil, že bychom snad déle živi byli nežli pan otec náš; pak kterýžkolvěk statek již pan otec náš ráčí nám v díl položiti každému a na jaký spuosob, my máme na tom přestati a dosti konečně míti po smrti pana otce našeho, ač bychom déle živi byli, nežli svrchupsaný pan otec náš. A to sobě slibujem my svrchupsaný Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina pod svými dobrými křesťanskými věrami. Napřed má[me oba] dva to sobě držeti a věrně právě zachovati, a potom slibujem též obadva panu otci našemu pod svými dobrými křesťanskými věrami to držeti a tak zachovati, jakžkolvěk dílčími listy JMt tu věc mezi námi zříditi ráčí na naši obúdvú prosbu; a to má tak mocné býti jako bychom se sami po smrti pana otce našeho dělili, tak jako bych já sám svrchupsaný Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, jako starší dělil, a já Vojtěch z Pernštejna jako mladší jako bych sám volil; a na víc se nic netáhnúti, což tuto v díl položeno nebude, ješto by pan otec náš které zámky nyní měl neb potom z milosti boží neb jakážkolvěk zboží, jakýmiž by koli jmény mohly jmenovány býti, že svrchupsaný pan otec náš s těmy zámky neb s těmi svrchupsanými zbožími, kterýchž v těch dílích položeno nebude, kteréž nyní má neb míti bude z milosti boží, muož učiniti s nimi, což se kolvěk JMti líbí a zdá, zastaviti, prodati, dáti, komuž se JMti kolvěk líbiti bude, buď z nás jednomu neb oběma neb příteli přirozenému neb jinému někomu, komuž by se JMti líbilo, a tak na krátce muož s tím učiniti, jakž se kolvěk JMti zdá a líbí. A tu vuoli JMt má s tím učiniti, tak jakž se nahoře píše, bez naší vší překážky nyní i na budúcí časy. A to slibujem věrně a právě křesťansky zdržeti a v celosti zachovati, tak jakož se tuto nahoře píše.

Také na ty díly, o kteréž nás nyní pan otec náš dělí, táhnúti se nemáme žádným vymyšleným obyčejem, ani na nic na jiného, což nyní pan otec náš z milosti boží má neb míti potom bude, než což z nás kterému v živnosti své a z milosti své k živnosti naší učiniti ráčí, na tom máme dosti jmíti a víc z ničehehož nenapomínati. Než když by pán Buoh všemohúcí pana otce našeho milého uchovati neráčil, jehož

pane Bože ostřez, již tu každý k svému dílu bude moci sáhnúti, kterýž se kterému dostane vedle rozdělení pana otce našeho milého listy dílčími. Také kšaft nebo kšafty, kteréž by pan otec náš zřídil po smrti své o kterúžkolvěk věc a jakžkolvěk, co by v tom kšaftu neb v kšaftích stálo, tomu máme a slibujem všemu dosti učiniti, v živnosti své jsúc, i po naší smrti to tak opatrovati a zříditi máme, aby se tomu dosti dálo. Také když ti dílové dokonáni budú a listové dílčí již položeni budú k věrným rukám, jedni v Praze na Starém Městé na rathúze a druzí v městě Brně v markrabství Moravském na rathúze, ti listové obojí jednostajnú moc míti mají. Pakli by kteří zhynuli buď v Čechách neb v Moravě, a jedni zuostali, tehdy mají jedni takovú moc jako obojí, a obojí jako jedni. Také hned po těch dílčích listech, kteréž mezi námi pan otec náš udělati ráčí, od datum těch listuov nemá se víc žádný na druhého dlužiti, než každý sám na svuoj díl, kdež nás toho bohdá pán Buoh náš milý vystřeže. Také jestliže by z nás kto čeho sobě jakžkolvěk dobyl jakýmžkolvěk obyčejem, buď službú neb dáním od kohož kolvěk, to při každém z nás má zuostati, a druhý v tom nemá dílu míti.

Také pan otec náš, chtěl-li by v své živnosti ty díly zkaziti a v nic obrátiti, toho vuoli má učiniti; a my svrchupsaní bratří nemáme proti tomu býti, že to muož svobodně pan otec náš učiniti bez naší všelijaké překážky; a to slibujem pod našimi dobrými křesťanskými věrami zdržeti a tak se v tom zachovati. Než my moci žádné tím hýbati nemáme jinak, než jakž dílčí listové budú ukazovati, to tak máme zachovati ve všech slovích, punktích i artikulích. A jestliže by je pan otec náš zkazil v živnosti své z kterékolvěk příčiny, tehda bychom v nedílu zuostali. Pakli by jich neskazil, tehda ti dílové buďte tak před se, jakž sami v sobě ukazovati budú od pana otce našeho spuosobení na naši obúdvú prozbu. A když dílové budú rozděleni, tehda já svrchupsaný Vojtěch z Pernšteina mám vzíti, kterýž mi se zdáti bude, jako mladší, a kterýž druhý zuostane, tehda já svrchupsaný Jan z Pernšteina najvyšší komorník markrabství Moravského, jako starší, mám při tom zuostati.

Také tímto listem vyznáváme, že já Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, a já Vojtěch, vlastní bratří z Pernšteina a synové urozeného pána pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra královstvie Českého, že z nás každý udělal list na se urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, pod pečetí svú a na svědomí dobrých lidí ty všecky věci držeti, kteréž v dílčích listech budú postaveny, kteréž listy dílčí urozený pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pan otec náš milý, spuosobiti ráčí mezi námi Janem a Vojtěchem vlastními bratřími z Pernšteina. Také kšaft neb kšaftové, kteréž by kolvěk ráčil učiniti vedle vuole své, kterýž by kšaft neb kšaftové jeden neb víc po urozeném pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšším hofmistru

království Českého, panu otci našem milém zuostali, to všecko, což v tom kšaftu neb v kšaftích položeno bude, i v jiné věci, jakož toho ti listové od nás daní svědčí, držeti a zachovati máme bez všelijakého přerušení, a k tomu také i tímto listem slibujem tomu všemu dosti činiti. A také my svrchupsaný Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina toto sobě zvláště slibujem: jestliže by pan otec náš dílčí listy mezi námi již udělaje, a z nás každý již vedle těch dílčích listů svuoj díl měl, já Vojtěch jako mladší, který bych sobě vzal, a já Jan jako starší, který by mně zuostal, a pan otec náš chtěl v těch dílích, v jednom neb v obú co napraviti, přidati neb ujíti kšaftem svým neb kšafty, že toho má moc učiniti. A my slibujem pod svými dobrými křesťanskými věrami to tak zdržeti a zachovati, ač by pan otec náš v kterém dílu neb v obú cožkolvěk napravil v živnosti své, a my déle živi byli, než pan otec náš, že to máme a slibujem zdržeti a zachovati, sami za se slibujem i za své dědice na budúcí časy. A tyto listy my Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina udělala sma [sic] dva z příčiny z té, aby jeden ležel v Praze v Starém Městě na rathúze při dílčích listech, a druhý v městě Brně na rathúzi též při dílčích listech, když dokonáni budú. A listy jiná dva my Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina každý sám na se máme udělati panu otci našemu, jak se máme k JMti zachovávati i v jiné věci v živnosti JMti; ty oba listy udělavše, JMti sme dali.

Tomu na potvrzení my svrchupsaní Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina své vlastní pečeti přivěsili jsme k tomuto listu. A pro lepší svědomí připrosili jsme urozených pánů, pana Jana z Potšteina na Žampachu, pana Haška Zvířetického z Wartmberka a na Bydžově, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova a na Krumsíně, najvyššího hofrychtéře markrabstvie Moravského, a urozených vládyk pana Heřmana z Sulic a na Slepoticích, pana Jana z Kunšího na Zaječicích, že jsú své pečeti vedle našich k tomuto listu na svědomí přivěsili, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pátek na svatého Řehoře, léta od narození Syna božího tisícého pětistého sedmého.

Listina pergamenová se 7 visutými pečetmi úplně zachovalými.

847.

List dílčí Viléma z Pernšteina, kterýmž mezi syny své Jana a Vojtěcha dělí statky své v Čechách a na Moravě, a některé vyjímá z dělení.

Na Pardubicích 1507, 25. bř. — Orig. perg. v knížecím archivě v Roudnici.

Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr království Českého, maje syny dva, Jana a Vojtěcha, kteříž již léta dospělá mají i ženy zdávané, napomínal sem je jakožto otec jejich k tomu, aby hleděli toho, napřed pána Boha vše-

mohúcieho se báti a toho se vystříhati, co by bylo proti vuoli jeho svaté, a na to myslili a myslíce i činili, co by dobrého bylo vlasti té, v kteréž jsú, o to sobě práce nevážili i nákladuov, obecné dobré obmýšlejíce i skutkem je činili, a od spravedlivosti pro žádnú vymyšlenú věc nikam se nehýbali v kteréžkolivěk věci, než při té stáli a sami mezi sebú svornosti a lásky aby hleděli zachovati, vystříhajíce se lidí těch, kteříž pod pěknými a múdrými slovy ukazujíce poctivosti i užitky, ale v srdci svém majíce jiné, hledíce slova dávati, a pod tím užitku svého hledí a tak vlastní bratry i jiné přátely v nelásku uvodí, užitku svého hledajíce. Tu jsú mne pak při tom prosili Jan a Vojtěch synové moji, abych já statek ten, kteréhož mi jest pán Buoh půjčiti ráčil do vuole své, kterýž bych v díly položiti chtěl, abych jej v svém zdravém životě rozdělil, aby oni po smrti mé každý věděl, co jest čího, aby i tudy varovali jse mezi sebú všelijaké nelásky, i také lidé aby jich v to potomně uvésti nemohli ti, kteříž z takovými řemesly vůkol jdú: pak já znaje prosbu jejich spravedlivú jakožto p. otec jejich, nechtě žádnému v tom ukrátiti, které zámky a která zboží sem v díly položil; a čehož sem vdíly nepoložil, buď zámkuov kterých aneb zboží kteréhož kolvěk, kteréž nyní z milosti p. Boha všemoh. mám, neb potomně míti budu, s tím já mohu učiniti, což mi se zdáti bude, dáti, komuž by mi se kolvěk líbilo. Než jestliže bych o ta zboží, kterýchž bych v díly nepoložil, žádného zřízení kšaftem neb kšafty neučinil, tehda svrchupsaní synové moji budú se moci o ně rozděliti, starší děliti a mladší voliti po smrti mé. Také což bych kolivěk kšaftem neb kšafty zřídil o které zámky, ješto by v dílích byly, aneb o zboží neb očkoli jiného, kterými by se jmény jmenovati mohlo, to synové moji držeti mají a tomu dosti učiniti. Také jestliže bych syna kterého víc měl, než tato dva, a pán Buoh ráčil mi to dáti, tehda tito dílové žádné moci míti nemají, a v nedílu mají zuostati o to o všecko, což by po mně zuostalo; krom toho, jestliže bych komu jinému co s svého statku poručil kšaftem neb kšafty svými, to má tak před se býti z těch ze všech díluov, a tomu se má dosti státi od synuov mých. Pakli bych já kdy chtěl ty dílčí listy zkaziti v živnosti své a v nic obrátiti, toho já mám vuoli učiniti, než oni tím jinak hýbati nemohú. Také dal-li by mi pán Buoh dceru kterú víc, nežli tuto, kterúž mám, po té po každé má tolik dáno býti, co jest po této dáno na penězích i na výpravě.

Ve jméno boží, amen. Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, takto první díl kladu v královstvie Českém: Item zámek dědičný Pardubice se vším příslušenstvím, což sem k němu přikoupil až do datum listu tohoto; it. Hůra Kunětická, zámek zápisný se vším příslušenstvím, tak jakž zápisové ukazují i s výplatami, kteréž jsú k ní ještě vyplacovati spravedlivě; pakli bych k kterémukolvěk dílu čeho nevyplatil v živnosti své, ten každý sám sobě vyplacuj; it. zámek dědičný Litice se vším příslušenstvím; it. zámek dědičný Počtein se vším příslušenstvím; item Rychnov, kterýž sem přikoupil dědičný se vším příslušenstvím; item Brandýs zámek

dědičný, kterýž sem zbořil, se vším jeho příslušenstvím; i to všecko, což sem k těm svrchupsaným zámkóm přijednal a přikoupil, cožkolvěk až do datum listu tohoto, kterými by se jmény jmenovati mohlo, to všecko k tomu svrchupsanému dílu má zuostati.

Item město Lanškrún zápisné i z zámkem, item zámek Lantšperk zápisný, kteřížto oba zámkové i s městem jsú paní Anny a paní Margéty z Postupic, žen synuov mých Jana a Vojtěcha, těch zámkuov svrchupsaných nechávám při tomto dílu na tento spuosob, což se Lanškrúna a Lantšperku dotýče, kterýžto zámek Lantšperk má tepru spadnúti po smrti páně Janově Kostkově na ženy synuov mých a na dcery páně Bohušovy: pakli by Buoh dcer páně Bohušových a žen synuov mých uchovati neráčil, tehda Lanšperk má při panu Janovi Kostkovi zuostati, a i Lanškrún má zase naň připadnúti podle smlúvy, tak jak svědčí; pakli by pana Jana Buoh neuchoval, prvé než dcer páně Bohušových, tehda má při nich zuostati Lanškrún a Lantšperk; pak jestliže by pán Buoh neuchoval dcer páně Bohušových, a pan Jan Kostka je přebyl, a ti zámci svrchupsaní zase naň připadli, tehda moravský díl českému dílu má dáti deset tisíc kop grošuov rozdílně, a to takto: každý rok po půl třetím tisíci kopách grošuov českých, poněvadž by to od dílu českého odešlo, a to hned aby počal dávati, od postúpení těch zámkuov v roce první sumu aby dal, a tak vdy v roce až do vyplnění. Pakli by při dílu českém ti zámci zuostali, a pana Jana Kostky Buoh neuchoval, a pán Buoh dopustil smrt na toho, kterýž by díl moravský držel, a žena jeho živa zůstala, a měli spolu syna, tehda ten syn živý zuostalý jest povinovat českému dílu to nahraziti na jeho díl zase, co by on polovici toho statku Lanškrúnu a Lantšperku musil postúpiti ženě toho, kdož moravský díl držeti bude, a to jest pět tisíc kop grošuov českých na též roky, tojiž v roce po půl třetím tisíci kopách grošuov českých až do vyplnění. Pakli by pán Buoh toho, kterýž český díl držeti bude, smrti neuchoval, a ten nechal po sobě syna, a žena jeho živa zuostala, a též toho zboží Lantšperku a Lanškrúnu jí polovicí postúpeno býti muselo vedle zápisu, tehda z dílu moravského českému dílu dáti se má pět tisíc kop grošuov českých na též roky svrchupsané buď od toho, ktož moravský díl držeti bude, neb od synuov jeho, ač by kterého po sobě nechal, a jeho pán Buoh smrti neuchoval. Pakli by to pán Buoh dopustiti ráčil, že by obadva, Jan a Vojtěch, synové moji umřeli a oba že by po sobě syna neb synuov nechali, a ženy jejich obědvě je přebyly a živy zuostaly a k statku k tomu sáhly, tojiž k Lanškrúnu a k Lantšperku, a ten statek že by od českého dílu odšel, tehda ten, ktož moravský díl držeti bude, buď on sám neb synové jeho, ač by jeho Buoh neuchoval, má dáti tomu, kterýž český díl držeti bude, deset tisíc kop grošuov českých, neb synu aneb synóm jeho, ač by jeho pán Buoh neuchoval.

Item Královstvie blíž Hradce také k tomu dílu má zuostati, kteréž jest zápisné, jakož list neb listové na to svědčí. Item duom v Praze, ten při tom dílu také zuostati má.

Item toto druhý díl *v markrabství Moravském:* Item zámek dědičný Pernštein se vším jeho příslušeustvím, což k němu kolvěk držím dědičného neb zápisného neb zástavného, krom těch vsí, kteréž dole vymíněny jsú; k témuž zámku oprava na klášteře Tišňovském, a druhá oprava na klášteře Oslovanském, tak jakož toho listové svědčí; it. zámek Louka se vším jeho příslušenstvím, zámek dědičný; it. zámek Plumlov dědičný i s městem Prostějovem i s tím se vším, což k němu přísluší zápisného neb dědičného neb opravného; it. zámek Thovačov dědičný se vším jeho příslušenstvím, což k němu přísluší dědičného neb manského neb zápisného; it. městečko Kojetín zápisné se vším jeho příslušenstvím i s tím se vším, jak já to držím a zápisové svědčí; it. zámek Přerov dědičný se vším příslušenstvím; item zámek Helštein s městem Lipníkem dědičný se vším příslušenstvím i zbožím Drahotúským; it. zámek Hranice s městem dědičný se vším jeho příslušenstvím, i to všecko, což k těm svrchupsaným zámkóm mám a držím až do datum listu tohoto, krom těch vsí, kteréž se dole vymieňují vedle jiných zámků a zboží, ješto sem toho v díl nekladl a nekladu; it. duom v Brně, též při tom svrchupsaném dílu zuostati má.

Toto znamenitě vymieňuji, že tento díl, komuž se kolvěk dostane v markrabství Moravském, pokládám, aby ten díl druhému dílu, kterýž jest v královstvie Českém, byl povinovat tento dluh zastúpiti, kterýž paní Johanka z Liblic, žena má, má na zámku Plumlově dckami markrabstvie Moravského zapsaný, to jest patnáste tisíc zlatých; jestliže by mě paní Johanka svrchupsaná přebyla a komu ty svrchupsané zlaté poručila, tehda to má zastúpiti ten, komuž se v Moravě ten díl dostane, a ten zámek a zboží sobě sám má vyplatiti, a český díl komuž se dostane, nemá s tím dluhem míti nic činiti. Pakli bych já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, paní Johanku manželku svú přebyl a těch svrchupsaných patnáste tisíc zlatých věnných při mně zuostalo, tehda proto tento díl moravský českému dílu má dáti pět tisíc kop grošuov českých s svého dílu moravského, a to rozdílně ve třech letech jemu jej má vyplniti. První rok má jemu dáti půldruhého tisíce kop grošuov českých, a druhý rok půldruhého tisíce kop grošuov českých, a třetí rok dva tisíce kop grošuov českých.

Pak já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, udělav tyto dva díly k žádosti a prosbě obú synuov svých, Jana a Vojtěcha bratří z Pernšteina, dal sem je Janovi, aby Jan, jakožto starší, těch dílů ohledal, a zdá-li se jemu v nich co opraviti neb na ně se s kým raditi, aby toho vuoli měl jakožto starší, a ohledaje jich, chce-li jich tak při tom nechati, to aby při jeho dobré vuoli stálo. A Vojtěch jako mladší, vida také ty díly, kteréž sem já rozdělil, a jakž Jan jich při tom nechal, aby volil jako mladší na ten spuosob, jakž v tomto dílčím listu psáno stojí.

Než jestliže bych já co z těch položených díluov prodal neb zastavil aneb

z dopuščení pána Boha všemohúcího pro hříchy mé jakžkolvěk stratil v živnosti mé, buďto zámky které neb města neb městečka nebo vsi, ješto by to odešlo pryč, s kterého by se to kolvěk dílu stalo a pán Buoh to ráčil dopustiti, tehda z druhého dílu má jemu polovici napraviti zase a polovici škodovati, a sama najprv aby se o to pokusila, aby mezi sebú to srovnala bez jiných lidí. Pakli by oč nemohla srovnati, aby předkem hleděli mateře své a jiných přátel a služebníkuov svých, v kterých by tu naději mohli míti, že jim upřímě dobrého přejí, aby jimi o to srovnáni byli, v jiné se lidi nedávajíc.

A těchto dole psaných zámků a zboží v královstvie Českém i v markrabství Moravském, kteréž mám z milosti boží, nyní na tento čas *v díl sem nepoložil* a nekladu, než sobě pozůstavuji, abych mohl s tím učiniti, což mi se kolvěk líbí a zdá, jakož to tento dílčí list napřed ukazuje: Item zámku Hluboké zápisného se vším jeho příslušenstvím, tak jakož naň zápisy mám neb ještě bych měl; it. platu u Hory, na kterýž zápis mám zástavný, to sobě také pozuostavuji. It. Třebíče zámku zápisného i s městem v markrabství Moravském se vším jeho příslušenstvím i s probožstvím Měřínským, jakož zápisy mám. Item zámku Sádku dědičného se vším jeho příslušenstvím. Item zejména tato městečka a vsi sobě pozuostavuji, dědičné i zápisné: it. městečko Nosislav; it. ves Žabčice, což tu mám, městečko Němčice, ves Mikulčice, it. ves Chřepice, it. ves pustá Novošice se vším příslušenstvím; it. ves Vojkovice, kteráž k Třebíči přísluší; it. ves Sokolníky, kteráž též k Třebíči přísluší; item ves Telnice, kteráž též k Třebíči přísluší: to sobě všecko pozůstavuji, abych s tím mohl učiniti jako s svým vlastním, co by mi se kolvěk zdálo a líbilo. I což bych víc přijednal a přikoupil z milosti boží, též abych s tím mohl učiniti, co by mi se zdálo neb líbilo, jako s svým vlastním. A právo mám-li kde k čemu jaké, ješto bych listy měl na to neb jakýmžkoli jiným obyčejem, to sobě všecko pozuostavuji, jakož nahoře psáno jest.

Já Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, rozdíly tyto, kteréž jest ráčil učiniti pan otec muoj o statek ten, kterýž z milosti pána Boha všemohúcího má a kterýž v tomto dílčím listu na dvě rozdělen jest, k prosbě a k žádosti mé, kdež mi pak pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pan otec muoj milý, ty díly ráčil dáti v moc mú, abych já je ohledal, na ně se radil, v nich opravil, co by mi se zdálo; kdež sem já jich při tom nechal a nechávám a za spravedlivé rozdělení vyznávám, slibuje svú dobrú křesťanskú vírú, je tak držeti a zachovati ve všech slovích i artikulích, jakž tento dílčí list sám v sobě jest, a jakž kšaft neb kšaftové pana otce mého milého dále sami v sobě ukazují, a tomu dílčímu listu i tomu kšaftu neb kšaftóm slibuji tak dosti učiniti ve všem v živnosti i po smrti, jakž se nahoře píše. Pak já svrchupsaný Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, jakožto starší dal sem

ty díly panu Vojtěchovi z Pernšteina, bratru mému milému, aby on již vedle toho rozdělení vzal sobě díl, kterýž chce, jakožto mladší.

Já Vojtěch z Pernšteina rozdíly tyto, kteréž jest ráčil učiniti pan otec muoj o statek ten, kterýž z milosti pána Boha všemohúcieho má a kterýž v tomto dílčím listu na dvé rozdělen jest k prosbě a k žádosti mé, i ráčil je dáti panu Janovi z Pernšteina, najvyššiemu komorníku markrabstvie Moravského, bratru mému milému, aby jich ohledal a v nich opravil, což by se jemu kolvěk zdálo, jakožto starší, a já Vojtěch z Pernšteina jakožto mladší abych volil, kterýž by mi se díl zdálo; a já přijav ty díly od pana Jana z Pernšteina, najvyššieho komorníka markrabstvie Moravského, bratra mého milého, vzal sem sobě tento díl v královstvie Českém, tojiž zámek Pardubice i s jinými zámky a zbožími dědičnými i zápisnými, tak jakož slovo od slova v tomto dílčím listu jse jmenují: ač bych dél živ byl, než pan otec muoj, že já již při tom dílu zuostati chci, a bratru svému v jeho díl druhý v ničem nesahati, a tento dílčí list, kterýž se jest již stal panem otcem naším i námi dobrovolně k prosbě naší spravedlivý a pravý, že já svrchupsaný Vojtěch z Pernšteina slibuji svú dobrú křesťanskú vírú ve všech slovích i artikulích jej držeti a zachovati, jako na dobrého sluší. Též i kšaft neb kšafty, kteréž by pan otec muoj učiniti ráčil neb učiní o kterúžkolvěk věc, kterýmiž by koli jmény mohla jmenována býti, též slibuji tím vším obyčejem, jakž se svrchu píše, tomu všemu dosti činiti v živnosti pana otce mého i po smrti, ač bych déle živ byl, než pan otec muoj.

Jakož pak i sama sma se sobě zapsala, já Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina, slibujíce sobě svú křesťanskú dobrú vírú, to všecko držeti a v celosti zachovati, což v těchto dílčích listech jest položeno neb v kšaftu neb v kšaftích zřízených panem otcem naším. A jestliže by v těchto dílích, buď v jednom neb v obú, pan otec náš chtěl cokolvěk napraviti, ujíti neb přičiniti v živnosti své, že to muož JMt učiniti bez naší vší překážky. A to slibujem sobě to tak všecko držeti a zachovati bez všelijakého přerušení vymyšleného, sami za se slibujíc i za své dědice i potomky naše.

Také jsme za toto pana otce svého prosili my Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina, aby to ráčil mezi námi kšaftem neb kšafty svými zříditi, což by nám z milosti boží pan otec náš po sobě nechal aneb my z milosti boží jakžkolvěk dobyli neb nám přišlo jakžkolvěk, jestliže by kterého z nás pán Buoh smrti neuchoval, jak má ten statek na druhého spadati, též i mezi syny našimi, ač by nám je pán Buoh dáti ráčil, a též potomně mezi rodem naším od nás pošlým; pakli by nám pán Buoh dcery dáti ráčil a synuov nedal kterému z nás, jak má také k těm dcerám se zachováno býti od nás i od rodu našeho od nás pošlého; pakli bychom syny i dcery měli, co má po dcerách dáváno býti. Též i k sestře naší paní Bohunce, kterúž nyní máme, jak se k ní zachovávati máme. I o jiné všecky věci i artikule malé i veliké, kterýmiž by jmény mohly jmenovány býti a v tom kšaftu neb v kšaftích položeny

byly, slíbili jsme napřed panu otci svému, i také sami sobě pod svými dobrými křesťanskými věrami slibujem všecko držeti a zachovati, jako na dobré a věrné bratří sluší. Tomu na potvrzení my svrchupsaní Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, Vojtěch z Pernšteina ɔc, pečeti naše vlastní dali jsme přivěsiti k tomuto listu. A pro lepší svědomí připrosili jsme urozených pánů pana Jana z Potšteina na Žampachu, pana Haška Zvířetického z Wartmberka a na Bydžově, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova a na Krumsíně, najvyššího hofrychtéře markrabství Moravského, a urozených vládyk, pana Heřmana z Sulic a na Slepoticích, pana Jana z Kunšího a na Zaječicích, že jsú své pečeti přivěsili k tomuto listu vedle našich na svědomí, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ten čtvrtek na den Zvěstování Matky boží léta od narození Syna božího tisícého pětistého sedumého.

Listina tato pergamenová s 9 visutými úplně zachovalými pečetmi pánů z Pernšteina i jmenovaných svědků jest 61·5 cm široká a 67 cm vysoká, mimo záhyb, který jest 11 cm vysoký. Na pečeti pana Viléma z Pernšteina okolo znaku rodového nahoře v pravo i na levo běží nápis: „Wilem de Pernstain."

Též v Roudnickém archivě knížete z Lobkovic chová se opis přehledu o témž rozdělení statků Pernšteinských v tato slova:

K dílu českému, kterýž Vojtěch syn mladší sobě vyvolil, pokládají se statkové tito: Pardubice zámek dědičný s příslušenstvím; Hůra Kunětická zámek zápisný se vším příslušenstvím; Litice zámek dědičný se vším příslušenstvím; Počtejn zámek dědičný s příslušenstvím; Rychnov přikoupený též dědičný s příslušenstvím; Brandýs zámek dědičný zbořený s příslušenstvím. Dům v Praze. Lantškron město zápisné i s zámkem, item zámek Landšperk, ty oba na jisté vejminky při českém dílu se zanechávají. Více má ten, kterýž z synův díl moravský držeti bude, druhému bratru z téhož moravského dílu vydati k dílu českému deset tisíc kop grošův českých.

K dílu moravskému, kterýž Janovi staršímu synu zůstal, kladou se statkové tito: Pernštein zámek dědičný s příslušenstvím. K témuž zámku: oprava na klášteře Tišňovském, item oprava na klášteře Oslovanském. Louka zámek dědičný s příslušenstvím, Plumlov zámek dědičný i s městem Prostějovem, Thovačov zámek dědičný s příslušenstvím, Kojetín městečko zápisné s příslušenstvím, Přerov zámek dědičný s příslušenstvím, Helštein zámek dědičný s městem Lipníkem a zbožím Drahotůšským, Hranice zámek s městem dědičný i s příslušenstvím. Dům v Brně.

V díly se nekladou statkové tito, nýbrž k svobodnému s nimi učinění zanechávají: Hluboká zámek zápisný s příslušenstvím; plat u Hory, kterýž zápisem zastavený; Třebíč zámek zápisný i s městem v markrabství Moravském; proboštství Měřínské, Sádka [čti: Sádek] zámek dědičný s příslušenstvím. Městečka a vsi zejména tyto: Nosislav městečko, Žabčice ves, Němčice městečko, Mikulčice ves, Chřepice ves, Novošice pustá ves s příslušenstvím, Vojkovice ves k Třebíči náležející, Sokolníky ves též k Třebíči příslušející, Telnice ves též k Třebíči náležející.

848.

Jan z Pernšteina vyznává, že jest spokojen se vším ustanovením, kteréž otec jeho, Vilém z Pernšteina, v dílčím listu byl učinil, a vše věrně vykonati chce, co nařídil nebo ještě nařídí.

Na Pardubicích 1507, 6. dubna. — Orig. perg. arch. m. Brna f. Q. N. 7. Kast. V.

Já Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, vyznávám

tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že slibuji urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, panu otci svému milému, napřed což se dílů dotýče, to tak zdržeti a zachovati, jakž jsú rozděleni urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšším hofmistrem královstvie Českého, panem otcem mým milým, k prozbě mé. Také kšaft nebo kšafty, kteréž by kolvěk pan otec muoj učiniti ráčil za zdravého života neb na smrtelné posteli o kterúž kolvěk věc, buď o statky, kterýchž jemu pán Buoh příti ráčil z milosti své, aneb o svrchky, kteréž nyní má neb míti bude, aneb o dluhy své aneb o vydávání z těch statků sum jakých společně neb rozdílně, kteréž by pan otec muoj poručil za zdravého života neb na smrtelné posteli komuž kolvěk, že mám tomu všemu dosti učiniti. Pakli by jaké peníze pan otec muoj poručiti ráčil, abych já s svého dílu dal buď služebníkóm neb jiným přátelóm neb komužkolvěk, tomu všemu také slibuji dosti učiniti. Pakli by které zámky neb které zboží komu zavázati ráčil z dílu mého do života jeho kšaftem neb dckami, také v tom nemám jemu překážeti. Také jestliže by kterým služebníkóm svým o byt jaké zřízení učiniti ráčil na zámcích, kteříž mi se dostanú, jakýmž by kolvěk spuosobem učiniti ráčil, slibuji tomu všemu dosti učiniti. A tak o všecky věci, jakž by kšaft neb kšaftové svědčili, aneb ústně co by mi rozkázati ráčil, slibuji tomu všemu dosti učiniti. A to slibuji pod svú křesťanskú dobrú věrú tak tomu všemu dosti činiti a učiniti, jako věrný syn otci svému učiniti má, v živnosti i po smrti.

Také zvláště slibuji panu otci svému, jestliže by v živnosti své na mne jakú práci zložiti ráčil a kterých mi zámkuov neb statkuov svěřiti ráčil k jakémužkolvěk opatrování do vůle své, že to slibuji věrně a právě tak opatrovati, pokudž muoj rozum statčiti bude moci, a to tak říditi, jako věrnému synu přísluší, s vuolí JMti a do vuole pana otce mého JMti. A to slibuji na se přijíti, když by mi rozkázati ráčil. Pakli by vuole byla cokolvěk jiného, tak se ve všem slibuji zachovati, jako na dobrého sluší. Také slibuji panu otci svému, co by mi kolvěk dal k živnosti mé, na tom dosti míti a na tom přestati do smrti pana otce svého JMti. Také dílčí listy jestliže by JMt kdy zkaziti chtěl, a nás zase v nedíl uvésti, že to JMt muož učiniti bez mé beze vší překážky. A tak všecko, což kdy ráčí změniti a v jiné obrátiti kterúžkolvěk věc, že já proti tomu nemám býti, než na tom mám a slibuji přestati, což by kolvěk pan otec muoj chtěl v těch dílích, v jednom neb v obú napraviti, přičiniti neb ujíti kšaftem svým neb kšafty, že to JMt bude moci učiniti. A já slibuji svú dobrú křesťanskú vírú za se i za své dědice, to všecko zdržeti a zachovati beze všeho přerušení na budúcí časy. A také slibuji svú dobrú křesťanskú vírú na tom dílu přestati, kterýž mi jse dostal v markrabstvie Moravském, tak jakož dílčí list ukazuje, kteréhož sem ohledoval a mohl jsem opraviti, co by mi se zdálo; i nezdálo mi se nic opraviti, než při tom sem jeho nechal a nechávám

a sobě sem jej vzal za spravedlivý díl, a jakž dílčí listové aneb kšaft neb kšaftové svědčiti budú, tak při něm chci zuostati. A to slibuji všecko svú dobrú křesťanskú vírú, to všecko věrně a právě zdržeti a zachovati, tak jako na dobrého a věrného syna sluší, panu otci svému. Tomu na potvrzení svú vlastní pečet dal sem přivěsiti k tomuto listu. A pro lepší svědomí připrosil sem urozených pánů, pana Jana z Potšteina na Žampachu, pana Haška Zvířetického z Wartmberka a na Bydžově, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova a na Krumsíně, najvyššího hofrychtéře markrabství Moravského, a urozených vládyk pana Heřmana z Sulic a na Slepoticích, pana Jana z Kunšího na Zaječicích, že jsú své pečeti vedle mé na svědomí přivěsili k tomuto listu, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ten úterý po svatém Ambroži, léta od narození Syna božího tisícého pětistého sedmého.

Listina pergamenová se 7 visutými pečetmi úplně zachovalými.

849.

Vojtěch z Pernšteina vyznává, že se vším zařízením, kteréž otec jeho Vilím z Pernšteina v dílčím listu byl učinil, a jímž přikázány jsou mu statky české, jest úplně spokojen.

Na Pardubicích 1507, 6. dubna. — Orig. perg. arch. m. Brna f. Q. N. 6. Kast. V.

Já Vojtěch z Pernšteina [slovo za slovem jako v předešlé listině Janově]. A já slibuji svú křesťanskú dobrú víru za se i za své dědice, to všecko zdržeti a zachovati beze všeho přerušení na budúcí časy, a ty díly, kteréž sem ohledal, od pana Jana bratra svého milého a vuoli sem měl vzíti, který sem chtěl, i vzal sem sobě ten díl v království Českém, zámek Pardubice i s jinými zbožími a zámky, jakož dílčí list sám v sobě ukazuje; a při tom dílu slibuji zůstati beze všech forteluov. A to slibuji všecko svú dobrú křesťanskú vírú to všecko věrně a právě zdržeti a zachovati, tak jako na dobrého a věrného syna sluší, panu otci svému. Tomu na potvrzení ꝯc. [jako v listině předešlé].

Listina pergamenová se 7 visutými pečetmi úplně zachovalými.

850.

Vilím z Pernšteina vyznává, že dal Brňanům kšaft svůj s mocnými listy královskými a s listy synů svých, Jana a Vojtěcha, k uschování, i připomíná, jaké s nimi učiněno býti má opatření v budoucnosti.

Na Pardubicích 1507, 23. dub. — Orig. perg. arch. m. Brna f. Q. N. 9. Kast. V.

Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, vyznávám tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že pánuom Brňanóm, panu purgmistru a pánóm konšelóm, nynějším i budúcím, přátelóm svým zvláště milým, dal sem list jeden, kdež se synové moji Jan a Vojtěch bratří z Pern-

šteina sobě zapisují díly ty držeti, kteří jsú mezi nimi učiněni; druhý list dílčí, kterýž jest mezi nimi učiněn; třetí list, kterýmž mi se zapisuje Jan syn muoj, a čtvrtý list, kterýmž mi se zapisuje Vojtěch syn muoj, a pátý kšaft svuoj zavřený, kterýž já již činím, ač by milý pán Buoh na mne co v náhle dopustiti ráčil; a ty sem všecky svrchupsané listy dal pánóm Brňanóm v moc jich schovati, věře jim jako svým zvláště milým přátelóm, že se s těmi svrchupsanými listy takto zachováte v živnosti mé i po smrti mé:

Item najprve jestliže bych já kdy v živnosti své ty listy chtěl vzíti od vás, že toho vuoli mám učiniti i je zkaziti. Item po mé smrti žádnému živému těch listuov abyšte nevydávali, než jesliže by chtěli synové moji je slyšeti kterýžkolvěk z těch listuov, že jim je máte dáti čísti, kolikrátž by toho kolvěk požádali, jeden nebo oba. Pakli by kterého listu žádali přípis míti, to jim také máte dáti. It. kšaft muoj zavřený, když by ráčil pán Buoh mne s tohoto světa vzíti, aby nebyl otvírán, leč v přítomnosti synuov mých; a též žádali-li by jeho přípisu, že jim týž má dán býti. Item pakli by toho kdy potřeba byla jim, aby byl okázán pro jejich potřebu před králem JMtí neb před pány a vládykami soudu zemského, za to prosím, že jej sami okážete a zase schováte. It. jestliže by pak kto jiný než synové moji, ješto by jemu v tom kšaftu co náleželo, žádal jej slyšeti, má jemu čten býti. Pakli by žádal toho artikule, co by jemu náleželo, máte jej vypsán dáti každému ten artikul, co by komu náleželo. Pakli by pán Buoh na syny mé smrt dopustil, tehda za to prosím jako svých milých zvláštních přátel, že se s těmi listy a s tím kšaftem mým tak zachováte ke všem k těm, komuž v tom kšaftu co svědčí a přílaží, ode mne učiněným. Pakli bych více který kšaft spuosobil, že jej k těmto listóm přiložíte, kolikož bych jich kolvěk spuosobil. A také při tom sem jim dal list jeden mocný od krále Matiáše slavné paměti, abych mohl svuoj statek poručiti neb dáti neb zříditi, jakž by mi se kolvěk líbilo a zdálo; a druhý list též sem jim dal mocný od krále Vladislava Uherského a Českého ꝛc. pána mého milostivého.

Tomu na potvrzení já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, svú vlastní pečet dal sem přivěsiti k tomuto listu. A pro širší svědomí připrosil sem urozených pánuov, pana Jana z Potšteina na Žampachu, pana Haška Zvířetického z Wartmberka a na Bydžově, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova na Krumsíně, najvyššího hofrychtéře markrabství Moravského, a urozených vládyk pana Heřmana z Sulic a na Slepoticích, pana Jana z Kunšího na Zaječicích, že jsú své pečeti vedle mé přivěsili k tomuto listu na svědomí, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pátek na den sv. Jiří, léta od narození Syna božího tisícého pětistého sedmého.

Listina pergamenová se 7 vis. pečetmi, z nichž poslední porušena.

851.

Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina vyznávají, že ve všem shodují se, což jich otec Vilím z Pernšteina v příčině rozdělení statků při radě města Brna byl uložil, i žádají, aby ve všem dle ustanovení otce jich se zachovala.

Na Pardubicích 1507, 23. dub. — Orig. perg. arch. m. Brna f. Q. Nr. 8. Kast. V.

Já Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabství Moravského, a já Vojtěch z Pernšteina, vlastní bratři a synové urozeného pána pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššího hofmistra kralovstvie Českého, vyznáváme tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú: Jakož urozený pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pan otec náš milý, ráčil jest pánóm Brňanóm, panu purgmistrovi i pánóm konšelóm nynějším i budoucím listy některé dáti schovati, a také při tom ten list, kdež já Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina sobě se zapisujem, díly ty věrně a právě držeti i to všecko, což ten list sám v sobě okazuje; také jest dán i dílčí list mezi námi Janem a Vojtěchem, vlastními bratřími z Pernšteina, učiněný k naší prosbě a žádosti, jakož ten list sám v sobě šíře okazuje. Protož vyznáváme oba dva jednostajně já Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina, že jest v tom ve všem vuole naše, i k tomu ke všemu jinému, jakož toho list urozený pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, učiniti ráčil, na který spuosob co a jak klade u pánů Brňan. A my za též prosíme pánuov Brňan jako svých milých přátel, že se v tom tak zachovají, napřed ku panu otci našemu i k nám s těmi listy i s tím kšaftem, aneb jestliže by víc který kšaft pan otec náš jim dáti ráčil. Pakli by to ráčil všecko skaziti, co jest u nich položeno, v živnosti své, také vyznáváme, že jest v tom ve všem vuole naše. A cožkolvěk pro nás v tom učiníte, bohdá vám toho vším přátelstvím zasluhovati budem nyní i na potomní časy, znajíce v tom vuoli pana otce svého.

Tomu na potvrzení my svrchupsaní Jan a Vojtěch bratří vlastní z Pernšteina své vlastní pečeti dali jsme přivěsiti k tomuto listu; a pro širší svědomí připrosili jsme urozených pánuov, pana Jana z Potšteina na Žampachu, pana Haška Zvířetického z Wartmberka a na Bydžově, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova na Krumsíně, najvyššího hofrychtéře markrabství Moravského, a urozených vládyk pana Heřmana z Sulic a na Slepoticích, pana Jana z Kunšího na Zaječicích, že jsú své pečeti vedle našich přivěsili k tomuto listu na svědomí, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pátek na den svatého Jiří léta od narození Syna božího tisicého pětistého sedmého.

Listina pergamenová s 8 visutými pečetmi úplně zachovalými.

852.

Vladislav král k přímluvé Viléma z Pernšteina vysazuje v Pardubicích clo a mýto jako v Chrudimi, aby na to cest a mostů opravovati mohli.

Na Budíně 1507, 21. kv. — Op. novější ve sbírce priv. měst v arch. zem. v Praze.

My Vladislav ꝛc., že jest na nás vznešeno od urozeného Viléma z Pernšteina, nejvyššího hofmistra království Českého, věrného našeho milého, kterak by v městě Pardubicích nějaké clo a mejto starodávnie bylo, kteréhož ne tak jako v jiných městech v království Českém užívati mohou, tak že cest i mostů opravovati dobře nemohli, ješto skrz to znamenitou škodu nesli; jsouce snažnými prosbami od téhož Viléma žádáni, abychom v městě Pardubicích clo a mejto takové, jako v Chrudimi a v jiných městech našich v království Českém jest, dáti a znovu vysaditi ráčili, tak aby též měšťané Pardubští na to cesty opravovati i také mosty, ač by kde toho jaká potřeba byla, v některých místech zdělati mohli. K jehožto žádosti a prosbě milostivě nakloněni jsouce, pro mnohých služeb jeho nám povolnost, kteréž nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, s radou věrných našich, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a listem tímto svolujeme, chtíce tomu i ustanovujíce, aby každý, kdožby skrz město Pardubice aneb okolo přes most Labský a jiné mosty jeli a pracovali, mejto anebožto clo z těch ze všech věcí dávali a platiti povinni byli beze vší odpornosti, totižto z vozův kupeckých a formanských, z koní, z nákladův, kteréž na jarmarky vezou, jako z vína, soli, z koží, medu, oleje, herinkův i z jiného slaného zboží, a z vořechův i ze všech jiných nákladův a dobytkův, tak a tím vším obyčejem, jako v výš psaném městě Chrudimi a v jiných městech království Českého dávají, a oni aby v témž městě Pardubicích brali a vybírati moc měli nyní i na budoucí časy věčné.

I poněvadž okolo téhož města cesty a mosty, a co by toho která potřeba kázala, též měšťané Pardubští opravovati mají a povinni budou nyní i budoucně; chceme, aby nadepsaní měšťané Pardubští nynější i budoucí, věrní naši milí, to clo měli, drželi, vybírali a jeho obhajovali tím vším obyčejem a právem, jako měšťané Chrudimští a jiní obyvatelé království Českého, takové milosti a cla od starodávna aneb znovu vysazená majíce od předkův našich králův Českých i také od nás, užívají, vybírají a obhajují, bez naší, budoucích našich králův Českých i všech jiných lidí všelijaké překážky. Však jestli by skrz Pardubice aneb přes most Labský kupci a formané s všelijakými náklady nejeli, aby takového cla a mejta povinni dávati nebyli. Přikazujíce všem ouředníkům a poddaným království Českého, věrným našim milým, abyšte nadepsané měšťany města Pardubic, nynější i budoucí, při tom při všem, což se v listu tomto píše, jměli, drželi a neporušitedlně zachovali, žádných často jmenovaným měšťanům překážek nečiníce, pod uvarováním hněvu a nemilosti

naší i budoucích našich králův Českých. Avšak proto chceme, dání tohoto cla a znovu vysazení aby jednomu každému bez ujmy bylo na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomí pečet naši královskou rozkázali jsme přivěsiti k listu tomuto. Dán na Budíně v pátek před svatým Urbanem, léta božího tisícího pětistého sedmého, a království našich Uherského sedmnáctého a Českého třicátého šestého.

Ad relationem magnifici domini domini Alberti de Colowrat et in Liebstein, supremi cancellarii regni Bohemiae.

853.

Hynek Bradlecký z Mečkova prodává dědictví své v Holicích Vilémovi z Pernšteina za 2500 fl gr. č.

1507, 29. června. — DZ. VI. B. 6.

V pátek po svaté Lucii [17. pros.]. Hynek Bradlecský z Mečkova přiznal se př. úř. Pr., že dědictví své v Holicích, tvrz, dvuor poplužní s poplužím, městečko, domy, krčmy, dvory kmecí s platem, Holice ves celú, dvory kmecí s platem, Chvojno Vysoké ves celú a dvory kmecí s platem; v Chvojenci některé dvory kmecí s platem, což tu má; v Ředicích dvory kmecí s platem což tu má; v Ostřetíně platu, což ho tu má, kterýžto plat platí lidé cizí s dědin od Holických; s dědinú ornú i neornú, lukami, štěpnicí, lesy, potoky, rybníky, vodotočinami, kurmi, vajci, robotami, ospy, s podacím kostelním v Holicích a v Chvojně, s platem pivovarním, s platem s masných krámuov a s sladovně, i se všemi a všelijakými duochody a poplatky a platy, kteréž na svrchupsaném dědictví sou aneb potom býti mohou, kde a na čemkoli, tak jakož jsú toho dědictvie registra vydaná, i to vše, což jest tu sám jměl a držel, žádného práva ɔc, prodal Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyššímu hofmistru král. Česk., a jeho dědicuom, za puol třetího tisíce kop gr. Pražsk. č. úplně zaplacených, a jemu toho dědictví dědicky postoupil. Spraviti má ut forma. Pakli by nezpravil, tehdy úředníci Pražští mají zvésti jej kupujícího na dědiny správce jakož forma. Stalo se léta M°V°VII° v dskách trhových v outerý den sv. Petra a Pavla.

854.

Čeněk Dašický z Barchova prodává statek v Dašicích Vilémovi z Pernštýna za 8000 kop gr. č.

1507, 30. června. — DZ. VI. B. 7.

Čeněk Dašický z Barchova p., že dědictví své v Dašicích, tvrz, dvůr poplužní s poplužím, městečko, domy, krčmy, dvory kmecí s platem; Koštěnice ves celú, dvory kmecí s platem; Moravany ves celú, dv. km. s p.; Platěnice ves celú, dv. km. s p.; Vostřetín ves celú, dv. km. s p.; Veliny ves celú, dv. km. s p.; Hedčany ves celú, dv. km. s p.; v Prachovicích dvůr kmecí s platem, na kterém sedí Kuba; item v Prachovicích plat, kterýž tu měl, kterýž mu platili lidee Viléma

z Pernšteina ɔc, Mikuláš XVIII gr. platu ročního, Huml IX gr. pl. r., v Rovni z louky kněžské IX gr. pl. r., Nykl Payr III gr. I d. pl. r., Beneš XII gr. VI d. pl. r., Fugl XII gr. p. r., Martin Kusý IX gr. I d. platu ročního, Matěj Holda IIII gr. IIII d. platu roč., Šular XVI gr. platu ročního, týž IX gr. platu ročního, Jiřík Fux. V gr. IIII d. platu ročního, Václav Pešl IIII gr. IIII d. platu ročního, Huml XX gr. I de platu ročního, Mikuláš II gr. platu ročního; v Komárově plat, kterýž platí lide tito: Rychta IIII gr. V d. pl. r., z kostelního IIII gr. V d., Říha XII gr. IIII d., Jech XII gr., z kostelních luk XIII gr. III d.; v Ředicích Hendrych IIII gr., Matesek VII gr., Vavřinec IIII gr. IIII d., Václav IIII gr. III d.; v Holicích plat platí lidee: Hyxa IIII gr. IIII d., Bartoň VIIII gr.; ve Dvakačovicích Vládyka VIII gr.; s dědinú ornú i neornú, lukami, lesy, potoky, řekami, mlýny se všemi, kteréž jest on Čeněk držal, rybníky, vodotočinami, struhami, lázní, mastnými krámy, pivovarným, kurmi, robotami, vajci, telaty, ospy, s podacím kostelním v Dašicích, v Moravanech, v Platěnicích, v Vostřetíně, v Velinách, i se vším příslušenstvím k těm podacím kostelním, i se všemi a všelikterakými duochody a poplatky, kterakby a na čem kdekoli mohly shledány býti, i to vše, což jest tu sám jměl a držal, tak jakož toho dědictví sú registra vydána, i s tou smluvou právem jejím, kterúž měl s Heřmanem z Sulic a z Slepotic, tak jakžkoli táž smlúva učiněná šíře ukazuje, žádného práva ɔc. .

prodal Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyššímu hofmistru království Českého, a jeho dědicuom za vosm tisícuov kop gr. pražs. čes. úplně zaplacených, a jemu toho dědictví dědicky postoupil. Zprávu má ut forma. Pakli by nezpravil, tehdy páni zemští úředníci mají zvésti jej kupujícího na dědiny správce, kdež má neb míti bude, třetinú vajš, peněz nadepsaných jménem pokuty a nákladův, beze všeho puohonu jakožto v právě staném. Stalo se léta M^o^V^C^VII v středu den sv. Pavla v týmž kv. ut. supra.

855.

Vilím z Pernšteina osvobozuje Olomúcký klášter Kartouzský ode všech platů z domu, jejž si v Nosislavi byli vystavěli.

Na Pernšteině 1507, 7. července. — Opis vid. v zem. arch. v Brně, Art. Nosislav.

Vilém z Pernšteina . . . Jakož nábuožní kněží zákona Karthúskýho na předhradí Olomúckém, nám milí, majíc vinohrady v horách našich Nosislavských, pro sklizení a opatrování vína sobě místo pustý v Nosislavi na Nový ulici, aby sobě duom ustavili, přijali jsú, kterýžto duom slušně ustavivše nám z něho jako z jiných v tý ulici platy odbývají i podlí obce všecko činí. Kdež pak tíž kněží na tom místě k tomu domu přijatým domek druhý sobě ustavili jsú, žádajíc nás, z toho domku platu ani jiných takových věcí aby nebylo, pokudž oni jeho v držení budú.

Kdež my chtíc nejedné v tomto, ale na čem bychom mohli již psaným rádi dobře činiti; k tomu taky vzlášt prohlídajíc, že oni vinohraduo svých a užitkuo našich neopúštějíc pilni jsú, aby nehynuli, nadepsaným kněžím přivolili jsme a přivolujem, dopustili a mocí listu tohoto dopouštíme, tak že pokudž oni toho kruntu znovu udělaného v držení budú, nám ani potomkóm našim z něho nic dávati nemají, ani co jiného činiti povinni budú. Než kdyby toho v držení oni již psaní kněží nebyli, a žeby ten krunt jinému člověku buď dáním, zaměněním aneb prodajem v držení všel a v užívání, ten neb i potomci jeho povinen bude nám aneb potomkóm našim na budoucí časy z toho gruntu to všecko činiti a platiti, jako jiní v tý ulici nám činí z takových gruntů. Tomu na svědomí a zdržení pečet naši dali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž psán a dán na Pernštaině v středu po svatým Prokopu léta Páně tisícího pětistého sedmého.

856.

(est.) List správní od Jiříka Leščenského na dvůr v Předmostí za kostelem panu Vilémovi z Pernšteina.

V Přerově 1507, 11. července. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 176; arch. měst. Brn. f. 104.

Já Jiřík Leštěnský z Předmostí i s svými potomky vyznávám ... že s dobrým rozmyslem a přátel svých radou a povolením prodal sem a mocí listu tohoto prodávám ku pravému dědictví a dědičnému užívání dvuor svuoj vlastní, ležící za kostelem v Předmostí, svobodný, dědičný a žádnému nezávadný, s rolí oranú i neoranú, s kopaninami, s zahradú, s mezemi, s hranicemi i se vším jeho příslušenstvím, tak jakož ten dvuor od starodávna v svých mezech a hranicích vysazen a vyměřen jest, a jakož sem to sám držel a požíval, nic sobě tu na tom dvoře i na jeho na všem příslušenství nepozůstavuje ani zachovávaje, ani dětem svým žádného zvláštěnstvie [sic] ani kterého práva, než to všecko mocně prodávám a prodal jsem urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru královstvie Českého, JMti a JMti erbuom ku pravému dědictví, jmění a užívání, za puol druhého sta hřiven a za třidceti hřiven, za každú hřivnu čtúc po osmi a po dvadceti groší českých, kterúžto sumu již od JMti kupitele svého hotovými penězi úplně a docela zaplacenú vzal sem.

A protož já svrchupsaný Jiřík i s svými potomky, jistec a zprávce nahoře i dole psaných věcí, slibuji ... ten svrchupsaný dvůr ... když dcky zemské v Olomúci otevřeny buodú ... ve dcky zemské vložiti a ... zpravovati a vysvobozovati od každého člověka ... a zvláště slibujem jim za ssutí, že toho žádný ssúti nemá, tak aby Jich Mt. vždy při tom dvoře s jeho příslušenstvím zastali beze všech zmatků. Pakli bychom toho čeho nezdrželi, tak jakž se svrchu píše, jehož pane Bože ostřez, tehda já Jiřík i s potomky svými svrchupsanému pánu JMti a JMti erbuom tímto

listem slibuji sám za se i za potomky své, ty všecky škody, kteréž by Jich Mt pro naše vzíti ráčili, spraviti a zúplna docela zase zaplatiti a tomu všemu, což se nahoře píše, dosti učiniti. A ktož by tento list od svrchupsaného pána JMti měl aneb JMti erbuo s dobrú a svobodnú vůlí, ten aby jměl též plné právo a plnú moc ke všem věcem v tomto listu zapsaným, jako Jich Mt kupitelé naši svrchupsaní.

Tomu všemu na potvrzení a jisté zdržení a pro lepší jistotu já svrchupsaný Jiřík, pečeti svej přirozenej nemaje, připrosil jsem urozeného vládyky pana Viléma z Vickova, úředníka Helfnšteinského, že jest k tomuto listu na místě mém pečeť svú přiložil, sobě a erbuom svým bez škody; a podle toho připrosil sem urozených vládyk pana Arkleba z Vickova a na Prusinovicích, pana Jana Tupeckého z Svrčova, pana Divy z Kokor na Žeravicích, komorníka práva menšího, pana Hynka Pavlovského z Witbachu, pana Jerolima z Baště, pana Jana Šterna z Štatmbuorka a na Domaželicích, že jsú pečeti své na svědomí k tomuto listu, sobě, erbuom svým bez škody, přiložili. Jenž jest dán a psán v Přerově v neděli před svatú pannú Margétú, éta od narození Syna božího tisícího pětistého sedmého počítajíc.

857.

Vilém z Pernšteina propouští právo odúmrtí obci Lanškrounské (i dědinám toho panství). *Na Pardubicích 1507, 10. srpna. — Opis nový vid. v arch. zem. v Praze, sbírka priv. měst.*

Vilém z Pernšteina ɔc, že předstoupili před nás naši věrní milí rychtář a konšelé i všecka obec z města Landškrónu, a prosili jsou nás s pilností a pokorně, abychom s nimi tu milost učiniti ráčili a odoumrti abychom jim propustili, kteréž od časův minulých brány bývaly. A my vzhlédše na jich pilnou prozbu a pokornou, z naší zvláštní milosti, aby tím pilněji své role a obchody činili a dělali, a město aby s pilností opravovali, a aby jiní lidé tím raději tu i jinde pod nás jse táhli, ty všeckny odoumrti týmž lidem našim z města Landškrónu, nynějším i budoucím jich potomkům, jsme oddali a propustili a mocí listu tohoto oddáváme a propouštíme, takže oni všechno zboží své, buďto rolí neb jiný kterýkoli nábyt [sic] věcí mohovitých i nemohovitých, i všechny svrchu psané věci, kdož by chtěl, bude moci dáti, poručiti za zdravého života neb na smrtedlné postcli, komuž se jim koli zdáti a líbiti bude, buď mužskému neb ženskému pohlaví, přirozeným neb nepřirozeným; tak však, aby to zboží a ten statek toho sešlého po smrti na jiné panství nebylo přenešeno, ale ten, kterýž by právem přirozeným nebo poručenstvím chtěl jse uvázati v zůstalé věci, tehdy tu se má vstěhovati k orání té rolí aneb jiného obchodu.

Chceme také, jestliže by kdy mezi kterými příčina byla hádky, kdož by bližší přítel byl, chtíce jse uvázati v nápad umrlého, aby ta hádka skrze konšely té dědiny byla rozeznána; pakli by pro sprostnost konšelův to nemohlo na té dědině dokonáno

býti, tehdy k náměstkům a potomkům našim má oddáno konečně býti. Pakli by jse nám neb našim potomkům té pře nezdálo na se vzíti, tehdy teprv, kdež ta dědina v jiných příčinách právo béře, tím mají ohledáni býti o to; a což by koli bylo těmi konšely, kdež právo berou, v té hádce jim vyrčeno, aby na tom mocně přestali.

A protož my Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, i s svými erby a budoucími potomky našimi pány Helfenšteinskými slibujeme, ctně a řádně bez přerušení v celosti zdržeti a zachovati lidem našim svrchupsaným i jich budoucím potomkům ta svrchupsaná dání a svobody beze všech zmatkův a příkazy, však tak, pokudž by nám ta spravedlnost příležela, mně svrchupsanému Vilémovi z Pernšteina aneb mým potomkům.

A my Anna a Margeta vlastní sestry z Postupic prosili jsme urozeného pána pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině ɔc nejvyššího hofmistra království Českého, aby ráčil tento list lidem Landškrounským dáti, k kterýmž my právo máme po otci a strejci svém; a v tom ve všem jest vůle plná naše, což tento list sám v sobě svědčí; a to jim slibujem věrně a právě držeti, by to kdy přišlo v naše držení, že bychom to samy držely, mužův nemajíce, jedna neb obě.

A k tomu na svědomí já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyžší hofmistr království Českého, svou vlastní pečet dal jsem přivěsiti k tomuto listu. A my Anna a Margetha, vlastní sestry z Postupic ɔc, vedle svrchupsaného pána své vlastní pečeti daly jsme přivěsiti k tomu na zdržení těch všech věcí v něm položených. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v outerý před svatým Tiburcím, léta božího tisícího pětistého sedmého.

858.

Slyšení svědkuov o panství Rožnovské a Vsetínské.

1507, 3. říj. — Cod. Pernst. arch. města Brna f. 322.

Léta Páně M° V^{co} sedmého tu neděli po svatém Václavě slyšáni jsou svědkové pod závazkem přísahy o při a o hory mezi Podolím Kateřinici, mezi urozeným pánem panem Janem z Kunštátu a na Rožnově, pánem Rožnova a Vsetína, a urozeným vládykú panem Hynkem z Tanfaldu, pánem Podolé, Pánkové a Stanišové, skrze nás Kunše z Kunčic a na Těšicích, Burianem z Bašče na Všechovicích. Tak jakož jest nadepsaný Hynek své svědky vedl, a oni pod závazkem přísahy vyznali lidé staří od let sedmdesáti a šedesáti, aniž že od toho místa, jak se tři meze scházejí z Šumborska, Vsetínska a Podolska, odtud přes Ozničnú k Palovu kříži, dále na Příbkovu po starú cestu, a potom cestú obecní až na Mezný potok, a od Mezného potoka brdem až k Ščavnému potoku, s nozem [sic] nahoru až přes Rudikovské humence, jakož Pavel Rudek z Kunovic zaplatil za tři javory hajnému Podolskému, a po cestu starú k jedli, ku kterejž nás byli přivedli lidé pána Janovi, a tu cestu

starú, pokudž meze své právo zachovává, potud Hynek napředpsaný, budúcí páni Podolščí právo mají všemi požitky požívati bez odpornosti pánuov Vsetínskajch.

A lidé s Kateřinic po Ščavný potok, a tím potokem nahoru až po ten vrch s nozem nahoru až po Červené blato pásti muohú kravský dobytek, a to jmenovitě až do svaté Kateřině [sic], a opět zase, jak sníh scházeti bude, až opět do svaté Kateřiny; ale jiného žádného požitka [sic] lidé panství Vsetínského vésti [sic] nemají bez vuole pánuov Podolskajch.

Item toto jest znamenitě vymieněno, že za ty místa napředpsaná ti lidé z Kateřinic psuov voditi nemají ani mievati žádným obyčejem neb zpuosobem. Pakli by v tom najdeni [sic] byli, že by psy nějakým obyčejem vzali, a pána Podolského hajní tu je našli, ten každý, kdo by psa měl, propadne XX gr. čes., polovici pánu Vsetínskému a polovici pánu Podolskému.

A tak my svrchupsaní Hynek a Burian mocně vypovídáme a vyříkámy, aby tak sobě strany zachovaly a sobě zdržely, podle jich na nás přestání. K tomu na svědomí a pro lepší jistotu kázali sme své vlastní pečeti přitisknouti k tomuto listu; jenž jest psán a dán na Všechovicích léta a dne, jak nahoře stojí.

Kateřinice a *Podolí* jsou vsi při levých přítocích Bečvy Vsetínské. Název *Ozničná* upomíná na blízkou dědinu, která na Moravské mapě Šemberově píše se Ozdnice, v poštovském slovníku (1879) Osnica.

859.

Smlouva mezi Bohuňkem z Jenišovic a Janem Pulatým rychtářem Rovenským o okopání gruntů a o vedení vody. S. l. 1507, 15. list. AČ. IV. 209.

860.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Mikulášem Trčkou o zadělání tokův rybníkem novým nad Třebechovicemi. S. l. 1507, 27. listop. AČ. IV. 210.

861.

Smlouva o mlýn Březský u Pardubic mezi Šimonem mlynářem a úředníky Vilíma z Pernšteina.

1507, 5. pros. — Manual u p. Jana Kyselky v G. Jeníkově f. 39.

Léta Páně tisícého pětistého sedmého v neděli před s. Mikulášem zstala se jest smlúva o mlýn Březský skrzě pana Jana Bartošovského z Labouně, v ty časy hetmana na Pardubicích, a pana Hynka z Heřmenína, ty časy úředníka, s Šimonem mlynářem, a to taková, že jest Šimon přijal ten mlýn pod plat VI ſſ g., aby z něho do roka vydával, a to rozdielně, při s. Jiří najprv příštím III ſſ g. a při s. Havle tolikéž na budúcie časy, že ten plat vydávati má. A Šimon ten mlýn bude moci prodati, profrajmarčiti a učiniti jako [s] svým vlastním. Opravy všeckny, kteréž by na tom mlýně byly od všelijakých věcí, ty on sám sobě zspravovati má; by se všicken

mlýn zbořil, on sobě má jiný nový ustavěti, kamenie, železa, kola, to on má sobě všecko na své penieze zjednati. Než pán JMt má jemu lesu na kola jdáti, kdyby potřěbie bylo znovu jdělati [sic]; i na opravu kol, jestliže by sobě keré chtěl viec kolo přičiniti, k tomu má mu pán JMt lesu dáti. Také pán JMt má jemu každý rok jeden provazec drev dávati ku palivu. Také jestliže by pán Buoh ohněm na ten mlýn skázu dopustil, tehdy má se jemu lesu k stavení toho mlýnu dáti, a on neb jeho potomci mají na své penieze ten mlýn ustavěti. A za ty svrchupsané všecky věci tito jsú rukojmie slíbili: Jiřík rychtář z Břehuov, Jiřík Borovec odtudž, Kuba Heřman z Lohynic, Palatha odtudž, Jíra Bláhuov odtudž, Režný odtudž, Bartoň Kalhus z Přělovic, Martin Hloušek odtudž, Mach z Habřiny. Item jestliže by s těch svrchupsaných rukojmie který umřel, tehdy rukojmie živi zuostalí, když by od úředníkuov napomenuti byli, mají jiné rukojmie přistaviti miesto těch umrlých, pokudž by se úředníkuom zdálo.

862.

Smlouva mezi úředníky Vilíma z Pernšteina a Vaňkem kolářem o dům vnově vystavený v Pardubicích.

1507. — Manual u J. Kyselky v G. Jeníkově f. 38.

Léta božieho tisícého pětistého sedmého. Pardubice. Item zstal se na předměstí trh skrze pana hetmana [sic] a pana Hynka a pana Ctibora s Vankem kolářem o duom nový, kterýž jest ustaven nákladem pána JMti, kdež on na tom domu bude moci hosti chovati, formané stávati, někteří dobří lidé šenkovati piva, ale však tak domácie, a jiného pitie žádného, leć by sobě to uprosil u purgmistra nebo u konšel města toho, a jinej aby naň žádný nešenkoval, jakož se tak v jiných v městech děje. Item platu na ten duom přijímá a na tu zahradu při domu a na ten šenk ročnieho I ſß gr., kterýž plat rozdielně platiti má, při s Jiří ½ ſß g. českých a při s. Havle tolikéž. Item za duom svolil se dáti I^{C} ſß míšenských; placenie na vánoce po VI ſß míšěnských až do té sumy vyplněnie, a tak placenie na každé vánoce, a to se placenie má počieti od nynějších vánoc v roce. A již dál při sv. Havle úroka I ſß míšenskú a při s. Jiří najprve příštím má dáti druhú, a tak ten plat má jíti vždy při každém polúletie po jedné kopě míšenské. It. týž Vaněk kolář k svému domu přikúpil sobě od měšťan Pardubských rolí Huoškovské ½ lánu, z té platí ½ ſß VI g. každého úroku, tak jakž prvé plat šel s nie od starodávních let. It. s louky, kterúž jest přikúpil z Rosic od Šravíka, s té louky každého úroku XX g. míšenských. Suma úroku ročnieho vejde pánu JMti z toho domu Vanka koláře III½ ſß XXII g. míšenských. A to tak při vuoli páně to tak stojí, ráčí-li mieti [sic].

863.

Smlouva mezi úředníky Vilíma z Pernšteina a Petrem mlynářem o mlýn podvalchovní v Pardubicích.

1507. — Manual u J. Kyselky v G. Jeníkově f. 38 b.

Léta božieho tisícého pětistého sedmého. Námlúva panem Bartošovským hetmanem a panem Hynkem a panem Ctiborem zstala se s Petrem mlynářěm o mlýn podvalchovní v baště a to taková, že Petr mlynář ten mlýn koupil za I^{C} ß m. Má zavdati při svatém Janu Křtiteli najprve příštím IV ß míšenské, a tak vždycky na každý s. Jan Petr má po IV ß platiti až do té sumy svrchupsané vyplněnie. Platu na se přijímá budúcieho z toho mlýnu IV ß míšenské, a to rozdielně platiti má, na den s. Havla najprv příštieho II ß míšenské a hned potom na s. Jiří najprv příštieho II ß míšenské, a tak na budúcí časy pánu JMti vycházeti má ten plat. It. což se valchovně dotýče, jestliže by se co pokazilo, buďto kola nebo piechy nebo štok, a tak jacíkoli zstrojové k té valše potřební: pán JMt má k té potřebě všecken les jdáti [sic] k úpravě šlajferně kovářské; tím zpuosobem Petr má opraviti, co se strojóv dotýče. A jestliže by který vatrok zšel kterýžkoli, buď u šlajferny nebo u valchovny nebo u mlýna, k tomu pán JMt má les dáti a Petr dělati. It. ti lesové všickni, kteří by k těm opravám potřebni byli, mají se Petrovi ukázati úředníky; kteréž by sobě lesy k tomu obral Petr, má sobě sám na svuoj náklad posekati, ale na panský náklad má se k miestu Petrovi přivézti. It. také k tomu mlýnu Petrovi k úpravě má se jemu les ukázati, zejména k těmto potřebám: na lopatky, na palce, na kladnice, na loukoti, na ramena; ale on sobě má sám na svuoj náklad přivézti. It. toto také vymieněno jest při tom trhu: Jakož se podbíjí srub tou vodou, která vod valchy padá pod mlýnem, kterýž srub drží konec valuov vod řeky, to se má nynie vopraviti na páně náklad, a Petr má sám dělati a při tom býti; za to se jemu nemá nic jdáti [sic], než kolé a ruoska, ta se jemu má na panský náklad přivézti. A ti dělníci, kteříž by s Petrem dělali na den, kolé zuostřili a do země bili, těm se má panskými penězi zaplatiti. A potom Petr i jeho budúcí sami mají sobě opravovati, pokudž jeho hranice na šieř od jeho mlýna a na dél zastanú, pokudž toho břehu a toho mlýna potřeba kázati bude. It. také k tomu mlýnu vymieněno jest, kdyby suché léto bylo, že by se vody nedostávalo beze lsti, tehdy kdyby súkenníci valchovali, aby tehdy té vody užíval, a tou vodou aby mu jedno kolo mleti mohlo. It. což se dotýče potřebnosti v té baště a v tom předměstí zvláště, kdež nyniečko nožieři, kováři, ševci, koželuh, cihlář, truhlář, súkenníci jsú, pivo se nám zdá aby také bylo tu šenkováno: Petr mlynář týž přivolil se ke XX g. českých platu do roka, aby šenkoval, a rozdielně aby k tomu mlýnu ten plat přijal.

864.

Vilím z Pernšteina dovoluje obci Lobodické spoluužívání lesu, jejž dal obci Ejvanské a Oplocanské za jich občiny rybníkem zatopené.

V Prostějově 1508, 22. února. — Arch. zemsk. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 75.

Já Vilím z Pernšteina . . . Jakož sem lidem svým Ejvanským a Oplockým les obecní jejich skrze zatopení rybníkuo odjal s jich dobrou vuolí a přivolením, kterýmž zase v takovéž užívání, jako sou prvního užívali, jinej les naddal sem; kdež pak lidé moji Lobodští s vuolí prvních pánuo i tudíž mou s lidmi svrchupsanejmi v tý obci mé v užívání byli, kteřížto přede mne předstoupivše, snažnou prozbou mne prosíce, abych jim i nyní podle svrchu psanejch lidí v té obci mé vnově naddané první svobody, kterúž do vuole předkuov mejch i tudíž mé měli v užívání, jednostejné popříti ráčil. K kterýmžto k prozbě [sic] jsa milostivě nachýlen, a živnost jejich lepší tím že by byla, pováživ, [z] zvláštní milosti své jim svrchupsanejm lidem z Lobodic dopustil sem z svrchu psanejch vsí s lidmi v tý obci mé, aby jako v první, kteráž jest odjata, vuoli a svobodu jmíti tak jako lidé svrchu psaní mohli bez jinejch překážky do vuole naší potud, pokudž by se jim ode mne aneb potomkuov mejch toho užívání přálo. Tomu všemu, což se v tomto listu píše, na svědomí a zdržení pečet svou vlastní k tomuto listu dal sem přivěsiti. Jenž jest psán a dán v Prostějově v outerý na den svatejch Petra Naštolování, léta od narození Syna božího tisícího pětistého osmého počítajíce ꝛc.

865.

Vilím z Pernšteina dovoluje Mikulášovi a Janovi Hulinskému vystaviti druhý mlýn v Přerově.

V Prostějově 1508, 22. února. — Orig. perg. arch. m. v Přerově.

Vilém z Perušteina ꝛc, že opatrní Mikuláš a Jan Hulinský, obyvatelé z Přerova, přede mne přistoupivše, snažnou a pokornou prozbou mne žádali sou, abych jim mlajn druhaj u města našeho Přerova stavěti dopustili [sic] hned blíž mostu proti druhému mlejnu, při tom tím větší zvuoli lidé že by skrze to měli, oznamujíc: toho všeho pováživ a listu Šilhanova našeho prvního na první mlajn nadání ohledavše, nechtíc, aby proti tomu co se stalo; kteréhožto pak Šilhana, ač by jemu k škodě nebyl, ptali sme; kterýžto pro lepší naše a nám k vuoli, [k] kterýmž věcem podle zápisu našeho právo měl, a to pustil, zejména aby toto v tom mlýně mleno býti mohlo.

Item mlení všem svobodné, krom pekařek; it. kaši aby mohli opichati; it. krupici dělati; it. semenec ze vsí opichati, krom osady Přerovské. Než také jestliže by Mikuláš s Janem Hulinským aneb potomci jich z které věci se vytrhli a víc mleti, než jim puštěno mleti, chtěli, ješto by to proti zápisu Šilhanovu činili, za ta-

kovú každú svú vuoli a vajtržek na zámek náš Přerov pět kop dáti povinni budú, a to tolikrát, kolikrát by se toho dopustili; jakož pak ta svoboda od Šilhana zejména v knihy města Přerova jest vložena, takže od něho i budúcích potomkuov jeho mlynářóm na tom novým mlýně v té svobodě, kterúž dobrovolně pustil, překážeti ani zmatkův činiti nemají, než v cele při tom, jak se svrchu píše, při všem zachováni býti mají.

Kdež my pak chtíc město naše, čím by se množiti mohlo a dostatečnější potřebu míti, radši vzdělávati než umenšovati, z naší zvláštní milosti Mikulášovi a Janovi svrchupsanejm s těmi se všemi svobodami mlýn ten stavěti přivolili sme a mocně dopustili, kterýžto o třech kolách múčných a čtvrtým k opichání má udělán býti. Toto pak zvláště pro lepší obživení jich anebo potomkuov jich z milosti naší jim činíme: kdyžby jaká oprava na tom mlýně přišla, že lesem z lesuov našich slušnú pomoc jim učiniti máme. Také jim neb budúcím mlynářóm dopúštíme do lesuov našich u Přerova, kteréž máme, když by se žalud obrodil, čtvero sviní hnáti bez uplacování. Kteréžto obdarování od nás svrchu psaní Mikuláš a Jan Hulinský i budúcí potomci jich majíc, povinni sou a budou na každý rok ouroku tři kopy grošuov českých na zámek náš Přerov na budúcí časy vydávati a platiti s toho mlýna, a to rozdílně, na svatý Jiří puol druhaj kopy grošuo českých a na svatý Václav též puol druhaj kopy grošuov; a spravíc nám ten plat svrchupsaný víc s toho mlýna povinni činiti nebudú. Než toto ještě z milosti naší Mikulášovi a Janu Hulinskému zvlášť činíme, pokudž oni dva živi budú, že nemají s toho mlýna víc platu ročního dávati, než dvě kopy grošuo českých, a to rozdílně, na svatej Jiří jednu kopu grošuov českých a na svatý Václav též jednu kopu grošuo českých; než po smrti jich dvou ten svrchupsaný plat, tojiž tři kopy grošuov českých, tak jakž se svrchu píše, ktož na tom mlýně bude, vydávati má na budúcí časy. A to všecko, co se v tomto listu píše, máme a slibujeme svrchupsaným Mikulášovi a Janovi Hulinskému i budúcím potomkóm jich zdržeti a zachovati věrně a právě beze všeho přerušení.

Tomu na svědomí a pevnost pečet svou k tomuto listu přivěsiti sme rozkázali. Jenž jest psán a dán v Prostějově v outerý naštolování svatého Petra léta Páně tisícího pětistého osmého ↄc.

Listina pergamenová se zachovanou pečetí visutou.

866.

Zpráva o sněmu: Kterak Vilém z Pernšteina 15. března 1508 prostředkoval v rozepři o třetí hlas mezi městy a stavy vyššími, Palacký v Děj. V. b. 130; byl relatorem ke dskám 22. března, tamže str. 131, AČ. VI. 363; kterak Vilém 25. března s jinými vyšel ze sněmu, Děj. V. b. 134.

867.

Arnošt, Chval, Mikuláš a Kryštof bratří z Leskovce prodávají dědictví své v Býšti a v Chvojenci se vším příslušenstvím Vilémovi z Pernšteina.

1508, 20. března. — DZ. VI. fol. B. 15.

Arnošt, Chval, Mikuláš a Kryštof bratří z Leskovce přiznali se, že dědictví jich v Bajšti ves celú, dvory kmecí s příslušenstvím; v Chvojenci dvory kmecí s přísluš., což tu mají, s dědinú, lukami, lesy, potoky, rybníky, kurmi, vajci, s poddacími kostelními v Bajšti, i se vším s panstvím i se všemi a všelijakými puožitky a duochody, kteréž na svrchupsaném dědictví jsou, kterakby koli mohly shledány bejti, i to vše, což jest tu někdy Vlachen z Leskovce strýc jejich a oni po něm měli a držali, v týchž mezech a hranicích, žádného práva ani které zvláštnosti ani panství sobě tudíž dále nepozuostavujíce, prodali Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině ꝛc, najvyššímu hofmistru král. Česk., a jeho dědicům za dva tisíce kop gr. pražsk. česk. úplně zaplacených, a jemu postoupili. Spraviti mají právem zemským, čímž mají neb míti budou, třetinú výše. Pakliby nespravili ꝛc jakož forma. Stalo se léta M°V^C^VIII° v pondělí po svaté Gedrutě. Ve dskách Václava z Chvojence.

868.

Vilím z Pernšteina převádí všecko králem Vladislavem mu dané právo na jarmarky a na trh v Mohelné na vládyku Zdeňka z Kralic.

Na Pardubicích 1508, 1. dub. — Opis vid. v arch. Frant. musea v Brně č. 696. IV. sv., Mohelno 127.

Vilém z Pernšteina ꝛc známo činí, že jako mu list od krále Vladislava na jarmarky a na trh v Mohelni dán jest, protož on od sebe a svých dědicův budoucích všecko právo své, kteréž mu tu náleželo, převedl a převádí tím listem na urozeného vládyku Zdeňka z Kralic a na Mohelně i na dědice jeho, a dává vůli dobrou, aby těch jarmarkův a toho trhu jako on sám užívati mohli, čehož svědkové byli urození vládykové Bohuslav Běškovec z Běškovic, Melichar z Baudvice z Lomu, Vácslava [sic] Opršala z Uher [čti: ze Žher], Jana Kobíka z Opatova, Voldřicha z Pařízku, Karla z Bezděkova. Na Pardubicích v sobotu před s. Ambrožem 1508.

869.

Stížnost několika osob stavovských markrabství Moravského podaná králi Vladislavovi proti zápisu strannému bez sněmu obecního, kterýž pod pečetí království Uherského poslán byl do Moravy. Na předním místě podepsán hofmistr Vilém z Pernšteina. Na Tovačově, s. d. [1508, v měs. červnu]: AČ. VI. 374.

870.

Konvent kláštera sv. Jakuba na předhradí Olomouckém dává obci Klopotovské obdarování na desátek obilný a na odmrť.

V Olomouci 1508, 29. června. — Arch. zem. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 109 b.

My Anyžka abbatyše, Sara převora, a Kordula a všecken konvent kláštera sv. Jakuba na předhradí Olomúckém vyznáváme ɔc, kterak s povolením urozeného pána pana Vilíma z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyžšího hofmistra království Českého JMti, pána opravného vsi Klopotovic, obmýšlejíc těch lidí našich živnost lepší, i tudíž na to myslíce, že i nám lépe jest platy peněžité zhromážděné bez rozstržení bráti, než tak [v] roztržení o některé přicházeti, smlouvu s již psanejmi lidmi dobrovolně plnú a dokonalou o tyto dolě psané artikulě učinili sme, a to takovou:

Nejprve co se desátku obilného dotýče, jakož v tý vsi rolí všecky jest za puoltřinásta lánu, z kterýchž nám desátek obilnej vycházel, takto s nimi uhodili smy, že nám již z každého lánu za ten desátek ročního platu padesáte šest grošuo českých vydávati a platiti mají, a to rozdílně, při svatém Jiří, když se jiní platové spravují, dvadceti osm grošuo českých, při svatém Václavě týž dvadceti osm grošuo českých; a již nám ten plat spravíc na každý rok, více nám ani potomním našim těch desátkuo vydávati nemají na budoucí časy.

Toto pak zvláště z povolením napřed psaného pana Vilíma z Pernšteina ɔc Jeho [Mti], pána tej vsi opravního, lidem již psanejm z milosti naší takovéto obdarování činíme, chtíc aby oni pod námi sedíc, tím dále vždy lepší živnosti míti mohli: odúmrti, kteréž sou podle země tejto práva a řádu na předkyně naše i tudíž na nás až do sí chvíle spravedlivě připadaly, z již psané vsi lidem ty odmrti propustily sme a oddaly, a mocí tohoto listu propouštíme a oddáváme od nás i budoucích potomních našich, takže na nás ani na potomní naše ty odúmrti přicházeti a spadati nemají. A tak statky své všecky mohovité aneb nemohovité buď za zdravého života neb na smrtedlné posteli budou moci dáti a poručiti, komuž se jim zdáti a líbiti bude, bez naší i potomních našich všelijaké překážky. Také jestliže by kdo bez dětí statku odemřel, a přátely na jiném panství maje, jim jej poručil, ten statek v tej dědině aby užíván byl, a jináče z tej dědiny aby nebyl vydáván, leč na tento spuosob: aby napřed s vědomím naším grunt náš po tom umřelém zuostalý člověkem hodnejm osadil, a v tej dědině všecko, co by učiniti měl, od sebe učinil a spravil; a když grunt náš osadí, a což bude míti učiniti, učiní, statkem jemu poručenejm jemu vládnúti, odtud, kdež se zdá jemu, jej vybírati bude moci bez překážky naší i potomních našich.

Kteřížto pak lidé takové naše obdarování majíc, nynější i potomní, nám i potomním našim mají a povinni budou za ty odmrti z každého purgkrechtu na

každý rok jeden groš český dávati a platiti, a to rozdílně, při platu svatojiřském puol groše českého a při platu svatováclavském též puol groše českého; a již spravíc ten groš z každého purgkrechtu na každej rok, více nám ani potomním našim za ty odmrti činiti nemají.

A to všecko, což se v tomto listu píše, my svrchupsaná Anyžka abbatyše ꝛc i všecken konvent již psaného kláštera máme a slibujeme již psanejm lidem to vše věrně a ctně bez přerušení zdržeti a zachovati na budoucí časy. Tomu na svědomí a pevnost pečeti naše k tomuto listu jsme přivěsiti dali. Jenž jest psán a dán v Olomouci ve štvrtek den s. Petra a Pavla apoštoluo božích, léta Páně tisícího pětistého osmého ꝛc.

871.

Smlúva mezi panem Vilémem z Pernšteina ꝛc a kapitolú kostela Olomúckého o póhony: o pastviska Polkovská, a o struhu a pruohon a o pastvu Kralicských s Hrubčicskými, a o jezero Evanských a Hrubčicských, i o jiné puohony.

1508, 30. června. — Arch. Frant. mus. Brn. Cod. Pernst. f. 517; měst. Brn. f. 182-3.

Léta Páně MV^{C}VIII^{0} v pátek po svatém Petru apoštolu Božím, stala se jest smlúva celá a dokonalá námi Albrechtem z Šternberka a s Lukova, Jiříkem z Vlašimě a na Úsově, podkomořím markrabství Moravského, Václavem Pavlovským z Witbachu, Hynkem z Kunčic, Záviší z Bítova a Martinem z Nové Plzně, mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině nejvyššiem hofmistrem království Českého s jedné, a velebnými kněžiemi, knězem Janem z Jemnice arciprystem, mistrem Konradem Altanír, knězem Janem z Hanlburga, knězem Václavem z Vyzovic, knězem Janem Khyrczlem, knězem Bernhartem, Janem z Šimberka, knězem Václavem z Podštátu, mistrem Michalem z Zářečie, knězem Mikulášem Vorveniem z Olomouce, knězem Jartem Langerem z Olomúce, knězem Pavlem Grozarem z Olomúce, knězem Zigmundem Grozarem licenciatem z Olomúce, knězem Řehořem Nyštem officialem z Lamberga, knězem Mikulášem z Opavy, knězem Bartošem Švancarem z Olomúce, knězem Kašparem z Opavy, knězem Wolfangem Lindniašem z Olomúce, mistrem Šenbergarem z Olomúce, kanovníky a kapitolú kostela Olomúckého s strany druhé, jakož byli pohnali jmenovaná kapitola nahoře psaného pana hofmistra:

Najprve o most, kterýž dal pan hofmistr udělati přes struhu u tee lúky, ješto v smlúvě stojí, že by okopána měla býti.

Druhý puohon o struhu, kterúž pan hofmistr vnově počal dělati u pastvisk, z kterýchžto pastvisk lidé z Polkovic platí i jiné některé užitky na Thovačov dávají.

Třetí póhon o kopce, kterým[i]žto kopci ten průhon vyznamenán býti má podle smluv, kteréž na to prvé jsú.

Čtvrtý póhon o pastvu, kterúž míti chtí lidé z Kralic s lidmi kněžskými

z Hrubčic, o jezero, v kterémžto jezeru prvé lidé z Hrubčic a z Ejvaně z těch dvú dědin svobodně ryby lapali, kteréžto jezero osušeno jest.

Kdež my smlúvci nahoře psaní vyslyševše na obě strany listy smluvčí, svědky i jiné potřeby jejich, pilně sme to mezi sebú vážili. Kdež na ty všecky puohony a ruoznice na jejich mocné na nás přestání takto mezi nimi vypovídáme:

Item což se mostu dotýče, poněvadž na obú stranách jest grunt páně hofmistrů, ten most pan hofmistr pro potřebu svú i lidí svých udělati může, však jej opatř šrankem, aby lidé Polkovští, jakž smlúva ukazuje, svobodně pásti mohli. Item což se pastvy Polkovských dotýče po mezi Oběkovské a Polkovské, tu kdež slove Zbelec, až k lúce panský, kteráž na konci leží luk Oplotských, najvýš potud podle smlúvy pást mají svobodně a výš nic. A to znamenáno býti má, tak jakž jest pan Hynek Kunčický ukázal. Item což se tej struhy dotýče, panu hofmistru se nezavírá, aby sě ta strúha dělala, a když udělána bude, bude-li lidem Polkovským k škodě, právo se jim nezavírá. Item což se pastev mezi Hrubčickými a Kralickými dotýče na blatech, poněvadž Kraličští ji dostatečně provodí, že na těch blatech od starodávna pásli, že i ještě pásti mají bez překážky lidí Hrubčicských potud, pokudž prvé pásali; a na lukách Hrubčicských aby škody nečinili. Item vo jezero, poněvadž podle smlúvy obojí lidé Hrubčičští a Ejvanští spolem jeho, čímž požívati mohú, mají, aby jeho i ještě spuolem požívali. Item což sě pruohonu dotýče, ten podle smlúvy zapsané aby sě držel, a kopci místo příkop obmezen byl.

Tomu na potvrzení a zdržení věcí svrchupsaných my svrchupsaní smlúvci pečeti naše k těmto našem smluvám dali jsme přivěsiti, a pro zprávu každé straně tuto jednu smlúvu pod pečetmi našimi dali sme. Jenž jest psána a dána léta a dne nahoře psaného.

872.

Heřman z Sulic dává svolení Vilémovi z Pernšteina k pouštění vody do rybníka nového pod Dubovcem. Bez místa 1508, 16. čce. AČ. IV. 212.

873.

Král Vladislav Petrovi z Rosenberka a Zdeňkovi Malovcovi z Pacova, hejtmanům kraje Prachenského, dává naučení, kterak podle zřízení zemského a ustanovení sněmu v den sv. Jakuba apoštola držaného v ouřadě svém chovati se mají. Dat. Budae die Scti Stephani papae [2. srpna] 1508 regni n. 18. et 37. „Poslové na toto svolení zemské byli sou: Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší sudí království Českého, Petr z Rozmberka, Vilím z Pernšteina nejvyšší hofmistr, Albrecht z Kolovrat ꝛc nejvyšší kancléř ꝛc." Z orig. arch. Třeboň. č. 3193 opis v diplom. mus. česk.

874.

Sněm léta 1508 při času sv. Bartoloměje v Olomouci držán byl za přítomnosti vyslanců královských, mezi kterýmiž Vilém z Pernšteina. Dat. 1508, 24. srpna. AČ. X. 335.

875.

Zpráva o zhoubci zemském v Starých letopisích českých str. 289: že Vilém z Pernšteina jakožto hejtman kraje Chrudimského s jinými hejtmany a pány měl sjezd 8. září 1508, a přivedli do Prahy Halamu, kterýž najímal k vypálení Hradce Králové. Srv. Palackého Děj. V. b. 142; Tomkův Děj. Pražský X. 254.

876.

Zpráva o Johance Krajířové z Krajku k r. 1508. Blahoslav, Histor. fratr. Boh. ab an. 1458—1535, I. pag. 347—350, napsal: „A páni Čechové někteří vidouce, že jest král dobrotivý a že peněz málo mívá, než biskupové všeho království Uherského užívají a všecky důchody k sobě obrátili, to někteří páni čeští vidouce i vyprošovali někteří zámky a města královská v Čechách, a král když peněz neměl, zastavoval některé zámky i města, a některé tak dával. A tak říkával JMt král Vladislav: „Dejme psům kost, ať se o ni hryžou." A tak si páni někteří počínali i statkův městských vyprošovali; a jeden pán prosil v Plzeňském kraji za Klatovské, a potom prosili za některé statky vdovské a sirotčí.

I toho času byli někteří páni, že dědicův neměli, a též vdovy a statky měli pozemské znamenité, jako byl na Litomyšli pan Bohuše Kostka, a na Boleslavi paní Johanka z Krajku, a jiní někteří, nemajíce žádných dědicův. A tu ti páni někteří čeští, kteříž žádostivi byli cizích statků, i spuntovali se s biskupy uherskými, a Její Mt královou Vladislavovou na pomoc vzali, a královského doktora Augustina ꝛc.

A tu podle toho majestátu . . . pan kancléř z Kolovrat sbíral lidi služebné na Mělníce chtěje mocí Brandejs vzíti; a tato paní Krajířová majíc radu od přátel, také Brandejs osadila. A tak pan Vilém z Pernšteina, a z kraje Hradeckého, Chrudimského a jiných krajů páni a dobří lidé paní psaní učinili, též i z kraje Litoměřického, aby se paní na ně ubezpečila, že paní neopustí. A tak pan kanclíř z Kolovrat vida, že by nic nezjednal, musil tak nechati." —

MS. v knihovně hrabat Schaffgottschů ve Warmbrunnu: „Poznamenání, jakým původem mandátové proti Bratřím vycházeli," píše o téže věci: „S radou pánů českých a biskupů uherských král položil sněm v Praze k času sv. Jakuba [25. čce] l. P. 1508, na nějž s plnou mocí vyslal Jana bosáka biskupa Varadínského, a Stanislava Tuřího biskupa Olomouckého. Ti majíc srozumění s některými pány českými, s kterýmiž dotčený sněm ukovali, mezi jinými artikuli o tento strany Pikartů, aby nikdy trpíni nebyli, velmi tuze a přísně jednali . . . A tak na tom sněmě nemalá roztržka byla, a z toho jedni páni proti druhým nemálo se zjitřili, až by byla z toho i tudíž krvavá lázeň zatopena. Jakož pak ihned nejvyšší pan kancléř království Českého na Mělníce sbíral lid služebný, aby Brandejs n. L. za příčinou jakési spravedlnosti oblehl a mocí vzal; paní Krajířová pak, dědička toho statku, maje radu od svých přátel, také Brandejs osadila. A pan Vilím z Pernšteina a potom i jiní z krajův některých, jako z Hradeckého a Chrudimského, Litoměřického i z jiných, páni a přátelé, lidé dobří, paní Krajířové psali, že jí neopustí a na ně že se může ubezpečiti. Čemuž pan kancléř porozuměv a že by bez holého neodtáhl, upustil od svého předsevzetí."

877.

Správcové království Českého zasílají hejtmanům kraje Chrudimského Vilímovi z Pernšteina a Janovi Janovskému z Soutic nařízení, kterak proti škůdcům domácím a zvláště proti odpovědníku zemskému Jiřímu Kopidlanskému zachovati se mají.

Na hradě Pražském 1508, 14. října. — Kniž. archiv v Roudnici B. 125.

Služby naše vzkazujem, urozený pane pane, a urozený vládyko, přátelee naši milí! Sami znáti muožete, jaké se věci rozmáhají zlee. a mohlo by z toho přijíti i horší, a neznajíc lidee, mohli by vo své cti i vo svá hrdla i vo statky v pokuty upadati a je tratiti, nevědúc a nerozumějíc; a zase na druhú stranu jaký neřád nastal jest nám a nepokoj a čím dál vždy víc nastává, kdybychom se všickni k tomu skutkem nepřičinili a toho nepřetrhli, aby naši nepřietelee zniku neměli. A jich pomocníci a pod jménem jich loupežníci a zhúbce a zrádce jaké nešlechetnosti činie lidem statky berúc, ještě je slibem zavazují, nemajiec s nimi nic činiti, Kopidlanskému k ruce. Jakož pak zřiezenie a za právo ustanovené nálezy jsú vám poslány, kterak povalečóm a takovým loupežníkóm nemá trpieno býti, než aby vyzdvihováni byli. A za užitečné se nám zdá, abyšte všem oznámili a jich pilně napomenuli a pokuty jim zemské na to ukázali, aby každý na svém panstvie a zbožie žádný takového sám napřed u sebe nechoval a nepřechovával a do svého příbytku nepřijímal; a poddaným svým aby všickni přikázali a jim to oustně oznámili, aby takových nepřechovávali a nefedrovali, aby jim do lesuov jiesti ani jiných potřeb nenosili. Pakli by v tom kterej nalezen anebo schledán byl, že za hrdlo vzat bude a k tomu že zrádcí zuostane. Nechce-li kto na se sám pamatovati, ale aby asi pomněl na své děti a na své přátely, aby hanebně jim k hanbě vo hrdlo nepřišel a za zrádci aby nezuostal. A k tomu vás samých žádáme a napomínáme jako svých milých pánuov a přátel, že vy to skutečně opatrovati budete, a ke všem dohlédati v kraji vašem, aby se to zlee přetrhnúti mohlo, a řád a právo a pokoj aby nám státi mohlo, že v tom napřed pánu Buohu, králi JMti, JMti dědicóm, i této zemi i nám všem i sobě sami velikú službu a vděčnost učiníte.

A což se honěnie dotýče, kdyby pokřik zšel a k šturmu zvoněno bylo, rozkažte všem sedlákóm aby jim čteno bylo, jaká je pokuta na ně, nebudou-li honiti; a panský a rytieřský a městský stav jestližc by nehonili, jaké jsú pokuty na ně, kažte jim čísti, a pilně jich upomeňte, aby se tak zachovali, kto se chce hanby a škody vyvarovati, než radče aby řád a pokoj milovali, a skutečně abychom jeho obhajovali. A jestliže by byli na zámciech, na tvrzech, na městech přezvěděni nepřietelee naši anebolito zhúbce a zločinci, abyšte se skutečně měli k tomu, nechtěl-li by jich kdo vydati, abyste obehnali, a tak se skutečně k tomu měli a to zřiedili, jak svolenie zemská ukazují, kteréž jest vám prve posláno.

Také se nám zdálo za potřebnee vám oznámiti, abyšte to lidem pilně předložili a oznámili a jim toho nedopúštěli, aby žádný do ciziech zemí války nepočínal bez rozvážeuie a povolenie napřed krále JMti a pánuov a vládyk soudcí zemských; a vězňóv z cizích zemii aby nepřijímali na své příbytky, tak jakž svolenie zemské v sobě ukazuje. A to jim vše dajte čísti.

Dále vám oznamujem a nálezuov obecniech víc vám posieláme, abyšte je lidem oznámili a pilně předložili, aby znajiec to, o cti, o hrdla, o statky nevědúc nepřicházeli, že ven z země žádný slúžiti nemá proti králi JMti a proti zemi ke škodě, a v zemi každý se týž zachovati má proti králi JMti a zemi: pak již sami znáti muožete, že mnozí podle Kopidlanského odpoviedají a za služebníky se jemu přiznávají, jsúce poddaní krále JMti a v zemi rodilí, že ti žádní svú ctí slúžiti u něho nemohú, poněvadž jest on nepřietel krále JMti i vší zemi. Protož vy lidi pilně vystřiehajte, ten nález jim čísti dajte, ať se oni v službu jemu nedávají a jemu nepomáhají, chtie-li při svých ctech [sic] zuostati a pokut zemských se vyvarovati. Neb proti JMti Kské a zemi žádnej poddanej krále JMti z tohoto královstvii se ctii slúžiti nemuož ke škodě, a v zemi též, neb by tudy řád a právo najspíš přetrženo bylo, když by poddaní a rodilí země této měli ji hubiti a proti ní slúžiti. Pak tento druhý nález také lidem předložte a čísti dajte, kto by tu nešlechetnost v zemi zdvihl, že by řád a právo jím přetrženo bylo, jakou by nešlechetnou zradu učinil, že by měl radše na světě živ nebýti. K tomu lidi napomeňte, ať se toho vystřiehají.

Třetie nález lidem předložte a čísti dajte, jestliže by se poddaní pánu svému zprotivili a kto je přijal neb jim pomáhal, ten by proti své cti učinil: neb jest slyšeti, že mnohých lidee běží a Kopidlanskému pomáhají bráti, a v tom by, kdyby snad někto thudy [sic] chtěl na své lidi sáhnúti a je pro takové věci trestati, oni mocí jemu vydrúc chtěli by se k jiným lidem, kteřížby vzatky a škody činili, přivinúti, a někto, nic nemaje aneb svú nešlechetnost provésti chtě, přijal by je k sobě a nad ním by hajtmanil, ještoby skrze to nic dobrého nepřišlo. I počátkem slušie odolávati a lidi napomínati, by pak kto nic neměl, když bude věděti a rozoměti, že by pro takovú věc měl o čest přijíti a za nešlechetného zrádce zuostati, spieše neudělá toho.

Čtvrtý nález také lidem oznamte a přečísti dajte, ktož by lidi slibem zavazoval, nemaje s nimi nic činiti, že proti svee cti činí, a že na takové nešlechetné závazky nejsou se lidé povinni stavěti. Z tee příčiny vám píšem, že jsme zpraveni, že některým jsú peníze pobrány, a Kopidlanskému k ruce že jsú je slibem zavazovali; ješto to veliká nešlechetnost a zrada jest. A když to lidem pilně předložiete, že ktož by se toho dopustil, že o svú čest přijde, nebudú se lidee v to tak snadně dávati, neb mnozí skrze nerozum a nevědomie k mnohému zlému přijdú, když od starších napomínáni a vystříháni nejsú.

Pátej tento nález pilně lidem přečtěte a předložte, a do domuov do svých ať je sobě dadí přepisovati, a muož-li býti, i všecky, to ještě lépe, aby je sobě čítali a předkládali, aby o své cti, nevědúc, nepřicházeli, a řádu a právu a pokoji aby radše pomáhali. Neb tu zjevně stojí, kdyby takoví zhúbce oznámeni byli, po zemi jezdili, jak nemají fedrováni býti, ani s nimi žádný kvasiti ani fedrovati, než je jímati a honiti, jakž svolenie zemská ukazují. Kdež pak z těchto nálezuov šieře porozomiete i lidee také, když je sobě domuov napsané vezmou, a tudy buohdá lidee k mnohému dobrému přijdú a zlého se vystřiehati budú.

Kdež my vám vždy věříme i prosíme, že svú skutečnú práci k tomu přiložiete a lidi od zlého odvozovati budete, a k dobrému, a k řádu, a k právu a k pokoji upomínati i skutečně je držeti budete. A pakli by přes to vždy svévolnost a nešlechetnost kto předsevzeti chtěl, že se v tom skutečně jmieti proti němu budete, pokudž svolenie zemská v sobě ukazují, a také hotovost po kraji podle potřebnosti že zřédíte, s jakým počtem jiezdních a pěších jiným krajóm mohli byšte se ku pomoci hnúti, i sami sobě k menšiem obranám, kdyby potřebie bylo koho v kraji z kteréhožkoli stavu obrániti a opatřiti, a [n]ad to [by]lo-li by potře[bí] všiem krajem hnúti.

Toto se nám zdá také za potřebné, aby každý podle vší své možnosti hotovost měli a poddané své k tomu přidržel, aby zbroje sobě, ktož toho potřebují, zpuosobili a zednali: a grunty své aby každý opatroval, aby zloději a povaleči a zvláště nepřátelé naši, jakožto Jiřík Kopidlanský a pomocníci jeho, i také všickni rajtaři a cizozemci stanovišť neměli, a stráže, kteréž by kde byly, aby každý to na svém gruntu opatroval, a jestliže by se komu škoda stala, aneb jestliže by pokřik byl, veřejně honili a jedni druhým oznamovali a k šturmu zvoniti dali, aby žádnému, ktož by chtěl mimo řád a právo své vuole užievati, trpěno a dopuštěno nebylo. Neb poněvadž oheň v zemi jest puštěn a mnohé mordují, osekávají, jímají, jakožto Jiřík Kopidlanský s svými pomocníky, a protož abyšte k tomu všecky měli, aby se v tom ve všem proti takovým tak skutečně zachovali, podle práva a zřiezenie zemského.

A což zřédíte a na čem svuoj kraj postavíte, to nám bez meškánie oznamte. A ty listy přiznavací k konci a k miestu přiveďte a od lidí přijmete. Zda by pán Buoh ještě ráčil dáti, abychom to zlé z sebe vy[plen]ili, a řádu a práva abychom pokojně užievali, jako prve.

A kdež pak při svatém Jeronymě také jsme o to mluvili a mezi sebú rozjímali a rozvažovali, aby dvě stě koní chováno bylo, aby nepřátel našich hleděli a po nich jezdili, abychom jim místa v zemi nedali, a sami abychom se všickni skutečně vedle svolenie zemského k nim jměli i k jiným zhúbciem a zločincóm zemským; a tak jsme to rozjímali, aby král JMt ráčil chovati L[te] koní, panský stav L[te], rytieřský L[t], Pražané s jinými městy L[te]. [Což] toho také považte a jednajte,

abyšte k tomu přivésti mohli [. . .] lečně chována byla. Pakli by k tomu přivedeno býti [. . .], aby summa koní chována byla ni [k . . .]elóm našim kdyby kde nález [. . .] věcí, i také což se těch ko[. . .]přátelóm našim a všem lidem svévolným odepřieno býti mohlo, aby všecky takové věci, kteréž sú proti řádu a právu, zastaveny a přetrženy býti mohly, a ti, ktož by dobrému rádi, aby řádu a pokoje užiti mohli. Jakož tu k vám naději máme, že se v tom skutečně s pilností přičiníte a tu věc zřiedíte, aby se vuobec všickni podle práva a zřiezenie zemského zachovali a to skutečně plnili. Dán na hradě Pražském v sobotu před sv. Havlem léta oc VIII°.

Páni a vládyky, kteříž v soudu zemském sedají, zprávce královstvie Českého.

Urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, a urozenému vládyce panu Janovi Janovskému z Sútic, hajtmanóm kraje Chrudimského, přátelóm našim milým.

878.

List zprávní na Židlochovice [Ladslavem z Bozkovic daný] Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého.

Na Mor. Třebové 1508, 11. list. — Arch. Frant. mus. Brn. Cod. Pernst. f. 527; m. Brn. f. 183-5.

Já Ladslav z Bozkovic a na Třebové i [s] svými erby, první jistec a zprávce věcí dolepsaných, vyznávám . . . že z dobrým rozmyslem a přátel svých radú dobrovolně prodal sem a mocí listu tohoto prodávám ku pravému dědictví svee vlastní a dědičné zboží: tvrz Židlochovice, městečko Židlochovice s kostelním poddacím i s poddacím kaply svaté Barbory, i s vinnými desátky, kteříž k tvrzi Židlochovicím přislušejí, i také s těmi šesti draylinky vína, kteříž z královských hor za pergrecht dávají, i se vším příslušenstvím, kromě desátku královského, kterýž tu od starodávna margrabí přísluší; městečko Blučinu s kostelním poddacím, s vinným i obilným desátkem, kromě desátku, kterýž sě faráři Blučinskému dávati má z toho; ves Unkovice s kostelním poddacím, ves pustú Kovalov s jejím příslušenstvím, a rybník u Hrušovan i z dvorem poplužním u Židlochovic, s rolí oranú i neoranú, s platy, s užitky, s robotami, s pastvami, s lukami, s pastvištěmi, s horami, z doly, s lesy, s luhy, s háji, s chrastinami, s lovy, s hony, s čižbami, s vodami tekutými i ne[te]kutými, s potoky, s řekami, s břehy, s mlýnem i se vším příslušenstvím, což k tomu zboží jmenovanému od starodávna přísluší, s mezemi, s hranicemi i se všemi požitky a užitky, kterýmiž sě koli jmény jmenují, a jakož to zboží Židlochovské v svých mezech a hranicích od starodávna záleží a vysazeno jest, se vším plným právem, panstvím a vlastenstvím, tak jakž sem sám držel a požíval, nic sobě ani svým erbóm ani budúcím potomkóm práva, panství ani kterého vlastenství na tom zboží nepozuostavuji, než to všecko zboží nadepsané, tak jakož sě vypisuje, prodal sem a postúpil sem svobodně a nezávadně urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Hel-

fenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, a jeho erbóm za XV^{M} ff g. českých širokých a za IIIj^{C} ff g. českých, kteréž jsem již od kupiteluov svých svrchupsaných úplně a docela zaplacené vzal a přijal.

A protož já Ladslav svrchupsaný i [s] svými erby, první jistec a zprávce nahoře i dole psaných věcí, a my Jan z Lompnice a na Meziříčí, hajtman margrabství Moravského, Znatha z Lompnice, najvyšší sudí margrabství Moravského, Prokop Zajímač z Kumstatu a na Jevišovicích, Jan Kuna z Kumstatu a na Rožnově, Václav Berka z Dubé a na Štemberce, Viktorin z Žerotína a z Fulneka, Jakub z Šárova a na Grumsíně, hofrychtýř margrabství Moravského, Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici, Záviše Bítovský z Slavíkovic a na Lhotě, Bohuše z Drnovic a na Rajci, rukojmie a spoluzprávce a slibce ɔc . . Pakli bychom toho všeho neučinili . . ležení do města Brna neb do Olomúce. Tomu na svědomí my jistec i rugojmie svrchupsaní své vlastní pečeti jistým vědomím naším dobrovolně přivěsili sme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Třebové v sobotu na den s. Martina, léta Páně M^{o}V^{C}VIII° čtúc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 382. — Do desk Brněn. zapsán č. 14, fol. 6. l. 1510, 4. dubna.

879.

List od pana Ladslava z Bozkovic, kterýmž své právo převozuje na pana Viléma z Pernšteina ɔc, na kterýž jmá list od krále Vladislava JMti na dědičnú opravu na Uherčicích a Evani k klášteru Vilémovskému příslušející.

Na Mor. Třebové 1508, 11. list. — Arch. Frant. mus. Brn. Cod. Pernst. f. 528; m. Brn. f. 185.

Já Ladslav z Bozkovic a na Třebové známo činím . . . Jakož mámy list od najjasnějšího knížete a pána pana Vladislava Uherského, Českého ɔc krále a margrabie Moravského ɔc, pána mého milostivého, v kterémžto JKMt na Uherčicích a Evanie, [k] klášteru Vilémovskému příslušející, opravu dědičnú na týchž vsích již jmenovaných dáti mi jest ráčil, jakož teež list JKMti šíře to oznamuje a světleji v sobě zavírá. A protož já Ladslav nahoře jmenovaný týž list a obdarování JKMti v něm položené a zapsané sám od sebe, erbuov svých dávám urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, a jeho erbóm, a své všecko právo převozuji na něho, tak aby on toho všeho mně od JKMti zapsání s touž mocí a s tím právem užívati mohl, jako sem já Ladslav užíval beze všeho umenšení. Tomu všemu na potvrzení já Ladslav pečet svú přirozenú přivěsiti sem rozkázal s mým jistým vědomím a vuolí k tomuto listu; a pro širší toho vědomí připrosil sem urozených pánuov pana Znathy z Lompnice, najvyššího sudího margravství Moravského, pana Arkleba z Bozkovic a na Cimburce, a urozených vládyk, pana Alše Krčmu z Konipas a na Tatenici, pana Záviše Bítovského z Slavíkovic a na Lhotě, pana Bohuši Rajeckého z Drnovic, pana Kristopha

Knoblacha z Warnersdorfu, že sú pečeti své podle mé přivěsili k tomuto listu, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest psán a dán na Třebové den s. Martina léta od narození Syna božího M^{o}V^{C}VIII čtúc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 383.

880.

Nález soudu zemského ve při města Olomouce s Vilémem z Pernšteina, že týž některých lidí poddaných k soudu jim postaviti nechce.

1508, 8. pros. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně č. 8. f. 119. a. b.

L. 1508, sedění třetí v pátek početí Matky Boží. Purkmistr a radda města Olomúce pohoníme pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššího hofmistra království Českého, z dědin ɔc ze IIII set hř. gr. šir., a tu jemu vinu dáváme, že lidí svých zejmena: Jakuba Roubíčka, Martina Krejčího, Václava Ocelku, Martina Tuošky z Prostějova, před panem hejtmanem a pány Jich Mtmi k potřebě a k svědomí postaviti nechce, aby seznali, co jim o tej smlúvě vědomo, kterúž jsú v Prostějově činili u Martina Šlechty mezi Březohlávkem a Jiříkem Heftarem spoluobyvatelem naším i jinými přátely nebožtíka Václava Brodského, na kom aneb kým ta smlúva sešla. Ználi se ɔc, pakli pří, ač jest vědoma, chceme na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme.

Nález: Mezi purkmistrem a radú města Olomúce a panem Janem z Pernšteina ɔc na místě pana Viléma z Pernšteina ɔc páni nalezli: poněvadž jest pan Jan ty lidi postavil, že jest tomu dosti učinil. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Václav z Dubé, pan Hanuš Haugvic z Biskupic, a z vládyk Hron Blud z Kralic.

Týž purkmistr ut sup. pohoníme p. Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc z dědin ɔc ze CCCC hř. gr. širokých a tu jemu vinu dáváme, že Jiřík Heftar spoluobyvatel náš s jinými přátely nebožčíka Václava Brodského, jsúc s Březohlávkem o svú spravedlivost k smlúvě dáni a smlúvu přijíti chtíce, ubrmané nemohúce jich smluviti, podali sú jich o tu různici ku právu, kdež témuž Heftarovi s jinými přátely z práva přišlo, že spravedlivost k statku pozóstalému nebožtíka Václava Brodského mají, a úředníci JMti Beneš a Hanuš, Bojanovský úředník, jemu v tom překážku činí a v ten statek právem obdržený vpustiti nechtí, ježto on Jiřík na tom znamenitú škodu nese, a pán JMt rozkázati úředníkóm neráčí, aby jemu v tom překážky nečinili. Ználi se ɔc pakli pří, ač jest věc vědoma, chceme na panském nálezu dosti míti. Škody opovídáme.

Nález: Mezi týmž purkmistrem a radú města Olomúce a panem Janem z Pernšteina, najvyšším komorníkem markrabství Moravského, na místé pana Viléma z Pernšteina najvyššího hofmistra království Českého, páni nalezli: poněvadž se gruntuov ta věc páně hofmistrových nedotýče, že tomu póhonu pan Jan odpovídati nemá.

Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Jan z Kuna z Kunštátu a pan Petr z Žerotína a z vladyk Bohuše ze Zvole.

881.

Vilím z Pernšteina prodává Jiřímu Leštěnskému dvůr v Liskách u Přerova.

Na Helfenšteině 1508. 18. pros. — Opis v zemsk. arch. v Brně, Cerroni-ova sbírka č. 248.

Vilím z Pernšteina ɔc pán a spravedlivý dědic panství Helfenšteinského i s svými erby, vyznáváme ɔc, že sme prodali a mocí listu tohoto prodáváme dvůr náš vlastní a dědičný ve vsi Liskách opatrnému muži Jiříkovi Lěštěnskému z Předmostí, a to za jmenovanou summu, kterouž sme již od něho zouplna a docela zaplacenou vzali, s tou rolí a s těmi lukami, kteréž jsou od starodávna k tomu dvoru příslušely a přísluší. Také jemu k tomu dvoru to přidáváme, aby sobě mohl v tom dvoře pivo vařiti, slad udělati, toliko ku pití svému a čeledi své, než neprodávat ani šenkovati, pod milostí naší; sviň osmero do lesů našich Helfenšteinských hnáti může bez uplacování, a více nic; lesu k stavení i prútí k opletání, kdyžby toho potřeba byla, z hor našich jemu dáno býti má i budoucím potomkům jeho. Kdyžby berně královská v týto zemi volána a brána byla, tu my sobě a budoucím potomkům pánům Helfenšteinským pozůstavujeme. Z robot milostí naší a z odúmrtí všech jej i budoucí jeho potomky propouštíme a prázdny činíme; kdyžby on aneb potomci jeho řád práva v té dědině zachovali v statku svém, budou moci dáti aneb poručiti, komu se jim zdáti bude, avšak tak, aby grunt náš proto člověkem hodným osazen býti mohl a budoucím pánům Helfenšteinským. A on svrchupsaný Jiřík i budoucí potomci jeho nám pánům Helfenšteinským mají a povinni budou dávati a platiti platu ročního jednu kopu krošův českých, a to rozdílně, na sv. Jiří půl kopy krošův českých a na sv. Václav půl kopy krošův českých, a to na budoucí časy. Kdyžby nám jiní dvořáci z panství našeho Helfenšteinskýho jakou pomoc učinili, tehdá on svrchupsaný Jiřík i s budoucími potomky tejž pomoci podle jiných dvořáků odbýti má. A my svrchupsaný Vilím z Pernšteina i s erby svými sami za se i za budoucí potomky naše, pány Helfenšteinské, slibujeme jemu svrchupsanému Jiříkovi to zdržeti beze všeho porušení, co se v tomto listu píše, a mimo to naj [sic] ani na potomky jeho budoucí nesáhati. Tomu na svědomí a jisté zdržení pečet naši vlastní kázali sme k tomuto listu přivěsiti. Dán a psán na zámku našem Helfenšteině v pondělí před svatým Tomášem apoštolem Božím po narození syna Božího léta 1508ého počítajíc.

882.

1508. Prokop ze Zámostí vkládá ve dsky Vilémovi z Pernšteina dědictví své u Přerova v Zámostí, dvůr s dvořiskem ɔc. DOlom. č. 17 f. 5 b.

883.

1509 z ledna, února, března i května jsou zprávy ve Starých Letopisích Českých str. 293, 296, 301, 304 o účastenství, jež měl Vilém z Pernšteina v jednání o spor mezi stavy českými; o témž i o jiné činnosti Vilémově z té doby vypravuje Palacký v Děj. českých V. b. i Tomek v Dějepise Pražském X.

884.

Vilím z Pernšteina prodává Jiříkovi Leštěnskému dvůr v Předmostí pod úrok.

Na Přerově 1509, 17. led. — Arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. f. 225.

My Vilím z Pernšteina . . . že sme dvuor náš vlastní a dědičnej v Předmostí prodali a mocí tohoto listu prodáváme opatrnému Jiříkovi Leštěnskému, ženě i dětem jeho a budoucím potomkóm a držitelóm toho dvoru, a to za jmenovitou sumu, kterouž sme již od nich úplně a docela zaplacenou vzali, ku pravému dědictví a jich užívání, tak jakž ten dvuor od starodávna v svých mezech záleží a vyměřen jest. A také sme jemu přidali kus chrasti a přidáváme pod lesem naším Lípovou, kterážto chrast leží od cesty Travné až k cestě Čekynské, a tak, jakž jest ouředníky ty časy našimi jim vyměřené, kopci a cejchy vyznamenané. Také z milosti naší ze všech odmrtí jej propouštíme i potomky jeho prázdny činíme i všech ouřadů dědinnejch. Item, pivo k své potřebě vařiti bude moci ku pití svému. Pakli by chtěl piva aneb vína odjinud přivézti k šenkování, o to se má s námi umluviti aneb [s] ouředníky našimi. It. když by padla pastva na lesích našich Přerovských, tehda budou moci s toho dvoru honiti bez uplacování osmero sviní do lesů našich. It. jestliže by z božího dopuštění ten dvuor ohněm sšel, tehda zase k stavení toho dvoru má jemu v horách našich lesu dáno býti od ouředníkuo našich, a on svrchupsanej Jiřík i budoucí potomci jeho, držitelé toho dvoru, nám pánuom Přerovským budou dlužni a povinni dáti s toho dvoru platu ročního kopu groší českých rázu Pražského, a to rozdílně, na svatej Václav puol kopy groší a na svatej Jiří puol kopy grošuo; a tak dadouc a spravíc ten plat, budou prázdni všech obtěžování platuo a robot, než toho všeho, což sme jim dali a prodali, svobodně užívati, tak jakž jiní dvořáci na panství našem užívají, a podle nich se ve všem zachovati jmá. It. jestliže by kdy v zemi Moravský berně královská volána a brána byla, jakož se to často přihází, tu sobě a budoucím potomkóm našim pozuostavujem, pánuom Přerovským. A již svrchupsanej Jiřík i s potomky svými budou moci ten dvuor prodati, dáti, zastaviti, zaměniti a jako z svým vlastním učiniti, však bez umenšení platů našich, a osobě nám i obci hodné.

A my svrchupsanej Vilím slibujem sami za se i za své erby a potomky budoucí pány Přerovské jim to zdržeti a v celosti zachovati beze všeho přerušení, což jest v tomto listu zapsáno. Tomu na svědomí pečet naše vlastní s naším jistejm

vědomím jest přivěšena k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Přerově den svatého Antonína léta Páně patnáctistého devátého ɔc.

885.

Vilím z Pernšteina prodává měšťanům Tovačovským ke každému domu čtvrt rolí,

Na Tovačově 1509, 24. června. — Arch. zemsk. v Brně pam. kn. Tovačovská f. 7.

Na prodej devatenácti čtvrtí rolí od dvoru Tovačovského a osvobození jich měšťanům Tovačovským, a k těm Voplockým polí[m] tři čtvrtí rolí.

Vilém z Pernšteina . . . že znamenavše živnosti měšťan svých Tovačovských na Novém městě, kterak jim obtíženy sou, a tak souce v statcích svých se rozmáhati že by nemohli, než čím dále vždy víc že by hynuli; prohlédaje k tomu a péči o to majíce, aby lidé ti živnost lepší mohli míti, a to město tím se lépe vzdělávati, naší zvláštní milostí a dobrotivostí k nim souce nachýleni, takto sme s nimi uhodili a jim z milosti naší od dvoru našeho Tovačovského devatenácte čtvrtí rolí, jakéž samy v sobě vyměřeny sou, aby byla k jednomu každému domu jedna čtvrt, dědičně jsme prodali, jednu každou čtvrt za deset kop grošuov českých, kteroužto sumu od již psanejch měšťan hotovou zouplna a docela zaplacenou vzali jsme. Také zvlášť jakož od Oplocan tři čtvrti rolí prvé drží též měšťané naši k domóm, ty taky aby při tom při těch domích zuostaly, zuostavujem. A tak těch čtvrtí k domóm bude dvamecítma, že přijde k jednomu každému domu jedna čtvrt. Kterýchžto čtvrtí od domuo odprodávati ani odfrejmarčiti ani odporoučeti nemají, než při jednom každém domě jedna čtvrt zuostati má budoucně.

Také nahoře psaní měšťané neb budoucí potomci jejich z tej každej čtvrti mají nám platu každého činžovati i budoucím potomkóm našim na každý rok, totiž na Vánoci [sic] deset groší českých a na svatého Jana též deset groší českých na budoucí časy. A z domu což sou povinni dávati aneb činiti, to předce dávati mají a činiti. Než s těch svrchupsanejch rolí spravíc plat, tak jakž se svrchu píše, víc jinejch poplatkuov dávati ani jinejch věcí činiti z těch čtvrtí nebudou povinni, než těch rolí budou moci užívati při domích je držíce, jakž se jim zdáti a líbiti bude, bez naší i budoucích našich všelikteraké překážky na budoucí časy. Také jestliže by berně královská přišla a v zemi dávána byla, poněvadž jim od našeho dvoru to odprodali sme, takových berní již psaní měšťané z těch čtvrtí aby nedávali, prázdna činíme.

A to všecko, což se v tomto listu píše, já svrchupsanej Vilím s erby i budoucími potomky svými máme a slibujeme nahoře psanejm měščanóm našim zdržeti a zachovati na budoucí časy. Tomu na svědomí a budoucí zdržení pečeť svou vlastní k tomuto listu dal sem přivěsiti. Jenž jest dán a psán na Tovačově v neděli na den svatého Jana Křtitele božího, léta Páně tisícího pětistého devátého počítajíce.

886.

(et.) **List správní od Dobeše z Vinař na dvůr v Vinařích purgmistru a konšelóm Přerovským.**

V Olomúci 1509, 27. června. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 175; arch. měst. Brn. f. 103b-104.

Já Dobeš z Vinař i s svými dědici a budoucími potomky, první zprávce dvoru dolepsaného se vším jeho příslušenstvím, vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a s svú dobrú vůlí a přátel svých radou a plným povolením prodal sem a mocí listu tohoto prodávám od sebe i od dědicuov svých a ode všech přátel svých dvuor svuoj vlastní, svobodný a žádnému nezávadný v Vinařích s rolí ornú i neornú, s nivami, s pastvištěmi, s lesem, s lukami, s chrastinami, s mezemi, s hranicemi i s jiným se vším příslušenstvím, což k tomu dvoru v Vinař[ích] od starodávna příslušelo a přísluší, a jakož moji předkové držali a já po nich, tak jakž jest vyměřeno a zamezeno a v svých mezách [sic] záleží, nic sobě nepozůstavujíc na tom dvoře žádného dědictví ani vlastenství, múdrým a opatrným muožóm, puorgmistru a radě nynějším i budoucím města Přerova, a k jejich věrným rukám urozeným pánuom, pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfnšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, a urozenému pánu panu Janovi z Pernšteina, najvyššímu komorníku margrabstvie Moravského, i tomu každému, ktož by od svrchupsaných kupiteluov našich s dobrú a svobodnú vuolí jměl ten list, za I^C ß grošů širokých dobrých stříbrných rázu Pražského a čísla moravského, za každú kopu počítajíc šedesáte grošů bílých, kteréž sem již vzal hotové a úplně docela zaplacené od kupiteluo svých svrchupsaných.

A protož já svrchupsaný Dobeš slibuji ɔc když dcky zemské v Olomúci otevřeny budú, ve dcky vepsati a vložiti v zemské ku pravému dědictví, . . . zpraviti a vosvoboditi od každého živého člověka . . a to [o]d desk vložení za plná tři léta pořad zběhlá; a zvláště slibuji kupiteluom svým za ssútie, tak aby kupitelé naši vždy při tom dvoře s jeho vším příslušenstviem zůstati mohli bez zmatků všeliakých. Pakli bychom toho všeho neučinili na všem anebo na díle, jehož pán Buoh nedaj, tehdy já svrchupsaný Dobeš dávám plnú moc a právo a tímto listem, aby nás mohli z toho napomínati a toho na nás a našem statku dobývati tím vším obyčejem a právem, jako by list obyčejný na mě a na dědice mé měli a beze všeho jim věřiteluom mým umenšení. Tomu všemu na svědomí a pro lepší jistotu těch věcí nahoře psaných zdržení já svrchu psaný Dobeš, nemaje své pečeti přirozené, připrosil sem urozeného vládyky pana Matiáše Sudlice z Žernovie, že jest na místě mém pečet svú přivěsil; a pro širší toho jistotu připrosil sem urozených vládyk pana Václava z Witbachu, pana Václava Čeple z Belku, pana Viléma z Vickova, pana Přemka z Vickova, pana Jana z Račova, pana Pavla z Hory Obřanské, že jsú pečeti své na svědomí k tomuto listu přivěsiti rozkázali, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest psán

a dán v Olomúci v středu před s. Petrem a Pavlem apoštoly božími, léta Páně patnáctistého devátého.

Item dobrá vůle jest od měšťan Přerovských na ten list svrchupsaný pánu JMti, ale pro ukrácení slovo od slova se tuto nepíše, a leží hned při tom listu.

887.

Vilém z Pernšteina udílí městu Pardubicím odúmrť; a purkmistr a konšelé aby rozhodovali ve sporech o nápad.

Na Pardubicích 1509, 15. srpna. — Orig. perg. arch. města Pardubic.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, známo činíme . . . že jsú předstoupili před nás věrní naši milí, purgmistr a konšelé i všecka obec města našeho Pardubic, s pilností a pokorně nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili, obdarování, a odúmrti, kteréž jsú od časuov minulých brány bývaly od předkuov našich, jim propustiti ráčili, tak aby každý statek svůj mohl dáti neb poručiti přátelóm svým neb jiným, komuž by se jim zdálo a líbilo, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc i budoucích potomkuov mých a držiteluov Pardubských.

A my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, jejich slušnú žádost a prosbu slyšíce, a jsúce k nim k svrchupsaným měščanóm našim Pardubským milostí naší nakloněni, a chtíce je opatřiti jako poddané své, věrné nám a milé, aby tím lépe nyní i potomně krunty své v témž městě našem Pardubicích mohli zlepšiti a opravovati a živnost na nich vésti, z dobrým rozmyslem a z milosti naší ty všechny odúmrti těm lidem našim v městě našem svrchupsaném Pardubicích nynějším i budoucím potomkóm jich jsme oddali a propustili, a mocí listu tohoto propouščíme a oddáváme, tak že oni všecken statek svuoj nebo kterýžkolvěk naby[tý]ch věcí mohovitých i nemohovitých budou moci oddati, poručiti buď za zdravého života neb na smrtelné posteli, komuž se jim koli zdáti a líbiti bude, buď mužskému neb ženskému pohlaví, buď přirozeným přátelóm neb nepřirozeným; však tak a na ten spuosob, aby to zboží aneb ten statek, jakž kolvěk po smrti toho umrlého zůstal by, na jiná panství nebyl přenesen, ale ten, kterýž by právem přirozeným neboli poručenstvím chtěl se uvázati v zůstalé věci aneb v ten statek zůstalý toho umrlého, tehda tu k tomu statku se přibrati má a tu jeho užívati. Také tomu chcme, jestliže by kdy mezi kterými příčina byla hádky, ktož by bližší přítel byl, chtíce se uvázati v nápad toho umrlého buď příbuzností neb poručenstvím, aby ta hádka skrz purgmistra a konšely toho města našeho Pardubic rozeznána a dokonána byla spravedlivě, a jinde nikdež. A jestliže purgmistr a konšelé v to by trefiti nemohli, tehda, odkud naučení berou, tím naučením mezi nimi aby se konec stal, a což by mezi nimi tu na tom právě nalezeno bylo, na tom obojí dosti míti mají.

A protož my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, i s svými erby a budoucími potomky, pány a držiteli Pardubskými, slibujeme ctně a řádně bez přerušení v celosti zdržeti a zachovati lidem našim častopsaným i jich budoucím potomkóm ta svrchupsaná dání a svobody, beze všech zmatkuov a překážky všelijaké. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svú vlastní pečet dali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích tu středu na den Matky božie Nanebevzetí, léta božieho tisícého pětistého devátého.

Visutá pečeť zachovalá.

888.

Vilém z Pernšteina udílí Pardubicům clo s mostu Labského, odpouští jim robotu žennou a ornou za plat, stanoví pořádek v chytání ryb, propouští jim tržné i jarmarečné.

Na Pardubicích 1509, 8. září. — Orig. perg. arch. města Pardubic.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, známo činíme . . . že jsú před nás přistoupili opatrní purgmistr a konšelé i všecka obec města našeho Pardubic, věrní naši milí, snažnými prosbami nás prosíce, abychom jim tato obdarování, kteráž v tomto listu postavena budou, ku požívání tomu městu z milosti naší dáti ráčili. Kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, jsúce nakloněni k ustavičným a častým prosbám týchž svrchupsaných purgmistra a konšel i vší obce přísedící k tomu městu našemu Pardubicím, tuto milost a obdarování z milosti naší jim sme učiniti ráčili, však tak, aby ti důchodové a obdarování naše při tom městu našem Pardubicích budoucně a potomně zůstali bez naší, svrchupsaného Viléma z Pernšteina oc překážky i budoucích potomkuov našich a držiteluov Pardubských na budoucí časy:

Item najprve což se cla s mostu Labského dotýče, tuto milost jim svrchupsaným měščanóm Pardubským při tom činíme, aby svrchupsaní purgmistr a konšelé nynějšie i budoucí téhož města našeho Pardubic mýtného svého sobě chovali, a to mýto aby jim k vobci vybíráno bylo na tento spuosob: Item ktož by kolvěk jel s vozem přes most Labský s jakýmžkolvěk nákladem, s toho vozu aby dal groš bílý. It. z sedlského vozu dva peníze bílá. It. s jízdného aby bráno bylo jeden peniez bílý. It. z pěšího půl peníze bílého. Však z takovú výmienkou a na takový spuosob, aby z žádných lidí, příslušejících k Kunětické Hoře a k Pardubicím, žádného mýta nebrali; a ti lidee také, příslušející k Kunětické Hoře a k Pardubicím, jim svrchupsaným měščanóm Pardubským, kdyby potřeba kázala, k opravě mostuom fůrami jim pomoc učiniti mají, když by od nich požádáni byli, však tak, jestliže by jejich vuole k tomu byla, učiniti neb nechati. Však na tento spuosob lidé, příslušející k Kunětické Hoře, nebudou povinni měščanóm našim Pardubským toho mýta dávati, pokudž my svrchupsaný Vilém z Pernšteina neb budoucí dědicové moji jich v držení byli bychom. Pakli by jakžkolvěk Hůra Kunětická od Pardubic vyplacena byla, tehdá ti

lidé, příslušející k Hůře Kunětické, povinni budou to mýto dávati měščanóm našim Pardubským, jako kteří jiní.

Také jestliže by jakžkoli z dopuščení božieho ten most Labský byl zrušen neb zkažen, tehdy my, svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc neb budoucí potomci moji a držitelé Pardubic, ten most na svuoj náklad udělati a opraviti máme. Než což by se tklo trámuov a mostnic k pokládání toho mostu, to svrchupsaní měščané Pardubščí, nynější i budoucí, sami udělati mají na svuoj náklad a opravovati; než stoliko, což by se lesuov tklo k opravě toho mostu neb k jiným potřebám a opravám mostuov, to my svrchupsaný Vilém z Pernšteina neb budoucí potomci moji, páni a držitelé Pardubic, lesu k potřebám a k opravám mostuov dávati máme, a oni svrchupsaní měščané naši Pardubščí, kdež by se jim ukázalo, na svůj náklad sekati a k potřebám a opravám mostuov sobě svézti dáti mají. Neb oni všecky mosty u Pardubic, počna ode dvora až do Labského mostu, i s Labským mostem opravovati a dělati mají, tak jakož o Labském mostu svrchupsáno stojí.

Což se pak té cesty od brány až k Labskému mostu dotýče, tu oni také opravovati mají, poněvadž mýto bráti budou s mostu Labského; a tu, kde by jim mýto projížděli, toho oni brániti a hájiti mají, aby jim projížděno nebylo.

Což se pak dotýče cla, ktož by skrz město jel, toho oni svrchupsaní měščané užívati mají tak a potud, pokudž jim na to od krále JMti obdarování a majestát svědčí a ukazuje, bez překážky nás svrchupsaného Viléma i budoucích pánuov a držiteluov Pardubských.

Což se pak roboty ženné dotýče, kteréž jsú na tom svrchupsaném městě našem spravedlivé, za tu oni svrchupsaní měščané naši Pardubščí dávati mají nám, svrchupsanému Vilémovi z Pernšteina ɔc i budoucím potomkóm našim a držitelóm Pardubským, za den té roboty ženné po půldruhém groši českém na budoucí časy. Též za ornú robotu, kteráž na nich jest spravedliva, platiti mají nám, svrchupsanému Vilémovi z Pernšteina ɔc i budoucím potomkóm našim a držitelóm Pardubským, za den té roboty orné po čtyřech groších českých. A za tu milost, kterúž jsme s nimi svrchupsanými měščany našimi Pardubskými učinili při těch robotách, v to sú se nám podvolili svrchupsaní měščané naši, že tu louku, kteráž jest v Zábraží, i s tou ščepnicí, kteráž jest v té louce udělána, nám i budoucím pánóm a držitelóm Pardubic shrabovati mají na budoucí časy, z města i z předměstí, i s tím ostrovem, kterýž jest Labe oddělilo od té louky; kterýžto ostrov prvé Přerovščí lidé naši nám jsú hrabali, ale již svrchupsaní měščané naši Pardubščí tu louku Zábraží i s tím ostrovem a s tú ščepnicí, jakož svrchupsáno stojí, hrabati mají z města i z předměstí na budoucí časy.

Což se pak dotýče té řeky, kteráž jest obecní, té svrchupsaní lidé naši užívati mají; však tak, že každý, ktož bude chtíti z vuobce v té řece loviti, muož,

však tak, stoliko do téhodne dvakrát, v středu a v pátek toliko dopoledne, a jindy nic. A jestliže by ktož koli v tom postižen byl a jiný den lapal, ten daj k vůbci pokuty deset grošuov bílých bez milosti.

Což se pak rybníčku toho pod hutí dotýče, také jsú nás zaň prosili svrchupsaní měščané, abychom jim jej dali k vůbci: kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina k žádosti jich to sme učinili a jim ten rybníček svrchupsaný k vobci dali, aby jeho oni užívali a užívati mohli, jak by se jim najlép zdálo a líbilo, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc i budoucích potomkuov našich a držiteluov Pardubských na budoucí časy.

Také což se pastvišče dotýče toho, jdúc k Bukovině za řekou, kteréž leží vedle jejich pastvišč městských až do Labe a po tu příkop, kteráž jest za haltéři: toho pastvišče oni k ůbci také užívati a požívati mají bez překážky naší i budoucích potomkuov našich a držiteluov Pardubic; a z toho svrchupsaného pastvišče platiti mají nám, svrchupsanému Vilémovi z Pernšteina i budoucím potomkóm našim, ročního platu půltřetí kopy grošuov českých, ti, ktož by krávy chovali v městě našem Pardubicích i na předměstí.

Což se pak dotýče tržného z soli, z váhy, z šenkovního z piva a z vína, z řezníkuov hostinských, z jarmarečného, z sukna od kraječuov, z šrůtky, toho všeho, jakž se svrchu píše, svrchupsaní měščané naši Pardubščí aneb budoucí potomkové jejich k tomu městu našemu Pardubicím užívati mají nyní i budoucně bez překážky nás, svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc i budoucích potomkuov našich, pánů a držiteluov Pardubic.

Což se pak dotýče řezníkuov domáciech, ti také když v trhový den na rynku stanú, s místa dávati mají k vůbci polovici toho, což hostinščí řezníci s místa dávají. Pakli by kdy v trhový den na rynku nestáli a stáli v krámích, tehda toho povinni nebudou dáti, což s místa k vůbci dávati mají.

Což se pak dotýče jarmarečného, též také kdož by co z domácích v jarmark prodával, s místa dáti má polovici toho, což hostinščí dávati budou.

Což se trhuov dotýče, ktož by co na trh vezl, od žádného nic aby kupováno nebylo na předměstí aneb v ulicích, než na rynk aby vezeno bylo aneb neseno. Pakli by kto od koho co kupoval buď na předměstí neb v ulicích a osvědčen byl, tehda ten, ktož by kupoval, aby k vůbci propadl deset grošuov bílých; a tomu, ktož by prodával krom rynku, aby jemu to, což prodával, pobráno bylo a dáno chudým do špitále.

Též i rybáři buď domácí neb jiní, jestliže by ryby říčné jinde prodávali v postný den, nežli u kaštny na rynku, buď na předměstí neb v ulicích, aneb domácí u sebe v domě, a usvědčeni byli: aby každý, ktož by v tom postižen byl, an kupuje, aby

propadl k vuobci deset grošuov bílých; a rybář které by ryby prodával, aby jemu pobrány byly a dány do špitále.

A protož my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, i s svými erby a budoucími potomky, pány a držiteli Pardubskými, slibujeme ctně a řádně bez přerušení v celosti zdržeti a zachovati lidem našim častopsaným i jich budoucím potomkóm ta svrchupsaná dání a svobody, beze všech zmatkuov a překážky všelijaké. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svú vlastní pečeť dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v sobotu na den Narození panny Marie, léta božieho tisícého pětistého devátého.

Listina pergamenová s visutou pečetí porušenou.

889.

Vladislav král připojuje k žádosti Vilíma z Pernšteina některé vsi, kteréž uvedeny nejsou v majestátech královských jemu daných, na zboží klášterův Opatovského, Sezemického a na Horu Kunětickou. Na hradě Pražském, 1509, 21. října. AČ. IV. 213.

890.

(y. XXII.) List krále Vladislava panu Vilémovi z Pernšteina na opravu kláštera s. Jakuba na předhradí Volomúckým.

Na hr. Pražském 1509, 13. list. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 104 b; arch. měst. Brn. f. 63 b.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni od urozeného Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššího hofmistra královstvie Českého, věrného našeho milého, abychom jemu na klášteře sv. Jakuba na předměstí Olomuckým ležícího, se vším a všelijakým příslušenstvím jeho vopravu dáti ráčili. K jehožto slušné prozbě nakloněni jsúce a pro dobré a užitečné toho kláštera, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto markrabie Moravský, dali jsme témuž Vilémovi z Pernšteina a jeho dědicuom nahořepsaný klášter svatého Jakuba na předměstí Olomúcském s lidmi a všelijakými příslušnostmi v opravu, a tiemto listem z mocnosti naší dáváme; chtiece tomu, aby on s dědici svými týž klášter v opravě své jměl a držel před každým člověkem, kdož by naň kolivěk a jakžkolivěk buď jakú mocí neb pychem neb kvaltem sahati, aneb které škody, bezpráví a překážky činiti chtěl v čemžkolivěk, v tom jich nikterak neopouščeje, a to tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala, tak aby panna i s svým konventem toho bez překážky užívati mohla, překážky žádné nemajíce v tom od něho svrchu psaného Viléma ani od jeho dědicuov, než on a jeho dědicové aby ten klášter i s jeho přieslušenstviem zpravovali spravedlivě, jakožto páni opravní toho kláštera, křivdy jim nižádné a překážky v jejich duochodech ani jejím lidem nečiníc. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto kázali jsme přivěsiti. Dán na hradě

našem Pražském ten úterý na sv. Brikcí, léta božieho tisícého pětistého devátého, královstvie našich Uherského dvatcátého a Českého třidcátého devátého.

Ad relacionem magistri domini Zdenkonis Leonis de Rozmital et Blatna, supremi purgrauii Pragensis ɔc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 384.

891.

Dlužní úpis Mikuláše z Hořic a na Pecce daný panu Petrovi z Rožmberka na 250 ſſ groš. pražs. Vedle Václava z Šternberka a Buriana Trčky z Lípy byl rukojmím a svědkem také Vilém z Pernšteina. Dat. 1509, 11. pros. Orig. perg. v archivu Třeboňském, Familie Hořický.

892.

Král Vladislav dává Vilímovi z Pernšteina opravu dědičnou na klášteře Oslovanském; téhož dne dal král Vladislav list témuž pánu na dědičnou opravu na klášteře Tišnovském. Dat. na hradě Pražském v pátek po sv. Lucii (14. pros.) 1509. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. fol. 105 a měst. Brn. f. 64. Výtah AČ. VI. 543 č. 384.

893.

Item list na papíře pánu JMti od krále Vladislava, jímž Jeho MKská povolení dává pánu JMti, aby k soudóm zemským v královstvie Českém stával, když by se JMti líbilo. (1509?) Arch. Frant. mus. v Brně, Cod. Pernst. fol. 116 b. — (Nevypsáno.)

894.

Na sněmu zemském učiněno zřízení o neodcizování zemí, měst, zámkův a panství od koruny České. Vedle jiných pánův a rytířův byl poslem ke dskám na to vyslaným také Vilím z Pernšteina. 1510 v lednu a únoru. DZem. VI.

895.

(con.) List správní od Mikuláše Štítovského z Bystřice na Štítovici panu Vilémovi z Pernšteina ɔc.

V Olomúci 1510, 16. ledna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 177; arch. měst Brn. f. 104 b—105.

Já Mikuláš Štítovský z Bystřice i s svými erby, první jistec a zprávce věcí důle psaných, vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a s radú přátel svých prodal sem a mocí tohoto listu prodávám a postupuji své vlastní zboží a dědicství, totiž štyry člověky v Štítovicích a jednoho člověka [v] Vrbatkách, se vším jejich příeslušenstvím, totiž s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s doly, s vodami tekutými i netekutými, s mezemi, s hranicemi, s užitky a požitky i se všemi poplatky, i se vším plným právem a panstvím, což k těm lidem od starodávna příslušie, a jak sem to sám držel, nic tu sobě ani erbuom svým ani budúciem potomkóm práva, panstvie ani kterého vlastenství nezachovávaje ani pozůstavuje, než to sem prodal ku pravému dědicství, jmění, držení a dědičnému požívání urozenému pánu

panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyžšiemu hofmistru královstvie Českého, erbóm a budúcím potomkóm JMti, za sto kop groší a za patnátste kop groší českých, kteréž sem od JMti hotové úplně a docela zaplacené vzal.

Protož já svrchupsaný Mikuláš z Bystřice i s svými erby, první správce nahoře i dole psaných věcí, a my Václav Pavlovský z Witbachu, Jan Krabice z Wejtmille, Jan z Čertoryj a na Dědkovicích, Vilém z Vickova a s Prusenic, Ctibor z Hrádku, Matiáš Sudlice s Žernovie, ruokojmie a spravedliví správce nahoře i dole psaných věcí, s ním s svrchu psaným Mikulášem rukú společní a nerozdílnú beze vší zlé lsti, omluv, zmatkův a fortelóv všelijakých svrchu psanému panu Vilémovi z Pernšteina i erbóm JMti to jisté zboží svrchupsané se vším jeho přieslušenstvím, když najprve dcky zemské v Olomúci otevřeny budú na prvniem sněmu panským neb konečně na druhém, ve dcky vložiti a vepsati a sobě i erbuom a budúcím potomkóm svým z desk vymazati a vypsati svým nákladem a svú prací, a po dckách vložení plná tři léta spravovati a osvoboditi od každého člověka svědského i duchovního i od sirotkuov a od židuov i od věnných práv, ktož by to zboží svrchu psané právem zemským nařekl, buď na všem neb na díle, tolikrát, kolikrát by toho potřeba byla kupitelóm našim svrchupsaným, a zvláště jim slibujem i za [ssutí], tak aby oni kupiteli naši svrchu psaní vdy při tom zboží be[z] zmatkuov zůstali. Pakli bychom všeho, což se v tomto listu píše, nedokonali . . . máme a slibujeme vjeti a vléci do města Prostějova. Tomu na svědomí a potvrzení a pro lepší jistoty pevnost my jistec i rukojmie nahoře psaní pečeti naše vlastní s našími jistým vědomím dobrovolně přievěsili sme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán v Holomúci v středu před svatú Pryškú léta Páně 1510.

Výtah AČ. VI. 543 č. 385.

Item smlúva, kteráž jest s týmž Mikulášem o Ščitovice, ta také při témž listu správním leží. Do DOlom. vepsáno v č. 17, f. 9.

896.

List krále Vladislava na výplatu Týneckého zboží Vilímovi z Pernšteina a synům jeho daný. Na hradě Pražském 1510, 31. ledna. AČ. IV. 214.

897.

Zápis učiněný do desk na soudu zemském.

V Brně dne 10. března 1510. — DBrn. kv. č. 14 f. 9.

Zbeněk z Kralic Viléma z Pernšteina i s erby jeho na puol Mohelně, na puol Kramolna, na puol Lhanic, na puol Kladorub, a na vsi tyto: Hluboké a Košíkov, s jejich se vším příslušenstvím, i na všicek jiný statek svůj, což jeho má anebo míti bude, přijímá na pravej a jednostajný spolek.

898.

Vladislav kral dává k přímluvě Jana z Pernšteina obyvatelům městečka Ivančic mostné.

V Olomúci 1510, 10. března. — Opis z r. 1663 v mus. Frant. v Brně.

My Vladislav ꝯc, že jest na nás vznesl urozený Jan z Pernšteina, nejvyšší komorník markrabství Moravského věrný náš milý, jménem opatrných purkmistra, konšel i vší obce městečka Ejvančic, kterak oni tu u téhož městečka velikými pracemi a náklady svými cesty spravují a mosty dělají, aby tudy ti, kteříž silnicemi pracují, bezpečněji, snadněji a lépe jezditi mohli: prosíc nás při tom, abychom témuž městečku Ejvančicům a obyvatelům jeho mostný dáti a znova vysaditi ráčili, tak aby oni tím dostatečněji ty cesty a mosty opravovati a zdělati mohli. K kteréžto prosbě a žádosti pro přímluvu nahořepsaného Jana z Pernšteina nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, radú věrných našich milých, mocí královskou a jakožto markrabě Moravský nahoře jmenovanému městečku a obyvatelům jeho nynějším i budoucím dali jsme a znovu vysadili mostný v témž městečku Ejvančicích, tímto listem z mocnosti naší dáváme a vysazujem, chtíce tomu a ustanovujíce, kdožbykoli tú silnicí a přes ty mosty pracovali aneb jezdili k jich trhuom s jakýmž koli obilím, z každého vozu po jednom penízi českém dávali a dávati povinni byli. Kteréhožto mostního též obyvatelé nynější i budoucí vedle takové naší vejsady a zřízení vybierati mají a moci budú nynie i po věčné časy budúcí, bez naší, budúcích našich králuov Českých a markrabí Moravských i jiných všech lidí všelijaké překážky. Přikazujíce všem úředníkuom a poddaným královstvie Českého a markrabstvie Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte častopsané obyvatele městečka Ejvančic nynější i budoucí při této milosti naší dání a vysazení toho mostnieho jměli, drželi a neporušitedlně zachovali, žádných jim v tom překážek nečiníce ani komu činiti dopouštějíce, pod uvarováním hněvu a nemilosti naší, budúcích našich králuov Českých a markrabí Moravských. Však proto chceme, aby dání a znova vysazení toho mostnieho bylo bez ujmy jednomu každému na spravedlivosti. Tomu na svědomí pečeť naši královskú k listu tomuto kázali jsme přivěsiti. Dán v Olomouci tu neděli postní, jenž slove Laetare, léta Božieho 1510, královstvie našich Uherského dvacátého a Českého třicátého devátého.

899.

Král Vladislav dává svolení k směně, kterouž učinili Jan z Lomnice a Jan z Pernšteina o rybníky.

V Olomúci 1510, 11. března. — Cod. Pernst. v arch. měst. Brn. f. 284 b.

My Vladislav ꝯc, že sou předstoupili před velebnost naši urozený Jan z Lomnice na Mezříčí, hajtman markrabství Moravského, a Jan z Pernšteina, najvyšší komorník

téhož markrabství, věrní naši milí, předkládajíc nám, kterak spolu frajmark neboližto směnu o rybníky jeden u vsi Rudvíkova, kterajž jest dědičný, a druhý Třtinský od Třebíče učinili, při tom nás prosíce, abychom jim k taj směně povolení naše dáti a jim toho potvrditi ráčili. K jejichžto prosbě pro služby jejich, kteréž nám činili a činiti nepřestávají, nakloněni súce, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím a radou věrných našich milých, mocí královskou v Čechách a jakožto markrabě Moravský k nahoře psanej směně povolení naše sme dáti a jim je potvrditi ráčili, a tímto listem dáváme a potvrzujem: tak aby týž Jan z Lomnice s dědici a budoucími svými ten rybník Třtinský, kterýž k klášteru Třebíckému příslušel, dědičně měl a držel a jeho, jakž najlépe věděti bude, užíval, tak také nahořepsaný Jan z Pernšteina s dědici a budoucími svými ten rybník u Rudvíkova má k témuž klášteru vedle jiného zápisného zboží míti, držeti a jeho jako svého vlastního požívati, bez naší, budoucích našich králuov Českých a markrabí Moravských i jiných všech lidí všelijakých překážek. Přikazujíc všem ouředníkóm a poddaným našim markrabství Moravského, věrným našim milým, abyšte nahořepsané hajtmana a komorníka s dědici a budoucí[mi] jich při té směně a frajmarku o ty rybníky měli a drželi a neporušitedlně zachovali, a jestli by vás za to týž hajtman požádal, jemu ten rybník Třtinský ve dcky zemské vložiti a vepsati rozkázali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomí pečeť naši královskou k listu tomuto kázali sme přivěsiti. Dán v Olomúci, v pondělí po neděli postní, jenž slove Laetare, léta Božího 1 . 5 . 1 . 0, království našich Uherského dvadcátého a Českého třidcátého devátého.

900.

Vilím z Pernšteina dává řezníkům v městě Pardubicích artikule cechovní.

Na Pardubicích 1510, 25. března. — Orig. perg. v arch. mus. česk.

Vilém z Pernšteina ɔc . . . že jsú předstúpili před nás věrní naši milí řemesla řeznického, kteříž jsú v městě našem Pardubiciech, snažnými prosbami a s pilností nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili při řemesle jich, aby cech míti mohli a jím se spravovati, tak jako v jiných městech v královstvie Českém se zpravují. Kdež já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, slyše jejich slušnou prozbu a jsúce k nim, k týmž svrchupsaným lidem našim řemesla řeznického, milostí naší nakloněni, a chtíce je opatřiti jako poddané naše věrné nám a milé, tuto milost sme jim učiniti ráčili při řemesle jich, aby tím lépe svú živnost mohli vésti v městě našem Pardubicích, a řád aby mezi sebou spuosobiti mohli na tento spuosob bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc i budoucích potomkuov našich, pánů a držiteluov Pardubic:

Item najprve cech aby měli a při něm se tak zachovali, jakož se tuto dole píše, tak a pod těmi pokutami, jakož dole psáno stojí.

It. cechmistři, kteříž by byli, přestúpil-li by který tovaryské svolení, daj dvénásob větší pokutu, než jiný tovaryš, tak pokudž by naň staršími mistry a tovaryši uloženo bylo.

It. starší, kteříž budou při nich, který by se čeho dopustil, daj třetinou větší pokutu, než jiný tovaryš.

It. ktož by cech pronesl, aby propadl do cechu kopu grošuov českých a kámen vosku, a rok před světnicí aby sedal; a při tom mohl-li by u tovaryšuov milost naleznúti, to buď nu tovaryšské vuoli.

It. ktož by neuctil cechu zahájeného a krámuov, aby dal bez milosti patnáste grošuov českých, a při tom aby trestán byl. jak by se tovaryšóm zdálo.

It. ktož by cechmistruov a starších tovaryšuov aneb jeden druhého kdežkolivěk neuctil, též aby dal tovaryšskú vinu.

It. též cechmistři a starší, když by se téhož dopustili, pokutováni aby byli, jakož svrchu psáno stojí.

It. každý řezník, který v krámě stojí, aby bil čisté maso na krám, ješto není závrativé ani nemocné, ani od vlka zkúsané ani šelmové, ani toho, které by bylo zchováno u málomocných ani u kata ani u koňědry; a kto by to přestoupil a byl by usvědčen, ten aby byl trestán od tovaryšuov, jak by se jim zdálo.

It. také v sobotní den neb ke dni trhovému aby žádný se jedni z druhými čtvrtinú nedělili, než dva spolu aby jedno hovado zabili a masem aby se zachystali, tak aby potřeba městu dána býti mohla. A také každý mistr sám osobně v sobotní den aby v krámích seděl a prodával; pakli by beze lsti nemohl, ješto by to vědomo bylo, buď že by doma nebyl a že by byl v Chrudimi na trhu aneb jinde po své potřebě, znesa to na cechmistry, tehda bude moci, osadě krám svuoj masem, pacholka místo sebe nechati, aby prodával. Pakli by z toho kto kam vyvinul a v tom se nezachoval, aby dal pokuty do cechu bez milosti patnátcte grošuov českých.

It. řezníci hostinščí, kteříž užívají toho řemesla v témž městě našem Pardubiciech, aby byli lidé zachovalí, též i rodičuov poctivých. Pakli by v tom který z nich se čeho dopustil neřádného, aby jemu toho trpíno nebylo. Také ti řezníci budou moci dobytek do toho města našeho svrchupsaného hnáti, a což přiženou k bitvě, to jim má ohledáno býti od dvú mistruov domácích posazených na to, jestliže jsou ta hovada, kteráž jsú přihnali, hodna k zabití aneb nic. Což by se pak hodilo podle schválení těch dvú mistruov, aby řezníci hostinščí to zabili; a což by se nehodilo, aby pryč vyhnáno bylo. A také tíž řezníci hostinščí hovada zbitá buď vcele nebo v polovicích [tím v]ším právem i z kůžmi k trhu budou moci voziti, však tak, aby to též ode dvú mistruov domáciech na to usazených bylo ohledáno, hodné-li jest k prodaji čili není; a jestliže by těmi mistry povědíno bylo, že jest

[. . .] aby jim pobráno bylo a dáno do špitále. Než což se dotýče drobuov vepřových, těch oni žádných [do města] našeho voziti nemají k trhu.

It. také řezníci hostinščí aby měli svobodu maso prodávati do dvatcíti hodin a nic dél; a což by koli do té hodiny nevyprodali, to aby jim pobráno bylo a dáno do špitále chudým od těch dvú mistrů, kteříž by na to usazeni byli.

It. učedlníci, kteříž by chtěli v to řemeslo vkročiti, aby byli lidí zachovalých, a sami též aby byli lidé zachovalí.

It. také žádný řezník aby kradeného dobytka nekupoval. Pakli by byl v tom kto usvědčen, aby byl trestán od tovaryšuov, jak by se jim zdálo.

It. kto by mluvil nectně mezi krámy před paními neb před kýmžkolvěk, a uslyší který mistr, aby dal pokutu, jak jemu tovaryši uloží.

It. když by se dva mistři svadili o jeden trh, tu aby byla dva člověky z mistruov k tomu posazena, a kterak ti dva mistři na to usazení ty mistry rozdělí o to, na tom přestati mají. Pakli by se který z nich protivil, tomu [sic] má ode všech mistrů trestán býti, tak jakž by se jim zdálo.

It. ktož nepřijde do cechu, když cechmistři rozkáží, aby dal viny bez milosti pět grošuov bílých do cechu.

It. když by jeden druhému překazil na jeho koupi kupováním a byl proto před mistry obžalován, aby byl pokutován, jakž by se tovaryším zdálo.

It. když by jeden člověk pobídil [sic] na dobytek řezníka jednoho, aby u něho koupil, a druhý uslyše to, i šel tam mlče, i koupil ten dobytek, a bude-li proto obžalován před mistry, buď od tovaryšuov trestán, tak aby se jim desátý kaal, a žádný aby se toho víc nedopouščel.

It. jestliže by ktokoli koupil dobytek u koho a nezaplatil jemu, a ten člověk, u kohož by koupil, žaloval naň cechmistróm, a on přiznal se k tomu: buď jemu krám zavřín, dokudž by jemu nezaplatil; a jestliže by přes to svévolně víko spustil. daj tovaryskou vinu. Pakli by dluhu zapřel, hledaj jeho ten člověk právem před rychtářem toho města našeho Pardubic.

Item což se dotýče vin, kteréž jsú v tomto listu položeny, aneb ač by cechmistři neb mistři na koho pro jakú příčinu vinu položili, ač by se kto které dopustil, buď kto z cechmistruov. mistruov neb tovaryšuov, a vzata s něho byla vina: těmi penězi, což by za viny vzali, nikam hýbati nemají, než k potřebě toho řemesla chovati mají, a nikam jimi nehýbati bez vědomí panského neb ouředníkuov JMti. Než což by znali dobrého a poctivého toho řemesla, tehda s vůlí ouředníkuov budou moci s těmi penězi učiniti a k dobrému toho řemesla obrátiti, kdež by se jim zdálo.

Tomu na svědomí a pro lepší jistotu my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr království Českého, pečeti [sic] naši vlastní dali jsme

přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ten pondělí na den blahoslavené panny Marie Zvěstování, léta božieho tisícého desátého.

Listina pergamenová s visutou pečetí zachovalou.

901.

Pře mezi Petrem z Greisnperku a Vilémem z Pernšteina o chytání pstruhů.

V Olomúci 1510, 19. dubna. — Olom. kn. půhonů v zemsk. arch. v Brně, č. 8. f. 189.

Léta 1510 fer. VI. ante festum s. Georgii Olomucii. Sedění první. Petr z Greysnperku pohání pana Viléma z Pernšteina, najvyššího hofmistra království Českého, z dědin ɔc, ze sta hř. gr. šir. českých, a tu jemu vinu dávám, že mi lidí svých z Svrchního Újezda, zejmena Valentu Martínka, Chvalu, Jana Rouska, Jakuba Šklubku, před panem hajtmanem a pány JMtmi k mej potřebě postaviti nechce. Ználi se ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chci na panském nálezu dosti míti. Škody opovídám.

Nález: Mezi Petrem z Greiznperku a panem Vilém(em) z Pernšteina, najvyšším hofmistrem království Českého, páni nalezli: Poněvadž pan Vilém ty lidi postavil, že jest tomu dosti učinil. Relatores pan Albrecht z Šternberka, pan Jindřich z Lichtenburka, a z vládyk Znata z Kukvic.

Týž Petr Greysnikar z Greysnperkn pohání pana Viléma z Pernšteina, najvyššího hofmistra království Českého, z dědin ɔc, ze CC hř. gr. českých, a tu jemu vinu dávám, že lidé jeho z Svrchního Újezda s některými holomky z zámku Helšteina strhli jsú mi potok muoj Odru, a vyvedše vodu z toku pravého, lapali jsú pstruhy, tu kdež spravedlivě lapati neměli, kteráž voda v obú břehú jest má, mně na tom mém užívání starodávním tím lapáním škodu učinili, a on pan Vilém toho napraviti mi nechce. Ználi se ɔc, pakli pří, ač jest věc vědoma, chci na panském nálezu dosti miti. Škody opovídám.

Nález: Mezi týmž Petrem z Greyzinperku a panem Vilémem z Pernšteina, najv. hofm. království Českého, páni nalezli: aby na to úřad veden byl, a páni slyšíc úředníky i jiné potřeby obojí strany, nález učiniti ráčí. Relatores pan Václav Berka z Dubé, pan Petr z Žerotína, a z vládyk Hron Blud z Kralic.

Mezi Petrem z Grayznperku a panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšším hofmistrem království Českého, páni nalezli: poněvadž Groyznykar dostatečněji provodí, než pan Vilém, že podle toho pruovodu Petr Grayznykar k tej řece Odře právo má. Tento potaz z pánuov vynesli jsú pan Václav Berka z Dubé a pan Petr z Žerotína, a z vládyk Bohuše ze Zvole.

902.

Smlúva [Viléma z Pernšteina] o mlýn Dvakačovský se panem Kostkou.

1510, 7. května. — Zbytek register u Jana Kyselky v Golč. Jeníkově f. 42 b.

Léta Páně tisícího pětistého desátého, v úterý křížových dní, stala jse jest smlúva dokonalá mezi vysoce urozeným pánem panem Vilémem JMtí z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšším hofmistrem královstvie Českého, s jedné, a mezi urozeným pánem panem Zdeňkem Kostkú z Postupic JMtí a na Litomyšli [s] strany druhý, takováto o mlýn Dvakačovský, že pan hofmistr JMt má ten mlýn zaplatiti a dáti zaň I^C ſſ a XXX ſſ míš. na ten způsob: aby zavdáno bylo v pondělí hodu Ducha svatého LXVI ſſ, a ty peníze do Štičan aby se na právo položily, a z toho dluhové tito platiti se mají, kterýmiž Tucha mlynář vinovat jest: Item Jírovi do Dvakačovic XII ſſ míš., it. panu Přibkovi navrátiti se má VIIɉ ſſ za to, co dal Augustinovi mlynáři; témuž panu Přibkovi úrokuov zasedělých IIII ſſ, a za roboty ɉ ſſ III g. It. Dlúhé a Budíkovi do Dvakačovic I ſſ, Vachtelce I ſſ, Petráčkovi Vaškovi do Štičan I ſſ, Augustinovi mlynáři peněz zasedělých za grunt XVIɉ ſſ XX g.: témuž peněz letošních o sv. Duše dáti se má XII ſſ; ostatek, což po těch dluzích zbude, to Ťuha [Tucha?] mlynář sobě vzíti má na tu sumu, co mu na tom mlýně zůstává. A ostatek těch peněz má se platiti na každý rok na středopostí po XIIII ſſ míš. až do vyplněné sumy svrchupsané, a z toho Ťuha bráti má od každých peněz II ſſ, pokudž Augustinovi jeho peniezi nevyjdú; než když Augustin svú sumu vybéře, tehdy má Ťuha bráti všech XIIII ſſ až do vyplnění sumy svrchupsané.

It. stavení všecko i s mlýnským kamenem toho mlýna pan hofmistr JMt má odtud sníti pryč, aby tu nic nezůstalo, než měštieště. Toho měštiště JMt pan hofmistr má užívati i jeho budoucí braním země ku potřebě toho stavu, a vrbí osekávati, kteréž na témž měštišti jest, kterýž JMt má pod týmž mlýnem, a jiným ničímž. Než lidé Dvakačovští na tom měštišti pásti mají na časy budoucí beze vší překážky. A okolo toho mlýniště mají tu lidé mezi vyznamenati pro potomní pamět, aby přes tu mezi země dále brána nebyla vuobci.

It. sádek a loučka nad mlýnem a rolí na stráni od téhož mlýna, to má uvedeno býti námi jednateli pod plat lidem JMti páně Zdenkovým, a což tu úroku a platu bude na svrchupsaných gruntech, ten má JMti panu Zdenkovi postoupen býti i s panstvím: a což se tu platu nedostane do té sumy, což jest JMt pan Zdeněk měl na tom mlýně, ten má pan hofmistr JMt panu Zdenkovi JMti ukázati, a list zhostní dáti tomu člověku i s panstvím, a též kury i roboty, což jest na mlýně bylo, aneb za každou slepici po I g. českém, a za den každé roboty ženné po II g. českých a za den roboty senné po I g. českém.

It. loučka od mlýna, kteráž za řekou leží, a druhá, kteráž leží za strúhú, slove Vokrouhlík, ty obě JMt pan hofmistr má pod plat uvésti panu Zdenkovi JMti.

It. ten kus louky, kterýž JMt pan hofmistr koupil u Rečka, člověka páně Zdenkova JMti, za XII ß míš., ten má JMt zaplatiti a držeti na časy budoucí; ale užívati jeho jinak nemá, než země braním na již psaný stav, avšak bez zkáze [sic] cesty, kteráž jde vedle řeky; toho kusu Reček užívati má travou.

It. stav ten pana hofmistra JMti, jakž nyní udělán jest zvajší, tak má držán býti na časy budoucí, a výše nic, a tak má námi smlúvcemi cíchován býti.

It. kterýmž lidem vodami skaženy jsou louky, kteráž na ně z té strúhy vychází, těm lidem aby jinde oddáno bylo tolikéž.

It. mlynář Tiuha [Tucha?], kterýž nyní na tom mlýně sedí, ten má při panu hofmistrovi JMti zůstati, a pan Zdeněk JMt má naň list zhostní dáti.

It. kdy by koli potřeba přišla stavu toho pod mlýnem opravovati, že pan hofmistr JMt v časích budúcích i dědicové a budúcí Jeho Mti plnou moc mají a jmíti budou, ten stav k břehuom přidělati a do břehuov vebrati a břehy opravovati, pokudž by jim potřeba kázala, avšak bez zkáze cesty, kteráž jde mimo týž stav.

It. kteréhož člověka s platem i s panstvím pan hofmistr JMt panu Zdenkovi JMti postúpí, jestliže by kdy klášter Podlažský se vším jeho k výplatě přišel, tehdy pan Zdeněk JMt toho člověka místo mlýna postúpiti má tomu, komuž by výplata příslušela; a též zase jestliže by kdy k výplatě přišel klášter ten, kterémuž jest ten člověk v Čankovicích, tehdy pan hofmistr JMt, dědici a budúcí JMti budou jmíti jiného člověka postoupiti panu Zdenkovi JMti, dědicuom aneb budúcím JMti, místo toho, s týmž příslušenstvím, jako tohoto.

It. což se řeky pod mlýnem dotýče v uobci Dvakačovské, aby ji vrbím nezavěšovávali, než zachovali ve všem příví [sic] podle prvnější smlúvy.

It. most, kterýž jest v uobci na staré řéčce, ten mají lidé Dvakačovští dělati sami a opravovati na časy budoucí, a pan hofmistr JMt má jim dáti ku pomoci IIII ß grošuov, a nyní lesu k tesání a IIII duby na trámy dáti jim má.

It. na těch rolích a lukách odvodí se platu ročního XIIII g. českých panu Zdenkovi JMti, kteréž byly k mlýnu Dvakačovskému; a člověk Š[tě]pán v Čankovicích, ten se JMti postupuje, a na něm se platu ukazuje ročního I ß grošuov XVIIIj g. českých, a ostatek, což přes to platu na témž člověku zůst[ává], to panu hofmistrovi JMti neb budoucím platiti má, a jiného na něm nic poz[ůstati] nemá.

A tak tyto smlúvy, kteréž jsou se mezi Jich Mtmi svrchupsanými pány staly dokonale, námi smlúvcemi Petrem Přibkem z Otoslavic, Bohuslavem Běškovcem z Běškovic, ty časy hajtmanem na Pardubicích, Janem Bartoušovským z Labouně, Bohuslavem Orelským z Sán, Matyášem z Kosoře, ty časy úředníkem na Pardubicích, a tak JMt pan hofmistr jednu ceduli řezanou té smlúvy má, a pan Zdeněk Kostka

JMt druhou. A tyto smlúvy s těchto cedulí řezaných Jich Mt páni s obú stran na pergamen vepsati je mají pod pečetmi Jich Mtmi [sic] i jiných dobrých lidí pro další pamět. Dány a psány léta a dne svrchupsaného.

903.

Jindřich z Lipého přidává manželce své Bohunce z Pernšteina nad věno její 1500 kop gr. č

Na Mor. Krumlově 1510, 22. května. — Orig. v státním arch. ve Vídni.

Já Jindřich z Lipého, najvyšší maršálek království Českého, známo činiem tímto listem všem vuobec, kdož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú: Jakož urozená paní paní Bohunka z Pernšteina, manželka má milá, věno své dckami zapsané má, kdež já svrchupsaný Jindřich nad věno její z milosti a lásky manželské jí přidávám patnáste set kop grošuov českých na takový spůsob: jestliže by jí paní Bohunce manželce mé milé pán Buoh déle živu býti dáti ráčil, nežli mně svrchupsanému Jindřichovi, tehdy Jan syn muoj, ač by v živnosti mé k letóm rozumným přišel, povinen bude vydati jí svrchupsané paní Bohunce v roce pořád zběhlém po smrti mé pět set kop grošuov českých, a hned potom též v roce pořád zběhlém druhých pět set kop grošuov českých, a tak opět v třetím roce pět set kop grošuov českých, a tak až do vyplnění tej summy patnáste set kop grošuov českých. Pakliby pán Buoh mne svrchupsaného Jindřicha prve smrti uchovati neráčil, nežli by Jan syn muoj k letóm rozumným přišel, tehdy poručníci statku mého budou povinni paní Bohunce manželce mé milé těch patnáste set kop grošuov českých z statku mého vydati tak a na ten způsob, jakož se svrchu píše. A to jí má tak držáno býti dostatečně a tomu se dosti státi všemu, což se v tomto listu píše, jakoby na to list dostatečný jměla na pargaméně s rukojměmi, tak podle obyčeje a řádu markrabství Moravského. Tomu na potvrzení svú vlastní pečeť k tomuto listu přivěsiti sem rozkázal; a pro širší svědomí připrosil sem urozených pánů pana Jana z Lomnice na Meziříčí, hajtmana markrabství Moravského, pana Prokopa z Kunštátu na Jevišovicích, urozených vládyk Jindřicha Jankovského z Vlašímě, Adama z Backovic, Znáthu z Drahanovic, že jsú pečeti své podle mé na svědomí přivěsili k tomuto listu; jenž jest dán a psán na Moravském Krumlově v středu po svatém Duše, létha páně tisícého pětistého desátého počítajíce.

Perg.; vedle páně z Lipého ještě přivěšeny dvě červené a 3 modré pečeti.

904.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a měšťany Králové-Hradeckými o lidi usedlé na gruntech pána z Pernšteina a měšťanů Hradeckých. S. l. 1510, 4. června. AČ. IV. 215.

905.

Vilím z Pernšteina propouští lidem poddaným ze vsi Prus a Podolíčka právo odúmrtní.

Na Hranicích 1510, 15. června. — Orig. perg. arch. města Přerova.

Vilém z Pernšteina ꝛc, pán a pravý dědic panství Helfenšteinského, i s svými erby a budoucími pány a držiteli Helfenšteinskými, vyznáváme . . . že jsou předstoupili před nás lidé naši ze vsi Prus, kterážto ves přislušie k špitáli Lipenskému, a z druhé vsi Podolíčka, kteráž přislušie k faře Lipenské a k tomu zádušie, s pilností a snažnými prosbami nás prosiec, abychom jim tu milost učiniti ráčili a odúmrti všecky propustiti . . . tuto milost sme jim učiniti ráčili a činíme, aby tím líp pod námi seděti a živiti se mohli a toho záduší odbývati, že ty odúmrti všecky, kteréž sou předkóm našim i nám spravedlivě náležely, týmž svrchupsaným lidem našim jsme propustili a tímto listem propouščíme, tak aby oni svrchupsaní lidee naši statky své buď mohovité neb nemohovité mohli dáti, poručiti za zdravého života neb na smrtelné posteli, komuž by se jim kolvěk zdálo a líbilo, buď přátelóm přirozeným neb nepřirozeným, buď na tom panství našem neb na jiném, řád a právo zachovajíc, a to bez překážky nás svrchupsaného Viléma, erbuov a budoucích potomkuov našich, pánuov a držiteluov Helfenšteinských, aneb i toho každého, ktož by toho zádušie v držení byl. Však s takovú výmienkú: jestliže by ktožkolvěk statek svuoj dal neb poručil na cizí panstvie komužkolvěk, tehda ten, ktož by k tomu statku právo míti chtěl aby se k tomu statku tu přibral a tu na té dědině jeho užíval. Pakli by jakžkolvěk jaká různice mezi přátely o ten statek byla, tehdy fojt a konšelé na té dědině je o to srovnati mají, a jinde nikdež o ten statek právem žádným sebe hleděti nemají, než tu na té dědině. Než jestliže by fojt a konšelé sami nemohli več trefiti, tehdy námi svrchupsaným Vilémem z Pernšteina ꝛc neb erby a budoucími pány a držiteli Helfenšteina aneb toho záduší o to srovnáni býti mají, aneb ouředníky Pernšteinskými nynějšími neb budoucími, a jiným žádným . . . Jenž jest dán a psán na Hranicích, tu sobotu na den sv. Víta, léta od narození syna Božieho tisícého pětistého desátého.

Listina pergamenová s visutou pečetí, jejíž okraj porouchán.

906.

Výpověď ubrmanská o pastvy blaně a trávníky u Dluhonic mezi Vilímem z Pernšteina a kapitolou kostela Olomúckého.

V Olomouci (1510, 28. června). — Cop. pozdější arch. kníž. v Roudnici P. 15/49.

Léta od nar. S. b. 1540 [sic] v pátek před svatejm Petrem a Pavlem apoštoly božími, stala se jest smlouva námi Albrechtem z Šternberka a Sla[v]kova a na Holešově, Jiřím z Vlašimě a na Ousově, Hynkem z Ludanic a na Roketnici, Jakubem

z Šárova a na Krumšteině [čti: Krumsíně], nejvyšším hofmistrem [čti: hofrychtéřem] margrabství Moravského, Václavem z Widbachu a na Pavlovicích, Záviší z Slavíkovic a na Lhotě mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyšším hofmistrem království Českého, s strany jedný, a velebnými kněžími kapitoly kostela Olomúckého z strany druhé: Jakož sou byli póhonové od svrchupsané kapitoly na svrchupsaného pana Viléma o trávník, pastvisko u vsi Dluhonic a pře, různice a žaloby o blaně, pastvisko a Coblovu louku, kteréž jest v tom blanie, a kout také v tom blaní: i přestaly sou obě straně o to mocně na nás, cožkolivěk mezi nimi vyřknem a za spravedlivé nejdem, že na tom dosti míti chtí. A protož my obrmané svrchupsaní na ta místa osobami svejmi vyjevše a toho všeho ohledavše, jich obapolnie pře, žaloby i odpor dostatečně vyslyševše, k tomu také i lidí starejch zprávu i přísahy dostatečně vyslyšavše, to všecko vážili sme a rozjímali, takto vypovídáme na jich mocné přestání na nás:

Nejprve o trávník pastvisko u vsi Dluhonic, poněvadž obú stran svědkové větší díl v tom se srovnávali, že na tom trávníku Přerovští i Dluhonští lidé spolu koně pásali až po jezero Kačičen a po Bečvu, aby ještě spolu pásali jedni z druhejmi, nepřekážejíc; než Dluhonští budou moci i jiné dobytky pásti na tom trávníku. K tomu také Dluhonští lidé jestliže by kdy při svých humnech na tom trávníku zahrádek přísadam[i] nadělali, aby jim v tom Přerovští nepřekáželi.

Což se pak blaní dotýče a lúky Coblovy a kouta podle Bečvy, to sme též dostatečně ohledali i uvážili, takto vypovídáme: Poněvadž kapitola svrchupsaná list od pana Jana Tovačovského z Cimburka před námi ukázali, kterýžto list zřetedlně ukazuje a svědčí, že lidé Dluhonští to blaní od pana Tovačovského koupili, zaplatili, v kterémžto blaní louka Coblova a ten kout leží, kteréžto blaní hejnejmi a ouředníky Tovačovskými obvedené a ukázáno jest, když se kup stal toho blaní, od toho lidé Dluhonští po svém kupu v požívání byli až do toho času: aby ještě tak požívali podle tohoto listu bez překážky po břeh vody Bečvy, kdež přechází blaní k břehu Bečvy proti Dluhonicím.

Tomu na zdržení a pro lepší pevnost toho všeho, což se nahoře píše, my obrmané svrchupsaní své vlastní pečeti přivěsili sme k těmto smlouvám a dali sme každé straně jednu. Dán v Holomouci léta a dne ɔc.

907.

Vilém z Pernšteina slibuje jako opravce kláštera sv. Jakuba v Olomouci, že nemá od toho kláštera nic odcizovati.

Na Tovačově 1510, 3. července. — Orig. perg. v arch. kapitoly Olom.

Já Vilém z Pernšteina ɔc jakož mám dání od najjasnějšieho knížete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ɔc krále a markrabí Moravského, pána mého

milostivého, na opravu dědičnou na klášteře sv. Jakuba na předhradí Olomúckém, kteréžto dání krále JMti jest mi ve dsky vloženo, kteréž všecko v sobě šíře okazuje a drží. Kdež já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ꝯc, chtě ten klášter opatřiti tak, aby radši zhůru šel, nežli by od něho co ubývati mělo, aneb aby kto pod mú výprosou od něho co odcizovati měl, napřed já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ani žádný pán, kterýž by to po mé smrti mým právem držel, nemá jim v ty důchody, kteréž jim spravedlivě přicházejí, sáhati, než aby oni svých důchoduov užívati mohli spravedlivě. Také nemá jim od toho kláštera žádných vsí ani lidí ani kruntuov odcizovati já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ꝯc, ani budoucí páni po mně, kteříž by to mým právem drželi, ani frejmarkuov žádných činiti, leč by s vuolí jejich bylo a že by na tom ty panny nynějšie neb budoucie své lepší znaly, to učiniti budem moci, však tak s povolením abatyše a konventu pro jejich dobré a s vuolí jejich, a jináč nic. Pakli by ony k tomu vuole nedaly abatyše a konvent nynějšie neb budoucie, tehda toho žádný nemuož a nebude moci já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ani budoucí potomci moji, ktož by to mým právem po mně držel, učiniti. A ony abatyše a konvent nynějšie neb budoucie mají se ke mně i k budoucím potomkóm mým zachovati jakožto ku pánóm svým. A já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, slibuji sám za se i za své potomky a budoucí pány, ktož by to mým právem drželi, to všecko, což se v tomto listu píše, věrně a právě zdržeti a v celosti zachovati beze všeho přerušení na budoucí časy. Tomu na svědomí a lepší jistotu svou vlastní pečeť dal sem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově, tu středu před svatým Prokopem, léta od nar. s. B. tisícého pětistého desátého.

Na proužku perg. pečeť dobře zachovalá.

908.

Vilém z Pernšteina prodává dvůr v Polouvsí u Nového Jičína Janovi Doubravovi.

Na Hranicích 1510, 4. července. — Orig. perg. v arch. zemsk. v Praze č. 89.

My Vilém z Pernšteina ꝯc, že jsme prodali a mocí listu tohoto prodáváme dvuor náš vlastní v Polouvsí, kteréž prve fojtství bylo, opatrnému Janovi Doubravovi, ženě jeho, dětem jeho i jejich budoucím potomkóm, za jistú sumu peněz, kteráž jest již nám od svrchupsaného Jana Doubravy zúplna zaplacena; a k tomu dvoru lán role a louku pod Hodišovcem, a chrast řečenou Hodišovec. A z milosti naší toto jemu přidáváme: Když by pastva padla na lesích našich, aby mohl svobodně hnáti šestero sviní na žalud bez uplacování, a více nic, do lesuov našich. Lesu k stavení a proutí k opletání jmá jemu dáváno a hajnými našimi ukazováno býti v lesích našich. Také z milosti naší přidáváme jemu, aby sobě mohl pivo vařiti k svému pití a čeledi své; než piva on prodávati nemá ani šenkovati, než k potřebě své toho

užívati. Z odúmrtí všech jej i jeho budoucí potomky, kteříž by na tom dvoře byli, propouštíme. Z fojtství a konšelství, z toho jej také vynímáme. A robot žádných nám činiti aneb našim budoucím potomkóm pánóm Hranickým povinen nebude, ani jeho potomci, kteříž by na tom dvoře byli. A on svrchupsaný Jan i jeho potomci budou dlužni a povinni nám pánóm Hranickým platiti a činžovati platu ročnieho třidceti grošuo českých, a to rozdílně, na svatý Václav patnácte grošuo českých a na svatý Jiří druhých patnácte grošuo českých, s toho dvora svrchupsaného, a to na časy budoucí. A ten plat svrchupsaný nám pánóm Hranickým spravíc každého roku, více nám povinni nebudou, než při tom při všem mají zachováni býti jako jiní dvořáci na panství našem Hranickém. A když by berně královská v této zemi volána a brána byla, tu my sobě, erbóm našim a budoucím potomkóm pánóm Hranickým pozuostavujem. A tomu všemu, což se v tomto listu píše, na zdržení a jistotu já svrchupsaný Vilém pečeť svou vlastní k tomuto listu přivěsiti jsem rozkázal. Jenž jest psán a dán na Hranicích, ve čtvrtek den svatého Prokopa, léta páně tisiecího pětistého desátého počítajíce.

Tergo: Dvořáka Polouveskýho.

909.

(q.) Smlúva mezi knězem Thomášem a kapitulú kostela Olomúckého a panem Vilémem z Pernšteina o půhony, kteříž byli s obú stran mezi nimi znikli o mlýn Tučapský a o stav i o jiné, a že touto smlúvou první smlúva se moří.

V Olomúci 1510, 4. července. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 496 b; arch. měst. Brn. f. 180-181.

My kněz Thomáš děkan a kněží z kapituly kostela Olomúcského i z budúcími potomky svými vyznáváme . . . Jakož sú různice byly nějaké a nesnáze mezi námi a urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšším hofmistrem královstvie Českého, s kteréžto různice a nesnáze i půhonové v knihách práva zemského stali sú se od nás na svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina, jeden půhon což sě stavu dotýče, kterémž sě voda žene pořád na mlejny Tučapský a jiený druhý mlýn, a druhý půhon o zrubání košuov mlynáři Nenakunskému; jakož pak o to všecko i smlúva mezi námi již psanými knězem děkanem, kapitolú kostela Olomúckého a urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina, Janem Kobíkem z Opatova, Mikulášem z Vilhartic byla se stala, kterážto smlúva jimi učiněná žádné moci nemá míti a v nic se obracuje a touto smlúvú dobrovolnú se mrtví. Kterážto smlúva dobrovolná, celá a dokonalá, námi již psanými kněžími z kapitoly a Benešem z Vahančic na místě svrchupsaného pana Viléma z Pernšteina taková se jest stala i o ty dva svrchupsané půhony:

Najprv o stav na Moravě nad Bolelícem, kterýmž se voda na mlýny žene, totižto na mlýn Tučapský, Nenakunský, Rakodavský, Vírovský, Thovačovský, že tu

mlynáři všeci jednostajně prací a nákladem stav ten svrchupsaný dělati mají; a přišla-li by na tom stavě jaká oprava, tuto mlynářé svrchupsaní tolikrát, kolikrát by toho potřebí bylo, ten stav opraviti nebo znovu udělati všickni zespolka mají, a on svrchupsaný pan Vilém z Pernšteina oc z lesu Bolelíckého k dělání toho stavu neb k opravě dříví dávati má, i zemi, což by potřebí bylo, z gruntuov svých. A již ti mlynáři ten stav svobodně dělati mají, a sobě vodu na mlýny vésti, bez našich svrchupsaných kněží i tudíž již psaného pana Viléma z Pernšteina všelijaké překážky. Než jestliže by se to přihodilo kdy a ta voda struhami na mlýny, kterými se žene, z kterého břehu se vytrhla anebo vytrhnúti chtěla, ta výtržka, mlynář, kteréhož by sě dotýkala a jemu možná a malá byla, tu opraviti sám má; pakli by nad jeho možnost byla, tehdy jemu jiní všickni mlynáři svrchní i dolní opravovati a napraviti povinni budou tolikrát, kolikrát by toho potřebí bylo. Pakli by tak věc veliká byla a znamenitá, že by tomu všickni odolati nemohli, tehdy my svrchupsaní máme jim pomoc rovnú učiniti. Ale což sě dříví a země dotýče, ač by toho potřeba byla, to má z gruntu a panstvie Thovačovského dáno býti.

Než což se mlynáře Nenakunského dotýče, jakož prvé z toho mlýna na Majetín za drva k dělání stavu a opravě bečku soli na každý rok vydávali, kterúž jest s sebe zplatil, že odtud se drev nedává žádných, než z lesu svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina: tu bečku soli z toho mlýnu nynější mlynář neb potomní za ta drva, co k tomu stavu již psaný pan Vilém z Pernšteina dává a dávati má budoucně, jakož se svrchupíše, jemu již psanému panu Vilémovi z Pernšteina, erbuom i budoucím potomkóm jeho pánóm Thovačovským na každý rok při s. Jiří dávati mají na Thovačov. Než jestliže by ten stav kdy zšel, že by se jím voda na ty mlýny nehnala, a jiný místo toho stavu udělán nebyl, a tak jestliže by z lesuov již psaného pana Viléma z Pernšteina na ten stav, kterýmž by sě voda na ty mlýny hnala, dříví žádného nedávala, tehda ten mlynář Nenakunský soli dávati povinovat nebude. Než jestliže by z lesuov již psaného pana Viléma z Pernšteina dříví se dávalo k dělání stavu nového, ač by se přihodilo v jiném místě kde dělati, tehda tu bečku soli z již psaného mlýna mají předse na zámek Tovačov dávati budoucně.

Což se mlynáře Tučapského dotýče, ta věc, jakž jest prvé byla od starodávna a ten plat, při tom se toho nechává.

Což se druhého půhonu dotýče o ten koš, toho mlynář Nenakunský nynější neb potomci jeho svobodu mají, jiný koš zase sobě udělati, ač se jim zdá, a jeho užívati bez všelijaké překážky. Tak se jest smlúva stala o groše staré, kteréž ze vsi Uherčic na každý rok na zámek Thovačov platili a vydávali, že za ten každý groš osm peněz bílých dávati mají na každý rok za sumu groší, což dávati mají na budoucí časy. A to všecko, což se v této naší smlúvě dobrovolně zavírá, my svrchupsaný kněz Thomáš děkan a kapitula kostela Olomúckého s již psaném pánem

panem Vilémem z Pernšteina obapolně slíbili sme sobě zdržeti na budoucí časy. Dán v Olomúci léta božieho tisícého pětistého desátého, den svatého Prokopa.

910.

(con. XXVI.) List od pana Jindřicha z Lippého, najvyššího maršálka království Českého, jímž dává a propouští many své, kteréž v Čechách měl, panu Vilémovi z Pernšteina ꝛc.

Na Mor. Krumlově 1510, 11. čce. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 107; arch. měst. Brn. f. 65.

Já Jindřich z Lipého, najvyšší maršálek království Českého, vyznávám ... Jakož jsem měl many své v Čechách, zejména tyto: Jindřicha Naza z Chřenovic a na Fridnavě, Jana Haukvice z Biskupic a na Krupé, Mikuláše Vonšovského, Petra z Kamberka a na Lipnici, Wolfa z Litovan, a ty sěm mocně dal a dávám urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina ꝛc, panu otci svému milému; a s povinnosti té, kterúž jsú mi byli povinovati, propúštím, a převodím všecko své právo, kteréž sěm já kolivěk k nim měl, nic sobě nepozuostavuje, na svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina ꝛc, pana otce svého milého, aby oni jemu to všecko činili a činiti povinni byli, což sú mně činili, a jím svrchupsaným pánem sě spravovali jako pánem svým; neb já sobě na nich nic tu nepozůstavuji, než všicko sěm naň převedl a tímto listem převodím, aby on tu všicku moc měl k nim, kterúž jsem já měl, aby on mohl říditi a s nimi činiti a k službám svým je obracovati, pokudž by sě jemu zdálo a líbilo. Tomu na potvrzení svú pečeť k tomuto listu přivěsiti sěm kázal; a pro širší svědomí připrosil jsěm urozeného pána pana Bočka z Kunstatu, urozeného vládyky pana Adama z Backovic a na Polici, že jsú pečeti své podle mé k tomuto listu na svědomí přivěsili. Jenž jest dán a psán na Krumlově Moravském ve čtvrtek před svatú Marketú, léta tisícého pětistého desátého počítajíc.

Výtah AČ. VI. 543 č. 386.

911.

Vilím z Pernšteina slibuje, že many v Čechách, kteréž mu Jindřich z Lipého dal v moc, zase postoupí synovi jeho Janovi z Lipého.

Na Mor. Krumlově 1510, 11. července. — Orig. ve dvorním arch. ve Vídni.

Já Vilém z Pernšteina ꝛc že jakož mi jest urozený pán pan Jindřich z Lipého, najvyšší maršálek královstvie Českého, pán a syn muoj milý, dal mi many své, aby ke mně zření měli, od kterýchž sem já již na to i slib přijal, však na takový spůsob: jestliže by na svrchupsaného pána pana Jindřicha pán Buoh smrť dopustiti ráčil, a pan Jan syn jeho po něm zůstal a přišel k letóm svým, aby statkem vládl a ty many své zase míti chtěl, tehda já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ꝛc mám a povinen budu jemu zase těch manuov v moc jeho postúpiti. Také ti manové svrchupsaní toho práva manského užívati mají a jím se spravovati, tak jakž sú jeho

prvé od starodávna užívali bez překážky. A pakli bych já svrchupsaný Vilém ꝛc to zboží skoupil od těch manuov svými penězi, a pan Jan to zase míti chtěl, dada mně rok napřed věděti, tehda já svrchupsaný Vilém mám jemu toho postoupiti, však tak, což bych já koli za to dal, ač bych co skoupil, aby mi od svrchupsaného pana Jana zase navráceno bylo. Pakli by mne svrchupsaného Viléma pán Buoh smrti neuchoval, tehda synové moji, kterýž by to kolvěk po mé smrti držel, též má učiniti a povinen bude, jako i já, tak se zachovati, jakž se svrchu píše. Tomu na potvrzení a lepší zdržení svú vlastní pečeť dal sem přivěsiti k tomuto listu; a pro širší svědomí připrosil sem urozeného pána pana Hynka Bočka z Kunštátu a na Polné, a urozeného vládyky pana Adama z Boskovic a na Polici, že jsú své pečeti vedle mé na svědomí přivěsili k tomuto listu; jenž jest dán a psán na Krumlově Moravském ten čtvrtek před svatú pannú Margethú, leta od nar. s. b. tisícého pětistého desátého.

Perg., 2 pečeti červené a 1 modrá.

912.

(d.) Smlúva mezi panem Janem z Pernšteina ꝛc a panem Bočkem z Kumstatu o Bojanovice.

Na Pernšteině 1510, 19. čce. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 109; arch. měst. Brn. fol. 66 b.

L. P. patnástistého desátého, ten pátek před svatú Maří Magdalenú, stala [se] jest smlúva mezi urozeným pánem panem Janem z Pernšteina najvyšším komorníkem markrabství Moravského z strany jedné, a panem Hynkem Bočkem z Kunstatu strany druhé, a to taková: že jest jmenovaný pan Hynek Boček z Kunstatu prodal ves Bojanovice za vosm tisíc zlatých uherských anebolito groší, po třech a po třiceti groších za zlatý počítajíc, s jejím se vším příslušenstvím, tak jakž sám držel, i s tím se vším právem, tak jakž list jeho svědčí. Na kterýž list dobrú vůli udělati má svrchupsanému pánu panu Janovi z Pernšteina ꝛc, a ten list i z dobrú vůlí při postupování lidí položiti má panu Janovi z Pernšteina ꝛc, a pan Jan má na sv. Jiří najprv přieščieho od datum smlúvy této zastúpiti pana Bočka ve dvú tisících zl. uh. u Talafúsa, a v pěti stech kopách grošuov českých u urozeného pána pana Jindřicha z Lippého, najvyššieho maršálka království Českého, a v pěti stech kopách groší českých u Jana Miroslavského; a potom hned na sv. Jiří, totiž v roce potom zběhlém, svrchupsaný pan Jan panu Hynkovi Bočkovi spolu dáti má čtyři tisíce zl. uh. aneboli groší, po třidceti třech groších bílých za zlatý počítajíc. A pan Hynek Boček svrchupsanému panu Janovi lidi postúpiti hned má, a při tom list s dobrú vůlí, kterýž na Bojanovice má, na devět tisíc zlatých položiti má; a pan Boček úroky, užitky i desátky, kteřížto užitkové k sv. Václavu jdú, ty on sobě vybrati má bez překážky páně Janovy.

Tomu na zdržení své vlastní pečeti dali sme přitisknúti k této smlúvě; a pro

lepšie svědomí připrosili sme urozeného pána, pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra království Českého, pana Adama z Backovic na Polici, že své pečeti podle našich na svědomí přitiskli k této smlúvě.

Jenž jest dán a psán na Pernšte[j]ně léta a dne svrchu psaného.

Výtah AČ. VI. 543 č. 387. — Do DBrn. č. 14 f. 13 vloženo dne 10. března 1511.

913.

(e.) Dobrá vuole od pana Bočka na Bojanovice panu Janovi z Pernšteina, panu Vilémovi z Pernšteina, panu Vojtěchovi z Pernšteina.

Na Polné 1510, 24. července. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 109 b; arch. měst. Brn. f. 67.

Já Hynek Boček z Kunstatu a na Polné vyznávám . . . že jakož mám list od urozených pánuov, pana Heralta a pana Ladslava bratří vlastních z Kunstatu a na Hodoníně, na devět tisíc zlatých uherských, kterýžto list svědší a ztahuje se na ves Bojanovice se vším jejím příslušenstvím, a při tom v tom listu stojí, kdož by ten list z dobrú vuolí měl mne svrchupsaného Hynka, že též právo k tomu ke všemu jmíti má, což se v tomto listu píše, jako já sám svrchupsaný Hynek Boček z Kunstatu ɔc. Protož já svrchupsaný Hynek Boček z Kunstatu tímto listem dávám dobrú vuoli a svobodnú sám od sebe i erbuov i budúciech potomkuov urozeným pánuom panu Janovi z Pernšteina, najvyššiemu komorníku markrabství Moravského, panu Vilémovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru království Českého, panu Vojtěchovi z Pernšteina ɔc, tak aby voni svrchu psaní páni k tomu ke všemu též právo i touž moc plnou jměli, což se v tomto listu píše, jako já sám svrchupsaný Hynek Boček z Kunstatu, beze všeho umenšení. Tomu na svědomí svú vlastní pečet přievěsiti sem dal k této dobré vuoli; a pro lepší jistotu připrosil sem urozeného pána pana Jindřicha z Lippého, najvyššieho maršálka královstvie Českého, a urozených vládyk pana Zeleného z Říčan, pana Markvarta Valeckého z Mírova, pana Jindřicha Jankovského z Vlašimě, pana Jindřicha Březnického z Náchoda, pana Jana Hostakovského z Arklebic, že jsú své pečeti podle mé na svědomí přievěsiti dali k této dobré vuoli, sobě i erbuom svým bez škody. Dán a psán na Polné v středu před s. Jakubem apoštolem, léta patnáctistého desátého.

Výtah AČ. VI. 544 č. 387.

914.

Jan z Pernšteina, nejvyšší komorník markrabství Moravského, dává otci svému Vilémovi z Pernšteina dobrou vůli na ves Bojanovice. Datum na Pernšteině v středu po sv. Jakubu apoštolu (31. čce) 1510. Jistcové: Adam z Backovic, Beneš z Vahančic, Jiřík Gedeon z Olešničky, Jan Plzák ze Zdětína, Jetřich Obešlík z Lipoltovic. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 110; měst. Brn. f. 67. Výtah AČ. VI. str. 544 č. 387.

915.

Vilím z Pernšteina dává lidem Bohdaleckým náhradu za to, co na gruntech jejich rybníkem Sklenským vytopil. Dat. na Pernšteině 1510, 31. čce. AČ. IX. 444.

916.

Vilím z Pernšteina a synové jeho Jan a Vojtěch slibují Prostějovským, že pro víru pod obojí utiskováni býti nemají, kněz římský pod jednou že na faru jich podáván býti nemá.

Na Pernšteině 1510, 4. srpna. — Orig. perg. arch. m. Prostějova.

My Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, Vojtěch z Pernšteina, vlastní bratří a synové svrchupsaného pána, i s svými erby a budoucími potomky našimi vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás opatrní purgmistr a konšelé města Prostějova, věrní naši milí, s pilností a snažnými prosbami nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili, aby od nás ani budouciech potomkuov našich od víry té, kdež obyčej mají přijímati podobojí spůsobú tělo a krev pána Krista, utiskáni nebyli, a také abychom jim my ani budoucí potomci naši kněze strany římské dávati neráčili za faráře.

Kdež my svrchupsaní Vilém z Pernšteina, Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina a synové svrchupsaného pána, slyšíc jejich slušnú žádost a jsúc k nim k týmž lidem našim milostí naší nakloněni, i také chtíce tomu, aby oni svrchupsaní lidé naši nynějšie neb budoucí při tom zůstati mohli, tak jakož navyklost mají přijímati tělo a krev pána Krista pod obojí spůsobou, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc, Jana a Vojtěcha vlastních bratří z Pernšteina, i budouciech potomkuov našich, pánuov a držiteluov panstvie Plumlovského aneb toho města Prostějova, a od toho aby utiskáni nebyli na budoucí časy od nás i od budoucích potomkuov našich pánuov a držiteluov panstvie Plumlovského aneb toho města Prostějova, než při tom aby zachováni byli od nás i od budouciech potomkuov našich, tak jakož se nahoře píše, na budoucí časy beze všeho přerušení.

Také toto jim svrchupsaným měščanóm našim Prostějovským z milosti naší činíme, že my svrchupsaní Vilém z Pernšteina, ɔc Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina a synové častopsaného pána, nemáme jim bez jich vuole k té faře Prostějovské žádného kněze římské strany dávati, kteříž přijímají pod jednou spůsobou tělo a krev Pána Krista, na budoucí časy. A jestliže by pak kdy přišlo, že by ten klášter, kdež nyní fara jest, v Prostějově prosouzen byl, takže by ten zákon, kterýž tu prvé byl, právem a spravedlivostí zase v to všel a v tom klášteře byl, tehda měščané naši Prostějovščí nynější neb budoucí budou moci sobě kostel ustaviti buď v městě neb před městem a jej za faru míti, a kněze v něm té strany, kterýž obyčej

má přijímati tělo a krev pána Krista pod obojí spůsobou, míti mají na budoucí časy, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina, Jana a Vojtěcha vlastních bratří z Pernšteina, i budoucích potomkuov našich, pánuov a držiteluov panstvie Plumlovského aneb toho města Prostějova. Než dokudž bychom kolvěk my svrchupsaní páni neb budoucí potomci naši z toho kláštera právem a spravedlivostí vyvedeni nebyli, tehda oni svrchupsaní měščané naši Prostějovščí mají míti při té faře, kteráž nyní jest, kněze strany té, kterýž obyčej má přijímati tělo a krev pána Krista pod obojí spůsobou, a jiného žádného na budoucí časy, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina, Jana a Vojtěcha vlastních bratří z Pernšteina, i budoucích potomkuov našich, pánuov a držiteluov panstvie Plumlovského neb toho města Prostějova. Pakli bychom kdy my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc, Jan a Vojtěch vlastní bratří z Pernšteina a synové častopsaného pána, neb potomci naši chtěli tu kdy kněze strany římské míti anebolito kněží, tehda budem to moci učiniti my neb budoucí potomci naši, však tak, abychom jemu tomu knězi aneb kněžím těm, kteréž bychom tu míti chtěli, kostel zvláštní ustavěli anebolito klášter v městě nebo před městem.

A my svrchupsaný Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, Jan z Pernšteina, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, Vojtěch z Pernšteina, vlastní bratří a synové svrchupsaného pána, slibujem jim svrchupsaným lidem našim Prostějovským sami za se i za erby a budoucí potomky naše, pány a držitele panstvie Plumlovského aneb toho města Prostějova, to všecko, což se v tomto listu píše, věrně a právě zdržeti a v celosti zachovati beze všeho přerušení, na budoucí časy. Tomu na svědomí své vlastní pečeti dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pernšteině v neděli před sv. Vavřincem, léta božieho tisícého pětistého desátého.

Tři visuté pečeti jsou úplně zachované.

917.

(r.) List správní od Václava Bílovského z Bohuslavic, jímž prodává dvuor svuoj v Bílovicích Matějovi Rauskovi z Prostějova.

V Prostějově 1510, 8. srpna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 293 b; arch. m. Brn. f. 124.

Já Václav Bílovský z Bohuslavic i s svými erby, první jistec a správce dolepsaných věcí, vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a přátel svých radou prodal sem a mocí listu tohoto prodávám své vlastní zboží a dědictví a žádnému nezávadné, dvuor svuoj vlastní ve vsi v Bílovicích, což sem tu měl dílu svého a držel, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, pastvištěmi, s chrastinami, s sady, s vodami tekutými i netekutými, s potoky, s rybníky, s rybniščemi, s haltýři i s jiným se vším příslušenstvím a panstvím, což k tomu dvoru příslušelo a přísluší od

starodávna, s mezemi, . . . ku pravému dědictví opatrnému Matějovi Rauskovi ż Prostějova a Barboře ženě jeho vlastní a dětuom jejich i budoucím potomkóm, a k jich věrným rukám urozenému vládyce panu Janovi z Čertoraj a na Dědkovicích, a Václavovi bratru vlastnímu svrchupsaného Matěje Rauska, za čtyři sta zlatých, po třidcíti groších širokých za zlatý počítajíce, anebo peněz za tu sumu obecně berných, sedm peněz za groš počítajíce, kteréž sem již hotové a zaplacené úplně a docela od již psaných kupiteluov vzal.

A protož já svrchupsaný Václav i s svými erby, první jistec a správce nahoře i dole psaných věcí, a my Havel Chudobín z Bořic na Krakovci, Mikuláš z Vrahovic na Drahanovicích, Jan a Aleš bratří z Švabenic na Laškově, Tomáš a Prokop bratří [. . .], rukojmie a spravedliví spoluslibce [s] svrchupsaným Václavem a żaň i za jeho erby všickni vespolek slibujem . . . to jisté zboží svrchupsané na prvním sněmu panském . . . aneb konečně na druhém, když dcky zemské v Olomúci otevříny budú, čisté a svobodné v dsky zemské vložiti . . . a po dskách vložení to zboží svrchupsané z[a] plná tři léta pořád zběhlá spravovati a osvobozovati od každého živého člověka. Zvláště také slibujem kupiteluom našim napřed psaným za ssutí, tak aby kupitelé naši vždy při tom zboží a dědictvie zůstali beze všeho zmatku. A pakli bychom toho čeho, což se svrchu i dole píše, na všem nebo na díle neučinili . . obyčejné [ležení] do města Prostějova. Tomu všemu na potvrzení a pro lepší jistoty pevnost a svědomí my všickni jistec a rukojmie nahoře psaní pečeti naše vlastní s jistým naším vědomím dobrovolně přivěsili sme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán v Prostějově ten čtvrtek před s. Vavřincem mučedlníkem božím, léta po nar. S. b. tisícího pětistého desátého počítajíce léta.

Výtah AČ. VI. 544 č. 388.

918.

Vilím z Pernšteina dává těm, kdož stavěti budou v Přerově pod kopcem, svobodnou lhotu na deset let.

Na Pardubicích 1510, 10. srpna. — Arch. zem. v Brně Pam. kn. Tovačovská f. 194 b.

Vilém z Pernšteina . . . že sme dali a mocí tohoto listu dáváme lidem svým v Přerově, těm, kteří se stavějí aneb stavěti budú pod kopcem od mlejna až do našeho dvoru, a i těm, kteří mají postavené a druhé na svém stavěti budou, lhůty let deset, a ti aby ve všem pokoji zachováni byli v těch letech. A po vyjití lhoty povinni budou vydávati platu každého IIII g. alb. starším dolejším. A ti všickni právo budou míti vařiti pivo sobě i s čeledí svou, kromě šenkování. A také právo plné budou míti s kopeckejmi, aby týchž svobod užívali, jako kopečští, všech robot prázdni byli, kromě k mlejnu, když by kopečští šli na robotu, tito také. A k tomu jednomu každému z těch dali sme zahradu z gruntuo našich, aby tím lépe seděti

mohli. A při tom jich slibujem zanechati. Tomu na svědomí pečet naši kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v sobotu na svatého Vavřince, léta od nar. S. b. tisícího pětistého desátého ɔc.

Viz listiny ddo. 1487, 23. října a 1489, 22. dubna v AČ. XVI. str. 316 č. 371, str. 330 č. 395.

919.

(x.) List správní na Popůvky od kněze Stanislava biskupa Olomúckého panu Vilémovi z Pernšteina ɔc.

V Brně 1510, 17. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 172 b; arch. m. Brn. f. 101 b—102.

My Stanislav z boží milosti biskup Olomúcký, a my kněz Václav děkan i všecka kapitola kostela s. Maurice v Kroměříži vyznáváme ... že s dobrým rozmyslem a s našiem jistým vědomím a jednostajnú vůlí dobrovolně prodali sme ves naši Popůvky, ležící blíž Přerova, a [v] Vinařiech jednoho člověka, s lidmi, s platy, s rolí oranú i neoranú, s lukami a pastvami, s pastvištěmi a lesy, háji, s chrastmi, s lovy, s hony, s mezemi, s hranicemi, se všelijakými poplatky, požitky a užitky, s vodami tekutými i netekutými, s poplatky, s jezery, se všem [sic] plným panstvím a přieslušenstvím, jakož ta ves Popuovky i s tím člověkem v Vinařích se všem, co k němu od starodávna příslušelo a přislušie a v svých mezích záleží a vymezeno jest, ... ku pravému dědictví svobodné a nezávadné urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, a erbóm jeho i tomu každému, ktož by tento list měl s jejich dobrú a svobodnú volí, aby též právo měl k těm ke všem věcem v tomto listu psaným, jako oni sami kupitelé naši, za puol páta sta zlatých dobrých uherských, váhy i mince spravedlivých, kteréž jsme již od nich úplně hotové a úplna zaplacené vzali.

A protož my Stanislav biskup, kněz Vácslav děkan i všecka kapitola svrchupsaní, první jistci a správce, a my Jan z Lomnice a na Mezříčí, hajtman markrabství Moravského, Albrecht ze Štermberka a z Lúkova, Petr Greyznykar z Greyznperku, hofrychtéř dvoru kněze biskupa JMti, Hynek z Kunčic a na Těšicích, Bernart Rychvaldský z Kateřinic, Martin Plzák z Křimic, rukojmie a správce a spravedliví spoluslibce nahoře i dolepsaných věcí, slibujem všickni vespolek, to jisté zboží svrchupsané se vším jeho přislušenstvím, když najprv dcky zemské v Olomúci otevříny budou, na prvním sněmu neb konečně na druhém ve dcky zemské vložiti .., a po dskách vložení za plná tři léta slibujem spravovati a osvobozovati od každého člověka; a zvlášče jim slibujem i ssutí, aby oni kupitelé naši svrchupsaní vdy při tom zboží beze všech zmatkuov zůstali. Pakli bychom toho všeho neučinili ... obyčejné ležení do města Olomúce ... Tomu všemu na pevnost a zdržení my Stanislav biskup Olomúcký, a kněz Václav děkan i všecka kapitola kostela s. Maurici v Kroměříži, a my rukojmie svrchupsaní pečeti naše vlastní s naším jistým vědomím k tomuto listu přivěsiti

jsme dali. Jenž jest dán a psán v Brně v úterý na den s. Lamperta, léta od nar. S. b. tisícého pětistého desátého počítajíce.

Přiložen vklad téhož zboží ve dsky zemské. — Výtah AČ. VI. 544 č. 389.

920.

Dobrá vuole od purgmistra a rady města Třebíče panu Vilémovi z Pernšteina a panu Janovi a panu Vojtěchovi bratřím z Pernšteina ꝛc [na list kněze Trojana opata i všeho konventu kláštera Třebíckého na 80 ſſ gr. č.].

Na Třebíči 1510, 25. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 405; arch. mus. Brn. f. 135.

My purgmistr a rada města Třebíče, nynější i budoucí, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří nebo čtouc slyšeti budou: Jakož jmáme list na pergameně na velebného kněze Trojana a opata i všeho konventu kláštera Třebíckého, kterýžto list svědčí nám na vosmdesát kop grošuov českých jistiny a na úroky, kteříž jsú nám zadržáni byli od zkažení města našeho Třebíče, totiž od XLti let a dvú let, až do tohoto času, kdež pak ta jistina svrchupsaná i s úroky nám zadržalými od urozených pánů pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššího hofmistra království Českého, a pana Jana z Pernšteina, najvyššího komorníka margrabství Moravského, pana Vojtěcha z Pernšteina, pánů našich milostivých, jest nám zpravena a úplně docela zaplacena; a v témž listu též stojí, kdož by ten list měl s dobrú volí nás svrchupsaných purgmistra a rady města svrchupsané, že též právo k tomu ke všemu míti má, což se v tomto listu píše, jako my s svrchu psaní purgmistr a rada města svrchu psaného.

A protož my již častokrát psaný purgmistr a rada nynější i budúcí tímto listem na těch LXXX ſſ grošův jistiny a na úroky nám do toho času již spravený dáváme dobrú vuoli a svobodnú, sami od sebe i budúcích potomkuov svých, svrchupsaným pánuom panu Vilémovi, panu Janovi, panu Vojtěchovi z Pernšteina i jich erbuom, pánuom našim milostivým, tak aby svrchupsaní páni k tomu ke všemu též plné právo i tuž plnú moc jměli, což se v tomto listu píše, jako my sami svrchupsaný puorgmistr a radda města svrchupsaného, beze všeho umenšení.

Tomu na zdržení svú městskú pečet dali sme přivěsiti; a pro lepší jistotu na svědomí připrosili jsme urozených pánuov, pana Zdenka a pana Jana bratří z Waldšteina a na Brtnici, a urozených vládyk pana Jana Březnického z Náchoda a z Březníka, pana Jana Kobíka z Opatova, pana Jana Hostakovského z Arklebic, pana Zdenka z Kamberka, že jsú pečeti své podle naší přitisknúti k tomuto listu dali, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest dán a psán v Třebíči léta od nar. S. b. tisícího pětistého desátého počítajíc, v středu před s. Václavem.

921.

Vilém z Pernšteina zakládá špitál pro 5 lidí na předměstí Pardubickém.

Na Pardubicích 1510, 28. září. — Orig. perg. mus. m. Pardubic.

My Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, známo činime . . . že jakož sme udělali špitál nový v předměstí u Pardubic, v kterémžto špitáli pět chudých ustavičně chováno býti má na budoucí časy z panstvie našich, kteréž nyní držíme neb potom bychom drželi, ač by nám toho pán Buoh příti ráčil; k kterémužto špitáli a na ty chudé ukázali jsme pětmecítma kop míš. platu každý rok, kterýchžto pětmecítma kop má na budoucí časy vydáváno býti k tomu špitáli, polovici hned na sv. Havla najprv přieščího má se počíti dávati, a polovici na sv. Jiří hned potom příščího, a tak vdy [sic] každý rok k tomu špitáli těch pětmecítma kop míš. vydáváno býti má na budoucie časy. Jakož pak kšafty, kteréž sme učinili, ač by na nás pán Buoh smrt dopustiti ráčil, kterýž jeden v Praze na rathúze a druhý v Brně též na rathúze leží v jedna slova, těmi se spraviti bude moci, odkud ty peníze svrchupsané k tomu špitáli dávány býti mají. Než my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc, pokudž nám pán Buoh zdraví popřeje, sami je rozkážem spravovati; než po smrti našie odkud dávány budou míti býti, kšaftem se budou moci zpraviti.

A protož my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc, na tento čas ten svrchupsaný špitál poručili sme a poroučíme k opatrov[ání] purgmistru a konšelóm města našeho Pardubic, aby oni jej opatrovali a péči o něm měli a jej dostatečně zpravovali, přihlédajíce každý den, aby se chudým tak potřeba daala, jaká na to sluší, a hned to mezi sebou aby zřídili, jak má k tomu přihlédáno býti, a kto je má opatrovati. Pakli by jakéžkolvěk obmeškání purkmistrem a konšely přišlo, tehdá pán neb úředník na páně [místě], kterýž jest neb potom by byl, má toho neobmeškávati a k tomu sám také přihlédnúti, úředníkóm jiným rozkázati; a jestliže by znal, že by purgmistrem a konšely co sešlo, bez milosti vedle provinění aby trestáni byli. Též purgmistr a konšelé mají hned jednoho zednati, kterýžby také jeden z nich byl, aby tu při nich byl a co by jim třeba bylo, aby je opatroval. Pakli by to nemohlo býti, má jiného zednati, by měl šestý býti, kterýž by je opatroval dostatečně. Což se chleba a piva do toho špitále dotýče, to s hůry nyní i na budoucí časy dáváno jim býti má, na každého ch[udé]ho k obědu dva pecénky chleba, a k večeři tolikéž, a konev piva mírná, kteráž již udělána jest. A purgmistr a konšelé Pardubščí ty peníze, kteréž k tomu špitáli dávány budou od nás, k sobě přijímati mají, i jiné peníze, kteréž by chudým dávány byly od kohožkolvěk. A vdycky od sv. Havla počnúc v roce počet činiti mají úředníkóm Pardubským, jak jsou ten rok

ten špitál řídili, a co jsou na chudé ten rok naložili, aneb co sou jim dobrého zřídili ten rok svú opatrností.

A tento list má trvati a toto zřízení dotud, dokudž by to od nás neb od budouciech potomkuov našich, pánuov a držiteluov Pardubských, jinak změněno nebylo; však tak sobě to pozůstavujem, abychom my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ꝛc neb potomci naši toho vuoli měli změniti neb učiniti s tím, jakž by se nám kolvěk zdálo a líbilo, jakož o tom o všem v kšaftu našem šíř napsáno stojí; pak již jakž bychom to kolvěk jinak zřídili, proto těm chudým v tom špitáli nemá na ničem umenšováno býti, a ten špitál tak má při tom státi a zůstati, pokudž pán Buoh bude ráčiti.

Což se pak toho kostelíka dotýče, kterýž jest udělán tu u špitále pro pohřeb jejich, ten také opatrovati mají, a kdež jest co potřebí v něm opraviti neb co dodělati, to aby opravili, a pohřeb, kde se klásti mají, aby sobě zpuosobili a udělali; a již tu k tomu kostelíku aby o pohřeb hleděli z města i z předměstí, kteráž jsou nyní okolo města aneb potom budou, a jinam nikam. A také toho pilnost aby měli, aby kněz tu časem sluhoval, pomnějíc na to, že tu jejich těla mrtvá ležeti mají.

Tomu na potvrzení a lepší zdržení my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, svú vlastní pečeť dali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubiciech v sobotu na den sv. Václava dědice Českého, léta božieho tisícého pětistého desátého.

Listina pergamenová s visutou pečetí zachovalou.

922.

Při sněmu konaném na hradě Pražském 1510 při svatém Havle (16. října) byl vedle jiných poslem z celého sněmu ke dskám zemským vyslaným Vilém z Pernšteina. Memorabil. v arch. města Kutné Hory.

923.

(t.) Smlúva mezi panem Janem z Lomnice, hajtmanem markrabství Moravského, panem Janem z Pernšteina najvyšším komorníkem markrabstvie Moravského, o frejmark rybníkem Stržinským od zboží Třebíckého na rybník Rudikovský, kterýž slove na Březině, od zboží Mezříckého.

Na Mezříčí 1510, 2. list. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 403; arch. mus. Brn. f. 134 a 282.

L. P. tisícího pětistého desátého, tu sobotu po Všech svatých, stala se jest smlúva dobrovolná a celý a dokonalý frejmark, na povolení najjasnějšího knížete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ꝛc krále a margrabie Moravského, mezi námi Janem z Lompnice a na Mezříčí, hajtmanem margrabství Moravského, s jedné, a Janem z Pernšteina, najvyšším komorníkem téhož margrabství Moravského, s strany druhé, a to taková, že rybník Stržinský*) od zboží Třebíckého já

svrchu psaný Jan z Pernšteina, kerýž leží na gruntích Nětinských, dávám nahořepsanému panu Janovi z Lompnice, erbóm i potomkóm jeho k dědictví a k požívaní na budoucí časy. Také na tý hrázi aby mohl vodu hnáti s toho rybníka Stržinského na rybník Nětinský tou strouhou, kteráž jest v kruntech Nětinských, jakož ta strúha vymezena jest šesti loket plátenních šíří, kterúžto struhú voda jíti má bez překážky svrchupsaného pana Jana z Pernšteina, erbuov jeho i všech potomkuov, držiteluov panství Třebíckého, do rybníka Nětínského; a byla-li by potřeba od tej struhy brázdu hnáti přes ty lúky Nětinské, aby voda mohla jíti bez překážky na rybník Nětínský, to bude moci učiniti již psaný pan Jan z Lompnice, erbové i potomci jeho. Také byla-li by potřeba zemi bráti k tomu rybníku Stržinskému k opravě z tej hrázi, bude se moci země bráti tu pod hrází, pokudž zamezeno jest. Také nahoře psaný pan Jan z Lompnice má most kamenný udělati dvanásti loket zšíří před tú struhú, kteráž udělána jest, a to svým nákladem. Také v rybníku Stržinském nelmá [sic] bráněno býti lidem Nětinským dobytkuov napájeti i prochlázeti.

Za kterýžto rybník Stržinský a struhu nahoře jmenovanú já Jan z Lompnice oddal sem a oddávám rybník svuoj dědičný v gruntích Rudvikovských, kterýž slove na Březině, od zboží Mezříckého nahoře psanému panu Janovi z Pernšteina, erbóm jeho, potomkóm i budoucím držitelóm panství Třebíckého; kteréhožto rybníka budú moci užívati k svému užitku na tu hráz a na ten splav, který od starodávna udělán jest; a také byla-li by potřeba kdy zemi bráti k opravě k tej hrázi toho rybníka na Březině, bude moci brána býti u konce hráze, pokudž zamezeno jest. A za tu struhu, keráž v kruntích Nětinských jest, oddal jest častopsaný pan Jan z Lompnice lidem Nětinským pastviště, keréž jde vedle rybníka Nětinského až k hrázi, keráž mezi rybníkem Nětinským a Lavickým až po tu strúhu, keráž jde z Nětinského rybníka až do Lavického, a potom od tej hrázičky až k silnici, jakož vymezeno jest, a tú cestú silnicí až pod rybník Nětinský k stráni doluov, pokudž zamezeno jest, až po potok hraničný. Také přes to pastviště již psaný pan Jan z Lompnice, erbové i budoucí potomci jeho budú moci jeti k rybníkóm Nětinskému a Stržinskému bez překážky, sobě přivésti i odvésti, pokudž by jim potřebí bylo.

A k této smlúvě na svědomí a zdržení my nahoře psaný Jan z Lompnice a Jan z Pernšteina naše vlastní pečeti s naším jistým vědomím přivěsiti kázali sme. A pro širší vědomost připrosili sme urozených vládyk pana Jana Plzáka ze Zdenína a na [Ra]dkově, pana Jiříka z Jesenice a pana Jana Kobíka z Opatova, že jsú k této smlúvě pečeti své vedle našich přivěsili sobě i svým erbuom bez škody. Actum Mezerzicz anno et die ut supra.

*) Codex Pernsteinský chovaný v archivu m. Brna má na fol. 282: Trzstinský.

924.

Usnešení všech tří stavův kraje Hradeckého na sjezdu krajském v Hradci Králové.

V Hradci Králové 1510, 12. pros. — Souč. opis arch. Třeb. Hist. č. 3552.

Letha patnáctistého desátého, ve čtvrtek před svatú Lucií byl jest sjezd položen v Hradci všeho kraje Hradeckého pro dobré obecné téhož kraje, aby ten kraj mohl od zločincuov i jiných zlých lidí upokojen býti. Na kterémžto sjezdu ráčil jest svú osobú býti urozený pán, pan Vilhem z Pernšteina na Helffenšteině, najvyšší hoffmistr království Českého, i jiní páni páni, rytieřstvo, páni Hradečtí i poslové jiní z měst. Na kterémžto sjezdu toto jest sjednáno a na konečném zuostáno:

Najprvé, aby každý pán, rytieřský člověk i město zřídil na svých gruntích o povalečích, rajthařích, zlodějích i povalečích, aby přechováváni nebyli, tak jakož zřiezenie zemské ukazuje; a to hned od dnešnieho dne aby opatřili jeden každý.

Druhé, kohožbykoli páni hajtmané kraje Hradeckého obeslali, buď pána, rytieřského člověka neb město, a počet koní a pěších na koho co položili podle slušnosti: že každý beze vší odpovědi i výmluvy má se v tom tak zachovati a poslati, což naň uloženo bude. A pakliby hajtmané svými osobami táhli, aneb jeden z nich a kohožbykoli obeslali k tažení s nimi neb s ním, má beze vší odpornosti táhnúti, a domuov se nenavracovati bez vuole hajtmanuov, než na místo dotáhnúti. A jestližeby kdo honě na místo nedohonil a domuov se vrátil, a bylo naň to uznáno, má se k takovému jmieno býti podle zřiezenie zemského, tak že to má na najvyššieho pana purkrabí Pražského vzneseno býti. A pan purgkrabie najvyšší má jej obeslati a dvě neděle napřed věděti dáti. A když stane, má vedle viny své súzen býti.

Třetí, na tom sú se svolili, kohožbykoli z pánuov, rytieřstva neb z měst páni hajtmané obeslali, aby lidi své neb zločince postavili, že to každý má a povinen bude učiniti.

Čtvrté, ktožbykoli, od pánuov hajtmanuov obeslán jsa, nestál, má to býti najvyššiemu panu purkrabí oznámeno. A pan purkrabie má jej obeslati, aby před ním stál. A když stane, má jej ctí a věrou zavázati, aby před pány a vládykami v zemském soudu stál. A več to páni obrátí, to při Jich Milosti bude.

Páté: Jestližeby byl který pán, rytieřský člověk neb město od pánuov hajtmanuov obeslán, aby člověka svého před nimi postavil, má jej postaviti. I o služebníka též, jestližeby se seznal, že jest jeho služebník, má jej postaviti, když by obeslán byl. A jestližeby toho člověka neb služebníka beze lsti míti nemohl, jsa obeslán, to se přepúští k jeho dobré pověsti, že jest ho na ten čas mieti nemohl; to jemu ke škodě býti nemá. Pakliby potom, moha jej jíti, i nejal, má o to k němu hleděno býti, což by té škody bylo, aby jí napravil, kterémuž by ten člověk neb

služebník učinil. Pakliby v tom ujití téhož člověka neb služebníka kto jiný jieti mohl, že to každý muož učiniti.

Šesté: Což se poprav neb zločincuov dotýče, o tom jest takto zřiezeno: že to má na najvyššieho pana purkrabí Pražského vzneseno býti, aby to ráčil z komory královské neb z duochoduov Jeho Milosti opatřiti, aby odtud od popravy zločincuov placeno bylo. A to placení od zločincuov má býti, kteříž by od pánuov hajtmanuov zdviháni byli. Ale ktož by k popravě dal zločince a práva k němu žádal, ten od něho má sám zaplatiti. A pakli by kto pro zemskú obranu zločince vzal, a byl k popravě dán, že má od něho také z královských duochoduov zaplaceno býti.

Také jest na tom zuostáno, což se zámkuov krále JMti dotýče, jakožto Poděbrad, Kolína, Hradiška: když by od pánuov hajtmanuov úředníci těch zámkuov obesláni byli, buď sami táhnúti neb lidi poslati, mají se v tom též zachovati jako jiní krajané. A to jim má najvyšší pan purkrabie Pražský rozkázati, poněvadž on nynie královské zámky a duochody řídí a spravuje.

Protož toto naše sjednánie a svolenie zemskému zřiezení k žádné újmě býti nemá, ale zřiezenie zemské v své mocnosti nepohnutelně zuostati má.

925.

Zdeněk Kostka z Postupic potvrzuje městu Litomyšli svobody a práva a přidává jim některé milosti.

Na Litomyšli 1510, 26. pros. — Opis pozd. arch. kniž. v Roudnici P. 15/50.

Zdeněk Kostka z Postupic a na Litomyšli tímto listem všem vuobec, nynějším i budoucím, známo činím: Jakož častokráte pilnými a žádostivými prozbami jsa napomenut a prošen od opatrných mužův, purgkmistra a konšel i vší obce Dolejšího i Hořejšího města mého Litomyšle, věrných mých milých, abych jim z milosti práva, zápisy, vejsady, nadání a obdarování, kteráž od nejjasnějších císařuov a králův Českých, od důstojných biskupuov Litomyšlských i od pánův a předkův mých, držiteluov panství Litomyšlského, mají a užívají, potvrdil: já znaje ustavičnú víru jich s poddanou povolností, kterouž k předkům mým měli, činili a zachovávali, i mně činili, činí a činiti nepřestávají, k častým jich prozbám jsa milostí svou nakloněn a chtě tomu, aby svrchujmenované město mé Litomyšl za dnův panování mého a mých dědicuov raději rozmnožení a zlepšení přijalo, nežli by jakým soužením proti svým vejsadám a svobodám menšiti a snížiti se mělo, napřed z milosti své, kterouž k nim mám, a z dobrým rozmyslem i s radou pánův a přátel mých dobrých milých všecka práva, zápisy, vejsady, nadání a obdarování, na ně potvrzení a dobré obyčeje, kteréž od starodávna měli, zachovávali a užívali jsou, oblibuji, schvaluji, upevňuji a mocí listu tohoto potvrzuji, tak aby oni i jich budoucí jimi

se řídili, spravovali a jich užívali a při nich ode mne, dědicův a budoucích mých, držitelův panství Litomyšlského, zachováni byli bez překážky nyní i na časy budoucí.

Při tom svrchupsaným purgkmistru, konšeluom a vší obci Dolejšího i Hořejšího města mého Litomyšle, nynějším i budoucím, zvláště tyto dolepsané věci a artikule z milosti své a pro rozmnožení a dobré užitečné nadepsaného města mého přidal sem a mocí listu tohoto jim dávám, zapisuji a osvobozuji od sebe i od dědicův mých a potomních pánuov, držiteluov panství Litomyšlského: Najprve jakož Beneš s Lánův nebožtík od své role dal jest k obci Litomyšlské čtyry pruty rolí příležící nad cestou Kornickou, že já z těch čtyr prutův role úrok i s robotami sem jim od sebe i od dědicuov i potomkův svých dal a odpustil. Item lázni příležící u České brány, tu sem jim také dal mocně, i s tím měštištěm, aby ji k obci užívali a sobě k užitku přivedli, jakž nejlépe moci a rozuměti budou, bez překážky a placení s ní mně, dědicuom mým i potomním pánům, držitelům Litomyšlským. Item louku, kteráž lidem jich z Sloupnice oddána jest u Heřmanic příležící, a to za grunty jejich, po kterýchž struha na rybník Heřmanský udělána jest, a hať a role u Budislavě, ješto slove Záskalí, kterou sem jim také oddal za to, že sem jim rybníkem Posekancem některé grunty jich zatopil; tu louku i také tu hať a roli svrchu jmenovanou jim zapisuji, ujišťuji a osvobozuji, i s jinými svrchudotčenými artikulemi (sic), tak aby oni to drželi a užívali jako svého vlastního, bez všelijakého mého, dědicův a potomkův mých, držitelův panství Litomyšlského, naříkání a překážky.

Na potvrzení a zdržení všech věcí svrchupsaných já napředpsaný Zdeněk pečet mú vlastní s mým jistým vědomím rozkázal sem přivěsiti k tomuto listu. A pro širší svědomí prosil sem urozených pánův, pana Albrechta z Chlumu a na Košmberce, pana Buriana Špetle z Janovic, a urozených vládyk Bernarta z Přibeslavic a Jana mladšího ze Vchynic, že jsou pečeti své podle mé na svědomí k tomuto listu přitiskli, sobě a svým budoucím beze škody. Jenž psán a dán na Lithomyšli ve čtvrtek den svatého Štěpána mučedlníka božího, léta Páně tisícího pětistého desátého pořád běžícího.

926.

(z.) List správní od Viléma z Vickova na dvůr [v] Vládyčím Oujezdě panu Vilémovi z Pernštejna.

Na Přerově 1511, 20. května. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 173 b; arch. m. Brn. f. 102 b-103.

Já Vilém z Vickova a s Prusinovic i s svými erby vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a přátel svých radú prodal sem a mocí listu tohoto prodávám od sebe a od erbóv svých dvůr svój vlastní dědičný, ležící v Vládyčím Újezdě, kterýžto dvůr slove Mikulovský, ku pravému dědicstvie, jmění a držení, svobodný a žádnému nezávadný, s rolí oranú i neoranú, 's lukami, s pastvami, s lesy, s chrastinami, s rybnieštěmi, s řekami, s mezemi, s hranicemi i se všiem jeho příslušenstvím, . . .

to všecko mocně prodávám a prodal sem urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, a jeho erbóm i tomu každému, ktož by již s psaných kupiteluov mých tento list s dobrú a svobodnú vůlí měl, za třitceti a osm kop grošuov a za šestnácte grošuov alb., za každú kopu počítajíc šedesáte grošuov bílých, kteréž sem od nich hotové a úplně a docela zaplacené vzal.

A proto já svrchupsaný Vilém z Vickova, jistec a správcí věcí v tomto listu psaných, a my Arkleb z Vickova a na Prusinovicích, Jan Karas z Dolebenky a na Čechách, Přemek z Vickova, Jan Štern z Štatumburka, Mikuláš a Filip bratří z Vickova, rukojmie a správce spravedliví nahoře i dole psaných věcí, s ním svrchupsaným Vilémem a zaň slibujeme . . . svrchupsaným kupitelóm našim ten dvuor se všiem jeho příslušenstviem, když najprv dcky zemský otevřeny v Olomúci budú, na prvniem sněmu . . . ve dcky zemské vložiti, a po dckách vložení za plná tři léta spravovati a osvobozovati od každého člověka světského i duchovnieho . . . a zvláště jim slibujem i zapsati [čti: za ssutí], aby oni kupitelé naši svrchupsaní vdy při tom dvoře be[z] zmatku zůstali. Pakli bychom toho všeho neučinili . . . obyčejné ležení do města Olomúce . . . Tomu na svědomí a jisté zdržení já svrchupsaný jistec i my ruokojmie, nahořepsaných věcí správce, pečeti naše vlastní k tomuto listu přievěsiti sme dali. Jenž jest dán a psán na Přerově v úterý před svatým Urbanem léta Páně tisiecého pětistého jedenáctého čtouce.

Výtah AČ. VI. 544 č. 390. — Vepsáno do desk Olom. č. 17 f. 16 dne 24. června 1511.

927.

Sněm l. 1511 v středu po sv. Janě v Olomouci držán byl za přítomnosti Vilíma z Pernšteina, od krále Vladislava s plnou mocí na týž sněm vyslaného. Dat. 1511, 25. června. AČ. X. 341.

928.

Vilím z Pernšteina postupuje obci Ejvani za roční plat dvůr svůj v Ejvani.

Na Tovačově 1511, 12. července. — Arch. zem. v Brně, pam. kn. Tovačovská f. 91.

Já Vilém z Pernšteina . . ., že znamenavše chudobu a obtížnost lidí svých Ejvanských, věrnejch našich milejch, tuto sme s nimi milost učinili a tímto listem činíme, aby tím lépe a dostatečněji pod námi seděti mohli, smlouvu takovou s nimi učinili sme o dvuor náš, kterýž při té vsi máme, a o louku na blatě proti dvoru: že nám mají na každý rok z toho dvoru čtrnácte kop groší českých dávati a platiti na časy rozdílné, o vánocích sedm kop grošuov českých a v středopostí sedm kop grošuov českých; a z té louky, kteráž jest v olší nade vsí, kterouž sou za dvadceti osm hřiven koupili, mají dávati ročního platu dvadceti a dva groše, a to

rozdílně, o vánocích jedenácte grošuov českých a v středopostí jedenácte grošuov českých. Také z robot dvořských je vynímáme a prázdna i ovšem činíme, z těch, kteréž sou k tomu dvoru, že více jich nebudou povinni činiti ke dvoru mně aniž potomkóm mejm. A hlásky jakož sou na zámku Tovačově činili a hlásali, za ty mně i erbóm mejm mají na každý rok šest kop grošuo dávati, a již toho prázdni bejti. Než na tom dvoře v Ejvani mně a budoucím potomkóm mají tři člověky osaditi, na kteréžto uvedou-li jakej plat, ten sobě obec vsi Ejvaně na pomoc bráti má. Než ti lidé na těch purgkrechtích již osazení mají toho za pána míti, kterýž by ves Ejvaň v držení měl, a ve vší poddanosti kromě platuo proti němu se zachovati mají. Také jestliže by berně královská kdy přišla na zemi, že ti lidé svrchupsaní povinni nejsou a na budoucí časy nebudou z toho dvoru berně platiti nižádnému ani dávati. A od nás i od budoucích potomkuo našich při tom platu, kterýž z toho dvoru dávají, zachováni býti mají na budoucí časy beze vší překážky. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu svou vlastní pečet dal sem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově tu sobotu před svatou pannou Markytou léta božího tisícího pětistého jedenáctého ɔc.

929.

Vilím z Pernšteina dává obci Oplocanské právo vaření piva, a osvobozuje ji od některých břemen.

Na Tovačově 1511, 15. července. — Arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. f. 84 b.

Oplockých obdarování na vaření piva, tím spůsobem na pastvu žaludní protiv ouplatku slepic a ovsa.

Vilím z Pernšteina . . ., že jsou před nás předstoupili lidé naši Opločští, věrní naši milí, snažnejmi prozbami nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili, aby sobě piva doma vařiti mohli. Kdež my svrchupsanej Vilím z Pernšteina zhlédše na jich pilné a snažné prozby, tu milost sme jim učiniti ráčili a tímto listem činíme, aby oni svrchupsaní lidé naši sobě pivo doma vařiti mohli třikrát do roka, kdož by vařiti chtěl k svému požitku; totiž při svatém Jiří jednou vářku aby učinili, a ta vářka aby mezi nimi obešla ve třech nedělích, a víc žádnej aby nevařil, a také žádnej větší vářky aby neučinil, než po šesti měřičkách; druhou vářku aby učinili o svatém Janě, a třetí vářku o svatém Václavě, a ty obě vářky aby mezi nimi obcházely ve třech nedělích, tak jakž se svrchu píše. Však tak, když by kolivěk na ty časy svrchupsané vařiti chtěli, tehda prvé mají to na ouředníka Tovačovského nynějšího neb potomního znésti, a ouředník nynější neb potomní aby to opatřil,. aby žádnej víc nevařil než tak, jakž se svrchu píše. Pakli by kdo jinak v tom postižen byl, ten bez milosti nám neb budoucím potomkóm našim kopu grošuov českých aby propadl. A také žádnej jeden od druhého aby žádné várky skupovati nemohl,

než kdož by sám vařiti chtěl, k svému oužitku, to bude moci učiniti tak na ten spuosob, jakž se svrchu píše. Pakli by kdo skoupil vářku, jeden od druhého, a bylo by to naň usvědčeno a dovedeno, též aby nám i budoucím potomkóm našim bez milosti kopu grošuo českých propadl.

Což se kur pastevních a ovsa pastevního dotejče, kterýž prvé na Tovačov dávali, ten jim také já svrchupsanej Vilím z Pernšteina odpustil sem a odpouštím, takže nejsou povinni a nebudou žádnému na budoucí časy těch kur pastevních ani ovsa pastevního dávati; než když by na lesích pastva byla, tehdy ten plat, kterýž od starodávna dávali, předse dávati budou nám i budoucím potomkóm našim; a když by pastva byla, aby tak pásli, jakž sou od starodávna pásali, bez překážky naší i budoucích potomkuo našich, pánuo a držiteluo Tovačovských na budoucí časy.

Což se drev dubečních dotejče, kteréž sou k zámku našemu Tovačovu vozívali, z toho je svrchupsané lidi naše Oplotský taky propouštíme a prázdna činíme nyní i na budoucí časy, tak že nám i budoucím potomkóm našim nejsou a nebudou povinni těch drev dubečních voziti k zámku Tovačovu na budoucí časy. Než což se platu dubečního dotejče, ten nám i našim budoucím potomkóm předce tak dávati mají, jakž sou prvé dávali, beze vší odpornosti.

Což se chmele dotejče, kterej sou prv dávali k zámku Tovačovu, ten jsme jim také propustili a propouštíme tímto listem, takže jeho povinni dávati nebudou nám ani budoucím potomkóm našim, pánuom a držitelóm Tovačovským na budoucí časy.

Toho všeho pro lepší jistotu my svrchupsanej Vilím z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyžší hofmistr království Českého, svou vlastní pečet dal jsem přitisknouti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Tovačově ten outerý na den Rozeslání apoštoluov božích, léta božího tisíciho pětistého jedenáctého.

930.

Vilím z Pernšteina k žádosti Nosislavských vzdává se odúmrtí po tamějších kněžích.

V Prostějově 1511, 25. července. — Arch. zem. v Brně, pam. kn. Nosislavská f. B. 23.

My Vilém z Pernšteina . . . že sou předstoupili před nás opatrní rychtář, konšelé i všecka obec městečka Nosislavě, věrní naši milí, předkládajíc nám svú velikú obtížnost, že kněží mívati nemohou, pakli který jest u nich, trvati nechtí, že sobě to nejvíc obtížují, že statků svých porúčeti nemohou při smrti, komužby chtěli; při tom nás snažnou a pokornou prosbou prosíce, v tom jim milost abychom učinili a ty odúmrti, kteréž na nás spravedlivě spadaly, pominúti ráčili. Kdež k jich takové snažné prosbě milostivě súce náchylni, a v tom pro jich lepší dobré chtíc také, aby služba boží se dostatečně díti mohla, takovúto milost nadepsaným lidem našim věrným milým činíme, že ty odúmrti, kteréž na předky naše i tudíž na nás až do séž chvíle

spravedlivě spadávaly a přicházely, že ty všecky odúmrti po kněžích, kteří nyní sou nebo potom budou, budoucně propustili sme a mocí tohoto listu propouštíme, tak že na nás a na erby ani budoucí potomky naše přicházeti a spadnouti nemají; tak že nynější kněz neb potom kteří tu budou, budou moci statky své poroučeti takovúto měrou: polovici statku, kterýžby koliv měl a po něm zuostal, má poručiti k tomu kostelu v Nosislavi a jinam nikam, a druhou polovici, komužby se jemu zdálo a líbilo, to má a bude moci poručiti bez naší, erbův i budúcích našich všelijaké překážky. A to všecko, což se v tomto listu píše, máme a slibujeme zachovati a zdržeti ve všem, a na ty odúmrti kněžské budoucně se navracovati nemáme, ani erbové neb budoucí potomci naši. Tomu na svědomí a k budoucímu zdržení pečet naši vlastní k tomuto listu dali sme přivěsiti. Jenž jest dán a psán v Prostějově na den sv. Jakuba, letha božího tisícého pětistého jedenáctého počítajíc.

931.

Vilím z Pernšteina dovoluje Novoměstským (u Pernšteina), aby sobě rybník k obci udělati mohli pod jistými výminkami.

Na Pardubicích 1511, 16. srpna. — Kop. pozd. kníž. arch. v Roudnici P 15/50.

List na rybník Nový.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, známo činíme . . . že sou před nás předstoupili lidé naši Novoměstští věrní naši milí, snažnými prosbami nás prosíc, abychom jim toho dopustiti ráčili, aby sobě na gruntech svých nad Sadovým rybníkem rybník k vobci udělati mohli, a potok náš pstruhový, kterýž jest u Nového Města, do něho vzíti mohli. Kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina shlédše na jich snažnú žádost a prosbu, tu milost sme jim učiniti ráčili, aby sobě ten rybník svrchupsaný na gruntích svých udělati mohli, a potok náš pstruhový, kterýž tudy jde, do něho vpojiti mohli, však na takový spůsob, aby oni ten potok tak opatrovali, aby v něm pstruhové žádní lapáni nebyli od žádného. A když by ten rybník svůj spustiti chtěli, tehda aby úředníku našemu Pernšteinskýmu nynějšímu nebo budoucímu dvě neděli dali napřed věděti, a úředník Pernšteinský nynější neboli budoucí při tom lovení toho rybníka aby byl neb někoho poslal k tomu. A pstruhové, kteří by v tom rybníku byli a našli se, ti aby k naší potřebě vzati byli, a nikam jinam aby dáváni ani prodáváni nebyli na budoucí časy, než k potřebě naší i našim budúcím pánuom a držiteluom Pernšteinským aby dáváni byli. A také to aby opatrovali, aby do toho rybníku žádných štik nesázeli, aby se pstruhové z té řeky nevyhubili. Než jinak kromě pstruhův oni svrchupsaní lidé naši Novoměstští toho rybníku budou moci užívati, tak jak se jim koli zdáti a líbiti bude, bez překážky naší i budoucích potomkuov našich, pánuo a držiteluov Pernšteinských, na budoucí časy. Než to vdy připomínáme, aby od nich to opatrováno

bylo, aby nikterakž v tom rybníku štiky se rozmoci ani rozmáhati nemohly. Tomu na svědomí a lepší zdržení my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, svú vlastní pečet dal sem přitisknouti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v sobotu po Matce boží Nanebevzetí, léta božího tisícího pětistého jedenáctého počítajíc.

932.

Vilím z Pernšteina vyznává, že dal Brňanům poslední pořízení své a listy k tomu náležité k uschování, i ustanovuje, jak se mají s nimi zachovati.

Na Pardubicích 1511, 22. srpna. — Orig. perg. arch. m. Brna f. Q. N. 10 Kast. V.

Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, vyznávám tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budou, že pánóm Brňanóm, panu purgmistru a konšelóm nynějším i budoucím, přátelóm svým zvláště milým, dal sem listy dva mocná královská; a při tom sem jim dal list jeden, kdež se synové moji Jan a Vojtěch bratří z Pernšteina sobě zapisují díly ty držeti, kteříž jsou mezi nimi učiněni; druhý list dílčí, kterýž jest mezi nimi učiněn; třetí list, kterýmž mi se zapisuje Jan syn muoj; a čtvrtý list, kterýmž mi se zapisuje Vojtěch syn muoj; a pátý, kšaft svuoj zavřený, kterýž já již činím, ač by milý pán Buoh na mne v náhle co dopustiti ráčil; a ty sem všeckny svrchupsané listy při mocných listech královských dal pánóm Brňanóm v moc jich schovati, věře jim jako svým zvlášče milým přátelóm, že s těmi se všemi svrchupsanými listy takto se zachováte v živnosti mé i po smrti mé:

Item najprve jestliže bych já kdy v živnosti své ty listy od vás vzíti chtěl, že toho vůli mám učiniti i je skaziti. Item po smrti mé žádnému živému těch listuov abyšte nevydávali, než jestliže by chtěli synové moji je slyšeti, kterýžkolvěk s těch listuov, že jim je máte čísti dáti, kolikrát by toho kolvěk požádali, jeden neb oba. Pakli by kterého listu žádali přípis míti, to jim také máte dáti. Item kšaft muoj zavřený, když by mne pán Buoh ráčil s tohoto světa sníti, aby nebyl otvírán, leč v přítomnosti synuov mých, a též žádali-li by jeho přípisu, že jim též má dán býti. Pakli by toho kdy potřeba byla jim, aby byl okázán pro jejich potřebu před králem JMtí neb před pány a vládykami soudu zemského, za to prosím, že jej sami okážete a zase schováte. Item jestliže by pak kto jiný než synové moji, ješto by jemu v tom kšaftu co náleželo, žádal jej slyšeti, má jemu čten býti. Pakli by žádal toho artikule, co by jemu náleželo, máte jej vypsati dáti každému ten artikul, co by komu náleželo. Pakli by pán Buoh na syny mé smrt dopustil, tehda za to prosím jako svých milých přátel zvláštních, že se s těmi se všemi listy a s tím kšaftem mým tak zachováte ke všem k těm, komuž v tom kšaftu co svědčí a příleží, ode

mne učiněném. Pakli bych více který kšaft spůsobil, že jej k timto [sic] listóm přiložíte, kolikož bych jich kolvěk spůsobil.

Tomu na svědomí svú vlastní pečet dal sem přitisknúti k tomuto listu; a pro širší svědomí připrosil sem urozených pánuov pana Haška Zvířetického z Wartmberka na Smidařích, pana Albrechta s Chlumu a s Košmberka, pana Petra z Žerotína a s Fulneka a na Šumberce, urozeného a statečného rytíře pana Jakuba z Šárova na Krumsíně, najvyššieho hofrychtéře markrabstvie Moravského, a urozených vládyk Bohuslava Běškovce z Běškovic, hajtmana na Pardubicích, Ctibora z Lancova ɔc, že jsú své pečeti vedle mé na svědomí přitiskli k tomuto listu, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubiciech v pátek před svatým Bartolomějem, léta božieho tisícého pětistého jedenáctého počítajíce.

Listina pergamenová se 7 visutými pečetmi úplně zachovalými.

933.

Vilím z Pernšteina daruje špitálu Přerovskému louku horní.

Na Přerově 1511, 23. srpna. — Orig. arch. měst. v Přerově.

Vilém z Pernšteina . . ., že jsmy dali a mocí listu tohoto dávámy od sebe i od budoucích potomkuov našich na budoucí časy k špitáli Přerovskému louku horní od dvoru našeho Vinarského, ležící v Žebračce, obci Přerovské, a to pro polepšení tej chudiny, kteráž se v tom špitáli chová a na budoucí časy chovati bude; slibujíce sami za se i za budoucí pány Přerovské, tej louky při tom špitáli nechati, a purgmistru a radě Přerovské nynějším i budoucím, věrným našim milým, to porúčejíc, aby ku polepšení tej chudiny živnosti užitek tej louky každého roku přivodili. Tomu na svědomí a jisté zdržení pečet naši k tomuto listu jsmy přivěsiti rozkázali. Jenž jest psán a dán na Přerově v sobotu u vigiljí sv. Bartoloměje, léta od narození Syna božího tisícieho pětistého jedenástého pořad zběhlého čtouce.

Listina perg. s udrolenou visutou pečetí.

934.

Vilím z Pernšteina prodává nivu od Vinarského dvoru Janovi Březinovi v Předmostí.

Na Přerově 1511, 23. srpna. — Arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. f. 225 b.

Vilém z Pernšteina . . ., že smy odprodali od dvoru našeho Vinarského dědičného nivu rolí, ležící mezi rolí Předmostckou a Vinarskou, a to za jmenovitou sumu, kterouž nám již zaplatil, robotnému Janovi Březinovi od Předmostí, ženě i dětem jeho i potomkóm jeho, takže oni tej rolí mocni bejti mají, užívati, odprodati, dáti, zastaviti, činiti, jak se jim nejlípe zdáti bude, jako z svým vlastním dědicstvím, však tak bez umenšení platu našeho. Také robot všech prázdni býti mají z tej nivy on svrchupsanej Březina i potomci jeho. A byla-li kdy v zemi Morav-

ské berně královská volána a brána, tej také prázdni býti mají, i všelijakých obtížností. Než platu spravedlivého nám pánuom Přerovským budou dlužni a povinovati činžovati a dávati každej rok XIIII g. českých, a to rozdílně, na svatej Václav VII g. českých a na svatej Jiří VII g. českých, a knězi Předmostckému dvě kopě toho obilé, kteréž na té nivě kterého roku seti bude. A tak dadouce a spravíce ten plat, více nám ani potomkóm našim z tej nivy povinovati nebudou. A my již psanej Vilím z Pernšteina sami za se i za budoucí pány Přerovské slibujem jim to zdržeti beze všeho přerušení. Tomu na svědomí a jisté zdržení my svrchupsanej Vilém z Pernšteina pečet naši vlastní k tomuto listu rozkázali sme přivěsiti. Jenž jest psán a dán na Přerově v sobotu u vigiljí sv. Bartoloměje léta od narození Syna božího tisícího pětistého jedenáctého pořád zběhlého čtouce.

935.

Vilim z Pernšteina propouští obci Popovické u Přerova právo odúmrtní s tou výminkou, kdyby po umrlém přátel žádných příbuzných nebylo, aby takový statek s vůlí vrchnosti dán byl na polepšení té obce. Datum na Pardubicích v středu po sv. Bartoloměji [27. srpna] 1511. Arch. zem. v Brně, Pamětní kn. Tovač. fol. 227.

936.

Herald Kuna z Kunstatu prodává a postupuje ves Bojanovice Horní Vilímovi z Pernšteina za 9000 fl. uh., kromě tří drajlinků vína, kteréž od starodávna dávají se pánům, kteříž na Bošovicích sedí, i dále dávány býti mají, a kromě rybníku, kterýž držel Jan Kuna k Bořeticím. Datum v Brně v neděli na den Povýšení sv. Kříže [14. září] 1511. Cod. Pernst. mus. Brn. fol. 110; měst. Brn. fol. 67. Výtah AČ. VI. 544 č. 391.

937.

Při smlouvě manželské mezi Hynkem Bočkem z Kunštatu a Adamem z Hradce o Annu z Hradce byl rukojmím Vilém z Pernšteina na Helfenšteině. S. l. 1511, 14. září. AČ. XI. 411.

938.

Radslav z Šebířova píše Petrovi z Rosenberka, že Vilím z Pernšteina přijav na sebe vedle jiných správu královských důchodův, naléhal na úspory v míře větší, nežli jeho kollegové. Datum v Budíně 1511, 27. listop. Tak Palacký Děj. V. b. 186 vykládá list tištěný v AČ. XI. 148 č. 1208.

939.

Vilím z Pernšteina slevuje nájemníku zámeckého mlýna v Přerově na činži.

Na Pardubicích 1511, 5. prosince. — Orig. arch. měst. v Přerově.

My Vilém z Pernšteina . . . Jakož s mlejnu našeho dědičného u zámku našeho Přerova ležícího na Bečvi vychází nám platu ročního dvadceti kop grošuov

českých, jakož pak na ten mlýn list náš první Ondřejovi Šilhanovi mlynáři a člověku našemu učiněný šíře a světleji v sobě ukazuje a zavírá. Kdež pak již psanému Ondřejovi mlynáři rozkázali sme jedním kolem sladovým hnouti a na jiné místo předělati pro vedení vody, kteráž se na zámek náš Přerov vede, tak jakž jest již srub s těmi přípravami udělán a spuosoben, a již psanému Ondřejovi Šilhanovi za to sme tuto milost učiniti ráčili: z již psaného platu dvadcíti kop grošuov dvě kopě grošuov sme upustili a mocí listu tohoto odpouščímy nyní a na budoucí časy; a již psanej Šilhan na každý svatý Jiří devět kop grošuo má nám vydávati a na svatý Václav tolikéž, tojiž devět kop grošuov, a tak vdy platiti nám má i potomkóm našim nyní i na budoucí časy. Také jemu toto přidáváme: valchu soukenničí druhou, kterúž sobě udělal, aby jí mohl svobodně užívati a soukenníkóm Přerovským dostatečnější fedrunk dávati, tak aby oni o to žádnejch útiskú neměli, dadúce a spravíce mlynáři plat spravedlivý. A již psaný Šilhan i budoucí potomci jeho na tom mlýnu sedící beze vší překážky mají nám vdycky vodu svobodnú pustiti, a tomu, ktož nám tu vodu spravuje a na budoucí časy spravovati bude, žádnejch překážek vody púščěním nečiniti, ani se při tom čím vymlúvati. Také toto na již psaném Šilhanovi i na jeho budoucích míti chceme, když by nám potřebí u toho srubu vodného kola nového udělati aneb starého opraviti co potřebí bylo, že udělati a opraviti má. Než jestliže by co víc mimo to kolo dělal neb opravoval, to my neb budoucí potomci naši povinnovati budem platiti, to skrz úředníky naše. Tomu na potvrzení svú vlastní pečet dali sme přivěsiti k tomutu listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pátek před s. Mikulášem léta božího tisícího pětistého jedenáctého oc.

Listina perg. s přivěšenou visutou pečetí.

940.

Král Vladislav nařizuje, že Vilímovi z Pernšteina ztráta zápisů na kláštery Tišnovský, Oslovanský a Svatojakubský nemá býti ke škodě.

Na Budíně 1511, 26. prosince. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 111; arch. měst Brn. f. 68 DBrn. kv. č. 14. f. 14 b.

My Vladislav . . . oznamujem listem tímto všem, že jakož jsme dali své všecko právo a panství urozenému Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině najvyššiemu hofmistru království Českého, věrnému našemu milému, nic sobě tu nepozuostavujíc ani budúcím królóm Českým a markrabím Moravským, na klášteřích v markrabství Moravském, totiž v klášteře Tišňovském, Oslovanském a na klášteře Svatojakubském, kterýž jest na předhradí Olomúckém, jakož ti listové sami v sobě šíře ukazují, kteříž jsú témuž Vilémovi ve dcky vloženi. I měl týž Vilém prvé listy některé od króluov a předkuov našich i také od nás, ješto se těch klášteruov dotýkalo, pak jakžkolivěk na tento čas jich najíti nemůž, aneb že by je ztratil, to jemu nemá k žádnej škodě

býti, než dání a našich listuov posledních, kteréž jsme jemu kázali ve dcky vložiti, on užívaj i potomci jeho, tak jakž ti listové svědčí sami v sobě, kteréž jsme jemu dali, a tu nic sobě nepozuostavili ani budúcím králóm Českým a markrabím Moravským, než jemu své všecko panství a právo dali jsme. A listové ti, kteříž by předešlí byli od předkuov našich králuov Českých a markrabí Moravských i od nás, jestliže by jich najíti nemohl, všech neb některých z nich, a ztratili se, ti jemu k žádnej škodě ani jeho budúcím potomkóm býti nemají, než on i jeho budúcí potomci tohoto našeho posledního dání užiti mají na budúcí časy, bez naší i budúcích našich králuov Českých a markrabí Moravských i všech jiných lidí všelijakej překážky. Přikazujíc hajtmanu, najvyšším komorníku i sudímu nynějším i budúcím markrabství Moravského, věrným našim milým, když byšte kolvěk od svrchupsaného Viléma z Pernšteina aneb budúcích potomkuov jeho napomenuti byli, abyšte i tento list jemu ve dcky vložili neb potomkóm jeho, tak abyšte se při tom zachovali a ve dcky jemu jej vložili. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto kázali jsme přivěsiti. Dán na Budíně v ten pátek na svatého Štěpána, léta božieho tisícího pětistého dvanástého, království našich Uherského XXII. a Českého XLI.

Tohoto listu ve dcky vkládání dáni jsú poslové od pana hajtmana, pana Jana z Lomnice na Mezeříčí, pan Václav z Ludanic a na Jemnici, pan Petr z Žerotína a z Fulneku.

Výtah AČ. VI. 544 č. 392.

941.

Král Vladislav dává Vilémovi z Pernšteina zámek Hodonín k dědictví.

Na Budíně 1511, 31. prosince. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 111 b; arch. měst. Brn. f. 69; DBrn. kv. č. 14 f. 14 b.

My Vladislav z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský 2c král a markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie 2c, oznamujem listem tímto všem, že jsme prošeni od urozeného Viléma z Peršteina a na Helfenšteině, najvyššieho hofmistra království Českého, věrného našeho milého, abychom jemu a erbóm a budúcím jeho zámek Hodonín se vším jeho a se všelijakým příslušenstvím k dědictví dáti ráčili. K kteréžto prozbě pro služby jeho, kteréž nám věrně a platně činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto markrabie Moravský témuž Vilémovi, erbóm a budúcím jeho dali jsme a tímto listem dáváme již psaný zámek Hodonín s městečky, vesnicemi, lidmi, dědinami, lukami, lesy, rybníky, mlýny, řekami, robotami, a konečně se všemi příslušnostmi a se všelijakými poplatky a požitky, což k témuž zámku Hodonínu přísluší, nic ovšem nevymiňujíc ani pozůstavujíc, a to dědičně a věčně; tak aby týž Vilém, erbové a budúcí jeho ten zámek Hodonín se všemi jeho příslušnostmi i také s celým a plným panstvím jměli, drželi a jeho poží-

vali dědicky tím vším právem a obyčejem, jako páni a rytířstvo v markrabství našem Moravském svých zámkuov dědičných a svobodných požívají s jich příslušenstvím, a jej dáti, prodati, zastaviti neb změniti a s tím aby učiniti mohli, což by se jim zdálo a líbilo, jakožto s svým vlastním dědicstvím, a to bez naší, budúcích našich králuov Českých a markrabí Moravských i jiných všech lidí všelijakej překážky, nyní i po věčné časy budúcí. Přikazujíce hajtmanu, najvyšším komorníku a sudímu markrabství Moravského nynějším i budúcím věrným našim milým, když byšte požádáni byli od téhož Viléma, erbuov neb budúcích jeho, abyšte jim tento list ve dcky zemské vložili a vepsati rozkázali, tak abyšte učinili bez zmatku a všelijaké odpornosti. A kdož by tento list měl s již psaného Viléma, erbuov neb budúcích jeho dobrú vuolí a svobodnú, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí v listu tomto položených a psaných. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto kázali jsme přivěsiti. Dán na Budíně v středu den svatého Silvestra, léta božího tisícího pětistého dvanástého, království našich Uherského XXII°. a Českého XLI°.

Tohoto listu ve dcky vkládání dáni jsú poslové od pana hajtmana, pana Jana z Lomnice a na Mezeříčí, pan Václav z Ludanic a na Jemnici a pan Petr z Žerotína a s Fulneka.

Výtah AČ. VI. 544 č. 393.

942.

(k.) List krále Vladislava panu Vilémovi z Pernšteina ɔc, aby mohl stříbrné hory zaraziti, a přidává týmž listem životy panu Janovi i panu Vojtěchovi [z Pernšteina].

Na Budíně 1512, 10. února — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 112 b; arch. m. Brn. f. 69 b.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem: Jakož sme dali list urozenému Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru království Českého věrnému našemu milému, před některými časy, jestliže by kde jaké hory zarazil a dělal na svých gruntích, kterýchž by v držení byl a pánem jim byl, aby to všecko právo jemu příslušelo, kteréž by nám příslušelo jakožto králi Českému a markrabí Moravskému, nic sobě tu nepozůstavujíc, až do jeho života, aby on toho užíval, tak jakž by se jemu nejlépe líbilo a zdálo, jakož ten list sám v sobě to šieře ukazuje a zavírá. Pak nad to více s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto markrabie Moravský tuto další milost jemu činíme pro jeho věrné služby, kteréž nám činil a činí a potomně tím pilněji činiti aby mohl, že tuž milost, kterúž sme jemu dali, tímto listem také dáváme jeho oběma synuom, kteréž má, aby to všecko právo též jim příslušelo na těch horách, jako nám příslušelo od nás jemu dané, aby oni jeho též mohli užívati po jeho smrti týmž vším obyčejem, jako on sám užívá, až do svých toliko životuov, tak jakož ten list sám v sobě šieře ukazuje, kterýž on od nás má, a to bez překážky naší i budúcích králóv Českých a markrabí Moravských. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto kázali sme přivěsiti. Dán na Budíně v úterý den

svaté Školastiky léta božieho tisiecého pětistého dvanátctého, královstvie našiech Uherského dvametcítmého, Českého čtyrycátého prvnieho.

Ex commissione propria Regie Maiestatis.

Výtah AČ. VI. 545 č. 394. — Starší list zde zmíněný z 25. února 1484 tištěn jest v AČ. XVI. 267 č. 296.

943.

Vilím z Pernšteina postupuje Jindřichovi z Lipého zámek Hodonínský k dědictví.

Na Pardubicích (1512, 24. února). — Orig. perg. zem. arch. v Brně, Hodonín-Pavlovice č. 10

Já Vilém z Pernšteina . . ., že jakož jmám list s dobrú vuolí od najjasnějšího knížete a pána pana Vladislava Uherského, Českého krále ɔc a markrabí Moravského JMti, pána svého milostivého, na zámek Hodonín s jeho příslušenstvím, kterýmžto listem týž zámek svrchupsaný Hodonín mně svrchupsanému Vilémovi a erbuom mým dáti ráčil k dědictví, jakož ten list šíře a světleji ukazuje a zavírá sám v sobě. Kdež já svrchupsaný Vilém i s erby a budoucími svými tímto listem na ten list svrchupsaný od krále JMti mně daný dobrú vuoli svú dávám od sebe i od svých erbuov a budúcích urozenému pánu, panu Jindřichovi z Lipého, najvyššímu maršálku království Českého, i jeho erbuom, aby on svrchupsaný pan Jindřich i erbové jeho toho všeho, což v tom listu psáno stojí, což jsě [sic] Hodonína s jeho příslušenstvím dotýče, užívati mohli a užívali jako svého vlastního dědictví. Tomu na svědomí svú vlastní pečet k tomuto listu jsem přivěsiti rozkázal; a pro lepší a širší jistotu připrosil jsem urozených pánuov, pana Václava z Ludanic, pana Petra z Žerotína a z Fulneka, a urozených vládyk Markvarta Valeckého z Mírova, Adama Poličského z Backovic, Jana Kobíka z Opatova, Viléma Prusinovského z Vickova, že sú pečeti své podle mé na svědomí k tomuto listu přivěsiti rozkázali, sobě i erbuom svým bez škody. Dán a psán na Pardubicích v úterý před svatým Matějem apoštolem, léta od narození syna buožího tisícého pětistého jedenáctého [sic]. *)

Při originále visí 7 pečetí zachovalých. — *) Má státi „dvanáctého", poněvadž Vilím z Pernšteina odvolává se na list krále Vladislava daný 31. pros. 1511, tištěný zde str. 150 č. 941. Přítomný postup práva svého dal Vilím z Pernšteina dne 7. března 1512 do desk zemských v Brně kv. č. 14 fol. 15 vepsati.

944.

Jan Petrovský z Hrochova Vilémovi z Pernšteina vkládá ve dsky ku pravému dědictví své vlastní zboží a dědictví svobodné a žádnému nezávadné, totiž plat, kterýž měl v Letonicích ve vsi od kněží. 1512, 7. března. DBrn. kv. č. 14 f. 16.

945.

Jindřich Lechvický z Zástřizl Vilémovi z Pernšteina vkládá ve dsky ves Melešín ɔc.

V Brně 1512, 7. března. — DBrn. kv. č. 14 f. 16.

Jindřich Lechvický z Zástřizl i s erby svými a budúcími potomky svými Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého,

erbóm a budúcím potomkóm jeho své vlastnie zboží a dědictvie, ves Melešín, v Vidoníně tři člověky a mlýn čtvrtý, a kus lesu, kterýž k těm vsem přislušie, s dvory . . . ve dcky vkládám a vpisuji ku pravému dědictví, jmění, držení a dědičnému požívání.

946.

„Vít z Kralic Viléma z Pernšteina, najvyššieho hofmistra královstvie Českého, a jeho erby na puol Mohelna s jeho příslušenstviem, na ves Březník, což tu mám, v Kuroslepiech tři člověky, polovici Kladorub, polovici Lhanic, polovici Kramolna, se vším příslušenstvím, což mám neb mieti budu, přijímám na pravý spolek a jednostajnej.“ V Brně 8. března 1512. DBrn. kv. č. 14 fol. 17.

947.

Přiznání paní Lidmily z Miroslavě před soudem zemským, že jest své právo, kteréž na Pohořeliciech měla, Markvartovi Valeckému z Mírova manželu svému vzdala.

V Brně 1512, 11. března. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 124; arch. měst. Brn. f. 77 b.

Lidmila z Miroslavě, manželka Markvarta Valeckého, přiznala se jest před panem hajtmanem, pány a vládykami v soudu zemském sedajícími, že jest Markvart Valecký, manžel její, dluh ten, kterýž jest Vítovi z Kralic sestřenci svému dlužna byla, totiž XVII½ᶜ zlatých a X zlatých, podstúpil a na se přijal a zaplatiti zaň jmá, a že již ona právo své, kteréž na Pohořelicích měla a jí náležalo, jemu Markvartovi svrchupsanému vzdala, aby on toho sám mocen byl i s erby svými beze vší překážky svrchupsané Lidmily. Actum Brine f. V. ante Oculi anno 1512.

948.

Relatorem sněmu r. 1512 při času Svatosti (23. dubna) na hradě Pražském konaném byl vedle jiných pan Vilém z Pernšteina. MS. knih. knížete Lobkovice v Roudnici f. F5.

949.

Smlouva mezi Petrem z Rožmberka a Vilémem z Pernšteina o vody vedení na rybník Pašický, o škody lesní a o propouštění lidí poddaných.

V Praze 1512, 26. dubna. — Knih. mus. Česk., Cod. Rosenb. 2. G. 31 f. 153.

III. Cedule mezi panem z Roznberka a panem z Pernštaina.

Což se vody dotýče, kterúž vede pan z Roznberka na rybníky Pašický, jestliže by mlynářóm skrze to jaká ujma byla neb nedostatek vody v tom potoce, tehdy má to pan z Roznberka poručiti jednomu z svých a oznámiti, komu to poručí, když by vody nedostatek byl, a to mu, komuž to pan z Roznberka poručil, oznámeno bylo, tehdy ten předse vodu na mlýny páně pustiti má.

Což se škod lesních dotýče, ta věc aby při tom stála: jestliže by od kterého člověka páně z Roznberka škoda se dála na lesiech jaká, tehdy aby to zneseno bylo

na úředníky páně z Roznberka; a když se jim ta věc oznámí, tehdy oni toho aneb ty, od kterých by se škoda stala, tu škodu napraviti mají a tresktati. Pakli by který člověk páně z Roznberka na škodě vzat byl, a pan z Roznberka oň psal, tehda má jemu ten člověk vydán býti, a pan z Roznberka od něho (sic) spravedlivé učiniti má.

Item což se lidí dotýče propuštěnie, chtěl-li by který člověk usedlý pod pana z Rozmberka, když pánu osadí člověkem hodným, tehdá pán tomu člověku hájiti nemá pod pana z Roznberka stěhovati se, jestliže by žádné závady neměl slušné. A též zase pan z Roznberka, jestli že by jeho člověk kterýkolivěk chtěl se hnúti pod pána, též na ten zpuosob, jakož svrchu napsáno jest, tehda též pan z Rozmberka tomu člověku, který by se pod pána stěhovati chtěl, toho brániti nemá. A to mezi pány státi má do vuole jich.

Než což se dotýče lidí zběhlých a sirotkuo, kteří by lidé usedlí nebyli na gruntech, o ty a o takové lidi stuoj při pánuov obú vóli, chtie-li je sobě propustiti na žádosti své, ač by kdy která od kterého byla.

A tuto dceduli řezanú my Petr z Rozmberka a Vilém z Pernšteina a na Helfmšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, každý z nás jednu má pro pamět a zdržení míti. Kdež jest dán a psán v Starém městě Pražském léta tisícieho pětistého dvanádctého, ten pondělí po svatém Marku.

950.

Vilém z Pernšteina udílí Pardubským rozličné výsady, řády a práva.

Na Pardubicích 1512, 18. června. — Orig. perg. mus. města Pardubic.

My Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, známo činíme . . ., že vzavše před se to, což se tohoto města našeho Pardubic dotýče, kteréž z milosti pána Boha všemohoucieho zhůru jde a bohdá půjde, kudy by lidee najlépe a najbezpečněji svá obydlé míti mohli zde v tomto městě našem Pardubicích i v předměstích, kteráž jsou okolo něho aneb potom budou a pán Buoh bude ráčiti: i tuto jim milost svrchupsaným lidem našim Pardubským v městě i v předměstích, kteráž nyní jsou neb potom budou, dáváme a činíme od sebe i od svých potomkuov a budouciech pánuov a držiteluov Pardubských, a toho aby jim žádný nikterak změniti nemohl na budoucí časy, než oni toho aby užívati mohli, což se v tomto listu píše, beze všeho umenšení.

Item najprve tomu chcme, aby purgmistr a konšelé i všecka obec města Pardubic, nynější i budoucí, práv, kterýmiž jiná města královská neb panská řídí se, užívati mohli a jimi se spravovati a říditi na časy budoucí, bez naší a budouciech našich pánuov a držiteluov Pardubských všelijaké překážky.

It. jestliže by pak kto v tom městě našem Pardubiciech buď v městě neb v předměstích, kteráž jsou okolo něho neb potom budou, živnosti své vésti nechtěl, aneb že by se jemu nezdálo: tehda aby mohl grunt svuoj prodati a osaditi člověkem hodným, kterýž by od purgmistra a konšel nynějších neb budouciech města našeho Pardubic přijat byl; však tak, aby svrchupsaní konšelé naši Pardubščí nynější nebo budoucí to rozvažovali dostatečně, jestliže by byl člověk hodný, tehda jimi aby nám na ten grunt přijat byl, a kterýž by zachování své ukázati mohl. A ten, kterýž by se pryč stěhovati chtěl, aby půl kopy grošuov na rathouz dal k obci, a list zhostní aby jemu dán byl od purgmistra a konšel. Při tom hned aby uručil na tom právě, ktož by jej z čeho viniti chtěl, aby každému práv byl na tom právě do dne a do roku.

Pakli by také který z obyvateluov téhož města našeho Pardubic neb v předměstích, kteráž okolo něho jsou neb potom budou, chtěl svou živnost neřádně vésti a své živnosti slušně hleděti nechtěl, aneb že by v poslušenstvie purgmistra a konšel nechtěl státi: tehdy purgmistr a konšelé tu moc míti mají, kázati se jemu vyprodati; však tak, aby grunt nám osazen byl člověkem hodným, tak jakž se svrchu píše, a purgmistr a konšelé Pardubští proto tu věc na nás neb na úředníka našeho, kterýž místo naše drží nyní neb potom by držel, znésti mají, prv než to učiní.

Také tuto milost zvláštní týmž lidem našim svrchupsaným činíme, v městě kteříž jsou i v předměstích, kteráž jsou okolo něho neb potom budou, což se vdov a sirotkuov dotýče, že žádná vdova ani žádný sirotek od nás ani od budouciech potomkuov našich, pánuov a držiteluov Pardubských, nemá nucen býti k bezděčnému vdávání, než každá, buď vdova neb sirotek, toho vuoli míti má jíti, za kohož by se jí zdálo, na panství našem s přátel svých radou. A při zdavciech aby se smlúvy daaly tak podle zřízení městského. Než proto žádného sirotka ani vdovy zamlouvati nemají bez vědomí našeho aneb úředníka, kterýž místo naše drží nyní neb potom by držel; a my neb budoucí páni proti tomu býti nemáme, což by dobrého bylo buď které vdovy neb kterého sirotka, než k tomu radše pomáhati máme.

A jestliže by pak kteří penízi sirotčí byli, ješto by byli hotovi neb jiným lidem půjčeni: ty také purgmistr a konšelé nynější neb budoucí opatrovati mají, tak aby, když by sirotek k letóm svým přišel a osadil se kde na panství našem, aby jemu vydáni byli pojednou beze všeho prodlévání buď mužskému neb ženskému pohlaví. Pakli by také kterým sirotkóm peníze z jakých kruntuov vycházely, buď v městě neb v předměstích, kteráž jsou okolo Pardubic neb potom budou, tak že by jich nemohli purgmistr s konšely shromážditi, až by sirotek k letóm přišel: tehda když by sirotek léta měl, buď mužského neb ženského pohlaví, a chtěl se osaditi pod námi na panství našem kdežkoli, tehda což by těch peněz purgmistr a konšelé vybrali a shromáždili do toho času, ty aby tomu sirotku vydány byly pojednou beze všeho odtahování; a což by mimo to ještě tomu sirotku na gruntu zůstalo, to on

sobě sám potom z gruntu dobíraj na ty časy, jakž by jemu vycházeti měly, a oni jemu toho dopomáhajte, aby jemu vyšly.

Také jestliže by kto v tom městě našem Pardubiciech neb v předměstích, kteréž okolo něho jsou neb potom budou, bez zřízení statku svého umřel a přátel žádných neměl přirozených, tehda ten statek, kterýž by na nás přišel, jakožto na pána vrchního, obrácen býti má k vobci na opravu města. A jestliže by pak který přítel toho umrlého ohlásil se k tomu statku, tehda podle obdarování našeho prvního, kteréž jsme týmž lidem našim Pardubským z milosti naší dali, v tom se zachovati mají purgmistr i s konšely.

It. což se pak dotýče robot, kteréž jsou nám spravedlivě činiti měli, sena hrabati, chmel česati, vína na hoře táhnouti: za ty za všecky roboty ti lidee naši svrchupsaní platiti nám mají i budoucím potomkóm našim pánóm a držitelóm, z města i z předměstí, kteráž nyní jsou neb potom budou, z každého gruntu, jakž kto sedí, půltřetího groše bílého jednou v rok při svatém Havle. A ten plat nám spravujíc neb budoucím potomkóm našim, těch všech robot prázdni býti mají na budoucí časy od nás i od budoucích potomkuov našich, pánuov a držiteluov Pardubských. It. také což se podruhuov dotýče v témž městě našem Pardubiciech i v předměstích, kteráž jsú okolo něho neb potom budou: jakož jsú měli roboty spravedlivé, zelé saditi, konopie trhati, řepu rýti, z těch ze všech robot je propouščíme a prázdna činíme, takže od nás ani od budoucích potomkuov našich k těm robotám svrchupsaným nuceni býti nemají na budoucí časy.

It. což se obyvateluov v ohradě města dotýče, ač by kto kdy sobě duom koupiti chtěl neb i nyní držel, ten každý všech věcí, buď ouřaduov neb jiných obecních věcí odbývaj, jako horní a dolní, co by naň kolvěk přišlo podle města; krom Opršala, ten aby tak zachován byl, jakž nyní zachováván jest.

It. jestliže by který obyvatel v městě neb v předměstích čeho se dopustil a provinil proti purgmistru a konšelóm: toho purgmistr i s konšely, nynější neb budoucí, moc míti mají jej trestati podle provinění jeho, však tak, znesúc prvé tu vinu, která by byla, na nás neb na úředníka, kterýž nyní místo naše drží neb potom by držel.

It. také jim dáváme místo k drvóm u Labe, aby sobě tu drva klidili a shromažďovali, a to místo aby sobě ohrazovali tak, pokudž jim to místo ouředníkem naším, kterýž místo naše drží, ukázáno jest.

It. také tuto milost lidem našim Pardubským činíme, že poddání, kteréž jest k tomu kostelu v Pardubičkách a k kostelu v Rosiciech, to poddání, kteréž jest k těm oběma kostelóm, připojuji a obracuji k faře města našeho Pardubic. A farář Pardubský, nynější i budoucí, kněze druhého chovati má, a posluhování těm lidem v Pardubičkách i v Rosiciech aby činil ve dvú neb ve třech nedělích. A jestliže by na kterého člověka pán Buoh nemoc dopustil v těch vsech svrchupsaných, a byl

kněz požádán od něho, tehda má k tomu nemocnému jíti a jemu správu učiniti, pokudž by potřeba kázala, a toho aby neobmeškával.

It. také od nás i od budoucích pánuov a držiteluov Pardubských v tom nemá se jim žádná překážka díti, což se kněží dávání dotýče k té faře a k tomu kostelíku u špitále, jakož spůsob na té faře mají kněží míti, kteříž rozdávají tělo a krev pána Krista pod spůsobem dvojím z víry: že při tom mají zachováni býti, aby tu ti kněží té strany bývali v té faře, a oni aby je sobě svobodně jednati mohli bez překážky naší i budouciech pánů a držiteluov Pardubských; a také ti kněží aby se beze všeho hanění zachovávali a slovo boží kázali bez hanění, jakož pak o tom v zřízení v královstvie Českém zapsáno jest.

It. což se dotýče těch artikuluov, kteříž jsou sepsáni, jak by týž purgmistr a konšelé města našeho Pardubic na budoucí čas spravovati se měli, jakož pak k těm artikulóm všecka obec svolila jest a s vědomím a vuolí naší i vší obce ti artikulové zapsáni jsou v knihy městské: těch my jim také potvrzujem tímto listem od nás i od budoucích potomkuov našich, pánuov a držiteluov Pardubských, chtíce tomu, aby oni již podle těch artikuluov tak se spravovali a řídili, při těch artikulích, kteréž v knihách městských s vuolí a s vědomím naším i vší obce města Pardubic zapsány jsou; však tak, jestliže by týž purgmistr a konšelé i všecka obec nynější neb budoucí co lepšího obmysliti mohli, tak aby těch artikuluov bylo přičiněno neb ujato pro lepší toho města, tehda s vuolí a vědomím naším neb budoucích pánuov a držiteluov Pardubských to budou moci učiniti, co by za lepší schváleno bylo.

It. také což se vína dávání našeho k šenkóm dotýče, tuto milost činíme jim svrchupsaným měščanóm našim Pardubským: aby od nás ani od budouciech potomkuov našich, pánuov a držiteluov Pardubských, vína žádná do města našeho Pardubic dávána nebyla k šenkóm k užitku našemu od nás, ani od budoucích potomkuov našich, nyní ani na budoucí časy. Než chtěl-li by kto z zámku vína jaká sobě kupovati a dávati ku požitku svému, toho každý vuoli míti má.

Také což se desátkuov a důchodnov dotýče, kteréž k těm farám oběma, totjiž v Pardubičkách a v Rosiciech, jsou a přísluší: ty desátky a důchody aby dávány byly k té faře do města našeho Pardubic, a lidee od těch obou far aby již zření měli k té faře do města našeho Pardubic; a farář Pardubský nynější neb budoucí těm lidem k těm farám oběma příslušejícím aby již to posluhování činil, tak jakž v tomto listu navrchu napsáno jest.

A my Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, slibujem jim, týmž měščanóm našim Pardubským nynějším i budoucím, sami za se i za erby a budoucí potomky naše, pány a držitele Pardubské, to všecko, což se v tomto listu píše, jim zdržeti a při všem je zachovati beze všeho přerušení na budoucí časy. Tomu na potvrzení a lepší jistotu svú vlastní pečet dali jsme přivěsiti

k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubiciech ten pátek před svatým Janem křtitelem božím, léta od narození Syna božieho tisícého pětistého dvanáctého počítajíce.

In tergo: List čtvrtý N. p. pana Viléma z Pernšteina. — Listina perg. s visutou pečetí zachovalou

951.

Zřízení obecní města Pardubic Vilímem z Pernšteina ustavené.

(Na Pardubicích 1512, 18. června.) — Kniehy městské rudé m. Pardubic f. 1.

[1.] *Najprv neřádovee všickni, kteříž by byli proti pánu Bohu, těch aby žádnému nedopouštěli.*

[2.] *Takto se má purgmistr s konšely při úřadu svém zachovati, kteřížkolivěk na tom úřadu konšelském sednú.* Item najprv purgmistr s konšely aby ráno na rathúz se scházeli hned po třetiem [„třetiem" přetrženo] zvonění. Soudy spravedlivé ty aby činili každému, a odtahuov aby lidem nečinili, leč by toho zvláště potřeba byla. A na rathúz aby se scházeli ve dvú neděliech, a byla-li by toho potřeba, tehdy každý pátek. A když by koli na rathúze zvoněno bylo, tehdy hned purgmistr s konšely na rathúz sjíti se mají. A jestliže by který konšel nepřišel a potřeby a příčiny své neoznámil purgmistru, ten aby pokuty dal III gr. bílé. A rychtář též také na rathúze při purgmistru a konšeliech aby býval; pakliby nebyl, pokutu svrchupsanú teež aby propadl.

[3.] *O purgmistru, kde má nalezen býti.* It. purgmistr ten aby se dal vždycky na rathúze a doma nalézati pro potřebu obecní, domácí aneb přespolní. Pakli by z potřeby hodné kde odjeti aneb jíti měl, tehdy na svém miestě poruče konšelu jinému, to učiniti muož. Pakli by toho neučinil a toho nezachoval, pokuty aby položil V g. bílých. Pakli by konšelee to zamlčeli a tu pokutu prominuli, tehdy pokuty každý konšel bude povinen položiti II g. b.

[4.] *Purgmistr aby v nic nezavazoval.* It. purgmistr žádných věcí zamlúvati aneb smlúvati nemá bez konšelského vědomie; a jestliže by kterú věc zamluvil aneb smluvil bez vědomosti konšel, ta věc stálá býti nemá. A pro takovú všetečnost, kteréž by se purgmistr dopustil, hned ti konšelee mají to vznésti na JMt pána aneb na úředníka toho, kterýž by pána JMti miesto držal, a tu JMtí pánem aneb úředníkem JMti aby trestán byl, jakž by se pánu JMti aneb úředníku JMti zdálo.

[5.] *Purgmistr aby s pečetí neodcházel.* It. žádný purgmistr nikam z města s pečetí choditi nemá: a byl-li by v tom postižen aneb usvědčen, ten s statkem i s hrdlem na milosti pána JMti aby byl, a konšelee jestliže by o takové věci věděli a neoznámili, takovúž pokutu aby nesli.

[6.] *O šeptání v radě.* It. žádný konšel s druhým v raddě šeptuov činiti nemá, než poslúchati má při pilně, aby spravedlnost stranám učinil. A jestliže by v tom se kteří nezachovali, pokuty aby dali po II g. b.

[7.] *O vycházení z raddy.* It. žádný konšel nemá vstávati a vycházeti sám ven z světnice, dokudž se pře neskoná, kteráž by jím slyšána byla, ani co stranám raditi. To každý pod svú přísahú zachovati má. Pakliby v tom usvědčen byl, pokuty aby dal XV g. b.

[8.] *O soudu a slyšení lidí.* It. když by kolivěk purgmistr s konšely na rathúze při kterémžkolivěk soudu seděli a soudili v kterémžkoli pokoji, tu nižádný při nich býti nemá, nežli rychtář a písař a strany s přátely svými, kteříž by před nimi činiti měli. Tu u dveří pacholka svého aby měli, kterú stranu budú chtieti slyšeti, tee aby oznámil. A žádná strana do raddy nemá vstúpiti bez opovědi, ani jiný žádný. Nižádný s braní aby puštěn nebyl do světnice soudné. A ktož by takovú svú vuoli učinil, aby I ſſ grošuov pokuty dal a tresktán byl.

[9.] *O vádě konšel.* It. jestliže by jaká váda na rathúze mezi konšely oč byla, tu purgmistr rozpúštěti jich nemá bez srovnánie. Pakli by který konšel smlúvú purgmistrovú pohrdal svévolně, aby dal pokuty I ſſ grošuov, a k tomu purgmistra a konšel aby odprosil.

[10.] *O přímluvě za viny.* It. když purgmistr s konšely při soudu sedie na rathúze, jestliže kto z souseduov v jakú vinu aneb v trestánie upadl, ješto by bylo proti řádu, aneboli proti obci, aneb proti purgmistru a konšeluom: tu žádný z konšel přímluvy činiti nemá za takového. Pakli by kto to svévolně učinil, ten aby pokuty položil I ſſ grošuov bílých.

[11.] *O raddě pronesení.* It. jestliže by kto s konšel raddu tajnú pronesl a v tom usvědčen byl, ten s úřadu aby ssazen byl, a s hrdlem i s statkem na milosti pána JMti aby byl.

[12.] *O přijímání svědomie.* It. svědomie, kteréž by kolivěk mělo přijímáno býti od purgmistra a konšel při soudu, kterýž by činiti měli mezi stranami: to svědomie aby přijímáno bylo podle práva, dadúce každému zvláště závazek, kterýž by jim vydán byl podle práva; však tak, když by se strany obě svolily a svědomie trpěti chtěly, bez závazku to také přijato aby bylo.

[13.] *O stranách k soudu.* It. jestliže by strany k soudu před purgmistra a konšely přistúpily, a která z nich strana požádala by z úřadu k své potřebě kterého z konšel, nemá jemu odepřieno býti od purgmistra.

[14.] *Konšel bez opovědi přes pole jíti nemá.* It. konšel žádný přes pole aby nechodil bez opověděnie purgmistra [sic], a jestliže by pak který konšel to svévolně učinil, ten pokuty propadni V grošuov b.

[15.] *O provinnění* [sic] *konšelském.* It. jestliže by který konšel co provinnil proti úřadu a nezachoval se podle konšelstvie svého: tu purgmistr s konšely mají moc jeho tresktati a s vinou pánu JMti ukázati anebo úředníku na miestě JMti páně.

[16.] *O sázení konšeluov.* It. do konšelstvie když by kteří sázeni byli od

úředníka JMti pána, bratruov, strýcuov aneb švagruov aby sázeno nebylo, nežli jeden z toho přátelstvie; a konšelee aby sázeni byli lidee zachovalí na svých pověstech.

[17.] *Konšelee ponuocek nedostávají.* It. kteříž by kolivěk v úřad konšelský vsazeni byli, ponuocek prázdni býti mají.

[18.] *Dvú úřaduov žádný mieti nemá.* It. ktožkoli v úřadu konšelském jest aneb v jakémžkoli jiném úřadu, při tom aby každý zachován byl, a žádný aby dvú úřaduov nemieval.

[19.] *O rychtáři.* It. rychtář, kterýž by kolivěk usazen byl městský, ten úroky, [„slepice“ přetrženo] pánu JMti aby vybieral, a za tu práci aby se jemu od pána JMti stala milost. A tajž rychtář soudí, kteréžkolivěk [pře?] předeň přijdú, domácí neb přespolní, o ty mezi lidmi miesta bez prótahuov aby dělal. A teež rychtář aby s konšelským pacholkem a s biřicem pro nočnie pokřiky a sedánie aby šel, a hry aby zastavoval; a jestliže by v kterém domu hry našel, penieze, které by na stole přistihl, aby sobě pobral. Týž s braní najde-li nočně koho, aby sobě také vzal tu braň; krom rytieřským lidem, těm aby se žádná překážka od něho nedála. Stavnie aneb přípovědné aneb jemné, to rychtáři vše aby šlo. S rathúzu pokut cožkoli purgmistr s konšely příjmú, od každé pokuty aby jemu dán byl I g. bílý. A též zárožné jestliže by kde na škodě komu zajato bylo, aby jemu bylo dáváno s rohu po II d. b., a s koně ½ g. b., a s svině II d. b., a s husy I haléř. A ktož by komu učinil kterýmžkoli dobytkem škodu, aby jemu napravena byla, což by za spravedlivé bylo. A také rychtář, když by purgmistr s konšely seděli na rathúze, vždy při nich býti má a odcházeti nemá bez odpuštěnie.

[Pozdější rukou připsáno:] A co se dotýče panských platuov, ourokuov, ty nesnadně jdou, že rychtář má s nimi dosti činiti; a ty aby byly vybierány konečně ve II nedělích po s. Jiří a po svatém Havle; a pakli by kto nedal, aby byl dán do šerhovny, IIII g. dal a nebyl puštěn, leč úrok dá a pokuty rychtáři IIII g.

[20.] *O vádách.* It. jestliže by kto s kým v městě svádu učinil svévolně a právo minul, a ten, kterýž by ucházel do kteréhožkoli domu před tiem, kdož by naň puotku svévolně učinil, a do kterého domu utekl, a on vždy za ním běžel s braní dobytú: ten aby s hrdlem na milosti pána [přetrženo a nad tím opraveno: krále JMti] byl. Pakli by jej v tom zabil, toho, kteréhož by honil, buď v domě neb na rynku, ten aby bez milosti hrdlo ztratil.

[21.] *O nejití do kázně.* It. jestliže by který súsed aneb podruh dán byl do trestánie purgmistrem a konšely pro některé jeho proviněnie, pro kteréžkoli, ješto by hoden trestánie byl, a do trestánie jíti nechtěl podle rozkázanie purgmistra a konšel aneb rychtáře, a preč ušel: takovému statek aby zamčen byl aneb pobrán, a ten na pána JMt [přetrženo a přepsáno: obec] aby připadl. A ten statek, kterýž by zamčen a zapečetěn byl, a to kto zrušil, ten aby s hrdlem na milosti páně byl.

[22.] *O bránění právu.* It. jestliže by kto právu se bránil aneb právo haněl, ten s hrdlem i s statkem na milosti pána [přetrženo a později opraveno: krále]*) JMti buď.

[23.] *O bitvách.* It. jestliže by kto jakú bitvu učinil svévolně a právem živ býti nechtěl, ten aby viny propadl I ß grošuov b. a na rathúze položil, a k tomu trestán byl, pokudž by vina byla. A dobyl-li by kto tesáku aneb meče a ranil koho, ten pánu [přetrženo a nad tím později připsáno: králi] JMti aby s statkem i s hrdlem byl na milosti. A hospodář, u kteréhož by se ty vády dály, moha to zastaviti i nezastavil, ten též pánu [přetrženo a nad tím později připsáno: králi] JMti s statkem i s hrdlem na milosti aby byl, a zvláště jestliže by se v tom stala jaká vražda. Žádný hospodář domáciemu ani přespolniemu do šenkovnieho domu s tesákem aneb s jinú zbrojí nedopúštěj na pití seděti, než hospodář vezmi od každého zbroji, když má k němu na pitie jíti. A když má od něho pryč jíti, aby jemu zase jeho zbroje navrácena byla, kteráž by od něho vzata byla. A jestliže by se v tom hospodář nezachoval a skrze to někto raněn byl, ten též v svrchupsanú pokutu pánu JMti upadne.

[24.] *O pohlavciech.* It. jestliže by kto komu pohlavek dal aneb za vrch s ním šel, ten každý aby dal viny na rathúz XV g. b.

[25.] *O gleytu dání.* It. purgmistr a konšelee bez vědomosti pána JMti aneb úředníka, který by JMti miesto držal, gleytu žádnému dávati nemají. Pakli by JMt pán a úředník, kterýž JMti miesto drží, gleyt komu dal, z města neb z předměstie obyvateli neb podruhu, má purgmistru a konšeluom ten gleyt oznámen býti, aby se oni proti němu zachovati uměli. A ten jistý, ktož by gleyt měl, aby jej také zachoval, tak jakž na gleyt slušie. Pakli by nezachoval, tehdy by sám sebú vinen byl.

[26.] *O zvonění do hromady pro potřebu obecnou.* It. když by kolivěk na rathúze bylo zvoněno pro sjitie obce, tu [„po třetiem zvonění“ později přetrženo] aby každý na rathúze z súsed nalezen byl. A ktož by kolivěk nepřišel, jsa doma a o tom věda, ten aby dal pokuty V g. b. A tu žádný aby s rathúzu nechodil, leč purgmistrem a konšely a tou obcí ta věc, o kterúž se sešli, na miestě postavena bude. A ktož by kolivěk šel, aby touž pokutú svrchupsanú povinen byl.

[27.] *O jednání obecniem.* It. při jednání obecniem aby křikuov žádných nebylo, než volné každého mluvenie aby bylo, jakž by komu potřeba byla. Pakli by se v tom nezachoval a křiky puosobil, ten aby trestán byl vazbú od purgmistra a konšel.

[28.] *O sedání nočniem.* It. sedánie nočnie aby nebývalo v šenkovních domiech na dlúhých nocech, než do čtyř hodin, a hned po čtvrté hodině aby zvoněno bylo. Bude-li pak kto nalezen z hospodářuov, an víno neb pivo dává na řád, pokuty aby

*) Slova později připsaná pocházejí z doby, kdy panství Pardubské bylo majetkem královské komory.

dal V grošuov b.; krom dvořan aneb dobrých lidí hostinských, ti své svobody užiti mají.

[29.] *O pokřiku nočniem.* It. pokřikové noční anebo nějaké překážky po městě škodlivé, kto by to svévolně chtěl činiti a v tom postižen anebo usvědčen byl, ten pokuty na rathúz XV g. b. aby propadl. A škody, kteréž by se koli od něho staly, ty předkem aby zaplatil, a k tomu tresktán aby byl. Než pokřik byl-li by který pro potřebu města aneb zámku, a k šturmu by zvoněno bylo, tu se pod milostí i pod hrdlem přikazuje, aby každý hospodář i s podruhy s braní běžel k tomu miestu, kdež by k šturmu zvoněno bylo, buď k zámku neb k rathúzu. A tu což by od úředníkuov aneb od purgmistra rozkázáno bylo, v tom aby se zachoval každý. A ktož by kolivěk neběžel, již by k němu hledieno bylo tou svrchupsanú pokutou.

[30.] *O trestání konšelóv i sousedóv.* It. Jestliže by který soused osedlý provinil co proti purgmistru a konšeluom aneb proti komužkolivěk, ješto by jej proto purgmistr s konšely trestati měl, toho každého purgmistr s konšely aby trestali podle jeho zaslúženie. Též také konšel jestliže by se nezachoval podle úřadu svého, toho také purgmistr s konšely aby trestali a s vinnú pánu JMti jej ukázali neb úředníku, kterýž by JMti miesto držal.

[31.] *O zbierkách obecních.* It. jestliže by kdykolivěk zbierka přišla na město, a toho potřeba byla k obci, ta aby nebyla zbierána bez vuole pána JMti aneb úředníka, kteréhož by pán JMt na svém miestě postaviti ráčil, a aby takto vybierána byla: Najprv domové aby šacováni byli na hřivny, a při tom, což by kolivěk na hřivnu položeno bylo, jakž by zbierky potřeba byla, tak aby dáváno bylo. A při těch domuov šacování a gruntuov aby úředník JMti pána byl. Při tom také obchodové, kterýmiž jedenkaždý z obyvateluov jde, aby šacováni byli, i řemeslní obchodové. A ktož by se položení tomu, kteréž by naň položeno bylo, zpieral, ten aby trestán byl.

[32.] *O duochodiech městských.* It. Duochodovee městští kteřížkoli přicházejí, kteréhožkoli času, ti aby vybieráni byli a shromažďováni byli za každého purgmistra, a při každém pátku aby před purgmistrem a konšely kladeni byli podle počtu, aby v registra zapisováni byli. A každý purgmistr za svého purgmistrstvie jinému purgmistru aby počet činil. A zvláště což se cla dotýče vybieránie, již člověku poručiti z některých súsed, aby to clo vybieráno bylo.

[33.] *O váze.* It. s váhy aby domácí každý dával, což by sobě koli dal vážiti na rathúze, s kamene po I d. malém a s centnéře po VI d. m., a hostinský s kamene po I d. bílém, a s centnéře po VI d. b. A jinde aby nebylo váženo než [„krom v barevni, a barvieř aby také žádnému jinému nevážil, než sám sobě“ přetrženo a nad tím napsáno:] v rathouze.

[34.] *O trhu vlny.* It. při trhu vlny ktož by cokolivěk vlny kúpil, tu aby

k váze nesl a převážiti dal, a od váhy dal, jakož svrchu psáno stojí. A také aby žádný jiný vlny nekupoval na trhu, nežli soukenníci.

[35.] *O železe a voceli.* It. což se železa a voceli dotýče, tu aby kováři, zámečníci, nožieři kupovati sobě mohli, když se do města přiveze, předkem k potřebě své; a potom již purgmistr s konšely k obci kúpiti mohú aneb úředníci ti, kterým by bylo poručeno od obce.

[36.] *O soli.* It. co se soli dotýče, ta aby k uobci kupována byla: však komuž by bylo z obyvateluov potřeba prvé sobě k potřebě své kúpiti, bude moci na rynku. A jestliže by potom kdy kterému z obyvateluov soli potřeba byla, tu muož kúpiti sobě s rathúzu, a nemá se na něm nic viec přijieti než I g. b. na bečce; krom k šenku kteříž by kupovali, těm aby prodáváno bylo, jak ten čas trh běží.

[37.] *O slanařiech.* It. žádný hokynář aby jinde soli nekupoval sobě, než s rathúzu, kterýž by koli suol na peniez prodávati chtěl.

[38.] *O hokyniech.* It. což se hokyní týče, toho obchodu měštka a žádná aby neužívala, než při obchodu svém městském živnost aby vedla, a hokyniem překážky aby nebylo, jakožto v ovocech ve všech, soli na peniez prodávánie. Než co se herynkuov a jiných tunných ryb dotýče, též i voleje, to měšťan muož prodávati v domu svém; než oleje na penicz aby neprodával, než na libry, teež ani soli na peniez. A ktož by se v tom, jakž se nahoře píše, nezachoval, ten aby dal na rathúz XV g. b. A hokyně nižádná v trhu napřed před jinými sousedy aby nepředkupovala nižádných potřeb, leč by co již po trhu zuostalo, toho se jim nehájí.

[39.] *O prodávání soli, herynkuov a voleje.* It. což se soli, volejóv, herynkuov i tunných ryb dotýče prodávánie: v tom vedle koupenie aby se spravedlivě lidem prodávalo, při čem by ta věc spravedlivě státi mohla od prodavačuov i od kupcuov, kteříž by od nich kupovali.

[40.] *O rybách řiečných.* It. ryby řiečné buď v pátek aneb který den jiný postní, kterýž by rybáři na trh nesli, tu ryb od žádného aby kupováno nebylo, než na rynku. A ktož by koli kupoval v domiech anebo kde jinde, a nedal na rynk donésti, a v tom by usvědčen byl, ten pokuty aby dal X g. b.

[41.] *O trziech.* It. což se trhuov dotýče: před městem, v branách ani v uliciech aby kupováno nebylo, než na rynku. A ktož by koli v tom postižen byl, ten aby pokuty dal V g. b. A v trhový den aby viech vystrčen byl u pranéře, pokud by ten viech sňat nebyl, žádný hostinský ani překupník aby nekupoval; a ten viech aby stál dvě hodině.

[42.] *O překupování.* It. žádný po vsech aby nepřekupoval, buď sýruov, buď másla, aneb přediva, anebo kterýchkolivěk jiných věcí, ješto by na trhu měly prodávány býti. A ktož by po panství takovú věc činil a v tom postižen byl, to všecko aby jemu pobráno bylo. A toho na žádného aby nezatajovali. To se přikazuje pod milostí.

[43.] *O vaření piva.* It. co se dotýče piva vařenie: z najpřednějšieho sladu aby bylo bráno XV beček piva, a z prostřednieho XIIII, a v tom aby i dolévka byla. A piva aby dobrá vařena byla a dovařovala se; a patok do piva aby miešeno nebylo. A ktož by v tom postižen byl, aby j ſſ grošuov českých viny propadl a I čtvrt léta aby piva nevařil, aby lidee skrze to na vás nekřičeli, poněvadž jsú obráceny vesnice, aby od vás braly. A piva ta aby se vařila tiem pořádkem, kterýž jest prvé mezi vámi byl.

[44.] *O kádech.* It. kádi ty aby vrtány byly, aby viece piva bráno nebylo, než na tu mieru, jakož svrchu položeno. A pivovarníci aby zpraveni byli dobří, aby piv nekazili a škody vám nedělali. A jestliže by který svévolně škodu na pivě učinil, aby o to k němu hledieno bylo.

[45.] *O pořádkách vaření piv.* It. což se pořádky piva vařenie dotýče: ta aby stála při prvnějšiem pořiezení, aby podle toho rozdělenie, kteří k kterému pivovaru oddáni jsú, tak stáli. A ktož by nemohl se k várce přistrojiti, pusť pořádku jinému.

[46.] *O přihlédání k sladuom.* It. dva z obce aby vybrána byla k přihlédání a ohledávánie sladuov, a zvláště ti, kteříž by tomu rozuměli; a ti aby ohledávali to, jak se od sladovníkuov sladové vyrošťovati mají, jak přední a jak prostřední slad. A jestliže by sladovník viece vyrostil, nežli by jemu těmi osobami ukázáno bylo, hned aby I ſſ grošuov pokuty položil na rathúz. A ta dva z obecních aby vždy ve čtyřech neděliech k tomu přihlédali, vezmúc s sebú pivovarníky svrchupsanee.

[47.] *O vystavování piva.* It. piva na slušnosti aby lidem vystavována byla, též také na peniez domuov při slušnosti aby se dávala, aby od lidí chudých nebylo křiku.

[48.] *O šenkovních domiech.* It. v šenkovních domiech aby na řád nebylo dáváno piva na žejdlík, než na puol pinty; a ktožkoli piva šenkují, aby zpravili sobě konvice poloupinetnie. Pakli by se kto v tom nezachoval, ten aby dal pokuty V grošuov b.

[49.] *O mierách.* It. miery spravedlivee šenkovnie, ty aby ohledovány byly purgmistrem a konšely, i jinee miery obilnee.

[50.] *O nájmu šeňkéřuov.* It. což se šenkyeřek dotýče, jestliže by která chtěla šeňk pronajieti u koho, toho ten hospodář, u kterého by chtěla šenkovati, měj vuoli; však aby se k tomu prohlédalo, aby pivo na spravedlnosti doma i ven bylo dáváno.

[51.] *O řemesliech.* It. řemeslníci všickni kteréhožkoli řemesla, ti aby řemesl nedělali po podružství, a zvlášť kteří ženatí jsú, leč by k vosazení přišli; krom ti řemeslníci, kteříž by očekávali domuov, těm to nemá k škodě býti, a zvlášť řezníkuom. A ktož by kolivěk v tom postižen byl, to řemeslo aby jemu zastaveno bylo, a pokuty aby dal XV grošuov b. na rathúz. Než vandrovnie řemeslo kteréžkolivěk aby u mistruov dělalo a jinde nic.

[52.] *O cechmistřiech.* It. v každém obchodu aneb řemesle mají býti dva cechmistři přísežná, aby to ohledávali, aby se obci spravedlivé stalo. A jestliže by ti kdy zameškávali, jimž by ta věc poručena byla, anebo se sami dopustili proti úřaduom svým: ten cechmistr každý aby dvénásob trestán byl, nežli obecní. A cechmistry aby sobě sami volili, a ti aby byli potvrzeni od purgmistra a konšel; a když by cechmistři potvrzeni byli od úřadu, aby dali II gr. b.

[53.] *O řezníciech.* It. řezníci, ti aby dobytky přiehodné kupovali, a masa aby na slušnosti dávali. A jestliže by který řezník zabil hovado, ješto by nebylo slušné, aby mělo lidem prodáváno býti, a který by v tom postižen byl, ten pokuty aby propadl I ß grošuov; a to maso aby pobráno bylo a do špitála dáno. A v sobotní den aby krámy všecky osazovali, a hned ráno aby v krámiech prodávali až do večera. A k tomu aby žádný ženú svú krámu neosazoval, než pacholkem svým. Pakli by se který v tom nezachoval a v tom postižen byl a usvědčen, pokuty aby dal na rathúz X grošuov b.

[54.] *O pekařiech.* It. pekaři vedle kupovánie obilee, jakž trhovee běžie, v tom aby spravedlnost lidem činili sami od sebe, a žito a pšenici příhodnú aby kupovali, a chleby čisté aby pekli, a zvláště bielý, a k pšenici aby žita přidáváno nebylo. A byl-li by který v tom postižen v těch nespravedlnostech, ten aby položil pokuty I ß grošuov českých a trestán aby byl. It. vdovy, které jsú v městě i v předměstí, ty aby chléb pekly a v domiech svých prodávaly, jinde nic, krom v pondělí na trh aby vuoli toho měly nésti a prodávati. Pak-li by se z toho která vytrhla a chléb na trh nesla krom pondělku, ten chléb aby pobrán byl a do špitála dán.

[55.] *O sladovníciech.* It. sladovník žádný aby pšenice nepředkupoval před jinými sousedy na trhu; a jestliže by v tom postižen byl, zač by tu pšenici stržil, aby měl vuoli súsed tu pšenici vzieti a zaplatiti. Též sladovník žádný aby sobě k svému užitku neudělal viece XV sladuov v roce; pakli viece nad XV sladuov který sladovník sobě udělal by, to aby jemu vzato bylo k uobci. A ti, kteří k sladuom z uobce přihlédají, aby se na tu věc vyptávali každé čtyři neděle, co svých sladuov sladovníci prodají komu, a to aby napsali.

[56.] *O soukenníciech.* It. soukenníci předlice jakéžkoli mohú sobě zpuosobiti, a kdežkoli mohli by sobě dáti přiesti na páně JMti gruntiech, buď v městečkách neb ve vsech, to se jim brániti nemá; než neřáduov v svých domiech vědomostí svú aby nedopúštěli, a úředníci JMti pána aby jim v tom pomocni byli k předlím, buď v městečkách nebo ve vsech.

[57.] *O barvieři.* It. barvieř když by byl, kterážkolivěk sukna aneb vlnu barvil by na jakúžkoli barvu, domácí každý s I kamene vlny aby dával I den. b., a hostinský II den. b.; a s postavu domácí aby dával ½ gr., a přespolní I gr. Ten plat pánu JMti jíti má. A jestliže by který domácí cizí vlnu barviti dal a nepověděl

toho barvieři, a v tom postižen byl, pokuty dáti má j ſP grošuov, a trestán aby byl.

[58.] *O ševciech.* It. ševci aby koží na prodaj nedělali, ani sobě. Pakli by kto v tom usvědčen byl, pokuty aby dal j ſP grošuov.

[59.] *Kteří cechu nemají.* It. řemesla, kteří cechu nemají ještě mezi sebú, jako kožišníci, tkadlci [slovo „krejčí" přetrženo], uzdář, střelec a konvář a mečieř, ti aby spravedlnost od sebe lidem dělali; neb jest na mnohé křik od lidí, že by jim nadsazovali při prodejiech, neb se nacházie, mnohem laciněјie v jiných městech že lidee kupují.

[60.] *O přijímání v sousedstvie.* It. ktož by se koli sedlil [sic] do města neb do předměstie, ten každý aby svého zachovánie list přinesl.

[61.] *O prodání statku.* It. v městě aneb v předměstí ktož by kolivěk od koho statek kúpil, a v trhu mu se chtěl zraziti a jeho držeti nechtěl kterážkoli strana, za kterúž by koli sumu kúpil aneb druhý prodal, aby dal ten každý, ktož by trhu držeti nechtěl, s Xti ſP 1 ſP. Té pokuty polovici tomu aby dáno bylo, kterýž by trh držal, a polovici na rathúz.

[62.] *O přijímání podruhuov.* It. hospodář žádný aby podruhuov nepřijímal bez oznámenie purgmistra a konšeluov. A ktož by kolivěk přijal bez oznámenie purgmistra a konšeluov, ten každý propadni na rathúz pokuty X gr. b. A každý hospodář věz, jakého podruha k sobě přijímá. Jestliže by se skrze toho podruha komužkolivěk škoda stala, i již by k tomu hospodáři o tu škodu mohl hleděti, u kteréhož by ten podruh byl.

[63.] *Podruzi při čem mají zachováni býti.* It. podruzi aneb podruhyně, na ty aby žádný nesahal žádnú robotú; než ktož by jich v čem potřeboval, aby jim platil, jak muož kto sobě zjednati. Než zvláště byla-li by potřeba, podle obce aby pomohli, a ponuocku třetí a robotu také třetí, byla-li by kdy potřeba, k městu aby držali.

[64.] *O propouštění z obce.* It. co se dotýče toho listu, jestliže v tom listu jest to obtiežné, aby úředník byl při propušťování lidí, že jim pán toho přeje, aby oni to sami opatrovali, aby pánu bez škody bylo i budúcím pánuom. [Celý tento artikul jest přetržen.]

[65.] *O zřiezení kšaftu.* It. jestliže by na koho z obyvateluov města tohoto aneb předměstie nemoc pán Buoh dopustiti ráčil, a při tom žádal-li by purgmistra a konšel, že před nimi pořiezenie o statku svém učiniti chce, k tomu purgmistr poslati má konšely dva nebo tři s písařem. A když on zřiezenie bude chtieti činiti o statku svém, při tom aby žádný jiný nebýval, než ty osoby, kteréž by od purgmistra k tomu vyslány byly. A jakéžkoli pořiezenie a kšaft učiní, to purgmistr zapečetiti má. A toho žádnému oznamováno býti nemá, než po čtyřech neděliech toho umrlého aby se oznámilo, budú-li toho přátelee žádati. A ten kšaft, kterýž udělá,

do třetieho dne žádný aby měněn nebyl; než po třetiem dni, bude-li žádati toho ten nemocný, to učiniti muož, aby jej změnili. Pakli jeho pán Buoh pozdraví z té nemoci, tehdy on ten kšaft muož změniti, když se jemu zdá, a zase jemu má vrácen býti od purgmistra a konšel. A když by se přáteluom kšaft vydati měl, každý aby prvé se vepsal v knihy městskee. — [Pozdější rukou připsáno:] Pakli by kdo sám osobně vstoupil před purgmistra a konšely na rathouz, zřízení o svém statku učině a spíše položil by, má městskou pečetí zapečetěné bajti a moci svee užiti i ti, komuž se odkáže a svědčiti bude.

[66.] *O nemoci súseda na cestě.* It. jestliže by kterého měštěnína z města neb z předměstie na cestě nemoc nebo smrt zachvátila, kdyby cestú jel nebo šel, tehdy na kterémžkoli právě, buď ve vsi neb v městečku, zřiezenie o svém statku učinil by podle práva, povolaje purgmistra neb rychtáře s konšely, aby to držemné poručenstvie bylo, tak jako by je v Pardubiciech učinil.

[67.] *O slyšení kšaftu.* It. kto by žádal který kšaft slyšeti, ten ktož by toho potřeboval, má dáti písaři od čtenie I gr. b.

[68.] *O opatrování města při zamykání a odmykání.* It. když by kolivěk město mělo odemčeno aneb zamčeno býti: tu purgmistr každý s braněmi sám šest [sic] aby šel. A když by kolivěk město mělo odemčeno býti, tehdy purgmistr aby na toho zavolal, ktož na věžech lehají, viděl-li koho před mostem anebo v baštách mezi branami, město aby odvieráno nebylo, leč ažby předvěděli, kto jsú. Pakli by žádného nebylo, kázati město otevřieti; a odmykánie aby bylo, když na zámku na varhany [sic] trúbie, a prvé nic, leč by toho nějaká zvláštnie potřeba byla pro hosti. A jestliže by potřeba byla, tehdy tu věc na úředníka znésti, kterýž jest na miestě JMti páně. A již z obecních lidí aby ten počet svrchupsaný býval při tom zamykání a odmykání s purgmistrem. A kterýž by kolivěk nešel vedle rozkázánie purgmistrova, ten aby dal pokuty na rathúz X gr. b. Šrank, ten aby vždycky po každém zavierán byl, ktož by jel z města aneb do města, dokudž by dvú hodin na den nebylo. A v neděli vždycky při obědech ať jest město zamčeno, a po vobědě aby zase odemčeno bylo. A to se pod milostí přikazuje.

[69.] *O hlásných města.* It. na dlúhé noci hlásní čtyřie aby bývali, dva do puol noci, a druzí dva od puol noci; a letním časem na krátké noci aby dva hlásní držáni byli, jeden do puol noci, a druhý od puol noci.

[70.] *O opravách při městě.* It. opravy na valiech, na mostiech, na cestách, kteréž vám opravy přileží: toho nikoli abyšte neobmeškávali opravovati, a potřeby před časem aby jednány byly, než potřeba k opravování přijde. A každý purgmistr vždycky aby k těm opravám dohlédal, byla-li by potřeba, aby opraviti kázal; a zvláště na mostiech, jestliže by mostovee zlí byli, a skrze to komu se škoda stala za kteréhožkolivěk purgmistra, i již by se musilo o ty škody k tomu purgmistru

hleděti, kterýž by ty opravy moha opraviti, i zanetbal. [Přetrženo: Trámy mostnice vám sú ukázány, kde je máte bráti a sobě shromažďovati k těm potřebám.]

[71.] *O dělání škody na valiech.* It. jestliže čí dobytek, buď svině, krávy neb cožkoli usvědčeno bylo, ani po valiech chodie a škodu dělají, ten každý trestán bude, a pokuty aby dal j ß grošuov. [Přetrženo: Neb já sem na ty valy náklad velký udělal, a rád bych, aby z takových lidí sedlských pitomých nějací lidé městští byli. Pak to jest divná věc, že se nákladové moji tak lehce vážie, a kde která cihla upadne, neb vápno kde odpaduje, nikdy se nic neopraví. A jestliže to opravováno nebude, kdež potřeba káže, I ß grošuov z měšťan bez milosti vezmu. Též co se valuov dotýče, ty aby osekávali, kdež vrbím i jiným zarosťují, pod túž pokutú svrchu psanú.]

[72.] *O řece, která skrze město teče.* It. co se vody dotýče, která skrze město jde k užitku městu, též také mříží, kudy voda do města vpadá a z města vypadá, prvé povědieno jest, aby to konšelee, kteří jsú který rok na raddě opatrovali: rozkázánie panské nikda se jest nedálo až po dnes. Pak co jest přieliš, jest na času, aby přestáno bylo. Než na krátce to se již tak ukládá: jestliže by kto jakú mrchu aneb jakú nečistotu uvrhl do té vody, neb smetí neb hnoje, bez milosti konšelé I ß grošuov aby nahoru dali, a úředník aby jim toho žádným obyčejem nepropouštěl; a oni na tom postihajte, kto jest to učinil. Též také co se dotýče mřieží, aby se nezanášely, aby to opatrováno bylo, kudy voda jde z města. Pakli by se toho dopustili, též pokutu dajte, a to jim pro škodu domuov i pivnic. A jisti ať jsú tiem, žeť je k vuoli žádnému neodpustí.

[73.] *O hnojiech.* It. hnoje a všeliké nečistoty každý, ktož by před svým domem měl, [„ve dvú neděliech“ přetrženo a nad tím nadepsáno: „v třich dnech“] aby ven vyvozil. A jestliže by který z obyvateluov tak se nezachoval, aby dal pokuty na rathúz V grošuov b.

[74.] *O hradbách.* It. kteří mají zédky příčnie u domuov dělati a dvory sobě ohražovati, ty aby ohražovali zdí, a ne jiným.

[75.] *O vohniech.* It. toto se každému přikazuje pod milostí: Do pokojuov svých s světlem bez lucerny žádný aby nechodil, a zvláště vy, kteří hostinské domy máte, do maštale žádnému hostinskému bez lucerny nedati. Lúčí žádný aby nesvietil v domě svém, v městě i na předměstie. A jestliže by kto lúčí svietil aneb bez lucerny do pokojuov chodil anebo dopustil choditi, ten pokuty aby dal j ß grošuov českých. A hospodářové, kteříž hosti chováte, při odjezdu každých hostí aby dohlédl do maštalí i do komor pro ta světla.

[76.] *O dohlédání k vohňuom.* It. purgmistr s konšely vždycky každý za svého úřadu aby dohlédal k kuchyniem a k komínuom, i v předměstí. A již podle rozkázánie purgmistra a konšeluov aby se každý zachoval, a opravu aby učinil,

bylo-li by potřebie. A ktož by se vedle rozkázánie purgmistra a konšeluov nezachoval, pokuty na rathúz aby propadl X grošuov b. A dva súsedé aby hák měli a řebřík, a každý tluky aby v svém domě měl.

[77.] *O kladení pokut.* It. k těm kusuom svrchupsaným purgmistr s konšely aby dohlédali, a žádnému nepromíjeli, žádný purgmistr za úřadu svého. A který purgmistr při úřadu svém cožkoli pokut přijme, aby dal zapsati; a těmi pokutami aby nikam hýbáno nebylo bez rozkázánie. A jestliže by který purgmistr komu pokutu prominul, tu pokutu bude vinen položiti sám za toho, s koho jest jie nevzal. A každý purgmistr při postupování purgmistrstvie při počtu svém aby oznámil, co jest těch pokut vybral. A již každý tak aby se zachoval vedle zřiezenie svrchupsaného.

[78.] *O špitálu.* It. co se dotýče špitálu, ten aby opatrován byl, tak jako o tom prvé zřiezeno a rozkázáno jest. Ktožkolivěk chudý vzat jest do špitálu, buď strany české neb římské, aneb by vzali i B[r]atra pro pána Boha, znajíc nuzného, aby se prostě k jednomu jako k druhému zachovávali, a každému aby se dálo jednomu jako druhému. Neb já slyším, že již někteří z města chtie viery v špitále vyměřovati, buď z mužského neb ženského pohlavie. Než jestliže se uptáno bude, kdo by takový byl, že tak kázán bude, že musí věr dokud živ nevyvažovati, než nechť pán Buoh všecky soudí.

Až dotud otiskl toto zřízení J. Smolík v Památkách arch. VII. 518—528 s vynecháním slov přeškrtaných a přidaných. Klademe ty artikule k 18. červnu 1512, poněvadž k nim nepochybně vztahuje se potvrzovací klausule v privilegii toho dne vydaném, kteráž se čte zde str. 157: „It. což se dotýče těch artikuluov . . . schváleno bylo“.

Zřiezenie při šenkování vína. Léta od narozenie syna Božieho XV^C^XIIII^O^ [1514] za úřadu hospodářstvie Jana Trubače měšťané Pardubští tento pořádek a svolenie, co se šenkovánie vína v městě dotýče, společně zpuosobili sú, a to pánem JMstí stvrzeno jest, aby držemné a stálee mohlo býti.

Najprve město na tři čtvrti rozděleno jest, tak aby v každé čtvrti bylo jedno víno na čepě, a každý súsed chudý i bohatý v té čtvrti, k které připsán jest, aby lhuoty neb svobody užil od jiných súseduov v své čtvrti do času toho, kterýž níže znamenán jest, pokud jedna každá nádoba vína má dávána býti veliká i malá bez překážky.

Item fudr	za	VI neděl
item draylink	za	IIII neděle
item bečka	za	II neděli
item VIII věder	za	XII dní
item VI věder	za	X dní
item IIII vědra	za	VIII dní;

menší nádoba nenie [slovo „nenie“ později přetrženo] v pořádce „s volí úřadu když

se líbí, načieti muož", [slova uvozovkami označená jsou přetržena a později připsáno: též i jedno vědro bajti má.]

It. jestliže by kto nevydal vína v tom času podle lhuoty svrchupsané, tehdy jinému víno v tee čtvrti aby sazeno bylo; [a] on chce-li dávati přes ten čas, pokudž na které nádobě položen, tehdy muož to učiniti, slevě s vína peniez malý s žejtlíka, dávati je týden; a nechce-li sleviti, zavři víno. A tak i jiné téhodny činiti má, pokudž nevydal by toho vína. Toto na překážku nebuď, jakúžkoli nádobu vydal by prve, nežli lhuota vyšla, hned po dodání v té čtvrti jinému „nazajtřie" [slovo to později přetrženo] muože sázeno býti víno.

It. komužby které víno sázeno bylo, to dávati má, a jiného nic, ani punthvajnu; pakli by kto jináč v tom nalezen byl, pokuty XV grošuov b. aby položil.

It. toto zdálo se neškodné: Trefilo-li by se kdy, že by hostee nebo paani dvořanee žádost na úřad vzložili o trunk dobrého vína, a tehdáž na čepě nebylo by přiehodné víno, jestližeby kterého souseda oni naprosili, aby jim podtrhl víno: chce-li to učiniti ten soused bez nucenie z své dobré vuole, to jemu nemá bráněno býti, pintu, dvě i několik, však na ten zpuosob, což by svého utrhl, aby vezma od toho, ktož má na čepě víno, zase dolil tolikéž.

Toto potřebný kus: Když komu má sázeno býti víno, to plné aby se našlo a dvěma konšely ohledáno; pakli by nenašli plné nádoby, aby sázeno nebylo; než pro tu všetečnost jinému v tee čtvrti saditi a toho přeskočiti.

It. na řád vína nedávati, než za hotovee penieze, a hospodář bez zaplacenie neb bez základu žádného z domu nepúštěj. Pakli by hospodář jináč učinil, pokuty XV grošuov b. daj. [Později připsáno: Lidí rytířských v tom se nedotejče. Než uvěří-li komu vína, ten za ně nedávaj nic z lidí obecných.]

It. dvě neděli před sv. Martinem a dvě neděli po sv. Martinu aby víno sázeno nebylo, a každý aby vuoli toho měl, načieti víno: než dále nic přes ty čtyři neděle; a také načieti nemá, leč se prve opoví úřadu městskému. [Celý tento artykul později přetržen a in margine připsáno: Od sv. Martina víno každému novee sázeno bejti má v pořádce, a prve nic.]

Tyto tři čtvrti v městě: prvnie od rathúzu to pořadie k Trubkovi, k tomu od Blažkové to protičelie k Vítovi, k tomu od brány až k tomu domu podle Johanesa; druhá čtvrt od Johanesa to pořadie jako Roman až k Libanskému, k tomu od Matějka až k Rečkovi; třetie čtvrt ta ulice s obú stran jdúce k zámku, i ta ulice jako v nie Pavel Pražáček, i jiné ulice, jako Kapřík žid, i k klášteru i proti mlýnu všickni.

[O něco později ještě připsáno:] It. purgmistr a konšelee k tomu aby spravedlivě přihlédali, ne podle trhu vína, ale podle hodnosti, aby vína lidem na spravedlnosti sadili, v tom osob nešetřiece ani na jich drahé koupenie se ohlédajíce, než

jest-li dobree draaž, horší lacinějie aby se sadilo. Pakli by purgmistr s staršími jak nemírně komu vína sadili, a tak někomu dobree a na jednostajných peněziech jako někomu zlee sadili, ty JMt pán saam pokutou i trestáním tiem trestati ráčí, jakž se JMti zdáti bude.

It. pakli by se [kdo] z těch, komuž víno od konšel sazeno, vytrhl a draaž víno dával, nežli jemu od konšel sazeno, to víno aby jemu vzato bylo, a sám aby trestán vazbú byl, a nebyl puštěn bez rozkázánie JMti pána.

[Později opět připsáno:] Léta ɔc XIX v pondělí den sv. Štěpána [26. pros. 1519] na tomto jest zuostáno: že pán JMst tu vinu odpustiti ráčil i to trestánie na tento zpuosob: že žádnému bohatému ani chudému toho k vuoli neučiní, aby komu tu pokutu odpustiti ráčil, to jest j̶ ſſ grošuov, kdož by koli nevyčistil a nevyvezl každý týden všech nečistot před domy, a to hned počnúc od této neděle najprv příští do téhodne, a tak aby se to vždycky držalo bez přestánie; a týž rovně z ulic jako i s rynku aby žádných nečistot nebývalo, a o tu vinu žádný na světě ke mně se nepřimlouvaj. A to sem já to již učinil Janovi synu svému k vuoli. Než měšťané již to mezi sebú zpuosobte, kdo mají k tomu přihlédati který čas, a již ti aby k tomu přihlédali; a jestliže by se kdo v tom nezachoval, aby to hned na úředníka vznesli; a pakli by toho zanetbali a úředníku toho nepověděli, a úředník sám by se toho dověděl, tehdy i s toho, kterýž by na to usazen byl, aby pokuta vzata byla, a k tomu aby kázán byl šerhovnú.

952.

„Jan z Čerthorej na Viléma z Pernšteina a na jeho erby všecko právo své, kteréž na vsi Selítkách mám, na ně převodím, a tímto se vkladem toho odříkám sám od sebe i od svých erbuov.“ Na soudě zemském v Olomouci 24. června 1512. DOlom. kv. č. 17 f. 19.

953.

Matěj Rousek z Prostějova Vilémovi z Pernšteina dává dobrou vůli na list správní, (kterýž svědčil jemu a Barboře ženě jeho), na dvůr v Bílovicích, kterýž koupil od Václava Bílovského z Bohuslavic. Na Prostějově ve čtvrtek po sv. Petru a Pavlu [1. čce] 1512. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 294 b; měst. Brn. f. 124, 125. Výtah AČ. VI. 544 č. 388.

954.

Vilím z Pernšteina osvobozuje rybáře Tovačovské od robot za roční plat.

V Prostějově 1512, 2. července. — Arch. zemsk. v Brně. Pam. kn. Tovačovská f. 19.

Vilém z Pernšteina . . . že sou předstoupili před nás rybáři naši, kteříž sou a příslušejí k zámku našemu Tovačovu, snažnejmi a pokornejmi prozbami nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili a ty roboty, kteréž měli při rybnících našich Tovačovských a v haltéřích i struhách lovení i všelijaké jiné roboty, kteréž k těm

rybníkóm našim činili a činiti spravedlivě měli, s nich sňali, i také roboty mlatebné. Kdež já svrchupsanej Vilém z Pernšteina ɔc, jakožto pán a pravý dědic panství Tovačovského, slyše jejich slušnou žádost a prozbu, i také tomu chtěje, aby ti rybáři naši Tovačovští tím lépe obchody a svou živnost vésti mohli, tu milost jsme jim učinili a tímto listem činíme, aby oni těch všech a všelijakých robot, kteréž k rybníkóm našim Tovačovským s práva činiti měli, prázdni byli, i také roboty mlatební, a k žádnejm robotám rybničnejm ani mlatebním od nás, svrchupsaného Viléma z Pernšteina, ani od potomkuo a budoucích našich pánuo Tovačovských nuceni aby nebyli nyní i na budoucí časy, než aby oni při tomto obdarování našem zuostaveni byli. Však na tento zpuosob: za roboty za všecky, kteréž jsme z nich sňali, rybničné i mlatební, že rybáři nynější, kteříž sou i potomně kteříž by byli, k zámku našemu Tovačovu každý z nich nám i budoucím potomkóm našim, pánuom a držitelóm Tovačovským, platiti má platu ročního dvadceti grošuo českých jednou v rok při svatém Janě. A ten plat nám svrchupsanému Vilémovi z Pernšteina ɔc nám platíc i budoucím potomkóm našim, pánuom a držitelóm Tovačovským, mají při tom při všem zachováni býti na budoucí časy, tak jakž se v tomto listu píše beze všeho umenšení.

A my svrchupsanej Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyšší hofmistr království Českého, slibujem za se i za budúcí potomky naše, pány a držitele panství Tovačovského, je svrchupsané rybáře naše, kteříž k zámku Tovačovu přísluší, při tom při všem zachovati, co se v tomto listu píše, na budoucí časy. Tomu na potvrzení a pro lepší zdržení já svrchupsanej Vilém z Pernšteina naši pečet vlastní dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán v Prostějově v pátek na den Navštívení panny Marie, léta božího tisícího pětistého dvanáctého počítajíc.

955.

(x.) List správní od Viléma z Vickova, jímž prodává dědictví své v Dubanech, kostelní podací s šesti člověky panu Vilémovi z Pernšteina ɔc.

Na Přerově 1512, 6. srpna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 296 b; arch. m. Brn. f. 125b-126.

Já Vilém z Vickova a na Bánově i s svými erby, první jistec a zprávce věcí dolepsaných vyznávám . . . že jsem prodal s radú přátel svých a mocí listu tohoto prodávám od sebe i od erbóv svých a postupuji své vlastní zboží a dědictví, totiž ve vsi Dubanech kostelního poddací s šesti člověky purk[rechtní]mi i s tím se vším právem a panstvím, což k tomu poddací a těm lidem od starodávna přísluší, tak jakož sem to sám držel a užíval po předcích svých, beze všeho umenšení, nic sobě ani erbóm svým tu a na tom nepozůstavuje práva, panství ani vlastenství nezachovávaje, to sem všecko prodal ku pravému dědictví svobodné a nezávadné urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru krá-

lovstvie Českého, a erbóm jeho i tomu každému, kdož by tento list měl s jejich dobrú a svobodnú volí, aby týž právo měl k těm ke všem věcím v tomto listu zapsaným, jako oni sami kupitelé moji, a to za XXX ß g. českých dobrých stříbrných, za každú kopu LX g. počítajíc, keréž jsem od nich hotové a zúplna zaplacené vzal.

A protož já svrchupsaný Vilém z Vickova, zprávce nahoře i dole psaných věcí, a my Arkleb z Vickova a na Prusinovicích, Jan Karas z Dulebenky, Přemek, Mikuláš, Filip bratří z Vickova a z Prusinovic, Matiáš Sudlice z Žernoví, rukojmie a spravedliví zprávce nahoře i dole psaných věcí, s ním se panem Vilémem zaň i za jeho erby slibujeme . . . kupitelóm našim to jisté zboží svrchupsané se vším jeho příslušenstvím, když najprv dcky v Olomúci otevříny budú na prvním sněmu . . . a po dckách vložení plná tři léta zpravovati a osvoboditi od každého člověka světského i duchovního . . . a zvláště jim slibujem za zsutí, aby oni kupitelé naši svrchupsaní vždy při tom zboží toho poddací bez zmatku zůstali; pakli bychom toho všeho neučinili . . . ležení do města Olomúce . . . Tomu všemu na potvrzení a jisté zdržení my jistec i rukojmie nahoře psaní pečeti naše vlastní s naším jistým a dobrým vědomím přivěsili jsme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Přerově na den svatého Sixta papežc léta božího tisícího pětistého dvanástého.

Vepsáno do desk Olomouckých č. 17 f. 20. — Výtah AČ. VI. 545 č. 395.

956.

Král Vladislav povoluje na prosbu Vilíma z Pernšteina soukenníkům Přerovským, aby pečeť svou míti a sukna svá erbem městským pečetiti mohli.

Na Budíně 1512, 21. září. — Arch. zem. v Brně, pam. kn. Tovač. f. 200 b.

My Vladislav . . . že jsme prošeni od urozeného Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyššího hofmistra království Českého, věrného našeho milého, abychom soukeníkóm jeho Přerovským nynějším i budoucím tu milost učiniti ráčili, nejprvé aby pečeť svou zvláštním svým znamením míti mohli, a svá sukna, kterážby v témž městě dělali, aby je pečetili a pečetiti mohli erbem takovým, kteréhož to město od starodávna užívá, totiž dvě věže a uprostřed věží hlava zubřičí; a k tomu abychom jim také přidali z též milosti naší, aby táž sukna svá v tom místě dělaná skládali a skládati mohli v uoba šlaky, buď na dlouho neb na krátko, jakž by se jim líbilo a zdálo, a druhé, aby s těmi sukny jezdili a jezditi a je prodávati mohli a moc měli po trzích, jarmarcích měst a městeček království Českého a markrabství Moravského, kdež by se jim zdálo a líbilo. K jehož prosbě nakloněni jsouc pro služby, kteréž jest nám týž Vilím mnohé věrné, pilné a užitečné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radou věrnejch našich mocí královskou a jakožto markrabě Moravský svolili sme k tomu a tímto listem svolujeme, povolení jisté naše dávajíce, aby nade-

psaní soukeníci Přerovští nynější i budoucí pečet svou s zvláštním znamením měli, a sukna svá, kterážby v témž městě dělali, aby je pečetili a pečetiti mohli erbem takovým, kteréhož to město od starodávna užívá, totiž dvě věži a uprostřed věží hlava zubřičí. A k tomu také přidáváme jim z též milosti naší, aby táž sukna skládali svá aneb skládati mohli v oba šlaky, buď na dlouho neb na krátko, jakž by se jim líbilo neb zdálo, a s těmi sukny aby jezdili a jezditi mohli po trzích a jarmarcích měst a městeček království Českého a markrabství Moravského, a je prodávali tak a tím obyčejem, jakožto i jiní soukeníci měst aneb městeček markrabství Moravského takovéž milosti majíce činí a činiti mohou, a to bez naší a budoucích našich, králuo Českých a markrabí Moravských i jiných všech lidí všelijaké překážky nyní i v budoucích časích. Přikazujíce všem ouředníkóm a poddaným našim, abyšte svrchupsanejm soukeníkóm Přerovským v užívání těch milostí nepřekáželi ani překážeti dopouštěli, pod uvarování hněvu a trestání našeho. Tomu na svědomí pečet naši královskou k listu tomuto přivěsiti sme rozkázali. Dán na Budíně v outerý den sv. Matouše leta božího tisícího pětistého dvanáctého, a království našich Uherského třimecítmého a Českého čtyrydcátého druhého. Ex commissione propria regie Maj.

957.

(m.) List od krále Vladislava mocný panu Janovi z Lippého, [aby o statku svém s vůlí otce svého říditi mohl].

Na Budíně, 1512, 21. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 113 b; arch. m. Brn. f. 70.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni jménem urozeného Jana z Lippého, syna urozeného Jindřicha z Lippého a na Krumlově, najvyššího maršálka královstvie Českého, věrného našeho milého, abychom jemu list náš mocný, na kterýž by vo statku svém zřízení podle vůle a zdání svého s vuolí a radú nahoře psaného Jindřicha za živnosti jeho učiniti mohl, dáti ráčili. K kterémžto prosbě jsúce nakloněni, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto margrabie Moravský svolili jsme k tomu a tímto listem svolujem, povolení naše královské témuž Janovi dávajíce, tak aby von všecek statek svuoj mohovitý i nemohovitý na hotových penězích i na jiných věcích, dědičnie, manský neb zápisní, kerýž jmá aneb míti bude, mohl a moc měl s vuolí a radou nahoře psaného otce svého za jeho živnosti neb po smrti jeho dáti, odkázati nebo poručiti, společně nebo rozdílně, za zdravého života neb na smrtedlné posteli, komu jse jemu kolivěk zdáti a líbiti bude, kromě duochovních osob; a také aby mohl poručníky statku svého vedle rady a vuole častopsaného Jindřicha zdělati, kohož jse jemu zdáti a líbiti bude. Než po smrti téhož Jindřicha aby on Jan s všelijakým statkem svým učiniti mohl, jakž by se jemu samému líbilo, a to bez našich, budúcích našich králuov Českých a margrabí Moravských i všech jiných lidí všelijaké překážky. Kte-

réžto dání a odkázání neb poručení i také poručníkuov zdělání jmenovaného Jana chcme, aby tolikéž moci a pevnosti mělo, jako by to dckami zemskými zapsáno a utvrzeno bylo.

Proto přikazujem hajtmanu najvyššímu, komorníkovi a sudím margrabství Moravského, nynějším i budoucím, věrným našim milým, kdyžkolivěk od svrchupsaného Jana neb pomocníkuov statku jeho požádáni budete, abyšte jemu ten kšaft, kterýž by s vuolí otce svého udělal, i s listem mu to ve dcky zemské vložili be[z] zmatkův a všelikteraké odpornosti. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu k tomuto rozkázali jsme přivěsiti. Dán v Budíně v úterý den s. Matúše léta božího tisícího pětistého dvanáctého, královstvie našich Uherského třimezcítmého a Českého čtyrydcátého druhého. Ad relacionem magn. domini Ladslai de Ssternberg et Bechyna, supremi cancellarii regni Bohemie.

Výtah AČ. VI. 545 č. 398.

958.

Smlouva, jež se stala Arklebem z Bozkovic, Jakubem z Šárova a Janem Kobíkem z Opatova, mezi Vilémem z Pernšteina a Ladslavem z Bozkovic, o vsi Stařechovice, Služín, Čechy, Ohrozim a což prodávajícího [Ladslava z Bozkovic] jest ve vsi Lešanech, v Stínavě, a o ves Vicov i o ves pustou Skyhrov, kteréž všechno zboží prodáno panu z Pernšteina za 4300 ſſ gr. č. Dat. na hradě Bozkovicích v sobotu před sv. Martinem [6. list.] 1512. Cod. Pernst. mus. Brn. fol. 298; měst. Brn. fol. 126.

959.

Jindřich z Lipého vyznává, že poručenství a zřízení o statku a synu svém uložil na radnici Brněnské.

Na Krumlově 1512, 19. list. — Orig. perg. arch. Musea Českého.

Já Jindřich z Lippého, najvyšší maršálek království Českého, vyznávám tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúce slyšeti budú: Jakož sem poručenství udělal a zřízení o statku svém i o synu svém, až by na mne pán Buoh smrt dopustil, urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, panu otci svému milému, a tak, jakž v něm dále psáno stojí, a to sem položil v Brně na rathúze pánóm měščanóm nynějším i budúcím toho svěřiv, jakož list muoj mají pod mou pečetí, na který způsob to sem u nich položil. I chtěl sem je nyní vzíti zase. I nemohlo to býti z příčiny té, že bez urozeného pána pana Viléma a pana otce mého milého nemohlo mi vydáno býti bez něho, a jemu beze mne, leč po smrti mé, tehdy jemu má vydáno býti. Ale poněvadž Janovi synu svému léta sem zjednal, a on již maje léta s volí mou o svém statku jest poručenství a zřízení udělal, jestliže bych já jemu statku postúpil neb on mne přebyl, jak má ta věc zachována býti, a z té příčiny to poručenství

chtěl sem zase vzieti. Ale již já jeho tam předce chci nechati a nechávám, ač by pán Buoh na Jana syna mého smrti dopustil prve nežli na mne, aby ono v té moci zůstalo tak, jak sem je zřídil. A páni Brňané mají se s ním tak zachovati, tak jak se jim svěřilo. Pakli by na mne pán Buoh prve smrt dopustil, nežli na Jana syna mého, teda poručenství Jana syna mého, kteréž jest s mou vuolí udělal o sobě, tak jakž jest samo v sobě zřízeno [. . . .]. Tomu na svědomí svú vlastní pečeť přivěsiti sem dal k tomuto listu; a připrosil sem urozených pánuov, pana Prokopa Zajímáče z Kunštátu a na Jevišoviciech, a pana Buriana z Waldštajna a na Brtnici, a urozených vládyk Markvarta Valeckého z Mírova a na Miroslavicích, Adama z Backovic a na Polici, a Jana Hostakovského z Arklebic, že sou pečeti své vedle mne na svědomí přivěsiti dali k tomuto listu, sobě a svým erbóm bez škody. Jenž jest dán a psán na Krumlově, v pátek na den svaté Alžběty, léta páně tisícieho pětistého dvanáctého čtúc.

Orig. perg. ve dvé rozstřižený, vyňatý z desk knihy: „Erkaufte Felder und Wiesmath zue Jhro graefl. Gnad. Maierhöfen" 1630 sq. na panství Litomyšlském. Spodní okraj ostřižen, pečeti chybějí. Z registratury Litomyšl. zakoupené 1896.

960.

Při zápisu sněmovního snešení, vykonaném na hradě Pražském při času sv. Kateřiny (25. list.) 1512 do desk zemských, byl relatorem vedle jiných hofmistr Vilém z Pernšteina. MS knih. kníž. Lobkovice v Roudnici DC 54.

Mezi plnomocníky téhož sněmu, kteří jeti měli k jednání do Kladska v příčině dluhu knížete Karla Minstrberského a židů, byl vedle jiných Vilém z Pernšteina. Manuscr. v bibliot. Roudnické. Palackého Dějiny V. b. 209.

961.

(z.) List od pana Ladclava z Bozkovic správní na vsi panu Vilémovi z Pernštejna [za 4300 fl gr. pr. prodané].

Na Letovicích 1512, 25. list. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 299; arch. měst. Brn. fol. 126.

Já Ladslav z Bozkovic a na Třebovej i s svými erby, jistec a zprávce věcí dolepsaných vyznávám . . . že s dobrým rozmyslem a přátel svých radou dobrovolně prodal sem a mocí listu tohoto prodávám ku pravému dědictví své vlastní a dědičné zboží, totiž ves Vicov s hradiskem, ves Čechy s tvrziskem, ves Služín, ves Stařechovice i s tvrzištěm, ve vsi Stinavě což tu mám, ve vsi Lešanech což tu mám, ve vsi Ohrozimi což tu mám, a vsi pusté Skyhrov a Lhotku, s dvory, s rolí oranú i neoranú, s lidmi platnými i neplatnými, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s rybníky, s rybništěmi, s vodami tekutými i netekutými, s mlýny, s mlýništěmi, s potoky, s lesmi, s horami, kromě toho lesu, kterýž slove Hradištská Hora, a odtud na druhé straně až po Čertů Hrádek a po okliky a po hranice Lipovské, jakož vymezeno jest, s háji, s chrastinami, s doly, s hony, s lovy, s čižbami, s mezemi, s hranicemi tak úplně, jakož svrchupsané zboží od starodávna záleží a vymezeno

jest, se vším plným právem, panstvím a vlastenstvím, tak jakož jsem to sám držel a toho požíval, což koli k tomu zboží a vsem svrchupsaným od starodávna přísluší, i s kostelním podacím k těm vsem svrchupsaným příslušejícím, nic sobě ani svým erbóm ani budoucím potomkóm tu práva, panství ani kerého vlastenství na svrchupsaném zboží nepozůstavuje ani zachovávaje, než to všecko svrchujmenované zboží prodal jsem a prodávám ku pravému dědictví svobodné a nezávadné urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, a jeho erbuom za IIII^{M} ꝼꝭ a za tři sta kop grošův českých širokých stříbrných dobrých rázu Pražského, za každú kopu LX grošův českých počítajíce, keréž sem již hotové, úplně a docela zaplacené od kupiteluov svrchupsaných vzal.

A protož já svrchupsaný Ladslav i s svými erby, první jistec a zprávce nahoře psaných věcí, a my Znata z Lomnice, najvyšší sudí markrabství Moravského, Arkleb z Bozkovic ꝛc, Dobeš z Bozkovic a na Černé Hoře, Záviše Bítovský z Slavíkovic a na Lhotě, Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici, Jindřich Přepyský z Rychemburka a na Cebranicích, rukojmie a spravedliví spoluslibce a zprávce s ním svrchupsaným panem Ladslavem a zaň i za jeho erby slibujeme . . . to jisté zboží na prvním sněmu panském aneb konečně na druhém, když dcky zemské v Olomouci otevříny budú, ve dcky vložiti . . . a po dckách vložení za plná tři léta pořád zběhlá spravovati a osvobozovati od každého živého člověka . . . Také zvláště slibujeme kupiteluom našim častopsaným i za sutí toho zboží, tak aby i kupitelé naši již psaní vzdy při tom zboží a dědictví be[z] zmatku zuostali. Pakli bychom toho všeho, což se svrchu i dole píše, na všem neb na díle neučinili . . . ležení do města Olomúce aneb do Prostějova . . . Tomu na potvrzení my jistec i rukojmie svrchupsaní pečeti naše vlastní dobrovolně přivěsiti jsme dali k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Letovicích den svaté Kateřiny mučedlnice boží, od narození Syna božího tisícího pětistého dvanáctého léta čtúc.

Vepsán do desk Olom č: 17 fol. 22. — Výtah AČ. VI. 545 č. 396.

962.

Vilím z Pernšteina dává špitálu Přerovskému plat dědičný z nivy.

Na Pardubicích 1512, 6. pros. — Archiv městský v Přerově.

Vilém z Pernšteina . . . že jsmy dali a mocí listu tohoto dávámy od sebe i erbuo svých a potomkuo našich pánuo Přerovských na časy budúcie k špitáli Přerovskému plat náš dědičný na nivě, kteráž leží před ulicí Židovskú podle cesty Kozlovské, kterúžto nivu drží Jiřík Hrtan a Kašpar švec, oba z Přerova, lidé naši dědiční, a platu dávají s tej nivy čtyřidcěti štyři groše české rázu Pražského platu ročního, rozdílně, na každý svatý Jiří dvamecítma groší českých a na svatý Václav teež dvamecítma groší českých, a to pro polepšení tej chudiny, kteráž se v tom

špitále chová a na budúcie časy chovati bude; slibujíce sami za se i za potomky naše budúcie pány Přerovské, toho platu svrchupsaného při tom špitáli věčně a budúcně nechati, a purgmistru a radě města našeho Přerova nynějším i budúcím, věrným našim milým, to porúčejíc, aby ku polepšení tej chudiny ten plat obraceli každého roku. Tomu na svědomí a jisté zdržení pečet naši vlastní k tomuto listu přivěsiti sme rozkázali. Jenž jest dán a psán na Pardubicích, na den svatého Mikuláše biskupa, léta Páně tisícího pětistého dvanáctého ɔc.

Listina perg. se zachovalou visutou pečetí.

963.

Vilím z Pernšteina postupuje vládyce Matyáši Sudlicovi z Žernoví za roční plat louku kněžskou.

Na Pardubicích 1512, 6. pros. — Arch. zem. v Brně Pam. kn. Tovačovská f. 196.

Vilém z Pernšteina . . . že sme dali a mocí tohoto listu dáváme louku kněžskou na kopec Přerov k tomu kostelu příslušející, kteráž leží hned podle cesty k Žebráčce lesu obecnímu, sama v sobě se všech stran zákopami zamezená, urozenému vládyce Matyášovi Sudlicovi z Žernoví i jeho erbóm . potomkóm budoucím ku pravému a dědičnému držení a užívání, a to pro záslulu jeho věrnou, kterouž nám činil, činí a činiti nepřestává, a z příčiny tej, že k naší vuoli a k libosti i přispoření a polepšení tej obce Přerovské, města našeho, postavil jest dvoje chalupy na Nové ulici. Z kteréžto louky nahoře dotčené von Matyáš svrchu psanej i s erby svými a potomky, budoucími držiteli tej louky, budou povinni s ní dávati a činžovati dvadceti gr. čes. rázu pražského platu ročního, rozdílně, totiž při každém sv. Václavě deset gr. čes. a při každém sv. Jiří deset gr. čes., nám pánuom Přerovským na věčné časy, aneb za tolikéž gr. peněz obecně bernejch; a to na každý rok spravíc, jiných všech poplatkuo a platuo ovšem prázdni budou. A pakli by kdy kněz u toho kostela nahoře psaného byl, tehdy ten plat knězi k tomu kostelu aby dáván byl. A von Matyáš i s erby svejmi a potomky budoucími budou moci tu louku dědičně k užívání svému držeti, prodati, zastaviti, zaměniti a jako s svou vlastní dědičnou vedle vuole své učiniti, však bez umenšení platuo nahoře psaných nám pánuom Přerovským. Tomu na svědomí a jisté zdržení my Vilém z Pernšteina ɔc pečet naši vlastní s naším jistejm vědomím rozkázali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích den sv. Mikuláše leta páně patnáctistého dvanáctého počítajíc.

964.

List na vsi Bohuňov, Poříčí a Bradlné od pana Ladslava z Bozkovic a na Třebové panu Mikulášovi Trčkovi z Lípy a panu Zdeňkovi Trčkovi z Lípy [prodané za 500 fl gr. č.]

Na Letovicích 1512, 19. pros. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 44; arch. měst. Brn. f. 210-211.

Jaa Ladslav z Bozkovic a na Třebové i s svými erby, jistec a zprávce věcí dolepsaných, vyznávám . . . že z dobrým rozmyslem a přátel svých radú prodal

sem a mocí listu tohoto prodávám ku pravému dědictví a dědičně zboží své, ves Bohuňov, ves Poříčí a ves pustú Bradlné Horní a ves Bradlné Dolní, s lidmi v nich platnými i neplatnými, s kostelním podacím, z dvory popluţními, s rolí oranú i neoranú, s platy, užitky, s robotami, službami i s pastvami, s pastvištěmi, s horami, s doly, s lesy, s háji, s chrastinami, s vodami tekutými i netekutými, s potoky, s mlýny i se vším příslušenstvím, což k těm vsem svrchupsaným od starodávna příslušelo a přísluší, s mezemi, s hranicemi i se všemi požitky a užitky, kterýmiž se koli jmény jmenují, a jakož ty vsi v svých mezech a hranicích od starodávna záleží a vysazené jsú, se vším plným panstvím a vlastenstvím, tak jakož sem to sám držal a požíval, sobě ani svým erbuom ani budoucím potomkuom práva, panství ani kterého vlastenství na tom nepozůstavuje, než to všecko prodal sem a postúpil svobodně a nezávadně urozenému a statečnému rytíři panu Mikulášovi Trčkovi z Lípy a na Lichtmburce a jeho dědicuom, a jeho věrné ruce urozenému a statečnému rytíři panu Zdeňkovi Trčkovi též z Lípy ɔc, za pět set kop grošuov českých, kteréž sme již od kupiteluov našich svrchupsaných úplně a docela zaplacené přijali. A protož já svrchupsaný Ladslav, první jistec a zprávce nahoře i dole psaných věcí, a my Znata z Lomnice, najvyšší sudí markrabství Moravského, Artleb z Bozkovic ɔc, Dobeš z Bozkovic a s Černé Hory, Záviše Bítovský z Slavíkovic a na Lhotě, Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici, Jindřich Přepyzský z Rychemberka a na Cebranicích, rukojmie a spravedliví spoluslibce s ním svrchupsaným panem Ladslavem zaň i za jeho erby, všickni vespolek slibujem . . . to jisté zboží nahoře psané s jeho vším příslušenstvím na prvním sněmě panském aneb konečně na druhém, když dcky zemské v Brně otevříny budou, ve dcky vložiti a po dckách vložení plná tři léta zpravovati a osvobozovati od každého živého člověka . . . Také zvláště slibujem kupiteluom našim svrchupsaným i za ssutí toho zboží, tak aby kupitelé naši již psaní vždy při tom zboží a dědictví bez zmatku zuostali. Pakli bychom toho všeho neučinili, slibujem vjeti a vléci v pravé a obyčejné ležení margkrabstvie Moravského do města Brna aneb Olomúce . . . Tomu na svědomí a pro lepší jistotu my jistec i rukojmie svrchupsaní své vlastní pečeti s jistým naším vědomím přivěsili sme k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Letovicích tu neděli před svatým Tomášem apoštolem božím, léta od narození Syna božího tisícího pětistého dvanáctého čtúc.

Výtah AČ. VI. 545 č. 397.

965.

Vilím z Pernšteina prodal roli dvorskou některým lidem v Přerově.

Na Pardubicích, 1512, 21. pros. — Arch. města Přerova.

Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pán a pravý dědic panstvie Přerovského, i s svými erby a potomky budúcími pány

Přerovskými, vyznávámy tiemto listem obecně přede všemi, kdež čteu aneb čtúci slyšán bude, že jsme prodali a mocí tohoto listu prodáváme roli naši dvorskú na loučný provazec rozměřenú, kteráž od starodávna k tomu dvoru přislušela a držána byla, lidem svým dědičným tu v Přerově bydlícím ku pravému a dědičnému držení a užívání na věčné časy, sami od sebe i od erbuo svých a potomkuo budúcích pánuo Přerovských purgrechtním právem, a to zejména těmto a tak, jakž se na loučnou mieru změřilo: Item Jiříkovi Hrtanovi dva provazce a čtvrt za čtyrydceti osm kop, a to v týchž mezách, jakž sme toho sami i s předky svými užívali. It. Václavovi Račovskému provazec a loučku k tomu podle Bečvy v Trninách za čtyrmezcietma kop. It. Mikulášovi Slováčkovi tři čtvrti za osmnácte kop. It. Martinovi Slovákovi s kopce provazec za čtyrmezcietma kop. It. Valentovi z Sířavy puol provazce za dvanácte kop. It. Janovi Martinkovu provazec za čtyrmezcietma kop. It. Matějovi mlynáři puol provazce za dvanácte kop. It. Václavovi Volkovi provazec za čtyřmezcietma kop. It. Mikulášovi z Sířavy puol provazce za dvanácte kop. It. Filipovi Chlapcovi z Sířavy puol louky za dvanácte kop. It. Matějíčkovi Doléškovu z Kozlovic puol provazce za dvanácte kop. It. Martinovi Rybkovi z Sířavy pět čtvrtí za třidceti kop. Kterúžto sumu nahořepsanú my Vilém z Pernštaina na Helfenštaině ͻc vod lidí svrchujmenovaných zúplna a docela zaplacenú vzali jsme, nic sobě tu viec ani erbuom svým a pánuom Přerovským potomním nepozuostavivše, krom platu ročnieho vše s provazce po dvadcieti groších českých rázu Pražského, s provazce s každého rozdielně po desieti groších na svatý Václav a po desieti groších českých na svatý Jiří, a tak na každý rok ty platy zpravíc, jiných poplatkuo a platuo přičiněnie prázdni býti mají. A když by berně královská, jakož se to často přiházie, volána a brána byla, z tej je propouštiemy a mocně prázdny činíme, i všech robot s rolí svrchupsaných. A tak ti lidé budú moci při těch rolích dědičně beze všech překážek zuostati, je držeti, prodati, zastaviti, zaměniti a jako s svými vlastními vedle své vuole učiniti, však bez umenšování platuo nám pánuom Přerovským nynějším i potomním. Tomu na svědomí a jisté zdržení my Vilém z Pernštaina a na Halfenštaině ͻc pečeť naši vlastní s naším jistým vědomím přivěsiti jsme rozkázali k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Pardubiciech, na svat. Tomáše apoštola Božieho, léta páně tisícieho pětistého dvanáctého počítajíc.

Listina pergamenová s visutou pečetí.

966.

Vilém z Pernšteina prodává Přerovským louku Markrabinu.

Na Pardubicích 1512, 21. prosince. — Archiv městský v Přerově.

Vilém z Pernštaina . . . že jsme prodali a mocí tohoto listu prodáváme louku naši dědičnú dvorskú jménem Markrabinu, kteráž od starodávna k dvoru Přerovskému

držána byla a příslušela, lidem našim dědičným tu v Přerově obývajícím ku pravému a dědičnému držení a užívání na věčné časy, sami od sebe i od erbuo svých a potomkuo budúcích pánuo Přerovských, purkrechtním loučným právem, a to zejména těmto, tak jakž se na loučnou míru změřila ɔc, Janovi Logovi tři čtvrti za osmnácte kop ɔc, Jakubovi Olomouckému puol louky za dvanácte kop, Mikulášovi Zběhovi masaři puol louky za dvanácte kop ɔc, Jakubovi Židu louku za čtyrmezcítma kop, it. Juonovi soukeníku čtvrt louky za šest kop, it. Vítovi lékařovi louku za čtyřmezcietma kop, Kašparovi puol louky za dvanácte kop, it. Jiříkovi Hrtanovi puol louky za dvanácte kop, it Mikulášovi z Sířavy puol louky za dvanácte kop, it. Vondruškovi z Sířavy puol louky za dvanácte kop, it. Machovi Matýsovu puol louky za dvanácte kop, it. Bartošovi Čechovi s kopce louku za čtyrmezcietma kop, it. Matějovi a Mikulášovi nožieřuom louku za čtyrmezcítma kop, it. Rylkovi z Sířavy puol louky za dvamecítma kop, Janovi Němcovi a Bartoňovi sklenáři puol louky za dvanácte kop, Václavovi Šedíkovu s Litvou spolu pět čtvrtí louky za třiceti kop, Maškovi Hrankovi tři čtvrti a zbytek za dvamecietma kopy. Kterúžto sumu nahoře psanú za louku svrchu dotčenú, my Vilím z Pernšteina od lidí již jmenovanejch zouplna a docela zaplacenou vzali sme, nic sobě tu ani erbuom svým pánuom Přerovským nepozuostavivše, krom platu ročního s každé louky provazcem naměřené po XX gr. rázu Pražského jednou v roce při svatým Martině aneb konečně na ten den. A tak na každý rok ty platy zpravíc, jinejch všech poplatkuov prázdni budú i robot z těch louk na budoucí časy. A kdyžby berně královská v tejto zemi Moravský vznikla a brána byla, jakož se to často přihází, z tej je propouštíme a mocně prázdny činíme. A tak lidé často psaní budú moci při těch lukách dědičně zuostati, je držeti, užívati, prodávati, zastaviti, zaměniti a jako svými vlastními vedle své vuole učiniti, však bez umenšování platuo nám pánuom Přerovským nynějším i potomním. Tomu na svědomí a jisté zdržení my Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc pečet naši vlastní s naším jistým vědomím přivěsiti sme rozkázali k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Pardubicích na svatého Tomáše apoštola božího léta Páně tisícího pětistého dvanáctého.

Listina perg. s přivěšenou zachovalou pečetí.

967.

(l.) List krále Vladislava Janovi z Lippého, jímž JMt jemu Janovi léta dává a doplňuje.

Na Budíně 1512, 21. pros. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 113; arch. měst. Brn. f. 69b-70.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni od urozeného Jindřicha z Lippého na Moravském Krumlově, najvyššího maršálka království Českého, věrného našeho milého, abychom synu jeho, urozenému Janovi z Lippého, pro dobré jeho a užitečné léta dáti a z moci naší královské doplniti ráčili, tak aby

on statkem svým s vuolí a radou téhož Jindřicha sám vládnúti, jej zpravovati a jeho mocně a dostatečně užívati mohl v jeho živnosti, ač jeho vuole bude, aneb po jeho smrti. Kteréžto prosbě jsúce nakloněni, s dobrým rozmyslem a s radú věrných našich milých, mocí královskú v Čechách jakožto margrabie Moravský, k tomu sme svolili a tímto listem svolujem, povolení naše královské k tomu dávajíce, tak aby již psaný Jan leta došlá a dospělá a doplněná jměl a přijal, a statku svého, kterýž má, užíval, a konečně s vuolí a radou jmenovaného otce svého za jeho živnosti užívati mohl, ač z vůle téhož votce jeho bude, tak a tím vším právem a obyčejem, jakožto jin[í] došlá léta majíce, statky svými vládnúce a jako svými vlastními pro své dobré a užitečné učiniti mohú a moc mají, a to bez naší, budúcích našich králův Českých a margrabie Moravských a všech jiných lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto přivěsiti sme rozkázali. Dán na Budíně v úterý den sv. Tomáše, léta božího tisícího pětistého dvanáctého a království našich Uherského třimezcítmého a Českého čtyrydcátého druhého.

Ad relacionem magn. domini Ladslai de Ssternbergk et Bechyna, supremi cancellarii regni Boemie ɔc.

Výtah AČ. VI. 545 č. 398.

968.

Smlouva, kterouž Mikuláš z Bystřice písař zemský prodává Janovi z Pernšteina, nejvyššímu komorníku markrabství Moravského, ves Čertoryje za 500 ſſ gr. č. Dat. v Olomouci v neděli po svíčkách (9. ledna) 1513. Cod. Pernst. mus. Brn. fol. 499; měst. Brn. fol. 181.

Na to dán byl týmž Mikulášem z Bystřice list správní témuž pánu z Pernšteina. Dat. v Olomouci v střed sv. Antonínem [12. ledna] 1513. Cod. Pernst. mus Brn. fol. 500; měst. Brn. 181 a 182. Výtah AČ. VI. 545 č. 399.

969.

Tomáš z Bohuslavic a na Bílovicích prodal půl dvora v Bílovicích Vilémovi z Pernšteina za 95 ſſ gr. č. Dat. v Olomouci ve čtvrtek ochtáb Božího křtění [13. ledna] 1513. Cod. Pernst. mus. Brn. fol. 301; měst. Brn. fol. 126-7. Vepsáno do desk Olom. č. 17. f. 20. Výtah AČ. VI. č. 545 č. 400.

970.

Vilím z Pernšteina potvrzuje Přerovským privileje, slibuje je zanechati při víře jich, dává jim plat purkrechtní a mění jich roboty v peněžitý roční plat.

Na Pardubicích 1513, 6. února. — Arch. městský v Přerově.

My Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyžší hofmistr království Českého, pán a pravý dědic panství Přerovského, i s svými erby a budoucími potomky pány Přerovskými oznamujem tiemto listem k věčné paměti věku nynějšímu i budou-

címu, že sou předstoupili před nás měščané Přerovščí, věrní naši milí, žádajíce nás, abychom jim zápisuov a obdarování, kteráž mají od najjasnějších knížat, pánuov a králuov Jich Mtí králuov Českých a markrabí Moravských, potvrdili. A my jakožto pán jejich dědičný znamenavše jejich slušnou žádost a povolnost jejich i poslušenství, v němž sou se nám po všecka léta držení našeho povolně zachovávali jakožto věrní naši milí, s dobrým rozmyslem předloživše sobě jich mnohé napřed řečené povolnosti i poslušenství, k té jejich žádosti naklonili sme se a nakloňujem, že zápis najjasnějšího knížete pána Albrechta Římského krále, Uherského, Českého, Charvátského, Dalmatského ɔc krále a markrabí Moravského, kterýžto JMt svým zápisem najjasnějších knížat, pánuov a králuov Českých a markrabí Moravských předkuov svých potvrzuje a upevňuje nadání, svobody a práva jim nadepsaným měščanuom našim Přerovským; z kterýchžto knížat a pánuov králuov Českých a markrabí Moravských najprvnější zápis jest Přemyslova (sic), kterýžto JMt Ottagarus slul, pán a král Český, vejvoda Rakouský, markrabě Moravský; druhý list Jana krále Českého, markrabie Moravského; třetí Jošta, markrabie Moravského; kteřížto Jich Mti svá obdarování již psaným měščanóm našim ač rozdílná učinili sou: my ty všecky zápisy a obdarování, kterážkoli mají od napředpsaných knížat, pánuov a králuov Českých a markrabí Moravských, jim svrchupsaným měščanóm našim Přerovským tímto listem a mocí tohoto listu tvrdíme a potvrzujem, tak aby žádný z erbuov našich ani budoucích potomkuov našich pánuov Přerovských na ta obdarování sahati nesměl ani sahal, ani kterakkoli vymyšleně jim jich rušiti těch zápisuov a v nich obdarování mohl, žádnou vymyšlenou lstí, než aby tíž měščané naši Přerovščí toho všeho užívati i požívati na věčné časy bez naší i našich erbuov a budoucích potomkuov našich, pánuov Přerovských, všelikterakė překážky mohli, všeho, což se v týchž listech nadání a obdarování kterakkoli zavírá, jakož tíž zápisové to všecko v sobě šíře a světleji zavírají.

Také jsú nás žádali tíž měščané naši Přerovščí, abychom jich při jich zvyklostech víry zanechali a jim v to nesahali, než tak, jakož mají zápis a nadání od naj[ne]přemoženějšího císaře Zigmunda, pána a krále Českého, markrabí Moravského, a najjasnějšího knížete a pana Albrechta knížete Rakouského a markrabí Moravského, abychom je při tom pozuostavili: i k tomu sme jim vuoli naši stvrzenou dali a napřed daného zápisu tímto listem naším potvrzujem, aby tíž měščané naši mohli sobě kněze sami jednati a jednali, kterýž by tělo boží a krev boží pod vobojí spuosobou rozdával, bez všelikteraké překážky naší, erbuov našich i budoucích potomkuov našich, pánuov Přerovských, jim jiného kněze uvozování; přiříkajíce jim sami za se i erby naše i budoucí potomky naše pány Přerovské beze všelikteraké lsti, že jim v to nikterak vymyšleně nemá saháno býti ani překážíno, ani dopúščeno překážeti.

Tohoto také neobmeškáváme, jakož mají měščané naši Přerovščí lesy s pastviščemi nadané od svrchupsaných knížat, pánuov a králuov Českých a markrabí Moravských, k vobci a k potřebám obecním, na ty aby jim žádný nesahal ani aby jim jich kazil, buďto rybníky chtěje dělati aneb kterakkoli k svému požitku přivoditi, pod žádnou vymyšlenou barvou, než aby měščané naši Přerovščí, jakož mají zvyklosti od starodávna těch lesuov užívati, i s jich požitky jich požívali i užívali beze všie překážky naší, erbuov našich i budoucích potomkuov našich, pánuov Přerovskejch, jak nejlépe umějí a uměti budou na budoucí časy.

A nad to nade všecko tuto jim milost činíme pro jich povolnost i poddanost, a také aby město naše Přerov tím lépe se vyzdvihovati a vzhuoru ruosti i opravovati a seděti mohlo: což by se koli v témž městě purgkrechtuov přistavilo aneb na budoucí časy přistaviti by mohlo, ty všecky purgkrechty jim měščanóm našim s platem peněžitým činežným mocně oddáváme a dáváme, nic sobě tu na těch purgkrechtích nepozuostavujíc, než roboty; a měščané naši nadepsaní nebudou nám povinovati žádných platuov s těch purgkrechtuov spravovati, než to, což sou nám od dávné zvyklosti platili, to nám povinni budou spravovati, totiž čtyřidceti a čtyři kopy grošuov vše českých rázu Pražského platu ročního. A my ani erbové naši a budoucí potomci naši páni Přerovščí na ně na nadepsané obyvatele Přerovské více sahati žádnou vymyšlenou věcí nemáme o ten plat a v ty listy a svobody jich žádným vymyšleným obyčejem a právem, než to měščané naši Přerovščí, což více nad tu sumu bude svrchupsanou, budou moci obrátiti k vobci a k svým obecním potřebám.

Také jakož nám od starodávna zvyklost mají ke dvoru našemu žennou robotú den robotovati a na louce, jménem Markrabina louka, seno shrabati i svoziti: o ty o všecky roboty s nimi smlouvu takovúto sme učinili, aby nám sumu peněžitou za to vydávali platu ročního puol devátý kopy grošuov českých rázu Pražského a puol jedenácta groše též českého, a pokudžkoli ten plat budou spravovati nám i erbóm našim i budoucím potomkóm našim pánuom Přerovským, nebudou povinovati robot napřed psaných spravovati, ani kdo z nás aneb z erbuov našich i potomkuov našich bude moci těmi robotami na ně sahati žádnou vymyšlenou věcí ani kterakoukoli mocí. Než jestliže by pak kdo, buďto my aneb erbové naši i potomci naši páni Přerovščí, bez těch robot nemohli býti a na ně na nadepsané Přerovské těmi robotami sáhnúti chtěli, tehdy má a povinovat bude toho platu neboli té sumy svrchupsané nebrati, a oni měščané naši Přerovščí, nynější neb budoucí, nebudou povinovati toho platu platiti.

A my svrchupsaný Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyžší hofmistr království Českého, i s svými erby a potomky našimi pány Přerovskými slibujeme jim svrchupsaným měščanóm našim Přerovským to všecko, což se v tomto listu píše, zdržeti a v celosti bez porušení zachovati na budoucí časy. Tomu na potvrzení a lepší jistotu pečet naši vlastní kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán

a psán na Pardubicích v neděli na den s. panny Doroty, léta od narození Syna božího tisícého pětistého třináctého počítajíc ꝛc.

Listina perg. s přivěs. visutou pečetí.

971.

Štěpán z Koloděj prodává dědictví své v Litětinách Vilémovi z Pernšteina.

1513, 12. února. — DZem. VI. C. 2.

V sobotu po sv. panně Dorotě. Štěpán z Koloděj přiznal se, že dědictví své v Litětinách, ves, dvory kmecí s platem což tu má, s dědinú, lukami a znamenitě lúkou, která slove na Písku, i s tím polem a kus lesu, což k té louce přísluší, s lesy, rybníky a vodotočinami i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, tak jakož toho registra vydal, žádného ꝛc, prodal Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyššímu hofmistru král. Česk. a jeho dědicům za puoldruhého sta kop gr. a za pět kop gr. vše pražsk. česk. úplně zaplacených a postoupil. Spraviti má právem zemským, čímž má neb míti bude, třetinú vejš. Pakli by nezapravil ꝛc jakož forma. Stalo se léta M⁰V^c⁰XIII⁰ v sobotu před sv. Petrem na stolici vsazení.

972.

Vilím z Pernšteina dává městečku Dašicím a poddaným ze vsí Prachovic, Platěnic, He[d]čan, Moravan, Kosténic právo odúmrtní s tou výminkou, kdyby jakákoli různice byla mezi přátely o statek zůstalý, že rychtář a konšelé na tom právě je o to srovnati mají, a nikdež jinde o ten statek právem žádným hleděno býti nemá. Dat. na Pardubicích ve čtvrtek den Božího Těla (26. května) 1513. Orig. perg. měst. Dašic s pečetí zachovalou.

973.

List od krále Vladislava, kterýmž JMt všecky desátky propouští na horách Židlochovských. z Vimperku se dvú čtvrtí, v Štrosperku s jedné čtvrti a s jednoho achtele, kteříž desátkové margrabím Moravským prvé vydáváni byli, panu Vilémovi z Pernšteina a erbuom i budúcím jeho.

Na Budíně 1513, 26. květ. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 530; arch. mus. Brn. f. 186b-187

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni jménem urozeného Ladslava z Bozkovic a na Třebové, věrného našeho milého, jakož jsme jemu byli milost učinili, dokudž jest Židlochovice držel, aby nám s vinohradů svých, keréž jest v horách našich Židlochovských měl a držel, a zejména z těchto: z Vimperku dvě čtvrti, v Štrasperku jedna čtvrt, a opět v Štrosperku jeden achtel, desátkuov nedával; a poněvadž jest Židlochovice urozenému Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, věrnému našemu milému, i s těmi vinohrady prodal, abychom my témuož Vilémovi a erbóm jeho tuož milost učinili a jemu ty vinohrady jmenované z desátkův našich propustili a vysvobodili.

My znajíce, že jest nám týž Ladslav mnohé a povolné a věrné služby činil a činiti nepřestává, jakožto král Český a margrabie Moravský tu milost, kerúž jsme svrchupsanému Ladslavovi při těch vinohradech učinili, na již jmenovaného Viléma a jeho erby a potomky převedli jsme a tímto listem přivodíme, a ty vinohrady nahoře psané beze všech desátkův vysvobozujeme nyní i na časy budúcí, chtíce tomu, aby on Vilém, jeho erbové i budoucí též vinohrady svobodně drželi a jich užívati mohli, bez naší i budoucích našich králóv Českých a margrabí Moravských i jiných lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomí pečet naši královskú rozkázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán na Budíně ten štvrtek den božího Těla, léta božího tisícího pětistého třináctého, a království našich Uherského třimezcítmého a Českého čtyrydcátého druhého.

Výtah AČ. VI. 546 č. 401.

974.

Vilém z Pernšteina prodává dvůr panský v Turově Martinovi Rovenskému.

1530, 24. srpna. — Zbytek man. u J. Kyselky v G. Jeníkově.

Turov. Item prodán dvuor panský Martinovi Rovenskému za IIj^C ſſ m. Má zavdati od dneška ve dvú letech X ſſ, potom hned na Vánoce najprv příštie VI ſſ, potom po VI ſſ kopách platiti až do vyplněnie té sumy. Co se úroka dotýče, což jiní platie v té vsi s lánu, v tom se on s nimi srovnati má. Což se koli dědiny vyměří i luk kolik lánů, s každého lánu tolik platiti má, jako jiní v té vsi usedlí placují (sic), co příde s lánu peněz i slepic. Úrok počíti platiti má vod tohoto s. Havla najprv příštího v roce. A což se koli uloží úroka na to i slepic, to se najde v hlavních registrách, podle kterých se úrok vybírá. Ti přídavkové se mu všickni přidávají, s čím jest pan Markvart prodal; nad to pán JMt přidává toto jemu: IIII^ry klisny, vuoz, pluh, hřebíků do brány; zvlášť se jemu přidati mají dvě krávě, a X ovec má mu se přidati, kuože hovězie aby sobě šírů (sic) nadělal k své potřebě, a on to pánu JMti dostatečně uručiti má. Stala se ta smlúva na den s. Bartholoměje anno M^oV^CXIII^o.

975.

Smlúva příležící k statku Jaroměřickému o lidi a o grunty.

V Brně 1513, 14. září. — Cod. Pernst. v arch. měst. Brn. č. 132 f. 235 b.

Léta Páně tisícího pětistého třinástého, na den sv. kříže v Brně stala se jest smlúva celá a dokonalá na mocném přestání mezi urozenými pány panem Václavem z Ludanic a na Jemnici z strany jedné, panem Albrechtem Bítovským z Lichtenburka a na Vranově z strany druhé, námi Albrechtem z Šelmberka a na Holešově,

Burianem z Walšteina a na Brtnici, Jindřichem Jankovským z Vlašimě a na Slatině, Janem Zeleným z Říčan a na Krhově, Adamem z Backovic a na Polici, Janem Čelaudem z Palovic a na Budkově, a to taková:

Najprv což se Klimenta člověka z Blatnice dotýče, keryž sluší k špitálu k sv. Kateřině u Jaroměřic, o toho člověka takto vypovídáme: aby pan Albrecht svrchupsaný, jeho erbové i budúcí na tom člověku obranu i panství jměli; a pan Albrecht i s erby svými i budúcími toho člověka i jeho potomků, keříž by na tom sedění seděli, obtěžovati nemají žádnými věcmi nespravedlivými, aby ten člověk i jeho budúcí k špitáli Jaroměřickému poplatky spravedlivé i jiné věci, v kteréž sedí spravedlivě, kteréž prve činíval, vydávati a činiti mohl.

It. což se lúky dotýče, kteráž leží v chobotě rybníka Blatnického, poněvadž lidé s obú stran vyznali sú před námi, že za to místo, keréž nad týmž rybníkem zamezené a kamením osazené, rolí voddáno, aby tím rybníkem Blatnickým mohl to místo zatopiti, a ten rybník Blatnický při dílu Jemnickým zuostal: to místo zamezené i s tou loukou, oč různice byla, při panu Václavovi zuostati má i při jeho erbích i jeho budúcích.

It. Což se dotýče drev suchých braní, kteréž pan Albrecht lidem páně Václavovým z Ohrazenic a z Příložan bránil, suchá drva bráti, i takto vypovídáme: že ti lidé z Ohrazenic a z Příložan mají svobodu jmíti drva suchá bráti v těch lesích, keříž k dílu Hostimskému příslušejí, dvě neděle pořád zběhlé při času svatého Václava prv neb posléz, beze vší překážky již svrchupsaného pána, erbuov jeho i budúcích jeho, na budúcí časy tak, jakož sú prve brávali.

A to všecko, což se svrchu i vdole píše, to sobě mají na budúcí časy zdržeti. A my smlúvce pro lepší jistotu a svědomí pečeti své vlastní kázali sme přitisknúti k tomuto listu.

976.

Smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a Králové-Hradeckými o směnu gruntův.

1513, 30 září. — Opis v museu města Kr. Hradce.

O kámen při Kunětický Hoře a skálu Hradeckým oddanou. Léta páně tisícého pětistého třináctého, v pátek den svatého Jeronýma stala se smlouva konečná mezi urozeným pánem JMtí panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině nejvyšším hofmistrem království Českého z strany jedné, a mezi moudrými a opatrnými purgmistrem a radou i vší obcí města Hradce nad Labem z strany druhé, a to taková, že tíž Hradečtí nadepsanému pánu JMti ustoupili jsou kus svého gruntu právě proti konci Opatovického stavu, a něco nad stavem, zdýlí toho všeho za dva provazce a zšíří potud, jakož toho mezi udělána jest, tři kolové duboví vbiti a mezi tím vrby sázené, tak že již pán JMt potud muož a bude moci týž stav v tom břehu upevniti

a opatrovati, jakož JMti potřeba kázati bude, i dědici a budoucí JMti beze vší jich překážky. Než dále do gruntuov jich ani na dál ani na šíř, mimo to vyměření a zamezení, pán JMt ani dědicové a budoucí JMti toho stavu opatrovati nemají bez vuole týchž Hradeckých, leč by jich k tomu povolení bylo. Jinde pak všudy pán JMt, dědici a budoucí JMti při správě téhož stavu zachovati se mají podle smlouvy, kterouž o to prve mezi sebou mají.

Item zase proti tomu a za to, což sou tu Hradečtí pánu JMti svého gruntu ustoupili, pán JMt jim jest dáti ráčil mocně k městu jich kus skály u hory Kunětické, jmenovitě v tý šíři a křivě hned od té cesty, kteráž od Němčic k Hradišti jde, až po ten dub, pod tou mezí, aby ji oni sobě i jich budoucí lámati a bráti mohli ku potřebám svým volně, beze vší překážky pána JMti i JMti dědicuov a budoucích pánuov toho zboží. A v tom místě jim žádný jiný toho kamene lámati a bráti nemá, leč jich vuole. A k tomu jestliže by se kdy jim Hradeckým přihodilo ten kámen přes most Němčický vézti a bráti k své potřebě, že tu u Němčic z toho cla platiti nemají, dokudž tu most jest.

Toho všeho na držení a pro budoucí pamět nadepsaný pán JMt pečeť svou vlastní přivěsiti jest ráčil, a Hradečtí pečeť města svého též přivěsili k této smlouvě; a pro širší vědomí připrosili sou obojí urozených vládyk, pana Petra Přibka z Otoslavic na Březovicích, pana Bohuslava Běškovce z Běškovic, hejtmana ty časy na Pardubicích, pana Čeňka z Pařízku na Radboři, že sou své pečeti přivěsili k této smlouvě a k tomuto listu, sobě beze škody. Stalo se léta a dne svrchu psaného. Na pargameně.

Liber documentorum primus Reginae Hradecensis de anno 1532, f. 79.

977.

Vilím z Pernšteina prodává dvůr při zámku Přerově a nivu obci města Přerova k rozdělení mezi šest hospodářů.

Na Přerově 1513, 9. října. — Arch. města Přerova.

Vilém z Pernštaina a na Helfenštaině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pán a spravedlivý dědic panstvie Přerovského, i s svými erby a potomky budúcími pány Přerovskými známo činíme tiemto listem všem vuobec, kdež čten nebo čtúci slyšán bude. Jakož jsme měli dvuor náš k zámku Přerovu pod valem postavený, ten jsme prodali a mocí listu tohoto prodáváme s tiem se vším stavením i s štěpnicí, kteráž jest při tom dvoře, opatrným purkmistruom a radě i všie obci města Přerova věrným našim milým za sto kop groší a deset kop groší českých, za každú kopu šedesáte groší českých počítajíc, kterúžto summu zúplna a docela zaplacenú od měšťan již psaných sme vzali. A to na takový zpuosob ten dvuor sme prodali, aby jej měšťané vosadili lidmi, při najmenšiem šesti hospodáři, na purgrechty rozděléc. A k tomu

jim přidáváme z milosti našie platy a užitky všecky na těch purgrechtiech, což jich budou moci přivésti obci tej ku polepšenii a rozšířenii, nic sobě tu ani erbuom našim a potomkuom budúcím pánuom Přerovským platu nepozuostavujíc. A také ti lidé na tom dvoře osazení mají ve všem kopeckém právě seděti a jeho užívati, krom šenkuo vinných a piva vařenie; než jiného všeho podle měšťan kopeckých mají odbývati i platuo k obci.

Také toto z milosti našie činíme, že přidávámy nivu naši vlastnii za cihelnou podle Bečvy, aby byla k těm domkuom rozdělena na tom dvoře osazeným, ku polepšenii a obživenii těch lidii tu usedlých k jejich pravému a dědičnému drženii a užívánii, svobodnú beze všech platuo nám pánuom Přerovským nynějším i budúcím na věčné časy.

Tomu na svědomie a jisté zdrženie věcí nahořepsaných my Vilém z Pernšteina ɔc naši vlastnii pečet s naším jistým vědomím dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Přerově den svatého Dionysia léta páně tisícieho pětistého třináctého počítajíc od narozenie syna božieho.

Listina perg. s visutou pečetí.

978.

Vilím z Pernšteina dává Kojetínským k dědičnému užívání louky na Dunkovicích.

Na Tovačově 1513, 9. října. — Orig. perg. v arch. města Kojetína.

My Vilém z Pernšteina na Helfnšteině, najvyšší hofmistr království Českého, pán a pravý držitel panství Kojetínského, i s svými erby a budúcími potomky pány a držiteli Kojetínskými známo činíme tímto listem všem, jimž čten nebo čtúci slyšán bude, že jakož sou pod plat a k vyklučení byly dány lúky na Dunkovicích Kojetínským, i prosili sou nás tíž Kojetínští, abychom jim ty lúky dědičně pod plat dali, aby jich mohli dědičně užívati.

Kdež my jsúc k jejich slušnej žádosti nakloněni, chtíce tomu, aby ti lidé při živnostech svajch se lepšiti a dostalejší [sic] býti mohli, to jsme z milosti naší učinili a č[iním]e a mocí tohoto listu dáváme ty svrchupsané lúky na Dunkovicích jim Kojetínským, kteříž je nyní drží aneb potom držeti budou, ku pravému dědictví a dědičnému užívání, tak aby oni i jich budúcí potomci ty lúky jměli, drželi a jich požívali pokojně a je mohli dáti, prodati, směniti a s nimi jako s svými vlastními učiniti, tak jakž by se jim nejlépe zdálo a líbilo, a to bez nás, erbuov našich a budúcích potomkuov, pánův a držiteluov Kojetínských, i všech jiných lidí všelijakej překážky; ničímž nejsúc povinni s těch luk svrchupsaných, než platem, kterýž na ty lúky uložen jest, ten povinni jsou a budou nám a našim potomkóm, pánóm a držitelóm Thovačovským platiti a vydávati na Thovačov, jednú do roka s každej louky při svatém Martině sedmnáct groší bílých, a to na časy budúcí a věčné, dokudž by

ty lúky koli drželi. Všakž sobě toto znamenitě vymieňujem, dokudž by Kojetín k Thovačovu příslušel, potad těch luk na Dunkoviciech Kojetínští svrchupsaní užívati mají, a odšel-li by Kojetín od Thovačova, to bude při vuoli pánuov a držiteluov Thovačovských, že Kojetínským budou moci těch luk nechati anebo je zase k sobě přijíti.

Tomu na potvrzení a pro lepší jistoty pevnost my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc naši vlastní pečet s naším jistým vědomím a vuolí dobrovolně přivěsiti jsme rozkázali k tomuto listu. Dán na Thovačově tu neděli před svatým Havlem léta Páně tisícieho pětistého třináctého čtúc.

Visutá pečeť zachovalá.

979.

1513 v středu před sv. Šimonem a Judou [26. října] měněna rada na Starém i Novém městě Pražském proti vůli všech obecních; krom jiných pánů byl při tom pan hofmistr [Vilém z Pernšteina] z soudu komorního. Staří letop. č. str. 352. — Viz o tom Tomkův Děj. Pr. X. 348; tamže str. 352 jest jiná zpráva o Vilémovi z Pernšteina k 12. listopadu 1513.

980.

Markvart z Sulic a na Zámrsku přiznal, že dědictví své Turov, dvory poplužní s popluž ím, ves celú a dvory kmecí, a krčmu pustú ɔc s platem v Čeradicích ɔc, rybníky zejména těmito: veliký rybník Turovský a druhý veliký rybník, třetí na obci, a čtvrtý malý rybník pod velikým, s pastvami ɔc prodal Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině najvyššímu hofmistru království Českého a jeho dědicům za puoldruhého tisíce kop gr. za sedmdesáte kop gr. a za pět kop gr., vše pražsk. česk. úplné zaplacených, a jemu postoupil. Spraviti má právem zemským, čímž má neb míti bude, třetinú vejš. Pakli by nespravil ɔc jakož forma. Stalo se léta M°V^C°XIII° v sobotu po sv. Martinu [12. listopadu 1513]. DZem. větší VI. fol. C. 8.

981.

Vilím z Pernšteina dává soukenníkům v Rychnově n./Kn. řád cechovní.

Na Pardubicích 1513, 23. listopadu. — Orig. perg. mus. spolku v Rychnově.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, známo činíme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří neb čtúc slyšeti budú, že sú předstoupili před nás knapi řemesla soukenického z městečka Rychnova s pilností a velikú prosbú nás prosíc, abychom jim toho dopustili i toho potvrdili listem naším, dolepsaných těchto artikuluov, při kterýchž by se oni při řemesle svém zachovávati měli, tak jakož se i v jiných městech při tom řemesle zachovávají. Kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, poznavše jejich slušnú žádost a jsúc k nim milostí naší nakloněni, toho sme jim dopustili a dopouštíme i tímto listem těchto dolepsaných artikuluov po-

tvrzujem; chtíc tomu, aby řemeslo súkennické v městečku našem Rychnově radše se rozmáhalo pod námi než by se umenšovati mělo, a knapi při tom řemesle súkennickém aby se zachovávali nynější neb budúcí tak při těch všech artikulích, jakž tuto dolepsáni sú, a to pod pokutami níže položenými, a z téch aby nevystupovali, než tak se zachovávali, jakož každý artikul sám v sobě zní a ukazuje.

Item najprvnější kus tento: Když *) se na hospodu sejdú, kdež by hospodu měli, aby se v poctivosti zachovávali, hospodáře i hospodyni i všecku čeládku jeho v poctivosti aby měli, a co by hospodář neb hospodyň nechtěli mieti, aby to ihned zastaveno bylo. Pakli by se toho od nich nestalo, tehdy soukenníci, když by to na ně [v]zneseno bylo, toho jim trpěti nemají.

It. druhý kus. K sázení starších aby bylo od nich vybráno osm osob, pak z těch osmi osob aby vybrali cechmistry čtyři, dva domácí a dva vandrovní. Domácí aby byli na půl leta a vandrovní na čtvrt léta. Pak tu aby jim dále oznámeno bylo od cechmistruov, jak a při čem se zachovávati mají. A tovaryši také aby jich poslušni byli a jich poslušenství činili [sic] a poddáni jim byli. Jestliže by jich pak kdo uposlechnouti nechtěl, toho starší aby trestali. Pakli by se komu zdálo, že jest bez viny od tovaryšuov trestán, v tom vuoli aby měl odvolati se k cechmistróm, a cechmistři to aby mezi nimi narovnali. Pakli by kto svévolně jsa vinen a staršími svými pohrzel, na nich přestati nechtěje, a k cechmistróm se odvolal, aby dvénásob trestán byl.

It. třetí kus. Jestliže by se starší který nezachoval, jakž naň sluší, aby byl trestán velikým pausem třmi groši českými.

It. čtvrý kus. Aby byla schuozka ve dvú nedělí, a v té schůzce aby bylo zbieráno po gerlickém peniezi z sebe do pušky a po druhém na pivo. A ktož by nepřišel a neopověděl se starším tovařišóm aneb svévolně nepřišel, ten aby dal pauzu 7 peněz gerlických; než synové soukeničtí aby v tom vuoli měli, kteří by chtěli, aby chodili. Pakli by kteří nešli, aby od žádného viněni nebyli.

It. pátý kus. Chceme také toto od nich mieti pro jich dobré a poctivé, aby hry v kostky ani v žádnú hru o peníze s sebú nehráli. Pakli by se který toho dopustil, aby byl trestán pausem jedním grošem českým.

Šestý kus. V verštatě u soukeníka aby se zachovávali, lání i oplzlého mluvení aby nechali a nemluvili, kdež jest ten řád všudy. Pakli by se toho kdo dopustil, aby byl oznámen starším, aby trestán byl.

Sedmý kus. Když by soukeník něco měl činiti s knapem skrze některú příčinu, aby to přišlo před cechmistry, a zase ten knap aby znesl na cechmistry; a cechmistři aby k tomu povolali starších jich některého, aby ta nesnáz mezi nimi srovnána byla.

Osmý kus. Jestliže by některý tovaryš byl zlodějský nebo zmatečný, aby mezi tovařiši fedrován nebyl.

Devátý kus. Když súkenník pošle po knapy k nabíjení, aby chodili a v tom se zachovávali; a soukenník, číž sú knapi, aby jim toho nebránil, neb jest potřeba toho všem. Také který tovaryš přijde do schuozky, aby bez opoviedání pryč nechodil. A s tesáky aby nechodili do hospody. A ku pohřebu aby se scházeli pro počestnost řemesla toho. A také přijdúce do hospody, jeden každý na své místo aby sedl a po světnici se netúlal, a paus na to čtyři peníze.

Desátý kus. Který by tovaryš svádu počal kdežkoli s tovaryšem svým, ten aby dal paus dva groše české.

Jedenáctý kus. Který by soukeníkuov syn aneb knapuov syn řemeslu se vyučil, u kterého by se zjednal, aby po vyučení oznámen byl před tovaryši, a oznámeného aby dal čtyři peníze české do pušky. Pakli by se kto učil z jiných, než z toho řemesla, a vyučil se řemeslu tomu též vedle řádu, aby byl také oznámen před tovaryši, aby dal groš český oznámeného do pušky tovaryšóm. Pak tu jemu bude oznámeno od tovaryšuov starších, kterak se má zachovati vedle řádu jich buď u soukeníka neb kdežkoli.

Dvanáctý kus. Kdyby který tovaryš přivandroval do hospody, buď pak že by některý vstal od soukenníka a u jiného neměl diela, aby bylo posláno po starší, a oni aby jemu diela poptali. Pakli by diela nemohli mieti, aby z města poctivě byli provozeni, jakož toho řád a obyčej jest; a pivo aby za něho zaplatili, totiž za toho, který přivandroval a diela nemohl míti. Pakli by jemu dielo zjednali, když tovaryšská schuozka bude, aby dal dva peníze bílá do pušky. A dále by kteří měli ctíti koho, toho se jim nedopouští; pakli kto koho chce ctíti, cti na své.

Třináctý kus. Který by se tovaryš roznemohl aneb nemocen byl, aby jej ochránili a opatřili, jakož jest obyčej a řád v řemesle našem. A jestli že by jeho pán Buoh pozdravil, aby tovaryšuom zase navrátil neb napravil. Pakli by jeho pán Buoh neuchoval, aby to tovaryši vzali a přátelóm jeho navrátili. A přátelé zase také aby učinili tovaryšóm, což by na něho naloženo bylo.

Čtrnáctý kus. Který by tovaryš osnovu tkal a postavu nenatkal dobře a hadrů nadělal aneb dlúho nepisoval, aby byl ten postav staven pro ty škody, a ten aby dal viny tři groše české cechmistróm; a pro postav do valchy aby šel a jej k vobrechtování vzal, a po obrechtu zase do váleče donesl.

Patnáctý kus. Aby knapi postav k rámu nesli, a potom sňali, složiec ve dvé, aby kraje zamočili, a šetrně se měli u hortu i u kramplí, sbierajíce vlnu.

Šestnáctý kus. Aby knapi súkeníkuov v jich dielích nemeškali, leč s volí toho soukeníka, v kterémž by verštatě dělali.

Sedmnáctý kus. Jestliže by soukeník tovaryše dielem fedrovati nemohl a jeho mieti nechtěl, aby jemu týden napřed dal věděti, aby se tovaryš v diele mohl opatřiti. A též zase jestliže by tovaryš chtěl vandrovati, aneb vstáti a vsésti

k jinému soukeníku, aby též dal týden napřed věděti, aby se súkeník jiným knapem opatřil.

Osmnáctý kus. Aby žádného svolení knapského bez vuole soukeníkuov nečinili. Pakli soukeníci co lepšieho neb užitečnějšieho by seznali aneb srozuměli svého neb knapského dobrého, budú mieti v tom plnú moc ujieti, přičiniti, jakž by se jim najlíp za spravedlivé vidělo, s povolením však naším neb budúcích potomkuov našich.

Devatenáctý kus. Který by koli súkeník fedroval toho, ktož by se neučil řemeslu, ten súkenník aby dal viny do cechu tři groše české, a v cechu aby trestán byl staršími. A kterýž by koli učedník přistúpě na řemeslo, nevyuče se sšel, ten aby od tovaryšuov ničímž k řemeslu fedrován nebyl.

A to všecko, což se v tomto listu svrchu píše, my svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého, slibujem jim sami za se i za své budúcí potomky to všecko zdržeti a je při všem zachovati beze všeho přerušenie na budúcí časy. Toho všeho pro lepší jistotu a zdržení svú vlastní pečeť dali sme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích léta od narození syna Božieho tisícého pětistého třináctého ten čtvrtek před svatú pannú Kateřinú.

Pečeť schází. — *) Odtud až do konce uveřejněno privilegium toto u výtahu ve spisku Aug. Sedláčka: Rychnov n. Kn. str. 36—38.

982.

Zápis deskový od Martina Radikovského z Hrádku, kdyby Vilém z Pernšteina na zboží v Roudnici a ve Lhotě koupeném pro zápis Jiříkovi Hášovi z Újezda učiněný nějakou škodu vzal, že Beneš Sendražský z Sendražic pána z Pernšteina zastoupiti chce.

1513, 2. pros. — Karlšteinský quatern 4 fol. M. 30. v arch. zemsk. v Praze.

Beneš Sendražský starší z Sendražic přiznal se před úředníky pražskými: Jakož jest Martin Radíkovský z Hrádku prodal a ve dsky zemské trhem vložil Vilémovi z Pernšteina na Helfnšteině ɔc, nejvyššímu hofmistru království Českého, a jeho dědicům dědictví v Roudnici a ve Lhotě, a což k tomu přísluší, tak jakož týž trh ve dskách plněji svědčí, na kterémžto dědictví svrchu dotčeném týž Martin Radíkovský jest prvé zápis učinil Jiříkovi Hášovi z Újezda a na Malešově: i jestliže by pro týž zápis svrchupsaný Vilém z Pernšteina neb jeho dědicové na svrchudotčeném dědicství škodu jakú vzal, aneb pro týž zápis co svého dáti musil, aneb z něho pro týž vyveden právem byl, že on Beneš neb jeho dědicové v tom ve všem jeho Viléma z Pernšteina neb jeho dědice zastati a zastúpiti má beze všeho jeho Viléma i jeho dědicův škody. Pakli by nezastoupil, tehdy on Vilém neb jeho dědicové s jedním komorníkem Pražským bude se moci uvázati v dědiny jeho Beneše, kteréž má neb míti bude, a ty bude moci držeti a jich užívati dotud, dokudž by

jemu Vilémovi z Pernšteina neb jeho dědicuom to všecko navráceno nebylo, což by pro týž zápis dáti musil, neb jakú škodu pro to vzal, aneb z téhož dědicství pro týž zápis právem vyveden byl, i se všemi náklady. A kdyžbykoli svrchupsaný Jiřík Háša neb jeho dědici ten zápis často jmenovaný zase z desk jemu Martinovi propustil, tehdy tento zápis dále žádné moci míti nemá. Stalo se léta božího tisícího pětistého třináctého v pátek po svatým Ondřeji apoštolu.

983.

List krále Vladislava Zdenkovi z Kokor na Majetíně na ves Citov a Brodek, aby je v opravě držeti mohl i synové jeho Jan a Jindřich.

Na Budíně 1513, 23. pros. — Cod. Pernst. arch. m. Brna f. 217 b.

My Vladislav ꝛc, že jakož má a drží mnohá léta slovutný Zdeněk z Kokor na Majetíně, věrný náš milý, ves Brodek a Citov s jich příslušenstvím, příslušející klášteru sv. Kateřiny v Olomúci, v opravě, v kterýžto, tak jak jsme zpraveni, zachovával se jest a zachoval spravedlivě; kdež my prohlédajíce k tomu, kterak týž Zdeněk službami svými podle vší možnosti své nám věrně slúžil jest a slúží.. milost jemu Zdenkovi a synóm jeho Janovi a Jindřichovi učinili jsme a tímto listem mocně činíme, tak aby oni tu opravu již psanú na vsi Brodku i Citově s jich příslušenstvím jměli, drželi, jí užívali a požívali spravedlivě, a mimo právo a spravedlnost opravní v ničemž těch lidí aby neobtěžovali, ani kořisti a užitkuov zvláštních na nich hleděli, než tak jakožto jiní obyvatelé markrabství Moravského je spravovali, majíce opravy tím zpuosobem na vsech a zbožích duochovních, z práva neb z obyčeje jich požívaje, a to bez našich, dědicuo našich i jiných všech a všelikterakých lidí překážky; s túto však znamenitú výmienkou, že my, dědicové a budúcí naši králové Čeští a markrabie Moravští nemáme a nemuožeme aniž budem moci té opravy již dotčený na vsi Brodku i Citově s jich příslušenstvím žádnému jinému od nich a mimo ně dáti, ani kterakžkoli zavaditi ani zapsati za živnosti jich životuov, leč k svému některému zámku v markrabstvie Moravském, kteréhož bychom sami v držení a užívání i mocným vládcem byli, tehdy tak učiniti budem moci, ale jinak nic a žádným jiným osobám. A pakli bychom mimo to, tak jak se svrchu píše, učinili, že to žádné moci nemá jmíti, nébrž oni Kokorští jmenovaní až do jich živnosti a smrti mají při té opravě zachováni býti, a podle listu a dání tohoto ji spravovati.

A také též sobě i dědicóm našim toto pozuostavujem, že ti lidé již psaných vsí ke všeliké potřebě naší a dědicuov našich hotovi býti mají a sou i budú povinni, bez omluvy tím vším obyčejem a tak, jakožto jiní poddaní naši v markrabstvie našem duchovní a komory našie ke všelikteraké potřebě naší a dědicuov našich mají býti hotovi a jsú povinni bez odpornosti. Tomu na svědomí pečeť naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na Budíně v pátek před Božím narozením

léta Božieho tisícieho V^c^ XIII^0^, a královstvie našich Uherského čtyřmecítmého a Českého XIIII^0^.

984.

Vojtěch z Pernšteina dopouští poddaným svým na vsech k zámku Landškrounu náležejících, aby statek svůj za živnosti i po smrti poručiti mohli, komuž by se jim líbilo na zboží Landškrounském, a kdyby který pro smrt pořízení učiniti nemohl, aby statek jeho připadl na nejbližšího přítele. Dat. na Landškrouně v pondělí před sv. Petrem na stolici vsazení [20. února] 1514. Orig. perg. s visutou zachovalou pečetí v arch. města Landškrouna.

985.

K žádosti Vilíma z Pernšteina soud zemský soudí Kundráta z Kremhainu (jinak z Grynheimu), jenž neprávě nařkl soud komorní a úředníky desk zemských.

(1511, 27. března.) — DZ. č. 45. fol. D. 20.

Ve čtvrtek po Zvěstování panně Marii. Jakož Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyžší hofmistr království Českého, na pány Jich Mt. a vládyky na plném soudu zemském vznesl jest, Jich Mtem oznamuje, kterak by Kundrát z Kremhaynu před úředníky menšími i jinými dobrými lidmi tato mluvil slova: že on Kunrát Knínským žádnými škodami povinovat není z příčiny té, že jsme jej Kunráta v soudu komorním omylně soudili a proti právu, a to tak, že jsme jej soudili o grunty, a druhé, že jsme jemu na dva puohony jeden nález udělali, v tom se na paměť úředníkuov menších táhna ꝛc, tak jakož to vznešení plněji v sobě zavírá, žádaje v tom Jich Mtí pánuov za opatření. Toto při tom oznamuje, že jest také na ten čas a při tom soudu některé z pánuov a vládyk z soudu zemského při sobě měl, a tu také při tom někteří z pánuov a vládyk, krále JMti rad, kteříž s ním se panem hofmistrem a podle něho v témž soudu komorním sedají, též Jich Mtí pánuov v tom žádali sú za spravedlivé opatření.

Tu Jich Mt. páni a vládyky na plném soudu zemském podle toho páně hofmistrova vznešení jej Kunráta před se obeslali a jemu tato svrchudotčená slova předložiti, při tom i paměť úředníkuov menších sepsanú jemu slyšeti sú rozkázali. Proti tomu on Kunrát otpíraje pravil, že jest on pana hofmistra ani soudu toho komorního ničímž nenaříkal a nenaříká, než což sú úředníci menší sepsali, jakož jich slova a pamět sepsaná čtena sú, že jest mu pán Buoh svědek, že jest on těch slov nemluvil, a že oni majíce od několika let k němu nepřízeň, že by jej tady rádi o jeho hrdlo připraviti chtěli; a má-li jich takovým slovuom holým věřeno býti, že by to veliká věc na všecky tohoto královstvie obyvatele byla, a že on toho jim i každému z nich otpírá a otpierati chce, jakž mu Jich Mtí pány nalezeno bude, proše Jich Mtí pánuov, aby tomu naň věřiti neráčili.

Zase proti tomu úředníci menší Pražští otpírajíc pravili sú: což sú koli sepsali,

že sú věrně a spravedlivě sepsali, tak jak sú ta slova od Kunráta slyšeli, a že jest při tom mnoho dobrých lidí bylo, kteříž sú taková slova též od něho od Kunráta slyšeli, a že oni v tom soudu sedajíce vždycky sú soudili a se zachovali věrně a právě a spravedlivě. A poněvadž je on Kunrát tak nařieká, že prosí Jich Mtí pánuov v tom za spravedlivé opatření; a že on Kunrát ještě nad to větší slova mluvil, kterýchž sú oni tuto nesepsali.

Tu Jich Mti páni a vládyky na plném soudu nahlédše v vznešení páně hofmistrovo i také v pamět úředníkuov menších sepsanú, s kteréž ta slova, kteráž před jich soudem on Kunrát mluvil, sú položena, k tomu také i jeho Kunrátuov otpor a slova, kteráž před Jich Mtí soudem zemským mluvil, takto o tom nalézají a dskami památnými zapsati rozkázati ráčili: Poněvadž on Kunrát soud komorní nařekl a toho ničímž, aby se co podle jeho slov shledati mohlo, nepokázal, a potom i úředníky desk zemských nařekl, že by oni jináč slova jeho, než jest je mluvil, sepsali, kterážto slova oni na naučení panské do plného soudu zemského učinili, a při tom také tu týž Kunrát stoje, na ně na úředníky pobiedku učinil, chtě jim toho otpierati, jakž by mu Jich Mtí pány nalezeno bylo; i poněvadž on Kunrát jest se o takovú věc všetečnú pokusiti směl, a soud komorní i úředníky desk nařekl a soudu toho neuctiv, taková slova pobízeje mluviti směl: z těch ze všech příčin napřed dotčených Jich Mti páni jej Kunráta v svú kázeň berú a k němu se podle zřízení zemského zachovati ráčí. Poslové na to ke dskám z plného soudu byli sú: Jan z Wartmberka na Děvíně z pánuov, a Linhart z Hrádku na Trpistech z vládyk, k tomu zvláště vyslaní. Stalo se ve čtvrtek po Zvěstování Matky boží v památných D. XV.

Srv. nález soudu komorního ze 16. listopadu 1510 v AČ. XIII. 401 č. 1778.

986.

L. 1514 v měsíci dubnu nařízeno bylo králem Vladislavem nejvyš. mincmistrovi Janu Žampachovi, aby Zikmundovi Andělovi z Ronovce dán byl ouřad v minci na Horách Kutnách, což mincmistr zpěčoval se učiniti; však na radu Ladislava ze Šternberka a Vilíma z Pernšteina byl v ten úřad uveden. Paměti Mik. Dačického str. 119.

V týchž Pamětech str. 120 jest zmínka o poradách, jež Vilém z Pernšteina s jinými pány měl na Horách Kutnách v měsíci květnu 1514. Srv. Palackého Děj. V. b. 272; Tomkův Děj. Pr. X. 369.

987.

Vilím z Pernšteina dává městečku Bohdanči novou obec a jiné výhody.

Na Pardubicích 1514, 14. května. — Opis.

My Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, známo činíme tímto listem přede všemi, kdož jej uzří nebo čtúc slyšeti budou, že poznali sme věrné a poddané naše, starší i všecku obec městečka Bohdanče, kteříž nám v poddanosti i službách mnohých s chutí poznati jsou se dali; protož aby v tom setrvání, pilnost tím bedlivější při-

ložili, z milosti našie, kteráž nás k nim jako k poddaným sklání a nachyluje, dáváme jim ku požitku novú obec, kteráž leží od Neratova a Jilůvky od Křičeně nad rybníkem naším Bohdaneckým, v té vší šíři i déli, pokudž jim našimi úředníky meze ukázány jsou, v tom ve všem dání cožkoli jest lesuov, luk, palučin, i s těmi rybníčky, kteříž Peštalovští slovú, i rolí vorných i přílohuov, mocně ku požitku jich oddáváme, aby oni toho všeho požívali, tak jakž najlép vyrozuměti mohou; kromě zvěři, kterúž sobě vymieňujeme, té aby dali pokoj, znajíc, že oni nástrojuov těch nemají, a též i na obchodích jich v živnosti tudy by jim scházelo skrz obmeškání, když by se obírajíc (sic) pracovali k myslivosti. Také v tom listu buď toto za zvláštní vymínění: Jestliže bychom z těch rybníčkuov který opraviti chtěli ku požitku našemu, pokudž by se koli zatopilo té obce, to vedle míry ukázání, pokudž vypadne, máme jim, svrchupsaným poddaným našim platu ujíti s té obce vedle spravedlivého rozhodu, co by se na to dostati mělo, a podle toho i list tento obnoviti jim k oužitku. A pro uvarování budoucích a potomních zmatkuov též toto oni budoucí a potomní aby zachovali v své paměti, tohoto našeho obdarování tak užívati, pokudž by [nám] i našim budoucím potomkuom k mysli beze vší škody [bylo], též také i bez škody našich lidí, kteříž tu blízko nebo dáleji okolo přísedí.

Při tom též věrní a poddaní naši výš psaného městečka Bohdanče, všecka obec svým dobrovolným úmyslem vidouc, že sme jim tuto svrchupsanú obec darem dali, za to od nich nic nežádajíce, podnikli a podvolili sou se nám i našim budoucím potomkuom na věčné časy vydávati každého úroku puol druhé kopy grošuov českých, to jest při sv. Jiří puol druhé kopy grošuov českých a při sv. Havle tolikéž, kdež my tím nepohrdajíc, jako od svých věrných a poddaných to přijímáme. Při tom opatřujemy je také svrchupsanú obec městečka Bohdanče, aby jim v tom naši budoucí potomci žádné překážky nečinili, než tak a v těch mezích bez překážky jich na budoucí časy aby trvali, a je vedle obdarování našeho v tom zachovali, nežádajíce k své ruce za to nic viec platu než to, co se napsalo v tomto listu.

Co se mlýna pod rybníkem naším Bohdaneckým dotýče, z kteréhož sou též poddaní naši výš psaného městečka plat podnikli, platiec na puol leta puol čtvrtý kopy patnácte grošuov vše českých, a zvlášť od každého sladu mlení dva groše česká, komuž se mlýti bude, nám dáváno býti má: ten nám i našim budoucím potomkóm na budoucí časy vždy tak předce vydávati mají.

Než v tomto jim milost naši znáti dáváme, že jim každý rok k palivu lesu jeden provazec my i naši budoucí potomci vydávati máme, a lesu k uopravám mlýnským, jmenovitě na hřídele, na kola vodnie, na lopatky, na palce, na kladnice. A to od nás i našich budoucích potomkuov, držiteluov, skrze našich hajných okázánie, pokudž se slušně potřeba sezná, má vydáno býti jim, poddaným našim i všie obci městečka nadepsaného. Tomu na svědomie a na zdrženie pečeť svou vlastní dali

sme k tomuto listu přitisknúti. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v neděli po sv. Stanislavu léta od narození Syna božího tisícého pětistého čtrnáctého počítajíce.

Inserováno ve sbírce privilejí m. Bohdanče na perg. psané a potvrzené císařem Leopoldem I. dne 9. února 1685.

988.

Bohuněk z Jenišovic prodává dědictví své v Litětinách Vilémovi z Pernšteina.

1514, 10. června. — DZ. VI. C. 9.

Bohuněk z Jenišovic přiznal se, že dědictví své v Litětinách, dvory kmecí s platem, což tu má, v Rovni dvory kmecí s platem, což tu má, s dědinú, lukami, znamenitě s lúkou, kteráž vyklučena jest v lesích, s lesy, potoky, rybníky i se všemi a všelijakými příslušnostmi, i to vše, což jest tu sám měl a držal, i s lidmi a s sirotky sběhlými, kromě Kateřiny dcery Fuglovy a Távry syna rychtářova bratra, že sobě ty pozuostavuje, prodal Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině a jeho dědicuom za puol páta sta kop gr. pražsk. česk. a za pětmezdcítma kop gr. též pražsk. česk. zaplacených, a jemu postoupil. Spraviti má právem zemským třetinú vejš. Stalo se léta M° V^co XIIII° v sobotu po sv. Primu jinak o suchých dnech letničních.

989.

Vojtěch z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království Českého, propouští osedlým a podruhům v městě Landškrouně i v předměstí, v Dolním Třešňovci i všem mezi nimi obývajícím právo odúmrti s tou výminkou, jestliže by našel se kde nejbližší přítel na jiném zboží, než na Landškrounském, že jmenovaný pán právo a vůli má ten statek anebo něco z toho statku jemu uděliti. Dat. v outerý den sv. Jakuba [25. čce] 1514. Zbírka vid. priv. městsk. v arch. zemsk. v Praze.

990.

Acta Tomiciana tom. III. pag. 297 obsahují nedatovaný list, kdež nejmenovaný rada při královském dvoře v Uhřích píše tajně Krištofovi Szydlowieckému, kastellanu Sandomírskému a podkancléři království Polského, rozličné zprávy ode dvora královského v Uhřích: o piklech palatina a biskupa Pětikostelského, aby sobě pojistili politickou moc i po smrti krále; o vychování Ludvíka krále; o nouzi a strastech krále Vladislava, o snahách a úmyslech biskupa Pětikostelského, o jeho smělosti a mocném vlivu; o vyjednávání v příčině zasnoubení krále Ludvíka a sestry jeho; o domluvách svých králi Vladislavovi, aby poručenství nad dítkami jeho svěřeno bylo králi Polskému; o návrhu svém, aby došlo ke schůzi mezi králem Vladislavem a králem Polským. Dále píše:

Domini quoque Bohemi judicio meo sollicitandi essent, ut regi Romanorum non faverent, qui nunc divisi sunt: et dominus Leo ac Rozembergk idem cum palatino et Quinqueecclesiensi sentit, dominus vero Perstinski et cancellarius cum sua

factione contrarium cupiunt. Essent igitur illi hortandi et sollicitandi, ut animum regis sui a rege Romanorum in hoc negotio alienarent.

K listu tomuto jest poznamenáno: „NB. Literae sine dubio anno MDXII. fortassis mense Augusto scriptae." Dlužno však ten dopis položiti k roku 1514, o čemž viz Palackého Děj. V. b. 265 ꝛc.

991.

List, kterýmž se přiznávaa pan Jan z Lippého, že těch XV^c ſſ^ß grošuov, kteréž pan Jindřich z Lippého, otec jeho, paní Bohunce z Pernšteina, manželce své a mateři téhož pana Jana svrchupsaného, nad věno zapisuje, vyplniti jmaa a chce.

Na Krumlově 1514, 31. srpna. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 114 b; arch. m. Brn. f. 70 b.-71.

Já Jan z Lippého, najvyžší maršálek království Českého vyznávám . . . že jakož jest urozený pán pan Jindřich z Lippého, najvyžší maršálek království Českého, pan otec muoj milý dobré paměti, z lásky nad věno její, kteréž dckami zapsané jmá, zavázati jest ráčil a dáti urozené paní paní Bohunce z Pernšteina, paní mateři mé milé, patnácte set kop gr. českých, to jest III^m na míšensko; kdež já svrchupsaný Jan z Lippého slibuji sám za se i za erby a budoucí potomky své těch svrchupsaných patnáste set kop dáti na takový zpuosob, když by koli paní máti má v věno své ráčila se uvázati, tehdy věno své předse má držeti, jakož jí dskami zavázáno jest, a toho nemá postupovati, dokudž by jí při věně jejím i těch XV^c ſſ^ß gr. dáno nebylo. Pakli bych já jí chtěl kdy vypověditi a peníze paní mateři své dáti, tehdá při tom věně, kteréž dckami zapsáno má na statku mém, i těch XV^c ſſ^ß gr. mám a slibuji při věně jejím dáti a položiti jí svrchupsané paní Bohunce, mateři mé milé, a její věrné ruce, urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina ꝛc panu dědu svému milému. A za to jim zastavuji v rukojemství urozeného pána pana Jana z Pernšteina, najvyžšího komorníka markrabství Moravského, a urozené vládyky Markvarta Valeckého z Mírova, Jana Rechmberka z Želetic, Adama z Backovic a na Polici. A my svrchupsaní rukojmí a spravedliví spoluslibce s ním svrchupsaným panem Janem a zaň i za jeho erby slibujem naší dobrú čistú vírú, rukou společní a nerozdílnú, svrchupsané paní Bohunce z Pernšteina a její věrné ruce urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, že tomu všemu dosti učiniti máme, což se v tomto listu píše, beze všeho přerušení. Pakli bychom tomu všemu dosti neučinili, dáváme plnú moc a právo tímto listem, aby nás svrchupsaná paní neb její věrná ruka tak napomínati mohli tím vším obyčejem a právem, jako by na nás list na pargameně s šesti rukojmiemi a pod ležením měli, tak jakž země Moravská za právo má. Toho všeho pro lepší zdržení a lepší jistotu my svrchupsaní jistec i ruokojmie své vlastní pečeti dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Krumlově ten čtvrtek před sv. Jiljím léta M°V^co XIIII°.

Výtah AČ. VI. 546 č. 402.

992.

Král Vladislav prohlašuje, proč a jakým způsobem udělil úřad nejv. hofmistra král. Českého Vojtěchovi z Pernšteina, a že ničeho neví o výsadě, podle níž by k českým úřadům zemským neměli Moravané usazováni býti.

[Na Budíně] 1514, 28. září. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 118 b.

Přípis listu od krále Vladislava JMti a svědomí, kterak úřad hofmistrství najvyššího království Českého dává panu Vojtěchovi z Pernsteina.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem: Jakož jsme dali úřad urozenému Vojtěchovi z Pernšteina, najvyžší hofmistrství království Českého našeho, na zpuosob ten: když jest urozený Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, věrný náš milý, nám zdal pro nedostatek zdraví svého a starost svú, tu nám jest psáno od úředníkův zemských panského i vládyckého stavu, radíci nám k tomu, abychom jej jemu dali; a při tom též páni a vládyky rady naše a též nám psali, abychom ten úřad svrchupsanému Vojtěchovi dáti ráčili; a při tom přimlúval se urozený Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, věrný náš milý, abychom jej dali synu jeho Vojtěchovi: i tak sme učinili na radu těch pánuov a vládyk i také na přímluvu téhož Viléma otce jeho. Pak již jsme zpraveni, že by někteří to měli v lidi vnášeti, kterak by urozený Ladclav z Šternberka a na Bechyni, najvyžší kancléř království Českého věrný náš milý, měl mluviti, dávaje jemu ten úřad od nás, poněvadž jest otec jeho nám ten úřad na ten zpuosob zdal, abychom jej jemu dali, a že mu jej na ten způsob dáváme: i k tomu my toto pravíme a to vyznáváme, že jest svrchupsaný Ladslav těch slov před námi nikdy nemluvil, ani k těm podobných, než mluvil jest od nás, že jemu ten úřad dáváme na raddu některých úředníkův zemských stavu panského a rytířského, a také na radu některých pánuov a vládyk jiných rad našich, a na přímluvu otce jeho. A kdož by to kolivěk v lidi jináče vnášel, napřed by nám na tom křivdu činil, abychom my jemu ten úřad na ten zpuosob dáti ráčili, i také kancléři našemu najvyžšímu království Českého, aby on to aneb k tomu rozumu od nás mluviti jměl.

Také slyšíme, že by měli někteří mluviti, jej, svrchupsaného Vojtěcha, cizozemcem vykládajíce. Naši předkové, králové Čeští, úřady jsú dávali zemské Čechuom i Moravčicuom, a to se muože dostatečně ukázati; a my jsme je též dávali Čechuom i Moravčicuom, toho vůli a svobodu majíc tuž, kterú sú první císařové a králové Čeští, předkové naši, jměli a toho užívali bez všelijakých překážek, též my toho užívati chceme. Pak slyšíme, že by někteří mluvili, že by nějaký list byl, že by žádný úřadu zemského držeti nemohl, než rodilý Čech; kdež my o tom listu nic nevíme, ani jest kdy od císařův a králův, předkův našich, držán; a by pak byl, nejsme jeho povinovati držeti, neb není k nám od nižádného z království Českého nikda o to mluveno, ani nám to kdy bylo ukázáno, aby obyvatelé téhož království takové svobody a výsady měli, a také jim to nikda jest držáno nebylo od předkův

našich, císařův a králuov Českých. A kdyby tu spravedlnost měli, nevěříme tomu, aby s předky našimi o to mluveno nebylo, i také s námi, a že by sobě to byli dávno k konci přivedli. A poněvadž pak toho prvé ani nyní neužívali, než toliko někdo řečí nepřejíc někomu, protož my tu moc jmáme a míti chceme, jakož sú první předkové naši, císařové a králové Čeští, jměli a úřady zemské dávali, též my toho užívati chceme bez překážky každého člověka.

A protož my jej vyznáváme a za toho jej držíme, svrchupsaného Vojtěcha, za hofmistra najvyžšího království Českého, a přikazujem všem, aby ho za toho jměli a drželi, neb jest v to řádně a spravedlivě všel. Tomu na svědomí pečet naši královskú k tomuto listu rozkázali sme přivěsiti. Dán na Budíně den sv. Václava léta božího MV^cXIIII^o, království našich Uherského pětmezcítmýho a Českého čtyrydcátého čtvrtého.

Výtah AČ. VI. 546 č. 403.

993.

Král Vladislav dává k přímluvě Vojtěcha z Pernšteina právo městu Landškrounu, trh týdenní v sobotu odbývati tím obyčejem a způsobem, jako jiná města v království Českém svých trhův užívají. Dat. na Budíně, na den sv. Františka [4. října] 1514. Cop. vid. priv. měst. v arch. zemsk. v Praze.

994.

Vilém z Pernšteina slibuje městečku Bystřici blíže Pernšteina, že bez jich vůle k faře žádného kněze římské strany dávati nebude; pakli by páni Pernšteinští chtěli míti kněze strany římské, že zvláštní kostel nebo klášter tam vystavěti dají.

Na Pardubicích 1514, 6. října. — Opis z konce 16. stol. v arch. kníž. v Roudnici. P 15/49.

My Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, pán a pravej dědic panství Pernšteinského, i s svejmi erby a budoucími potomky našimi vyznáváme tímto listem přede všemi, kdož jej uzří aneb čtouci slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás opatrní purkmistr a konšelé městečka našeho Bystřice, ležícího blíž Pernšteina, věrní naši milí, s pilností a snažnými prozbami nás prosíc, abychom jim tu milost učiniti ráčili, aby od nás ani od budoucích potomkův našich od víry té, kdež obyčej mají přijímati pod obojí spůsobou tělo a krev pána Krista, utiskáni nebyli, a také abychom jim my ani budoucí potomci naši kněze strany římské dávati neráčili za faráře. Kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina ꝛc, slyšíc jejich slušnou žádost a souc k nim k týmž lidem našim milostí naší nakloněni, i také chtíc tomu, aby oni svrchupsaní lidé naši nynější neb budoucí potomci jejich při tom zůstati mohli, tak jakž navyklost mají přijímati tělo a krev pána Krista pod obojí spůsobou: to sme učinili a jim svrchupsaným lidem našim z milosti naší to činíme, že my svrchupsanej Vilém z Pernšteina nemáme jim bez jich vůle k též faře v městečku našem Bystřici

žádného kněze římské strany dávati, kteříž přijímají pod jednou spůsobou tělo a krev pána Krista, ani budoucí potomci naši, páni a držitelé panství Pernšteinského, než je při tom zachovati, jakž navyklost mají tělo a krev pána Krista přijímati pod obojí spůsobou, při tom je zachovati máme my i budoucí potomci naši, páni a držitelé panství Pernšteinského.

Pakli bychom kdy my svrchupsanej Vilém z Pernšteina neb potomci naši chtěli tu kdy kněze strany římské míti anebolito kněží, tehda to budem moci učiniti my neb budoucí potomci naši, však tak, abychom jemu tomu knězi anebolito kněžím těm, kteréž bychom tu míti chtěli, kostel zvláštní ustavili anebolito klášter v tom městečku našem neb vně na předměstí.

A my svrchupsanej Vilém z Pernšteina slibujem jim svrchupsanejm lidem našim Bystřickejm, sami za se i za erby a budoucí potomky naše, pány a držitele panství Pernšteinského aneb toho městečka Bystřice, to všecko, což se v tomto listu svrchu píše, věrně a právě držeti a v celosti je v tom zachovati beze všeho přerušení na budoucí časy. Toho všeho pro lepší jistotu my svrchupsanej Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc pečet naši vlastní dali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ten pátek po svatém Františku léta božího tisícího pětistého čtrnáctého počítajíc.

In tergo: Přípis obdarování od pana Viléma z Pernšteina Bystřickejm daného.

995.

Na sjezdu Budínském v pondělí po sv. Kateřině [27. list.] 1514 podali kníže Bartoloměj Minstrberský s některými šlechtici českými, a poslové od Pražan i jiných měst králi Vladislavovi prosbu o obnovu moci královské, v kteréž v artikuli 6. uvedeno: „Poněvadž z pánuov správcův kromě Viléma z Pernšteina žadný se jest neohlásil, aby chtěli počty činiti, co kdo za té správy důchodů VMti spravoval ꝛc.“ Palackého Děj. V. b. 285. Tomkův Děj. Pr. X. 353.

996.

Král Vladislav dává k dědictví Vilímovi z Pernšteina městečko Pohořelice, kteréž markrabství jest a jež držel v zápisu, aby jeho jako jiní páni městečka svá držel a užíval. Dat. na Budíně den sv. Lucie [13. pros.] 1514. Cod. Pernst. mus. Brn. fol. 117; měst. Brn. fol. 72 a fol. 207. Veps. do desk Brn. č. 14 f. 23. Výtah AČ. VI. 546 č. 405.

997.

Vladislav král dává list Vilímovi z Pernšteina i s dědici jeho, že ze statků duchovních v Čechách ani na Moravě splacováni býti nemají. Na Budíně 1514, 13. prosince. AČ. IV. 216.

998.

Král Vladislav nařizuje, aby Vojtěchovi z Pernšteina plat za úřad hofmistrský vyplácen byl každého týdne z mince Kutnohorské bez zadržování.

Na Budíně 1514, 21. pros. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 119.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem: Jakož urozený Vojtěch z Pernšteina na Lanškrúně, věrný náš milý, od nás má a drží úřad najvyžšího hofmistrstvie království Českého, k kterémužto úřadu jemu z mince naší na Horách Kutnách jistú summu dáváme a platíme; i chtíce téhož Vojtěcha opatřiti, aby jemu ta summa vdycky bez zadržování, poněvadž také v tom úřadě znamenité outraty a náklady činiti musí, vycházela, protož s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách chcme tomu a přísně přikazujem, aby témuž Vojtěchovi z mince naší na Horách Kutnách ta suma, kteráž jse k jeho úřadu vydává, vždy každý týden bez zadržování, dokudž ten úřad držeti bude, skrze mincmajstra našeho nynějšího neb budúcího aneb toho, kdož by minci naši zpravoval a tím vládl, vydávána a placena byla, bez naší, budúcích našich, králův Českých, i jiných všech lidí všelijakých překážek. Pakli by kdy nahoře psaný mincmajstr neboližto zprávce mince naší jemu Vojtěchovi té summy každý týden nevydával a zadržoval, tehdy témuž Vojtěchovi k tomu povolujeme a moc dáváme, aby on s toho mincmajstra nynějšího neb budúcího aneb toho aneb ty, ktož by minci zpravoval a zpravovali, poháněti a k němu o to právem hleděti mohl. Takéž my nemáme ani chcme témuž Vojtěchovi té summy zastavovati, a k tomu i budúcí naše, krále České, zavazujem; jestli bychom to pak z nepaměti neb jakžkolivěk jináče učinili, to tímto listem kazíme a v niveč obracujem. A proti tomu žádné naše rozkázání ani psaní aby moci nemělo, než on podle listu toho aby upomínati i poháněti mohl nynějšího mincmajstra aneb toho, kdož by minci zpravoval aneb zpravovali. Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto rozkázali sme přivěsiti. Dán na Budíně ve čtvrtek den svatého Tomáše apoštola božieho, léta božího M°V^c^XIIII°, a království našich Uherského pětmezcítmého a Českého čtyrydcátého čtvrtého.

Výtah AČ. VI. 546 č. 403.

999.

Přípis listu od krále Vladislava JMti na plat, kterýž opatové Třebíčští dávali královom Českým a markrabí Moravským, a pan Vilém z Pernštýna ten plat od zámku Veveří, k kterémužto zámku byl zapsán, ten plat koupil za XVI^C ꝭ, a tu sumu král JMt zapisuje panu Vilémovi svrchupsanému na klášteře Třebíčském.

Na Budíně 1514, 27. prosince. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 117 b; arch. m. Brn. f. 73 et f. 206 b—207.

My Vladislav . . . oznamujem tímto listem všem: Jakož od starodávna každý

opat kláštera Třebíckého předkuom našim, králuom Českým a margrabím Moravským, jistý plat roční do komory naší platil a vydával, a potom ten jistý plat, kterýž předkové naši králové Čeští zapsali, k zámku Veveří obrácen byl; i zpravil jest nás urozený Vilém z Pernšteina na Helfenšteině věrný náš milý, že o ten plat s urozeným Václavem z Ludanic na Veveří, s věrným naším milým, smlúvu učinil s vůlí naší, a ten plat zase od něho za patnácte set aneb XVI^c kop míšenských koupil a k tomu zboží přivedl; proše nás při tom, poněvadž za to své peníze dal, abychom jemu a dědicuom jeho tu sumu, kterúž za to dali, tojiž patnácte aneb šestnácte set kop grošův míšenských, kteréž za svrchupsaný plat dal, k prvním sumám zápisným, kteréž na klášteře Třebíckým zapsané jmá, připsali sme a tímto listem mocně připisujem, tak aby témuož Vilémovi, dědicuom neb budúcím jeho vedle jiných sum a zápisův, když by k vejplatě přišlo, pojednou všecka dána a zaplacena byla.

Při tom častopsanému Vilémovi, dědicuom neb budúcím jeho tuto milost učinili jsme: když by koli to zboží Třebícké od nich vyplaceno vedle jich zápisův bylo, kteréž na též zboží mají, že proto jemu Vilémovi, dědicuom neb budúcím jeho ten plat, kterýž opat Třebícký prvé do komory naší každý rok platil a dával, a potom i k zámku Veveří, peněžitý i jiný, dědičně tímto listem dáváme, tak aby při nich zůstal a oni jej měli, drželi a toho užívali, jako svého vlastního, nyní i po věčné budúcí časy, bez naší, budúcích našich králův Českých a margrabí Moravských i jiných všech lidí všeliakých překážek a otporností. Přikazujíce hajtmanu a najvyžším komorníku a sudímu margrabství Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, kdyžkoli od častojmenovaného Viléma, dědicův neb budúcích jeho za to požádáni budete, abyšte jim tento list a plat ve dsky zemské vložili a vepsati rozkázali bez zmatku a všelijaké odpornosti.

Tomu na svědomí pečet naši královskú k listu tomuto rozkázali sme přivěsiti. Dán na Budíně den sv. Jana evangelisty léta božího M^oV^cXV^o, království našich Uherského pětmezcítmého a Českého čtyrydcátého čtvrtého.

Vložen do desk Brn. č. 14 f 22. — Výtah AČ. VI. 546 č. 407.

1000.

List od pana Jana z Lippého, najvyššího maršálka království Českého, kterýmž se zapisuje panu Vilémovi z Pernšteina, když by jemu dal tři měsíce napřed věděti pan Vilém svrchupsaný, že jemu jmá Evančic a Rúchovan s tím vším, což k nim přísluší, postúpiti, a peníze své vzíti.

1514. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 114; arch. měst. Brn. f. 71-72.

Já Jan z Lippého, najvyžší maršálek královstvie Českého, vyznávám tímto listem přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú: že jakož urozený pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, pán a děd muoj milý, ráčil jest byl dědictví

svého postúpiti a dopustiti držeti do vůle své urozenému pánu panu Jindřichovi z Lippého, najvyžšímu maršálku královstvie Českého, panu otci mému milému dobré paměti, a to zejména těchto vsí: města Evančic, městečka Rúchovan, a vsí zejména těchto: Litobratřic, it. Heřmanic, it. Dokovan, it. Kotkovic, Čučic, Rapotic, Sudic, it. v Ďakovicích co jest urozený pán a děd muoj milý koupil, it. rybníků dvú u Litobratřic a s jedním rybníkem u Dokovan vsi, to všecko, co přísluší k zámku pustému Rabšteinu, kterážto zboží jsou dědičná svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina, pána a děda mého milého; it. desátky obilné zejména tyto: v Pavlovicích, v Kobylým, v Zaječím, it. desátek Miroslavský, it. desátku Litobratřického, it. desátku Rouchovanského, kteříž také panu otci mému postúpeni byli a panu dědu mému příslušejí, jakož pak ta smlúva, kteráž mezi panem dědem mým a panem otcem mým dobré paměti byla, všecko v sobě šíře ukazuje; i také ten zápis, kterýmž jest se zapsal a uručil pan otec muoj milý dobré paměti urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, pánu a dědu mému milému, a to v sumě dvú tisíc kop grošův a dvě stě kop gr. českých a vosmi set zlatých na zlatě.

Pak já svrchupsaný Jan z Lippého najvyžší maršálek království Českého, když jest urozený pán pan Vilém z Pernšteina, pán a děd muoj milý, chtěl se v dědictví své svrchupsané po smrti pana otce mého uvázati a peníze mi mé dáti: i prosil sem urozeného pána pana Viléma z Pernšteina, pána a děda svého milého, aby mi těch zboží svrchupsaných ráčil ještě popříti podržeti do vuole své; i ráčil jest to k prozbě mé a pro paní mateř mú a k prozbě její to učiniti, však na takový zpuosob: když by mi ráčil dáti urozený pan Vilém z Pernšteina, pán a děd muoj milý, věděti napřed tři měsíce, že mi peníze mé chce položiti, tojiž dva tisíce kop gr. českých a vosm set zlatých na zlatě, v Brně na rathouze, tehdá svrchupsaný pán pan a děd muoj milý muož jse hned v dědictví a v zboží svá uvázati, když by koli ti penízi v Brně na rathouze položeni byli k ruce mé, a já býti proti tomu nemám. A také já svrchupsaný Jan slibuoji, že mám těch lidí užívati spravedlivě, a bez vuole pána a děda mého, kteréhož ta zboží jsú, nespravedlivě na ně v ničem nemám sahati, než při spravedlivém je zuostaviti. A to všecko slibuji já svrchupsaný Jan z Lippého, najvyžší maršálek královstvie Českého, svú dobrú a čistú vírú zdržeti a zachovati věrně, právě křesťansky beze všech fortelův. K tomu pro lepší zdržení svú vlastní pečet sem přitiskl, a připrosil sem na svědomí [sic].

Výtah AČ. VI. 546 č. 404.

1001.

Vilém z Pernšteina potvrzuje práva a svobody Prostějovských, a předpisuje řád o kšaftování, smluvách svadebních a o nápadích i soudech.

1515, 5. února. — Cop. nov. arch. zems. v Praze, sbirka privilejí měst č. 9.

My Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině, pán a pravý dědic Prostějovský,

i s svými erby a budoucími potomky pány Prostějovskými, oznamujem tímto listem přede všemi, kdož jej uzří anebo čtouc slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás moudří a opatrní purgmistr a rada i všecka obec města Prostějova, věrní naši milí, žádajíce nás, abychom jim tu milost učinili a práv a svobod jejich jim potvrdili, kterýmaž by se říditi a spravovati měli, a zvláště při odmrtech a kšaftech; a také jsme i listy pánův prvních Prostějovských viděli, kterýž mají, jeden od urozeného někdy pana Petra z Kravař a z Plumlova, a druhý od urozené někdy paní paní Johanky z Kravař a z Plumlova a urozeného pána pana Vratislava z Pernšteina, hejtmana margkrabství Moravského a nejvyššího komorníka téhož margkrabství, bratra našeho milého, předkův našich, kteřížto listové v svých artikulích a slovích světleji se vypisují a práv a svobod jich jim potvrzují. A my vzhlédše na jejich potřebné prozby a žádosti, a milostí naší zvláštní jsouc k nim nakloněni, tu milost sme jim učinili a práv v těch listech zapsaných i svobod potvrdili a tímto listem potvrzujeme, toliko tyto artikule vymieňujíc, kterýž se dole slovo od slova vypisují. A což by koliv v těch listech předkův našich na odpor těmto artikulům dole psaným bylo, to všeckno mocí listu tohoto kazíme a umrtvujem. A to z příčin těchto zdálo se nám za potřebné zvláštním listem ty artikule zapsati a upevniti, tak aby se jimi nyní a na budoucí časy spravovali a podle nich zachovávali, že jsme poznali poddaných svých v spravedlnostech jejich znamenité utiskování a náklady na soudy činění, a z tej příčiny i o statky jedních od druhých připravování; i nemohouce se tomu dívati a toho déle snášeti, to jsme přetrhli, abychom tudy poddané své před takovými útisky vopatřiti mohli, a oni také k svým spravedlnostem, tak chudí jako bohatí, aby snadněji doma přicházeti mohli, takto jsme učinili, a to jmíti chceme, aby se při tom zachovávali nyní i na budoucí časy:

It. nejprvé aby mohl každý z obyvatelův Prostějovských v městě i na předměstích o svém statku zříditi za zdravého života anebo na smrtedlné posteli a poručeti, komuž by se jemu zdálo a líbilo, přivolajíc k sobě dva purkmistry a z konšelův dva, a pakliby purgkmistři oba býti nemohli, ale jeden vždy aby přišel se třemi konšely, a to poručenství aby se před nimi stalo. A takové poručenství, chceme, aby přede všemi právy stálé bylo podle obdarování našeho.

It. jestliže by pak koho z obyvatelův města Prostějova i předměstí Prostějovských pán Bůh smrti neuchoval, že by bez dědicův z tohoto světa zšel, a poručenství by a zřízení o svém statku neučinil, tak jakož se svrchu píše, tehdy takový statek má spadnouti na přátely vlastní toho umrlého, totiž na bratry a sestry, a pakli by těch nebylo, tehdy na jejich děti, kterýž by byly od nich řádně pošly, ten statek spadnouti má.

It. jestliže by pak takových přátel nebylo, totiž bratrův, sester aneb dětí od nich řádně pošlých, tehdy rada, kteráž na ten čas v Prostějově bude, ten statek opatřiti

listem činíme, a slibujem sami za se i za své budoucí potomky pány Prostějovské, jim to zdržeti beze všeho přerušení.

It. také jsou nás zvláštně prosili, abychom jim toho potvrdili, jestliže by se kdy přihodilo, že by se čí dcera bez vůle otce svého a mateře své za muže vdala, aby dílu svého, kterýž by se jí od nich dostati měl, zbavena byla: i poznavše pilnou a užitečnou jim věc býti, tak jsme učinili, a tímto listem jim toho potvrzujem a tak míti chceme: jestliže by se toho která dopustila, aby taková každá dílu svého, kterýž by se jí od otce aneb od mateře dostati měl, zbavena byla, leč by jí co otec aneb máti [z] svý dobré vůle dáti chtěli, to aby při jejich vůli stálo.

A protož my Vilím z Pernšteina svrchupsaný chtíc, aby to, co se v tomto listu píše, pevné bylo, a také aby město naše již psané zkrze takové naše obdarování a zřízení tím lépe se množilo a rozmáhalo, a k svým spravedlnostem chudí i bohatí doma bez útisku přicházeti mohli, slibujem jim svrchupsaným obyvatelům Prostějovským sami za se i za budoucí pány Prostějovské to všeckno, což se v tomto listu píše, zdržeti a zachovati beze všeho přerušení. Tomu na svědomí pečet naši vlastní k tomuto listu rozkázali sme přivěsiti. A já Jan z Pernšteina, nejvyšší komorník margkrabství Moravského, pro zdržení toho všeho, což se v tomto listu píše, také jsem pečet svou k tomuto listu rozkázal přivěsiti. Jenž jest psán a dán v pondělí před svatou pannou Dorotou léta od narození Syna božího tisícího pětistého patnáctého počítajíc.

1002.

Prohlášení Viléma z Pernšteina: poněvadž páni Hradečtí strže zavezli, že ničeho více pohledávati nemá.

Na Pardubicích 1515, 11. března. — Mus. m. Hradce Kr., Lib. docum. I. ab. a. 1532 f. 150. b.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině tímto listem oznamuji všem: Jakož sou mi páni Hradečští ve svých gruntích ty strže, kterýž sou se zdělaly vodou u stavu Opatovského, zavezli k žádosti mej: kdež já jim z toho děkuji velmi; a více nic v jejich gruntích bez vůle jejich nemám dělati mimo ty smlúvy, kteréž jsou mezi mnou, Vilémem svrchupsaným, a jimi pány Hradeckými učiněné. Tomu na svědomí pečet svou vlastní k tomuto listu sem rozkázal přitisknouti. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v neděli před svatým Řehořem léta Páně M°V°XV° počítajíc.

1003.

Král Vladislav dává Vilímovi z Pernšteina list mocný na volné kšaftování jeho statku.

V Prešpurce 1515, 21. března. — Orig. perg. arch. města Brna f. Q. N. 11 Kast. V.

My Vladislav ꝛc, že jsme prošeni jménem urozeného Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, věrného našeho milého, vo list mocný, na kterýž by všecek a všelijaký

statek svuoj, kterýžkoli má aneb jmíti bude, poručiti aneb jej zříditi mohl. K takové prosbě a žádosti jeho nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomiem, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, vuoli naši jistú a moc plnú témuž Vilémovi dávajíce, aby on všecek statek svuoj movitý i nemovitý, dědičný, manský aneb zápisný, kterýž má aneb jmíti bude, odkázati, dáti aneb poručiti mohl a moc měl, buď společně anebo rozdielně, za zdravého života anebo na smrtedlné posteli, komuž se jemu kolvěk a kdykolvěk zdáti a líbiti bude, kromě duchovních osob; a k tomu aby mohl a moc měl poručníky zdělati statku svého, kteříž se jemu koli užitečni zdáti a viděti budú, však to zřiedíc listem pod svú pečetí a tří nebo čtyř pánuov aneb dobrých urozených lidí pečetmi na svědomie, a to bez naší, budúciech našich králuov Českých i jiných všech lidí všelijaké překážky. Kteréž dání, poroučenie a zřízení, též poručníkuov zdělání statku svrchupsaného tolikéž má moci a pevnosti jmíti, jako by dcskami zemskými zapsáno a utvrzeno bylo bez umenšení. Přikazujíce větším i menším úředníkuom desk zemských královstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, kdyžkoli od častopsaného Viléma požádáni budete aneb od poručníkuov jeho, kšaft ten a zřízení, kteréž by vo statku svém na tento náš mocný list udělal, ve dcky jej zemské vložiti a vepsati rozkázali i s listem tiemto, vuoli v tom naši a rozkázánie jisté znajíce, a toho jináče nečiníce, bez zmatku a všelijaké otpornosti. Tomu na svědomie pečet naši královskú k listu tomuto rozkázali jsme přivěsiti. Dán v Prešpurce tu středu po neděli postní, jenž slove Letare, léta božieho tisícího pětistého patnáctého, královstvie našich Uherského pětmescietmého a Českého čtyrytcátého čtvrtého.

Ex commissione propria Regie Maiestatis.

Visutá pečeť zachovalá.

1004.

Poslední pořízení Vilíma z Pernšteina: jakož vedle žádosti synů svých Jana a Vojtěcha rozdělil statky své již 25. března 1507 (výše str. 71 č. 847), nyní přidává synu Vojtěchovi k českému jeho dílu některá zboží, podobně i synu Janovi k dílu moravskému, avšak může to změniti; odkazuje díl dceři své Bohunce; svrchky zůstanou při každém zámku; připomíná dětem svým, aby poddaných neutiskovali; nařizuje o dluzích svých a penězích sirotčích; odkazuje částky peněžité služebníkům; ustanovuje o pohřbu svém; činí odkazy chudým, špitálům, kněžím.

Na Pardubicích 1515, 30. dubna. — Orig. perg. v kníž. arch. Roudnickém.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice, amen. Já Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině 2c. Jakož jsem díly mezi syny svými zdělal, jsúc ještě hofmistrem království Českého, s jich vuolí a k jich žádosti; pak tento kšaft, nejsa již hofmistrem, udělal jsem, a vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří neb čtúc slyšeti budú, že znamenav běh a neustavičnost světa tohoto, že všecko, což živo jest

na něm, k místu a k konci svému přijíti a umříti musí, a toho cajle [sic] žádný chybiti nemuož; i chtě o statku svém, kterýž z daru a milosti pána Boha všemohúcího nyní mám aneb ještě míti budu s pomocí jeho božské milosti, zříditi a zpuosobiti, a zmatkuov žádných aby o mém statku pozuostalém, jakýž by koli byl potom, ač by mne pán Buoh všemohúcí s tohoto světa povolati a vzíti ráčil, nebylo, bude-li pán Buoh ráčiti, jakož nic jištího [sic] před sebú nemáme, než smrt; tu já jsúc ještě při celém zdraví těla i rozomu, pánu Bohu z toho děkuje, i maje moc skrze zásluhy své od najjasnějšího kniežete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ɔc krále a margkrabie Moravského ɔc JMti, abych já statek svuoj veškeren, movitý i nemovitý, dědičný, zástavný, manský i poručný, jakýmižkoli jmény muož se jmenovati, i opravní na zbožích duchovních, kteréž od krále JMti mám, jakož list od JMti krále týž mně daný v sobě šíře ukazuje, dáti a poručiti za zdravého života neb na smrtedlné posteli, a poručníky statku svého i dětí svých ustaviti a zpuosobiti, ty a takové, jaké by mi se zdálo, a toho mocné, neboli k radě dědicóm svým, mohl.

A protož na tuž mocnost svrchupsanú a na ten list královský já nadepsaný Vilém ɔc takto o statku svém a dětí svých zpuosobuji a zřizuji i rozkazuji, kteréhož mi pán Buoh popřál a puojčiti ráčil v království Českém a v markrabství Moravském aneb jinde, ač by mi pán Buoh všemohúcí za mé ještě živnosti kde popříti a puojčiti ráčil, na tento zpuosob, jakož se duole píše:

Item najprve toto: Jakož mne žádali Jan a Vojtěch, synové moji, abych za svého zdravého života mezi nimi díly učinil o statek svuoj, kteréhož mi pán Buoh puojčiti ráčil, kterýž nyní mám aneb z milosti pána Boha všemohúcího ještě míti budu: kdež já k jich žádosti a znaje při tom i jich dobré, jak nyní lidee v světě jsú a jaké zpuosoby při lidech mladých drží, a zvláště při těch, u kterýchž statek vidí, nehledajíce svornosti, ani jejich žádné poctivosti, než toliko užitku svého v tom, vkládajíce se v ně radami ne pro jich dobré, ale pro užitek svuoj, při tom se ani pána Boha bojíce, ani lidí stydíce, jedné aby oni něco jměli a požili z toho, což u nich vidí, a takoví se lidee poznávají i nalézají. It. já pak boje se toho, svolil jsem jim k tomu, neb mi se zdála slušná žádost jich i spravedlivá, že jsem statek svuoj některý rozdělil na dva díly, a tu jsem vuoli dal Janovi jako staršiemu synu, chce-li co opraviti v těch dílích, aby toho vuoli měl, a Vojtěch, jako mladší, aby vzal, který chce, jakož to všecko dílčí list v sobě ukazuje, kterýž jeden leží v Starém Městě Pražském na rathúzi jim svěřený, a druhý v markrabství Moravském v Brně také jim svěřený na rathúzi; a k tomu i listové při tom listu leží, kterýmiž se sobě zapsali Jan a Vojtěch, na týchž místech to držeti, což ti listové sami v sobě dílčí ukazují; a ti dílčí listové i jich zápisové mají jedni tak mnoho moci jako obojí, a obojí jako jedni.

It. jakož jsú mi se zapsali Jan a Vojtěch synové moji v království Českém dckami, jakož ten zápis sám v sobě svědší, jak jsú se zapsali, šíře a ukazuje, jakož samo v sobě psáno stojí v tomto kšaftu a v více kšaftech, ač bych které udělal z potřeby svej, že bych v tomto kšaftu i v více kšaftech co změniti neb přičiniti chtěl nad tento kšaft jedním kšaftem neb dvěma, aneb kolik bych jich koli udělal a potřeba mi jich byla by, tedy poslední kšaft má míti moc též jako první, a první jako poslední, v čemž bych jich nezměnil, a v čemž bych změnil jiným kšaftem neb kšafty, v tom nemají žádné moci jmíti.

It. mocný list královský, ten leží v Brně na rathúzi v markrabství Moravském s jedním dílčím listem i s jedním kšaftem, kterýž nyní činím; než v Praze na Starém Městě na rathúze tu neleží mocný list královský, ale na tom jsem, abych list mocný druhý zjednal královský, aby též ležel na rathúzi v Starém Městě s jinými listy. Pakli nezjednám to, nemá k žádné škodě býti, a na tomto listu dosti buď, který v Brně na rathúzi leží.

It. ještě přidávám k dílu českému k Vojtěchovu zámek Hlubokú se vším jeho příslušenstvím a s těmi zápisy, jakož na to mám aneb ještě i jiné, ač bych které na to jměl. It. též k tomu dílu přidávám Tajnec nad Labem, zboží zápisné se vším jeho příslušenstvím, tak jakž zápisové svědší. It. též k tomu přidávám zboží dědičné Bukuovku s jeho příslušenstvím, tak jakž jsem ji koupil, a též i vod Rohovlada co jsem kúpil, a též ves Roudnici dědičnú s jejím příslušenstvím, a též ves Turov s jejím příslušenstvím i s rybníky, jakž jsem to koupil, a v Litětinách, což jsem přikúpil; it. též co jsem od Ciply přikúpil u Brandajsa. It. též k tomu přidávám Vojtěchovi Židlochovice, tak jakž jsem je od pana Ladslava kúpil s jich příslušenstvím; a k tomu jemu přidávám Pohořelice s jich příslušenstvím, a Nosislav městečko i s Žabčicemi, což tu mám. A též jemu přidávám Vojtěchovi opravu Uherčickú.

It. jestliže bych nerozkázal listem svým pod pečetí svú a dvú dobrých lidí na svědomí na pargameně neb na papíře co dáti komu z toho statku, který já tuto k jeho prvniemu dílu připisuji, ježto jsem sobě to byl pozuostavil, to při jeho díle zuostaň, a Jan jemu v tom překážky nedělaj.

It. což se Dašic a Holic dotýče, a Bajštie: to všecko zůstaň při Vojtěchovi se vším jich příslušenstvím; it. též plat u Hory, ten, který mám, I^C ſß grošuov a XXX ſß grošuov, jestli jeho žádnému neporučím, zuostaň při Vojtěchovi.

It. k Janovu dílu toto přidávám, což jsem sobě byl také pozuostavil: Třebíč zboží zápisné se vším příslušenstvím jeho, a zboží Měřínské se vším příslušenstvím jeho, jakž zápisové svědší; it. zámek Sádek s jeho příslušenstvím, it. městečko Němčice u Nosislavě, it. ves Nikolčice, it. ves Chřepice; it. ves Bojanovice, kteréž jsem od pana Bočka koupil; it. Novošice, it. Vojkovice, it. Telnice, it. Sokolníky, it. ves Letonice, it. v Medlově což mám; it. ves Kadov, ježto se to nyní zpravuje

k Židlochovicím, ale to všecko při Janovu dílu zuostaň bez překážky Vojtěchovy. It. ves Čertoryje, co jsem přikúpil u Tlumačova; it. ves Drozdovice a Čechovice u Prostějova, jestli je přikúpím, zuostaňte při Janovi. It. také to všecko, což jsem od pana Ladslava přikúpil k Plumlovu, ty vsi se vším jich příslušenstvím zuostaňte při Janovi k Plumlovu. Než jestliže bych z toho žádnému nic neporučil listem svým pod pečetí svú a na svědomí dobrých lidí dvú k tomu, to při Janovi zuostaň.

Pakli bych poručil z Janova neb z Vojtěchova dílu kteréhožkoli aneb z obú dvú, což bych koli poručil, buď za zdravého života neb na smrtedlné posteli, komužkoli listem na pargameně aneb na papíře pod svú pečetí a k tomu na svědomí dvú neb tří dobrých lidí, to aby dáno bylo do toho všeho, což jsem sobě byl pozuostavil a je tím rozdělil jsem po rozdílích jich tímto kšaftem. A jestliže bych pak víc přikúpil buď v Čechách neb v Moravě, aneb jakžkoli by mi pán Buoh dáti ráčil kdežkoli jinde, to abych mohl poručiti, kterému by mi se zdálo aneb komu by mi se zdálo, listem na pargameně neb na papíru buď za zdravého života neb na smrtedlné posteli, a tomu aby se dosti stalo. Pakli bych co přikoupil aneb mi se po kom dostalo, a nic o tom neporučil a nerozkázal, tím aby se rozdělili rovně, buď v Čechách neb v Moravě neb jinde.

It. paní Bohunce dceři svej porúčím, aby jí dáno bylo XII tisíc kop míšenských po mej smrti, a ty Jan s Vojtěchem aby jí vyplnili ve třech letech, a po IIII^{M} kopách míšenských aby jí dávali každý rok; a dokudž by jí jich nevyplnili, aby jí dávali každý rok dvě stě kop grošuov českých, a při posledních penězích též aby jí dali II^{C} ſſ grošův českých, to učiní IIII^{C} ſſ míšenských.

It. paní Machně Žerotínskej, tej aby dali po mej smrti v roce dva tisíce kop míšenských. Pakli by jí nedali, tedy aby jí dávali každý rok dvě stě kop míšenských, dokudž by jí těch II^{M} ſſ nedali míšenských.

It. což se svrchkuov všech a všelijakých dotýče, kterýmiž se jmény mohly by jmenovati, to zuostaň tak při každém zámku, což se na kterém najde, k tomu dílu, kterémuž dílu který zámek přísluší, neb v městečku neb ve dvořích; krom co se stříber dotýče jakýchkoli aneb peněz, byli-li by jacížkoli kdekoli na kterém zámku, a já že bych o tom nic nerozkázal ani toho pryč dal, tím se rovně rozdělte.

It. jměl-li bych a pán Buoh mi všemohúcí dal kterého ještě syna víc a já se oženil, z těchto díluov nic nebuď, tak jakž dílčí listové ukazují. Pakli by mi pán Buoh také kterú dceru dáti ráčil, po tej buď tolikéž věna dáno, jako jest po paní Bohunce dceři mej dáno.

It. jestli by pak pán Buoh neuchoval smrti synuov mých, a že by dědicuov po sobě nepozuostavili mužského ani ženského pohlaví, jehož pane Bože ostřez, chci tomu, aby ten statek pozuostalý na paní Bohunku dceru mú připadl, a též i na jiné dcery, dal-li by mi pán Bůh které ještě na svět zploditi, buďte vdané nebo nevdané.

It. toto znamenitě vymieňuji Janovi ani Vojtěchovi aneb jiným synóm mým, ač by mi pán Buoh ještě z milosti své kterého dáti ráčil a já se voženil, aneb synóm jich žádného syna dáti neráčil žádnému, aneb žeby je majíc, jim žeby zemřeli, a žeby po nich nepozuostali již nežli dcery: tedy s těmi dcerami teprv, kolik by jich koli bylo a zuostalo po všech syních mých, paní Bohunka dcera má s nimi rovný díl jměj jako jedna z nich v obú dílú, v Janově i v Vojtěchově. Pakli bych jiné dcery žádné neměl, ani synové moji, a žeby po nich již žádné cery nepozuostalo, než paní Bohunka dcera má že by sama zuostala, a Jan syn její, kteréhož s panem Jindřichem z Lipého jměla, a statek muoj po dětech mých že by na ni připadl: chci tomu, což by koli dětí, a pán Buoh jí to dá, jměla s jiným mužem, aby na ty děti po její smrti ten statek teprv spadl také, a synové její, ač by kteří byli, dajte po sestrách svých po II^{M} ſſ grošuov českých, a ostatek při syních paní Bohunky zuostaň; a ten statek tak dobře zuostaň při jiných syních, ač by je jměla, jako při Janovi, synu pana Jindřicha z Lipého.

It. než toto znamenitě vymieňuji: Jestliže by paní Bohunka dcera má vdala se a měla s mužem jiným, ač by jí jej pán Buoh dal, syny i dcery, že dcery muož odděliti tú sumú, to jest II^{M} ſſ grošuov českých, jakož napřed psáno stojí. Pakli by jich paní Bohunka neoddělila a v tom umřela, tedy synové mohú je odděliti též tú sumú, a na tom aby přestaly a na nic se víc netáhly. Než jestli by synuov nejměla žádného, tedy toho nemá moci odcizovati jinam paní Bohunka, než dcerám svým. Pakli by jinak udělala, to nemá žádné moci jmíti.

It. toto také znamenitě vymieňuji i rozkazuji, jestliže by kdy pak ten nápad na paní Bohunku přišel, tak jakž se nahoře píše, tedy zámek Litice a zámek Potštýn spadni na pana Hynka z Kunstatu a na Polné, ujce mého milého, i s Rychnovem, tak jakž mi dcky ukazují, a jak jsem to od knížat koupil a od Rychnovských; a pakli by pán Buoh pana Hynka ujce mého neuchoval smrti bez dědicuov, a že by po sobě nepozuostavil mužského pohlaví, tedy ten statek Litice a Potštýn i Rychnov s jich příslušenstvím spadni zase na paní Bohunky, dcery mé, děti, kteréž by koli jměla mužského neb ženského pohlaví. A pakli by pan Hynek ujec muoj kam jinam statek svůj ode mne a od dětí mých, a dětí svých že by nejměl, obrátil a jinému mimo děti mé jej poručiti chtěl aneb poručil, také on k tomu žádného práva neměj. což se Litic a Potšteina i Rychnova dotýče, ani nápadu.

It. za to prosím synuov svých a paní Bohunky dcery svej, jestliže by to již pán Buoh všemohúcí dopustiti ráčil, tak že by vás žádného nebylo, a že byšte sešli i kmen váš všecek, tím pořádkem, jakž napřed psáno stojí o napadích, jak jíti mají, a pan Hynek ujec muoj vám se bude hleděti zachovávati statkem svým, i jinak s vámi přátelsky a věrně bude, též se k němu zase zachovajte radše než k jinému.

It. toto sobě znamenitě také vymieňuji a chci, aby tak bylo, i za to prosím,

když by mne koli pán Buoh smrti uchovati neráčil, a statek po mně zuostalý že by na děti mé přišel aneb potom i na jiné na všecky dále, kteříž nahoře psáni stojí, a že by přišel tak pořadem tím: to hned dětem svým napřed i jiným rozkazuji, aby mého statku spravedlivě požívali spravedlivými poplatky s lidí, a mimo spravedlivé aby jich neutiskali ani obtěžovali, že věřím i prosím, aby se tak stalo, a tak tomu mému rozkázání aby dosti učinili; znajíce to dobře, že pán Buoh všech nepravostí mstitel jest, a jistě by toho bez pomsty nenechal. A vždy prostě přikazuji, a hned syny své k tomu zavazuji, a potom jiné všecky pořád, aby spravedlivě statku mého užívali, bojíce se pána Boha, a mimo spravedlivé lidem křivdy aby nečinili.

It. kteříž by koli po mně dluhové zuostali, buď v Čechách neb v Moravě neb jinde kdežkoli, ješto by spravedliví dluhové byli, buď listní neb služebným neb lidem mým poddaným aneb komužkoli, prosím, aby se to zpravilo beze všech souduov a zaplatilo. A jestliže by také kde na kterém zámku a panství sirotčí penízi byli vzati, aneb jakžkoli za mého držení že by o ně přišli sirotci, ač já na tento čas o ničemž nic nevím a pánu Bohu svému věřím, že mne s toho vystříci ráčí: to aby hned zase navráceno bylo, a pilně aby se na to ptalo.

It. také sobě toto vymieňuji a pozuostavuji, abych nad to všecko mohl, což v tomto kšaftu psáno stojí, do desíti tisíc kop grošuov českých poručiti, komuž by mi se zdálo, společně neb rozdílně, pod pečetí svú, a dvú neb tří dobrých lidí na svědomí aneb víc; a také kázal-li bych z koflíkuov neb z jiného stříbra co dáti komu, aby se dalo. Pakli bych ústně rozkázal a poručil až do X^{m} ꝟ grošuov českých aneb z stříbra a z koflíkuov co komu dáti neb všecka, též tomu mému ústniemu rozkázání aby se dosti stalo, jako by má pečet při tom byla z dobrých lidí pečetmi, a to dvěma dobrým lidem neb třem že by vědomo bylo, že jsem to rozkázal.

It. jestliže bych komu bytu na kterém zámku svém přál na čas jmenovitý aneb do živnosti jeho, však tak, aby on s tím zámkem k synóm mým hleděl a se zachovával, jako služebník aneb úředník pánóm svým z zámkem jich zachovati se má, než toliko což bych já jemu ukázal, aby toho užívati mohl bez počtuov vedle zřízení mého, to aby tak bylo; a pakli bych synóm svým ústně rozkázal o tom, též aby učinili, a on aby jim také poddán byl jako pánóm svým.

It. na pana Adama Polického, prosím, že laskavi budete a jemu dobře činiti budete, a k svým potřebám jím se zpravujte; neb jsem já jej u veliké víře k sobě poznal; a dva koflíky jemu dajte z mých koflíkuov prostřední, i dětem jeho dobře čiňte, za to prosím, ač by které jměl.

It. Benešovi Vahanskému, kterýž nám z své mladosti slouží, sto kop míšenských abyšte jemu dávali každý rok do jeho smrti; a při kterémžkoli bude chtíti býti z svej dobrej vuole z vás, dobře abyšte jemu činili mimo to, což jsem já jemu poručil, a naň laskavi byli.

It. což se Rúchovan, Ejvančic a Litobratřic dotýče, i jiných zboží, kteréž mně Vilémovi z Pernšteina ꝛc přísluší, jakož jsem toho nebožtíku panu Jindřichovi z Lipého ꝛc přál držeti do vuole svej, též jsem toho také tak nechal držeti urozenému pánu panu Janovi z Lipého, najvyššiemu maršálku království Českého, synu nebožtíka pana Jindřicha z Lippého ꝛc, kteréhož jměl s mú dcerú paní Bohunkú, a to do vuole svej, jakož mi se jest on zapsal; pak jestliže bych toho nezměnil jinak, tedy ta zboží svrchupsaná aby zuostaly při svrchupsaném panu Janovi z Lipého ꝛc, a v tom synové moji aby jemu překážky žádné nečinili, a on aby jich mohl užívati jako svých vlastních, však na tento zpuosob: neuchoval-li by jeho pán Buoh, a že by neměl synóv, aby zase na syny mé spadlo to zboží, aneb na pokolení mé a synuov mých mužského pohlaví. Pakli by synuov po sobě nechal svrchupsaný pan Jan z Lippého ꝛc, dokudž koli jméne [sic] by toho stávalo mužského pohlaví, toho aby užívali bez překážky.

It. což se ryb rozvozování i svozování dotýče v Čechách i v Moravě, z rybníkuov i do rybníkuov i do haltéřuov i jinam, o tom hned přikazuji i prosím a chci, aby tak bylo, aby lidem dáváno bylo od fuory od míle po IIII g. bílých, a od puol míle II g. bíl., a od I čtvrti míle I g. bíl., a tak kolikož by koli míl vezli, aby jim tak placeno bylo, a jinak nic, než po IIII g. bíl. od míle. Pakli by kdo to jinak měniti chtěl, jistě mej vuole k tomu není, a pán Buoh toho bez pomsty nenechá, a nepomněl by na svuoj zápis, kterým mi se jest zapsal; ale tej já víry nemám, by jinak jmělo býti. A též synové moji aby to opatřili po svej smrti, aby to tak stálo a jinak nic vedle zápisuov svých, kterýmiž jsú mi se zapsali a zavázali; a by jinak učinili, tu víru mám, že by mne pán Buoh nad nimi pomstil.

It. což se Dúbravnicského kláštera dotýče, kdež my se kladem, takto jsem tu věc před se vzal a zřídil a zřizuji: bude-li pán Buoh ráčiti a jeho vuole svatá v tom bude, aby tu i tělo mé také odpočívalo i jiných z rodu našeho, ač toho pán Buoh všemohúcí kterým příti ráčí; a na potomní časy zpuosobil jsem, jestli vuole pána Boha všemohúcího, aby tak bylo, a mniši aby tam uvedeni byli, a opatření jich takové aby bylo, aby se jim dávalo sto ß míšenských do roka do toho Dúbravnicského kláštera.

It. zvláště do špitále Dúbravnického aby dáváno bylo chudým XL ß míšenských. It. zvláště do špitále Křižanovského chudým aby dáváno bylo X ß míšenských. It. zvláště do špitále Tovačovského aby dáváno bylo chudým XXX ß míšenských.

Suma toho učiní na ty kněží i na ty chudé vydávati každý rok Ij^{c} ß a XXX ß, vše míšenských. A ty peníze na ty kněží i na ty chudé aby dávány byly z Janova dílu, kterýž se jemu dostal, on aby jim ty peníze dával i jeho budúcí potomci páni Pernšteinští, z těch zboží je vybírajíc. Pakli by se tomu kdy dosti

nestalo, tedy ti kněží a ti chudí mohú upomínati, i na ta zboží se vésti podle práva markrabství Moravského, tak jakž řád a právo v zemi Moravské jest; ale té já víry o Janovi nemám, by se jměl toho dopustiti a měl mimo mé rozkázání jinak činiti. A jestli by jim kdy tak dáno nebylo, jak se tuto píše, tedy tuto pokutu na to pokládám, aby dvé to dáno bylo jim, a škody všecky aby zaplaceny byly, a to každý rok, kolikrát by se jim nedalo, aby jim dvé to dáno bylo, a oni aby mohli to poručiti a z toho poháněti, skrze kohož by se jim koli zdálo, duchovního neb světského; a kdož to koli bude chtíti pro pána Boha učiniti a tu věc na se vzíti a pro ty kněží i pro ty chudé, aby to mohl učiniti, světský neb duchovní.

It. také do Thovačovského špitále aby dáván byl chléb a pivo z zámku Thovačova na budúcí věčné časy chudým, též jako i plat tento jim ukázaný. Pakli jim se co víc učiní těm neb jiným, víc sobě učiní nežli jim.

It. desátky obilné těm kněžím do Dúbravníka tyto aby jim vydávany byly a odtudto: It. z městečka Dúbravníka, it. z Boračic, it. z Štěpanovic, it. z Zahrádky, it. z Kaluov, it. z Huslí, it. z Jestřebí. it. z Maňovej, it. z Rakového, it. z Křížovic, it z těch svrchupsaných vsí a z městečka. A ti kněží do těch vosad aby přisluhovali a zprávu činili lidem podle řádu, a na zámku Pernšteině každú neděli aby mši slúžil jeden z nich. A těch kněží má býti ustavičně šest v tom klášteře. A jestliže bych já jich v své živnosti do toho kláštera neuvedl těch kněží pro kněze Linharta, ale Jan syn muoj aby je uvedl po mej smrti, aneb když by kněz Linhart z toho světa zšel aneb tu nebyl aneb tu býti nechtěl. Pakli mi pán Buoh dá živnost a budu je moci uvésti, uvedu je sám.

It. od měšťan Thovačovských i Dúbravnických vždycky aby se počet přijímal skrze úředníky, jak chudé opatrovati budú, na ty peníze jim ukázané, a pán sám nynější i budúcí a potomní aby k tomu přihlédal a též i k klášteru aby přihlédal.

It. drev k palivu k těm špitálóm i do Křižanovského aby dáváno bylo potřeba slušná, a oni již buď prozbami neb na ty peníze jim již ukázané o drva jednajte, aby voziena byla jim, a měšťané jim toho pomáhajte, vědúc a jisti tím jsúc, že za to nic jiného nevezme každý, než dobrú a věčnú odplatu od pána Boha.

It. drev k těm kněžím do Dúbravnického kláštera aby také slušně ukázáno bylo k palivu a dáváno, a oni aby s hajných vuolí také sekali.

It. což se Pardubského kláštera dotýče, těm kněžím aby Vojtěch dával, který se jemu dostal, na budúcí časy sto ſſ mišenských do roka, a chudým do špitále Pardubského XXX ſſ míšenských do roka, a chléb a pivo chudým do toho špitále, tak jakož se za mne dává.

Pakli by se tomu kdy dosti nestalo který rok, tedy ti kněží i ti chudí aby mohli upomínati z toho i na ta zboží se vésti podle práva a řádu království Českého. Ale tej já víry nemám do Vojtěcha, aby se měl toho dopustiti a měl mimo

mé rozkázání jinak činiti, nébrž že i o[n] to opatří do svej smrti, aby se tomu dosti tak dálo, jakž jsem o tom napsal, jakož jsú mi se i s bratrem svým zapsali, tomu i jinému dosti činiti že mají, což bych rozkázal; a jestli by jim tak dáváno nebylo, jakž se tuto píše, tedy tuto pokutu na to pokládám, aby dvé to dáno bylo jim, a škody všecky aby zaplaceny byly, a to každý rok, kolikrát by se jim nedalo, aby jim dvé to dáno bylo, a oni aby mohli to poručiti a z toho poháněti, skrze koho by se jim zdálo koli, světského neb duchovního, a kdožkoli to bude chtíti pro pána Boha učiniti a pro ty kněží i pro ty chudé, aby to mohl učiniti.

It. drev k palivu do toho špitále Pardubského aby jim slušná potřeba dávána byla na budúcí časy, a měštěné Pardubští nynější i budúcí fuorami o ta drva aby jim pomáhali a je opatrovali, buď na ty peníze neb jakžkoli moci budú, však toho pán Buoh bez odplaty nenechá; než úředník vždycky nynější i budúcí od měšťan počet aby přijímal, a o tom aby věděl, jak ti chudí od měšťan na ty peníze opatrováni budú; a též i pán sám nynější i budúcí aby k tomu přihlédal, i k klášteru též aby přihlédal.

It. také vás za to prosím, jsúce spravedlivě živi a spravedlnost činíce každému a pána Boha se bojíce, od kteréhož všeho čekáte a všecko máte, a bez kteréhož nic nemuožte jednati ani činiti: a budete-li tak činiti a pána Boha nehněvati a jeho se báti a vuoli jeho činiti, jisti tím buďte, žeť vám vaši nepřátelé nic zlého nebudú moci učiniti. A sami z sebú věrně a právě a bratrsky abyšte byli, a víc sobě bratrskú lásku vážili, nežli jakú kořist. A chudině své milosrdni abyšte byli a jim dobře činili. lepší užitek vám z toho přijde, nežli byšte zboží přikupovali.

It. což se Ctibora, kterýž nade mnú nešlechetně a zrádně učinil, dotýče, jakož o tom všickni vědí, i vy také, ten má list na mne na IIII^c ſſ^β grošuov českých pod mú pečetí; pak jestliže by tím listem k tomu sáhnúti kdy chtěl, neb komu naň dobrú vuoli dal, abyšte jemu nic povinovati dáti nebyli; než to, když byšte jeho dosáhnúti mohli, abyšte jemu dali udělati, jako na takového zrádci sluší, neb mi jest znamenitú a velikú sumu zlatých i peněz vzal, což já vím, a což nevím, čehoť jsem jemu věřil, ješto to v moci jměl, to zvlášť.

It. za toto vás zvláště prosím obúdvú, Jana i Vojtěcha, což se Jana Vahanského dotýče, že naň laskavi budete a jemu dobře činiti po mej smrti, a zvláště ty Jane, poněvadž tomu rozomím, že při tobě v Moravě zuostane, a tobě se díl moravský dostal; a pak při kterémžkoli býti by chtěl aneb byl, prosím, že naň oba laskava budeta a jemu dobře činiti budete: a i ten, při kterémž by nebyl, za to prosím, že jemu dobře činiti bude, jako by u něho byl.

It. také za to prosím, když by koli pán Buoh smrt na mne dopustiti ráčil, abyšte mne v Dúbravnicském klášteře položili v hrobě otce mého, a ten klášter vždy pomalu opravovali a cihlú přikryli, i na to myslili, aby se v něm nový kuor udělal,

ač já jeho za živnosti svej nedám udělati; a vždy aby se opravoval od vás i od vašich potomkuov, za to prosím.

It. tuto sobě ještě zvláště moc pozuostavuji, chtěl-li bych ještě toto poručenství změniti na všem neb na díle, a ujíti neb přidati, to aby tak zachováno a pevně držáno bylo, jakž bych napsal, a pečet má při tom byla, a také jiných dobrých lidí dvú neb tří neb čtyř pečeti na svědomí že by při tom byly, však tak jsa při zdravém rozomu a dobré paměti; a koliko bych jich koli udělal aneb udělati chtěl, tu vuoli a moc sobě pozuostavuji, že to mohu učiniti, ač by se mi zdálo a potřeba kázala toho.

It. já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc maje mocný list královský, kterýž leží v Brně na rathúzi, o kterémž jest napřed psáno, pak já synóm svým Janovi a Vojtěchovi dobrú vuoli dělám na své na všecky listy, kteréž mám neb jmíti budu, tímto kšaftem, dědičné, zástavní, opravní, na manství i na zástavy neb na dluhy, aby oni po mej smrti toho praví nápadníci byli a dědicové; a což v těch listech a dobrých vuolích mně přísluší, aby jim příslušelo po mej smrti všecko, a po nich těm a tím pořádkem, jakž o tom v tomto kšaftu napsáno stojí, ač bych toho jinak nezměnil kšaftem nebo kšafty.

It. za to prosím Vojtěcha syna svého, že na to pomnieti i na to mysliti bude, aby v Židlochovicích špitál pro chudé udělal a jej tak opatřil, aby živnost slušnú jmíti mohli; a což jim koli uděláš, uděláš sobě víc, nežli jim.

It. což se Dúbravnicského kláštera dotýče, kdež se kladem, za to vás obú prosím, Jana i Vojtěcha, a prosté chci, aby tak bylo, abyšte jej zespolka opravovali a naň nakládali, aby se opravil, jako sluší, a takový náklad abyšte naň učinili každý rok, který by se vám za slušný zdál; než k pajše nic zvláštně abyšte nenakládali.

It. což se těch mnichuov, kteří v klášteře Pardubském býti mají a již jsú, dotýče, a kteří v Dúbravnicském klášteře také býti mají na budúcí časy, ač jestli já jich za živnosti do toho Dúbravnicského kláštera neuvedu, ale ty, Jane, aby je uvedl po smrti mé, aby tam byli, a služba boží aby se řádná dála v těch klášteřích pánu Bohu ke cti a k chvále; a ti mniši, kteříž budú v těch klášteřích, aby šlechetně a řádně, jako na to sluší, živi byli. Pakli by který z nich neb všickni jinak živi býti chtěli než jako sluší, toho nikterak jim netrpěti žádným obyčejem, než vznesúc na starší jich tu věc, aby trestáni byli, tak jakž a pokud by toho zaslúžili.

It. což se tarasuov dotýče dělání neb opravování na rybnících, za to vás prosím obú i přikazuji, jestliže já toho nezřídím za živnosti, ale vy to abyšte zřídili a zpusobili, aby lidem od toho slušně placeno bylo, aby darmo nevozili lesuov k tarasóm; a v tom každý z vás na to aby myslil, aby se tarasové kamením na rybnících pomalu zdělali, aby ta věc s lidí sjíti mohla. A to každý na svém díle aby opatřil. A na dělání tarasuov abyšte najímali a od toho platili, a lidé aby robotami toho nedělali.

It. což se kobercuov a čalúnuov dotýče, i štandlí, kteréž mám neb jmíti budu, kdež by koli byly na kterém zámku, jakož netuším, by toho kde víc bylo, než na Pardubicích, tím abyšte rovně se rozdělili, jestliže bych toho pryč nekázal dáti čeho aneb všeho.

Než jiné všecky svršky, kteréž v tomto kšaftu psány nejsú, ty aby zuostaly při každém zámku, tak jakž o tom napřed psáno stojí, komu se který podle dílu a poručenství mého dostal, buď zámek neb statek; a jestli je [sic] který sobě co přikoupil za své peníze, buď kobercuov neb štandlí neb jakýchžkoli svrškuov, neb jaký statek že by jemu poručen byl aneb jej kúpil, to napřed aby jměl.

Tomu na potvrzení a lepší jistotu já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc svú vlastní pečet jsem k tomuto mému poručenství přivěsiti rozkázal. A pro lepší svědomí připrosil jsem urozených pánuov pana Haška z Wartmberka a na Smidařích, pana Jindřicha Šťastného z Waltšteina na Rychmburce, pana Slavaty z Chlumu a z Košmberka, a urozených vládyk Václava Záruby z Hustiřan a na Třebověticích, Václava Litovského z Svinař a na Lúkovci, Petra Přibka z Otoslavic a na Březovicích, Václava Opršala z Zher a na Čijevicích a Bohuslava Běškovce z Běškovic, že jsú své pečeti podle mé přivěsiti dali na svědomí k tomuto mému poručenství, sobě a erbóm svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v pondělí po svatém Jiří, léta Páně tisícího pětistého patnáctého.

In tergo: Poručenství urozeného pána pana Viléma z Pernšteina ɔc JMti. — Listina tato pergamenová s 9 visutými úplně zachovalými pečetmi Vilíma z Pernšteina i svědků jest 81 *cm* široká a 50 *cm* vysoká, mimo záhyb 6 *cm*.

1005.

Vilím z Pernšteina svým poddaným ve vsi Veliké Senici dává dvůr pod plat a odpouští odúmrti.

Na Pardubicích 1515, 30. dubna. — Opis v arch. kapit. Olom.

My Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině i [s] svými erby a budoucími potomky, pány a držiteli vsi své řečené Veliké Senice, oznamujem listem tímto všem, kdož by jej uzřel aneb čtouce slyšeti budou: jakož urozený vládyka Jan Kobík z Opatova a na Majetíně, služebník věrný můj milý, na místě mém s mou vůlí a z mého zakázání učinil jest smlúvu celú a dokonalou s lidmi mými dědičnými té vsi Senice svrchupsané, i tudíž se vší osadou té vsi a to takovou, že jest jim dvůr můj v též vsi se vší a všelijakou rolí k němu od starodávna příslušející, kterýž jest za pět lánů, i s loukami též k tomu dvoru příslušejícími od starodávna dal a dědičně pustil, tak že oni dvoru toho s rolí i s loukami nahoře psanými jich užívati a s tím jak s svým vlastním, jakž se jim zdáti a líbiti bude, učiniti mají, a to bez mé, erbův i potomkův držitelův S[e]nických vší a všelijaké překážky; a oni lidé moji [s]vrchupsaní i jiní Seničtí, všeckna osada tu, mají a povinni budou z toho

dvora i za roboty obilé ssutého, což se dole jmenuje, dávati, totiž pšenice sedum metků a rži šest metků, ječmena šest metků, ovsa šest metků. A to vždy při každým svatém Martině každý rok dávati a platiti mají a povinni jsou a budou nám potomkům našim držitelům Senickým bez zmatku a všelijaké odpornosti; a to obilé má se u fojta zsejpati a shromážditi. A z luk k tomu dvoru příslušejících takto každý rok nadepsaní všeckni Seničtí všecka osada mají každý rok při svatém Václavě deset hřiven stř. nám a potomkům našim dávati a platiti, za hřivnu po dvaceti osmi groších bílých počítajíce. A tak vyplníce nám to svrchupsané obilé a ten plat z dvoru a z luk, jakož se svrchu píše, nebudú nic povinovati z toho dvoru a z luk více dávati ani činiti ani platiti; než při tom je máme tak, jakž se svrchu píše a jmenuje, zachovati při té smlouvě, nic při tom a mimo to a nad to na ně nevymejšlejíce ani přičiníce my, erbové budoucí naši držitelé Seničtí. A toto při tom nad to vyměřeno jest: Jestliže by kdy berně královská aneb zemská zde v markrabství Moravském přišla, že oni té berně z toho dvoru ani z luk nejsou a nebudou povinni dávati nyní i na časy budoucí.

Kdež jsou nás prosili lidé nahořepsaní naši, abychom jim té smlouvy svrchupsané listem naším potvrdili, a při tom jim nějakou milost zvláštní učinili, a zvláště jakož tu v Senici od lidí našich odúmrti na nás jsou a na předky prvé připadaly spravedlivě, abychom je z takových odúmrtí propustili: kdež my k jejich prosbě nakloněni jsouc, s dobrým úmyslem [sic] a naším dobrým svědomím té svrchupsané smlouvy o ten dvůr, jakož se svrchu píše, učiněné jim tímto listem potvrdili jsme a potvrzujem, slibujíce sami za se i za erby a potomky své, pány a držitele Senické, že jim to všecko, což se svrchu píše, zdržáno a v celosti zachováno bejti má beze všeho přerušení i zmatkův všelijakých.

A jsouce k nim zvláštní milostí náchylni, znamenajíce to, jak za předkův našich držitelův Senických ti lidé skrze takové odmrti spadení znamenitě hynuli a veliké obtížnosti staly [se] sou, chtíce je z takové nesvobody a nevůle vyvésti, aby tím lépe a stáleji živnosti své a obchody vésti a činiti a provoditi mohli, nakloněni jsouce k snažným jich prosbám a zvlášť proto, že jest také o tu odúmrť Jan Kobík svrchupsaný s nimi smluvil, zavřel a na místě uhodil, z takových všech odmrtí, kteréž sú na nás a na předky naše prve při[pa]dávaly, je sme propustili a tímto listem mocně propúštíme, sami od sebe a erbův a potomkův svých pánův a držitelův Senických; tak že více žádné odúmrti z té vsi svrchupsané od lidí našich, kteříž nám příslušejí, na nás ani na budoucí naše připadati nemají nyní i na budúcí věčné časy. A také aby potom již každý statek svůj všecek mohl dávati, poručiti a za zdravého života aneb na smrtelné posteli, komuž by se koliv jemu zdálo a líbilo. Umřel-li by pak kdokoliv a poručenství neučinil, a přátel žádných nemaje, statek ten jeho, kterýž by po něm zůstal, chceme, aby při fojtu našem, konšelích té obce

zůstal, a oni, nenašel-li by se žádný přítel toho umrlého, s statkem takovým budú učiniti moci, jak se jim zdáti a líbiti bude. Než toto vymieňujem: když by se takový statek kdy trefil, aby jeho třetinu k tomu kostelu v Senici svaté Maří Magdaleny dali. Než spadla-li by taková odúmrť na koho, ježto by z jiný dědiny byl, ten chce-li k odúmrti právo jmíti, bude povinen, prve grunt náš hodným člověkem nám osaditi. A za to pro budoucí paměť, jakož jest s nimi Jan Kobík smluvil, všickni obyvatelé Senická, kteříž nám příslušejí, jsou a budú povinni jeden každý, jakž kdo sedí, za tu odúmrť propuštění jednu slepici v roce při svatém Martině a deset vajec v křížové dni nám a potomkům našim, držitelům Senickým, dávati a platiti bez zmatku a všelijakých odporností, a více nic.

Kterėžto všecky věci svrchupsané my Vilém svrchupsaný slibujem sám za se, erby a budoucí potomky své, pány a držitele Senické, že jim to všecko v celosti pevně zdržeti a zachovati máme beze všeho přerušení. Tomu na svědomí já Vilém svrchupsaný pečeť svú vlastní k tomuto listu přivěsiti sem rozkázal; a pro lepší vědomost připrosil urozeného a statečného rytíře pana Václava Pavlovského z Witbachu, a urozeného vládyky pana Adama z Boskovic a na Polici, že sou pečeti s[v]é vedle mé přivěsiti rozkázali. Jenž jest [p]sán a dán na Pardubících ten pondělí po svatém Jiří, léta Páně tisícího pětistého patnáctého počitajíc.

Opis as z polovice 18. století, velmi chybný.

1006.

Úvod k obecnímu zřízení města Pardubic z l. 1512, tištěnému výše str. 158 č. 951. Neznámý pisatel (snad písař městský) zmiňuje se o novostavbě r. 1507 pohořelého města, o ustanovení úřadu městského, o stanoveném řádu městském, a velebí Vilíma z Pernšteina jako blahodárce.

1515, po 8. květnu. — Kniehy městské rudé m. Pardubic.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice
Kamenem stavěl město Pardubice
Pan Vilém Jeho Milost vysoce urozený,
Z Pernštaina na Helfenšteině psaný.
Maje dva syny velmi znamenitá,
Postavy krásné, v úřadech povýšená:
Pan Jan v markrabství Moravském najvyšším
Hajtmanem, v ty časy na Tavačově sedénim,
A pan Vojtěch v Českém království
Najvyšším hofmistrem jsa zvolený.
Tajž pan Vilém Jeho Milost dostatečně
Město Pardubice stavěl duokladně,
Tu zámek i jiných několik jest obnovil,
Znovu města zdělav, lidmi je osadil;
Rozšafně své všecky věci řídil.
Mnohý odjinud přijda, hned se divil.
Některému služebníku duom ustavený dal,
Jinému lacino dada, zisku na svých nežádal,
Prohlédal na chudé zpuosoby rozličnými.
Obdařil jej pán Buoh bohatstvími vymyšlenými,
An jemu se všech stran zboží rostlo,
Mysl vtipná, srdce múdrosti plné bylo.
Hned v tom městě ráčil jest zpuosobiti
Zřízení, jimiž by se mělo město zpraviti,
Jakož je sepsaná pořádně doleji máš,
Kterak soused k sousedu má se zachovati, poznáš.
Do toho města táhli se lidee rozliční
Z jiných měst, slyšíc, že pán spravedlivý.
Mnohý jinde velikú maje nesnáz
Poden se obrátil, aby mohl konec vzíti snáz;
Někdo nátiskuov nemoha trpěti jinde,
K němu se přivinul, ochránil jej slušně.
Takú ho pán Buoh ráčil obdařiti múdrostí,
Že ty věci rovnával, več jiní nemohli trefiti.
Z mnohých měst lidé tu se shromáždivšie,
Myslili na věci stálé a užitečnějšie.

Když se psalo od narození Syna božieho
Tisícieho léta pětistého patnádctého [1515],
Za urozeného vládyky pana Bohuslava
Běškovce z Běškovic, na Pardubicích hajtmana,
V úterý na den svatého Stanislava [8. května]:
Ten na místě pána Jeho Mti úřad obnovil
A hospodářem města Jana Romana postavil,
K němu Pavla Koutského s Janem Klenčkem,
Jiříka Špalka s Burianem bakalářem,
Petra Dorážku s Janem Fazoltem,
Matěje mečíře s Vaňkem soukenníkem,
Vondráka soukenníka s Tomášem Kacanem,
Raddu zavřel dvanáctým, Victorinovým Janem.
Za těchto konšeluov knihy městské zpuosobeny,
Aby se do nich grunty měšťanuom vpisovaly.
Poněvadž v městě jsú domy dosti drahé,
Na roky prostranné k placení stržené,
Zdálo se potřebné, takové knihy zjednati,
Potomně aby mohly najíti sě paměti,
Zač kdo u koho koupil, po čem má platiti,
Aby se sousedé uvarovali vaditi.
Však budou-li v tom městě pomnieti na to,
Že všickni lidé obrátiti se mají v bláto,
Pána Boha všemohoucieho najvíce abychom milovali,
Pánu svému poddáni i poslušni ve všem dobrém byli,
Víru Bohu, věrnost pánu svému i sami sobě zachovali,
O živnostech svých bez útisku jeden druhého přemyšlovali.
Protož znajíc, že před Bohem v domích kamenných,
By v železných bylo, jistě se neskryjem v nich:
Budeme-li se milovati a sobě vespolek přiti,
Pán Buoh tomu městu požehnání své ráčí dáti.
Bych měl minúti při konšel sázení:
Volí se čtyři tu starší obecní.
V mnohých hlavách rozumové rozliční
A v každce jiní.
Úředníka, jemuož rychtář říkají,
Teež při tom času ihned proměňují.
Výběrčieho s nákladuov vyvolují,
Pušku dávají.
Řemesla všecka v uobci postavena,
Cechmistry tehdáž dvěma ozdobena,
Z řemesl zvolena, úřadem stvrzena.
Jest věc pořádná.
I dohlédači k chlebuom, také k pivuom,
K měrám vinným, pivným, volí se k sladuom,
Tu na ten den k vyšším, nižšiem úřaduom,
I k jiným řáduom.
A již na předměstí obú hajtmané
Jmenují se pro opatření ohně,
Aby každého dohlédli téhodne,
Neb jest potřebné.
Najposléze čtú se majestátové,
Od Jeho Milosti pána vydané
Zřízení městské pořádně sepsané
Na druhé straně.
Zdálo se neškodné položiti přes to,
V kterém času kamenem vystaveno město,
Domové v rynku i věže na branách,
Ulice zpraveny byly všecky v stranách,
Kromě toho, co za vodú jesti k hradu.
A v některých domích nedoděláno z zadu.
V letech osmi pořád zběhlých,
Od ohně do času svrchupsaného počítajících,
Všickni domové k bytu jsú připraveni,
Sklenuti, šlichtováni i štítové zmalováni,
Kostel český, škola, také fara.
S těžkem jest česká kronika tak stará,
Aby v tak krátkém času v letech malých
V jednom městě tolik domuov našel vystavených
Znovu z gruntu od pána jednoho velikého,
Kterýž vlastniem duokladem to město i mnoho jiného
Stavěti ráčil ke cti své a budúcí paměti.
Slušelo by za toho pána všemohúcieho Boha prositi,
Prodlení života, zdraví by Jeho Mti ráčil dáti,
I dědicuom Jeho Mti léta Nestorova puojčiti,
Poněvadž nerci stavení zemská k mysli mají,
Ale již nad to věčná svým duším začínají,
Špitály znova vyzdvihajíc, platy obmyšlují.
Té naděje s žádostí všickni býti máme,
Aby pán Buoh přál JMti u věčném Jeruzalemě
Pokojík duši jeho i poddaným ustavěti,
A v nebi s tím pánem abychom mohli všickni se shledati.

Tento úvod ke zřízení městskému tištěn byl J. Smolíkem v Památkách arch. VII. 515—517.

1007.

Král Vladislav posílá Viléma z Pernšteina na svém místě ke sněmu do Olomouce ke dni sv. Jana. D. v Prešpurce 1515, 9. června. AČ. XI. 282.

1008.

Mikuláš z Vrahovic Vilémovi z Pernšteina vkládá ve dsky dědictví své, čtyři lány ve vsi Senici s polovicí kostelního podací. 1515, 25. června. DOlom. kv. č. 17. f. 27.

1009.

Svědomí pana Petra hraběte z Pezinku v příčině hor a řek ke zboží Vsetínskému příslušejících

Na Krči(?) 1515, 25. června. — Cod. Pernst. arch. města Brna f. 322 recte 324.

Já Petr hrabě od Svatého Jiří a z Pezinku oc, oznamuji tímto listem přede všemi, kdež čten neb ukázán bude, že jsem žádán od urozeného pána pana Jana Kuny z Kunštátu a na Rožnově, abych ku potřebě jeho svědomí dal, kterak a pokud sem hor a řek, kteréž ke zboží Vsetínskému přísluší, užíval, pokudž jsem v držení zámku Rožnova a téhož zboží Vsetínského byl.

Toto mi jest dobře v paměti: že sem já vždycky těch hor a řek, kteréž leží od Bystřickajch po ty místa, pokudž jsem témuž panu Janovi Kunovi v registřích správních položil. Než některý čas starý pan Podmanický, otec páně Michaluov, přijel ke mně na Vsetín pravě, že by jej lidé jeho zpravovali, že by hajní muoji [dobytek] hovězí v těch horách na jednom místě blíž hor Bystřickajch jim [pásti ani] dělati nedali brti ani šindeluov. I měl jest tu s sebú týž pán Podmanickaj na Vsetíně lidi starožitné, a já také. Tu slyšíc pán Podmanický od lidí starých, že jeho lidé jeho křivě zpravovali a že ty hory mně příslušejí, nechal mne jest při tom. A od toho času on pán Podmanickaj ani nebožčík pan Jan syn jeho po něm v těch horách ani v řekách žádných jsou mi překážek nečinili ani lidem svým činiti dopúštěli, než těch hor a řek jsem já vždycky pokojně užíval po ta místa, jak jsem témuž panu Janovi Kunovi v registřích správních položil. Avšakž naposledy v jeden čas o ty meze mezi Šteťanem Podmanickajm a mnou byla nesnáz povstala i puohon byl skrze to vyšel, a potom na sněmu v Olomúci pány mezi námi v těchto slovích duolepsaných nález se o to stal takovaj:

Mezi Štefánem z Podmanína, poručníkem paní Aleny z Guthů, a panem Petrem hrabí od Svatého Jiří a z Pezinku, páni nalezli: poněvadž pan Petr dostatečně provodí, že po Javorník meze spravedlivá jest, že po ten Javorník k horám i k řece Bečvi pan Petr právo má. Tento potaz z pánuov vynesli: pan Jiřík z Vlašimě a pan Hynek z Ludanic, a z vládyk Blud z Králic. Actum Olomúc anno 1497.

A tak se jest v pravdě dálo, jakž se v tomto listu svrchu píše. A bylo-li by toho potřebí, chtěl bych to ústně seznati. Tomu na svědomí já svrchupsaný Petr hrabě svú vlastní pečeť k tomuto listu dal sem přitisknouti. Jenž jest dán a psán na Krči(?) v pondělí po svatém Janě léta Páně M^{O}V^{C}XV počítajíc.

1010.

Vilém z Pernšteina osvobozuje poddané na Pernšteinsku od bezplatného vození ryb panských.

Na Pernšteině 1515, 8. července. — Opis v zem. arch. v Brně, Bočkova sb. č. 7053.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině oc, pán a pravý dědic panství Pernšteinského, oznamuji . . . že vzhledše na to a poznavši, kterak že poddaní naši lidé

dědici a budoucími potomky pány Pardubskými známo činíme tímto listem vobecně přede všemi, ktož jej uzdří anebo čtouc slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás opatrní věrní naši milí řemesla ševcovského, kteříž jsou v městě našem Pardubiciech, snažnými prosbami a s pilností nás prosíce, abychom jim tu milost učiniti ráčili při řemesle jich, aby cech mohli jmíti a jim se zpravovati, tak jakož se v jiných městech v království Českém zpravují.

Kdež já svrchupsaný Vilém z Pernšteina ɔc, slyše jejich slušnú prozbu, a jsouce k nim, k těm svrchupsaným lidem našim řemesla ševcovského milostí naší nakloněni, a chtíce je vopatřiti jako poddané naše věrné a milé, tuto milost jsme jim učiniti ráčili při řemesle jich, aby tím lépe svou živnost vésti mohli v městě našem Pardubiciech a řád aby mezi sebú spuosobiti mohli na tento zpuosob, bez překážky nás, svrchupsaného Viléma z Pernšteina ɔc, dědicuo mých i budoucích potomkuo, pánuo Pardubských, tak jakž jsou nám ceduli sepsanú dali, jakož se v tomto listu dole slovo od slova vypisuje.

Najprve cech aby jměli a při něm se tak zachovávali, jakož se tuto dole píše, tak a pod těmi pokutami, jakož dole psáno stojí.

It. také jim k tomu svolení své dáváme, aby pečet cechovní jmíti mohli tak a tím zpuosobem, jakož v jiných městech království Českého řemeslo ševcovské jmá, a k vydávání listuo od cechu učedlníkóm neb k jiným potřebným věcím aby jí užívati mohli.

It. cechmistři kteříž by byli, přestoupil-li by který tovaryšské svolení, dej dvénásob větčí pokutu, než jiný tovaryš.

It. učedlníci, kteříž by se chtěli na to řemeslo dáti, aby prvé ukázali zachování rodu svého, jak jsou se rodičové jejich zachovali, též i sami aby byli zachovalí. Pakli by toho neukázali, nemají takoví v učení přijímáni býti.

It. komuž by toho cech přál, aby řemeslo jměl vokázati, ten aby vokázal nejprv škorni příční, druhú škorni telecí, od té škorně střevíc zadní, a k tomu také punčoch veliký aby vokázal.

It. ktož by již tak dokonale řemeslo vokázal, ten jmá položiti do cechu čtyři groše bílé a libru vosku, a svačinu cechu aby udělal, každý podle svej možnosti.

It. žádný nemá do cechu přijat býti, leč prve vokáže své zachování, z jakého lože pošlý jest.

It. také když by se tu kterýho mistra syn osadil, ten nemá řemesla vokazovati. A pakli by vandrovní tovaryš chtěl se osaditi a mistrovu dceru pojíti aneb vdovu téhož řemesla ševcovského, ten nemá vokazovati více, než puol řemesla.

It. suchých dní každý aby dával po čtyřech penězích malých do cechu.

It. když by obeslán byl do cechu a nepřišel, ten aby dal sedm peněz malých

pokuty; leč by se opověděl cechmistróm, že z hodné příčiny nemuož přijíti, tehdy nic dáti nemá.

It. když se řemeslo ohleduje a u koho se najde, že by dobře nebylo uděláno, ten každý daj sedm peněz malých s škorní, a s střevíc čtyři peníze malé.

It. ktož by cech pronesl, tomu jmá řemeslo složeno býti za čtvrt léta, a k tomu aby byl trestán, jakž by se tovaryšóm zdálo.

It. když by se kteří z mistruo svadili a k tomu sobě nepoctivě v trhu mluvili, tehdy aby byli staršími smluveni. Pakli by nechtěli na nich tej smlúvy přestati, aby byli ku právu podáni a tovaryšskú pokutu aby dali.

It. což se dotýče vin, kteréž jsou v tomto listu položeny, anebo jestliže by cechmistři anebo mistři na koho pro jakou vinu položili [sic] jakú pokutu, ač by se kto které dopustil, buď ktožkoli z cechmistruo, mistruo aneb z tovaryšův, a vzata s něho byla vina: těmi penězi, což by za viny vzali, nikam hýbati nemají, než k potřebě toho řemesla chovati mají, a nikam jimi nehýbati bez vědomí pána JMti aneb úředníkuov JMti. Než což by znali dobrého a poctivého toho řemesla, tehdy s vuolí ouředníkuo budou moci s těmi penězi učiniti a k dobrému toho řemesla obrátiti, kde by se jim zdálo.

It. jestliže by pak kdy mohlo co užitečného nad tento list při tom cechu nalezeno býti, toho jim já Vilém svrchupsaný aneb budoucí potomci moji páni Pardubští listem potvrditi budem moci.

Tomu všemu, což se v tomto listu píše, na svědomí a lepší utvrzení věcí svrchupsaných svú vlastní pečet rozkázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest psán a dán na Pardubiciech v pondělí před sv. Tomášem apoštolem božím, léta Páně tisícího pětistého patnáctého.

Následuje vidimační klausule purkmistra a rady města Pardubic dd. 1671, 4. pros. Vidimát pergamenový opatřen visutou pečetí v pouzdře na červené hedvábné šnůře.

1012.

Vilím z Pernšteina osvobozuje Kojetínské a Tovačovské poddané od bezplatného přivážení vína na zámek Tovačov.

Na Pardubicích 1515, 20. pros. — Orig. perg. arch. m. Kojetína.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině oc, pán a pravý dědic panství Tovačovského a Kojetínského, i s svými erby a budoucími potomky pány Tovačovskými a Kojetínskými vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budou: Jakož lidé naši ze vsí a z městeček k panství Kojetínskému a Tovačovskému přislušející z rozkázání našeho každý rok, a ne z práva, nám vína od hor našich vozí na zámek náš Tovačov; pak my vzhlédše na to, že toho z žádné spravedlivé povinnosti nečiní, než k našemu rozkázání že jsou to činiti musili,

poznali jsme, že by se jim v tom námi křivda dála; protož jsouce k nim milostí nakloněni a jich v tom litujíc, že jsou oni nám ta vína vozíc své náklady na to činiti muosili ne z kterého práva a z spravedlivé povinnosti, ale k rozkázání našemu: protož v takovém jejich obtížení chtíc jim polehčiti, tento list a zápis sme jim udělali, aby jím jsouc opatřeni, lépe a dostatečněji živnosti své provoditi mohli a pod námi se živiti i opravovati, na tento způsob jim to činíme:

Když by nám toho byla potřeba na zámek náš Tovačov, aby nám jměli vína vézti jednú v roce od hor našich, tak jakž jsou činívali a vozívali, od každého drajlinku vína přivezení aby jim dvě kopě na počet míšenský dávány byly, a od puol drajlinku jedna kopa též na míšenský počet, a to dotud, pokudž bych já Vilém svrchupsaný toho jinak nepromĕnil aneb s nich toho nesňal. A pakli by mne v tom času pán Buoh smrti uchovati neráčil, než bych to jinak změnil, tehdy tímto listem erby své i budoucí potomky pány Tovačovské a Kojetínské k tomu napomínám a zavazuji, i také jich prosím, když by toho na lidech svrchupsaných, kteříž nyní k Tovačovu jsou neb ještě z milosti pána Boha všemohúcího budou, požádali a jich k takovému vožení vín od hor našich svrchupsaných nám od pána Boha z milosti jeho svaté půjčených potřebovali, tehda aby jim od každého drajlinku vína platili po dvú kopú, a od půl drajlinku po kopě, tak jakož svrchu psáno stojí, jestliže by toho s nich nesňali a z těch fuor jich svobodných neučinili a nepropustili, a jinak žádným vobyčejem ani kterým vymyšleným zámyslem na ně aby o to nesahali a k takovým fůrám jich nenutili, znajíc, že jest pán Buoh mstitel křivdy každého, zvláště spravedlivého. A jestliže by pak kdy který úředník, kterýž by ta zboží k Tovačovu příslušející zpravoval, na ty lidi svrchupsané chtěl to uvésti a je mimo tento list náš těmi fůrami obtěžovati: tehdy lidé nahořepsaní budou se moci ku pánu svému o to utéci, a on jakožto pán jejich toho a úředníku na ně nemá dopúštěti ani sám na ně sahati o to mimo tento list náš a mimo tu milost, kterúž jsme s nimi jako s lidmi našimi dědičnými učinili, než při tomto listu a zapsání našem jmá je zůstaviti. A pakli by se který, jsúc pán jejich, na to na všecko ohlédnúti nechtěl, než chtěl by je předse tím obtěžovati a trápiti, tehdy by mohli všickni lidé znáti, že to proti vší spravedlnosti i proti pánu Bohu činí, a že by lidem nahořepsaným před pánem Bohem i před lidmi se křivda dála, a i pán Buoh by toho bez pomsty nenechal.

Protož já Vilém svrchupsaný, chtíc tomu, aby lidé naši svrchupsaní tím vším, což se v tomto listu píše, jistější býti a z takového od nás polehčení sobě učiněného radovati se mohli, tímto listem jim to utvrzuji a upevňuji, a slibuji sám za se i za erby své a budoucí potomky pány Tovačovské, že jim to všecko, což se v tomto listu píše, pevně držáno býti jmá bez všelikterakého přerušení. Tomu na svědomí a věcí svrchupsaných lepší utvrzení s jistým vědomím svým pečet svú vlastní rozkázal

jsem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ve štvrtek u vigilji svatého Tomáše apoštola božího léta páně tisícího pětistého patnástého.

1013.

Jan z Pernšteina propustil Bratřím v Tovačově místo v Hrobí, na kterémž sobě sbor vystavěli, z čehož mu odvozovati mají platu ročního 2 gr.

1515. — Arch. zem. v Brně. Pam. kn. Tovač. f. 20 b.

Jan z Pernšteina a na Tovačově, hejtman markrabství Moravského, pán a dědic panství Tovačovského, s erby a budoucími potomky svými vyznáváme tímto listem přede všemi, jenž jej čísti budou nebo čtouci slyší: že na prosbu a žádost lidí svejch Bratřích [sic] v Tovačově dal sem a mocí tohoto listu dávám jim svrchupsaným Bratřím na předměstí Tovačovském v Hrobí místo, na kterémž sou sobě již duom pro scházení svá ustavěli, a zahradu při tom na takový spuosob: pokudž by toho domu tak jako nyní pro scházení svá užívali, aby mi z toho dávali platu ročního dva groše, po 7 d. za groš počítajíce, při svatém Václavě. V jinejch poplatcích peněžitejch, robotách všech panských i obecních, v pomocech jakýchžkoli svobodni bejti mají a jich prázdni, takže dadouce mi anebo potomkóm mejm plat svrchu jmenovanej na čas svrchupsanej, nic více ani méně ani komu jinému dáti a učiniti povinni nebudou.

Jestliže by se jim pak kdy toho domu pro takové své scházení víc držeti nezdálo, tehdy oni svrchupsaní Bratří nynější i budoucí budou míti a mají to na mne pána svého aneb na potomky mé vznésti, a tak aby se domu i s zahradou s povolením panským odbylo; a ten, ktož by ten duom koupil, bude povinen z toho domu platiti a odbývati tím vším spuosobem jako jiní, kteří v Hrobí a na předměstí domy mají.

Protož já svrchupsanej Jan z Pernšteina ɔc, pán a dědic panství Tovačovského, sám za se i budoucí potomky své slibuji tímto listem, že na tom místě svrchupsaném ode mne jim daném překážek žádnejch ani jakých outiskuo jmíti nemají nyní i na časy budoucí, pokudž toho domu v držení budou, tím obyčejem, jakož se svrchu píše, beze všeho umenšení. Tomu všemu na svědomí a pro lepší jistotu svou sem vlastní pečeť k tomuto listu přitisknouti rozkázal. Jenž jest dán a psán na Tovačově léta Páně tisícího pětistého patnáctého počítajíce.

1014.

Čtyři zápisy učiněné do desk na soudu zemském, držaném v Olomouci dne 7. ledna 1516. (DOlom. kv. č. 17 f. 27 b, 28 b.)

a) Heralt Pňovský z Sovince i s svými erby Vilémovi z Pernšteina na Helfenštaině, erbóm jeho své vlastní zbožie ve vsi Velikej Senici, což sem tu držel,

s lidmi platnými i neplatnými i s kostelním podacím, ... to všecko vkládám a vpisuji ku pravému jmění a k dědičnému držení a užívání. A jestliže by mně kde to zboží ve dckách svědčilo, toho se odříkám a na ně převodím.

b) Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině i s erby svými knězi děkanovi a vší kapitole kostela Olomúckého zbožie a dědictví své, totiž ves Velikú Senici s jejím se vším příslušenstvím i s kostelním podacím a ve vsi Ščitovicích tři člověky a v Vrbatkách jednoho člověka, ... svobodné a žádnému nezávadné, než to všecko zboží svrchupsané ve dcky vkládám a vpisuji ku pravému jmění, držení a k jich dědičnému požívání.

c) Směna. Kněz Jan děkan a všecka kapitola kostela Olomúckého Vilémovi z Pernštaina a na Helfenštaině, erbóm jeho, své vlastnie zbožie a dědictví, ves Drozdovice, ves Čechovice, puol vsi Ohrozimě ... to všecko zbožie, tak jakž se svrchu píše, směnujem, svobodné a žádnému nezávadné vkládáme ku pravému dědicství, jmění a držení.

d) Vilém z Pernšteina na Helfenštaině i s svými erby Hynkovi ze Zvole a na Náměšči, erbóm jeho, své vlastní zbožie dědičné, žádnému nezávadné, dva lány ve vsi Dubčanech, kteréž jsem od kapitoly Olomúckej jměl, s lidmi platnými i neplatnými, ... vkládám a vpisuji k jmění a dědičnému užívání ve dcky zemské.

1015.

Havel Zvířetický z Wartenberka prodává Bydžov Nový hrad a město s předměstím, dvory kmecí a poplužní, Starý Bydžov ves, dvory kmecí, plat ve vsi Chudenicích na lidech, v Zachrašťanech plat bez panství na lidech, ves Humburky a dvory kmecí, ves Skřeníř a dvory kmecí, z Prasku a Zechovic plat na lidech, Podoliby ves, Lhotu ves u Nechanic, Kobylice ves, dvůr poplužní v Libni, lesy Království, Lodinský, Veliký, Chlum, Boroviny, Borek, kus lesu v Doubravce; rybníky Řehotský, Králík, Podolibský, Ščepánský, Zásov, Zabídovský, pod Vysočany, u Doubravky oc; řeku Drahobylku s mlýny; s podacími kostelními v St. Bydžově, v Metličanech a Vysočanech, Vilímovi z Pernšteina za 14.000 ſſ gr. č. Dat. v pátek den stolování sv. Petra [22. února] 1516. DZ. trhové červené od r. 1544-1606, C. 5.

1016.

Hašek Zvířetický z Wartenberka prodává Vilémovi z Pernšteina dědictví své, Hlušce Veliké ves, dvory kmecí s platem, Hlušce Malé ves, dvory kmecí s platem, Janovice ves, dvory kmecí s platem, Vinary ves, dvory kmecí s platem, za půl čtvrta tisíce ſſ gr. pr. Stalo se léta MV^cXVI v pátek den Nastolování sv. Petra (22. února 1516). DZ. trhové červené od r. 1544-1606, C. 4.

1017.

Zápis učiněný do desk na soudu zemském, držaném v Brně dne 10. bř. 1516. DB. kv. č. 15. f. 2b.

Jan z Bozkovic a na Svojanově i s svými erby a budúcími potomky Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, mlýn svuoj, na kderémž člověk sedí v Hodoníně, a k tomu lesy a hory, kteréž jsem tu měl pod Hodonínem a druhé blíž k Tasovicím přiležící, s vodú tekutú i netekutú, .. to všecko ve dcky vkládám a vpisuji ku pravému jmění, držení a dědičnému užívání.

1018.

Vilím z Pernšteina ustanovuje, mnoho-li lidem poddaným na panství Pardubském a Kunětickohorském placeno býti má od svážení a rozvážení ryb i dříví k tarasům rybničním.

Na Pardubicích 1516, 8. dubna. — Orig. perg. města Dašic.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc, pán a pravý dědic panství Pardubského, i s svými dědici a budoucími potomky, pány Pardubskými, oznamujem tímto listem přede všemi, kdož jej uzří aneb čtouc slyšeti budou, že vzhlédše na to a poznavše, kterak jsou poddaní naši lidé na panství Pardubském a Kunětickohorském, z městeček i ze vsí, kteréž nyní k Pardubicím a Kunětické Huoře sou aneb ještě z milosti pána Boha všemohoucího budou, obtíženi fůrami při svozování a rozvážení ryb a ploduo při rybnících téhož panství Pardubského a Kunětickohorského, kteréž jmám aneb ještě z milosti pána Boha všemohoucího míti budu, též i lesův vožení k tarasům na ty rybníky, dokudž by tarasové kamenní na těch rybnících se nezdělali; i chtíce jim v tom milost svú a polehčení učiniti, prohlédajíc v tom na pána Boha všemohúcího i také odplaty od jeho svaté milosti za to očekávajíc, a také aby ti lidé mohli pod námi tím lépe živnosti své provoditi a lépe se opravovati, takto sem o tom zřídil a tímto listem to zřizuji, a syny své i budoucí potomky pány Pardubské k tomu zavazuji.

Když by taková potřeba přišla ryb aneb ploduov svozování aneb rozvážení, aby jim lidem již psaným k Pardubicím a k Kunětické Huoře přislušejícím, kteříž by ty ryby aneb plody rozváželi aneb k tarasuom les vozili, bylo placeno od takových fuor, od každé míle čtyři groše české aby jim dávány byly, od puol míle dva groše česká, od čtvrt míle jeden groš český a od půl čtvrti míle jeden groš míšenský; též rovně od tarasu, což by lesy stoliko k tarasuom vezli, též dávati, jako od ryb, nikterakž aby jim to kaženo nebylo od žádného ani ujímáno, než tak aby se nim zachovávalo nyní i na budoucí časy.

A pakli by kdy úředník který, kterémuž by ta městečka a vsi k Pardubicím k Kunětické Huoře přislušející k spravování poručena byla, jim to kaziti a ujímati těl a tomuto mému zřízení dosti nečiniti, než ty lidi nahoře psané těmi fůrami

mimo toto mé zřízení trápiti a obtěžovati a jim za to neplatiti, tak jakž v tomto listu jest zapsáno, tehdy ti lidé aby o to se mohli utéci ku pánu svému, a pán jejich aby jim v tom úředníku křivdy činiti nedopúštěl, a sám jich také v tom nemá utiskati ani křivdy činiti mimo toto mé zřízení a zapsání. Pakli by jim to držáno nebylo, tehdy by to všem lidem známo bylo, že se těm lidem již jmenovaným křivda děje před pánem Bohem, a i pán Buoh všemohúcí toho by neráčil bez pomsty nechati.

Protož já Vilém z Pernšteina nahořepsaný slibuji jim nahořepsaným lidem svým to všecko, což se v tomto listu píše, zdržeti a při tom je zachovati, a syny své i budoucí potomky pány Pardubské k témuž zavazuji, aby to všecko těm lidem nahořepsaným zdrželi a je při tom při všem zachovali bez všelijakých forteluov a zmatkuov nyní i na budoucí časy. A tento list svědčí všem lidem z městeček i ze vsí, kteréž nyní k Pardubicím a k Kunětické Huoře jsou aneb ještě budou z milosti a z daru pána Boha všemohoucího, tak aby při tom všickni zachováni byli a tohoto mého zřízení užívajíce, lépe živnosti své provoditi mohli. Tomu na potvrzení a věcí všech nahořepsaných na zdržení já svrchupsaný Vilém rozkázal sem svou vlastní pečet přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v úterý po sv. Ambroži léta Páně tisícího pětistého šestnáctého.

Na orig. pečeť až na malý zbytek udrolená.

1019.

Vilím z Pernšteina osvobozuje poddané své na Potšteinsku, Liticku, Brandýsku a Rychnovsku od vožení ryb a drev k tarasům rybničným, i nařizuje, mnoho-li jim za to placeno býti má. (Psáno v týchž slovích, jako list z 8. dubna 1516 daný panství Pardubskému, tištěný pod č. 1018.) Dat. na Pardubicích, ve čtvrtek po svatém Ambroži (10. dubna) léta 1516. Opis v malém kopiáři z r. 1736, v němž jsou některé listiny týkající se Kostelce nad Orlicí, a jenž nyní jest majetkem p. Oldřicha Seykory Kosteleckého. Výtah v Zoubkově monografii Kostelce n. O. str. 14—15; Pam. arch. VII. 93 (s mylným datem 10. února).

Též panství Tovačovské obdrželo od Viléma z Pernšteina dne 10. dubna 1516 privilegium téhož znění; arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. f. 75.

1020.

Vilím z Pernšteina činí některé milosti měšťanům Prostějovským v příčině jim postoupených mlýnů, dovoluje jim ve vysušených rybnících pásti, v potoku ryby loviti, ptáky lapati, močidlo pro konopí zdělati; lidé ze vsi Drozdovic že mají užívati práva, jako obyvatelé z předměstí Prostějovského oc.

Na Prostějově 1516, 18. června. — Arch. zemský král. Česk. Opis ve sbírce privilejí měst.

My Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině, pán a držitel panství Prostějovského, i s erby a budoucími potomky svými, pány a držiteli téhož panství Prostějovského,

vyznávám tímto listem všem vůbec, kdož jej uzří nebo čtouce slyšeti budou: Jako jsem pustil mlýny své moučné i sladové i s valchovní u Prostějova moudrým a opatrným purgkmistru a radě i vší obci města Prostějova, věrným mým milým, na kterěžto list ode mne mají, aby již psaní měšťané ty všecky mlejny i s valchovní jejich všemi užitky drželi a jim[i] jako svými vlastními na budoucí časy vládli, však mně a budoucím mým potomkům, pánům Prostějovským, za to každý rok na budoucí časy platu ročního osmdesáte hřiven grošův mají a povinni budou vydávati a platiti; kteřížto měšťané svrchupsaní vznesli jsou na mne a to mi jsou předložili, že oni toho platu osmdesáte hřiven grošův z těch mlýnů i valchovně vybírati nemohou z příčiny tej, že ouředník Plumlovský časem vodu z rybníků pouští a některé jim vody z rybníků pouštěti nechce. Kdež já tu zprávu maje, že jest to tak, nechtě, by v tom měšťané svrchupsaní takovou překážku mívali a škody skrze to nesli, tak jsem před se vzal a k tomu přistupuji, což se dotýče těch dvou rybníků Štichovského a Zlechova, že sem dal a mocí listu tohoto dávám to právo i plnou moc měšťanům svrchupsaným, aby oni každý rok dva přísežná člověky na to z sebe vydávali z města anebo z předměstí, a mlynáře svého k tomu přidali, aby oni tu vodu spravovali, na splavích přihražďovali i připouštěli, tak jakž potřebu toho kdy viděti a znáti budou na mlýních, buď splavy nebo trúbami jalovými; jestliže by pak tudy nestačilo, tehda má jim voda puštěna býti z těch rybníkův troubama spouštějícími, aby měšťané svrchupsaní vždy v tom nedostatku žádného neměli. A což se rybníku Podhradského u Plumlova dotýče, též má jim upouštěn býti až po troubu mlýnskou, a v tom jim ode mne ani od budoucích mých potomkův, pánů Prostějovských, ani od ouředníkův ani od žádného překáženo býti nemá.

Tak[é] já Vilím svrchupsaný mám svým nákladem strúhy mlýnské pošířiti od mlýnu Drozdovského až po stav Moskovský, aby voda volně jíti mohla na mlýny Prostějovské, a měšťané dále mají sobě také strúhy svým nákladem popraviti a pošířiti až do rybníka Rakouskýho skrze louky a pastviska.

A já také Vilím svrchupsaný i budoucí moji potomci, páni Prostějovští, mají tu strúhu, kteráž jde na rybníky Rohoznické, popravovati, aby voda jimi mohla volně jíti, aby se lidem škoda nedála; i tu strúhu také, kterouž se voda vede na rybníky polní, mám popravovati, a trouba se má udělati u rybníka Rakouského, aby se jí odháněly vody od mlýnův i od pastvisk.

It. jestliže by kdy pán Bůh dopustiti ráčil, že by se který rybník strhl, tehdy já Vilím nebo moji potomci mají tu strž bez meškání svým nákladem zase opraviti, aby měšťané na mlýnech svých pro tu strž škody nenesli.

It. lesu ke všem těm mlýnům i k Drozdovskému, jestliže by jej kdy k městu přikoupili, mám dosti dávati buď k stavení neb k jiným potřebám mlýnským tolikrát, kolikrát by jim toho potřeba byla v místě slušným.

It. jestliže by se který rybník sušil okolo Rakousek nebo na Rohoznici, měšťané Prostějovští budou moci i právo míti volně v tom rybníce pásti dobytky své beze vší překážky, však tak, aby to opatrovali, aby se na hrázích od dobytkův ani na struhách škoda nedála; rázu také při rybnících žádnému více pronajímati se nemá, než toliko sami k své potřebě rázy budou moci rozkázati dělati.

It. tuto sem jim také svobodu dal, že v Hloučeli v tom potoku od stavu Moskovského až do řeky Vrahovské mají ryby loviti sami hospodáři nebo čeleď jejich jim toliko ku potřebě, a to ve středu a v pátek i v sobotu dopoledni; než víru žádný přelívati nemá pod pokutou kopy grošů českých.

It. ptáky drobné aby mohli loviti, kromě koroptví, husí divokých a kačen, jakož také prvé toho užívali.

It. také budou moci sobě při Hloučeli močidlo k konopím vzdělati bez škody lidské i obecní; než v Hloučeli aby žádný konopí nemočil pod pokutou [..] kop grošův.

It. stav na Hloučeli stavidly má udělán býti pod Moskovici, tu kde se voda na mlýny Prostějovské nahání, to měšťané nahořepsaní svým nákladem a prací udělati mají; a já jim k tomu lesu mám dosti dávati, což jim potřeba bude.

A jakož jsem vyfrejmarčil na kněžích ves Drozdovice, tu měšťanům Prostějovským připojil sem a pustil ku právu městskému, takže ti lidé z Drozdovic mají užívati práva téhož a tím vším obyčejem jako jiní obyvatelé z předměstí Prostějovského; a ten ourok, kterýž jest z starodávna na těch lidech Drozdovských, mají jej měšťané vybírati, a jej polovici při svatém Jiří a polovici při svatém Václavě od nich vybírajíce, mně a potomkům mým vydávati na budoucí časy. A což by se koliv lidu přisadilo v té ulici, která jde od Prostějova k Drozdovicím, toho mají užívati měšťané k užitku svému i s tím platem, kterýž na těch lidech bude, na věčné časy bez naší vší překážky i potomkův našich. A k tomu sem přidal měšťanům svrchupsaným louku svou dědičnou, kteráž leží nad rybníkem Rakouským.

A oni měšťané svrchupsaní za tato dobrodiní naše, kteráž se svrchu vypisují, mají mně i budoucím mým potomkům, pánům a držitelům panství Prostějovského, platu ročního půljedenácté kopy groší každý rok vydávati a platiti, a to rozdílně, na den svatého rytíře Jiří nejprv příštího pět kop groší a patnácte groší bílých a na svatý Václav potom příští druhých pět kop groší a patnácte groší bílých, a tak vždy ten plat roční na budoucí časy platiti povinni budou.

Kteréžto všechny věci, milosti a svobody svrchupsané ode mne Vilíma svrchupsaného i od mých potomkův, pánův a držitelův panství Prostějovského, měšťanům svrchupsaným i jich potomkům na budoucí časy zdržány a v celosti beze všeho přerušení zachovány býti mají. Tomu na svědomí a věcí svrchupsaných lepší utvrzení s mým jistým vědomím pečet svou vlastní k tomuto listu přivěsiti jsem rozkázal.

Jenž jest dán a psán na Prostějově, v středu po svatém Vítě, léta od narození syna božího tisícího pětistého šestnáctého počítajíce.

1021.

Na soudu zemském v Olomouci 25. června 1516 „Jan Kobík z Opathova na Majetíně i s svými erby Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině a jeho budúcím erbóm [přetrženo: tvrz Prusy, ves Prusy s dvory i s kostelním podacím, ves Žabokrky, ves Vážany], ves Pavlovice i s tvrzí [přetrženo: ves Boškuovky, ves pustú Tlustomasty], puol lánu v Pustiměři, lán v pustej vsi Roštitkách, puol vsi pusté v Neuštychu . . . ve dcky vkládá a vpisuje ku pravému jmění, držení a dědičnému užívání.“ DOlom. kv. č. 18 f. 3 b.

1022.

Vilím z Pernšteina propouští Novému Městu (u Pernšteina) právo odúmrti.

Na Pardubicích 1516, 2. srpna. — Cop. pozd. arch. kníž. v Roudnici. P 15/50.

My Vilém z Pernšteina ꝛc že znamenavše znamenitú pilnost a stálost a snažnú víru, jenž jsou k nám jměli a ustavičně mají naši milí a věrní měšťané Nového Města, dali sme jim a zvláštní milostí a mocí tohoto listu dáváme i všem jiným lidem, totižto i podruhům, kteříž mezi nimi přebývají, mlýnuom i vsem, ješto k řečenému Novému Městu příslušejí, právo odúmrti, kteráž by na nás spravedlivě spadla, v to zboží jim nižádným obyčejem ani více nesahati ani jim z toho co bráti, než aby měli tu plnú svobodnost, aby to zboží odúmrtné z jednoho sirotka na druhého, s jednoho přítele na druhého spadlo, takže každý člověk obývající v Novém Městě, ve mlýniech a ve vsech předepsaných muož své zboží mohovité i nemohovité . . . za zdravého života aneboli na smrtedlné posteli dáti a odkázati, komuž bude chtíti. A my svrchupsaný Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině ꝛc moji erbové i budoucí potomci páni Pernšteinští slibujeme svú dobrú a čistú vírú nelstivě a neporušitedlně svrchupsaným měšťanům, obyvateluom Nového Města i s jinými obyvateli svrchudotčenými v to nevpadati ꝛc. Jenž jest dán a psán na Pardubicích v sobotu po svatým Petru v ůkovách, léta božího tisícího pětistého šestnáctého počítajíc.

1023.

Smlúva s knězem proboštem a konventem vším kláštera Kounického o mlýna udělání u Pohořelic a o vedení vody naň i s něho.

Na Mor. Krumlově 1516, 24. září. — Cod. Pernst. arch. Frant. mus. Brn. f. 128 b.

Léta Páně M⁰VᶜXVI⁰ v středu po sv. Matouši na Krumlově stala se jest smlúva celá a dokonalaa mezi námi Janem z Pernšteina a na Tovačově hajtmanem markrabství Moravského z strany s jedné, a velebným knězem Janem proboštem i vším konventem kláštera Kaunického z strany druhé, a to taková:

Jakož já Jan z Pernšteina ɔc mlýn u města Pohořelic dělám na takový zpuosob, jestliže by se přihodilo v kterém místě buďto nad mlýnem aneb pod mlýnem, že by co vodú z těch struh ke škodě kruntuov kněze probošta a konventu aneb lidí jejich bylo, aneb že by kterých kruntuo se co zaschlo, skrze kteroužto věc lidé by škodu jměli, a knězi proboštovi a konventu že by jací užitkové tím scházeli, že ty škody, kteréž by se skrze dělání toho mlýna našly buď nad mlýnem neb pod mlýnem, aneb kteří poplatkové že by scházeti měli, jmám a povinen budu i s potomky svými napraviti a za to dosti učiniti; a to na takový zpuosob o ty škody mezi námi nahoře psanými Janem z Pernšteina ɔc a knězem proboštem a konventem i lidmi jejich jmá jednáno býti, že každá strana z nás jmáme sobě dva dobrá člověky voliti, tak aby o to mezi námi k srovnání mocně na se vzali, a podle zdání těch dobrých lidí, jestliže by se které škody díly [sic] aneb kteří užitkové skrze ten muoj mlýn již psanému knězi proboštovi a jeho konventu scházeti jměli, že oni to mezi námi mocně jednati a k místu přivésti mají, a což by se těm zdálo za spravedlivee, na tom obě straně přestati jmáme. A jestliže by se přihodilo, že by ti čtyři od nás vydaní mezi námi toho srovnati a k místu přivésti nemohli, tehdy aby tu věc ukázali před panem hajtmanem a pány zemskými do soudu, a tu podle rady pánuov Jich Mtí z soudu aby konec učinili.

A tuto smlúvu my nahořepsaní Jan z Pernšteina a kněz Jan probošt i s svým konventem k věrné ruce schovati dali sme moudrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Brna na rathouz na takový zpuosob, jestliže by toho kdy potřeba přišla které straně z naas, že jmá nám každému zvláště k jeho potřebě ukázána býti. A přišla-li by toho potřeba, že nám mají, ktož by toho požádal, i vidimus pod pečetí městskou vydati; než jednej straně bez druhej nemají je vydávati leč bychom toho společně požádali, tehdy nám jmá vydána býti. Tomu všemu, což se v tejto smlúvě píše, na zdržení jaa svrchupsaný Jan z Pernšteina a kněz Jan probošt a konvent kláštera Kaunického pečeti své k tejto smlúvě přivěsili jsme; a pro lepší svědomí svrchupsaných věcí prosili jsme urozeného pána pana Jana z Lipého, najvyššího maršálka království Českého, a urozeného vládyky pana Markvarta Valeckého z Mírova a na Miroslavi, že jsou pečeti jsvé vedle nás přivěsili k tejto smlúvě. Jenž jest dána a psána léta a dne svrchupsaného.

Výtah AČ. VI. 546 č. 408.

1024.

Vejpověď mezi urozenými pány, panem Vilémem z Pernšteina a syny JMti s jednej strany, a panem Jindřichem Mezříckým z Lompnice s druhej strany, což se dotýče Zachaře, kdež pan Jindřich při tom nějaký omyl držel proti pánu JMti.

1516, 26. listop. — Cod. Pernst. arch. Frant. mus. Brn. f. 28 b.

Jakož sou se o sněmu Brněnském minulém, kterýž o svaté Kunhutě držán

byl, řečí potkli urození páni pan Jan z Pernšteina na Thovačově, hajtman markrabství Moravského, a pan Jindřich z Lompnice a na Meziříčí, když jest list páně Vojtěchuov z Pernšteina najvyžšího hofmistra království Českého čten byl, kterýž jest všem stavuom psal, že by o něm mělo mluveno býti, že by se von s Zachařem u Pardubic sjížděl a shledával, proše, aby tomu nevěřili, vysokými slovy toho dotýkaje, kdo by to pravil a k tomu se neohlásil, že jest lotr a lhář, a že to o něm věří, že svá lživá slova v skutku i zradou by tvrditi směl.

A pan Jindřich ten se jest k tomu ohlásil a pověděl, že jest v Olomúci v sněmu to mluvil, že když jest na Pardubicích u pána z Pernšteina byl, že mu pravil, že jest pan Vojtěch syn jeho u něho byl, že mu jest pravil, když k němu na Pardubice jel, že jest Zachař z lesu k němu vyjel sám druhý aneb sám třetí, aby se opatroval, když domuov pojede.

A pan hajtman vstav z místa svého, vstoupil do šrankuov a prosil pánuov, aby takovým křivým zprávám místa dávati neráčili, a že tomu nevěří, by to od pana otce jeho slyšel, leč to pravé učiní.

A pan Jindřich jest pověděl, že je to od něho slyšel, a že to pravé učiniti chce v každém slušném místě, jakž mu nalezeno bude.

A tak těch řečí mezi nimi víc bylo, až jest to pána starého z Pernšteina došlo, i pan Jindřich jemu o to psal, proše jeho, aby se v tom pamatovati ráčil, co jest jemu pravil. A pán jest mu odepsal, že tomu neodpírá, by panu Jindřichovi i jiným té řeči o Zachařovi nepravil, ale že jest ne vod Vojtěcha syna svého, než vod Votíka Jestřebského to slyšel, a že jest ten jemu to pravil. A tak vo to několikero psaní mezi pánem starým a panem Jindřichem zběhlo se jest.

Kdež kněz biskup JMt a pan komorník v to sou se vložili a obojí stranu k tomu přivedli, že sou k přátelskému jednání přistoupili, a jim toho rok položili a je vo to slyšeli, přijavše k sobě některé pány a vladyky v soudu zemském sedající i některé jiné, a slyševše obojí stranu i potřeby jich, to sou rozvažovali. Jiného sou v tom seznati nemohli, než že jest se ten omyl těmi jmény stal Vojtěchem a Votíkem, že jest pán starý Votíka jmenoval, že jest mu ten tu řeč o Zachařovi pravil. A pan Jindřich Votíka neznaje a nevěda, kdo je, a slyše, že jest ten den pan Vojtěch ode pána z Pardubic jel, tu řeč jest tak k sobě přijal a za to u sebe držel, že jest mu pana Vojtěcha syna svého jmenoval. Kdež my tomu dokonce věříme, že jest pan Jindřich tak tomu rozuměl, že jest mu pán starý pana Vojtěcha syna svého jmenoval, když jest mu tu řeč o Zachařovi pravil. A poněvadž pak to se nachází, že jest ta řeč ku panu Jindřichovi o Zachařovi od pána starého mluvena, a že jest on Votíka jmenoval, stolika že o ta jména se omyl stal: my na jich mocné na nás přestání takto mezi nimi vypovídáme, že ty všecky řeči i psaní, kteréž sou mezi pánem z Pernšteina starým a panem Jindřichem o to se zběhly, obojí straně

k žádné škodě jich cti a dobré pověsti nejsou a býti nemají na věčné časy. Též také slova ta, kteráž jest pan hajtman ku panu Jindřichovi mluvil a pan Jindřich zase k němu, poněvadž mezi starým pánem z Pernšteina a panem Jindřichem o to se jest konec stal a jeho se ta věc dotýkala, že ty řeči, kteréž sou koli mezi nimi byly na obě straně, jich cti a poctivosti k žádné škodě a ujmě nejsou a býti nemají nyní i na budoucí věčné časy. A protož mezi nimi ty všecky ruoznice, řeči i psaní, které sou se o to zběhly, zdviháme a v niveč obracujem, i to psaní páně Vojtěchovo. A také sobě toho na věčné časy ničím zlým zpomínati nemají. Actum in Gewiczko f. IIII. post Elizabet virginis anno ɔc 1516.

A protož my Stanislav z boží milosti biskup Olomúc[k]ý, Ladslav z Boskovic a na Třebové, najvyšší komorník markrabství Moravského, smlúvčí svrchupsaní na zdržení všech věcí svrchupsaných naše vlastní pečeti k těmto smlúvám přitisknúti sme rozkázali, a každé straně jednu ceduli sme dali.

Tyto jsou pan biskup a pan Ladslav Jich Mti k sobě přijali k rovnání těch nesnází mezi pánem z Pernšteina JMtí a panem Jindřichem Mezříckým:

Tito soudce byli zemští při tom z pánuo a rytířstva: It. kněz biskup Olomúcký. It. p. Ladslav z Bozkovic, najvyšší komorník. It. p. Znata z Lomnice, najvyšší sudí. It. p. Jiřík Zaúsovský z Vlašimě, podkomoří. It. p. Petr z Žerotína na Šumberce. It. p. Johanes z Kunovic na Uherském Brodě. It. p. Albrecht z Baště a na Šišmě. It. p. Vilém Prusenovský z Vickova.

Tito z obce: It. Jakub Šárovec z Šárova. It. p. Bohuše Zvolský ze Zvole. It. p. Havel Chudobín z Bořic. It p. Hynek Zvolský ze Zvole.

Výtah AČ. VI. 546 č. 409. — *) Roku 1516 památka sv. Alžběty vdovy (19. list.) padla na středu; místo „post Elizabet virginis" má snad státi „in die Elizabeth viduae", tedy o týden dříve.

1025.

Vilím z Pernšteina obnovuje a rozmnožuje nadání klášteru Pardubskému dříve učiněné.

Na Pardubicích 1516, 6. pros. — Cop. arch. zemsk. v Brně, Cod. Chaos Pešinianum p. 400.

Já Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině, pokudž jsem ještě nejvyšším hofmistrem království Českého byl a ten ouřad spravoval, kterýž jsem pro nedostatek již let mých a zdraví svého králi JMti zase vrátil, i byl jsem dal osmdesáte kop míšenských klášteru Pardubskému, kterýž jsem já založil, a nad to jsem jim byl list udělal; i zdálo mi se ten list skaziti a je lepší živností opatřiti. Protož jim zase jiný list na to dělám v tato slova:

Vilím z Pernšteina na Helfenšteině známo činím tímto listem přede všemi, kdož jej uzří, anebo čtouci slyšeti budou. Jakož z milosti pána Boha všemohoucího klášter nad řekou v městě svém Pardubicích udělal jsem ke cti a chvále pánu Bohu všemohoucímu a panně Marii, v kterémžto klášteře svrchu psaném toto jsem přes

[čti: před] sebe vzal, aby služba boží v tom kostele díti se mohla na budoucí časy; že jsem tu dal kněžím, kteří zákon svatého Františka drží, a ten klášter jsem jim poddal a poddávám nyní i na budoucí časy, aby oni tu pánu Bohu sloužiti mohli; a platu ukázal jsem dědičného k tomu klášteru sto kop míšenských, kterýchžto sto kop míš. jmá jim rozdílně vydáváno býti z komory naší ode mne i od mých budoucích potomkův, pánův a držitelův Pardubských, totiž při svatém Havle polovici, padesáte kop míš., a při svatém Jiří též padesáte kop míš. A oni již tu službu boží vésti a konati mají, tak jakž na to sluší. A také jim k tomu přidávám, aby jim ode mne i od mých budoucích potomkův každý rok vydáváno bylo dva džbery kaprův a jeden džber drůbeře, a sena dva vozy z luk našich, kteréž k Pardubicím jsou, kteréž se jim odvézti má. Item k tomu také jsem řeku přidal počna od mlejna městského až po valchovni, kteráž jest za městem proti Zábraží [sic] aneb proti páně zahradě, aby sobě tu ryby, k svej potřebě toliko, lovili. It. také jsem přidal jim k tomu klášteru zahradu, počnouc od bašty, kteráž jest proti fortně, až po ten plot, kterýž jest přepleten od páně zahrady proti Besedce, takéž aby jí užívali k svej potřebě bez překážky.

It. také, co se od toho kláštera peněz dotejče, k žádným klášterům nic aby odsud nedávali, na to aby živnost měli, a víc-li jim co zbude, aby to na kostel neb na svůj klášter aneb na kostelní věci naložili. It., než co se poselství dotejče, vedle jiných zákonů kláštera svého, pod číž správou jsou, tu aby dali, však také vznesouc to na mne neb na budoucí potomky mé, pány Pardubské, kterýž by pán na ten čas Pardubice držel, co by na ně položili, aby o tom pán věděl, a jestli spravedlivé bude položeno vedle jiných klášterův, pán tomu nemá odpírati, aby neměli dáti. A také tu nemá nikdy ustavičně méně kněží bývati, nežli šest kněží toho zákona svatého Františka, kteříž by mše sloužiti mohli, a méně jich nikdy býti nemá; pakli by chtěli, aby jich více bylo, toho oni vůli mají, také oni k tomu již almužny svaté hledati sobě vedle řeholi své, tak aby se tu živiti mohli, mají. Také kdyžby ode mne aneb budoucích potomkův mých kterému z nich rozkázáno bylo na Hoře sloužiti, to mají učiniti; a když by na Hoře sloužil který, tehdy ten den na Hoře jísti má. Pakli by kdy také kterému rozkázáno bylo, aby se mnou aneb budoucími potomky mými jel kde a toho byla potřeba, to učiniti také mají; a když by se mnou jel aneb s budoucími potomky mými který, ten stravu při dvoře jmíti má.

A tak jim ten plat svrchupsaný k tomu klášteru vydáván býti má na budoucí časy, ode mne i od budoucích potomkův mých, pánův a držitelův Pardubských, jakož svrchu psáno jest. A jestliže by jim pak ten plat zadržán byl a jim vydáván nebyl na ty časy svrchupsané, buďto ode mne neb od budoucích potomkův mých, pánův a držitelův Pardubských: tehdy já svrchupsaný Vilím z Pernšteina oc dávám jim plnou moc tímto listem, aby se mohli uvázati s komorníkem sami, neb komuž

by to na svém místě poručili, v městečko Dašice a v ves Kostěnice a v ves Vostřetín se vším jejich příslušenstvím, a to aby drželi dotud, pokudž by jim plat jejich, kterýž by jim zadržán byl, vydán nebyl i se všemi škodami, kteréž by, vedouc komorníka, na to naložili aneb sami proto utratili, ješto by to řádně prokázati mohli. A když by jim jejich plat, kterýž by jim zadržán byl, i s nákladem, což by na to naložili, jakož svrchu psáno stojí, vydán byl, tehda to, več by se uvázali, mají a povinni budou postoupiti hned beze všeho prodlévání mně neb budoucím potomkům mým, pánům a držitelům Pardubským, a oni jim zase týmž kněžím ten plat bez umenšení vydávati mají. Pakli by jim kdy nevydávali, já aneb budoucí potomci moji, všeho neb na díle, tehda pro všecken i pro díl toho platu budou se moci uvázati v svrchpsané městečko a ve vsi, tak jakož nahoře psáno stojí. A tak to všecko, co se v tomto listu píše, má jim pevně drženo býti, jako by to ve dckách zemských zapsáno bylo ode mne i od rodu mého i od těch, jestliže by to kdo kdy z jiných rodův jměli aneb koupili. A oni se již při tom také zachovati mají, tak jakž na jejich zákon sluší, poctivě a na příklad jiným.

A protož já svrchupsaný Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině ꝯc slibuji sám za sebe i za erby mé a budoucí potomky své, pány a držitele Pardubské, to všecko, což se v tomto listu píše, zdržeti a v celosti zachovati beze všeho porušení na časy budoucí. Tomu na potvrzení a lepší jistotu pečet svou vlastní rozkázal jsem přivěsiti k tomu listu, jenž jest dán a psán na Pardubicích v sobotu na den svatého Mikuláše leta od narození syna božího 1516.

1026.

Vilím z Pernšteina činí rozličná obdarování městu Novému Bydžovu.

Na Pardubicích 1517, 29. ledna. — Opis pozd. v univ. knihovně Pražské. XVII. E. 38.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, pán a pravý dědic Bydžovský, i s svými dědici a budoucími potomky, pány Bydžovskými, vyzná[vám]e tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří nebo čtouc slyšeti budou, že poněvadž skrze pilnost lidskou města bývají vzdělávána a vyzdvižena, my na to s pilností myslili jsme, kterak bychom město naše Nový Bydžov zvelečiti [sic] a vyzdvihnouti mohli; patříce na to a před oči naše to vzavše, že města královská i také panská nejvíce tím stojí, bohatějí a vyzdvižena bývají, i lidé se v nich množejí, kteráž od pánův svých právem a svobodami městskými bývají obdarována a těch bez překážek všelijakých požívají: protož my takovým spůsobem již psané město naše Nový Bydžov skrze obdarování naše práv a svobod městských vyzdvihnouti jsme umínili, s dobrým rozmyslem a s radou služebníkův našich věrných milých, a zvláště vzhlédše na ustavičné prosby a pokorné žádosti moudrých a opatrných purkmistra a rady i vší obce města našeho Nového Bydžova, tato obdarování, v kteréž [sic] v tomto listu dole jsou postavena,

z milosti naší ráčili jsme my učiniti a tímto listem utvrditi, tak aby oni svrchupsaní lidé naši, obyvatelé města našeho Nového Bydžova, při těch obdarováních od nás učiněných budoucně i potomně zůstali bez překážky nás Viléma z Pernšteina svrchupsaného s dědici mými i budoucích potomkův našich, pánův a držitelův Bydžovských.

Item nejprve jestliže by se kdo z obyvatelův města našeho Nového Bydžova aneb z předměstí odtud chtěl vyprodati a jinam se stěhovati a svou živnost jinde prováděti, to můž každý učiniti, dadouc k obci na rathouz půl kopy českých grošuov; však tak, osadě grunt člověkem hodným, kterýž by se mohl pánu i obci tej hoditi, ješto by to purkmistr s konšely mohli znáti, že jest hodný. A to oni již mají dostatečně opatřiti. A již oni svrchupsaní měšťané jemu list zhostní dáti mají a jej propustiti, a toho, kterýž jest pánu i obci hodný, přijíti.

It. také když by kdo chtěl o svým statku zřízení učiniti buď za zdravého života aneb na smrtedlné posteli, takový každý to můž učiniti a o svém statku zříditi a poroučeti, komuž se jemu zdá, tak zachovajíc řád a právo toho města. A pakli by kdo bez poručenství z toho světa sešel a dětí žádných po sobě nezůstavil, tehdy ten statek jeho po něm zůstalý, mohovitý i nemohovitý, na nejbližšího přítel[e] přirozeného připadlne [sic], buď ten přítel tu v městě aneb jinde, kterýž by příbuznost svou před purkmistrem a radou toho města lepší ukázal blížnosti, na schválení jejich a na rozsudek, a má v ten statek puštěn býti; však tak a jináč nic, než aby on v tom městě tu toho užíval a tu se přistěhoval a jinam aby ho nepřenesl; než proto ten, kdož by se do takového statku tu přistěhoval, toho práva zbaven býti nemá, kteréhož jiní obyvatelé Bydžovští užívají, vysedíc tu rok.

It. jestliže by pak kdo z tohoto světa sešel bez poručenství, a přátel přirozených žádných po sobě nezůstavil, tehdy ten statek všecek, kterýž by po něm zůstal, na obec připadnouti má, a my jim v to nemáme šahati ani naši budoucí potomci, páni Bydžovští.

It. co se vin dotýče, kteréž v městě přicházejí na pána, ty všecky měšťané na obec berte a na opravování města aby to bylo obracováno, a jinam nikam aby obracováno nebylo; však i tak, jestliže by pán s koho kterou vinu vzíti chtěl, tehdy pán má ji k městu pustiti, a pakli by pán chtěl komu odpustiti, to taky móž učiniti.

It. jestliže by pak kdo v takovou vinu upadl, ješto by skrze ni ráčil pán jemu hrdlo vzíti a odjíti, a ten takový by děti měl aneb přátely, toho města trpící, na ty aby ten statek připadl; a pakli by dětí a takových přátel neměl, tehdy ten statek na opravu města aby obrácen byl.

It. co se řek dotýče, kterýchž sou Bydžovští od starodávna užívali a platy z nich brali, v ty jim nemáme šahati my ani budoucí potomci naši, páni Bydžovští, než oni aby jich předce užívali beze vší překážky naší i budoucích pánů Bydžovských na budoucí časy.

It. což se platův pak dotýče, kterýchž jsou měšťané Bydžovští od starodávna užívali a brali buď z lidí, z lesův i čehokoliv jiného, těch také bez překážky naší i budoucích našich potomkův, pánův Bydžovských, aby k obci předce užívali a je vybírali na budoucí časy.

It. co se sirotkův dotýče v městě i na předměstí, těch od nich také neodjímáme, nežli takto buďte spravováni: ač by který osiřal, těch mají býti poručníci; budou-li malí, tehdy ti poručníci statek těch sirotkův s vědomím ouřadu spisovati mají a prodati, pokudž by se mohly nejvejše zvésti; a když by ti pak sirotci let došli a žádali počtu od poručníkův svých, tehdy poručníci jejich mají jim počet slušný učiniti. Budou-li pak poručníci konšelé, ti ať jim počet činí před staršími; a pakli by poručníci kteří byli sousedé, ti ať sirotkům počet učiní před konšely; a když by měli takoví počtové děláni býti, tehdy to má pánu JMti oznámeno býti, ráčí-li pán koho k tomu počtu poslati, toho vůli má. A když by se počet stal, tehdy to, co poručníci k sobě přijali a jim svěřeno bylo, mají to sirotkům ne pomalu, ale pojednou vydati, však tak, ač by uznali, že by živnosti své tu sirotkové hleděti chtěli, ale jináč nic, a leda by ten sirotek, který let svých došel, ten aby se tu osadil; a jestliže by se jemu tu živnost nelíbila, a on se kde jinde osaditi chtěl, vysedíc tu rok na tom gruntě, to můž učiniti a odtud se hnúti, kdež mu se nejlépe líbí, osadíc ten grunt, na kterýmž jest byl, člověkem pánu i obci hodným, a učiníc to k obci, co učiniti má tím pořádkem toho města, jakož jest o tom napřed napsáno.

It. jestliže by pak jaký sirotek nemajíc tu gruntu po svých předešlých [sic], než toliko nějakou sumu peněz, kteráž by jemu po předcích jeho z gruntu placena býti měla, a ten sirotek kde jinde své lepší měl, nežli tu v městě našem Bydžově, ješto by mohlo uznáno býti a pilně vyhledáno skrze purkmistra a konšely, že by jeho lepší bylo: tehdy takovému to nemá býti hájeno, aby on se osadil tu, kdež by své lepší měl, a má propuštěn býti i s tou sumou, kteráž by mu náležela, však tak, dadouc na rathous k obci též půl kopy grošův českých, jakož napřed položeno jest.

It. co se robot, jízd i všech pojezd dotýče, ty jim také skládáme, aby nám i našim budoucím potomkům, pánům Bydžovským, tím povinni nebyli na časy budoucí, též pro potřebu města aby je pořádně po hřivnách spůsobili vedle uložení.

It. co se pak dotýče počtův z důchodův obecních, to míti chceme při obnovování rady, aby rada radě počet dělala, a k tomu lidi některé z obce aby odeslali, a my taky někoho svého k tomu pošleme, ač nám se kdy bude zdáti, aby při tom počtu byl, aby konšelé obci ani nám v ničemž podezřeni [sic] nebyli.

It. také jim tuto milost zvláštnie činíme, co [se] šenků dotýče vinných i jiných, že jim nemáme ani budoucí naši potomci, páni Bydžovští, žádných vín ani jiných pití k šenkování dávati ani jim v tom jaké překážky i budoucích našich potomkův, pánův Bydžovských [sic].

It. také jim tuto milost činíme, co se kněze dotýče, který nyní v Bydžově jest, aby jim v tom překáženo nebylo, který faře; a při tom aby zachováni byli od mých dědicův i potomkův.

A protož my svrchupsaný Vilém z Pernšteina i [s] dědici svými chtíce, aby to všecko, což se v tomto listu píše, pevně držáno bylo na budoucí časy, tímto listem jsme jim toho potvrdili, a slibujem jim svrchupsaným lidem našim sami za se a za budoucí potomky naše, pány Bydžovské, to všecko, co se v tomto listu píše, zdržeti a je při všem zachovati beze všeho porušení. Tomu na svědomí a lepší utvrzení pečeť naši vlastní k tomuto listu rozkázali jsme přivěsiti. Jenž jest psán a dán na Pardubicích ve čtvrtek po svatým Pavlu na víru křesťanskou Obrácení léta Páně 1517.

1027.

Zdeněk Trčka z Lípy a na Lichtnburce postupuje list správní od Ladslava z Bozkovic na Třebové, svědčící Mikuláši Trčkovi z Lípy a jemu Zdeňkovi, na vsi Bohuňov, Poříčí a na ves pustou Bradlné Horní a na ves Bradlné Dolní Vilímovi z Pernšteina. Dat. na Pardubicích v neděli před sv. Matějem (22. ún.) 1517. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. fol. 45; měst. Brn. fol. 211-12. Výtah AČ. VI. 547 č. 410.

1028.

Smlúva mezi panem Janem z Pernšteina a na Tovačově a knězem Petrem opatem a konventem kláštera Vilímovského o ves pustou Narvice.

V Rajhradě 1517. 6. břez. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 126; arch. měst. Brn. f. 202-203.

My kněz Petr, z božieho smilování opat i všecek konvent kláštera Vilémovského biskupství Pražského řádu svatého Benedicta i s budoucími potomky našimi vyznáváme . . . Jakož jmáme ves pustou, kterážto leží pod Pohořelicemi nad Evaní, z kterejžto vsi užitku předkové naši i my také za lúky jměli jsme sedm zlatých, za každý zlatý XXX grošuov, za každý groš VII d. obecně berných počítajíce, s řek, kteréž jsou v kruntu tej pustej vsi, XXXVII f. X g. alb. též na penězích bílých, jakož se nahoře píše; kdež ti platové s vobtížností nám přicházeli a častokrát z řek ty platy pomíjeti jsme musili z příčiny té, že se ty řeky zanáší, aby nám ten plat nešel a tudy na živnosti naší ujmy se nestalo; a jiných užitkuo víc na tej vsi pustej předkové naši i tudíž my také dosáhnúti nemohúce, z dobrým rozmyslem a pro lepší kláštera našeho, aby nám ti užitkové z tej vsi pusté mohli státi a budoucím k živnosti naší trvati, smlúvu dobrovolnú, celú a dokonalú učinili jsme a mocí listu tohoto činíme s urozeným pánem panem Janem z Pernšteina a na Tovačově, hajtmanem markrabství Moravského, s erby a budoucími potomky JMti o tu ves pustou již psanou, a to takovou:

Jakož nám vychází užitkuov ročniech s tej vsi XLIIII zlaté a X g. alb., jak se svrchu píše, JMt pán jsouc toho dědičný pán opravný pro lepší naše i tudíž kláštera našeho, zhlédše v tom na nás, netoliko na tento čas o nás obmýšleje, ale i potomky naše budoucí, aby nám ten užitek s té vsi nešel, buďto že by se řeky, vody zanesly, aneb skrze časy nebezpečné, podvolil se jest s erby a budoucími potomky svými za tu ves pustou Narvice nám i budoucím našim potomkuom každý rok LIIII f., počítajíc za každý zlatý XXX grošuov bílých, za každý g. VII d. alb. obecně berných, vydávati tak a na ten zpuosob, jakž ten list nám od JMti na to udělaný v sobě dále ukazuje a zavírá.

A my svrchupsaný kněz Petr opat i s konventem svým poznavše na tom naše dobré, že nám plat větší z milosti své, než jsme toho požívali, vydávati podvoliti se ráčil; také i to před sebou majíce, že nám stálejší bude, než bychom my ho na té vsi pusté shledávati měli: protož z JMtí, s erby budoucími JMti o tu ves pustou Narvice srovnali jsme a mocí listu tohoto srovnáváme, tak že již psanému panu Janovi z Pernšteina, erbuom i potomkuom JMti tej vsi pusté Narvice postoupili jsme . . . Protož my svrchupsaný kněz Petr opat s konventem svým, s budoucími potomky našimi slibujeme naší dobrou a čistou křesťanskou vírú . . . na prvním sněmě panském aneb konečně na druhém, když dcky zemské v Brně otevříny budou, ve dcky vložiti a vepsati svým nákladem a svú prací ku pravému jmění a držení a dědičnému požívání . . . a po dskách vložení plnaa tři léta pořád zběhlá zpravovati a očisťovati a osvobozovati od každého člověka světského i duochovnieho . . . Při tom slibujem i za sutí, tak aby již psaný pán JMt s erby a budoucími potomky svými při tej vsi pusté Narvicích, jak se svrchu píše, vždy zuostali beze všech zmatkuov i forteluov všelikterakých. Pakli bychom toho všeho, což se svrchu píše, neučinili a nesplnili . . . Tomu na zdržení a pevnost my kněz Petr opat již psaného kláštera Vilémovského pečet naši opatskou a my konvent svou k tomuto listu s naším jistým vědomím přivěsili jsme; a pro širší vědomost připrosili jsme urozených pánuov, pana Jana z Lippého na Krumlově, najvyžšího maršálka království Českého, a pana Heralta Kunu z Kunštatu a z Bolehradic, a urozených vládyk pana Markvarta Valeckého z Mírova a na Miroslavi a pana Jiříka Herynka z Sloupna a na Kobylnicích, že jsou pečeti své vedle našich na svědomí přivěsili k tomuto listu, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest dán a psán v Rajhradě v pátek po sv. Kunhutě léta ɔc XVII°.

Výtah AČ. VI. 547 č. 411.

1029.

Potvrzení od knížete Karla Minstrberského a pánů z Kunštátu na smlúvu, kteráž se stala mezi panem Vilémem z Pernšteina a Pavlem Magrlí převorem s jeho konventem kláštera sv. Michalského v Brně o ves pustou Němčičky.

V Olomouci 1517, 12. břez. — Cod. Pernst. arch. m. Brna f. 248 b.

My Karel z boží milosti kníže Minstrberské, v Slezi Olešnické a hrabí Gladské, pán z Kunštátu a z Poděbrad, Jan Zajímač z Kunštátu na klášteře svatého Prokopa, Heralt Kuna z Kunštátu a z Bolehradic, Jan Kuna z Kunštátu na Rožnově, Hynek Boček z Kunštátu a s Polné, Smil Kuna z Kunštátu, Zigmund Kuna z Kunštátu, Vilém Kuna z Kunštátu a na Lukově, Jan Zajímač z Kunštátu na Tavikovicích, Jiřík Zajímač z Kunštátu na Jevišovicích, na místě bratří svajch mladších oznamujem tímto listem přede všemi, ktož jej uzří anebo čtúci slyšeti budou: Jakož jest se smlúva stala*) mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina na Helfenšteině z strany jedné, a mezi velebným knězem Pavlem Magerlí převorem i vším konventem kláštera Svatomichalského v Brně zákona praedikatorského z strany druhé, o ves pustú Němčičky, kteráž leží pod Pohořelicemi, že jest ji svrchupsaný pan Vilém z Pernšteina oc koupil od svrchupsaných kněží; protož my svrchupsaní jakožto fundátoři toho kláštera svrchujmenovaného sami od sebe i od erbův i budoucích potomků svajch k tomu trhu vůli dáváme, a slibujem sami za sebe i za budoucí erby a potomky naše, že svrchupsanému panu Vilémovi ani erbóm jeho v tom trhu se od nás ani od erbův a potomkuo našich ani od žádného právem naším překážka žádná činiti nemá. Tomu na svědomí své sme pečeti k tomuto listu přivěsiti rozkázali. Jenž jest dán a psán v Olomúci po svatém Řehoři léta Páně tisícého pětistého sedmnástého počítajíce.

*) Dne 11. března 1517 stala se smlouva mezi Janem z Pernšteina a knězem Pavlem Magerlí, převorem u sv. Michala v Brně, o ves pustou Němčičky pod Pohořelicemi, kteráž prodána byla Janovi z Pernšt. za 100 kop gr. bíl.

Dne 26. září 1517 dali kněz Pavel Magerle převor, Linhart podpřevoří, Tomáš, Bartoloměj, Martin bratří i všecek konvent kláštera sv. Michala v Brně zákona bratří kazatelův biskupství Olomouckého s povolením bratra Baltazara Menal řečeného, převora a provinciála České a Moravské země zákona nadepsaného, správní list Vilémovi z Pernšteina za 110 kop gr. č. na zboží ve vsi pusté Němčičkách. Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. fol. 127 b; měst. Brn. fol. 203-4. Vepsáno do DZ. Brněnských 7. března 1519. Výtah AČ. VI. 547 č. 413.

1030.

Král Ludvík potvrzuje smlouvu, kteráž stala se mezi Janem z Pernšteina a knězem Janem, proboštem kláštera Kounického, o ves pustou Němčičky, za kterouž dal pán z Pernšteina 3 drajlinky vína a 4 vědra klášteru Třebíčskému. Dat. na Budíně ve čtvrtek po Zvěstování panny Marie (26. března) 1517. Cod. Pernst. města Brn. fol. 206.

1031.

Král Ludvík svoluje ku přímluvě Vojtěcha z Pernšteina, aby týdenní trh v městě Landškrouně ze dne sobotního přeložen byl na outerý, jakž původně již býval držán. Dat. na Budíně v neděli postní Judica [29. března] 1517. Vid. priv. v arch. zemsk. král. Česk.

1032.

Apolona ze Ctěnic dává synům svým pánům z Lomnice všecko právo na půl vsi Mezihoří.

Na Meziříčí 1517, 24. července. — Cod. Pernst. arch. města Brna f. 295 b.

Já Apolona ze Ctěnic ꝛc, jakož mám list na pergameně s visutú pečetí od najjasnějšího kniežete a pána Vladislava Uherského a Českého ꝛc krále a margkrabí Moravského slavné paměti, jímž mi JKMt půl vsi Mezihory se vším příslušenstvím z milosti své dáti ráčil, v kterémžto listu i dobrá vuole postavena jest, kdož by ten list měl s mou dobrú a svobodnú vuolí, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí v tom listu psaných, jakož pak ten list to v sobě šíře a světleji ukazuje a zavírá. A protož já svrchupsaná Apolona dala sem a mocí tohoto listu dávám sama od sebe i od erbuov svých na ten svrchujmenovaný list i na to všecko právo v něm psané a položené svú plnú a svobodnú vuoli urozeným pánuom, panu Jindřichovi, panu Václavovi, panu Vilémovi, panu Janovi, panu Vladislavovi a panu Zdenkovi, bratřím vlastním z Lomnice a na Meziříčie, synuom mým milým, i jejich dědicuom a potomkuom, tak aby oni svrchupsaní páni synové moji k těm ke všem věcem v tom listu nahoře dotčeným měli túž moc a též plné právo jako já svrchupsaná Apolona měla sem. Tomu na svědomí a pro lepšie jistotu svú vlastní pečeť k tomuto listu přivěsiti kázala sem: a pro lepší svědomí připrosila sem urozených pánuov pana Václava z Lomnice a na Náměšti, pana Smila z Doubravice a na Osově, a urozených vládyk pana Hrona Bluda z Kralic, pana Nikle Pretvice z Hercogswaldu, pana Zikmunda z Chlevského a pana Bohuslava Oslavického z Jemničky, že jsú své pečeti podle mej k tomuto listu na svědomí přivěsili, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest psán a dán na Meziřiečie ten pátek před svatým Jakubem apoštolem Božiem, léta od narozenie syna Božieho tisícého pětistého sedmnástého.

1033.

Vilím z Pernšteina dává dceři své paní Bohunce list, kterýmž nad první poručenství o statku svém nařizuje, aby jí dáno bylo stříbrné náčiní.

Na Pardubicích 1517, 28. září. — Orig. v státním arch. ve Vídni.

Vilém z Pernšteina a na Helfnšteině oznamuji . . . jakož jmám dva listy mocná od najjasnějšieho knížete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ꝛc krále a margkrabie Moravského ꝛc dobré paměti, kterýž jeden leží v Praze na rathouzi

a druhý v Brně též na rathouzi v táž slova napsaný, v kterýchžto listech to se znamenitě vymieňuje, abych statek svuoj všecek mohovitý i nemohovitý, kteréhož mi pán Buoh z milosti své ráčil puojčiti, buď za zdravého života, nebo na smrtedlné posteli mohl poručiti, dáti, odkázati a s ním učiniti tak, jakž by mi se najlépe zdálo a komuž by mi se zdálo: kdež na též listy mocné buď na oba neb na jeden zřízení a poručenství o statku svém jsem učinil, kteréž jedno v Praze na rathouzi a druhé v Brně na rathouzi leží, a jsou v jedna slova napsána. V kterýchžto jsem sobě to vymínil, zdálo-li by mi se v kterém co opraviti aneb více které zřízení a poručenství přičiniti oc na též listy mocné, že to mohu svobodně učiniti, a to že jmá tak pevné a mocné býti, jako které prvnější.

Protož o stříbřiech, kteréž jmám, toto rozkazuji nad první zřízení a poručenství tímto listem, aby z nich bylo dáno paní Bohunce z Pernšteina dceři mej milej, toto: It. čtyři koflíky pozlatité, kteříž jsou jednostajní jeden jako druhý, kteréž jsem sobě nedávno zjednal; it. čtyři koflíky šachované pozlátkou, také jsou jednostajní, a pátý větší než ti, také šachovaný pozlátkou. It. deset misek stříbrných, těch menšiech, a dvě misky šálešné malé, také stříbrné, a všecky jsou s mými erby; it. medenici a nálevku menší, vše stříbrné, kteréž jsem k těm mísám vnově udělal; it. dvanádcte lžic stříbrných, také k těm misám udělaných; it. šestnáste taléřuo stříbrných také k těm misám udělaných; it. solničku šachovanú, kteráž se rozjímá, také jest k těm misám udělána; it. dvě konve stříbrné s pozlatitými obrúčkami, kteréž jsem koupil od pana komorníka nebožtíka.

To paní Bohunce z Pernšteina dceři své dávám a poroučiem, aby jí bylo dáno po mej smrti beze všech zmatkuov. A pokudž sem ji dále opatřil, co jí jmá dáno a učiněno býti z statku mého po mej smrti, ač déle jí pán Buoh dá živu býti nežli mně, to se najde v kšaftiech, kterýž jeden leží v Praze na rathouzi a druhý v Brně na rathouzi, kdež jest ta věc dostatečně vedle mého zdání opatřena; a pokudž mi pán Buoh rozumu ráčil popříti, to i jiné jsem zřídil, kdež jinej víry nemám v pánu Bohu, než že se podle toho každému tak dosti stane, jakož mé zřízení jest zřízeno a napsáno. A tento list jsem já dal paní Bohunce z Pernšteina dceři své v její moc v živnosti svej.

Tomu všemu na svědomí, což se v tomto listu píše, já svrchupsaný Vilém z Pernšteina svú vlastní pečeť k tomu listu rozkázal jsem přivěsiti; a pro širší vědomosť připrosil jsem urozených pánuo, pana Vojtěcha z Pernšteina a na Hluboké, najvyššího hofmistra království Českého, syna svého, pana Jindřicha Šťastného z Waldšteina a na Rychmburce, a urozených vládyk pana Jana z Kunšieho a na Zaječiciech, pana Petra Příbka z Otoslavic a na Březoviciech, pana Václava Opršala z [Ž]her a na Čijeviciech, pana Bohuslava Běškovce z Běškovic, že jsou pečeti své podle mej k tomuto listu dali přivěsiti, sobě a svým dědicuom bez škody. Dán na

Pardubiciech v pondělí den sv. Václava, leta od narození syna božieho tisícieho pětistého sedmnástého počítajíce.

Perg., přivěšeny 3 červené a 4 modré pečeti.

1034.

Mikuláš Zub z Lantšteina postupuje list hlavní na půl šesta sta kop gr. č., kteréžto summy jistec byl Zdeněk Lev z Rožmitálu a rukojmě zaň Petr z Rožmberka, Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, a jiní pánové, Zikmundovi Vyšehněvskému z Solče a Zdeslavovi i Jetřichovi bratřím Tluksům z Vrabí stejným dílem. Datum 1517 ten úterý po sv. Vavřinci mučedlníku Božím (11. srpna). Orig. perg. v arch. místodrž. v Praze č. 646.

1035.

Bohuněk Křičovský z Radče prodal dědictví své po někdy Ctiborovi otci svém: vesku Chudonice celou a dvory kmecí s pl., v Sloupně ves a dvory kmecí s pl. což tam měl, louku Bahno a loučku u Chudenic i s kusem lesu pod Královstvím Vilémovi z Pernšteina za 741 ſſ gr. pr. č. s jistou výjimkou úlevy na platu kurním a na robotě lidem Chudenským a Sloupenským. Stalo se l. 1517 v pátek den sv. Diviše [9. října]. DZ. kv. č. VI. fol. C 16.

Téhož r. v pátek po sv. Kateřině [27. list.] doprodal týž Bohuněk z Radče panu Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ostatek dědictví svého, totižto luk dvanáctero jitr pod lesem, kterýž slove Královský, za $86^1/_2$ ſſ gr. č. DZ. kvat. č. VI. fol. C 6.

1036.

Dva zápisy učiněné do desk na soudu zemském, držaném v Brně dne 16. října 1517. DBrn. kv. č. 15 f. 5 b.

a) Stanislav z boží milosti biskup Olomúcký, s vuolí a radú kapitoly kostela sv. Petra v Brně Vilémovi z Pernšteina, erbóm a dědicóm jeho své vlastní zbožie a kostela sv. Petra v Brné dědicství, ves pustú Borovsko, totižto osmnáste lánuov a šest podsedkuov . . . ve dcky zemské vkládáme a vpisujeme ku pravému jmění, držení a k dědičnému užívání.

b) Vilém z Pernšteina Stanislavovi z boží milosti biskupu Olomúckému a kostelu sv. Petra v Brně osmnáste kop groší českých platu na městečku svém dědičném Blučině s jeho se vším příslušenstvím ve dcky zemské vkládám a vpisuji ku pravému jich jmění, držení a dědičnému užívání.

1037.

1517, 24. října. Zpráva o původci smlouvy Svatováclavské: Staří letopisové čeští píší na str. 411: „A té smlouvy [Svatováclavské] byl největší původce pan Vilém starý z Pernšteina, kterýž několik let o to usiloval a mnoho pracoval, aby se sami Čechové smluvili, bez cizích národův, kteříž povah Čechův svědomi nejsou.“ Srv. Palackého Děj. V. b. 330; Tomkův Děj. Pr. X. 439.

1038.

Smlúva mezi panem Janem z Pernšteina ꝛc a knězem Jakubem kanovníkem Brněnským o ves Borovsko s jejím příslušenstvím.

1517, 26. října. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 124; arch. měst. Brn. f. 200-201.

Léta Páně M⁰V^CXVII⁰ počítajíce v pondělí po hodu svatých jedenáste tisíc panen stala se jest smlúva dobrovolná, celá a dokonalá mezi urozeným pánem panem Janem z Pernšteina a na Tovačově, hajtmanem markrabství Moravského, na místě urozeného pána pana Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině s strany jedné, a velebným knězem Jakubem z Modřic, kanovníkem kostela sv. Petra v Brně, s povolením vší kapitoly téhož kostela v Brně s strany druhé, a to taková, že jaa kněz Jakub svrchupsaný s povolením kapitoly svrchupsané a s potvrzením duostojného u Boze otce a pána pana Stanislava biskupa Olomúckého jakožto pána dědičného tej prebendy, směnil sem ves pustou Borovsko s jejím se vším a všeliakým příslušenstvím, kterýmiž se kolivěk jmény jmenovati muože, což k tej vsi od starodávna příslušelo a přísluší, a jakož v svých mezech a hranicích zamezeno jest a záleží, nic sobě tu nepozuostavujíc ani budoucím potomkuom svým, držiteluom tej prebendy, a to urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a erbuom a dědicóm a potomkuom jeho.

Kdež já svrchupsaný Jan z Pernšteina ꝛc na místě nahořepsaného pana Viléma z Pernšteina ꝛc za tu svrchupsanú ves Borovsko nahořepsanému knězi Jakubovi a budoucím potomkuom jeho, kanovníkuom nahořepsaného kostela, držiteluom tej prebendy, ukázal sem na zboží svém dědičném, totižto na panství Židlochovském platu čistého XVIII ꝶ grošuov českých širokých aneb za tolikéž peněz bílých, za kopu šedesáte grošuo a za groš sedm peněz bílých počítajíce, kterýžto plat jaa svrchupsaný Jan z Pernšteina aneb budoucí potomci moji sami k svým rukám vybírati jmáme, a svou prací a nákladem svrchupsanému knězi Jakubovi aneb budoucím jeho držiteluom tej prebendy do města Brna, tu kdež obydlé jmaa aneb jmíti budou, dodávati jej jmáme bez zmatkuo všeliakých, a to rozdílně, na s. Jiří IX kop grošuov svrchu psaných a na sv. Václav hned potom příští druhých VIIII ꝶ grošuov nahořepsaných, a tak na každý rok na časy budoucí ten plat svrchupsaný jim platiti jmáme, jakž se svrchu píše, beze všeho umenšení. It. což se užitkuo a požitkuo k té svrchupsané vsi, kteříž nyní od sv. Václava k sv. Jiří jdou, dotýče, ty jaa svrchupsaný kněz Jakub bez všeliké překážky pana Jana z Pernšteina ꝛc vzíti a vyzdvihnúti jmám. Též zase jaa svrchupsaný Jan z Pernšteina na místě pana Viléma Pernšteina ꝛc nejsem a nebudu povinen prvé platu svchupsaného knězi Jakubovi vydávati, než tepru při sv. Jiří najprv po datum smlúvy této příštím.

Kdež my svrchupsané strany slíbily jsme sobě obapolně smlúvu tuto věrně, právě a křesťansky ve všem splniti a zdržeti bez umenšení všelikterakého. Protož jaa

nahoře psaný Jan z Pernšteina ɔc na místě pana Viléma z Pernšteina svou sem vlastní pečet k této smlúvě přivěsiti rozkázal; a jaa svrchupsaný kněz Jakub ɔc prosil jsem kapitoly kostela nahoře jmenovaného, že sou svú kapitolní pečet k této smlúvě na místě mém přivěsili; a pro lepší širší toho vědomost připrosili jsme urozených pánuov, pana Ladslava z Bozkovic a na Třebové, najvyššího komorníka margrabství Moravského, pana Heralta Kunu z Kunštátu a z Bolehradec, a urozených vládyk pana Albrechta z Baště, pana Adama z Backovic a na Polici, pana Viléma Prusinovského z Vickova, pana Jana Kobíka z Opatova, že jsou své pečeti též k této smlúvě přivěsili, jim a jich erbuom bez škody.

Výtah AČ. VI. 547 č. 412.

1039.

Smlúva mezi panem Janem z Pernšteina a Jiříkem Herynkem z Sloupna o vodu vedení na rybníky.

1517, 27. října. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 125 b; arch. mus. Brn. f. 201-202.

Léta Páně XVII° počítajíce v outerý před svatým Šimonišem a Judou v Brně stala se jest smlúva dobrovolná, celá a dokonalá mezi námi Janem z Pernšteina ɔc s strany jedné a Jiříkem Herynkem z Sloupna s strany druhé, a to taková: Jakož nahoře psaný pan Jan z Pernšteina vodu, kteráž jde od mej vsi Kobylníky, což jí zbajvá mimo potřebu mou aneb rybníkuo mých, též co by jí zbylo mimo potřebu mlýnů, kteříž na té vodě jsou u Sokolníka pod ním dole, vésti chce na rybníky své; k tomu sem jaa nahořepsaný Jiřík svolil a dopustil tak a tu svobodu, aby ji[ž] psaný pán JMt tu vodu mohl vzíti volně a svobodně hned z kruntuov mých, počnúc od toho místa, kde břeh jest, že se na louku vylívaly ty vody v povodně; že těch struh a potokuov do toho miesta bude moci pošířiti a hrásku udělati, pokudž potřeba káže, tak aby se ta voda s toho potoku a z strúhy na louky nevylívala a předse tou struhou šla. A jestliže by se kdy přihodilo na tom mém kruntě, že by se ty struhy zanášely a voda skrze to svobodně jíti nemohla, aneb že by se s toho toku vytrhla a jinudy jíti chtěla, to také již psaný pan Jan JMt neb budoucí potomci JMti mají a budou moci svobodně zase opraviti a napraviti tu hrázku, neb což by potřebí bylo, kruntem mým, tak aby ta voda předse svobodně jíti mohla bez překážek, a to tolikrát, kolikrát by toho potřeba ukazovala. Také jaa nahoře psaný Jiřík, když bych rybník svuoj najdolnější spouštěl, tehdy tu vodu též do tej strúhy aneb potoku spustiti jmám; než když by se již voda s vodú srovnala, že by pro vodu dolní, kteráž v strouze jest, z rybníka voda jíti nemohla, tehdy pod tou struhou, [v] kterúž trúba vložena jest, tou trubou tu vodu z rybníka svého jmám a budu moci volně a svobodně spustiti, vyvésti bez překážky. A jestliže by kdy trouba sešla, tehdy zase jmám a budu moci na tom místě jinud takovou trúbu tímž zpuosobem,

jakž tato jest, udělati a vložiti, a to tolikrát, kolikrát toho potřeba přijde. Než jiným časem, kromě tej potřeby, rybníka, aby se nezbahňoval, tudy ani jinudy s tej strúhy aneb s toho toku vypúščeti nemám.

A protož jaa nahořepsaný Jan z Pernšteina maje to povolení od již psaného pana Jiříka a tu svobodu, tak jakž se svrchu píše, že zase podvolil sem se a podvoluji, že jemu jmám puojčiti na s. Jiří po datum smlúvy této najprv příštího dvou set zlatých uherských, na zlatě i na váze spravedlivých, a k tomu I^{c} ſſ. grošuov českých při tom čase, a XXV ſſ. g. českých konečně od datum smlúvy této ve dvou nedělích; a tu sumu již svrchupsaný Jiřík jmá u sebe jmíti a ji u sebe držeti na takový zpuosob, že od s. Jiří, když se jemu ta suma, jakož se svrchu píše, puojčí, ve dvou letech hned od toho času a dne pořad zběhlých zase jmaa dáti a v mú moc položiti jedno sto zlatých, buď na zlatě neb na groších, tak jakž se jemu puojčí, a potom vždy rok po roku na každý s. Jiří po stu zlatých klásti a plniti jmaa. A když by již přišlo, že by jednom Ij^{C} zlatých zuostal k poslednímu s. Jiří v těch časích a rocech přišlému, buďto na zlatě neb na kroších, tehdá těch Ij^{C} zlatých pojednú dáti a vyplniti jmaa. A při každém kladení kvitancí se jemu dáti jmaa, co položí. A má na to list hlavní udělati s rukojmiemi obyčejný podle přípisu, kterýž mu vydán bude, aby ten list hned ten čas položen byl, když sumu svrchupsanú bráti bude. Také jestliže by ho kdy kdokolivěk neb budoucí potomky jeho o tu vodu nařekl buď právem neb jakžkolivěk, v tom jaa aneb potomci moji jmáme a slibujem jeho i potomky jeho zastoupiti a s toho právi býti, že on skrze to aneb potomci jeho nemají žádné škody jmíti.

A to všecko, což se svrchu píše, jmáme a slibujem sobě obapolně věrně a právě křesťansky ve všem splniti a zdržeti bez umenšení. A toho všeho na potvrzení my nahořepsaní Jan z Pernšteina a Jiřík Herynk z Sloupna pečeti své vlastní přivěsili jsme k této smlúvě; a pro širší toho vědomost připrosili jsme urozených pánuov, pana Ladslava z Bozkovic na Třebové, najvyžšího komorníka markrabství Moravského, a pana Voka z Sovince a na Pňovicích, a urozených vládyk pana Adama Polického z Backovic, pana Viléma Prusinovského z Vickova a pana Jana Kobíka z Opatova, že jsou též pečeti své k této smlúvě přivěsili, však jim a jich erbuom bez škody.

Výtah AČ. VI. 547 č. 414.

1040.

Jan Šust z Chodče prodává dědictví své v Bělé, dvůr poplužní s popl., dvory kmecí s pl., s podacím kostelním i se vším panstvím, jakž jemu dsky od Mikoláše Rohovlada z Bělé svědčí, Vilémovi z Pernšteina ꝛc za 400 ſſ gr. pr. č. Stalo se léta B. 1518 v pondělí den sv. Longina [15. března]. DZ. kv. č. VI. fol. C 17.

1041.

Vojtěch z Pernšteina zůstavuje Lantškrounské při osmi kopách polouletního platu šosovního.

Na Lantškrouně 1518, 28. dubna. — List odlípnutý z desk v arch. zemsk. král. Česk.

[Vojtěch z Pernštaina a na Hluboké, najvyšší hofmistr království Českého, známo] či[ní]m [tímto] listem přede [v]šemi, kdež čten n[ebo čtúci slyšán bud]e, že jakož sú obyvatelé města Lanškrona [a předměstí od starodávna] pře[d]kóm a držitelóm téhož Lantškron[a platili šosu z téhož] města a předměstí při každém pololetí [osm kop] grošův českých platu; kdež pak [v] těch časích drahně jest [v městě] i v předměstí domův znova přistavených přibylo i s[ummy] peněžité platu šosu z těch domův k těm osm kopám [groš]ím českým přišlo, kterýžto plat šosu přibylý mně i budúcím potomkóm mým spravedlivě příleží: i já nahoře psanaj Vojtěch z Pernštaina a na Hluboké, najvyšší hofmistr království Českého, jsa ustavičnú žádostí a prosbú žádán od měšťanův Lan[tškron]ských, lidí poddaných svých, abych jich při platu toho šosu, [totiž při] osmi kopách groších českých, kteréž sou od starodávna [předkóm] a držitelóm téhož Lanškrona i mně platili a platí, při [každém po]louletí zůstavil: i kdež já pak Vojtěch z Pernštaina a na Hluboké, najvyšší hofmistr království Českého, jsa nakloněn milostí [k ji]ch ustavičné žádosti, a prosby nemoha voslyšeti jakožto lidí svých poddaných, tu jim milost činím a pouštím, aby šosu z měs[ta i z př]edměstí víc povinni dávati nebyli, než osm kop grošův [český]ch každého platu polouletního, jakož nyní dávají, a vajše [aby po]tahováni nebyli nyní ani budoucí časy, než tu sumu vždycky [po]vinni dávati budou mně i potomkóm mým těch osm kop grošův českých. Toho na potvrzení a pro lepší jistotu pečeť [sv]ú vlastní a přirozenou dal sem přitisknouti k tomuto listu. [Jenž] jest dán a psán na Lanškroně léta od narození syna [Boží]ho tisícího pětistého osmnáctého, tu středu před svatým Filipem a Jakubem.

1042.

Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké lidem poddaným ze vsí Lukové a Damníkova roboty ke dvoru Lantškrounskému činěné převádí na peníze, kromě sečení a klizení dvou luk.

Na Lantškrouně 1518, 19. května. — Orig. na perg. arch. m. Lanškrouna.

Jaa Vojtěch z Pernšteina a na Hlubokee, najvyšší hofmistr království Českého ɔc: jakož sú lidee poddaní moji ze vsi Lukovee a ze vsi Damíkova od starodávna předkóm a držitelóm panstvie Lantškrúnského i mně takee roboty činili, vornee, žennee, s pole vezení, hnoje vození i jinee všecky roboty, kteréž k forberku příslušejí ke dvoru Lantškrúnskému; i pak tíž lidee Lukovští a Damíkovští, poddaní moji, žadali sú mne, abych jiem ty roboty nahořepsanee svedl na peníze, aby za ně mně i budoucím mým za ty roboty při každých vánocech platili puol sedmy kopy

dvaceti a čtyři groše českých, a to jednou v rok. Než což se dotýče luk na Grotfauli jednee, kteráž slove Lukovská, a druhá Damíkovskaa, kteréž sou tíž lidee Lukovští a Damíkovští od staradávna klidili předkóm a držitelóm panstvie Lantškrúnského i mně takee, sečením sena i votavy, hrabáním i svezením ke dvoru Lantškrúnskému, že se při těch lukách tak zachovati mají beze všeho odporu, tak jakž sú se od staradávna předkóm a držitelóm panstvie Lantškrúnskeeho i mně takee zachovávali. Kdež jaa pak svrchupsaný Vojtěch z Pernšteina a na Hlubokee, najvyšší hofmistr království Českého, na žádost lidí Lukovských a Damíkovských, poddaných svých, to sem učinil, a ty roboty nahoře psanee jim na peníze převedl, aby mně i budoucím mým vždycky při každých vánocech jednou v rok platili puol sedmy kopy dvaceti čtyři groše českých, a na budoucí časy to platiti mají. A toho pro lepší jistotu k tomuto listu a ku potvrzení svou vlastní a přirozenou pečeť rozkázal sem přivěsiti. Dán na Lantškrouně v středu před slavným hodem Ducha Svatého léta Božieho tisícieho pětistého osmnáctého. Pečeť schází.

1043.

Jan Litoborský z Chlumu na Milčevsi, „hajtman podle jiných v království Českém", prodává Vilémovi z Pernšteina ꝛc za 2100 fl gr. č. dědictví své Sekeřice tvrz pustou, dvûr poplužní s popl., ves celou tudíž a dvory kmecí s pl., Sekerky Malé ves celou a dvory km. s pl., Kozojedky dv. km. s pl. což tu má, jakž jemu dsky od Purkarta Korduli z Sloupna, od Jana Krupého z Probluze, od Jana Karlíka z Nežetic a od Bohunka Křičovského z Radče svědčí. Stalo se l. b. 1518 v středu po sv. Vítě [16. června]. DZ. kv. č. VI. fol. C 17.

1044.

Vilím z Pernšteina potvrzuje městu Lipníku stará práva a udílí některé nové svobody.

Na Hranicích 1518, 24. června. — Orig. v kníž. arch. Hatzfeldtském v Lipníku.

My Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině ꝛc, pán a pravý dědic panství Helfenšteinského, i s svými erby a budoucími potomky pány Helfenšteinskými oznamujem tímto listem přede všemi, kdož jej uzdří aneb čtouc slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás moudří a opatrní purkmistr a rada i všecka obec města Lipníka, věrní naši milí, žádajíce nás, abychom jim tu milost učinili a práv a svobod jejich jim potvrdili, kterýmiž by se říditi a spravovati jměli, a zvláště při odúmrtech a kšaftích; a také jsme i svobody jejich, kteréž jsou jim předkové naši prvnější páni Helfenšteinští nadali, viděli, kteréžto svobody v svých artikulích a sloviech světle se vypisují a zavírají. Kdež my vzhlédše na jejich potřebné prosby a žádosti, a milostí naší zvláštní jsouc k nim nakloněni, tu milost jsme jim učinili a listuov, práv i svobod od předkuov našich pánuov Helfenšteinských jim nadaných jsme potvrdili a tímto listem potvrzujem. Toliko tyto artikule vymieňujíc, kteříž se dole slovo od

slova vypisují, a což by kolivěk v těch listech a nadáních předkuov našich na odpor těmto artikuluom dolepsaným bylo, to všecko mocí listu tohoto kazíme a umrtvujem. A to z příčin těchto zdálo se nám za potřebné zvláštním listem tyto artikule zapsati a upevniti, tak aby se jimi nyní i na budoucí časy spravovali a podle nich zachovali, že jsme poznali poddaných svých v spravedlnostech jejich znamenité utiskování a nákladuo na soudy činění, a z tej příčiny i o statky jeděch od druhých připravování; i nemohouce se tomu dívati a toho déle snášeti, to jsme přetrhli, abychom tudy poddané své před takovými útisky opatřiti mohli, a oni také k svým spravedlnostem tak chudí jako bohatí aby snadněji doma přicházeti mohli, takto jsme učinili a to činiti chceme, aby se při tom zachovávali nyní i na budoucí časy:

It. najprvé aby mohl každý z obyvateluov Lipenských v městě i na předměstiech o svém statku zříditi za zdravého života aneb na smrtedlné posteli a poručiti, komuž by se jemu zdálo a líbilo, přivolajíc k sobě dva purkmistry a z konšeluov dva; a pakli by oba purkmistři býti nemohli, ale jeden vždy aby přišel se třmi konšely, a to poručenství aby se před nimi stalo. A takové poručenství chceme, aby přede všemi právy stálé bylo podle obdarování našeho.

It. jestliže by pak koho z obyvateluo města Lipníka i z předměstí Lipenských pán Buoh smrti neuchoval a že by bez dědicuov s tohoto světa sšel, a poručenství a zřízení by o svém statku neučinil, tak jakož se svrchu píše, tehdy takový statek jmá spadnúti na přátely vlastní toho umrlého, tojiž na bratry a na sestry. A pakli by těch nebylo, tehdy na jejich děti, kteříž by byli od nich řádně pošlí, ten statek spadnúti jmá.

It. jestliže by pak takových přátel nebylo, totiž bratruo, sestr aneb dětí od nich řádně pošlých, tehdy rada, kteráž na ten čas v Lipníku bude, ten statek opatřiti mají, a polovici toho statku na kostely, na špitále a na záduší s radou naší aneb budoucích potomkuov našich pánuov Helfenšteinských a Lipenských obrátiti mají, a druhou polovici mezi přátely najbližší rozděliti také s radou naší mají, kdež by se jim zdálo. A pakli by se i takových přátel žádných nenašlo, tehdy i ta druhá polovice při obci Lipenské chceme aby zuostala.

It. dále jsou nás prosili obyvatelé svrchupsaní města Lipníka, abychom jim svolení jejich potvrdili v tom, když by některý z nich syna ženil aneb dceru vdávali aby se mezi nimi smlúvy svadebnie dokonale dály. A my znajíc jich potřebné žádosti a k jich prosbám jsouc nakloněni, tak jsme učinili a jim toho potvrdili jako pán jejich dědičný, a tímto listem potvrzujem a tak jmíti chceme, aby každý z obyvateluo svrchupsaných nynější i budoucí při tom se zachovali pro uvarování budoucích nesnází a souduov, a takové smlúvy konečné aby dělali a na žádných omylích jich nenechávali, skrze kteréž omyly potomní zmatkové mohli by přijíti, než což se tu smluví, to aby stálé bylo. A nad ty smlúvy žádný na ten statek aby se více táhnúti nemohl před

syny a dcerami vlastními řádně pošlými. Než jestliže by dcera vdaná prve umřela, než muž její, a děti by po ní zuostaly, ty předse po mateři své nápad jmíti mají k statku otce jejieho aneb mateře její podle blížnosti, tak jakož se nahoře píše. Než jestliže by takové děti zemřely let svých nedojdouc, tehdy ten statek aby zase při moci otce mateře jich zuostal. A též děti zuostalé po synu aby právo jmély tím vším obyčejem a právem, jakož se v tomto artikuli nahoře píše.

Jestliže by pak přišly jaké ruoznice o takové statky mezi přátely po příbuznosti aneb mezi jinými lidmi, kteříž by podle poručenství jaké právo k tomu statku jmíti chtěli, aby takové ruoznice staršími Lipenskými nynějšími neb budoucími doma mezi stranami rozeznávány byly na jejich přísahy podle tohoto listu spravedlivě. A jestliže by pak v to sami trefiti nemohli, tehdy se mají k nám o to neb k potomkuom našim budoucím pánuom Helfenšteinským utéci, a s námi se o to poradíc, konec spravedlivý tomu učiniti; a jinam nechcme, aby o to ortelováno bylo.

It. toto zvláště vymieňujem, což se jiných souduov dotýče, kteříž o jiné věci případité přicházejí, o ty také aby starší a rada města našeho Lipníka mezi stranami na své přísahy rozeznávání spravedlivá činili. A jestliže by pak která strana proti tomuto rozsudku býti chtěla, tehdy k nám aneb k budoucím potomkuom našim jmá se o to utéci, a my aneb budoucí naši potomci páni Helfenšteinští budem jim moci soud osaditi aneb je ku právu pustiti tu, kdež od starodávna o jiné věci naučení berou.

It. také jsou nás pokorně žádali obyvatelé města našeho Lipníka svrchupsaného, abychom s nimi tu milost učinili, což se vdov a sirotkuov dotýče, abychom jich žádnú mocí bez vuole jejich a přátel jejich za žádného nevydávali ani úředníci naši. Kdež my vzhlédše na jejich slušné žádosti a prosby, tu milost jsme jim učinili, a tímto listem činíme a slibujem sami za se i za budoucí potomky své pány Helfenšteinské a Lipenské jim to zdržeti beze všeho přerušenie.

It. také jsou nás zvláště prosili, abychom jim toho potvrdili, jestliže by se kdy přihodilo, že by se čí dcera bez vuole otce svého a mateře své za muže vdala, aby dielu svého, kterýž by se jí od nich dostati jměl, zbavena byla. I poznavše pilnou a užitečnou jim věc býti, tak jsme učinili a tímto listem jim toho potvrzujem a tak jmíti chceme: jestliže by se která toho dopustila, aby taková každá dielu svého, kterýž by se jí od otce aneb od mateře dostati jměl, zbavena byla, leč by jí co otec aneb máti z své dobré vuole dáti chtěli, to aby při jich vuoli zuostalo.

It. také jsme jim zvláště tuto milost učinili, což se platu toho dotýče, kterýž jsou předkuom našim pánuom Helfenšteinským i nám také spravovali za odúmrt podle listu, kterýž na to od týchž předkuov našich mají, každý rok šedesáte hřiven grošuo, tak jakž v tom listu šíře sě vypisuje: že jsme s nimi to srovnání učinili o ten plat, aby nám vydávali každý rok toho platu šedesáte kop gr. č., rozdílně,

při sv. Václavě třidceti kop gr. č. a na míšensko učiní šedesáte kop, a při sv. Jiří tolikéž třidceti kop gr. č. a na míšensko též učiní šedesáte kop; a tak aby při tom zuostaveni byli od nás i od budoucích potomkuov našich pánuov Helfenšteinských a Lipenských. Než což se platuov jiných dotýče, kteříž se nám vydávají z města Lipníka, ty také předse aby nám i našim budoucím potomkuom spravovány byly, jakž se na tento čas spravují podle rejstr.

It. což se pak peněz frejunkových s masařuo hostinských dotýče, kteříž maso do téhož města našeho Lipníka na frejunky vezou, kdež jsme prve ten plat s těch masařuo k ruce naší přijímali, ten také z milosti naší jim měšťanuom Lipenským jsme dali a pustili, aby oni jeho k uobci užívali bez překážky naší i budoucích našich potomkuov pánuo Helfenšteinských a Lipenských na budoucí časy.

A protož my Vilém z Pernšteina oc svrchupsaný chtíc, aby to, což se v tomto listu píše, pevné bylo, a také aby město naše Lipník častopsané skrze takové naše obdarování a zřízenie tím lépe se množilo a rozmáhalo, a k svým spravedlnostem chudí i bohatí doma bez útiskuo aby přicházeti mohli: slibujem jim svrchupsaným obyvateluom Lipenským sami za se i za budoucí potomky pány Helfenšteinské a Lipenské, to všecko, což se v tomto listu píše, zdržeti a zachovati beze všeho přerušení. Tomu na svědomí pečeť naši vlastní k tomuto listu rozkázali jsme přivěsiti. A já Jan z Pernšteina a na Tovačově, hajtman markrabství Moravského, pro zdržení toho všeho, což se v tomto listu píše, také jsem pečet svou k tomuto listu rozkázal přivěsiti. Jenž jest dán a psán na Hranicích ve štvrtek den sv. Jana Křtitele Božieho, léta od narozenie syna Božieho tisícího pětistého osmnáctého počítajíce.

1045.

Vilím z Pernšteina uděluje některým měšťanům Prostějovským právo na šenkování vína a vaření i šenkování piva.

V Prostějově 1518, 4. čce. — Arch. zem. v Brně, Bočkova sb. č. 10273, pam. kn. Prostěj. f. 19.

My Vilém z Pernštaina . . . že jsú přistúpili přede mne opatrní věrní moji milí obyvatelé města Prostějova, zejména tito dolepsaní: Petr sladovník, sestra pana Jana Kobíka, Jakub Šišma, Jiřík Ratajský, Jan Ječmének, Šimek Šternberský, Petr Chytrovský, Petr klobúčník, Krystin sladovník, Jan Linhartů, Matouš zedník, Kuba Tovačovský, Holý Brodský, Martin Chromý, Kruliš řezník, Matěj Linhart, Prokop lazebník, Martin Borzian [Boczian?], Pavlova Šiešarová, Alexí masař, Hanzal pekař, Martin Líčený, Dorota Hlavová, Michálková, Prokop krejčí, Jan Linhartů, Matouš bednář, Matěj Dřevohostického bratr, Martin Králka, Jiřík Mieska, Kašpar kramář; kteřížto stojíce prosili jsou mne snažnou prosbú, abychom jim i potomkóm jich k těm domóm, na kterýchž oni sedí, krčmy nadal a osvobodil. Kdež já nahořepsaný Vilém z Pernštaina a na Helfenštaině vida to, kterak grunty pode mnú vzdělávají

a tím pilněji aby vzdělávati mohli, tímto listem mocně těm všem, kteříž se v tomto listu vypisují, i jednomu každému z nich i potomkóm jejich krčmy k těm gruntóm, na kterýchž oni sedí, nadávám, tak aby jeden každý z nich i potomci jejich mohli na těch domích sedíce, vína skládati a šenkovati, piva vařiti i šenkovati na budoucí časy beze vší překážky mej i obyvateluov města Prostějova nynějších i budoucích. A toto jim také přidávám, jestli žeby který z nahořepsaných z svého gruntu dva udělati chtěl, aby ten sedíce na druhém gruntu též právo k skládání vína i šenkování vína, piva vaření i šenkování měl, jako tito nahořepsaní. Tomu všemu na svědomí pečet svú vlastní rozkázal sem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán v Prostějově v neděli na den svatého Prokopa vyznavače buožího, léta od narození Syna buožího tisícího pětistého osmnáctého počítajícího [sic] léta.

1046.

Vilém z Pernšteina přimnožuje nadání ke klášteru novému, jejž byl založil ve městě Pardubicích.

Na Pardubicích 1518, 18. srpna. — MS. memor. města Pardubic p. 6.

Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině oznamuji tímto listem přede všema [sic], kdož jej u[z]dří neb čtouc slyšeti budú: Jakož sem klášter nový v městě Pardubicích ke cti a chvále pána Boha všemohoucího a panny Marie postavil, i také živnosti kněžím těm, kteříž v něm jsou aneb potom budou, opatřil, jakož list první již ode mne na týž klášter učiněný všechno to v sobě dostatečně ukazuje a zavírá; a protož znaje, že žádný skutek milosrdný a dobrý bez odplaty u pána Boha všemohoucího nebude, tehdy k tomu prohlédajíc, aby ti kněží v tom klášteře, kteří nyní jsou neb potom kteří budou, lépe živnosti své a i potřeby sobě pósobiti mohli, pána Boha tím pilněj[i] chválili a služby boží vedli, dal jsem jim a tímto listem dávám dvůr na tom předměstí u svého dvora, který[ž]to dvůr Havlíček užíval, a to i s tou zahradou, která za samým tím dvorem leží, z toho ze všeho, co on svrchupsaný Havlíček platu vydával, jednou [v] roce při sv. Havle, zejména ouroku svatohavelského půl groše českého, za 2 dni žně 3 groše č., a za roboty hrabnou, vína trhání, chmele česání půl třetího groše českého, a za jednu slepici jeden gr. č., to vše při svatým Havle. A k tomu jim dávám půl druhého jitra role, kterouž týž Havlíček k tomu dvoru držel a platil z ní platu ročního z té role 9 grošův českých. A též jsem jim k tomu jedno jitro luk, kteréž také k tomu týž Havlíček držel, přidal, z toho jest platu ročního šest grošův českých. Pak ty platy všechny kněžím svrchupsaným z toho dvora, s tou zahradou, z rolí a louky jsem odpustil, a tímto listem na věčné časy odpouštím, aby oni toho dvora s tou zahradou i s rolí a s loukou k potřebě své užívati mohli bez všech platův vydávání i jiných povinností činění mně Vilémovi svrchupsanému, dědicům mým a budoucím potomkům pánům a drži-

telům Pardubským, též ani městu, než svobodně aby užívati mohli bez překážek každého člověka.

Tomu na svědomí a věcí svrchupsaných zdržení já svrchupsaný Vilém svou vlastní pečeť rozkázal jsem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích ve středu po památce panny Marie matky Boží Nanebevzetí léta od narození syna božího 1518.

1047.

Vilím z Pernšteina dává artikule cechu krejčovskému a postřihačskému v Pardubicích.

Na Pardubicích 1518, 21. srpna. — Opis vidim. v Holicích.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině, pán a pravý dědic panství Pardubského . . , že jsou předstoupili před nás opatrní věrní naši milí řemesla krejčovského a postřihačského, kteříž jsou v městě našem Pardubicích, s snažnými prosbami a s pilností nás prosíce, abychom jim tu milost učiniti ráčili při řemesle jich, aby cech jmíti mohli a jím se spravovati, tak jako se v jiných městech v království Českém spravují. Kdež my svrchupsaný Vilém z Pernšteina slyšíc jejich slušnou a potřebnou žádost a jsouc k nim milostí nakloněni, tu milost jsme jim učiniti ráčili a cech ten jim stvrdili a tímto listem stvrzujemsp na ůsob dole psaný, aby tím lépe a řádněji živnost svou vésti mohli v městě našem Pardubicích bez překážky naší i každého člověka jiného.

Item nejprve cechmistry dva aby sobě volili a cech aby mezi sebou měli a při něm se tak zachovávali, jakož se tuto dále píše, a pod těmi pokutami v tomto listu níže položenými. Také jim k tomu svolujem, aby pečet cechovní jměli, tak a tím spůsobem, jako v jiných městech království Českého řemeslo krejčovské má, a k vydání listův učedlníkům aneb k jiným potřebným věcem aby jí užívali.

It. chtěl-li by se který toho řemesla krejčovského neb postřihačského tu v městě našem Pardubicích osaditi a živnost svou prováděti, ten nejprv aby vstoupil před purgmistra a starší, a tu aby oznámil, že chce řád podstoupiti, a potom aby toho hledal s dobrými lidmi, jakž obyčej jest, na cechmistřích a mistřích cechu toho, a list zachování svého a rodičův svých aby ukázal. A též také i list od řemesla, kde jest se učil, aby ukázal. A když by se již do cechu vžádal, není-li ženatý, ten aby se voženil a koupení aby sobě tu učinil. Pakli by ženatý byl, tehdy koupení sobě učiníc, s jinými (řádem v to vejdouc) cechu užívati bude moci podle jiných tovaryšuov. A takový každý, kdož by již v ten pořádek chtěl vstoupiti, dej do cechu půl kopy grošův českých a dvě libře vosku.

It. jestliže by pak kdo chtěl kradmo a po podru[ž]ství řemesla dělati krejčířské neb postřihačské, buď v městě neb na předměstí aneb ve vsech nám přináležejících, ten aby vzat a trestán byl a jednu kopu grošův českých do cechu aby dal.

It. jestliže by pak kdo svévolně cech zmeškal, ten dej do cechu jednu libru vosku. It. když by do cechu obesláno bylo, jestliže by který z mistrův do cechu nepřišel hodinu určitou, ten aby dal viny jeden groš český.

It. jestliže by kdo co skrájeného k kterému mistru přinesl, ten aby toho nedělal bez vůle cechmistrův; a jestliže by se pak v tom kdo nezachoval, ten bez milosti patnácte grošuov českých do cechu aby dal, řemesla čtyry neděle aby nedělal.

It. jestliže by pak který mistr jeden druhého zhaněl, ten aby trestán byl a do cechu dvě libře vosku aby dal.

It. také žádný z mistrův jeden druhému z verštatu aby čeledi neloudil; pakli by se který v tom tak nezachoval a druhému že by čeledína uloudil, ten dej do cechu pět grošův českých.

It. taky žádný mistr přes dva tovaryše více aby nechoval, než jestli by byla kterému toho potřeba, a to uznáno bylo cechmistry a mistry toho řemesla, aby sobě přisadil nad to jednoho neb dva tovaryše, s vůlí spolucechovních to učiniti můž. Pakli by bez povolení cechu to učinil mimo uložení, ten dej do cechu deset grošův českých pokuty tolikrát, kolikrát by v tom byl shledán.

It. taky při tomto aby se zachovávali v tom cechu, tomu chceme: krejčí žádný řemeslem krejčířským a postřihačským aby vůkol nešel, a též také postřihač žádným řemeslem postřihačským i krejčířským aby nešel vůkol, než každý se svým řemeslem živ a jinému v jeho řemesle překážky nečiň pod pokutou patnácti grošův českých. Na prodaj k své ruce žádný sukní žádných ani jiných věcí toho řemesla aby nedělal pod pokutou jedné kopy grošův do cechu.

It. co se učedlníkův dotýče, kteříž by se chtěli řemeslu krejčířskému neb postřihačskému učiti, nejprve aby ukázali zachování rodu svého, jak jsou se rodičové jejich zachovali, též i sami aby byli zachovalí; a který by toho neukázal, takový v učení přijímán býti nemá. Pakli by jej který přijal, dvě libře vosku do cechu aby dal, a když by se doučil, aby jej před cechmistry postavil.

It. co se dotýče vin, které jsou v tomto listu položeny, aneb ač by cechmistři a mistři na koho pro jakou vinu položili nějakou pokutu nad tyto, ješto by se toho který dopustil, což by kolivěk těch vin vzali, těmi jinam nikam hejbati nemají, než ku potřebě toho cechu chovati mají. A což by znali dobrého a poctivého řemesla toho s volí naší aneb ouředlníka našeho, kterýž by ty časy na Pardubicích spravoval, budou moci ty viny obrátiti toho cechu k dobrému, kdež by se jim zdálo.

It. jestliže by se pak cechmistři aneb jeden z nich dopustili aneb dopustil jaké viny aneb řádů zanedbávali vejš psaných, každý z nich dvojnásob větší pokutu dej než jiný z mistrův do cechu.

It. jestli pak že by kdy mohlo co užitečného při tom cechu nad tento list najednáno a vyhledáno býti, toho jim budem moci jiným listem naším potvrditi aneb budoucí potomci naši, páni Pardubští.

Tomu všemu, což se v tomto listu píše, na svědomí a lepší utvrzení věcí svrchupsaných svou vlastní pečet k tomuto listu rozkázali jsme přivěsiti. Jenž jest psán a dán na Pardubicích v sobotu před svatým Bartolomějem léta po narození Syna božího tisícího pětistého osumnáctého.

Inserováno ve sbírce privilejí cechu krejčovského v Pardubicích, na pergameně psaných, císařem Maximilianem I. 1570 a komorou českou 14. února 1680 potvrzených. Uloženy při živnostenském společenstvu č. II. v Holicích.

V též slova mutatis mutandis dána byla pravidla cechovní Vilímem z Pernšteina krejčím a postřihačům v Rychnově n. Kn. ddo. 14. července 1518 na Pardubicích. Tištěno v Sedláčkově monografii Rychnova 1871 str. 52—53.

1048.

Smlouva mezi Štěpánem Andělem z Ronovce a Vilímem z Pernšteina o městečko Přelouč ɔc. S. l. 1518, 11. září. AČ. IV. 217.

1049.

Matyáš Libák z Radovesic, krále JMti prokurator, prodal dědictví své Smrkovice tvrz, dvuor poplužní s poplužím, městečko Smrkovice dvory kmecí s platem, v Ohnišťanech dvuor poplužní s poplužím, Chomutice ves celú dvory kmecí s platem i s podacím kostelním tamtéž, Loučenú Horu ves dvory kmecí s platem a podacím kostelním tamtéž, ve Lhotě Vohništské dvory kmecí s platem, v Nevraticích dvory kmecí s platem, s dědinami, lukami ɔc štěpnicemi, šafranicemi ɔc Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc za puol šesta tisíce kop gr. č. Stalo se léta M°V^{C}°XVIII° v sobotu po sv. Alžbětě (20. list. 1518). DZ. kv. č. 6 f. B 5.

1050.

Zápis do desk, kterýmž přiznává se Matiáš Libák z Radovesic, kdyby někdo pro plat komorní sáhl na dědictví Smrkovice, prodané Vilémovi z Pernšteina, že může týž uvázati se v dědiny Libákovy v Kovači.

1518, 20. listop. — Karlšt. quat. 4 f. M. 11; DZ. 45. f. B. 12.

Mathiáš Libák z Radovesic, prokurator krále JMti, přiznal se před úředníky Pražskými: Jakož jest prodal dědicství své Smrkovice s jeho se vším příslušenstvím a ve dsky trhem kladl Vilémovi z Pernšteina a na Helfnšteině ɔc a jeho dědicům tak, jakž dsky trhové téhož léta a dne plněji svědčí, jestliže by ktožkoli sáhl pro platy komorní, kterýž platí týž Matyáš Libák od jedné kopy grošuov až do čtyřicíti devíti kop grošuov českých platu ročního na svrchupsané dědicství Smrkovice s jeho příslušenstvím, tak jakž jest témuž Vilémovi ve dsky kladeno a jakož týž trh to ukazuje, že nadepsaný Vilém neb jeho dědici, když by koli a od kohož-

koli pro takový plat na též zboží právem saženo bylo, a právem že by týž Vilém neb jeho dědici vyveden byl buď pro všicku summu nadepsanú aneb pro díl té summy a komorního, tehdy nadepsaný Vilém neb jeho dědici s komorníkem Pražským bude se moci uvázati v dědiny téhož Matyáše v Kovači, v tvrz, dvůr popplužní s poplužím a v jiné vesnice všecky k též tvrzi k Kovači příslušející, s dědinú, lukami, lesy, potoky, rybníky i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, a ty bude moci držeti a jich užívati dotud, dokudž by jemu Vilémovi neb jeho dědicům zase ta summa, pro kterúž by se vedli, platu komorního na též dědiny dána a zaplacena nebyla i se všemi náklady. Stalo se v kvaternu památném léta tisícího pětistého osmnáctého v sobotu před svatým Klimentem.

1051.

Vilím z Pernšteina osvobozuje Plumlovské, aby nebyli povinni vykonávati hony a lovy, začež však 4 gr. platu ročního dávati mají; z rolí pusté Skýrovské pod plat ujaté kromě robotou na trouby k pivovaru Plumlovskému i na zámek aby robotovati povinni nebyli. Datum na Prostějově, v sobotu před sv. Tomášem léta 1518 (18. prosince). Regest z min. století v arch. musea Františkova v Brně sub Plumenau č. 149.

1052.

Mikuláš a Petr bratří vlastní a nedílní z Měnína prodali dědictví své v Šaplavě, ves celou, dvory km. osedlé i pusté s pl. Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině za 350 ℔ gr. č. Stalo se l. 1519 v pátek po sv. Valentinu [18. ún.]. DZ. kv. č. VI. fol. C 7.

1053.

Jan a J[...] bratří Baderští z Oujezda prodali dědictví své ve Vysočanech, dvůr popl. s popl., ves celou tudíž, dvory kmecí osedlé i pusté s pl., za 850 ℔ gr. pr. č. Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině. Stalo se l. 1519 v pondělí den sv. Benedikta [21. března]. DZ. kv. č. VI. fol. C 7.

1054.

Směna mezi Pardubičkami a Pardubicemi o role zádušní.

1519, 16. května. — Z manualníku u Jana Kyselky v Golč. Jeníkově f. 77 b.

Pardubičky a Pardubice. Léta 1519 stal se jest frajmark v pondělí po s. Žofii mezi obcí města Pardubic a mezi obcí vsi Pardubiček, a to takovaj: Jakož jsou lidé z Pardubiček zejména tito měli role a lúky i lesy s týto strany řeky k Nemošicím za Hendrychem: Mikuláš Bezruký ½ lánu, Beneš rychtář IIII pruty a něco viec, Černý i s pastvištěm II pruty a něco víc, Ješek louky a lesu I prut, obce I prut I jitro; a s druhé strany měla Pardubská obec záduší, luk, lesův i rolí I lán neplně. I JMt pán, aby dosti bylo učiněno lidem z Pardubiček za jich, ráčil JMt jest skúpiti člověka v Pardubičkách jménem Řeháka, a těmi rolmi od toho gruntu ráčil jest

rozkázati, aby se oddalo svrchupsaným lidem z Pardubiček, což jest nemohlo to záduší za vodměnu postihnúti; a ty grunty všecky, kteréž jsou vyfrajmarčeny na lidech z Pardubiček, ráčil jest dáti místo toho záduší vobci Pardubské, kteréžto záduší pod Pardubičkami ležalo, aby dostatečnější živnost chudí i bohatí v tomto městě mohli míti.

A toto jest jednému každému z svrchupsaných lidí dáno: Item Mikulášovi Bezrukýmu z rolí Řehákovy za krčmou při cestě dán I prut I jitro I provazec. Týmuž pod kostelem z fářářství, kteréž Řehák dědičně držal, VIIII½ jitra I čtvrt provazce. Týmuž z fářářství, kteréž sám pod plat držal, dán I prut. Týmuž z louky v fářářství dáno IIII½ jitra. Týmuž lesu okolo té louky na břehu I provazec I čtvrt. Týmuž z fářářství mezi pařezím podle Ješka a Beneše IIII½ jitra. Suma ½ lánu.

Item Ješkovi za jeho louku dáno z fářářské louky II jitře IIII provazce. Týmuž lesu v fářářství v konci louky fářářské II jitře I provazec. Suma I prut.

Item Černýmu dáno fářářské roli, kterú pod plat držal, I prut I jitro I½ provazce. Týmuž klučeniny, kterú sobě v fářářství vyklučil, I½ jitra. Týmuž za příkopem při poplužím [sic] panském podle Bezrukýho I prut. Týmuž dány II pruty pod plat dědičně za Benešem až k lesu i s paloukem.

Item Benešovi rychtáři dáno v pařezí podle obce při šlajfernách II½ prutu minus I½ jitra. Témuž I prut role fářářské, s kteréž měšťanóm platil, dán. Týmuž z roli panské za příkopem dáno I½ jitra, a ta dva pruty, kteráž od JMti byl koupil, dědičně se jemu dala; a s jednoho toho prutu má platiti každého úroku II g. alb. Témuž dáno to pastviště za Ješkovým k dědictví, s kteréhož platí XII g. alb. do roka.

Item za obec týž vsi Pardubiček jest dán I prut I jitro z fářářství od branky počnúc, která jest najblíž od laviček až po lípu, která jest za šlajfernami, a za tou lípou víc než I čtvrt provazce pánu JMti se nechalo pro potřebu šlajfern, aneb ráčil-li by co JMt víc přistaviti. A cesta má bajti na budúcí časy volná tudy puštěna.

Item cesta od fářářské louky, ta se jest jim také vyměřila podle rolí Mikuláše Bezrukého, po tom vokraji aby volně jeden každý na své kusy mohl dojížděti. Týž ta cesta v lesích Ješkových, kteráž jest, má předse zůstati, aby mohli na lúky tudy, jakž i prvé jezdívali, jezditi bez překážky.

A ten se jest frajmark stal z rozkázání JMti pána skrze pana Jiříka Peřinu z Maličína, ty časy úředníka na Pardubicích, a Jiříka Vaniše. A vobě straně dobrovolně jsou k tomu přistoupily, JMti pánu děkujíc a vděčně od JMti to přijímajíc, že se ráčil tou milostí k nim nakloniti.

[Jinou rukou:] Item Vaškovu synu z Pardubic, kde se v jeho louce bere hlína k cihelni, jest toho za I jitro, i oddáno jemu za to z panských luk proti stodole VI provazců. Actum Johannis anno 1520 [24. června].

1055.

Vilím z Pernšteina pouští městu Přerovu pozemek Kačično rybníkem zatopený.

1519, 25. května. — Orig. arch. města Přerova.

My Vilém z Pernšteina ... že sou před nás předstoupili opatrní měščané Přerovščí, věrní naši milí, žádostí nás žádajíce, abychom jim ten grunt milostivě vosvoboditi ráčili, kteraj slove od starodávna Kačično, kteraj sou oni s vuolí naší rybníkem svým obecním zatopili. Kdež my k jejich takové žádosti a prosbě s dobrým rozmyslem milostivě nakloněni souce, jim měščanuom našim Přerovským i vší obci ten grunt náš Kačično dáti sme ráčili a tímto listem dáváme sami od sebe, erbuov našich, pánuov a držiteluov panství Přerovského, však na takový spuosob: že též měščané naši Přerovščí i všecka obec povinni sou a budou na budoucí časy nám neb potomkuom našim pánuom a držitelóm panství Přerovského platu dávati s toho gruntu Kačična rybníkem zatopeného na každý rok vždy o svatém Martině puol druhé kopy groší českých, počítajíce za každú kopu šedesáte groší bílých, a za každý groš sedm peněz bílých počítajíc. A tak ten svrchupsanej plat nám spravujíce neb potomkóm našim, budou moci s tím Kačičnem rybníkem zatopeným činiti, což by se jim kolivěk zdálo a líbilo, jako s svajm vlastním, bez překážky nás svrchupsaného Viléma z Pernšteina i potomkuov našich, pánuov a držiteluov panství Přerovského.

Také jakož sou starší Přerovští to svrchupsané pastvisko jménem Kačično s vuolí naší rybníkem svejm zatopili a ujali tak pod ten plat, jak nahoře psáno stojí, kterajžto plat sou prve Předmostščí dávali z téhož Kačična, za kteréžto pastvisko starší Přerovščí Předmostským sou oddali třinácte louček na Lípovej, z kterýchžto louček nám jest přicházelo platu a ouroku ročního jedna kopa groší českých a jeden groš bílý; a ten plat svrchupsaní měščané naši Přerovščí též sou na se vzali, a nám jej povinni sou a budou dávati a platiti na každý rok kopu groší a jeden groš bílý tak podle zapsání register hlavních, nám i budoucím potomkóm našim, pánuom a držitelóm panství Přerovského na budoucí časy. A tak ten plat obojí svrchupsaní nám platíce též svrchupsaní měščané naši Přerovščí již toho svrchupsaného Kačična užívati budou moci, jakž se jim zdáti a líbiti bude, však bez přivěčování platu od nás a od budoucích potomkuov našich na budoucí časy. Také z ostatku těch louček, což nám platu z nich přicházelo a přicházeti jmá, jmenovitě padesáte groší bílých, ten svrchupsaný plat lidé naši Předmostščí povinni sou a budou nám i potomkóm našim spravovati vždycky jednou v rok, tak jakžto rajistry hlavními Přerovskými zapsáno jest, tak podle smlouvy, kterouž mají mezi sebou s měščany Přerovskými našimi.

Tomu na potvrzení a lepší jistotu my svrchupsaný Vilém z Pernšteina oc svú vlastní pečet dali sme přivěsiti k tomuto listu, slibujíce jim sami za se i za své budoucí potomky to všecko, což se v tomto listu píše, zdržeti a zachovati na

budoucí časy beze všeho porušení. Jenž jest dán a psán na Tovačově v středu na den svatého Urbana léta Páně tisícího pětistého devatenástého počítajíce.

Listina pergamenová s visutou pečetí.

1056.

Jan starší Otmar z Holohlav prodal dědictví své: v Skřivanech dvůr popl. s popl., ves celou a dvory kmecí s pl. pusté i osedlé, v Podolibech 12 gr. č. platu ročního holého bez panství, Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině za 1350 ſſ gr. pr. č. Stalo se leta B. 1519 v pátek po sv. Vítě [17. června]. DZ. kvat. č. VI. fol. C 7.

1057.

Vilím z Pernšteina rozmnožuje nadání klášteru sv. Františka v Pardubicích a určuje, že týž klášter také za pohřeb rodu Pernšteinského sloužiti má.

Na Pardubicích 1519, po 15. srpnu. — Arch. zem. v Brně, Chaos Pešinianum p. 407.

Já Vilím z Pernšteina a na Helfenšteině vyznávám tímto listem přede všemi, kdož jej uzří anebo čtouci slyšeti budou: Jakož jsem v městě svém Pardubicích klášter založil a ten dělám ke cti a chvále Pána Boha všemohoucího a rodu svému, ač milý Pán Bůh ráčí příti toho, ku pohřebu, kteří tu se chtí klásti, toho vůli jmíti budou; neb pohřeb svůj dědičný od starodávna v markrabství Moravském máme, jménem v Doubravníce u Peršteina, a tento jest v království Českém ode mne Viléma z Pernšteina založen, též ku pohřebu také rodu svému. Pak uvedl jsem tu kněží řeholi svatého Františka, že jich má šest ustavičně býti, kteříž by mše sloužili, a těm jsem k živnosti jejich dal sto kop míšenských na penězích, kteréž jim mají vydávány býti, jakž list ten, kterýž jsem jim na to dal, šířeji to v sobě ukazuje a zavírá, jak se mají potomci moji k nim v tom zachovati.

Pak pro lepší jejich živnost, aby mohli sobě chleb a pivo spravovati, ještě jim přidávám dvadceti kop míš. nad prvních sto kop, aby jim vycházely o svatém Jiří deset kop a o svatém Havle deset kop při prvních penězích, co jim má vydáváno býti; a to jim jmá tak držáno a vydáváno býti pod těmi pode všemi pokutami, kteréž jsou v prvním listu položeny, též ty pokuty pro tuto svrchupsanou summu aby byly, jestližeby se jim kdy tomu dosti nestalo po mé smrti, ale bohdá díti se bude. Také oni nemají se v nic dlužiti k žádnej věci na ten klášter, ani na žádnou věc, než jestli že by kvardián měl změněný býti a jiný místo něho usazen, tehdy vždy beze všech dluhův aby jeden po druhém se v to uvazoval, žádných dluhův nenechávaje, a na ten spůsob to jim jmá vydáváno býti. A oni také již mají péči míti o klášteře, i k tomu jich domu aby se potřeb přičinilo krejti, a k chvále Pánu Bohu i jim také ku potřebě, a to s radou a s vólí těch, kdož klášter opatrují aneb opatrovati budou, kdož by co pro jméno boží poručil k tomu klášteru, aby to nikam jinam obraceno nebylo.

Tomu na svědomí a věcí svrchupsaných potvrzení a pevné držení já svrchupsaný Vilím z Pernšteina svou vlastní pečet rozkázal jsem přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na Pardubicích, po nanebevzetí panny Marie rodičky boží léta od narození syna božího tisícího pětistého devatenáctého.

1058.

Smlouva mezi paní Bohunkou z Pernštýna a synem jejím Janem z Lipého o vydávání věna jejího, potrav i svrškův.

Na Mor. Krumlově 1519, 27. října. — Orig. arch. kap. Pražsk. Lit. Z. Scr. I. fasc. I. n. 5.

Leta Páně tisícího pětistého devatenáctého, ve čtvrtek před svatým Šimonišem a Judú, na Krumlově stala se jest smlúva celá a dokonalá a srovnání mezi urozenú paní paní Buohunkú z Pernštejna a urozeným pánem panem Janem z Lipého, najvyšším maršálkem královstvie Českého, synem svrchu psané paní Buohunky, a to taková:

Napřed co se věna paní dotýče, že svrchupsaný pan Jan paní vydávati má čtyrysta kop grošuov českých na penězích bílých, a to na tyto časy: na svatý Jiří najprv příští pod datum smlúvy této dvě stě kop grošuov svrchupsaných, a hned potom na svatý Václav též najprv příští druhých dvě stě kop grošuov, a tak potomně na ty časy svrchupsané ta suma vydávána paní býti má dotud, dokudžby paní Buohunka panu Janovi puol leta napřed dáti věděti neráčila, anebo jestližeby pan Jan té sumy paní Buohunce vydávati neráčil, též puol leta napřed paní Buohunce věděti dáti má, aby věno své vyzdvihnouti a opatřiti ráčila. A kdyby paní věno své vyzdvihnouti ráčila, tehdy nahořepsaný pan Jan nebude víc povinen sumy peněz, totižto čtyry sta kop grošuov, a jiných věcí vydávati. Také čtyry dreilinky vína po datum smlúvy této každý rok paní Buohunce pan Jan vydávati má. A jestliže by paní Buohunka byt svuoj v domě svým v městě Krumlově míti ráčila, tehdy pan Jan chléb a pivo, cožby potřeba byla na tu čeleď, kterúžby paní při sobě míti ráčila, vydávati má; a také ryby, cožby potřebí bylo, paní se dáti má. A jestliže by paní byt svuoj na jiném místě míti ráčila, chleba, piva i ryb nebude potřebí vydávati, kromě ščik, což by slušného bylo, ku potřebě paní dávati má. Než kterúžby čeleď paní v domu svém tu v Krumlově bez přítomnosti své nechati ráčila, těm pan Jan chleba a piva dávati má, pokudžby těch vosob potřeba ukazovala. Což se svrchkuov dotýče těch, kteréžby paní Buohunce příslušely, ti svrchkové všickni aby popsáni na cedulích řezaných byli, a z těch svrchkuov což paní Buohunka na tento čas vzieti ráčí, toho vuoli má. A jiného všeho při panu Janovi synu svém nechati ráčí do vuole své. A kdyby kolivěk paní Buohunka k těm svrchkuom sáhnúti ráčila, ti svrchkové paní podle ceduli svrchu jmenovaných vydáni býti mají.

Tomu na svědomí my svrchujmenovaní Buohunka a Jan své vlastní pečeti k této smlúvě přitisknúti jsme rozkázali; a na svědomí připrosili jsme urozeného pána pana Václava z Lomnice a na Náměšči, a urozených vládyk Oldřicha Březnického z Náchodu a na Dunajovicích, Jana Plzáka ze Zdenína, Adama Polického z Beřkovic a na Polici, že sú své pečeti k této smlúvě podle nás přitisknúti dali; jenž jest dána a psána léta a dne nahořepsaného.

1059.

Přípis listu od paní Bohunky z Pernštaina panu Vilémovi z Pernštaina ɔc, což se jejího držení Sádku dotýče.

Na Třebíči 1519, 28. listop. — Cod. Pernst. Frant. mus. Brn. f. 86.

Jaa Bohunka z Pernštaina vyznávám . . . jakož k žádosti mé urozený pán pan Vilém z Pernštaina a na Helfenšteině, pan otec muoj milý, ráčil mi postoupiti Sádku, zámku svého dědičného s jeho příslušenstvím, což k němu přísluší, k bytu mému, i s tou vsí také Šemikovici, což tu jmaa, ježto k Sádku to nepřísluší, (kromě lesu Slavického, kterýž se chová pro potřebu města a neprodává se nikdaa), abych toho spravedlivě k tomu zámku užívala na tento zpuosob: když by mi dal urozený pán pan Vilém z Pernštaina a na Helfenštaině, svrchupsaný pan otec muoj milý, ½ léta napřed věděti při s. Václavě aneb při s. Jiří, abych JMti toho zámku zase s tím se vším, s čímž mi JMt ráčil jeho postoupiti, v tom polouletí postoupila, vyberouc sobě duochody, kteříž by na toho ½ léta přišli. Pakli by svrchupsaný pan otec muoj milý nedal mi věděti, a v tom naň pán Buoh smrt dopustiti ráčil, jehož pane Bože ostřez, tehdy ráčil mi ho tak postoupiti, abych jej držala do stavu svého proměnění; a pakli bych stavu svého neproměnila, tehdy do svej smrti abych jej držela a toho užívala spravedlivě, však na ten zpuosob: ten zámek aby vždy otevřín byl panu Janovi z Pernštaina, bratru mému milému, k jeho potřebě, aneb jeho dědicuom mužského pohlaví, jakožto zámek jeho i jeho dědicuov dědičný. A což by mi kolivěk bylo postoupeno na zámku neb ve dvoře neb v rybnících, s tím takéž zase mám postoupiti. A tomu všemu slibuji dosti učiniti.

Tomu na svědomí pečet svou vlastní k tomuto listu dala sem přivěsiti; a pro lepší svědomí připrosila sem urozených pánuov, pana Jana z Lippého, najvyššieho maršálka království Českého, syna svého milého, a pana Burjana z Waldšteina a na Brtnici, pana Markvarta Valeckého z Mírova a na Miroslavi, pana Adama Polického z Backovic a na Polici, že sou pečeti své vedle mee k tomuto listu přivěsili, sobě a erbuom svým bez škody. Jenž jest dán a psán na Třebíči v pondělí před s. Ondřejem léta Páně M°V^C^XIX° počítajíce.

Výtah AČ. VI. 547 č. 415.

1060.

Vilím z Pernšteina vyznává, že poslední pořízení o statcích svých z radnice Starého Města Pražského vyzdvihl a jiné tam položiti dal.

1520, 10. ledna. — Orig. arch. kníž. z Lobkovic v Roudnici.

Já Vilém [z Pernštaina na Helfenštaině] vyznávám tímto listem přede všemi, kdož jej čísti neb čtouc slyšeti budou: jakož jsem byl položil p[oručenst]ví druhé na rathouzi Pražském skrze urozené vládyky pana Jana Hlavsu ɔc a pana maršálka starého ɔc: to poručenství dnes, jakož datum v tomto listu ukazuje, jsem vyzdvihl od pánuov Pražan, a jiné na to místo poručenství druhé jsem položil také dnes, skrze urozené vládyky Bohuslava Běškovce z Běškovic ɔc, Čeňka Pařízka z Pařízku ɔc, Mikuláše Tumpergara z Nové Vsi, služebníky své, a Pavla z Hory Obřanské, písaře svého. Tomu na svědomí vlastní pečet svou k tomuto listu jsem rozkázal přitisknúti. Jenž jest psán a dán v úterý v ochtáb Tří svatých králuov léta Páně M^o^V^C^XX^o^.

Přitisknutá pečeť úplně zachovalá.

1061.

Vilím z Pernšteina obnovuje a rozmnožuje obyvatelům horního města Přerova udělené jim svobody.

Na Mor. Krumlově 1520, 18. února. — Arch. zem. v Brně, Pam. kn. Tovač. f. 174.

Vilém z Pernšteina . . . že sou předstoupili před nás měšťané naši horního města Přerova, věrní naši milí, a žádali sou nás s snažností pokornou, abychom jim list předkóm jejich od nás při osazování toho města danej obnovili, a v některých artikulích proměnili a stvrditi ráčili. A my znamenavše jejich snažnou a slušnou žádost, listu prvního ohledavše a považivše, že ten list již v některých artikulích z hodných příčin obnovení potřebuje, a vzváživše, kterak by ti měšťané i s potomky svejmi nejužitečněji živnosti své vésti a provoditi mohli, z milosti naší tímto listem svobody dolepsané jim obnovujeme a některé znovu nadáváme sami od sebe i od erbuov svejch a držiteluov našich pánuo Přerovských.

Item nejprve k těm domům na horním městě Přerově vystavěnejm a osazenejm dali sme ostrov k zahradám, každému domu díl, kterýžto ostrov oni sami mezi sebou rozdělili na zahrady; ješto ten ostrov za předkuov našich dán jest od obce Přerovské k opravování stavu u mlejna, a my místo toho ostrovu dávámy k témuž stavu dříví z lesuov našich Přerovských.

Také ti měšťané v tom městě platu ročního budou povinovati dávati z domuo svých největších po čtyřech groších mince obyčejné berné, a z menších domuo, jak který zaměsknává, a to dvakrát v roce; i toho platu my nechtíc sobě kořistovati, oddali sme jej a oddáváme městu tomu i vší obci Přerovské, jejich všech v tom

dobré a užitečné obmýšlejíce, tak aby oni ten plat dadouce, všech svobod a vejsad jim od starodávna nadanejch užívali a užívati mohli, jako někdy předkové jejich, i u pastvách, v lesích, v řekách i v jinejch ve všech věcech obecních. A také bylo-li by jakejch oprav při tom horním městě potřebí, jako při mostech, branách, při cestách aneb při kterýchkoli potřebách, to vše má z pokladnice obecní děláno a opravováno býti, jako i při městě dolejším.

A jakož sou ti měšťané v prvním listu osvobozeni byli od hlásek obecních, toliko bylo-li by potřeba, aby oni ponůcku nad hlásnejmi drželi: i poněvadž již podle měšťan dolních na hlásky obecní dávají a dávati mají při každém svatým Václavě, každej, jakž kdo sedí, po groši, tehdy tej ponůcky i všech hlásek prázdni budou na budoucí časy. A když by přišla potřeba časuo nepokojnejch a nebezpečnejch, a na branách že by stávali a je osazovali: tehdy měšťané horního města majíce jednoho branného k odmykání a zamykání, více nebudou povinovati.

A jestližeby kdy vojna přišla, ti lidé v tom horním městě nemají nuceni býti, aby sami svými osobami na vojnu měli jeti aneb táhnouti, než podle měšťanuov dolních, což by oni sadili na se podle platuo starodávních, tito také podle platuo, kteréž z svejch domuo dávají, povinovati jsú ku pomoci dáti.

A to učiníce, což se svrchu píše, více nejsou povinni pánu ani obci žádnejch platuov, robot, honuov ani kterejch jinejch věcí. It. řemeslníci, kteříž v tom městě budou, platuov nám z řemesla nebudou dávati, krom soukeníci od valchování suken, ti nám budou platiti od jednoho postavu po puol groši bílém. A rámy k nabíjení suken budou moci sobě stavěti v místech slunečnejch, a z těch nebudou povinni žádnejch platuo dávati. It. fiedrunk dávámy jim po mlynáři první k valše. It. kováři od brusuo a ševci z stup budou nám platiti. It. ševci, kteří sou neb budou v tom městě, budou nám platiti s těmi ševci dole tak, což přijde jednomu ševci dáti duole, aby dal polovici toho každý švec nahoře; a v trhu i v prodaji aby měli plnou svobodu jako i dolejší.

It. těm všem obyvatelóm v tom městě dávámy svobodu a právo víno šenkovati, piva vařiti sobě, pro čeledi i k šenkování, tak jak na město sluší. Také jim dáváme svobodu, ač by jim byla potřeba, zvláštního míti pastýře z taj příčiny, že se město záhy zamyká, že jej budou moci míti a pásti svobodně v tom poli, kdež stáda obecní pasou.

Což se masnic dotejče, ta jedna nebo dvě v horním městě býti mají, a ten neboli ti masaři všech věcí panských i obecních podle jinejch masařuo odbývati mají.

Také těm všem obyvateluom v tom městě dávámy plnou svobodu a moc, aby mohli statky své dáti, poručiti, komuž by se jim zdálo, buď za zdravého života aneb na smrtedlné posteli, a to beze všelijakých překážek.

Také obmejšlejíc to a chtějíc tomu, aby ti lidé v tom městě lépe seděli

a se živiti mohli, toto jim z milosti naší nadávámy a přidávámy, aby všech jarmarkuov a trhuo i s frejunky užívali i se vším právem, tak jako i dolejší město užívá, podle vejsad starodávních. A jakož tíž měšťané v prvním listu byli sou vysvobozeni a prázdni učiněni ode všech ouřaduov, ta věc jest jim již námi s jejich dobrou vuolí změněna, tak že z nich dva v ouřadě každého léta vsazeni býti mají. A jakož jest z rozkázání našeho na horním městě duom k rathauzu obecnímu spuosoben, v tom se mají starší horního i dolního města scházeti, a tu soudy i jiná rovnání činiti i obecní věci chovati. A jestliže by tíž měšťané piva svá, kteráž by vařili, ven v sudích vystavovali a vyprodávali do vsí našich aneb kdežkoli jinde, od těch nám nebudou povinni mejta dávati ti, kteříž to pivo od nich bráti a voziti budou.

A my Vilém z Pernšteina svrchupsanej nejprve sami za sebe, za erby své a budoucí potomky, pány Přerovské, to všecko, což se v tomto listu píše, slibujeme těm lidem v tom městě nynějším i budoucím ctně a řádně zdržeti a jich v tom zanechati beze všelijakého přerušení. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu a zdržení věcí svrchupsanejch pečet naši vlastní s naším vědomím jistejm a vuolí rozkázali sme k tomuto listu přivěsiti. Jenž jest dán a psán na Krumlově v neděli masopustní léta od narození syna Božího tisícího pětistého dvadcátého počítajíc.

1062.

Vilém z Pernšteina Janovi z Roznberka a na Strakonicích vkládá ve dsky plat na lidech ve vsi Hruškách.

V Brně 1520, 3. března. — DBrn. kv. č. 16. f. 1 b.

Vilém z Pernštaina na Helfenšteině i s svými erby a budúcími potomky Janovi z Roznberka a na Strakonicích, mistru převorství Českého, a knězi Janovi převorovi i všemu konventu domu Strakonického zákona svatého Jana Iherozolimitanského, i budúcím potomkóm mistróm a zákonníkóm téhož zákona deset kop groší českých platu ročního na lidech usedlých a nezávadných ve vsi naší Hruškách, nic sobě tu ani erbóm a budúcím svým nepozuostavujíc, krom tří člověků, s platy a s panstvím, kteréž sobě pozuostavuji, zejména tyto: Václava s puol lánem, kterejž staví, Vaculu s lánem, Jana Sobothu se dvěma podsedky, ten plat svrchupsanej, tak jakž jsme jej jměli, nic sobě tu ini budúcím našim nepozuostavuje ani zachovávaje práva panství ani kterého vlastenství, ve dcky vkládáme a vpisujeme ku pravému jmění, držení a k dědičnému užívání.

1063.

Jan z Lipého činí poručníky statku i dětí svých Viléma z Pernšteina a syny jeho Jana a Vojtěcha.

V Brně 1520, 4. března. — DBrn. kv. č. 15 f. 11 b.

Jan z Lippého, najvyšší maršálek království Českého, činím mocné a otcovské

poručníky i dědicuov svých, ač by mi je pán Buoh které dal, i nápadníky všeho statku svého, kterýž nyní mám aneb potom z daru pána Boha všemohúcieho jmíti budu, nic nevymieňuje, Viléma z Pernštaina na Helfnštaině, Jana a Vojtěcha bratří vlastní z Pernštaina, na takový zpuosob: jestliže by pán Buoh dědice mi dáti ráčil, do let jejich přirozených statek muoj k zpravování a k držení; pakli by pán Buoh dědicuov mých smrti uchovati neráčil, tehdy všecek statek muoj, tak jakž svrchu psáno stojí, při poručnících dědičně zuostati má. Než toto sobě pozuostavuji, jestliže bych dědicuov po sobě nenechal a komu z statku svého poručil listem na pargameně pod pečetí svú a na svědomí čtyř dobrých lidí až do patnásti tisíc, tehdy poručníci moji svrchupsaní aby povinovati byli tomu dosti učiniti.

1064.

Jan a Petr z Kopidlna i Bernart a Hynek z Ziberka zapisují dskami, že za dědictví své Vilémovi z Pernšteina dříve ve dsky vložené svými ostatními dědinami spraviti mají.

1520, 5. března. — Karlšteinský quat. 4 fol. M. 27. DZ. 45. B. 21.

Jan syn někdy Jindřicha z Kopidlna, a oni [sic] Petr odtudž z Kopidlna a bratr vlastní téhož Jana a syn nadepsaného Jindřicha z Kopidlna, a Bernart a Hynek bratří vlastní z Zibergka, synové někdy Bohuslava odtud z Ziberka, majíce leta spravedlivá, pány Jich Mtmi a vládykami na plném soudu zemském daná a vyplněná, přiznali se před úředníky pražskými: Jakož jsou téhož léta a dne ve dsky kladli postoupením Vilímovi z Pernšteina a na Helfnšteině ɔc dědicství jich, které měli po někdy Anně z Sekeřic, mateři jich obojích nadepsaných bratří, v Chrašťanech, tvrz, dvuor poplužní s poplužím a ves celú tudíž a dvory kmecí s platem, s jich příslušenstvím, tak a v témž plném právě i s tou správou, jakož někdy Bohuslavovi z Ziberka a nadepsané někdy Anny mateře jich [sic], podle téhož Bohuslava v prvních Václava z Chvojence K. 25. od Jana Hrádka z Hrádku téhož dědicství dsky plněji svědčí, že oni nadepsaní Jan a Petr bratří z Kopidlna a Bernart a Hynek bratří z Ziberka, všickni čtyři nad tu první správu to dědicství svrchupsané spraviti mají a povinni jsou dědinami jich, kteréž mají neb míti budou, a dále se proti témuž Vilémovi z Pernšteina kupujícímu ve všem zachovati mají a povinni jsou tak, jak smlouva trhová o též dědicství napřed dotčené učiněná ukazuje, v sobě drží a zavírá, bez umenšení. V kvaternu památných desk léta ɔc dvacátého v pondělí po přenesení svatého Václava.

1065.

Smlúva mezi panem Vilémem z Pernšteina a panem Janem z Rožmberka na Strakonicích o ves Přibice.

1520, 16. května. — Cod. Pernst. arch. m. Brna f. 215.

Léta Božieho tisícího V^{C}XX° v středu před Božím na nebesa vstúpením

pan Vilém lidí těch v Hrušce na týž čas a den svrchupsanýmu panu Janovi postúpiti má.

Kdež tuto smlúvu obě strany slíbily sobě zdržeti, nebo podle listu krále Vladislava slavné paměti Uherského a Českého krále k tomu jsú povolení dali urození páni pan Petr starší z Rožumberka ɔc, pan Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský; a já svrchupsaný Ladslav z Štermberka a na Bechyni, nejvyšší kancléř království Českého, pro širší pamět každé straně jednu smlúvu dal jsem sepsanú a pečetí svou zapečetěnú.

Dne 21. září 1520 učiněna směna mezi Janem z Rožmberka, „mistrem převorství českého, knězem Janem z Lomnice, převorem i vším konventem domu Strakonického zákona sv. Jana Jerozolimitánského a mistry zákonníky téhož zákona", a Vilímem z Pernšteina o ves Přibice, kterouž „spraviti a osvoboditi mají vedle obyčeje a práva markrabství Moravského"; začež v rukojemství zastavili Vilímovi z Pernšteina pana Jiřího z Vlašimě na Úsově, podkomořího markrabství Moravského, pana Jindřicha z Lomnice a na Mezeříčí, pana Václava z Lomnice a na Mezeříčí, pana Viléma z Lomnice a na Mezeříčí, pana Jana z Lomnice a na Mezeříčí, pana Vladislava z Lomnice a na Mezeříčí bratří vlastní. (Cod. Pernst. měst. Brn. fol. 219 b; orig. perg. v arch. řádu Maltézského v Praze.)

1066.

Smlúva mezi panem Vojtěchem z Pernšteina na místě pana Viléma z Pernšteina a panem Ludvíkem Zajímačem o zámek Kunštát.

1520, 19. května. — Cod. Pernst. arch. m. Brna f. 213 b.

Léta Páně tisícího pětistého dvacátého tu sobotu po Božím vstúpení stala se jest smlúva a trh celá a dokonalá [sic] mezi urozenými pány panem Vojtěchem z Pernšteina na Hluboké, nejvyšším hofmistrem království Českého, na místě urozeného pána pana Viléma z Pernšteina na Helfenšteině pana otce jeho z jedné, a urozeným pánem panem Ludvíkem Zajímačem z Kunštátu a na klášteře sv. Prokopa z strany druhé, o trh a koupi zámku Kunštátu i s jeho příslušenstvím, tak jakž jest to po nebožčíkovi panu Bočkovi na pana Ludvíka přišlo, a čehož jest v držení a užívání byl a jest, jakž jsou urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině rejstra na to zboží Kunštatské vydána; teež také o Valeč s jeho příslušenstvím, tak jakž jest ji nebožčík pan Hynek Boček z Kunštátu držel, a nyní jak to zboží drží v zástavě pan Jan starší Dubčanský; a to taková, že za zámek Kunštát a za to za všecko, jakž vejše dotčeno jest, což k němu přísluší, svrchupsaný pan Vilém z Pernšteina dáti má puol šestnásta tisícc kop míš., a nad tu sumu zboží Valecké to sobě sám již psaný pan Vilém z Pernšteina od pana Jana staršieho Dubčanského vyplatiti má a tomu všemu dosti učiniti, pokudž smlúva mezi nebožčíkem panem Hynkem Bočkem a panem Janem starším Dubčanským pečetěná ukazuje. Nad to nade všecko tisíc kop šímenských za Valeč s jeho příslušenstvím panu Ludvíkovi Zajímačovi svrchupsaný

pan Vilém z Pernšteina dáti má, a to na takový způsob to všecko platiti má: Předkem pana Ludvíka v desíti tisících kopách míšenských již psaný pan z Pernšteina u paní Bočkové zastúpiti má a zaplatiti, a Valeč s jeho příslušenstvím také, jakž vejš dotčeno, od svrchupsaného staršieho pana Jana Dubčanského sám sobě má vyplatiti podle té smlúvy, kteráž jest mezi panem Bočkem nebožčíkem a panem Janem Dubčanským starším učiněna. A vostatek té summy, to jest puol sedma tisíce kop míš., od tohoto sv. Havla příščího v roce aneb dvě neděli potom již psaný pan Vilém z Pernšteina doplatiti má panu Ludvíkovi Zajímačovi. A na toho puol sedma tisíce kop míš. při svatém Janě nejprv příštím jistotu dostatečnú pan z Pernšteina učiniti má panu Ludvíkovi Zajímačovi z Kunštátu; a pan Ludvík Zajímač z Kunštátu svrchupsanému panu z Pernšteina list správní dostatečný s rukojměmi dostatečnými, tak jakž řád a obyčej v markrabství Moravském, udělati má a to ujistiti tak, jestliže by pan z Pernšteina jakou škodu právem na Kunštátě neb na tom zboží obojím Kunštatském a Valeckém nesl, též také pro jakoužkoli závadu a od kohožkolivěk jestli že by na to zboží Kunštátské a Valecké právem saženo bylo, aby se již psaný pán z Pernšteina mohl na rukojmí těch, kteříž by byli v listu správním, dostatečně hájiti; a ten list správní při sv. Janě nejprv příščím od pana Ludvíka Zajímače panu z Pernšteina dán dokonalý konečně v moc jeho býti má.

Což se svrchkuov dotýče, těch všech podle rejstr, kteréž jsou již psanému panu z Pernšteina na zboží Kunstatském vydána i v nich svrchkové položeni, postúpiti má. Než co se dotýče sanytruov a prachuov, toho všeho svrchupsaný pan Ludvík pánu z Pernšteina nechati má a tím z Kunštátu nehejbati, co jest tu kolivěk zuostalo po smrti nebožčíka pana Hynka Bočka. Pan Ludvík Zajímač svrchupsaného zámku Kunštátu se vším zbožím k témuž zámku příslušejícím podle rejstr již psanému panu z Pernšteina vydaných na to zboží Kunštatské postúpiti má i s těmi svrchky se všemi v rejstřích položenými, sanytry i prachem, kterýž jest tam po smrti nebožčíka pana Hynka Bočka zuostal, svrchupsanému panu z Pernšteina, neb kohož by na svém místě k tomu poslal, a to konečně beze všech odtahuov tu sobotu po Božím těle.

A což se Valče dotýče, tu spravedlnost, kterúž má pan Ludvík k vejplatě toho statku Valeckého po nebožtíkovi panu Hynkovi Bočkovi, všecko právo své při témž času a postupování zámku Kunštátu na již jmenovaného pana z Pernšteina převésti má, a jeho toho všeho zmocniti.

A při postupování téhož zámku Kunstatu lidé téhož zboží Kunstatského mají se k platóm, k robotám i jinejm povinnostem podle rejstr přiznati. Pakli by ti lidé platóm, robotám neb povinnostem jakým odpírali, ježto by to bylo v rejstřích na Kunštát a na to zboží vydaných již psanému panu z Pernšteina položeno a napsáno, tehdá svrchupsaný pan z Pernšteina nemá ani povinen bude, čemuž by lidé odpírali, panu Ludvíkovi Zajímačovi za to platiti.

Což se dotýče platuov a duochoduov, kteříž při svatém Jiří minulém vyjíti měli spravedlivě, jestliže by jich co ještě k vybírání nepřieślo až do postupování Kunstátu, tehda k těm již svrchupsaný pán z Pernšteina panu Ludvíkovi dopomoci má, aby mu dodány byly; než jiní všickni užitkové a duochodové téhož zboží Kunstatského, kteříž po sv. Jiří mají již vycházeti, ti vcele a zouplna k vybrání a k vyzdvižení panu z Pernšteina znostávají.

Což se pak vkladu v desky dotýče nadepsaného zboží Kunstatského a Valeckého, to při času sv. Jana teď nejprv příščího pan Ludvík Zajímač v Olomúci dokonati má a svrchupsanému panu z Pernšteina v desky vložiti.

Než co se Valče a toho zboží dotýče, jestliže k právu Olomúckému nepřísluší, než že přísluší k právu Brněnskému, tehdy nemohl-li by při tom času toho tu v Olomouci pan Ludvík dokonati, a to z příčiny z té, že by ve dcky Olomúcké zboží Valeckého s jeho příslušenstvím nemohl klásti, tehdy hned, když nejprve čas přijde, že by ke ckám Brněnským pan Ludvík mohl, tím neprotahujíce ani prodlévajíce, má hned do Brna, jakž by mu od svrchupsaného pana z Pernšteina aneb dědicuov jeho oznámeno bylo, přijeti a ve cky Valeč i s jeho se vším příslušenstvím, tak jakž jest to nebožčík pan Hynek Boček z Kunstatu držel a nyní pan Jan starší Dubčanský drží, ve dcky beze všeho prodlévání a odporu vložiti.

K tomu já svrchupsaný Vojtěch z Pernšteina na místě pana otce svého za něho slibuji, i já svrchupsaný Ludvík Zajímač z Kunstátu též slibuji, že se tomu všemu dosti státi má, což v té smlúvě sepsáno jest, a to všecko že sobě právě, věrně a křesťansky oboje strany zdržeti a zachovati máme a smlúvě této dosti učiniti.

Tomu na svědomí my svrchupsaní Vojtěch z Pernšteina a Ludvík Zajímač z Kunstátu sekret a pečeť svú dali jsme přitisknúti dobrovolně k této smlúvě; a připrosili jsme urozeného pána pana Jaroslava z Šelnberka a z Kosti, najvyššího komorníka království Českého, a urozeného vladyku pana Ctibora Dřevčického z Sadomíře a na Dobrým [sic], že sou pečeti své k této smlúvě na svědomí přitiskli, sobě a erbuom svým bez škody.

Dne 29. června 1520 dal Jan Zajímač z Kunštátu a jistcové jeho Jan z Kunštátu a na Rožnově, Jindřich z Lompnice a Mezeříčí, Smil Kuna z Kunštátu a na Lukavě, Václav z Lompnice a na Mezeříčí, Vilém Kuna z Kunštátu a na Vyzovicích, Vilém z Lompnice a na Mezeříčí, Ladslav z Lompnice a na Mezeříčí, Jan z Lompnice a na Mezeříčí, Zdeněk z Lompnice a na Mezeříčí Vilémovi z Pernšteina list správní na Kunštát a ves Valeč.

1067.

Artikul z obdarování vysoce urozeného pána pana Viléma z Pernšteina, nejvyššího hofmistra království Českého, dědičného pána města Pardubic, témuž městu mezi jinými milostmi v něm obsaženými daného vytažený, co se kněží dosazování dotejče: „Také od nás i od

budoucích pánův a držitelův Pardubských v tom nemá se jim žádná překážka díti, což se kněží dávání dotýče k té faře a k tomu kostelíku v špitále, jakéž na té faře mají kněží míti, kteříž rozdávají tělo a krev pána Krista pod spůsobem dvojím z víry, že při tom mají zachováni býti, aby tu ti kněží té strany bývali v té faře, a oni aby je sobě svobodně jednati mohli, bez překážky naší i budoucích pánů a držitelův Pardubských; a tak ti kněží aby se beze všeho hanění zachovali a slovo Boží kázali bez hanění, jakož pak o tom v zřízení v království Českém. Kteréhožto listu a obdarování datum na Pardubicích ten pátek před sv. Janem Křtitelem božím léta od narození syna Božího tisícého pětistého dvadcátého počítajíc" (22. června 1520.) Op. arch. arcib. v Praze. Rec. 1614.

1068.

Druhé poslední pořízení Vilíma z Pernšteina, kterým mění některá ustanovení prvního svého kšaftu.

Na Pardubicích 1520, 5. září. — Orig. perg. v kníž. arch. Roudnickém.

Ve jmeno boží amen. Já Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, jakož jsem udělal poručenství o statku svém, kteréhož jedno leží zde v Čechách v Praze na rathouzi, a druhé v Brně na rathouzi, na mocné listy královské, při tom sobě to pozuostaviv, abych moc měl, v své živnosti ta poručenství změniti aneb zkaziti, když by mi se zdálo, aneb víc přičiniti jiných poručenství; pak z milosti boží jsa při rozomu, toto poručenství jsem učinil a v něm některé artikule jsem změnil, kteréž v prvním poručenství jinak jsú stály; i chci tomu, což jsem kolivěk změnil a v tomto poručenství jinak napsal, aby to poručenství od synuov mých držáno bylo v těch artikulích, kteréž jsem změnil, a též i v dílčích listech co jsem změnil. Než ono poručenství stuoj tak ve všem, jakož jsem prvé zřídil, krom těch artikuluov, kteréž jsem změnil tímto poručenstvím v prvním poručenství, ti nemají moci žádné.

Item najprvé tomu chci a tak aby Jan a Vojtěch synové moji se zachovali po mé smrti: Item díl český, keryž se jest dostal Vojtěchovi synu mému, i s tím se vším, což jsem přikoupil od pana Haška za VII^M ſſ^ß míšenských při kupu Bydžova i s Bydžovem; it. to, což jsem kúpil u Litoborského ty vsi, it. od pana Haška Sloupno, it. Šaplavu od Kotlovcuov, it. Vysočany, it. Zachrašťany, it. Křivany, it. Smrkovice s jich příslušenstvím, it. Chudonice, to všecko zuostaň při Vojtěchovu dílu.

It. což se Lantškrúnu a Lantšperku dotýče, kteréž se synóm mým po ženách dostaly, jakož jsem o tom byl položil v dílčích listech, a i přídavek položil v nich, co měl, co jměl [sic] moravský díl českému dílu přidati a na jaký zpuosob, to všecko v nic již obracuji, tak aby nic povinen nebyl moravský díl českému přidávati, než těmi zámky se dělte, ač co komu spravedlivě přislušeti bude; než v dílčích listech ti artikulové o ten přídavek aby žádné moci již neměli, poněvadž já více statku nad jejich první rozdělení, kteréhož mi pán Buoh z milosti své popříti ráčil, přidávám tímto kšaftem k českému dílu. Item Kunstat, kterýž jsem přikúpil od pana

35*

Zajímače, ten přidávám k českému dílu s jeho příslušenstvím se vším, což k němu přísluší, krom Valeckého zboží.

It. což se dílu moravského dotýče, kterýž se jest Janovi dostal, synu mému staršímu, stojí v prvním poručenství: Vojtěchovi synu mému zámek Židlochovice s některými zbožími, to všecko Janovi již zuostaň, což Vojtěchovi v Moravě v prvním poručenství světší [sic], při jeho dílu, poněvadž jsem Vojtěchovi Bydžov i s tím, což jsem k tomu přikúpil, k jeho dílu i jiná zboží přidal.

It. toto znamenitě vymieňuji, aby Jan syn muoj Vojtěchovi synu mému vždycky každý rok vydával X dreylinkuov vína v své obecné dreylinky, tak jakž v Brně dreylinci jsou, a zejména aby jemu dával z Nosislavě dva dreylinky, z Blučiny dva dreylinky, z Bojanovic I dreylink, [z] Židlochovic I dreylink, a vostatek, to jest IIII dreylinky, aby jemu dával z Nikulčic a z Chřepic, z Medlova a z Kádova a z Němčic. A Vojtěch s svým nákladem má ta vína z těch míst bráti a vésti, kamž se jemu zdá, a Jan jemu fuorou žádnou povinovat není. A pakli by kdy Jan aneb dědici jeho tu sumu vína chtěli splatiti a jí nevydávati Vojtěchovi aneb dědicuom jeho, těch desíti dreylinkuov vína, za to aby dal Jan aneb jeho dědicové Vojtěchovi aneb jeho dědicóm puoltřetího tisíce kop míšenských; a tu sumu dadúc, nebudú povinni víc vína vydávati.

It. také což se Valeckého zboží dotýče s jeho příslušenstvím, kteréž jsem kúpil od pana Zajímače, toho nechávám při Jana syna svého dílu moravském. It. což se Prus toho zboží dotýče, kteréž jsem přikúpil od Jana Kobíka, toho také všeho nechávám při Janově dílu, syna svého, při moravském, s jeho příslušenstvím. It. což se Bohnínova dotýče s jeho příslušenstvím, kterýž jsem také přikúpil, toho také nechávám při Jana syna svého dílu moravském, jakož ve dckách jest.

It. kdež jsem také v kšaftu svém byl položil, aby se po mej smrti koberci a čalúny a štandlemi dělili, to již též ruším tímto kšaftem; než co na kterém zámku, kteří kterému dílu jsou, buď v Moravě neb v Čechách, bude kobercuov, čalúnuov i štandlí, to aby při tom zámku zuostalo, a naprosto o žádné svrchky aby se nedělili; než co při kterém zámku svrškuov bude, k českému neb k moravskému dílu, to při každém zámku aby zuostalo. Krom stříbra byla-li by která má po mně, ješto bych jim jich prvé nedal, aneb jich sobě sami nekúpili, ješto by po mně zuostala byla, kterýchž bych žádnému neporučil listně [sic] aneb ústně, tak jakž kšaft muoj první ukazuje, jak mohu a moc mám poručiti, na kterémž by koli zámku zuostala, na moravském neb na českém, o to aby se rovně rozdělili. Též zuostali-li by jací zlatí neb groši po mně neb peniezi, též o to aby se rovně rozdělili. Než dluhy mé všecky v Čechách i v Moravě i jinde, kteříž by zuostali a kterými jmény mohli se jmenovati, ty aby též zespolka zaplatili rovně, též jako v prvním kšaftu stojí o tom psáno.

It. což se statku mého toho dotýče, kterýž jsem panu Janovi maršálkovi zavázal, ten tak při prvním poručenství zuostaň na ten zpuosob, jakž jemu svědší, jestliže bych toho jinak nezměnil; a jestli by kdy na mne neb na vás přišel ten statek muoj, tak jakž muoj kšaft první o tom svědčí, o ten se rovně rozdělte; jakož jest i dckami zavázal pan Jan maršálek nám, a co jest sobě pozuostavil, že muož poručiti do jmenovité sumy, komuž chce co, to zespolka zaplaťte, i jiné, což byšte spravedlivě jměli zaplatiti z toho statku po něm a zaň. It. co se statku páně Janova maršálkova dotýče, kterýž mi jest nápadem zavázal, přišel-li by na mne, jak bych o tom rozkázal, tak se staň. Pakli bych nic nerozkázal, tím se rovně rozdělte. Ale bohdá toho pán Buoh uchovati ráčí pana maršálka, a že on jeho bohdá sám užívati bude a dědicové jeho po něm, ač mu je pán Buoh dá.

It. což se rybníkuov dělání dotýče na kterémžkoli dílu, buď v Čechách neb v Moravě, u Pohořelic neb jinde, kde by se koli zdělaly, a pán Buoh dáti to ráčil, ti při každém dílu zuostaňte, tak jakž zděláni na kterémžkoli dílu budú.

It. což se Bělee a Slapanova dotýče s jeho příslušenstvím, ta při Janovu dílu zuostaň k Pernšteinu, ač jí neodbudu.

It. jakož jsem dceři své poručil, paní Bohunce, XII^{M} ſſ míšenských, aby jí po mé smrti synové moji dali, jakož kšaft to první sám v sobě ukazuje, a dokud by jí těch XII^{M} ſſ míšenských nedali, aby jí dávali II^{C} ſſ grošuov českých, to jest IIII^{C} ſſ míšenských: již to v nic obracuji, aby jí povinni nebyli jich dáti, než toliko summu aby jí dali, tak jakž první kšaft o tom svědší na ty časy.

It. což se paní Machny Žerotínské dotýče, což jí v prvním poručenství mém stálo, z toho již nic nebuď, to také v nic obracuji, poněvadž jest umřela.

It. což se pana Hynka Bočka ujce mého dotýče, což jemu v prvním poručenství stojí, také to v nic obracuji, a to zuostaň při paní Bohunce, ač by pán Buoh to dopustil tím pořádkem prvního poručenství, ale prvé nic.

It. což se kláštera Doubravnického dotýče, jakéžkoli kněží Janovi zdá se po mej smrti tam uvésti, méně aby jim dáváno nebylo, než podle prvního poručenství sto kop míšenských k těm desátkóm; a budú-li světščí kněží, aby na to méně dvú kněžích tam neuvodil světských; a rector aby tu byl a škola, aby pacholata se učily. Ale tej sumy nic, těch sta kop ani desátkuov neujímati jim, než vždy úplně vydávati. Pakli muož víc kněží býti, to buď při tvé vuoli, než peněz jim ať se nic neujímá na ty kněží a na tu školu, v mé živnosti ani po mé smrti.

It. jakož jsem v prvním poručenství zavázal, do špitále Křižanovského aby dáváno bylo X ſſ míšenských, pak tímto kšaftem rozkazuji a chci, aby tak bylo pod pokutú prvního poručenství, která na to uložena jest, aby dáváno bylo XX ſſ míšenských a méně nic; a ten pořádek aby při tom zachován byl, kterýž při špitáli Doubravnicském zachován býti má, i při jiných špitálích.

It. jakož jsem také v prvním poručenství zavázal a zapsal do Pardubského kláštera sto ſſ míšenských aby dávali: pak již tímto kšaftem a poručenstvím rozkazuji pod pokutami prvního poručenství, aby méně dáváno nebylo než sto ſſ a XX ſſ míšenských, aby na to živi mohli býti. A za to hned Vojtěcha prosím i přikazuji, aby jinak nebylo na budúcí časy, a také na to i list mají ode mne.

It. za to prosím Jana syna svého, že na to pomnieti bude, aby v Židlochovicích špitál udělal pro chudé, a ten špitál i ty chudé tak opatřil, aby živnost jmíti mohli slušnú. A což jim koli uděláš, sobě víc uděláš, nežli jim. Neb ta věc stojí v prvním kšaftu Vojtěchovi, ale již poněvadž jsem to změnil o Židlochovice, a tobě se dostaly, ty aby to učinil, ač mně toho pán Buoh za mee ještě živnosti dáti neráčí, abych sám to udělal.

It. což se Doubravnicského kláštera dotýče, jakož v prvním poručenství stojí, aby jej synové moji zespolka opravovali: pak prostě aby Vojtěch syn muoj do desíti let vždy každý rok sto kop míšenských naň dal na stavení a na opravu, a Jan z svého dílu též do Xti let každý rok sto kop míšenských. A Jan k tomu dílu a stavení aby přihlédal a to opravoval, aby se udělal a opravil na místo, jako sluší, a cihlú přikryl. Pakli by kdy z dopuštění božího ten klášter zšel a přišel k jaké zkázi [sic] jakžkoli, tehdy Jan a Vojtěch synové moji aneb potomci jich ten klášter aby zase stavěli a opravovali, dokudž by jeho zase na místo neudělali; a na to dílo vždy český díl k moravskému dílu aby dal sto ſſ míšenských, tak jakž nahoře psáno stojí, do Xti let, ač by toho potřeba byla.

It. což se Jakuba ze Zlivie, služebníka mého, dotýče, jakož jsem jemu v prvním kšaftu zavázal šest set kop míšenských aby jemu dáno bylo, pak ještě aby mu přidali dvě stě kop míšenských k tomu, aby bylo VIII^{C} ſſ míšenských; a z člověčenství aby napomínán nebyl, neb jsem já jej propustil z člověčenství po smrti mé, kdyby mne pán Buoh uchovati neráčil, aby svoboden byl a sloužil, komu se jemu zdá, bez překážky; a počtuov žádných žádnému aby nečinil, neb mně počty samému dělá z každé útraty: v tom hned prosím, aby tak zachován byl.

It. což se Pavla z Hory Obřanské dotýče, služebníka mého, neuchoval-li by mne pán Buoh smrti, tomu abyšte dali sto ſſ grošuov v roce po mé smrti.

It. Lancmanovi sirotku mému abyšte dali též v roce po mé smrti sto ſſ míšenských, a k tomu aby sloužil, komu chce z vás, a dobře abyšte jemu činili.

It. což se Jana Vahanského, služebníka mého, dotýče, kterýž mi také z své mladosti slouží, jakož jsem v prvním kšaftu napsal, žádaje vás, abyšte jemu dobře činili po mé smrti a jeho neopúštěli, i ještě za to prosím i přikazuji, při kterémžkoli bude, aby jeho neopúštěl a dobře jemu činil, i ten také, u kteréhož by nebyl, neb u kteréhož koli bude, jako by u obú byl, jestliže spolu bratrsky a věrně budete.

It. také sobě tuto moc ještě zvláště pozuostavuji, jestli bych co v tomto po-

ručenství chtěl opraviti a jinak změniti aneb i v prvním poručenství též, abych toho moc a vuoli měl; a nad to chtěl-li bych jaké poručenství ještě udělati, a bylo toho potřeba, toho též abych vuoli jměl; aneb jestli bych bez poručenství komu co poručil listem svým aneb na svědomí dobrých lidí dvú neb tří pečeti byly a má pečeť též, aby moc to jmělo, jako by v poručenství a kšaftu psáno stálo v tomto.

Tomu na potvrzení a lepší jistotu já svrchupsaný Vilém z Pernšteina na Helfenšteině svú vlastní pečet jsem k tomuto mému poručenstvie přivěsiti rozkázal; a pro lepšie svědomí připrosil jsem urozených pánuov, pana Jindřicha Šťastného z Waltšteina a na Rychmburce, pana Haška Zvieřetického z Wartmberka a na Smidařích, pana Slavaty z Chlumu a na Košmberce, a urozených vládyk, pana Petra Příbka z Otoslavic a na Březoviciech, pana Václava Opršala z Žher a na Čejevicích, pana Bohuslava Běškovce z Běškovic, že jsú své pečeti podle mé přivěsiti dali k tomuto mému poručenství, sobě a erbóm svým bez škody.

Dán a psán na Pardubicích v středu před Narozením panny Marie, léta Páně tisícieho pětistého dvadcátého.

(In tergo:) Poručenstvie druhé JMti pana Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině, kteréž udělati ráčil léta Páně tisieciého pětistého dvadcátého v středu před Narozením panny Marie ɔc. — Listina pergamenová se 7 visutými pečetmi úplně zachovalými.

1069.

Vilím z Pernšteina činí směnu s Janem z Rožmberka o 10 kop gr. č. ročního platu na vsi Hruškách a za 400 kop gr. č. k tomu přidaných na ves Přibice.

V Brně 1520, 21. září. — Orig. arch. Maltánů v Praze.

Vilém z Pernšteina ɔc, že s dobrým rozmyslem a přátel svých radú směnu a freimark učinili jsme a mocí listu tohoto činíme o deset kop grošuov českých platu ročního na lidech usedlých a nezávadných ve vsi naší Hruškách s urozeným pánem panem Janem z Rožumberka a na Strakonicích, mistrem převorstvie českého, a knězem Janem převorem i vším konventem domu Strakonického zákona sv. Jana Jerozolimitánského i s budúcími potomky, mistry a zákonníky téhož zákona, nic sobě tu ani erbuom a budoucím svým nepozuostavujíc, krom tří člověků, s platy a panstvím, kteréž sobě pozuostavujem, zejmena tyto: Item Václava s puol lánem, kterýž staví; it. Vacula s lánem, it. Jan Sobota se dvěma podsedky; a k tomu čtyři sta kop grošuov českých na drobných penězích svrchupsanému pánu jsme přidali, zúplna a docela v jeho moc položili a vyplnili.

Za kterýchžto deset kop grošuov platu ročního svrchu psaného a čtyři sta kop grošuov českých k tomu přidaných již jmenovaný pan Jan i všecek konvent domu Strakonického dal jest nám svú vlastní a dědičnú ves Přibice i s kostelním podacím, tak jakž list správní od svrchu psaného pána nám udělaný na to v sobě šíře ukazuje a zavírá.

A protož já svrchu psaný Vilém i s svými budúcími potomky ten plat svrchu psaný, tak jakž jsme jej sami jměli, tu sobě ani budúcím našim nic nepozuostavuje ani zachovávaje práva, panství ani kterého vlastenstvie, než to všecko dali jsme a postúpili směnú svrchupsanú nahoře psanému panu Janovi z Rožumberka i tomu konventu domu Strakonického nynějším i budúcím. Kterýžto plat máme a slibujeme i s budúcími svými potomky spraviti a osvoboditi vedlé obyčeje a práva markrabství Moravského. A za to v rukojemství zastavujem svrchu psanému panu Janovi a převoru i konventu často psanému nynějším i budúcím urozené pány Arkleba z Boskovic na Vranově, hajtmana markrabstvie Moravského, Albrechta z Lichtmburka a z Bítova a na Hostini, Krištofa z Boskovic na Třebové, Markvarta Valeckého z Mírova na Miroslavi, Adama z Backovic na Polici, Viléma z Vickova na Čelechovicích ɔc . . Ležení v městě Brně. Tomu na svědomí my jistec i my rukojmie svrchu psaní své vlastní pečeti k tomuto listu dali jsme přivěsiti. Jenž jest dán a psán v Brně v pátek na den svatého Matúše evangelisty léta páně tisícého pětistého dvacátého počítajíce.

Veškeré pečeti dosti dobře zachovalé. — Srv. vklad výše str. 269 č. 1062, smlouvu obojstrannou str. 270 č. 1065, a výtah ze správního listu Jana z Rosenberka str. 272 č. 1066.

1070.

Nejmenovaný Němec český podává do Míšně zprávu o společné poradě měst v Praze dne 9. října 1520 konané v příčině obrany proti šlechtě, že města mají úmluvy přátelské s kraji za Prahou k východu ležícími, a zvláště „mit den Herrn von Bernstein und den Herrn Tercschko und mit allen Herren und Edelleuten in demselben Kreis, dass wir mit ihne und sie mit uns nichts zu thun haben". Cop. coaeva v arch. Weimarském Reg. C. p. 241 Nr. 1. — Palackého Děj. V. b. 377.

1071.

Smlouva mezi paní Bohunkou z Lipého a synem jejím Janem z Lipého o 15.000 kop gr. míš., jež paní Bohunka při synu svém měla.

Na Mor. Krumlově 1521, 28. ledna. — Orig. v státním arch. ve Vídni.

Léta páně tisícého pětistého dvatcatého prvního stala se jest smlúva celá a dokonalá mezi námi, mnou Bohunkú z Pernšteina s strany jedné, a mnou Janem z Lippého na Krumlově najvyšším maršálkem království Českého s strany druhé, a to taková: Jakož já svrchupsaná Bohunka mám puol osma tisíce kop grošuov aneb patnácte tisíc kop míšenských při panu Janovi svrchupsaném synu svém na takový spůsob, když by mi se té summy nezdálo při něm nechati, vajpověď jemu učiníc puol leta napřed, tehdy mou summu mi položiti má. I takto jest mezi námi srovnáno a smluveno, že já svrchupsaná Bohunka, jestliže by na mne Buoh všemohoucí smrt dopustiti ráčil, při panu Janovi synu svém těch patnácti tisíc kop míšenských nechati mám na takový spůsob, abych z té summy poručiti mohla buď za zdravého života neb na smrtelné posteli až do čtyř tisíc kop míšenských pod pečetí svú a dvú

neb tří dobrých lidí na svědomí aneb oustně před dvěma nebo třmi dobrými člověky, komuž by mi se zdálo a líbilo. A svrchupsaný pan Jan syn muoj aby tomu všemu povinovat byl dosti učiniti.

A já svrchupsaný Jan znajíc takové dobrodiní od paní mateře své, k tomuto sem přistoupil a v to se zase poddávám: jakož sem nápadníky všeho svého statku zdělal dckami zemskými urozené pány, pana Viléma z Pernšteina, pana Jana a pana Vojtěcha bratří vlastní z Pernšteina, tak jakž ten vklad sám v sobě ukazuje, kdež sem sobě vymínil, abych do patnácti tisíc kop míšenských z toho statku dáti a poručiti mohl, komuž by mi se zdálo. I protož těch patnácte tisíc kop míšenských paní Bohunce z Pernšteina paní mateři mé milé dávám a poroučím, jestliže by na mne pán Buoh všemohoucí smrť dopustiti ráčil a já bez dědicuov s tohoto světa sšel, aby od pánuov z Pernšteina jakožto nápadníkuov statku mého již svrchupsané paní Bohunce spraveny a vydány byly z toho statku; však toto sobě vymieňuji, komuž bych z té summy do čtyř tisíc kop míšeňských poručiti chtěl, totiž z těch patnácti tisíc kop míšeňských, pod pečetí svú a dvú aneb tří dobrých lidí na svědomí aneb ústně před dvěma aneb třmi dobrými člověky, aby se tomu všemu dosti stalo od nápadníků a držiteluov statku mého.

Než toto já svrchupsaná Bohunka a já svrchupsaný Jan v této smlúvě znamenitě vymieňujem: jestliže by se mně svrchupsané Bohunce aneb mně svrchupsanému Janovi v této smlúvě a v tom spolčení nezdálo státi, tehdy sobě s vobou stran máme dáti půl léta napřed věděti, kterémuž by se z nás nezdálo v té smlúvě státi, a po tom pololetí vypovědělém pořád zběhlém tato smlúva žádné moci míti nemá. Také toto mezi námi vymíněno jest, což se smlúvy předešlé dotýče, na kterúžto smlúvu já svrchupsaný Jan těch patnácte tisíc kop míšeňských paní Bohunky z Pernšteina mateře své při sobě mám, na jaký spůsob a co jí z toho vydávám, to ta smlúva v sobě šíře ukazuje. Protož ta smlúva v své mocnosti zůstaň, pokudž sobě s obú stran výpovědi neučiníme tak, jak v té smlúvě postaveno jest, kdež z nás každá strana tyto smlúvy pečetmi našimi stvrdili sme. A pro širší svědomí připrosili sme urozených pánuov, pana Jana z Pernšteina najvyššího komorníka markrabství Moravského, pana Vojtěcha z Pernšteina najvyššího hofmistra království Českého, a urozených vládyk pana Markvarta Valeckého z Mírova na Miroslavi, pana Adama z Backovic na Polici, že sou své pečeti vedle našich na svědomí přitiskli k tomuto listu, sobě a erbóm svým bez škody; jenž jest dán a psán na Krumlově ten pátek před Hromnicemi léta páně tisícého a dne svrchupsaného.

Dva exempl., slovo od slova souhlasné, jen pravopisem se lišící; na obou stejné pečeti, 4 červené a 2 modré.

1072.

Zprávy o úmrtí Viléma z Pernšteina († na Pardubicích 8. dubna 1521 dle Palackého Děj. V. b. 397 n. 323).

a) T. l. [1521] po provodu umřel Vilém Pernšteinský z Pernšteina a na Pardubicích a Tovačově ꝛc. Ten před několika lety uvedl to v Čechách, že kupčil v víně, v šmejdu, a v jiné živnosti městské sahal, a z toho zisky veliké měl. (Staří let. č. 448. — Provodní neboli bílá neděle r. 1521 připadla na 7. dubna.)

b) Léta 1521 v outerý po provodní neděli [9. dubna] umřel pan Vilém z Pernšteina na Pardubicích. Codicil. Lupacius habet annum 1529 April. diem 9. Veleslavínův kalendář z r. 1590 p. 197.

c) Bartoloměj Paprocký z Glogol ve svém spise „Zrcadlo slavného markrabství Moravského ꝛc“, vydaném r. 1593, na fol. XXXI b. napsal: „Léta Páně 1520 ten pondělí po provodní neděli umřel urozený pán pan Vilém z Peršteina a na Helfenšteině, někdy nejvyšší hofmistr království Českého, který v témž Doubravnickém kostele pochován.“ Knih. mus. král. Česk. 31. A. 3.

To by bylo 16. dubna 1520. Také Wolný, Die Markgrafschaft Mähren, II. Bd. II. Abth. pg. 306 v notě 116 klade úmrtí Vilémovo Montag nach dem weissen Sonntag 1520, tedy o rok dříve, nežli vskutku nastalo.

d) (Wilhelmi Pernsteinii illaudabilis bonorum ecclesiasticorum attractio.) A° D[i] 1521 6. Idus Aprilis [8. dubna] iuxta Petrum Codicillum morti coaevum Pardubicii in gentili oppido satur dierum ac honorum aliisque temporalibus benedictionibus plenus ex hac misera ad immortalem vitam transmigravit Wilhelmus dynasta Pernstenius. Viri cetera apud Moravos et Bohemos celeberrimi famam non parum aspersit macula illaudabile studium e bonis ecclesiasticis ditescendi. Nam hic ille utrobique provinciarum fortunas multorum coenobiorum deglutivit, ut suas scilicet pro se suisque duobus filiis exaggeraret. Quorum porro coenobiorum? Ubi testamentum Wilhelmi per occasionem die certo et mense adnotavero, omnium nomina subinde evulgabo. Nimirum in turbida aqua facile fuit Pernstenio piscari, quando Matthias Ungarus, ut sibi proceres Moravos obligaret amplius, haec vincula ex alieno contexebat. Vladislaus successor, ut in obsequiis detineret eosdem, pari liberalitate utebatur et Wilhelmum praecipue extulit in ipsa etiam Bohemia, quod suis partibus semper favisset. Unde per ea tempora in Moravia praeter Olomucensem episcopum et in Bohemia exceptis regulis Rosensibus nemo erat, qui divitiis cum Pernsteino concertaret. Et regius favor ultra ipsum in filios quoque derivabatur. Adalbertus iunior natu regni praefecturae patre in eum honorem devolvente admotus est; Joannem in Moraviae supremo camerariatu Ludovicus rex ac etiam capitaneatu honoravit.

(Aliqualis in hospitalibus restitutio.) Ceterum Wilhelmus, catholicissimus alias dynasta, ut morsicantem conscientiam ob tot fundationes interversas quoquo modo paccaret, certus ac sciens non multum validas esse super his regum donationes, eo quod essent plerumque extortae et parum iusta causa confectae, in suis fere omnibus dicionibus valetudinaria pro aegris, hospitalia pro senio confectis, receptacula denique pro passis calamitatem undecunque excitavit et rebus necessariis providit. Daubravnici quoque multus in eo fuit, ut desolatum parthenonem non per virgines sacras, sed per Cisterciensis regulae decem sacerdotes repararet,

qui decimis in dicione Pernstenia curae animarum debitis, et certis, non magnis tamen censibus sustentarentur.

(Moritur cum remorsibus conscientiae, eapropter Daubravnicii filius Joannes in compensam aedificat e marmore basilicam.) Quod pater in testamento operosissime commendavit filiis, hoc saltem inchoavit Joannes maior natu, marmoream plane Daubravnicii exaedificando ecclesiam, quae hodieque admirationi est aspicientibus. Reliqua praeterea nec nepotes vel pronepotes tentaverunt. In Bohemia Pardubicii ad ext[r]emum, ubi sepulturam, sed in parochiali sibi delegit Wilhelmus, fratribus Minoribus scti Francisci pro tot interversis coenobiis pro pauculis coenobiolum fundavit. An his tam modicis fecerit Deo satis, meum non est proferre sententiam; Wilhelmi causa ad divinum tribunal iam pridem excussa est, prout terminatum est iudicium, ipse experitur.

P. Georgii Crugerii Sacri pulveres, Aprilis p. 45 (tištěno v Litomyšli 1677; bibl. Českého Musea 44. D. 5).

D. XVII.

URBÁŘ PANSTVÍ HLUBOCKÉHO

založený roku 1490.

Vydává **František Dvorský.**

(Originál chová se v knížecím Schwarzenberském archivě na zámku Hluboké; prvotní nápis jeho jest: *Registra hlavní zbožie Hlubockého.* Ostatní popis toho rukopisu viz v úvodě na počátku tohoto svazku.)

Rychtářstvie Lišovské. A.

Rychtářstvie Purgaretské. B 1.

Rychtářstvie Pištínské.

Rychtářstvie Záblatské.

Rychtářstvie Zábořské.

Rychtářstvie Chvaletické.

Rychtářstvie Čížovské.

Rychtářstvie Skalské.

Rychtářstvie Milejovské.

Rychtářstvie Kamýtské.

[A 1.] Rychtářstvie Lišovské.

Městečko Lišov.

Trojan má ij čtvrti; platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též; a týž má j jitra, platí o sv. Jiří ii ₰, o sv. Havle též. Týž platí berně o vánociech z jedné čtvrti a z j šesta jitra x gr. vij ₰, a tak praví, že z uostatka jiter

berně neplatí. Týž robotnieho o sv. Janě platí iiii gr. minus hl.

Šíma j lánu drží a ij jitra (xviiij jitra), platí o sv. Jiří xvi gr. vi d. (x gr.), o sv. Havle též, a berně o vánociech xvi gr. (x gr.) vi ₰, robotnieho při sv. Janě v gr. 3 hl. (3 gr. ii ₰).

Šváb má vi jiter, platí o sv. Jiří v gr. vij ₰ a o sv. Havle též, berně vánoční xx gr. v ₰ (ze vii jitr iii gr. vj ₰ a praví, že z uostatka jitr berné neplatí); robotnieho o sv. Janě vi gr. iii ₰ (xiij ₰).

Ondra (Matuš) drži iiii jitra, platí o sv. Jiří xv ₰, o sv. Havle též, a praví, že z těch jitr ze čtyř berně vánočnie neplatí; robotnieho o sv. Janě iiiij ₰. Ta iiii jitra kúpil od Pidíka; a jest pusté, má je stavěti, a jemu k tomu již i lesu dáno.

Janek Šímuov drží xxii jitr, platí o sv. Jiří xi gr. v ₰ a o sv. Havle teež; berně vánoční z xviii jitr ix gr. iiiij ₰, a praví, že ze čtyř jiter berné neplatí; robotnieho o sv. Janě iii gr. 5 ₰.

Pidík (Hrabaně) má v jit., platí o sv. Jiří ii gr. v ₰, o sv. Havle též, a praví, že z těch v jiter berně nedává; robotnieho o sv. Janě vj ₰.

Prokůpek má j čtvrti (a iiii jitra), platí o sv. Jiří iiii gr. (vi gr. i ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie iiii gr. (vi gr. 1 ₰), robotnieho viiij ₰ (xiii ₰).

Janek (Šatranský) má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotnieho o sv. Janě v gr. (Týž drží viii jitr, platí o sv. Jiří iiiij gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční iij gr. 1 ₰, a ze čtyř jitr berně neplatí; robotnieho o sv. Janě ij gr. ii ₰.)

Jan kovář má vi jiter (1 jitro), platí o sv. Jiří iii gr. iii hl. (iiii ₰), o sv. Havle též. Berně vánočnie iii gr. iii hl. (iiii ₰), robotnieho o sv. Janě vii ₰ (iii h.).

Kvěch drží xiiij jitra, platí o sv. Jiří vii gr. ii ₰, o sv. Havle též. Berně vánočnie vii gr. 2 ₰, robotnieho xvi ₰.

Kotník drží xviii jiter, platí o sv. Jiří viiii gr. ii ₰, o sv. Havle též Berně vánočnie z viii jiter iiii gr. ii ₰, a z xti praví, že neplatí berně; robotnieho o sv. Janě iii gr.

Urban Mramor drží ij čtvrti a j jitra (iiiij jitra); platí o sv. Jiří xiiii gr. iiij ₰ (iiiij ₰ j hl.), o sv. Havle též; berně vánočnie z xviiii jitr (viii jitr) platí viii gr. (iiii gr. ii ₰), a praví, že ze iiii (z uostatku) jiter berně neplatí, robotnieho o sv. Janě iiij gr. iii hl. (iiii gr. iiii ₰).

Kříž drží j lánu a ii jitře; platí o sv. Jiří xvii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vanočnie xvii gr. 1 hl, robotnieho o sv. Janě v gr. v hl.

Šimek Penieżek drží xxiii jitra (xxviii jitr), platí o sv. Jiří xii gr. ii ₰ (xv gr.), o sv. Havle též, berně vánočnie z xxi jiter xi gr. ij ₰, a praví, že ze dvú (z vii) jiter nedává berně, robotnieho o sv. Janě iiij gr. iii ₰ (iiii gr. iii ₰).

Jan Plocek (Peníżek) drží xx jiter, platí o sv. Jiří x gr. v ₰, o sv. Havle též; berně vánočnie z x jiter v gr. 5 hl., a praví, že z x neplatí; robotnieho o sv. Janě iii gr. v h.

. . nda *(Štaf)* drží čtvrt, (j lánu a iiii jitra), platí o sv. Jiří viii gr. (xviii gr. i ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie viii gr. (xviii gr. i ₰), (roboty v gr. v ₰) robotnieho o sv. Janě iij gr.

Thábor drží xxiii jitra, platí o sv. Jiří xii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánočnie xii gr. ii ₰, robotnieho o sv. Janě iii gr. 5 ₰.

[A 2.] *Štaff* drží j lánu bez j jitra (a v jitr), platí o sv. Jiří xvi gr. ii minus d, (xviii gr. 5 ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie xvi gr. ii minus d. (xviii gr. v ₰), robotnieho o sv. Janě v gr. minus h. (vj ₰).

Jareš drží j lánu a ii jitře, platí o sv. Jiří xvii gr. 1 h., o sv. Havle též; berně vánočnie xvii gr. 1 hl., robotnieho o sv. Janě v g. v h.

Ficl (Jiřik) drží xxv jiter (xiiii jiter), platí o sv. Jiří xiii gr. v hl. (viij gr.), o sv. Havle též; berně vánočnie platí z 21 jiter xi gr. ii

₰ (v gr. v hl.) a praví, že ze iiii neplatí, robotnieho o sv. Jané iii gr. 1 ₰ (ii gr. iij ₰ j hl.).

Jan Telátko (Šimek) drží iij čtvrti (xiii jitr), platí o sv. Jiří xii gr. ii ₰ (vii gr. minus j h.), o sv. Havle též, berně vánoční xii gr. ... hl (též), (roboty ii gr. iii hl.), robotních o sv. Janě iij gr. 1 ₰.

Havel drži j lánu a iii jitra, platí o sv. Jiří xvii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xvii gr. v ₰, robotních o sv. Janě vj gr.

Anton Ayše (Jan kovář*)* drží j lánu a ii jitře (xiii jitr), platí o sv. Jiří xvii gr. 1 hl. (vii gr. minus j hl), o sv. Havle též, berně vánočnie z xxviii jiter xii gr. vj ₰, a praví, že z iiii jiter neplatí, (též), robotního o sv. Jané v gr. v hl. (ii gr. iii hl.).

Trojan starý drží xvii jitr (xiii jitr), platí o sv. Jiřie ix gr. i hl. (vi gr. vij ₰ j hl.), o sv. Havle též, berně vánočnie z xiii jiter vi gr. vij ₰ j hl., a ze iiii praví, že neplatí, robotnieho o sv. Jané iij gr. v hl. (ii gr. iii hl.).

Pecha drží j lánu bez j jitra (a iiij jitra), platí o sv. Jiří xv gr. v ₰ (xvii gr. vij ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie xv gr. v ₰, robotnieho o sv. Janė v gr. minus hl. (iii ₰).

Jan Král (Telátko) drží xi jiter, platí o sv. Jiří vi gr. minus hl., o sv. Havle též, berné vánočnie vi gr. minus hl., robotních o sv. Janě xiij ₰.

Papež má čtvrt; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; berně vánoční viii gr., robotnieho o svatým Janě iij gr.

Jan Hoden má xxvi jiter, platí o sv. Jiří xiiii gr. minus i ₰, o sv. Havle též; berně vánočnie xiiii gr. minus ₰, robotních o sv. Janě iiii gr. ii ₰.

Fajtl Polák (Matúš krajčí*)* má v jiter, platí o sv. Jiří ii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie ii gr. 5 ₰, robotních o sv. Jané vj ₰.

Tábor (Fencl) má xiij jitra, platí o sv. Jiří vii gr. ii minus ₰, o sv. Havle též, berně vánoční vii gr. ii minus ₰, robotních o sv. Janě xv ₰, ale má to sedění jiným osaditi, neb sám prve jiné má.

Ficl (Petr) drží xii jiter, platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též; berně vánočnie vi gr. iii ₰, robotních o sv. Jané ii gr, ale má to osaditi jiným, neb sám prve jiné má.

Václav má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.; na tom má seděti neb bratrem osaditi.

Valcha má xi jiter, platí o sv. Jiří vi gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánočnie vi gr. minus hl., robotních o sv. Jané xiij ₰.

Mikuláš Šram (Macalík) má x jitr bez j jitra (xiii jitr), platí o sv. Jiří xj gr. (vii gr. minus j hal.), o sv. Havle též, berně vánočnie xj gr. (vii gr. minus j hal.), o sv. Janě iii gr. ii ₰ (ii gr. i ₰ j hal.).

Thomášek Černý má viiij jitra (viiii jitr), platí o sv. Jiří iiii gr. iiii ₰ (vi ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie iiii gr. iiii ₰ (vi ₰), robotnieho o sv. Jané x (xj ₰).

Jan Šindelíř má j lánu a vij jitra (iij jitra); platí o sv. Jiří xviiii gr. iiij ₰ (xvii gr. v hl.), o sv. Havle též; berně vánočnie s půl lánu a s iij jitra (xvii gr. v hl.), a praví, že ze čtyr jitr neplatí; robotních o sv. Jané vi gr. iii hl. (v gr. iii hal.).

[A 3]. *Řečníková* vdova má vii jitr, platí o sv. Jiří iiij gr., o sv. Havle též, berně vánočnie iiij gr., robotních o sv. Jané viij ₰.

Jiřík pekař z Budějovic drží xx jitr u Lišova; platí o sv. Jiří x gr. v ₰, o sv. Havle též, a praví, že z toho berně nedává; robotnieho o sv. Jané iii gr. ii ₰.

Martin Svěcený má j lánu a iiii jitra, platí o sv. Jiří xviii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xviii gr. i ₰, robotnieho o sv. Jané v gr. v ₰.

Jíra Trhluov má j lánu xiij jitra (xxiiii jitr), platí o sv. Jiří xii gr. vi ₰ (xxii gr. v ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie z xxxviij jitra xx gr. iiii ₰, a praví, že z v jitr nic nedává,

(xii gr. vi ₰), robotnieho o sv. Janu vii gr. i hl. (iiii gr.); a týž Jíra drží hájek, v něm jest vi jitr, platí o sv. Jiřie iii gr. iii hl. nic víc.

Hanzl má čtvrt a ij jitra, platí o sv. Jiří ix gr. minus i ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie viii gr. vi ₰, robotních o sv. Janu iij gr. ii ₰.

Neřád má j lánu bez i jitra (xviii jitr), platí o sv. Jiří xvj gr. (ix gr. iiij ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie xv gr. (ix gr. iiij ₰), robotních o sv. Janu iiii gr. vi ₰ (iii gr. i hl.).

Havel Šram má xxv jitr; platí o sv. Jiří xiiij gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xiiij gr., robotních o sv. Janu iiii gr. i ₰.

Bartoš (Penížek) má xxvii (xxxiii) jitra, platí o sv. Jiří viiii gr. i hl (xvii gr. i ₰), o sv. Havle též; berně vánočnie z xxiiii jitr platí vii gr. (xii gr. vi ₰), robotních o sv. Janu iv gr. minus d. (v gr. iii ₰), a praví, že ze viii jitr nic neplatí berně.

Šimek drží j lánu a viii jitr, platí o sv. Jiří xx gr. ii ₰, o sv. Havle též; berně vánočnie xx gr. ii ₰, robotnieho o sv. Janě vi gr. iii hal.

Havel Muž má xxvi jitr, platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční z xiii jitr vii gr., a praví, že z druhých xiii neplatí, robotních o sv. Janu iiii gr. ii ₰.

Trabol má j lánu bez jitra, platí o sv. Jiří xvj gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xvj gr., robotních o sv. Janu v gr. minus ₰.

Vácha Klimeš ii a j čtvrti a iii jitra (j lánu a iiiij jitra), platí o sv. Jiří xxii gr. iiiij ₰ (xvii gr. vi ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie xxii gr. iiiij ₰, robotních o sv. Janu v gr. v ₰ (v gr. iiiij ₰).

Jílek smolař má j lánu a iiij jitra, platí o sv. Jiří xviii gr. minus denar, o sv. Havle též, berně vánočnie xviii gr. minus d.; robotních o sv. Janu v gr. iiiij ₰.

Macalík (Mikuláš Šra[m]) má čtvrt (a xj jitra), platí o sv. Jiří xiii gr. (xiii gr. v ₰), o sv. Havle též, berně vánočnie xiii gr. (xiii gr. v ₰), robotních o sv. Janu iij gr. (iiii gr. ii ₰).

Šimek Kvítek má ij čtvrti iiij jitra (j lánu viiiij jitra), platí o sv. Jiří xiii gr. vj ₰ (xxi gr. i hl.), o sv. Havle též, berně vánoční xiii gr. vj ₰ (též), robotního o sv. Janu iiii gr. iii h. (vi gr. iiii ₰).

Tomáš Šumpetr (Holý) má xxi jitr (x jitr), platí o sv. Jiří xi gr. iii hl. (v gr. v hl.), o sv. Havle též, berně vánočnie xi gr. iii h. (v gr. v hl.), robotních iiij gr. (xij ₰).

Janek Havlík má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.

Janek Straka má ij čtvrti, platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánočnie z xxj jitra xi gr. minus hl., a praví, že ze dvú jitr nedává berně, robotních o sv. Janu iiii gr. i ₰.

[A 4.] Týž *(Kazimas)* drží podsedek pustý a k nim x jitr Bednářovských, má ten podsedek stavěti a osaditi, a má lhotu od sv. Jiří minulého za iii léta oc lxxxx. Platí z těch v jitr o sv. Jiří v gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční v gr. v hl., robotních o sv. Janu xij d.[1])

Řieha Hrbkuov má ij čtvrti a ii jitře; platí o sv. Jiří xiii gr. i hl., o sv. Havle též, berně vánočnie z ij čtvrti xii gr., a praví, že ze dvú jitr neplatí; robotnieho o sv. Janě iiii gr. i ₰.

Matěj Haláček má j lánu a i jitro, platí o sv. Jiří xvi gr. iiii penieze, o sv. Havle též, berně vánočnie platí z xv jitr viii gr., a praví, že z xvi nic neplatí, robotnieho o sv. Janu v gr. i ₰.

Ondra Piedík má ix jitr (xvii jitr), platí o sv. Jiří iiii gr. vj ₰ (viiij gr.), o sv. Havle též, berně vánoční z vi jitr iii gr. iii hl. (xiiii jitr viii gr. minus hl.), a praví, že ze iii jitr neplatí; robotních o sv. Janu iij gr. ii ₰.

Jan Vachlík má čtvrt a viii jitr; platí o sv. Jiří xii gr. ii ₰, o sv. Havle též; berně vánočnie z xv jitr viii gr., a praví, že z viii jitr nic nedává, robotních o sv. Janu iii gr. v ₰.

Jan švec má v jitr, platí o sv. Jiří ii gr.

[1]) Zápis v registrech mřežován.

v ß, o sv. Havle též; a praví, že z těch jitr berně nedává, robotních o sv. Janu iiij ß.

Jan Hubka má vij jitr, platí o sv. Jiří iiij gr. a o sv. Havle též; a praví, že berně z toho nedává; robotnieho o sv. Janu viij ß.

Jan Peniezek má j lánu a vj jitra (xi jitr), platí o sv. Jiří xiii gr. (xvi gr.), o sv. Havle též, berně vánočnie xiii (xvi gr.), robotních o sv. Janu v gr.

Janek Straka (Týž *Peniezek*) *(Ambrůžik)* má xi jitr, platí o sv. Jiří vi gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční vi gr. minus hl., robotních o sv. Janě xiij ß.[1])

Šimek Hanušuov (Tábor) má xi jitr, platí o sv. Jiří vi gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční vi gr. minus hl., robotních o sv. Janu xiij ß.

Matěj Diviš má x jitr (vi jiter), platí o sv. Jiří v gr. v hl. (iii gr. iii hl.), o sv. Havle též, berně vánoční v gr. v hl. (iii gr. iii hl.), robotních o sv. Janě ij gr. 1 d.[2]) (i gr.)

Bicek z Miletína, člověk pánuov z Rozumberga, drží xx jitr, platí o sv. Jiří x gr. v ß, o sv. Havle též, a praví, že berně ani robot z toho nedává.

Sýtkovská čtvrt; tu drží obec do Lišova; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; robotnieho o sv. Janu iij gr., a praví, že berně z toho nedávají; a k tomu siedla nenie.

Machovy dědiny drží obec Lišovská a platí o sv. Jiří lxx gr., o sv. Havle též; berně vánočnie lxx gr., a praví, že z toho robotnieho nedávají; a k těm také seděnie nenie.

Zigl pekař má vj jitra, platí o sv. Janě iii gr., o sv. Havle též, berně též, robotnieho o sv. Janě i gr.[3])

Jest tu xi jitr K.... honských pustých (*Majzl* řezník drží) xi jitr, kterýchžto žádný nedrží a také se jich nic neužívá, leč by kto co na té roli vsel, tehdy pánu třetí mandel obilee, jakéž se kolvěk vseje, jde, a platilo by se z nich v gr. vij ß, o sv. Jiřie, o sv. Havle též, berně nic (též), robotních xiij ß. Ujal[1]) to Urban Marmor, má lhuotu za iii léta 92 od sv. Havla.

[A 5.] Odtud pojistebného platu dávají při sv. Havle l dčberuov ovsa, a to za to dávají, že lesu Dubovce požívají pastvami a dřievím k potřebám svým; a praví, že jsú to kúpili, ale že památníkuov nenie, kdy jest kúpeno.

Jest tu v Lišově mýto, toho se jeden rok více a druhý méně požívá, jakž se kdy trefí.

Summa úroku svatojiřského s městečka Lišova xiiij ſſ[1] xvii gr. i hl. i s pustým.

Summa úroku svatohavelského xiiij ſſ[1] xiii gr. vi ß i s pustými jitry.

Summa berně vánočnie xij ſſ[1] xxvii gr. vij ß. A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Summa robotnieho iiij ſſ[1] xviiii gr. iii hl.

[A 7.[2])] Voselný.

Ryšák má čtvrt, platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Janu iij gr.; a jest ta čtvrt pustá, na kteréžto seděl Václav, bratr jeho; a má ji Ryšák postaviti a osaditi člověkem.

Marek Zika drží třetinu lánu, platí o sv. Jiří x gr. v ß, o sv. Havle též, robotních o sv. Janu iii gr. v hl.; jest nynie pustá, ale má stavěti, i les mu k tomu dán. (Osedlé.)

Bleh má třetinu lánu, platí o sv. Jiří x gr. v ß, o sv. Havle též, robotních o sv. Janu iii gr. v hl.; ta třetina je pustá, ale má ji osaditi.

Týž *Bleh* drží j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Janu v gr., a to polúlánie slove Špatlákovské, a na tom sedí.

Ryšák má lán; platí o sv. Jiří j ſſ[1] ii gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Janu x gr., a na tom sám sedí.

Týž *Ryšák* drží třetinu lánu, platí o sv. Jiří x gr. v ß, o sv. Havle též, robotních

[1]) Zápis jest mřežován. — [2]) Zápis v orig mřežován. — [3]) Zápis mřežován.

[1]) Připsáno rukou pozdější. — [2]) Fol. A 6 nechána prázdné, snad pro pozdější dodatky.

o sv. Janu iii gr. v hl., a jest tu třetina pustá, ale znáti, že jest sedlišče bylo, ale praví, že památníkuov není, by kto na tom seděl, než že vdy k tomu lánu tu třetinu drželi a z toho platili.

Bohuslav má ỷ lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; robotních o sv. Janu v gr.

Sugdol má ỷ lánu, z toho nic neplatí skrze tu příčinu, že jest hajným, a když hajným nebude, též z toho platiti bude jako s jiného polúlání. (Již hajným nenie.)[1]

Šimek má čtvrt, platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; robotních o sv. Janu iiỷ gr.; a[2]) má lhuotu o sv. Jiří minulého do roka 91".

Petrášová (Oswald) z Budějovic drží některá jitra od Úsilného. Platí z nich při svatým Jiří x gr. a o sv. Havle též.

Ryšák odtudž při sv. Jiřie platí i vědro medu.

Summa úroku Svatojirského ii ß xviii gr. i ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Robotních xl gr. i hl.

[A 8.] Huorky.

Pavel (Mikuláš) drží iiỷ čtvrti a dvě jitře, platí o sv. Jiří xxi gr. i hl., o sv. Havle též; berně vánočnie z xxvi jitr platí xiiii gr., a praví, že z xiiiỷ jitra nic nedává berně; robotních o sv. Janu vi gr. iiii ₰; „a to jest pusté, kteréž slove Maškovské, a to má osaditi člověkem";[3]) a drží 1 los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ den. (Jest osazeno.)

Hoden z Lišova ỷ lánu, platí o sv. Jiří xvi gr.; o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr., a to má osaditi člověkem; a drží 1 los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, berně ani robotních z toho neplatí.

Pavel drží lán a ii jitře, platí o sv. Jiří ỷ ß iii gr. i hl., o sv. Havle též, berně vánočnie ỷ ß iii gr. i hl., robotních o sv. Janu x gr. v hl.; a na tom sedí; a losy má iii, platí o sv. Jiří v gr. i ₰, o sv. Havle v gr. v hl., a z toho berně ani robotních neplatí.

Mareš má ỷ lánu a xiiii jitr, platí o sv. Jiří xxiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xxiii gr. ii ₰, robotních o sv. Janu vii gr. ii ₰; a z jednoho losu o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, a berně ani robotních z toho neplatí.

Kříž má iiỷ čtvrti bez ỷ jitra, platí o sv. Jiří xix gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xix gr. v ₰, robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.; a k tomu drží jeden los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, a praví, že z toho berně ani robotních neplatí.

Havel Čvorek má iii čtvrti (ii čtvrti) a vỷ jitra; platí o sv. Jiří xxvii gr. (xviiii gr.), o sv. Havle též; berně vánočnie xxvii gr. (xviiii gr.), robotních o sv. Janu viii gr. vii ₰ (v gr. viỷ ₰); a k tomu drží 1 los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, a tak praví, že z toho berně ani robotnieho neplatí; a[1]) praví, že jemu pán JMt lhuotu dal proto, že jest shořal, do svatého Jiřie přieštieho.

Dolidek má ỷ lánu (iii čtvrti), platí o sv. Jiří xvi gr. (xxiiii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr. (xxiiii gr.), robotních o sv. Janu v gr. (viiỷ gr.); a k tomu drží los jeden, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, a praví, že z toho berně ani robotního neplatí.

Čapek má iii čtvrti a 4 jitra, platí o sv. Jiří xxvi gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xxvi gr. i ₰, robotních o sv. Janu viii gr. i ₰; a k tomu drží 1 los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiiỷ ₰, a tak praví, že z toho berně ani robotnieho neplatí.

Jan Machuov syn má lán bez iiii jitr, platí o sv. J. ỷ ß minus den., o sv. Havle též, berně vánočnie ỷ ß minus ₰, robotních o sv. Janu viiii gr. ii ₰; k tomu drží ii losy, platí o sv. Jiří iii gr. iii ₰, o sv. Havle iii gr. iiii ₰, a z toho berně ani robotnieho neplatí.

[1]) Tato 3 slova připsána rukou pozdější. — [2]) Odtud až do konce přetrženo. — [3]) Slova v uvozovce uvedená jsou přeškrtnuta.

[1]) Odtud až do konce přetrženo.

Šach má iij čtvrti a ij jitra, platí o sv. Jiří xx gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xx gr. vi ₰, robotních o sv. Janu vij gr.; a k tomu drží jeden los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, a praví, že berně ani robotnieho z toho neplatí.

Týž drží iii čtvrti bez j jitra, platí o sv. Jiří xxiiii gr. ii minus ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie xxiiii gr. ii minus ₰, robotních o sv. Janu vii gr. ii ₰; a k tomu drží 1 los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, a praví, že berně ani robot z toho neplatí. A to pusto (sic) má osaditi synem svým.

Šimek má lán a xi jitr, platí o sv. Jiří j ß vii gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční s lánu j ß ii gr., a s jedenádcti jitr praví, že neplatí; robotních o sv. Janu xi gr. vj ₰ a k tomu drží ii losy, platí o sv. Jiří iii gr. iii ₰, o sv. Havle iii gr. iiii ₰, a z toho berně ani robotních neplatí.

Mareš drží pustotu Osmíkovskú, jest jí iii čtvrti iij jitra; platí o sv. Jiří xxv gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční xxv gr. v hl., robotních o sv. Janu viij gr.; a k tomu drží i los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, a pravie, že z toho berně ani robotnieho neplatí. A to má osaditi dětmi svými.

Janek Ujec má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též; berně vánočnie xxiiii gr., robotních při sv. Janu viij gr., a drží jeden los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, praví, že z toho berně ani robotních nedává.

Pešek (Hanzl) drží čtvrt a x jitr, platí o sv. Jiří xiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánočnie xiii gr. iii hl., robotních o sv. Janu iiii gr. i ₰; a drží j losu, platí o sv. Jiří vi ₰, o sv. Havle vij ₰, a z toho berně ani robotních neplatí.

Fikaska Mikuláš „má čtvrt“ [1]) xxv jitr, platí o sv. Jiří xxi gr. v hl. (xiii gr. v hl.), o sv. Havle též, berně vánočnie xxi gr. v hl. (xiii gr. v hl.), robotních o sv. Janu (vij gr. i ₰) iiii gr. i ₰; a drží iij losu, platí o sv. Jiří iiii gr. ii ₰, o sv. Havle iiii gr. iii ₰, a z toho berně ani robotních neplatí.

Hronek má iiij čtvrti bez ii jitr (iii čtvrti a j jitra), platí o sv. Jiří xxvii gr. (xxiiii gr. ii ₰), o sv. Havle též, berně vánoční xxvii gr. (xxiiii gr. ii ₰), robotních o sv. Janu viij gr. ii ₰ (i hl.); a drží i los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, a z toho berně ani robotnieho neplatí.

Pešek (Peniezek) má j čtvrti a iiii jitra (viiii jitr), platí o sv. Jiří vi gr. ii ₰ (viii gr. vi ₰), o sv. Havle též, berně vánoční s j čtvrti a s v jitr vi gr. a v ₰, a ze iiii jitr praví, že berně neplatí, robotních o sv. Janu xiiii ₰ (xvii ₰); a drží i los, platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle xiij ₰, a z toho losu berně ani robotních neplatí.

Peniezek do Lišova *(Ficl)* drží xi jitr pustoty Pechovy: platí o sv. Jiří v gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánočnie v gr. vij ₰, robotních o sv. Janu xiij ₰; a drží týž tři čtvrti též pustiny; platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též; berně [1]) vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janě viij gr., a praví, že z těch iii čtvrtí plat na biřice do Lišova; to jest již na pánu JMti při tom nechati i změniti; a pravil, že jemu pán JMt lhuotu dal.

Fikaska přijal j lánu Kvěchovského pustého, má to ustaviti a usaditi; [2]) platiti má jako s jiného polúlání a 1 jitro.

Jest tu půl lánu pustého a jedno jitro, ježto se z toho nepožívá a žádný jich nedrží, než loučky se prodávají, z kterýchžto někdy méně a někdy více každého roku přichází; a třetí mandel obilé, ktož seje na té pustotině, pánu JMti přichází.[3]) Ujal to Fikaska, stojí napřed.

Odtud, jakž kto sedí, platí o sv. Havle pojistebného po 1 čberu ovsa, po dvú slepicí a po jednom sýru.

[1]) Slova ta přetržena.

[1]) Odtud až do konce přetrženo. — [2]) Následují slova přeškrtnutá: „má k tomu lhuotu od sv. Jiří za iii léta anno ᴐc 92“. — [3]) Tento odstavec až dotud jest mřežován.

Summa úroku Svatojiřského viii ß xiiii gr. i hl.
Svatohavelského viii ß xj gr. i ₰.
Berné vánoční vii ß xiiij gr.
A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.
Robotnieho při svatém Janě ii ß xviiii gr. iiii ₰.

i s těmi třimi čtvrtmi.

[A 10.] **Německé Hory.**

Aišl má lán, platí o sv. Jiří j ß iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., robotních o sv. Janu x gr.

Matěj Klír má iii čtvrti; platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též; berně vánoční xxvii gr., robotních o sv. Janu viij gr.

Fencl Král má j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Ondra (Týž) má j lánu; platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

· *Řieha (Paul)* má j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr, o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Jakeš má j lánu; platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Týž *Jakeš* drží j lánu druhého, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.; ale jest to polúlání pusté, bylo prve na něm sedlišče, ale praví, že od prvniech válek pusto jest.

Lorenz (Plošar) má čtvrt Čahové, platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též; berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr.; a ta čtvrt pustá jest, než jest k nie siedlo, a on ji přikúpil k své druhé čtvrti.

Týž *Lorenc* drží druhú čtvrt Zimanovskú, na kteréž sám sedí; platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr.

Jiřík Lorenc (Ondrášek) má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních viij; má [1]) lhuotu od sv. Jiřie minulého do roka, jest shořalý.

Petr Vah má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janě viij gr.

Oldřich má j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr., a [1]) má lhuotu od sv. Jiří minulého do roka, jest shořalý.

Welfl má čtvrt; platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánočnie viii gr., robotních o sv. Janě iij gr.

Týž *Welfl (Fencl Král)* drží druhú čtvrt; platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě iij gr.; a ta čtvrt jest pustá, ale znáti jest, že bylo k ní sedění.

Welfl krčmář má lán; platí o sv. Jiří j ß iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., robotních o sv. Janě x gr.

Thoman má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janě viij gr.

[A 11.] *Thoman Král* j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.

Týž *Thoman Král* drží čtvrt; platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě iij gr.; a ta čtvrt jest pustá, ale praví, že k ní někdy sedénie bylo; ujal ji Ondrášek z Budějovic, má osaditi, ustaviti; tomu má lhuotu i placení od sv. Jiří za iii léta anno ↄc 14[..]

Lorenc Six má j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.; a to polúlání jest pusté, kúpil je od Cikajnara, a jest na tom polúlání ještě stavenie.

Týž *Sikx* (sic) drží j lánu; platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr., a na tom sedění sám sedí.

Ondráček krajčí má j lánu, platí o sv.

[1]) Od slova toho až do konce zápisu přetrženo.

Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Paul má čtvrt, platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Thoman má čtvrt Tkadlcovskú, platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr.

Matěj má j lánu; platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Týž *Matěj* drží čtvrt; platí o sv. Jiří viiij gr., o svat. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě iij gr.; a ta čtvrt pustá jest, a praví, že k ní sedění jest.

Týž *Matěj* drží druhú čtvrt kúpenú od Havla, platí všecko jako s jiné čtvrti, a bylo někdy k ní sedění; přijal ji Ondráček kožišník z Budějic a má to osaditi a ustaviti; lhuotu toho má od sv. Havla za iiij léta 91°.

Ondráček Holdar má lán; platí o sv. Jiří j ß iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., robotních o sv. Janě x gr.

Ondřej Cikajnar má čtvrt; platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánočnie viii gr., robotních o sv. Janě iij gr.

Hanzl Havel má ij čtvrti; platí o sv. Jiří xii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xii gr., robotních o sv. Janě iii gr. iiiij ₰.

Prokeš Neuwiert j lánu, platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr.

Ondra Chvalčenský má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu viij gr.

Krčmář *Fixl, Aišl, Cikainar* platí o sv. Jiři vj gr., o sv. Havle tolikéž.

Jest tu krčma, kterúž drží *Welfl;* z té rychtáři Lišovskému při masopustě platil xvi gr.; i odjal to pán rychtáři znaje, že k tomu rychtář žádné spravedlnosti nemá. Jest [1]) mu puštěno zase.

[A 12.] Odtud pojistebného, jakž kto sedí, při sv. Havle po 1 čberu ovsa a po 1 slepici; a tak pravil Vávra odtudž, že ktož ii krávě má, že při témž času má dáti 1 sajr, a ktož iiii krávy má, ten iiii sýry dáti má, a tak dále; a to konšelé z té vsi vybierají.

Summa úroku Svatojiřského viiij ß xxi gr. v hl. (xxvii gr. minus i d.).

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční viii ß x gr.

Robotních iij ß vi gr. [. .] ₰.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Kolný.

Jakub drží iiij čtvrti, platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xiiii gr., robotních iiiij gr. o sv. Janě.

Jílek má ij čtvrti, platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též; berně vánoční x gr., robotních o sv. Jané iii gr. ii ₰.

Svitavová má j lánu, platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr.

Jílek a Svitavová přijali v plat spolu j lánu Rotnovského, platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr.

Vávra Mráz má lán, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Odtud pojistebného při sv. Havle, jakž kto sedí, platí po i čberu ovsa a ii slepici a po dvú sýrú.

Jan Ocáskuov syn, přijal pustotu Martincovskú, to jest iii čtvrti, i tu čtvrt Ludáčkovu, to jest lán; má platiti z toho jakož i jiní s lánu; lhuotu má toho od sv. Havla přieštieho do dvú let 93.

Šváb z Lišova (Vavřinec z Kolné) přijal lán pustý Heskotovský, má platiti při sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních v gr., lhuotu má od vánoc přieštiech až do roka, a v tom má ustaviti. Fer. v. die Ascensionis domini 94. [1])

[1]) Slova tato připsána pozdější rukou.

[1]) Zápis ten připsán pozdější rukou.

[A 13.] Summa úroku Svatojiřského lvi gr. (lxxxviii gr.).

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční lvi gr. (lxxxviii gr.).

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě xviij gr. ii ₰.

Žár.

Heskot drží dva lány, platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též, a praví, že ty dva lány společně vzdy držána k tomu sedění byla od staradávna před jeho otcem i za jeho otce.

Pavel Pavek drží čtvrt; platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, a na tom sedění sedí.

Týž *Pavel* drží iii čtvrti, platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, a ty čtvrti slovú Janečkovy; a praví, že k nim seděnie prve bylo, než z těch má tepruv počíti platiti od sv. Jiřie nynie minulého přes rok 90. lhuota vyšla.

Václav Muškát má lán, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, a na tom láně sedí.

Týž *Václav Muškát* drží druhý lán Haškovský, platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, a praví, že k němu někdy seděnie bylo; a[1]) má lhotu od sv. Jiří minulého ještě do roka, anno 90. lhuota vyšla.

Heskot (Vávra)[2]) opět drží lán Crnpacovský, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, a praví, že k tomu seděnie bylo; a má lhuotu též do toho času, jako svrchupsaní dva; lhuota vyšla.

Štěpán počel stavěti na lánu Fenclově; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; a[1]) má lhuotu od sv. Jiří minulého za dvě letě; léta oc devadesátého lhuota vyšla.

*Matějovský (*Ujal to *Vávra)*[2]) pustý lán žádný nepožívá, než loučky se prodávají, kteréž k němu přísluší, a ty úředník z zámku rozkazuje prodati, když čas přijde. A z těch někdy víc někdy měň přicházie, jakž se kdy tráva urodí. A na roli jestliže kto seje, tehdy třetí mandel pánu JMti z toho přijíti má. Má[2]) s něho platiti jako s jiného lánu. Lhuotu má od sv. Jiří minulého do roka. Actum die Visitationis Marie 94.

[1]) Odtud až do konce zápisu přetrženo. — [2]) Nadepsáno a připsáno pozdější rukou.

Odtud pojistebného, jakž kto sedí, platí při sv. Havle po 1 čberu ovsa a po dvú slépicí a po dvú sýrú.

Summa úroku Svatojiřského ij ſſ 22 gr. (ii ſſ viii gr.)

Svatohavelského též.

[A 14.] Lhotice.

Blažek Octek drží lán; platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční j ſſ ii gr., robotních o sv. Janu vi gr., a praví, že k němu bylo někdy dvoje sídlo, ale toho on nepomní, než že slýchal.

Vávra[1]) *(Dušek) Provázek* má lán, platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční j ſſ ii gr., robotních o sv. Janu vi gr.; a praví, že k tomu také seděnie bylo k j lánu, ale toho on nepomní, než že slýchal.

Jíra drží lán; platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční j ſſ ii gr., robotních o sv. Janu vi gr.

Matěj, Petruov syn, j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu iii gr.

Matěj Král má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Jané iii gr.

Janda má lán, platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ſſ 2 gr., robotních o sv. Janu vi gr.; a praví, že k j lánu seděnie bylo, ale toho ten člověk nepomní, když jest to osedlé bylo.

Obec ze Lhotic jednú v roce platí při sv. Havle v gr. a nic víc.

Odtud pojistebného platí, jakž kto sedí, při sv. Havle dávají po 1 čberu ovsa, po ii slepicí a po dvú sýrú.

Summa úroku Svatojiřského iij ſſ x gr.

Svatohavelského iij ſſ xv gr.

[1]) Přeškrtnuto a připsáno pozdější rukou.

Berně vánoční iij ß x gr.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janu j ß.

[A 15.] **Velechvín.**

Mikuláš Poněšického bratr[1]) *(Johannes)* má lán Thuomovský pustý, platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu x gr., než ještě na tom stavenie žádného nemá, než tepruv stavěti má, a[2]) také z toho nic ještě neplatí; má lhuotu od sv. Jiří minulého až do roka.

Petr kovář[1]) *(Dolídek)* má iii čtvrti, kteréž přijal k stavenie, platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu viij gr., a[2]) na tom ještě lhuotu má od sv. Petra minulého ještě za ij léta anno ꝯc nonnagesimo.

Matěj Ruoth má lán; platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu x gr.; a byl ten lán prve na dvé, a jest ještě znáti, k němu že sedlišče bylo; a[2]) má lhuotu ještě od sv. Jiří minulého do roka, a stavěti sobě na tom lánu má.

Bicek má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xii gr., robotních o sv. Janu viij gr.

Týž drží čtvrt, kterúž přijal od iii čtvrtí Draščatovských; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních ij gr.

Martin (Matheus) Kub má lán; platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční s j lánu viii gr., a praví, že s j lánu neplatí berně; robotních o sv. Janu x gr.; má[2]) lhuotu od sv. Jiří minulého do roka.

Zdich má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční praví, že od staradávna z toho j lánu neplatí; robotních o sv. Janu pět gr.; má[2]) lhuotu od sv. Jiří minulého do roka.

Týž drží j lánu Blahútova, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně praví, že také z toho j lánu od staradávna neplatí; robotních o sv. Janu v gr.; a praví, že k tomu j lánu jest seděnie pusté; též[1]) má lhuotu.

Bárta (Hanzl Prokeš) má lán; platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční praví, že z toho neplatí od staradávna; robotních o sv. Janu platí x gr.; a praví, že jest přikúpil k třem čtvrtem jednu čtvrt, k kteréž prve bylo seděnie, ale praví, že jest dávno pusté to sedění; a to jest všecko pusté přijal po otci svém a staví na tom. Má lhuotu do sv. Jiří.

Jiřík hajný drží j lánu Pičnovského, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.; a k tomu dvořiště pusté jest; ale má se k tomu, že stavěti chce; má[1]) lhuotu od sv. Jiří minulého do roka.

Týž[2]) má lán, má platiti též všecko jako s jiného lánu; berně vánoční xvi gr.

Střelček má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční praví, že neplatí; robotních o sv. Janu v gr.; ujal to *Macek z Kolného,* má počíti platiti o sv. Janě robotní peníze, a potom všecky platy platiti má, kromě pojistebnieho platu, toho dávati nemá.

[A 16.] **Pustoty.**

(Obec) lán pustý Lapáčovský, i dány jsú z něho lidem iii čtvrti za to, že jim rybníkem zatopena obec jich, a čtvrté čtvrti téhož lánu obec z té vsi; mají počíti platiti o sv. Jiří příštím, též jako s jiné čtvrti, úroku o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních o sv. Janě ij gr.

Kubcovské iij čtvrti pusté, toho žádný neužívá. — Přijal[3]) ji *Havelka z Velechvína,* má s nich platiti též jako jiní při sv. Jiří xxviii gr., berně x gr.

Maškova čtvrt pustá, té žádný neužívá. — Přijal[3]) ji *Petr* kovář, má s ní platiti jako s jiné čtvrti.

---

[1]) Přeškrtnuto. — [2]) Odtud až do konce zápisu přetrženo.

[1]) Odtud až do konce přeškrtnuto. — [2]) Přípis pozdější. — [3]) Připsáno rukou pozdější.

Drašťátova j lánu pustého, toho žádný nedrží. — Ujal [1]) to *Hanzl* odtudž, má platiti jako s jiného polúlání, lhuotu má od sv. Jiří minulého za dvě letě. Act. dominico die Juliani 94.

Orpatova j lánu pustého, jest zde od něho nahoře pacholek. Přijal [1]) to *Martin Kub*, má též platiti jako s jiného polúlání; má počieti platiti o sv. Jiří příštím 94.

Duchoňova čtvrt pustá, té žádný nedrží. Ujal [1]) ji *Havelka z Velechvína*, má též platiti jako s jiné čtvrti, lhuotu má od sv. Havla přieštieho. Act. fer. iiii die s. Georgii 94; berně iiii gr.

A [2]) těch všech pustot nic se neužívá, než což se od nich luk prodá. A ktož chce, na roli seje, z toho třetie mandel pánu vycházie.

Jest tu krčma, ale praví, že v ní nynie nešenkují; placeno bylo s ní o masopustě rychtáři Lišovskému xvi gr.; i odjal to pán rychtáři, znaje, že k tomu rychtář žádné spravedlnosti nemá. — Puštěna [1]) mu zase.

Hajný *Jiřík z Velechvína* platí o sv. Jiří dvě vědře medu.

Odtud pojistebného platu při sv. Havle, jakž kto sedí, dávají po 1 čberu ovsa, po dvú slepicí a po dvú sýrú.

Summa úroku Svatojiřského v ß xxiv gr. (vj ß xxvi gr.)

Svatohavelského též.

Berně vánoční ii ß x gr. (ij ß xx gr.).

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janu lxxx gr. (ij ß xxi gr. iii hl.

(i s pustými.)

[A 17.] Jelmo.

Kuba má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Týž *Kuba* drží iij čtvrti Strakovské, platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též; berně vánoční xx gr., robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.; a praví, že jest seděnie pusté, a že se v to uvázati mušel pro rukojemstvie, ješto za toho slíbil, kterýž prve na tom seděl.

Šimek má iii čtvrti; platí o sv. Jiří j ß iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu viij gr.

Týž *Šimek (Nikl Špatwirt)* drží j lánu Šetrmanovského pustého; platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.; a praví, že k tomu sedění pusté jest.

Nikl Špatwiert má iiij čtvrti (j lánu), platí o sv. Jiří j ß viii gr. (xxiii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční xxviii gr. (xv gr.), robotních o sv. Janu viii gr. iii h. (vj gr. iii hl.).

Václav tesař má čtvrt Hankovskú (iij čtvrti), platí o sv. Jiří xv gr. (j ß), o sv. Havle též, berně vánoční viii gr. (xx gr.), robotních o sv. Janu iij gr. (vi gr. iii hl.).

Jest tu [1]) (*Ziga* drží) pustota Bacatovská; kdyby osazena byla, mělo by se platiti o sv. Jiří xviii gr. iii hl., o sv. Havle též; robotnieho iiii gr. i ₰; berně vánoční xi gr. iii ₰: než louček a rolí též se požívá jako jiných pustin. Přijal [1]) ji Špatwiert a má lhuotu do roka od sv. Havla 90.

A má ji osaditi a ustaviti od sv. Havla v roce anno 9c 91. Přijal ji *Zika*.

Odtud pojistebného, jakž kto sedí, platí při sv. Havle po 1 čberu ovsa a po 1 slepici; a *Kouba* odtudž praví, že s každého klisete za pastvy z té vsi dávají po 1 ₰. A pasú v hájemstvie Sugdolové z Úsilného, a to on každého roku vybierá a spravuje při sv. Havle a jsem lidem přivésti rozkáže.

Summa úroku Svatojiřského iij ß xvi gr. iii hl.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vanoční ii ß iii gr. iii ₰.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janu j ß viiij gr. ii ₰.

[1]) Připsáno rukou pozdější. — [2]) Přetrženo později rukou.

[1]) Přeškrtnuto.

[A 18.] **Hrutov.**

Ondra má ј lánu, platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Beneš má ј lánu; platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Janu v gr. Má [1]) lhuotu; má platiti od sv. Jiří příštieho přes rok.

(Týž *Ondra.*[2]) Jest půl lánu Prokopovského pustého; kdyby osedlé bylo, platilo by se jako s jiného ј lánu, jest pusté od válek. Ujal [2]) to *Ondra Vranka;* má s toho platiti jako s jiného; lhuotu má od sv. Jiří přieštieho za iiј léta. Act. fer. II die Tiburcii 94.

(Ujal *Hrabaně.*[2]) Jest lán Pidíkovský pustý; má se platiti s něho o sv. Jiří ј ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních o sv. Janu ꝛ gr. A jest k tomu sedlišče, sirotek pacholek u rychtáře v Lišově, jménem Janek. Má [2]) lhuotu za tři léta od sv. Havla přieštieho 92.

Vranka Prokop jest v Branný ve vsi, 1 vědro medu dává při sv. Jiří. *Piedík* při témž času čtvrt vědra medu dává.

Odtud pojistebného při sv. Havle, jakž kto sedí, má dáti po 1 čberu ovsa a po dvú slepicí a po 1 sýru.

Úroku Svatojiřského ј ſſ ii gr. (lꝛꝛꝛ gr.) Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční ј ſſ ii gr. (lꝛꝛꝛ gr.).

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě ꝛ gr. (25 gr.).

Levín.

Bláha má ј lánu; platí o sv. Jiří ꝛvi gr, o sv. Havle též; berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Jané v gr.

Havel má iii čtvrti, platí o sv. Jiří ꝛꝛiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛꝛiiii gr., robotních o sv. Jané viiј gr.

Hrbek má ј lánu; platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Jané v gr.

Prokop má ј lánu, platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Jané v gr.

[A 19.] *Bartoš (Haláček)* má ј lánu a ј čtvrti. Platí o sv. Jiří ꝛꝛ gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛꝛ gr., robotních vi gr. iii hl. o sv. Jané. Týž Bartoš má jiné sedénie v Lišově a toto má stavěti a osaditi člověkem. I pustil to Haláčkovi do Lišova.

Jan kovář má iј čtvrti. Platí o sv. Jiří ꝛii gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛii gr., robotních o sv. Janu iii gr. v ₰. A týž má jiné sedénie v Lišově a toto má osaditi člověkem, a ještě lhuotu má od sv. Jiří minulého za iii leta.

Ujal [1]) to Klimeš rychtář. Má lhuotu od sv. Jakuba do roka anno ↄc lꝛꝛꝛꝛviii° fer. iiii in die Jacobi.

Šimek Peniezek má ј lánu; platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛvi gr., robotních o sv. Jané v gr. A týž má jiné seděnie v Lišově, a toto má osaditi člověkem; o sv. Havle příštím má platiti. Již [2]) lhuota vyšla.

Janek Vachlík má iii čtvrti; platí o sv. Jiří ꝛꝛiiii gr., o sv. Havle též; berně vánoční ꝛꝛiiii gr., robotních o sv. Jané viiј gr. A týž má jiné seděnie v Lišově a toto má osaditi člověkem.

(Ujal to *Jakub z Lišova.*[3]) Jest tu ј lánu pustého Čunovského. Kdyby osazeno bylo, platilo by se všecko jako s jiného ј lánu; ale [3]) nyní leží pusté a žádný toho nepožívá, než trávy se z něho prodávají; a když kto seje na roli, pánu JMti z toho třetí mandel přicházie. — Má [3]) ustaviti a osaditi člověkem. Lhuotu placenie i stavení má od sv. Jiřie přieštieho za ii letě. Actum dominico die conversionis scti Pauli Anno 97. Jan Peniezek a Tábor z Lišova pod v ſſ.

[1]) Přeškrtnuto odtud až do konce zápisu. — [2]) Připsáno rukou pozdější.

[1]) Pozdější přípisek. — [2]) Slova ta jsou přeškrtnuta. — [3]) Připsáno a přeškrtnuto rukou pozdější.

Odtud pojistebného, jakž kto sedí, platí při sv. Havle po 1 čberu ovsa a po 1 slepici.

Summa úroku Svatojiřského iij ß xxiiii gr. (x gr.).

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční iij ß xxiiii gr. (x gr.)

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě xlviiii gr. vij ₰.

Jivno.

Chládek má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr.

Pechat má iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též; berně vánoční xx gr., robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.

Řehoř má čtvrt a vii jitr. Platí o sv. Jiří xi gr. 5 ₰, o sv. Havle též. Berně vánoční se čtvrti viii gr. a s jitr neplatí berně; robotních o sv. Janě iii gr. iiiij ₰.

[A 20]. *Thomeš Mikuov* má j lánu a xi jitr. Platí o sv. Jiří xx gr. minus hl., o sv. Havle též. Berně vánoční platí s j lánu a se iiii jitr xviii gr. a z vii jitr, praví, že nic berně neplatí; robotních o sv. Janě vii gr. minus hl.

Martinek má iiij čtvrti. Platí o sv. Jiří xxviii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xxviii gr., robotních o sv. Janě viii gr v ₰.

Mašek Bláhuov má čtvrt a vi jitr. Platí o sv. Jiří xi gr. iii hl., o sv. Havle též. Berně vánoční xi gr. iii hl., robotních iiij gr.

Hlaváč má j lánu a xii jitr. Platí o sv. Jiří xxii gr. iiii ₰, o sv. Havle též. Berně vánoční s j lánu a se iiii jitr xviii gr., a praví, že z viii jitr neplatí berně; robotnieho o sv. Janě vii gr.

Havel Mikšuov má čtvrt a xi jitr; platí o sv. Jiří xii gr. vi ₰, o sv. Havle též. Berně vánoční se čtvrti a se ii jitr ix gr., a z vii jitr, praví, že berné neplatí; robotních o sv. Janě iiii gr.

Odtud pojistebného, jakž kto sedí, platí při sv. Havle po 1 čberu ovsa a po jedné slepici.

Summa úroku Svatojiřského ij ß xxiiii gr. (xxvi gr.) ii ₰ krom Martínka.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční ij ß viii gr. (x gr.) iii hl. krom Martínka.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě xlv gr.

Lhotka,

pustá ves, za prvních válek spustilá.

Řehoř z Jivna má iiij čtvrti. Platí o sv. Jiří xxviii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční praví, že neplatí. Robotních o sv. Janě viii gr. iiii ₰. A to stavěti a osaditi má.

Bláha z Jivna má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční, praví, že neplatí. Robotních o sv. Janě iij gr. A to drží do Jivna k svému sedění.

Chládek z Jivna má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční, praví, že neplatí. Robotnieho o sv. Janě iij gr. A to drží do Jivna k svému sedění.

Svojše ze Lhoty přijal k svému dvoru j lánu Mertlovského tu ve Lhotse a má platiti o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně neplatí, robotních o sv. Janu v gr., a[1]) má počíti platiti teprv o sv. Jiří příštím

(*Vachlík* z Lišova.[2]) Jest tu čtvrt pustá Skákalíkova, té žádný nedrží a tak se jí nic neužívá; jest s ní plat jako s jiné, kdyby osazena byla, než loučky se prodávají. A na roli když kto seje, pánu třetí mandel přicházie. — Má lhuotu do sv. Jiří 94.[2])

Summa úroku Svatojiřského 1 ß 8 gr.

Svatohavelského tolikéž.

Robotních o sv. Janě xviii gr. iiii ₰ (xxi gr. 1 hl.).

Přívořany,

pustá ves, za prvních válek spustilá.

Vankuov lán.

Čadkuov lán.

[1]) Pozdější rukou přetrženo. — [2]) Pozdější přípisek.

Suškovy ij čtvrti.
Křižuov lán a j čtvrti.
Pavlovy iii čtvrti.
Čúnova j lánu.
Janúšek iii čtvrti.
Jiechovy iii čtvrti.
Hanus j lánu.

Summa lánuov bez čtvrti vii lánuov. Přicházelo s nich platu o sv. Jiří iiij ß vi gr., o sv. Havle tolikéž. Robotnieho ß vii gr. iii ₰. Berně j ß viii gr., neb neplatili berně než třie z té vsi, totižto tito: *Vaněk* s j lánu xvi gr., *Kříž* s iij čtvrti x gr., *Janek* ze iii čtvrtí xii gr.

[A 22.] Toho se nynie jinak nepožívá, než louky, kteréž k tomu jsú, ty se prodávají někdy dráž a někdy laciněji, tak jakž se tráva urodí. A ktož na roli seje, z každého obilé pánu JMti přichází třetí mandel.

Chynava.

Prokop (Bicek, Ocet) má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janě v gr. A na tom seděl člověk i utekl; ale má Bicek bratr jeho to osaditi do vánoc přieštiech; a jest stavenie ustavené na tom.

Týž *Prokop (Křišťan)* má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční j ß ii gr. Robotních o sv. Janě x gr. Pustota.[1])

Mika má lán; platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční j ß ii gr. Robotních o sv. Janě x gr. A to od staradávna společně drží.

Summa úroku Svatojiřského ij ß xxii gr. Svatohavelského též. Berně též.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě xxv gr. i s tiem,[2]) co Děpolt drží.

Pustoty.

Bartošovské (Jíra Kubík[3]) *Děpolt* to ujal.[1]) iii čtvrti pusté. Kdyby osazeny byly, platilo by se z nich o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu viij gr. — Má[1]) lhůtu za tři léta od sv. Jiří za tři léta anno vCv°, i s Vajsovskú čtvrtí.

Závišovské čtvrti iii.
Jankovské iii čtvrti.

Petrovy ii čtvrti; ujal[2]) to Mikuov syn. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční též, robotních peněz o sv. Janě v gr.

Vajsovská i čtvrt. Ujal[2]) ji Děpolt. Má s ní platiti jako s jiné čtvrti. A k tomu přikoupil zahradu Dremlovskú. Lhuotu má od sv. Havla přieštieho do roka. Act. fer. iii post Marci anno oc 93.

Těch všech předepsaných pustin žádný nedrží, než loučky se každého roku vzdy prodávají od těch pustin skrze purgrabí Hlubockého, a z těch někdy víc, někdy méně přicházie tak vedle úrody trávy. A na těch pustých rolích ktožkolvěk co vseje, pánu JMti třetí mandel.

Odtud pojistebného, jakž kto sedí, při sv. Havle platí po 1 čberu ovsa, po dvú slepicí a po dvú sýrú.

[A 23.] Kaliště.

Štěpán drží iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též. Berně vánočnie xxiiii gr. Robotních o sv. Janu viij gr.

Dušek má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu viij gr.

Havel má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xvi gr.; robotních o sv. Janu v gr.

Černý má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr.; robotních o sv. Janu v gr.

Šíma[3]) *(Motlach)* má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční s j lánu xvi gr., a praví, že s j lánu berně neplatí. Robotních o sv. Janu x gr.

[1]) Připsáno později. — [2]) Připsáno rukou pozdější. — [3]) Přípisky pozdější.

[1]) Přípisky pozdější. — [2]) Připsáno později. — [3]) Pozdější ruka.

Jíra má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též. Berně vánočnie se čtvrti viii gr., a praví, že s j lánu berně neplatí. Robotních o sv. Janu viij gr.

Mašek má iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xx gr. Robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.

Vaněk má iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též. Berně vánoční s j lánu xvi gr., a s čtvrti, praví, že berně neplatí. Robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.

Jílek má iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xx gr., robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.

Ješek má ij čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též. Berně vánočnie xii gr., robotních o sv. Janu iii gr. v ₰.

Jan má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční se čtvrti viii gr., a praví, že z druhé čtvrti berně neplatí. Robotních o sv. Janu v gr.

Mikuláš má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční j ß ii gr. Robotních o sv. Janu x gr.

Summma úroku Svatojiřského iiii ß 16 gr.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční iiij ß ii gr.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě lxxx gr. minus 1 ₰.

[A 24.] **Třebotová Hora.**

Šíma má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně též. Robotních o sv. Janu viii gr. v ₰. A drží ii losy; platí o sv. Jiří iii gr. v ₰, o sv. Havle též, nic viec.

Formánek má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě x gr. A drží tři losy. Platí o sv. Jiří v gr. iiii ₰., o sv. Havle též, nic viec.

Janek má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr.

Šálek má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr. v ₰. A drží ii losy; platí o sv. Jiří iiii gr. ii minus ₰, o sv. Havle též, nic viec.

Kujeba j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr. A drží 1 los. Platí o sv. Jiří xiii ₰, o sv. Havle též, nic viec.

Martin má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr. A drží ii losy; platí o sv. Janě iii gr. v ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Kvěch má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. A drží ii losy. Platí o sv. Jiří iii gr. v ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Petr má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánočnie též, robotních o sv. Janu x gr. A drží dva losy; platí o sv. Jiří iii gr. v ₰, o sv. Havle též a nic víc.

Šimek má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu x gr. A drží dva losy; platí o sv. Jiří iii gr. v ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Hlach má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janě x gr. A drží 1 los; platí o sv. Jiří xiii ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Bicek má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr. Drží 1 los, platí o sv. Jiří xiii ₰, o sv. Havle též, nic viec.

Martin Slad má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. A drží 1 los. Platí o sv. Jiří xiii ₰, o sv. Havle též, nic viec.

[A 25.] *Martin Rak* má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. A drží 2 losy; platí o sv. Jiří iii gr. 5 ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Raková má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; berně ani robotniech z toho, praví, že neplatí. A k tomu jest seděnie někdy

bylo, ale praví, že pamětníkuov nenie, kdy jest ustavené seděnie bylo.

Chládek má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr. A drží 1 los; platí o sv. Jiří xiii ₰, o sv. Havle též a nic viec.

Summa úroku Svatojiřského viij ß vi gr. vi ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánočnie vij ß xviii gr.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních ii ß v gr. minus hl.

Hrdějovice.

Zigar má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu v gr., slepic při sv. Havle v.

Tošnar má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních o sv. Janu iij gr., slepice iij.

Plangl má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních o sv. Janu iij gr., slepice iij. A jest to čtvrt pustá. Bylo na ní někdy dávno sedliště, praví, že pamětníkuov není.

Michal (Neupar)[1] má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Ozwald (Fencl) má j lánu, též platí jako Michal.

Matl má j lánu, též všecko platí jako Michal.

[A 26.] *Matl Kevl* má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánočnie též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Raych Hanzl má j lánu, platí též všecko jako Kevl.

Petr má j lánu, též všecko platí.

[1]) později přeškrtnuto a připsáno.

Týž drží čtvrt pustú, platí s nie všecko jako s jiné čtvrti.

Janek má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánočnie též, robotních o sv. Janu v gr., slepice v.

Matěj Novák má iii čtvrti, platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr., slepice viij.

Velfl má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Thoman (Fencl) má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Kayr má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepice v.

Týž drží čtvrt; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iij gr., slepic iij.

Petr má čtvrt, platí s ní všecko jako s jiné čtvrti.

Karas má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o s. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu viij gr., slepice viij.

Týž drží *(Velfl)* čtvrt platí s nie jako s jiné čtvrti.

Ondra Newviert má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Matěj Buzek má j lánu; též všecko platí jako Ondra.

Jakeš má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr., slepice viij.

[A 27.] *Partl* má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu iij gr., slepice iij.

Paul má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Václav má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též. Robotních o sv. Janu v gr., slepic v.

Obec všecka drží lán od dvora Trubického, kterýžto dvuor prve, tak pravie, že sem příslušel k zámku; platí z toho o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též; berně, praví, ani robotních že neplatí ani kůr ani jiných žádných poplatkuov. A od téhož dvora drží i lán do Opatovic a třetí lán do Hosína.

Jest tu krčma, kterúž drží *Václav*; platí o masopustě xvi gr. míš. — Puštěna zase rychtáři.[1])

Z týž vsi dávají sumu pojistební při sv. Havle xv čberův ovsa, xv slepic, sýruov xxx, a pravie, že by za to sobě souš jměli voziti každý, jakž kto sedí, tři dni pořád podzimniem časem, ne na dlúhém voze, než na rozvoře, a to, což muož sám jeden přes klanici na vuoz sobě uvrci, a většieho nic. A to pravie, že z těch lesuov vozí, kterých Jiřík hajný z Hosína hájí.

Summa úroku Svatojiřského vij ß xxvi gr.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánočnie vi ß xxiiii gr.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janu ii ß.

Slepic ii ß.

[A 28.] Opatovice.

Philip má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu v gr.

Šturm má j lánu, platí též všecko jako Philip.

Svěcený čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu iij gr.

Kubeš má čtvrt, též platí jako Svěcený všecko.

Jan má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Mika má j lánu, též platí jako s jiného polúlání.

[1]) přípisek pozdější.

Vaněk má j lánu, též platí všecko jako s jiných polúlání.

Jirsa má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; berně vánočnie též. Robotních o sv. Janu iij gr.

Vít má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr.

Matěj Vavřinec má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Kuba má j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Mareš má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr.

Václav Salva má čtvrt; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iij gr.

Kouba[1]) má chalupu, platí o sv. Jiří iiij gr., o sv. Havle též a nic víc.

Tito rybáři z týž vsi platí při sv. Havle:

Mika o sv. Havle j ß.

Dušek na rybářských chalupách platí j ß.

Jílek na rybářských chalupách platí j ß.

[A 29.] *Kotrček* na rybářských chalupách platí j ß.

Tito čtyřie rybáci praví, že ten plat z práva vzdy každý rok dávati mají, a že po vší řece Vltavě, pokudž k Hluboké přísluší, svobodu ryby loviti mají.

Z týž vsi rybáři, kterýž se rok pronajmú, ten rok platí, a když se jim nezdá držeti, tehdy mohú pustiti, když chtí; a též honí po vší řece jako i svrchní.

Vít platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též.

Kubeš platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též.

V též vsi Opatoviciech drží lán Trubičný tito společně:

[1]) Později připsáno.

Šturm *Mika* *Vaněk* *Matěj* *Kuba* *Mareš* *Salve*	platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr., slepic x při sv. Havle. A z toho lánu platí k Purkareckému rychtářstvie. Zámazného nedávají z toho lánu.

Tito rybáci[1])

Jílek a *Kotrček* najali řeku od jezu panského až do lázně Opatovské; má dáti na sv. Havel každý xxv gr.

Kubeš, Dušek ti spolu drží řeku od lázně Opatovské až do mostu Bavorovského, má dáti každý z nich na sv. Havel xxv gr.

Vít a *Jirsa* drží řeku od mostu Bavorovského až do mezí Budějovských, má každý z nich dáti při sv. Havle xxv gr.

Summa úroku Svatojiřského iiij ß xxviij gr. Svatohavelského iiij ß xviij gr. i s Trubičným lánem. Berně vánoční iiij ß xiiii gr. A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr. Robotních o sv. Janě lxx gr. Slepic x krom dvú rybářuov nájemných.	krom rybářuov.

[B 1.][2]) Rychtářstvie Purkarecké.

Městečko Purkarec.

[B 1.] *Šimek* drží j čtvrti; platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu j gr.

Mikeš má ij čtvrti a iii jitra; platí o sv. Jiří xiiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiij ₰.

Dameš má čtvrt. Platí o sv Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu i gr.

Bárta jiezný iij jitra; platí o sv. Jiří viiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu, praví, že neplatí.

Týž drží Kunšovskú čtvrt bez ii jitr, platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vj ₰.

Týž drží j jitra; platí o sv. Jiří ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též; a týž praví, že lovčiemu platí o sv. Jiří vii ₰, o sv. Havle též, a jeden den na ozimi a druhý den na jeř žne lovčiemu. Puštěno[3]) zase lovčiemu.

Thuomova vdova s sirotky má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr.

Jan Moučka má j lánu; platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr.

Vojtěchovský lán drží lovčí purgarecký a viii jitr; platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiij gr.

Martin Kolo má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu i gr. A týž drží loučku v lesiech. Praví, že lovčiemu z ní platí při svatém Havle jednú v roce i gr.

Beněk (Květoň) má čtvrt; platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě i gr.

Ondráček mlynář s mlýnu platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotnieho, praví, že neplatí.

Dameš praví, že k jeho seděnie sedliště jest, ješto někdy člověk na něm byl, ale jest nynie to pusté, a že jemu plat šel. A nenie k němu žádné dědiny; o sv. Jiří vii ₰, o sv. Havle též lovčiemu platí.

[B 2.] *Jan Moučka* tiem obyčejem k svému drží sedliště, ale k tomu jest pět záhonuov rolí. Lovčiemu [1]) platí.

[1]) Následující tři odstavce jsou připsány později. — [2]) fol. A 30. jest v urbáři ponecháno prázdné. — [3]) Přeškrtnuto a připsáno později

[1]) Přípisek pozdější.

Prokop mlynář lovčiemu z podsedku platí o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, a dva dni žne, jeden na jeři a druhý na ozimi. Lovčiemu [1]) platí.

Vaněk tiem obyčejem platí lovčiemu jako mlynář, krom pánu platí ii ₰ každý úrok i berni, než roboty neplatí. Lovčiemu [1]) platí.

Z druhé strany řeky:

Janek má ɉ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr.

Velfl má ɉ lánu. Též platí jako Janek.

Týž má ɉ čtvrti a ii jitře. Platí o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ɉ gr.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu i gr.

Týž drží Biřickú čtvrt, platí s nie jako s jiné čtvrti.

Mlýniště pusto; kdyby osazeno bylo, platilo by se s něho o sv. Jiří ɉ ß ii gr., o sv. Havle též, berně též a nic viec.

Tito rychtáři platívali:

Mikeš z zahrady o sv. Havle jednú v roce i gr. a nic víc.

Vávra odtud se čtvrti lánu o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, nic víc. To drží *Velfl*, stojí napřed psáno.[2])

Pojistebný plat s Malé Strany při svatém Havle.

Odtudž, jakž kto sedí, má dáti čber ovsa, sýry ii, slepice ii. S [3]) městečka neplatí ani sýruov ani slepic, než s Malé Strany.

Robota senná.

Odtudž z Purkarce s každého lánu mají iiii vozy sena naséci, zsušiti, shrabati i do dvora svésti s luk dvorských; a jest i s pustým v lánuov minus ɉ čtvrti. S jitr, praví, že nemají robotovati.

[1]) Přípis pozdější. — [2]) Přeškrtnuto a připsáno pozdější rukou. — [3]) Přípis pozdější.

[B 3.] Jest u Purkarci mýto na řece Vltavě. Praví, že takovým obyčejem se vybierá. Když les plavie, že z každého voru po ii ₰ dávají. Tu věc pán porúčie konšeluom purkareckým, aby toho mýta pilni byli a je, jakož slušie, na to vybierali, a při každém svatým Jiří i při každém sv. Havle z toho úředníku na zámku aby počet slušný činili, a penieze, což vyberú, kladli.

Summa úroku Svatojiřského iii ß xxiii gr. Svatohavelského iii ß xxiii gr. Berně vánoční iii ß xxiii gr. A každý, ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr. Robotních o sv. Janu xxi gr. iii hl.	zápisného iiii gr. i ₰ krom mlýniště pustého a což lovčiemu platívali i krom z zahrady, kterúž Mikeš drží.

Rybáři [1]) z Purkarce platí o sv. Jiří a o sv. Havle po xxv gr. českých.

Daneš	xxv gr.
Janek	xxv gr.
Bártha	xxv gr.
Kolo od květné neděle do ɉ léta	xxv gr.

Velice.

Masař má lán. Platí o sv. Jiří xl gr., o sv. Havle též, berně vánoční ɉ ß ii gr., robotních o sv. Janu ɉ ß, slepic x při sv. Havle.

Thuoma iiɉ čtvrti, platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu xviii gr. vɉ d., slepice viiɉ.

Fruman má iii čtvrti, platí o sv. Jiří ɉ ß, o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu xxiiɉ gr., slepice viiɉ.

Šiersl má iii čtvrti, platí též všecko jako Fruman.

Johan má iii čtvrti, platí též všecko jako Šiersl.

Kuba ɉ lánu, platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu xv gr., slepic v.

[1]) Odtud přípis pozdější.

Lorenc iii čtvrti. Platí o sv. Jiří j ß, o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu xxiij gr., slepic viij.

[B 4.] *Vítek* iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též; berně vánoční xx gr., robotních o sv. Jané xviii gr. vj den., slepic vi a čtvrt slepice.

Martin čtvrt. Platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě viij gr., slepice iij.

Šerl j lánu. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních xv gr., slepic v.

Neuwiert j lánu, též všecko platí jako Šerl.

Jest tu krčma, platí s nie rychtáři o masopustě v gr.

Pojistebný plat při sv. Havle.

Odtud pojistebného xii čberuov ovsa, xxiiii sýruov a xxiiii slepic. A to praví, že proto dávají za souš, ješto vozí tři dni z hor dřievie suché tiem obyčejem jako Hrdějovští: a každý sajr má státi za j gr. českého.

Summa úroku Svatojiřského iiiij ß x gr., zá[pisnéh]o iii gr. i ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční iiij ß xiiii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janu iiij ß i hl.

Slepic i ß x slepice.

[B 5.] Volešník.

Pražák má lán. Platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepic x, orati na jeř xii záhonuov a na ozim tolikéž, žencuov xvi.

Pešle (Várra) lán; platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepic x. Orati na ozim xii záhonuov a na jeř tolikéž, žencuov xvi.

Albl j lánu. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepic v. Orati na ozim vi záhonuov a na jeř tolikéž, žencuov viii.

Čech j lánu. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepic v. Orati na ozim vi záhonuov, na jeř tolikéž, žencuov viii.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též; berně vánoční viii gr., slepice iij. Orati iii záhony na ozim, na jeř tolikéž, žencuov iiii.

Thomášek krajčí lán. Platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční j ß ii gr., slepic x. Orati též jako s jiného lánu a žencuov xvi.

Rajmichal j lánu. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepic v a jiné všecko, jako s jiného puol lánu.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční viii gr., slepice iij, a jiné všecko platí jako s jiné čtvrti; a jest k tomu sedénie pusté.

Rajchfrydl j lánu. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xvi gr., slepic v, a jiné všecko jako z jiného polúlání.

Týž drží čtvrt, platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., slepice iij a jiné všecko, jako s jiné čtvrti, ale tvrdí, že k té čtvrti sedénie nebylo.

Thomášek Romar iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., slepice viij. Orati na ozim záhonuov viiii a na jeř též, žencuov xii.

Šochaur (Lorenc) j lánu. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xvi gr., slepic v, a jiné všecko, jako s jiného polúlání.

[B 6.] *Rozmberský* j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Ondráček Hartluov j lánu; platí všecko jako s jiného polúlání.

Václav j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Šicl čtvrt. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční viii gr., slepice iij, a jiné všecko platí jako s jiné čtvrti.

Šefeldar iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., slepice viij. Orati na jeř záhonuov viiii, na ozim též, žencuov xii.

Pešl j lánu; platí též jako s jiného polúlání.

Kašpar j lánu; platí všecko jako s jiného polúlání.

Lorenc Frýdl iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., slepice viij, a jiné všecko jako s jiných iii čtvrtí.

Rapl j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Petr j lánu. Platí všecko jako s jiného j lánu.

Martin čtvrt. Platí všecko jako s jiné čtvrti.

Fencl j lánu
Tomášek j lánu
Klemar j lánu
Neuwiert j lánu
Šuorc (Matěj) j lánu
} Ti platí všecko, jakožto s jiných polúlání.

Moydl má lán, platí všecko jako s jiného lánu.

Jest tu krčma, platí s ní rychtáři o masopustě xxv gr.

[B 7.] Plat pojistební při svatém Havle dávají z týž vsi.

Odtud, jakž kto sedí, platí i čber ovsa, ii slepici, ii sýry; krom *Petr* dává dva čbery ovsa, čtyři slepice a iiii sýry; a *Moydlér* pojistebné platí jako Petr; a za to souš z hor vozí tři dni tiem obyčejem jako z jiných některých vsí, při kterých prve všecko to napsáno jest.

Robota senná i jiná.

V též vsi jest šestnádcte lánuov. Z každého lánu mají dva vozy sena naséci, ssušiti, shrabati i svézti do dvora. A co potřebí k zámku lesu k pálení, to s Mydlovarskými a Zlivskými přes celý rok vézti mají. Z Olešníka sekati mají na Myšlíně a z Mydlovar a ze Zlivi na Blanách, a to v těch miestech sekati mají, kdež se jim od pojezdného ukáže. A tíž lidé z Olešníka, z Mydlovar a ze Zlivě mají všecko obilé, kteréž po dvoře jest, do dvora svézti, kromě hrachu a krom toho, což by bylo za podhradiem po rybníček vseto.

Summa úroku Svatojiřského viiiij ß vi ₰.

Svatohavelského tolikéž. Zá[pisnéh]o viii gr. iiii ₰.

Berně vánoční viiij ß ii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Slepic iij ß x

Záhonuov orati na jeř iii ß xii záhonuov.

Na ozim tolikéž

Žencuov iij c a vi.

Munice.

Janek iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, roboty peněžité neplatí; a k tomu j čtvrti, z toho hlásá, slepice vij.

Mikeš [1] (*Fencl*, Mikšův syn) [2]) má ij čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic iiii bez čtvrti slepice.

i čtvrt [2]) v hlásce, ta jest Mikšovi napsána.

Ziman má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Jíra má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též, slepice viij.

Matl má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Šimon má j lánu, též platí jako Matl.

Hansl má j čtvrti. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici i a čtvrt, a drží půl čtvrti k hlásce.

[B 8.] *Jandl* j čtvrti. Patí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt. A týž drží j čtvrti, z té má hlásku.

Týž má iii čtvrti. Z těch praví, že nic viec neplatí, nežli při sv. Havle ii slepici, a to proto, že když byl v Zálužiciech, rybníkem Bestrevským že se jemu iii čtvrti zatopily, a za to že mu nic dáno nenie, než že jemu jest povoleno smlúvú, aby sobě na panstvie jiné iii čtvrti koupil a z těch aby nic viec neplatil, než jakož svrchu napsáno. A k tomu obojiemu má dvoje sedénie.

Matěj purkrabě má lán. Platí o sv. Jiří

[1]) Přeškrtnuto. — [2]) Připsáno pozdější rukou.

ɉ ſſ ii kr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic ẋ.

Kandl má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiɉ.

Mikeš[1]) drží čtvrt; z té má hlásku, nic s ní neplatí.

Lorenc ɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt. A týž drží ɉ čtvrti druhé, z té má hlásku.

Týž má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně též vánočnie, slepice iiɉ.

Kabát ɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt; a k tomu drží ɉ čtvrti druhé. Z té má hlásku. Má[2]) lhuotu stavení do sv. Havla, a potom platiti má na sv. Havla druhého anno ɔc ẋvᶜ quinto.

Brouček (Holý) iɉ čtvrti Platí o sv. Jiří ẋii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii bez čtvrti. A týž drží ɉ čtvrti, z té má hlásku.

Ziga (Plic) iiɉ (ɉ) čtvrti. Platí o sv. Jiří ẋẋ gr. (iiii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic vi (1 a čtvrt). A drží ɉ čtvrti, z té má hlásku.

Pekař má lán. Platí o sv. Jiří ɉ ſſ ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční též, slepic ẋ.

Krajčí *(Vilpaur)* má iiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří ẋẋ gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic vi a čtvrt.

Filoušek ɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt. A týž ma ɉ čtvrti, z té má hlásku.

Fencl (Štefl) má ɉ čtvrti bez ii jitr. Platí o sv. Jiří ii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt. A týž má ɉ čtvrti, z té má hlásku.

Matl (Rampl) má iɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří ẋii gr., o sv. Havle též, berné vánoční též, slepice iiii bez čtvrti. A týž drží ɉ čtvrti, z té má hlásku.

[1]) Celý odstavec vepsán později. — [2]) Pozdější připis.

Krepfl[1]) má ɉ lánu od Plice. Platí o sv. Jiří ẋvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Pustiny:

Cviclové ɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Krbcovy 1 čtvrt platnú.

Michelovy iɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Hanzlova ẋɉ jitra platného.

Mikulášek ɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Frickovy ɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Neuwiertovy iɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Liendlovy čtvrt platná a čtvrt v hlásce.

Ondráčkovy ɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Lorencovy ɉ čtvrti platné a ɉ čtvrti v hlásce.

Těch pustotin pán nic nepožívá, než Mučičští jich požívají praviec, že by se jim Zlivským rybníkem lúky zatopili a že by jim pan Jenec ty pustotiny za to oddal.

Pojistebný plat při sv. Havle.

Jakž kto sedí, má dáti čber ovsa a 1 slepici, a za to souš vozí tiem obyčejem jako z některých jiných vsí, kteréž prve psány jsú.

Robota.

Tíž Municští praví, že jiné roboty od starodávna nemají žádné než toliko tu, když by se jez u mlýna pod zámkem protrhl aneb pokazil, že k tomu k opravě les a chvoji z hor voziti mají.

[B 10.] Summa úroku Svatojiřského iiiiɉ ſſ v ₰.

Svatohavelského tolikéž; zá[pisnéh]o[2]) v gr. v ₰.

Berně vánoční tolikéž.

A každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic lẋẋvii.

Chlumec.

Štiecha (Jakeš) má lán. Platí o sv. Jiří

[1]) Celý odstavec vepsán později. — [2]) Rukou pozdější.

j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr.

Vít má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Týž drží j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě v gr. A k tomu sedčnie bylo prve.

Dušek (Jíra) má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě v gr. Má [1]) lhuotu od sv. Jiří za ii letě anno oc xvc quinto.

Týž *(Pryšník)* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berné vánoční též, robotních o sv. Jané iij gr. Praví, že ji přikúpil od Petráše k svému polúlání.

Jíra má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

[B 11.] Týž drží j lánu Mašanova. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr. A k tomu polúlání jest pusté sedčnie.

Plešník (Vrána, Doubrava) j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Blažek má Klečkovské iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. robotních o sv. Janu viij gr. A jest to pusté, ale jest k tomu sirotek pacholík, nevědí o něm.

Týž *(Welfl)* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv Havle též. Berně vánočnie též, robotních o sv. Janě iij gr. A k tomu bylo někdy sedčnie, ale praví, že pamětníkuov není.

Jan (Blažek) drží lán Blažkovský. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x.

Mašek má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Týž drží j lánu druhého. Platí všecko jako s jiného polúlání. A bylo k tomu někdy sedčnie.

[1]) Odtud až do konce rukou novější.

Bohdal iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr.

Kříž (Petrlík) má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané x gr.

Petráš (Tunta) má lán; též platí jako Kříž.

Thonta ma lán; též platí všecko jako s jiného lánu.

Vrána j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Týž drží druhého j lánu. Platí všecko jakožto s jiného polúlání. A k tomu někdy sedliště bylo.

Ziman má j lánu, platí též jako s jiného polúlání.

Petr má j lánu, platí též jako s jiného polúlání.

Jíra Čtvrtník má lán, platí též všecko jako s jiného lánu.

[B 12.] Jest tu krčma, platí s ní rychtáři o masopustě v gr.

Pojistebný plat.

Z též vsi, jakž kto sedí, má dáti čber ovsa při sv. Havle a ii slepice a ii sajry. A za to souš vozí z hor tiem obyčejem, jakž napřed u jiných vsí o týmž platu dotýčeno.

Summa úroku Svatojiřského vii ß xxviii gr.

Svatohavelského tolikéž; zápisného v gr. iii ₰.

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janu ii ß xx gr.

Slepic pojistebních ij ß xxii.[1]) Neplatí.[2])

Bavorovice.

Lorenc Matěj j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Huorar má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Rychtářka vdova s sirotky má lán. Platí

[1]) Přeškrtnuto. — [2]) Připsáno později.

o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic x.

Prokeš j lánu, platí všecko jako s jiného polúlání.

Matuš j lánu, též platí jako Prokeš.

Mikuláš má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic viij.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij. A bylo k ní seděnie, ale voda je pobrala.

Zígl j lánu. Platí všecko jakožto s jiného polúlání.

[B 13.] *Voldnar* má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice viij.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij. A k tomu sedění bylo, ale voda je vzala.

Martin Lekšuov má j lánu, platí všecko jako s jiného polúlání.

Jakub má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Janek Machuov má půl lánu, platí všecko jako s jiného polúlání.

Bicek j lánu. též platí jako Janek.

Mikeš má j lánu, též platí jako Bicek.

Petr má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice viij.

Týž drží čtvrt. Platí s ní všecko jako s jiné čtvrti. A bylo někdy k ní sedění, ale voda je pobrala.

Zikl má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic x.

Martin má lán, též platí jako Zikl.

Ondráček j lánu, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Hazl iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic viij.

Borovec j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Kubík j lánu. Též platí jako Borovec.

Janek Šart j lánu, též platí jako Kubík.

Jíra Šálek j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

[B 14.] Jest tu mlýn pustý. Jest k němu čtvrt role. Tu drží *Lorenc Matěj.* Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

Jest tu krčma. Platí s ní rychtáři o masopustě viii gr.

Pojistebný plat o sv. Havle.

Odtudž summú platí xviiii čberuov ovsa a slepic xviiii. A za to souš vozí každý z nich iii dni tiem obyčejem, jakož napřed dotčeno v jiných některých vsech.

Summa lánuov v té vsi xiiiij^ta^ lánu.

Robota.

Odtudž z každého lánu xvi žencuov dáti mají na jeř aneb na ozim.

S každého lánu na jeř dvě bráně k vláčenie i den a na ozim ii bráně k vláčenie dáti mají.

Lúku mešní sséci, ssušiti, skopiti a do dvora svézti mají.

Což se v Budějoviciech kterých potřeb k zámku kúpí, to oni odtudž na zámek Hlubokú přivézti mají.

Summa úroku Svatojiřského viij ß xiiii gr., bez mlýnu pustého.

Svatohavelského tolikéž. Záp" vii gr. i ₰.

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Slepic ii ß xxv.

[B 15.] Hosín.

Linhart (Jakeš) lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční j ß ii gr., robotních o sv. Janu x gr.

Kuba uhléř xxvi jitr. Platí o sv. Jiří xiii gr., o sv. Havle též. Berně ani robotních praví, že z toho neplatí, a to proto, že sú ta jitra z lesuov vyplaněna.

Vávra má j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Václav Chrt má ꝯ lánu, platí jako Vávra.

Petr má ꝯꝯ jitra. Platí o sv. Jiří v gr. ii ₰, o sv. Havle též. Berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr.

Jíra třetinu a x jitr. Platí o sv. Jiří xvi gr. ii minus d., o sv. Havle též, berně vánoční xi gr. ii minus d., berně z těch x jitr praví, že neplatí, robotních o sv. Janu iii gr.

Hezmík má ꝯ lánu. Platí též jako s jiného polúlání.

Janek má ꝯ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Jané v gr.

Bouza ꝯ lánu, též platí jako Janek.

Jiřík hajný lán. Ten jest již vysazený, z toho nic neplatí.

Všeckna obec drží lán od dvora Trubického. Platí berně o vánociech ꝯ ſſ ii gr., robotních o sv. Janu x gr. a x slepic při sv. Havle; a Svatojiřský i Svatohavelský plat dávají s něho faráři Hosínskému.

Pojistebný plat při sv. Havle.

Tito všichni svrchupsaní dávají po 1 čberu ovsa, po dvú sýrú, po 3 slepiciech, krom Kouba uhléř, ten nedává než 1 čber ovsa, 1 slepici a 1 sajr, a Jiřík hajný, ten toho nic neplatí.

Jest tu krčma, platí s ní rychtáři o masopustě vi gr.

Summa úroku Svatojiřského krom kněžského ii ſſ xxvi gr.

Svatohavelského též. Záp.° ii gr. vi ₰.

Berně vánočnie iiꝯ ſſ x gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních l gr., slepic x.

Kněžští lidé z též vsi platí pojistebný plat:

Mandovskú čtvrt drží Augustin.

Mikeš Chrt iii čtvrti.

Václav ꝯ lánu.

Karvan ꝯ lánu.

Ryneš třetinu.

Žák ꝯ lánu.

Bystrý (Pavel) iii čtvrti.

Váchová jedinú čtvrt.

Brykcovská čtvrt pustá (ujal ji Niedl).

Kubikovské iii čtvrti pusté.

Tito svrchupsaní, kteříž jsú osedlí, platie pojistebného při sv. Havle pánu každý po 1 čberu ovsa, po dvú sýrú a po iii slepiciech, s pustého nic neplatí, než když by se osadilo, platili by tíž jako i jiní osedlí.

Chalupníci kněžští z též vsi:

Bárta zahradu, *Bystrý* zahradu, pusté, *Cipais* zahradu — osedlé,

Kovářovské pusté, *Šafár* pusté,
Šafránovské pusté, *Fricek* pusté,
Pavlík pusté, *Machovo* pusté,
Bobek pusté, *Čermák* pusté.

Tito svrchupsaní, kteříž jsú osedlí, platí při svat. Havle po 1 čberu ovsa a po 1 slepici a po 1 sýru. A což pustého, který by se osadily, platili by též jako osedlé.

Chotýčany.

Jakub iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xii gr., robotních o sv. Janu viiꝯ gr. Týž drží 1 jitro. Platí o sv. Havle i gr. a nic víc. Týž platí z nájmu vi gr. o sv. Jiří, o sv. Havle též.

Jakub (Matúš) ꝯ lánu. Patí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánočnie viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Týž *Jakub s Kozlíkem* drží spolu ꝯ lánu (1 čtvrt). Platí o sv. Jiří xvi gr. (viii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční viii gr; (iiii gr.), robotních o sv. Jané v (iiꝯ) gr. A k tomu polúlání bylo někdy seděnie.

Záviš ꝯ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční iiii gr., robotních o sv. Janu iiꝯ gr. A k té někdy seděnie bylo.

Hanzl ꝯ lánu. Platí jako s jiného polúlání.

Týž *Hanzl s Jakšem* spolu *(Martin)* držie ꝯ lánu Šálkovského. Platí o sv. Jiří xvi

gr., o sv. Havle též. Berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě v gr. A k tomu polúlání bylo někdy seděnie.

[B 17.] *Koslík* má iii čtvrti (iiii čtvrti). Platí o sv. Jiří xxiiii gr. (j ß ii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční xii gr. (xvi gr.), robotních o sv. Janu viij gr. (x gr.).

Týž [1]) drží 1 čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních o sv. Janu iij gr.

Martin má 1 čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotniech o sv. Janě iij.

Jakeš j lánu. Platí jako s jiného polúlání.[2])

Pajšl má lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu x gr. Týž [3]) drží ii jitře, platí o sv. Havle ii gr. a nic víc.

Vávra drží lán Voldnarovský. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též; berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu x gr. Týž platí z nájmu vi gr. o sv. Jiří, o sv. Havle též.

Pajšl Štefl drží zahradu. Platí s ní pojistebnieho platu 1 čber ovsa, 1 sýr, 1 slepici.

Pustoty, posledniemi těmito válkami opustilé.

Perdovského j lánu,
Hronkovského j lánu,
Kovářovského j lánu,
Fenclovské iii čtvrti.

Ruozenského lán pustý. Praví, že jej k úřadu hájemstvie držívali.

Těchto pustotin se jinak nepožívá, nežli že se louky z nich prodávají, a ktož na rolí sejí, z toho pánu třetí mandel jde.

Jest tu krčma. Platí s ní rychtáři o masopustě v gr.

Z též vsi pojistební plat.

Jakž kto sedí, každý z nich platí při sv. Havle po 1 čberu ovsa, po ii sýrú a po iii slepiciech, krom Pajšl Štefl, ten platí z zahrady 1 gr. 1 sýr 1 slepici.

Summa úroku Svatojiřského iiij ß xviii gr.
Svatohavelského iiij ß xxi gr.
Berně vánoční ij ß xviii gr.
A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
Robotních o sv. Janě 1 ß viij gr.
} Zápº. iii gr. iii ₰ krom pustého.

[B 18.] **Libničie.**

Tomáš iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr. Pojistebnieho při sv. Havle 1 čber ovsa, ii slepici, ii sajry.

Hansl iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě viij gr. Pojistebnieho 1 čber ovsa, dvé slepicí, ii sýry.

Toman Ešprl (Matěj) lán; platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. Pojistebnieho ii čbery ovsa, iii slepice a ii sýry.

Popeluov syn má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu viij gr. Pojistebnieho z obojieho iii čbery ovsa, iiii slepicí, ii sajry.

Týž drží čtvrt pustú. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iij gr. A k tomu někdy seděnie bylo.

Ondráček iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně též, robotních o sv. Janu viij gr. Pojistebnieho iij čberu ovsa, slepice iii, sýry dva.

Špatwiert iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr. Pojistebnieho 1 čber ovsa, ii slepicí, ii sejry.

Tyšl (Bebar) j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr. Pojistebnieho ovsa ij čbera, iii slepice, sajry ii.

Hašek j lánu. Též platí všecko jako Tyšl.

[1]) Zápis tento připsán později. — [2]) Zápis přetržen. — [3]) Odtud přípis pozdější.

Obec drží ʝ lánu. Platí o sv. Jiří ϰvi gr., o sv. Havle též; berně ani robotních neplatí praviec, že jsú sobě to polúlání vyklúčili k lukám.

Plat pojistebný v též vsi.

Odtud platie summú platu pojistebnieho ϰiiii čberuov ovsa, slepic ϰϰii, sýruov ϰvi, každý sajr za ʝ gr. českého.

V té vsi, ktož šenkuje, každý po ii penězích z sudu dáti má.

Summa úroku Svatojiřského iii ſſ ϰϰviii gr.

Svatohavelského tolikéž. (Záp". ii gr. iiii ₰.)[1])

Berně vánoční iii ſſ 12 gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě i ſſ.

[B 19.] **Dobřejovice.**

Hřebenář (Jíra) má lán. Platí o sv. Jiří ʝ ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ϰvi gr., robotních o sv. Janě ϰ gr.

Čín [. .] (Bečka) ʝ lánu. Platí o sv. Jiří ϰvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Cipín třetinu lánu; platí o sv. Jiří ϰ gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční v gr. v hl. Robotních o sv. Janě iii gr. v hl. A týž drží druhú třetinu lánu, z té má hlásku. A[2]) týž drží zahradu, kteráž jest v hlásce, pustá. Má s ní platiti o sv. Havle jednú v rok iii gr. alb.

Mikuláš Neřád (Mikuláš) lán. Platí o sv. Jiří ʝ ſſ ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční ϰvi gr., robotních o sv. Janu ϰ gr.

Vít Malý (Král) ʝ lánu. Platí o sv. Jiří ϰvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Holík má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních iiʝ gr. A týž drží druhú čtvrt, tu má v hlásce.

[1]) Pozdější přípis. — [2]) Připsáno a přeškrtnuto později.

Jakub bubeník *(Jan krajčí)* iʝ čtvrti. Platí o sv. Jiří ϰii gr., o sv. Havle též, berně vánoční vi gr., robotních o sv. Janu iii gr. v ₰. A týž drží ʝ čtvrti, z té má hlásku. Z[1]) tej hlásati nemá, než plat platiti, jako s jiné ʝ čtvrti. Ujal to Jan krajčí pod plat. Má počíti platiti o sv. Janě anno 1504.

Ondráček (Uhlíř) má ʝ lánu. Platí o sv. Jiří ϰvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr.

Vít hajný *(Kemta)* má ʝ lánu. Platí o sv. Jiří ϰvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janu v gr. A týž má druhého půl lánu, z toho nynie pro úřad hájemstvie neplatí.

Jan krajčí čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr. praví, že neplatí, robotních o sv. Janu iiʝ gr. Ujal pod míšenský plat.

Týž drží čtvrt. Platí s ní jako s jiné čtvrti. Berně vánoční neplatí. A týž drží zahradu. Platí s ní při sv. Havle jednú v rok iii gr. alb.

Zikeš má čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních o sv. Janu iiʝ gr. A týž drží druhú čtvrt. Z té má hlásku.

Tyšl (Ambrož) drží lán Benešovský. Platí s něho jako s jiného lánu. Lhůtu[2]) má od sv. Jiří minulého do roka 94.

Matúš z Dobřejovic ujal ʝ lánu Nyklasovského orné rolí. Má počíti platiti na sv. Jiří na míšensko všecky platy, kromě pojistebného nemá platiti. A v tom chtěl-li by se kto osaditi, má pustiti. Actum fer. v in die Margarethe anno ↄc ϰv^C^iii°.

[B 20.] Pustoty.

Vilémovy iʝ čtvrti platné a ʝ čtvrti v hlásce.

Sokol iʝ čtvrti platné a ʝ čtvrti v hlásce.

Havel ʝ čtvrti platné a ʝ čtvrti v hlásce.

Váchovský lán.

[1]) Odtud připsáno jinou rukou. — [2]) Odtud přeškrtnuto.

Kanta ɉ lánu.

Zord třetinu v platu a třetinu v hlásce.

Hubenka čtvrt v hlásce.

Kačer čtvrt v hlásce.

Fučák čtvrt v hlásce.

Těch pustin jinak se nepožívá, než že se louky každého roku prodávají. A ktož na roli sejí, z toho pánu třetí mandel přicházie.

Z též vsi Dobřejovic plat pojistebný při sv. Havle:

Jakž kto sedí, každý z nich dává po 1 čberu ovsa, iii slepice a dva sýry. A na to souš vozie tři dni z hor, jakož u jiných vsí některých napřed dotčeno.

Jest tu krčma, platí s ní rychtáři o masopustě 𝔵 gr.

Summa úroku Svatojiřského iiii ß 𝔵𝔳iii gr. 𝔳 ₰. (Záp. iii gr. 𝔳 ₰.)

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční iɉ ß 𝔵𝔳ii gr. 𝔳 hl.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě i ß 𝔵ii gr. i hl.

[B 21.] **Jezmice.**

Pecha iiiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔵𝔳iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiɉ gr. Slepic 𝔳iiii bez čtvrti slepice.

Jan hajný *(Beneš)* iiiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔵𝔳iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiɉ gr., slepic 𝔳iiii bez čtvrti.

Týž *Jan* hajný ɉ lánu Michalovského. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔳i gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr., slepic 𝔳.

Ondra má lán. Platí o sv. Jiří ɉ ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě iiii gr., slepic 𝔵.

Pustoty, těmi posledními válkami opustlé:

Humpákova ɉ lánu. *Maříkova* čtvrt. *Broncova* ɉ lánu. *Jakoubkovy* iii čtvrti. *Vládykuov* i lán. *Ziga* ɉ jitra lesného.

Těch se nic nepožívá jinak, než louky že se prodávají. A ktož na těch pustotinách sejí, pánu z toho třetí mandel jde.

Plat pojistebný z též vsi:

Jakž kto sedí, má dáti při sv. Havle po i čberu ovsa, po ii slepicí a po dvú sýrú.

Summa úroku Svatojiřského iɉ ß 𝔵iiii gr. (Zápisného 𝔳iii ₰.)

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě 𝔵iii gr.

Slepic 𝔵𝔵𝔵iiɉ slepice.

[B 22.] **Poněšice.**

Pavel iii čtvrti. Platí o sv. Jiří 𝔵ii gr., o sv. Havle též. Berně ani robotních praví že neplatí. Záp^o^. ii ₰.

Pustoty těmito válkami opustlé:

Petrovské iii čtvrti.

Kubelovský i lán.

Toho se jinak nepožívá, než jakož jiných předepsaných pustotin.

Pojistebný plat při sv. Havle:

Z každého osedlého platí 1 čber ovsa, slepice iii, syry dva. Záp^o^. ii ₰.

Vlkov.

Mach iiiiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔳iii gr., o sv. Havle též. Berně ani robotních praví, že neplatí.

Matúš ɉ lánu. Platí o sv. Jiří 𝔳iii gr., o sv. Havle též. Berně ani robotních praví, že neplatí. Bylo někdy seděnie.

Týž drží iɉ čtvrti Matějovské. Platí o sv. Jiří 𝔵 gr., o sv. Havle též, berně ani robotních praví, že neplatí. Bylo někdy seděnie. Tu [1]) pustinu má Matúš ustaviti a [na] ni dosésti od tohoto sv. Havla ve dvú letech. A

[1]) Odtud přípis pozdější.

plat ten má jemu scházeti do těch dvú let. Ta lhuota dána jest jemu skrze JMt pána. Dominico ante Crucis anno oc 1501.

Týž drží čtvrt Jírovskú. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, nic viec. A na tom sedí.

Pojistebný plat z též vsi:

Jakž kto sedí, platí pojistebného při sv. Havle po 1 čberu ovsa, iii slepice, ii sýry.

Summa úroku Svatojiřského xl gr.
Svatohavelského tolikéž. Záp.° viii ₰.

[B 23.] **Všechlapy,**
ves pustá, těmito válkami opustlá.

Raplova j lánu,	*Kobíkova* j lánu,
Nyklova j lánu,	*Martinovy* iii čtvrti.
Matějova j lánu,	*Zaplovy* iii čtvrti.
Mackova j lánu,	*Vamplova* j lánu.
Roméřovy iii čtvrti,	*Koželuhova* i čtvrt.
Mathesovy iii čtvrti,	*Fetrova* j lánu.
Fenclova j lánu.	

Summa lánuov v svrchupsané vsi sedm. Byl plat s každého lánu při sv. Jiří j ß ii gr., při sv. Havle též, berně vánoční též. Roboty s lánu při sv. Janu po x gr., s lánu každého po x slepicích.

Pojistebného z též vsi bylo, jakž kto seděl, po i čberu ovsa, po dvú slepicí a po dvú sýrú.

Toho se nynie jinak nepožívá, než což se k zámku tu seje, a trav se každého roku požívá, někdy viec a někdy jméně se jich prodá. A když by k zámku na roli neseli a komu co té roli projednali, tehdy pánu třetí mandel dáti se má.

Mydlovary.

Pangrác j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též. Slepic v. Orati záhonuov na ozim vi a na jeř též, žencuov viii.

Hanzl j lánu. Platí všecko jako Pangrác.

Petr j lánu.
Šimek j lánu.
Šimek, Kajrů zeť *(Matěj)* j lánu.
Čech Janek j lánu.
Vávra j lánu.
} Tito všickni platí též jako s jiného polúlání.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též, slepice iij. Orati na ozim iii záhony a na jeř tolikéž, žencuov iiii. A bylo k tomu sedēnie.

Šaur čtvrt. Platí s ní všecko jako s jiné čtvrti.

[B 24.] *Rohmotar* j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Týž *(Šaur)* drží čtvrt. Platí všecko jako s jiné čtvrti. A bylo k ní sedēnie.

Wilpamrt (krajčí) j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání. Týž drží 1 čtvrt. Platí všecko jako s jiné čtvrti. A bylo k ní sedēnie.

Mothes j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Lorenc j lánu, též platí jako Mothes.

Kajr čtvrt, platí všecko jako s jiné čtvrti.

Hanus čtvrt, též platí jako Kajr.

Ryneš j lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Tomášek Šicl j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v. Orati záhonuov na ozim vi a na jeř tolikéž; žencuov (sic).

Pojistebný plat z též vsi při sv. Havle:

Z té vsi sumú platí xiiii čberuov ovsa a xiiii slepic, a praví tak, že od staradávna nic víc neplatí, a za to vozí souš z hor iii dni, kteříž chtie, každý rok.

Robota:

V též vsi jest viii lánuov, a z každého lánu mají dva vozy sena naséci, zsušiti, shrabati i svésti do dvora. A což mají drev k zámku přes rok celý voziti, to jest napsáno při Olešníku.

Jest tu krčma, platí s ní rychtáři o masopustě v gr.

Summa úroku Svatojiřského iiii ſſ xvi gr.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též. Záp°. v gr. iii ₰.

A ktož berni dává, má dáti zámazného I gr.

Slepic Ixxx.

Záhonuov orati na ozim ij ſſ vi.

A na jeř tolikéž.

Žencuov cxxviii.

[B 25.] **Zlatýšovice.**

Thuoma (Děpolt) s mlýnu platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. „A týž drží dvě jitře louk. Platí o sv. Havle jednú v roce ii gr.“ (Jest to při jitrách. Má lhuotu od sv. Havla přieštieho za iii léta placenie i stavenie 94. Act. dominico post Vincula Petri.)[1])

Král na Hoděnickým mlýně platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Peša hajný má čtvrt. Z té nic neplatí pro úřad, jest hajný.

Šimek má čtvrt. Z té má hlásku.

Týž *(Thuoma, Peša)* drží čtvrt Novákovskú a dvě polovčtvrti pusté. Má platiti o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též; berně vánoční neplatí ani hlásku nemá, neb mu tak puštěno.

Pustoty:

Hanzlík (Novákovská) čtvrt; v hlásce ujal *Peša.*

Vojtěch čtvrt. V hlásce ujal *Peša.*

Kanka čtvrt. V hlásce ujal *Peša.*

Bláha čtvrt. V hlásce ujal ji *Šimek*. Má s ní platiti o sv. Jiří přieštím viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční neplatí ani hlásky nemá, neb mu tak puštěno 95.

Pařízek čtvrt v hlásce.

Raidsidl čtvrt v hlásce.

Martin čtvrt v hlásce.

Michal čtvrt v hlásce.

Urban čtvrt v hlásce.

A těch se jinak nepožívá pustot nynie, než loučky se prodávají každého roku z nich, někdy dráže a někdy laciněji.

Summa úroku Svatojiřského i ſſ xx gr. krom hajného čtvrti. Zápisného non datur.

Svatohavelského též i ſſ xx gr.

Berně vánoční xxiiii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

[B 26.] **Zliv.**

Jakub Žák iii čtvrti. Platí o sv. Jiří iii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. Orati na ozim viiii záhonuov a na jeř tolikéž, žencuov xii.

Šrevl iii čtvrti, též platí jako Jakub.

Pichl má čtvrt. Platí o sv. Jiří viiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. Orati na ozim iii záhony a na jeř tolikéž, žencuov iiii.

Mikeš j lánu. Platí o sv. Jiří iij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Orati na jeř vi záhonuov a na ozim tolikéž, žencuov viii.

Hadra iii čtvrti. Platí všecko jako s jiných iii čtvrtí.

Vít ij čtvrti. Platí o sv. Jiří xiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. Orati na ozim iiij záhonu a na jeř tolikéž, žencuov vi.

Martin (Šrevl) ij čtvrti. Platí všecko jako předepsaný Vít.

Kyvišar ij čtvrti. Platí však jako s jiné ij čtvrti.

Venclík (Mikuláš) ij čtvrti. Platí všecko jako s jiné ij čtvrti.

Jíra i čtvrt. Platí všecko jako s jiné čtvrti.

Ryneš má čtvrt. Platí všechno jako s jiné čtvrti.

Hansl 1 čtvrt. Platí všechno jako s jiných čtvrtí.

Mareš (Říha) ij čtvrti; platí všecko jako s jiné ij čtvrti.

Šiestl j lánu. Platí všecko jako s jiného j lánu.

[1]) „ “ přeškrtnuto; ( ) přípis pozdější.

Bárta (Janek) j lánu. Platí všecko jako Šiestl.

Urban (Michal) ij čtvrti. Platí o sv. Jiří ꝛiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. Orati na ozim viij záhonu a na jeř též. Žencuov ꝛ.

Jest tu krčma. Platí s ní rychtáři o masopustě v gr.

[B 27.] Robota z též vsi.

V té vsi tak praví, že ještě jest nezatopených vii lánuov. S každého lánu mají dva vozy sena sséci, ssušiti, shrabati i do dvora svézti. A což potřebie k zámku lesu, mají voziti tak, jakož jest při Olešníku o tom prve napsáno. I to také, což obilé voziti mají, jest napsáno při témž Olešníku, neb jednostajné roboty z Olešníku, z Mydlovar a ze Zlivé mají.

Jakož jest v té předepsané vsi ještě nezatopených vii lánuov, kteréž sú zase lidé v plat přijali takovým obyčejem, že s každého lánu nemají vedle smlúvy více platiti než po v gr. bielých o sv. Jiří i o sv. Havle i na vánoce, a že z těch sedmi lánuov nemají slepic platiti ani podymnieho: ale v té smlúvě nic o kúřiech ani o podymniem žádné zmienky nenie, by toho neměli platiti, než lidé z té vsi tak praví. A ta smlúva učiněna s nimi skrze Kamýckého.

Summa úroku Svatojiřského j ß v gr. iiiij ₰.

Svatohavelského tolikéž. Zápis. iiii gr. iiii ₰.

Berně vánoční tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Orati záhonuov na jeř lꝛꝛꝛiiii.

Na ozim tolikéž.

Žencuov cꝛii.

Měštěné v **Podhradí.**

Vampl má míli jíti, když se rozkáže od zámku; den seno séci, ssušiti, shrabati i skopiti, dva dni žíti, dva záhony konopí hlavatých vytrhati a řepy ii záhony vyrýti.

Michal *Janek* *Janek Šita*	Tito všecko též činiti mají jako svrchupsaný Vampl.

Mikuláškova vdova *(Johannes)* v témž ve všem sedí jako nahořepsaní, a drží loučku v lesi vyklučenú. Platí o sv. Jiří ij gr., o sv. Havle též.

Marta v témž ve všem sedí jako svrchupsaní, než jest to pusté sedliště, však z toho, což k němu jest, všecko činí jako Vampl.

Rosol všecko též z svého jako svrchupsaní činiti má. A k tomu drží nivu u Munic. Z té platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též a nic víc.

Pusté:

Kubíkovské sedénie pusté. Z toho by se též činilo, kdyby osazeno bylo, jako z jiných osedlých.

[B 28.] *Damšovské* sedliště pusté. Kdyby osazeno bylo, požívalo by se jeho jako svrchupsaných osedlých.

Předepsaných pustotin nynie se jinak nepožívá, než což se louček, kteréž k nim přislušejí, každého roku prodává.

Krčma před zámkem:

Prus (Jiecha) s krčmy platí o sv. Jiří j ß, a o sv. Havle též. A přidána jemu k tomu loučka a zahrada.

Z Dubičných se dvú lánuov luk, kteréž držie do vsi Dubičné.

Platí o sv. Jiří lꝛꝛꝛ gr., o sv. Havle též, berné o vánociech i ß a iiii gr.

Křesín.

Odtud neplatí nežli berně.

Bartoš v čtvrtí. Platie berně o vánociech ꝛl gr.

Janda iii čtvrti lánu. Plati berně o vánociech ꝛꝛiiii gr.

Summa 1 ß iiii gr. a zámazného po 1 gr.

Toto prve týž Janda svrchupsanému Bartošovi platil, a v listech Bartošových ani jinak spravedlnosti Bartošovy pán JMt jmieti nezná.

Janda platil jemu o sv. Jiří ꝛꝛiiii gr., o sv. Havle též. Stojí prve napsáno.

[B 29.] Z předepsaného Purkareckého

rychtářstvie tito duole psaní rybáři řeku drží nynie, a když se jim zdá, tehdy mohú pustiti, a jiní, kterýmž by se zdálo, mohú přijíti. A ti po vší řece honí též, jako i Opatovští.

Bárta *Vávra* *Dameš* *Beniek (Jan)*	z Purkarce, každý z nich o sv. Jiří xx gr. platí, o sv. Havle též. A ti mají loviti z Purkarce od toho mlýna až do Hroznějic.

„*Král*[1]) z Hodĕnic; o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též." (Ten umřel.)

„*Matěj* z Bavorovic; o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též."

„*Linhart* z Purkarce (z Křesína), o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též."

„*Linhart* z Křesína drží kus řeky od Hodĕnického mlýna až do jezu panského u mlýna." Má platiti o sv. Jiří ½ ß, o sv. Havle xl gr. Act. dominico ante Elizabeth 93.

Již má platiti při sv. Jiří l gr., na sv. Havel tolikéž.

„*Šerý* z Křesína má loviti s Linhartem na tom kusu. Má dávati xviii gr."

„*Šimek* z Latyšovic [čti: z Zlatýšovic] drží kus řeky v Libochovĕ až po mlýn. Má dáti při sv. Havle xx gr."

„*Beniek* z Purkarce drží řeku z Purkarce od toho mlýna až po Libochovú. Má dáti při sv. Havle xl gr."[2])

[C 1.] Rychtářstvie Pištínské.

Pištín.

Prunar (Bolech) lán. Z toho neplatí než dvé slepicí o sv. Havle, a to proto, že mu jest rybníkem Bestrevským zatopen jeden lán v Zálužiciech, a za ten mu se nic nedalo. A týmž obyčejem ten lán drží jako Jan z Munic.

Huorar drží ½ lánu Kajrova. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii gr., slepici 1 při svatém Havle.

Týž drží ½ lánu. Neplatí z něho nic, při svat. Havle jednu slepici, a to proto, že mu rybníkem vytopeno ½ lánu v Zálužiciech, a za to se jemu nic nedalo. A týmž obyčejem toho ½ lánu drží.

Petr tkadlec lán. Platí o sv. Jiří ½ ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr., slepici dvě.

Fres má lán. Platí též všecko jako Petr.

Duchoň Krčma lán. Též platí jako Fres.

Týž drží ½ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii gr., slepici 1. Bylo k němu někdy sedénie.

Šiman ½ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních o sv. Janu iii gr., slepici 1.

Pavel Všetečka lán. Platí o sv. Jiří ½ ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě vi gr., slepice dvě.

Štěpán lán. Platí též všecko jako Pavel Všetečka.

Šimek ½ lánu, *Linhart* ½ lánu, *Kajr* ½ lánu, *Vavrajch (Dyr)* ½ lánu, *Charvát* ½ lánu.	Ti všickni každý z nich platí všecko jako s jiných polúlání.

Jest tu krčma. Platí s ní jednú v roce o sv. Jiří viii gr. českých.

[C 2.] Pustoty těmito válkami opustlé:

Vojtěchovského ½ lánu.

[1]) Zde a níže všude tištěno v úvodnících to, co v originále jest přeškrtnuto; a do závorek klademe to, co v originále jest později připsáno.

[2]) Zde v orig. následuje prázdná strana; folio B 30 není vyznačeno, jakž by se dalo očekávati dle folia A 30, nýbrž následuje ihned fol. C 1.

Malsovského ꝟ lánu.

Chavovský i lán.

Těch lánuov pán nic nepožívá, neb jsú dány Pištínským za to, co jim Zlivským rybníkem zatopeno.

Suma úroku Svatojiřského iiiiꝟ ß xviii gr.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iii gr. v ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janu liiii gr.

Slepic xxi.

Čěšnovice.

Schiestl má čtvrt. Platí o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, berně vánoční i gr., nic viec.

Týž má tři čtvrti. Z těch nic neplatí, a to proto, že jemu Bestrevským rybníkem zatopeny iii čtvrti v Zálužiciech, krom při sv. Havle iiꝟ slepice.

Raušar lán. Z toho neplatí než dvě slepici při sv. Havle, a to proto, že jemu zatopeno Bestrevským rybníkem lán v Zálužiciech.

Mašek má lán. Neplatí než se čtvrti podle smluv o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, dvě slepici, a ze tří čtvrtí nic neplatí, protože jemu rybníkem Bestrevským zatopeny v Zálužiciech iii čtvrti.

Wolman má lán. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních praví, že s lánu neplatí pro strúhu, kteráž byla vedena na rybník Bavorovský, ani slepic.

Týž drží ꝟ lánu; platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též. A bylo k tomu seděnie, má osaditi.

Janek má lán. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních „o sv. Jané vi gr., slepice ii."

Týž *(Wolman)* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr. (i gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních „o sv. Janu iꝟ gr., slepice ꝟ; a k tomu bylo seděnie, to má osaditi."

Vadkovský lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Týž drží ꝟ lánu Kolkovského. Platí o sv. Jiří xvi gr. (ii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních ani slepic z toho neplatí pro túž věc, jako Olman; než k tomu bylo někdy seděnie.

Ješek ꝟ lánu. Platí jako s jiného polúlání, krom robotních ani slepic z toho neplatí pro túž věc, jako i Olman.

Týž drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr. (i gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též, „robotních o sv. Janu iꝟ gr., slepice ꝟ." Bylo k tomu někdy sedliště, ale praví, že pamětníkuov nenie, kdy osedlé bylo.

Ryneš lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Týž drží ꝟ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Michal má ꝟ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Týž ꝟ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr. (ii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též. Robotních ani slepic z toho neplatí pro túž věc, jako i Olman, a bylo k tomu seděnie.

Ambrož ꝟ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání, krom robotních ani slepic z toho neplatí pro túž věc, jako i Olman.

Týž drží čtvrt Bažantovskú, platí s ní jako s jiné čtvrti.

Jakub má lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

„Bolech" (Pamstl) má lán. Též platí jako Jakub.

Týž drží ꝟ lánu. Platí všecko jako s jiného ꝟ lánu. A k tomu bylo jest seděnie. Má stavěti.

Rezek iiꝟ čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr. (iiꝟ gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též; robotních „o sv. Janu iii gr. v ₰, slepici 1 a čtvrt."

Týž drží druhých iiꝟ čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr. (iiꝟ gr.), o sv. Havle též, berně též; robotních „o sv. Janu iii gr. v ₰, slepici 1 a čtvrt; a k tomu bylo stavenie."

[C 4.] *„Mašek“ (Jíra)* drží Štědrákuov lán. Má platiti jako s jiného lánu.

(Obec odtud ujali bažiny, které jsú od gruntuov Záluzeckých od jich hranic až do hranic Dasenských, aby užívali pastvami nebo drvy. A když by rybník Bestrevský pust stál, mají užívati travami aneb pastvami deseti kročeje do rybníka. A z toho platiti mají při sv. Havle vi gr., a při sv. Jiří tolikéž vi gr. alb.)

Pustotiny, nynějšími válkami opustilé:

Ondra ½ lánu.

Martinova ½ lánu.

Těch pustin se jinak nepožívá, než což se louk prodává každého roku. A ktož na nich sejí, z toho pánu třetí mandel jde.

Jest tu krčma, s kteréž rychtáři platívali při sv. Jiří jednú v roce viii gr. I odjal to pán jemu, neb nezná, by kterú spravedlivost rychtář k tomu platu měl.

Suma úroku Svatojiřského i ß.

Svatohavelského tolikéž i ß.

Berně vánoční liiii gr.

„Robotních o sv. Janu i ß ij gr.“

„Slepic xxvi.“

„A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.“

Zálužice.

Jakeš má iii čtvrti lánu (½ lánu). Platí o sv. Jiří xxiiii gr. (iiii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané iiij gr. (iii gr.) a nic viec, „slepice ii.“

Petr má též jako Jakeš a též platí.

Petr Hanzl též má a platí jako svrchupsaný.

„Pamstl iii čtvrti lánu. Platí všecko, jako svrchupsaný Jakeš.“

Suma úroku Svatojiřského ij ß vi gr. (xii gr.).

Svatohavelského též. (Zápisného vi ₰.)

Berně vánoční též a každý zámazného po iii ₰.

Robotnieho viiii gr.

„Slepic viii.“

[C 5.] „Z těchto vsí, kteréž *Kunáš* drží, berně se platí.“

Jaronice.

Kuželka lán. Platí ½ ß ii gr.

Rychtář lán. Též platí.

Tomeš lán. Též platí.

Pavel lán. Též platí.

Kucha lán. Též platí.

Srub lán. Též platí.

Pižmo lán. Též platí.

Velek lán. Též platí.

Petr ½ lánu. Platí xvi gr.

Kotleb ½ lánu, xvi gr.

Suma iiii ß xlviii gr.

Břehov.

Řeřaba platí xxii gr. vi ₰.

Kubeš xxii gr. vi ₰.

Tomeš též platí.

Vácha též platí.

Štěpan též platí.

Ondráček též platí

Mikuláš též platí.

Jíra též platí.

Šimek též platí.

Slapan též platí.

Jíra platí xi gr. iii ₰, pusté.

Jícha platí xxviii gr. iiii ₰.

Velek platí ½ ß iiii gr. ii ₰, pusté.

Vilém platí xvii gr. i ₰, pusté.

Sumy s pustin v ß xx gr.

[D 1.] Rychtářstvie Záblatské.

Ves Záblatí.

Mikeš má i*j* lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Thuoma“ (Brož) čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s loučky a s nivky o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Daniel“ (Jíra) *j* lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivky o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Hajfl vii čtvrtí. Platí o sv. Jiří xxviii gr., o sv. Havle též. Berně vánoční též. A se dvú nivek o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně též. A s loučky o sv. Jiří viiii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Hrušek má lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivy o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A se dvú nivek o sv. Jiří vii*j* ₰, o sv. Havle též, berně též.

„Pech“ (Velek) má lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s louky o sv. Jiří viiii ₰ minus *j* hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Carkl čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A ze tří nivek o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Špulér“ (krajčí) *j* lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivy o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Zub má lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A drží iii nivky a loučku. Platí o sv. Jiří iii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jakub Ryneš (švec) čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A drží loučku a iii nivky. Platí o sv. Jiří xviii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Štiecha *j* lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mikuláš má *j* čtvrti. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivky a s loučky o sv. Jiří vii*j* ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Třasek“ (Jíchanec) drží zahradu a nivku. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Jíra kostelník“ (Mašek) drží loučku. Platí o sv. Jiří *j* gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Šielený“ (švec) čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A drží dvě loučky, platí o sv. Jiří xviii den., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Řehoř krajčí“ (Ambrož) iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

[D 2.] *„Týž Petr“ (Mašek)* čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Augustin drží ii lány a čtvrt. Platí o sv. Jiří *j* ſſ vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivy o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Ješek“ (Jakub Černoch) lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jíra Černoch lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivky o sv. Jiří ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Řieha Ruožek“ (Jakub Rynda) lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Beránek drží nivu a laučku. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Pavlík má iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Hynek“ (Stuchel) lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

A s nivy a s lúky o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Jíra“ (Švec) ɉ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A s nivy o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mašek ɉ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

V též vsi jest xx lánuov. S lánu plat po xvi gr. o sv. Jiří, o sv. Havle též, berně vánoční též. Osmnádcte lánuov jest, ješto lidé na nich sedí, než dva jsú roztrhaná, kdež jsú nivky a loučky, ješto je lidé mezi sebú na ruozno držie, a na těch loučkách a nivkách přibývá platu v ₰ minus ɉ hl. Ještoj jest jim připsáno.

Tíž lidé praví, že robot žádných penězitých ani dielných nemají.

Tíž lidé sluší k faře do Huorek, a jest podací Levovo Malovcovo; a praví, že z těch xviii lánuov, na kterých lidé sedí, faráři na Huorky desátky dávají s lánu po 1 čberu žita, po 1 čberu ovsa, než z těch dvú roztržitých lánuov že faráři nic neplatí.

Jakož v předepsaný vsi šenkují, ktož chtí, a rychtáři s každého sudu po ii ₰ dávají.

Suma úroku Svatojiřského v ß xx gr.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

Zámazného odtud nedávají.

[E 1.] Rychtářstvie Zábořské.

Ves Záboří.

„Beneš“ (Herle) iiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří ɉ ß, o sv. Havle též, berně vánoční xx gr., robotních o sv. Jané xv gr.

„Šimek“ (Šilhavý) ɉ lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu xii gr.

„Fancl“ (Moudrý) ɉ lánu, *Hondl* ɉ lánu, *Oštírálek* ɉ lánu, *Holec* ɉ lánu, *Špíšek* ɉ lánu, Týž drží ɉ lánu Krbišova. Jest k němu sedliště. Má osaditi. *Thuoma* ɉ lánu, *Ziga* ɉ lánu.	Tito jeden každý platí jako Šimek svrchupsaný s polúlání.

Jan krajčí ɉ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Týž drží iiɉ čtvrti. Platí o sv. Jiří ɉ ß, o sv. Havle též, berně vánoční xx gr., robotních o sv. Jané xv gr. A k tomu jest sedénie ustavené.

Hanus iii čtvrti. Platí o sv. Jiří ɉ ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních o sv. Janu xviii gr.

Týž *Hanus* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Jané vi gr. To má postaviti.

Vaněk ɉ lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních o sv. Janu xii gr.

„Kobíček“ (Mach) ɉ lánu. Platí všecko jako předepsaný Vaněk.

Michálkuov Thuoma platí všecko jako s jiného polúlání.

Týž *Thuoma* drží čtvrt vod Krče. Platí s ní o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Václav (Hanzalik) ɉ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

Pešek ɉ lánu. Platí všecko jako s jiného polúlání.

„Květon“ (Pych [. .]*)* drží čtvrt. Platí s ní všecko jako Hanus.

Jíra drží lán. Platí o sv. Jiří xlviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ɉ ß ii gr., robotních o sv. Janu xxiiii gr. A praví, že jest rychtářem byl, z kteréhožto pro krádež zsazen. A praví, že na to rychtářstvie listy jměl, ale že jest je ztratil. A tak že jest tento Jíra

z toho lánu nic neplatil ani Špíšek, kterýž nynie rychtářem jest, také z své dědiny nic neplatil. I rozkázáno Jírovi, aby platil, tak jakož s jiného lánu v té vsi platí.

Summa úroku Svatojiřského viiij ß xxiii gr.
Svatohavelského tolikéž. Záp^o. vi gr.
Berně vánoční vj ß xxvii gr.
Robotních o sv. Janu iiii ß xxiiii gr.
Každý, kto berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
} i s Jírú rychtářem

Malé Záblatíčko.

Vávra lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr., slepici dvě.

Týž drží j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr., slepici 1. A jest k tomu sedliště.

„Štěpán“ (Pavel) iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě v gr., slepici 1 a čtvrt.

Jíra drží iii čtvrti a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xxvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě vi gr. iii ₰, slepice ij.

„Volek“ (Kouba) j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

Týž *(Kouba)* drží j lánu druhého. Platí též s něho jako s jiného j lánu. A bylo k tomu sedliště.

Mikeš (Matěj zedník) lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě viii gr., slepicí dvé.

Týž *„Mikeš“* (zedník) spolu „s Ambrožem“ držíta j lánu (1 čtvrt), platí o sv. Jiří xvi gr. (viii gr.), o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr. (ii gr.), slepice i (j); a k tomu jest sedliště.

[E 3.] *Kříž* iiiij čtvrti. Platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiii gr., slepice dvě a čtvrt.

Zemenek j lánu bez iiii jitr. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě iiij gr., slepici 1.

Šiman lán. Platí jako s jiného lánu.

Havel (Brož) j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr., slepici jednu.

„Brož“ (Havel) iii čtvrti. Též platí jako s jiných iii čtvrtí.

„Pavel“ (Jíra) j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

Suma úroku Svatojiřského v ß iiii gr.
Svatohavelského tolikéž.
Berně vánoční též.
A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
Robotních lxxvi gr. 1 hl.
Slepic xviii.

Zbudov.

Ondra j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr. (i s zahradú od Šturma i s těmi chalupami, kteréž drží od Blažkova a Martinova gruntu).

Ryneš j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr.

Mikeš j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

„Týž“ (*Jan* mlynář) drží druhého j lánu; též platí jako s jiného polúlání. Má to postaviti a osaditi.

Jakub j lánu. Též platí jako s jiného polúlání.

„Petráš“ (Albustin) j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

„Týž drží“ *(Martin)* j lánu. Platí jako s jiného polúlání, a jest k tomu sedliště.

Mareš lán. Platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr.

Vojtěch j lánu. Platí jako s jiného polúlání.

[E 4.] Týž *Vojtěch* drží mlýniště pusté Ho-

řejší; platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též a nic viec. A praví, by se tu mlynář osadil, že by nic více neplatil, než což svrchupsáno.

Šturm lán. Platí o sv. Jiří ɉ ß ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr.

Janek ɉ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních iiii gr.

Blažek ɉ lánu. Též platí jako svrchupsaný Janek.

Druhý mlýn dolní pustý by byl osazen, praví, že z něho platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též a nic viec. A toho se nynie ničiem nepožívá. Jest ujat pod ten plat. Janek.

Summa úroku Svatojiřského iiii ß iiii gr.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iii gr. iii ₰.)

Berně vánoční iiiɉ ß xiiii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě lvi gr.

Čičenice.

Vaněk iɉ čtvrti bez iɉ jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě v gr. iiii ₰.

Janek Holec ɉ lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě viii gr.

Šlechta lán a ii jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ɉ ß iii gr., o sv. Havle též, berně vánočnie též, robotních o sv. Janě xviɉ gr.

Vrabec ɉ lánu a ɉ jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě viii gr. 1 ₰.

Škopek iii čtvrti a ɉ jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. 1 ₰.

Janek ɉ lánu bez iiɉ jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. iiiiɉ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr. iiɉ ₰.

Šimek lán bez iɉ jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ɉ ß 1 gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané xvɉ gr.

Macák iii čtvrti bez i jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr. v ₰.

Hlaváč lán a čtvrt (iiii jitra) jitra. Platí o sv. Janě ɉ ß ii gr i ₰ (iiii gr. iii ₰), o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xvi gr. (xvii gr. 1 ₰).

S jitr plat; držie do Zábořie od též vsi Čičenic a praví, že pamětníkuov nenie, když jest to odprodáno:

Albík v jitr. Platí o sv. Jiří xx ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané x ₰.

Záhorský iiiɉ jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též robotních o sv. Janu i gr.

„Beneš" (Herl) viiii jitr. Platí o sv. Jiří v gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr. iiii ₰.

Holec iiiɉ jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních 1 gr.

Fencl x jitr. Platí o sv. Jiří v gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční v gr. v ₰, robotních o sv. Janě xx ₰.

Summa úroku Svatojiřského i s jitry, kteréž drží do Zábořie | iiiɉ ß xviiii gr. vi ₰.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného ii gr. ii ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Jané iɉ ß xxv gr. V no-[vých] víc o iiii gr.

Čavině.

Suchan v čtvrtí a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xl gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xx gr. 1 hl.

Jíra ɉ lánu bez iiiɉ jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr.

Ondráček lán bez iiiɉ jitra. Platí o sv.

Jiří ĵ ß viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xviiii gr.

„Mach Raden“ (Jíra Škorně) ĵ lánu a iiiĵ jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiii gr.

Týž drží 1 čtvrt od Čičenic. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr.

Svátek iii čtvrti a dvě jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiiĵ gr.

Šimek Koubuov drží iii čtvrti bez ĵ jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané xi gr. vi ₰.

Vodňanští držie tato jitra, pravie, že od staradávna a že pamětníkuov nenie:

Martin Hanovic jedno jitro. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ii ₰.

Havel ii jitře. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních iiii ₰.

Jaroš drží ii jitře. Platí všecko z nich jako Havel z svých.

[E 6.] Suma úroku Svatojiřského iiĵ ß xi gr. v ₰ i s jitr.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného xx ₰.)
Berně vánočnie tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě lxxxiiii gr. vi ₰.

Rychtářstvie Chvaletické.

Chvaletice.

Heryně iĵ lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ĵ ß vii gr. iiiiĵ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, a vi strychuov ovsa a iiii mierky bez čtvrti mierky, žita vi strychuov a iiii mierky bez čtvrti mierky, pšenice iĵ str. a jedna mierka bez čtvrti mierky, ječmene iĵ str. a jednu mierku bez čtvrti mierky. A praví, že těch mierek jest lx na strich pšenice a ječmene, a což se ovsa a žita dotýče, jest po xv mierkách na strych.

„Prokop Stuchel“ (Ješek) viii jitr Kovářovských. Platí o sv. Jiří iii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa viii mierek, pšenice ii mierce, ječmene ii mierce.

„Týž *Prokop“ (Saupek)* xii jitr. Platí o sv. Jiří v gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa xii mierek, žita tolikéž, ječmene iii mierky, pšenice tolikéž.

Velek drží čtvrt. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa 1 strych, žita tolikéž, pšenice čtvrt strychu, ječmene též.

Ješek lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iiii strychy, žita tolikéž, pšenice 1 strych, ječmene též.

Ondra Mráz lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iiii strychy, žita též, pšenice 1 strych, ječmene tolikéž.

Vácha mladší ii čtvrti a v jitr. Platí o sv. Jiří xiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně též. Ovsa ii strychy a v mierek, žita též, pšenice ĵ strycha a v mírek, ječmene též.

[F 1.] *„Holý“ (Prokop)* iii čtvrti a iĵ jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa 3 strychy a iĵ mierky, žita tolikéž, pšenice 1 strych viiĵ minus mierky, ječmene též.

Václav Mráz lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iiii strychy, žita tolikéž, pšenice i strych, ječmene tolikéž.

Kohút iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iii

strychy, žita tolikéž, pšenice iii čtvrti, ječmene tolikéž.

Janek lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A jiné všecko jako Václav Mráz.

Týž *Janek* ½ lánu. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii strychy, žita tolikéž, pšenice ½ strychu, ječmene tolikéž.

Hustý čtvrt a 1 jitro. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa strych a mierku, žita též, pšenice čtvrt strychu a mierku, ječmene též.

Vávra čtvrt. Platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa 1 strych, žita tolikéž, pšenice čtvrt strycha a ječmene tolikéž.

Jan iii čtvrti a vii jitr. Platí o sv. Jiří xxi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iii strychy a vii mírek, žita též, pšenice iii čtvrti strychu a vii mírek, ječmene též.

Štěpán ii jitře bez třetiny jitra. Platí o sv. Jiří v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii mierky minus třetiny, žita též, pšenice 2 mírce bez třetiny mierky, ječmene též.

Týž má lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iiii strychy, žita též, pšenice 1 strych, ječmene tolikéž.

Václav Bohatec iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iii strychy, žita též, pšenice iii čtvrti strycha, ječmene tolikéž.

Týž *Václav (Král)* drží lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, ovsa iiii str., žita iiii str., pšenice 1 str., ječmene 1 strych.

Janek Dubcuov ½ lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. iiii½ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii strychy minus iii čtvrti mierky, pšenice ½ strychu bez iii čtvrtí mierky, ječmene tolikéž.

Chrapec ½ lánu a viii½ jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii strychy a viii½ mierky, pšenice ½ strychu a viii½ mierky, ječmene též.

Nemhart ½ lánu. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii strychy, žita též, pšenice ½ strychu, ječmene tolikéž.

Mikuláš ½ lánu a xi jitr bez třetiny jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa ii strychy a xi mierek bez třetiny, žita tolikéž, pšenice ½ strychu a xi mierek bez třetiny mierky, ječmene tolikéž.

Jíra čtvrt a xi jitr. Platí o sv. Jiří x gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa 1 strych a xi mierek, žita též, pšenice čtvrt strychu a xi mírek, ječmene též.

Týž drží druhú čtvrt a iiii jitra. O sv. Jiří vii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa 1 strych a iiii mierky, žita též, pšenice čtvrt strychu a iiii mierky, ječmene tolikéž.

[F 2.] *Hubal* má lán. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, ovsa iiii strychy, žita tolikéž, pšenice i strych, ječmene tolikéž.

Pecha lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

V tej vsi, ktož šenkují, s každého sudu rychtáři po ii ₰ dávají.

Robota, kterúž k zámku Piesteckému dělají:

Jest v té vsi lánuov xvii bez ii½ jitra. S každého lánu dávají po i senosiku na trávu na lúku za Skále (sic) 1 den a po 1 vozi (sic) sena přivézti mají.

Z též vsi, jakž kto sedí, na hrad Piesecký dávají ovsa pojistebnieho po ii strychú.

Kohout z Chvaletic pronajal krčmu. Má s ní platiti o vánocíech x gr. jednú v roce, a tak vždy, pokudž by šenkoval.

Suma úroku Svatojiřského vii ß xiii gr. v½ ₰.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného vii gr. iiii ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Žita Cviii čberuov.

Ovsa tolikéž.

Pšenice xxvii čberuov.

Ječmene tolikéž.

[F 3.] **Milenovice.**

Dušek Holbuov iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě x gr. iii hl., slepic vi.

Janek Prcek čtvrt a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiij gr. iii hl., slepice iii.

Mareš iii čtvrti a ii jitře a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiij gr. ij hl., slepice viij a čtvrt.

Mikuláš iii čtvrti bez iiij jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr., slepice vii.

Janek Holbuov iiij jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě 1 gr., slepice 1.

Fencl ii jitře. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě iiii ₰, slepice čtvrt.

Suma úroku Svatojiřského lxxx gr. 1 hl.

Svatohavelského též. (Zápisného i gr. v ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Jané xl gr. ij hl.

Slepic při sv. Havle xxv.

Křtětice.

Jan Novák lán a x jitr a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß vii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xviiij gr. iij ₰ j hl.

„Buchtele" (Tomík) má iiii čtvrti lánu ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří j ß iii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xvi gr. iiij ₰.

„Týž" Buchtele drží ii lány a viij jitra. Platí o sv. Jiří 1 ß viii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě j ß iiii gr. 1 ₰.

Thuoma iii čtvrti xiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxxi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xvj gr. ii ₰.

Kajval má iii čtvrti a 1 jitro. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. ii ₰.

Petr má lán minus jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří j ß 1 gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xvj gr. a j hl.

„Mareš" (Šváb) lán bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß ii gr. minus ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané xvi gr. minus hl.

Mašek lán a vii jitr. Platí o sv. Jiří j ß vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xviii gr.

[F 4.] *Mach* iii čtvrti a iiij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxvi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiii gr. iii hl.

Dušek v čtvrtí a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xl gr. xi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xx gr. vj ₰.

Marek iij čtvrti a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. 1 hl, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr. j hl.

Šimek sládek lán a j jitra. Platí o sv. Jiří j ß ii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xvi gr. 1 ₰.

Týž sládek čtvrt lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané iiii gr.

Jílek lán a viiij jitra. Platí o sv. Jiří j ß vii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xviii gr. v ₰.

Kovář čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr.

Robota:

Z té vsi všecko robotují i pojistebné dávají na hrad Piesecký po témž s lánu jako z Chvaletic.

Jitra odtudž:

Mráz z Chvaletic 1 jitro. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané ii ₰.

Vácha Chrapec z Chvaletic iii jitra. Platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané vi ₰.

Hustý z Chvaletic dvě jitře. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané iiii ₰.

Ouhleda z Kloubu drží kus jitra. Platí o sv. Jiří v hl, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané iii hl.

Suma úroku Svatojiřského i s jitry viij ſſ xxiii gr. ii ₰.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iiii gr. ii ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotnieho o sv. Jané iiij ſſ xxvi gr. iiii ₰.

[F 5.] **Radčice.**

Jan Kuobkuov (Dušek) viij jitr; iiii gr. o sv. Jiří, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ij čtvrti.

„Trhlík“ (Jan Kord) má iii čtvrti bez iii jitr. Platí o sv. Jiří xxii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii bez čtvrti slepice.

Chlastákova mátě drží x jitr. Platí o sv. Jiří v gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 bez ij čtvrti slepice.

Václav Pražský j lánu bez dvú jitr. Platí o sv. Jiří xv gr. minus d., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ij.

Jíra lán. Platí o sv. Jiří j ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepic v.

Týž drží druhý lán. Platí všecko jako s prvnieho lánu.

Kuba Rybák tři čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též xxiiii gr. iiii ₰, slepice iiii a půl čtvrti slepice.

Chlasták j lánu bez viiij jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ii a j čtvrti slepice.

Vojík iii čtvrti a ii jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii bez čtvrti slepice.

(*Martin Salač* drží iiij jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ii gr., slepice 1 čtvrt.)

Týž drží j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

Šprincl čtvrt a iiiij jitra. Patí o sv. Jiří x gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též, slepice ij.

Macek (Bárta Chrapec) j lánu a iiii jitra. O sv. Jiří xviii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iii.

Zima j lánu a tři jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně též, slepice iij a j čtvrti.

Týž drží x jitr Lankašovských. Platí o sv. Jiří v gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1. A praví, že k těm jitrám nikdy sedénie nebylo.

Kouba tři čtvrti a 1 jitro bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii bez čtvrti slepice.

Vácha iij čtvrti a i jitro bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiij bez čtvrti slepice.

„Rozjiežkova vdova“ *(Mlýnek)* vi jitr. Platí o sv. Jiří iii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ij čtvrti.

„Kord“ (Bárta) ii jitře. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice j čtvrti.

Baloušek iii čtvrti a ii jitře bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii a j čtvrti slepice.

[F 6.] *Havel* slepý iij čtvrti a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iii a čtvrt slepice.

„Černý, Staněk“ (Piknosý) drží čtvrt bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt slepice.

Kubka iij čtvrti a iii jitra. Platí o sv. Jiří xxi gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxi gr. v ₰, slepice iiij slepice.

„Ryba“ (Václav) iiii jitra. Platí o sv. Jiří xvi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xvi ₰, slepice čtvrt.

Vávra iiij jitra. Platí o sv. Jiří xviii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ij čtvrti.

„Lovčí z Protivína drží v Radčicích j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.“ Má na to list, že neplatil.

V té vsi, ktož šenkují, s každého sudu rychtáři dávají po ii ₰.

Robota z Radčic, kterúž Chvalovi robotují:

Jest v té vsi xij lánu a iiij jitra. A [s] každého lánu mají dáti iiii žence na jeř a iiii na ozim; sena dva vozy sséci, sšutiti (čti ssušiti), shrabati i svésti mají s každého lánu. A vuoz drev také s každého lánu přivézti mají.

Summa úroku Svatojiřského vi ß xi gr. vj ₰.

Svatohavelského též. (Zápisného vii gr. i ₰.)

Berně vánočnie tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Slepic lviij a čtvrt slepice.

Druhých slepic, keréž při sv. Jiří platí, keréž rychtáři dávali lviij slepice.

Stožice.

Svatúšek iij čtvrti a j jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. i ₰.

Týž drží čtvrt bez dvú jitr a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii gr. v hl.

„Týž“ *(Bárta)* drží iii jitra Kobernovského. Platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě vi ₰.

Matěj lán a xi jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří j ß viii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xviiii gr., iii hl.

Havel iiij čtvrti a xij jitra. Platí o sv. Jiří xlii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xxi gr.

Jan iiii jitra. Platí o sv. Jiří xvi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii ₰.

Nekola v čtvrtí a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xli gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xx gr. vj ₰.

Kouba iii čtvrti a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxvi gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiii gr. 1 hl.

Šimek Misera lán bez v jitr a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxviiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xiiij gr.

Jan Misera iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xvii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiij ₰.

Pecha iiij jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních 1 gr.

Vavřinec tři čtvrti a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. iiij ₰.

„Křehan“ (Václav) iii čtvrti bez iĵ čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. minus 1 ₰.

Beneš ĵ lánu a ĵ jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iiii minus d., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr. iii hl.

Jíra ĵ čtvrti a i jitro. Platí o sv. Jiří iiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xvi ₰.

Jíra Hroch drží iĵ jitra. Platí o sv. Jiří ii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii ₰.

Pusté těmito válkami:

Jest tu vi jitr a čtvrt jitra. Platilo by se, kdyby osedlé bylo, o sv. Jiří iii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též, robotních iĵ gr. ii ₰. A toho se nic nepožívá, než kdy se co vseje, pánu třetina z toho jde od toho, ktož oseje.

[F 8.] V té vsi, ktož šenkují, s každého sudu rychtáři po ii ₰ dávají.

Jan Misera má platiti jednú v roce při sv. Jiří s krčmy viii gr. A tak vzdy, pokudž by šenkoval. Actum fer. v post Georgii 93.

Suma úroku Svatojiřského iiiiĵ ß xiiiĵ gr.
Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iiiĵ gr. ii ₰.)
Berně vánočnie též.
A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
Robotních o sv. Jané ii ß xxi gr. v ₰.

Kloub.

„Jan“ (Mácha) ĵ lánu bez iiĵ jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiiiĵ gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr. vĵ ₰.

„Daněk ĵ lánu“ *(Ouhleda)* dvě jitře. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii ₰.

„Týž“ *Danek* tři čtvrti a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxvi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané viii gr. vi ₰.

Mácha iii čtvrti a iiiĵ jitra. Platí o sv. Jiří xxvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr. iiiiĵ ₰.

Vít iii čtvrti bez iii jitr. Platí o sv. Jiří xxii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr. iii ₰.

Týž *Vít* drží ĵ lánu bez ĵ jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr. iii hl.

Ouhleda iii čtvrti a 1 jitro bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr. 1 ₰.

[F. 9.] S jitr plat, kteréž drží do Chvaletic od též vsi Kloubu:

Heryně vii jitr. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiiiĵ ₰.

Kohút iii jitra. Platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních iiii ₰.

Janek (Prokop) iiiĵ jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané iiiĵ ₰.

Hustý viii jitr. Platí o sv. Jiří iiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též; berně vánoční též, robotních o sv. Jané xĵ ₰.

„Kropáč“ (Vávra) 1 jitro. Platí o sv. Jiří 4 ₰, o sv. Havle též, berné vánoční též, robotních o sv. Jané iii hl.

„Dubec“ (Vávra) vi jitr. Platí o sv. Jiří iii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních viii ₰.

Vácha v jitr. Platí o sv. Jiří xx ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních viĵ ₰.

(Velek xiiĵ jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xviii ₰.)

Suma úroku Svatojiřského iiĵ ß vi gr. vĵ ₰ i s jitry.
Svatohavelského též (Zápisného ii gr.)
Berně vánoční též.
A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.
Robotních o sv. Jané iii gr. 1 hl.

Krče.

Martin j lánu. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

Vávra Česnéř čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt slepice.

Neckař čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt slepice.

„Šimek Holkot“ (Jíra krajčí) čtvrt. *Panoušek* čtvrt. *Punčal* čtvrt. *Škopek* čtvrt. *Hronek* čtvrt. Týž *Hronek* drží druhú čtvrt.	Tito všickni platí též jako s jiné čtvrti.

Johúš j lánu. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

[F 10.] *Kubík* čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1 a čtvrt.

Vávra j lánu, *Macek* j lánu, *Jan Fučík* j lánu, *„Mácha“ (Neckař)* j lánu, *Koprvadlo* j lánu, *„Pintéř“ (Martin)* j lánu, *Machačka* j lánu, *Martin* j lánu.	Ten každý platí jako s jiného polúlání.

Kříž iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xiiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iiii bez čtvrti.

Vaňásek čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici i a čtvrt.

Hanzl čtvrt. Platí všecko jako s jiné čtvrti.

S farářských chalup:

„Neckař“ (Mácha) o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též.

Macek o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též.

Sou tu farářské nivy, luky, lesy. Praví, že by lesu bylo za dva lány a roli za iii čtvrti. Prve toho sami lidé s Krče požívali, ale já sem zapověděl, aby toho bez panské vuole nepožívali, neb se toho muož každý rok některú kopú požíti.

Robota z též vsi Chvalovi:

Jest v té vsi viiij lánu. A z každého lánu Chvalovi robotovali a dávali po iiii ženciech na ozim a na jeř, tolikéž sena dva vozy sséci, ssušiti, shrabati i svésti jměli s každého lánu a vuoz drev s každého lánu přivézti měli. Ale již jemu nic nerobotují, proto praviec, že jim v jejich dědinách rybník udělal a skrze to robota jim od něho propuštěna.

A to se stalo, když pan Lev zámku Hluboké v drženie byl.

V té vsi, ktož šenkují, s každého sudu po ii ₰ dávaji rychtáři. (Johúš pronajal krčmu. Má s ní platiti jednú v roce při sv. Jiří x gr., a tak vždy, pokudž by šenkoval.)

Suma úroku Svatojiřského i s farářských chalup iij ſſ xvi gr. v ₰. (Zápisného vi gr. ii ₰.)

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční iij ſſ xii gr. v ₰.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic xliij slepice.

[F 11.] Žár (Zzar).

Vacek iiiij čtvrti bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ſſ vi gr. minus d., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotniech o sv. Janu xviii gr. minus hl.

Šerý (Bohuše) iij čtvrti a vj jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr. iiii ₰ a j hl.

Týž *Šerý (Lexa)* j lánu a ii jitře. Platí o sv. Jiří xvii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiij gr. j hl.

Bohuše iii čtvrti v jitr. Platí o sv. Jiří

xxvi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiii gr. iii ₰.

„*Holba* i jitro. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ii ₰.“ Vacat.

„*Šobolík*“ (*Velek*) ij čtvrti a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vj gr. iii ₰.

Špajlíková lán a ij jitra. Platí o sv. Jiří j ß iii gr. minus 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xvij gr. minus 1 hl.

Kozlík j lánu bez iij jitra a bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr. ii ₰.

Michal lán bez j jitra. Platí o sv. Jiří j ß xii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xv gr. vi ₰.

Ondra iij čtvrti a iii jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. iii minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr. minus ₰.

Jan Hašta iiij čtvrti lánu a ii jitře bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxviiii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiiii gr. iiii ₰.

Matěj Vranovec iiij čtvrti lánu a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß minus iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiiii gr. vj ₰.

Mácha j lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiii gr. minus hl.

Lexa ij čtvrti lánu a i jitro bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. ii ₰.

Jíra Šindelíř iij jitra. Platí o sv. Jiří x ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v ₰.

Vácha čtvrt lánu a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiij gr. i ₰.

Tharantík 1 jitro. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ii ₰. Držel to jitro Holba.

Haštova vdova vi jitr bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří iii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ij gr. i ₰.

Nykl ij jitra. Platí o sv. Jiří vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě 3 ₰.

[F 12.] Robota z též vsi, kterúž k zámku Piesneckému každý rok dělají:

Jest v té vsi x lánuov. S každého lánu všecko robotují i pojistebné dávají jako Chvaletičští.

V té vsi, ktož šenkují, s každého sudu rychtáři po ii ₰ dávají.

(*Petr* s krčmy má platiti jednú v roce při sv. Jiří x gr. Actum dominico post Crucis 93.)

Suma úroku Svatojiřského v ß xx gr. iii hl.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného v gr. j ₰ platí.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních iij ß x gr. iii ₰.

Myšenec.

Jan Buchal ij čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě ii gr. i ₰.

Korda Václav iii čtvrti lánu a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotnieho o sv. Janě iiii gr. i hl. A k těm třem čtvrtem praví, že sedénie není. I drží to týž Korda v plat. A jest člověk Jindřicha ze Dvoruov.

Kubík ij čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě ii gr. v hl.

Týž druhé ij čtvrti a jedno jitro. Platí o sv. Jiří vi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě ii gr. v hl.

Pavel iii čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiii gr. v hl.

Vrbský ii jitře. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních 1 ₰.

Václav ij čtvrti a loučku od Chvaletic. Platí o sv. Jiří vi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr. i ₰.

(*Jan* švec ij čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr. i ₰.)

„Jest tu pusté“ ij čtvrti Pohankovské. Kdyby osedlé bylo, platilo by se všecko jako s jiné ij čtvrti. A praví, že se jí nic nepožívá a k ní žádných louček nenie. A jestliže by kto co na té roli vsel, pánu by z toho třetí mandel šel.

(Týž ujal pod míšenský plat. Má lhuotu do sv. Havla do roka anno ↄc xv^C^iii^o^.)

[F 13.] V té vsi, ktož šenkují, s každého sudu rychtáři po ii ₰ dávají.

Suma úroku Svatojiřského i ſſ^i^ ii ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Berně též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Robotních o sv. Janě xviiii gr. v ₰.[1])

[G 1.] Rychtářstvie Čížovské.

Soběšice.

Slovák j lánu. Platí o sv. Jiří xiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě.

Janek j lánu a čtvrtú čiest (sic) čtvrti. Platí o sv. Jiří xvij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě a čtvrt.

Týž *Janek* drží druhého půl lánu a čtvrtú čiest čtvrti. Platí o sv. Jiří xvij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě a čtvrt.

„*Velek*“ (Týž) j lánu. Platí o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě.

„Týž“ *Velek* druhého j lánu pustého. Platí o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě.

Smola ij čtvrti. Platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice ij.

Suma úroku Svatojiřského lxxiiii gr.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného vi ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic xii.

Předotice.

Martiš j lánu. Platí o sv. Jiří xiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě.

Mikeš iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

Válek j lánu. Platí o sv. Jiří xiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice dvě.

Vachel čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepici 1.

Matěj Peškuov iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, slepice iij.

Suma úroku Svatojiřského lxx gr.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného v ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, zámazného 1 gr. dáti má.

Slepic x.

---

[1]) Fol. F 13. b ponecháno v originálu prázdné. Spolu jest zřejmo, že foliace knihy založena jest na jednotlivých rychtářstvích; každé rychtářství má svou písmenu s přidanými běžnými čísly až do vyčerpání obvodu dle potřeby rozsáhlosti.

[G 2.] **Bošovice.**

Pavel Halmarôv lán. Platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ʝ ſſ ii gr., slepice iiii.

Týž *Pavel* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., slepici 1.

Mohoš lán. Platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ʝ ſſ ii gr., slepice iiii.

Kubka ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepici dvě.

Týž drží druhého ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepice dvě.

Diviš iii čtvrti. Platí o sv. Jiří ꝛii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛꝛiiii, slepice iii.

„Mareš“ (Kouba) čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr. slepici 1.

Jest tu louka panská. Prodává se na každý rok z ní trávy za ʝ ſſ gr. Praví, že ledva na ní se tři vozy sena.

Summa úroku Svatojiřského 1 ſſ viii gr.
Svatohavelského tolikéž. (Zápisného 1 gr.)
Berně ii ſſ ꝛvi gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic ꝛvii.

Čížová.

Král iii čtvrti. Platí o sv. Jiří ꝛii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛꝛiiii gr., slepice iii, a zámazného 1 gr. (Zápisného 1 ₰.)

Svajsádlovice.

Vávra Koryto ii lány. Platí o sv. Jiří ʝ ſſ ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční 1 ſſ iiii gr., slepic viii.

Týž ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepici 1.

„Král“ (Matěj kovář*)* má iʝ lánu sirotčieho. Platí o sv. Jiří ꝛꝛiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛlviii gr., slepic vi.

Suma úroku Svatojiřského 1 ſſ iiii gr.
Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iii ₰.)
Berně vánoční ii ſſ viii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic ꝛvi.

[G 3.] **Krašovice.**

Pechánek 1 lán. Platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ʝ ſſ ii gr., slepice iiii.

Koukol ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepici dvě.

Týž drží lán. Platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ʝ ſſ ii gr., slepice iiii.

Kouba lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Mašek v čtvrtí. Platí o sv. Jiří ꝛꝛ gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛl gr., slepic v.

Nosek v čtvrtí. Platí s nich všecko jako Mašek.

Jan lán. Platí o sv. Jiří ꝛvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční ʝ ſſ ii gr., slepic iiii.

Janek lán. Platí s něho jako s jiného lánu.

Týž drží druhý lán. Platí s něho též všecko, jako s jiných lánuov.

Jan Petruov syn lán. Platí s něho všecko jako s jiného lánu.

Týž drží ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepice dvě.

Žalud lán. Platí všecko jako s jiných lánuov.

Týž drží ʝ lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ꝛvi gr., slepice ii.

Suma úroku Svatojiřského. iii ſſ ꝛii gr.
Svatohavelského též. (Zápisného ꝛiii ₰.)
Berně vánoční vi ſſ ꝛꝛiiii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic ꝛlviii.

[G 4.] **Mladotice.**

Zítek lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Týž *Zítek* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., slepici 1.

Hyje lán. Platí s něho všecko jako s jiného lánu.

Týž druhý lán. Platí s něho jako s jiného lánu.

Matúš Jedlík ij lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xlviii gr., slepic vi.

Suma úroku Svatojiřského 1 ß xvi gr.
Svatohavelského též. (Zápisného v ꝭ.)
Berně iij ß ii gr.
Slepic xviiii.

Drhovle Menší.

Rokos lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Týž druhý lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Šemerka Štěpán lán. Platí jako s jiných lánuov.

Týž iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., slepice iii.

Vaněk lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Týž druhý lán. Platí s něho jako s jiného lánu.

Suma úroku Svatojiřského ij ß ii gr.
Svatohavelského též. (Zápisného vi ꝭ.)
Berně iii ß iiii gr.
A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
Slepic xxiii.

[G 5.] **Drhovle Větší.**

Šibal lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Petr Šum v čtvrtí. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční xl gr., slepic v.

Pabeš lán. Platí z něho všecko jako Šibal.

Týž druhý lán,
Havel lán,
Blahen lán,
Švihlíkova vdova lán.
} Tento každý platí jako s jiných lánuov.

Suma úroku Svatojiřského ij ß xxvi gr.
Svatohavelského též. (Zápisného vii ꝭ.)
Berně iiij ß xxii gr.
A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.
Slepic xxviiii.

Pamětice.

Petr iii čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., slepice iii.

Heřmach iii čtvrti. Platí s nich jako Petr.

Šich j lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepice ii.

Klich iii čtvrti. Platí všecko jako s jiných iii čtvrtí.

Pruocha lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Kulatka lán. Platí všecko jako Pruocha.

„Marsa“ (Bláha) lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Jakub Marsuov iii čtvrti. Platí všecko jako z jiných tří čtvrtí.

Káče vdova j lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepice ii.

[G 6.] Týž (sic) *Káče* s *Maškem* synem svým drží lán. Platí všecko jako s jiného lánu.

Šumek lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Suma úroku Svatojiřského ii ß xxiiii gr.
Svatohavelského tolikéž. (Zápisného xi ꝭ.)
Berně iiiij ß xviii gr.
A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.
Slepic xxxvi.

Bastrčice.

Jacka ij lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též. berně vánoční xlviii gr., slepic vi.

Brada v čtvrtí. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční xl gr., slepic v.

Čech lán. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., slepice iiii.

Týž drží j lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., slepice ii.

Wiertl ij lánu. Platí o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xlviii gr., slepic vi.

Suma úroku Svatojiřského ij ß ii gr.

Svatohavelského též. (Zápisného v ₰.)

Berně iii ß iiii gr.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Slepic xxiii.

[G 7.] Z předepsaného rychtářstvie ze všech vsí k němu přislušejících platí rychtáři, ktož šenkují, s každého sudu po ii ₰ dávají.

Z předepsaného Čížovského rychtářstvie praví, že k zámku Hluboké roboty nemají žádné, než z těchto vsí dolepsaných: z Předotic, z Soběšic. Tuto robotu mají k zámku Zviekovu: z každého lánu dva dni žíti na ozimi a dva dni žíti na jeři.

Z těchto vsí dolepsaných k témuž zámku Zviekovu tuto robotu mají: se čtyř louk všecko seno svésti, a jménem z těchto: z Královice, z Dlúhé, z Vostrvice, a z Vostnu.

Bastrčice, Drhovle Menší,
Pamětice, Bošovice,
Drhovle Větší, Svajsádlovice,
Krašovice, ale ne všickni odtud vozí.

Z těchto vsí mají robotu ke dvoru do Čížovic; pánu s Plavna k zámku Pieseckému ten dvuor přísluší. Tuto se dvú luk seno všecko každý rok zséci, zsušiti, shrabati a svésti.

Krašovice, odtud iiii vozy.
Mladotice,
Čížovice.[1])

[H 1.] Rychtářstvie Skalské.

Ves Skály.

Jan drží zahradu a dvě loučky. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu 1 gr.

Šimek drží chalupy a k něm (sic) zahradu. Platí o sv. Jiří viiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiij ₰.

Havel j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních viii gr.

Týž drží j čtvrti a vj jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jane iiij gr.

Bárta Silný j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr.

Jan kovář drží nivku a loučku. Platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiij gr.

Holub ij čtvrti a 1 jitro minus čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. iii hl.

Várra ij čtvrti a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr.

Václav Zourek půl lánu a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viiij gr. ij hl.

Pechova vdova lán bez v jitr a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxviiii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiiii gr. iiii ₰.

Rajda lán a vj jitra. Platí o sv. Jiří

[1]) Fol. G 7. b ponecháno v originálu prázdné, poněvadž jest poslední v rychtářství Čížovském; následující rychtářství Skalské má novou foliaci H 1.

j ß v gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Jané xviij gr.

Řehoř j lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iiij ₰. o sv. Havle též. berně vánoční xvii gr. iiij ₰, robotních o sv. Janu viij gr.

Lidl v čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xl gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xx gr.

Pavel iii čtvrti a dvě jitře bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiij gr.

Kapr iii čtvrti lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. i ₰ j hl.

Žampach drží chalupy a zahradu. Platí o sv. Jiří 1 gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu j gr.

[H 2.] *Slavík* chalupy a loučku. Platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ij gr.

Havel Šridr iii čtvrti lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xij gr.

Mácha chalupy a zahradu a nivky dvě. Platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ij gr.

Pavel (Zusík) na Zuzíkově drží chalupy. Platí o sv. Jiří v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iij ₰.

Týž drží druhé chalupy. Platí o sv. Jiří iij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu i gr. ii ₰.

Jaroš lán a iiij jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß iiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Jané xvii gr. ii ₰.

Mikuláš Čech iij čtvrti a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. 1 hl., o sv. Havle též. berně vánoční též, robotních o sv. Jané xi gr. j hl.

Podpisuje se robota z též vsi k zámku Pieseckému:

Odtud všickni robotují na hrad Piesecký ze spolka: každý rok iiii vozy sena přivézti mají z lúky, jenž slove Luh. a xiiii sekáčuov po 1 dni séci. Podýmnieho na týž zámek. jakž kto sedí, dávají po dvú strychú ovsa, po ii slepicí; krom chalupníci, ti neplatí ani robotují.

Summa úroku Svatojiřského vj ß xxiiii gr. ii ₰.

Svatohavelského též. Zápisného vi gr. 4 ₰. Berně vánoční též.

A ktož berni dává. má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Jané iij ß xvii gr. ii ₰.

[H 3.] Budičovice.

Trs iij čtvrti a iii jitra. Platí o sv. Jiří xxi gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu x gr. vi ₰.

Kalús iij čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viij gr.

Mácha iij čtvrti a iiij jitra bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční též. robotních o sv. Jané xi gr.

Šimek Odřichmel má j čtvrti lánu a j jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu ii gr. iij hl.

Krajík chalupy. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ii ₰.

Viechek chalupy a dvě nivce a zahradu. Platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též. berně vánoční též, robotniech o sv. Janu xj ₰.

Bárta j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních viii gr.

Týž drží iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních x gr.

Soudek j čtvrti a iij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, berně též. robotních o sv. Janu iii gr.

Bečvář chalupy a zahradu a loučku. Platí o sv. Jiří viiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iiiij ₰.

Jan Chlup má vj čtvrti a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xlv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xxiij gr.

Šilhavý do Heřmaně páně Lévů člověk drží od Budičovic j čtvrti. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních ii gr.; a tak praví, že jest to od gruntu Jana Chlupa. A ten zase to k svému vyplatiti má.

Robota k zámku Piesecko̊mu:

Z té vsi dávají na hrad Piesecký pět senosiků, po jednom dni ti sekú, a dva vozy sena sklizeného přivézti mají. A podýmnieho každý rok dávají iiii strychy ovsa a iiii slepice.

Suma úroku Svatojiřského iij ß viii gr. vi ₰.

Svatohavelského tolikéž. (Zápisného iii gr. iii ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotních o sv. Janě 1 ß xviiii gr. iiiij ₰.

[H 4.] **Razice.**

Mašek v čtvrtí lánu. Platí o sv. Jiří xl gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xiii gr. ii ₰.

Hanzl má chalupy. Platí o sv. Jiří viiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii ₰.

Týž má iij čtvrti lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vij gr.

Jan Mařík lán a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří j ß iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr.

Jan Vojsko 1 čtvrt a ii jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu iii gr.

Týž drží iiiij jitra. Platí o sv. Jiří xviii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi ₰.

Jan Kodešek j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. i hl.

Thuoma j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. i hl.

Matěj j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. i hl.

Vojtěch v čtvrtí lánu bez dvú jitr a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß viii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xii gr. vi ₰.

Kouba j čtvrti a ii jitře bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě xij ₰.

Vaněk Houser lán a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří j ß v gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu xi gr. vj ₰.

Chlanda iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vi gr. iiiij ₰.

Týž drží j čtvrti 2 jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří v gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních xij ₰.

Vávra iij čtvrti a dvě jitře. Platí o sv. Jiří xxi gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu vii gr.

Jan, člověk páně Plavenského, drží iij čtvrti a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě vii gr. v hl.

Adam lán bez ii jitr. Platí o sv. Jiří j ß vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janě x gr. ii ₰.

Vaněk j lánu ii jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr. iiiij ₰.

[H 5.] *Jíra Mokrajš* iii čtvrti a ii jitře a *j* čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu viii gr. iii ₰.

Pustoty:

Jsú tu nivky pusté, seděnie k něm nenie. Plat s nich byl o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle též, berně též, robotních o sv. Janu iiii ₰. A toho se nynie ničiem nepožívá.

Robota k zámku Pieseckému:

Z té vsi Razic s lánu dávají po 1 senosiku a po 1 vozu s každého lánu sena přivézti mají na hrad Piesecký; a praví lidé, že jest xii lánuov v té vsi.

Suma úroku Svatojiřského vi ß xviiij gr. i ₰ i s pustým.

Svatohavelského též (Zápisného v gr. iii ₰)

Berně vánoční tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného i gr.

Robotniech o sv. Janě i s pustým ii ß minus iiii ₰.

Humňany.

Marek, člověk Malovcuov, *j* lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též, robotních o sv. Janu v gr.

Jan Mls, též člověk Malovcuov, *j* lánu. Platí s něho všecko též jako Marek z svého.

K těm obojiem polúlániem jsú sedliště pusté.

Suma úroku Svatojiřského *j* ß ii gr.

Svatohavelského též. (Zápisného iiii ₰.)

Berně vánoční tolikéž.

A zámazného po 1 gr. dávají.

Robotních o sv. Janě x gr.

[H 6.] **Semnice.**

Mikuláš čtvrt lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří x gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též, a nic viec.

Matúš čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. minus ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též a nic viec.

Týž („*Svátek* z předměstie Píseckého") drží iiij jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též. A k tomu jest seděnie pusté

Suma úroku Svatojiřského xxiiii gr.

Svatohavelského též. (Zápisného vi ₰.)

Berně vánoční též.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

[H 7. b.[1]] Rychtářstvie Milejovské.

Z toho nynie berú úroky na Kašperk.

Tyto duolepsané vsi spravuje *Přech* rychtář.

Čepřejovice.

Jan má lán bez ij jitra a bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří *j* ß 1 gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Duchon drží čtvrt a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží čtvrt a šest jitr a *j* čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží iii čtvrti pusté a ii jitře a *j* čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Kvietek má iii čtvrti lánu bez ij jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„*Mikuláš Pucek*" *(Matúš)* ij čtvrti a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční xiii gr. iii hl.

[J 1.] Týž drží iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

[1]) Strany H 6. b. a H 7. ponechány v orig. prázdné.

Mašek lán a ii jitře. Platí o sv. Jiří ј ſß iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„*Bohuše* rychtář“ *(Španek)* iii čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳvi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Týž“ *(Michal Němec)* drží pustotu, kteréž jest iii čtvrti lánu a iј jitra bez ј čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳv gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční též. (Lhuotu má od vánoc minulých za iiј léta 93.)

David iii čtvrti lánu a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳiiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vácha chalupy a k něm loučku a zahrádku. Platí o sv. Jiří vi ₰, o sv. Havle též, berně též.

Michal Němec iј čtvrti lánu a iiiј jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří ҳiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vácha Dluhúšek iiј čtvrti lánu a iii čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳ gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Velíšek iii čtvrti a ii jitře bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳiiii gr. viј ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj Řečníček iiiј čtvrti lánu bez ј jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳvii gr. vј ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží pustotu iiј čtvrti a ј jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳ gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj lán a v jitr bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ј ſß iiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Trch má v čtvrtí lánu a vi jitr bez čtvrti jitra a bez ј čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳliii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Ondra Děbounek má lán a iii jitra. Platí o sv. Jiří ј ſß iii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Václav iiј čtvrti lánu bez iј čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳ gr. minus iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ј lánu bez ii jitr. Platí o sv. Jiří ҳv gr., o sv. Havle též, berně [vánoční] též.

Ptáček ј lánu a iiј jitra. Platí o sv. Jiří ҳvii gr. v hl., o sv. Havle též, berně též. Jest k tomu sirotek, než stavenie žádného nenie. A on sedí v Jiřeticiech.

Suma úroku Svatojirského viiiј ſß iii gr. iiiј ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Berně tolikéž.

A ktož berni dává, zámazného má dáti po 1 gr..

[J 2.] Jiřetice.

Hanek má v čtvrtí lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳlii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží iј čtvrti. Platí o sv. Jiří ҳii gr. minus hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mareš iii čtvrti bez ј čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳiii gr. viј ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Plachta iiј čtvrti lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Linhart ј lánu bez iii jitr. Platí o sv. Jiří ҳiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Janek Novák lán a iii čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ј ſß ii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vachel (sic) lán bez iii jitr. Platí o sv. Jiří ј ſß iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského iiј ſß ҳҳvii gr.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Bohunice.

Matúš má iiј čtvrti a iј jitra. Platí o sv. Jiří ҳҳ gr. vј ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Pecha iј čtvrti lánu a iii jitra a čtvrt

jitra. Platí o sv. Jiří ẋiii gr. vȷ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mašek (Bláhovec) iiiȷ čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří ẋẋviii gr., o sv. Havle též, berně též.

Michal iii čtvrti lánu bez iii jitr. Platí o sv. Jiří ẋẋii gr. iiiiȷ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Týž" *Bláhovec* drží pustý podsedek. Platí o sv. Jiří viii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. A praví, že k tomu miestu žádné rolí ani loučky nemá.

Petr iȷ čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří ẋii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též ẋii gr.

Mikuláš Motyčka ȷ lánu bez iii jitr. Platí o sv. Jiří ẋiiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Jan" (Mikuláš) má lán a ii jitře. Platí o sv. Jiří ȷ ß iii gr., o sv. Havle též, berně též. — (Jest přijat na ten grunt v neděli před svatým Mikulášem [5. Dec.] skrze Johanesa písaře u Přecha léta ɔc v^Co^ primo.)

Švec iȷ čtvrti a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří ẋiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

[J 3.] *Vach (Vlach)* iiȷ čtvrti lánu bez ȷ jitra. Platí o sv. Jiří ẋẋ gr. v minus hl., o sv. Havle též, berně též.

Pabeš iii čtvrti bez iȷ jitra. Platí o sv. Jiří ẋẋiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Vácha iii čtvrti a iiiȷ jitra. Platí o sv. Jiří ẋẋv gr. viȷ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mikuláš má v čtvrtí lánu bez ii jitr. Platí o sv. Jiří ȷ ß vii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně vánoční též. (Jest od toho odepsáno Martinovi úředníku do Tvrzic ii gr.)

Jan Čbounek iii čtvrti. Platí o sv. Jiří ẋẋiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Summa úroku Svatojiřského iiiiȷ ß ẋẋ„ii" gr. 1 ₰. (A ta dva groše jsou připsána k sumě Tvrzické.)

Svatohavelského též.

Berně vánoční tolikéž.

A každý zámazného i s pustot po 1 gr.

Kamenná.

Vávra iȷ čtvrti a vȷ jitra. Platí o sv. Jiří ẋv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mikuláš iȷ čtvrti a vȷ jitra. Platí o sv. Jiří ẋv gr., o sv. Havle též, berně též.

Pusté:

Martinovská (Ujal to *Jan* švec). Jest jí iii čtvrti a v jitr. Platilo by se z ní o sv. Jiří ȷ ß iiiiȷ ₰. o sv. Havle též, berně též, kdyby osazena byla. Z té se loučky prodávají, a pánu ten úředník to spravuje, s Ptáčkem rychtářem je prodává.

(„Má lhuotu za dvě létě od vánoc minulých anno ɔc 94 dominica die conversionis sancti Pauli [25. Jan.]").

Suma Svatojiřského „ȷ ß" 1 ß iiiiȷ ₰.

Svatohavelského též.

Berně též.

A zámazného po 1 gr.

[I 4.] **Všechlapy.**

Václav má ȷ lánu a vi jitr. Platí o sv. Jiří ẋviiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Martin má iiȷ čtvrti bez 1 jitra. Platí o sv. Jiří ẋviiii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vácha má čtvrt lánu a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viiiiȷ gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Přech úředník má iiii jitra. Platí o sv. Jiří ẋvȷ ₰, o sv. Havle též, berně též.

Chlebík ȷ lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří ẋvi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma [úroku] Svatojiřského 1 ß vi gr. viȷ ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Tyto duolepsaný vsi spravuje *Martin* úředník.

Tvrzice.

Jan (Macek) iij čtvrti a iij jitra. Platí o sv. Jiří xxi gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží čtvrt bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží vi jitr. Platí o sv. Jiří iii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Václav na Čermákovském j čtvrti lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří vij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Prokop j lánu a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ij čtvrti a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně též.

Matúš iii čtvrti lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří xxi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Bušek j lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

[J 5.] Týž drží iii čtvrti lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Martin úředník čtvrt lánu a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří x gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. (A ta ii gr. jsú jemu připsána od Mikuláše z Bohunic.)

Týž drží ij čtvrti a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského iij ß ii gr. viiiij ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

Ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Bušanovice.

Šimek j lánu vj jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Lech j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Holý j lánu a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. 1 hl., o sv. Havle též, berně též.

Týž drží j lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Kalafa ij čtvrti lánu a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Václav čtvrt a i jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně též.

„Týž" *(Randák)* drží čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj j lánu a vi jitr. Platí o sv. Jiří xviiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Kuba iii čtvrti lánu bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. minus i ₰, o sv. Havle též, berně též.

Svach ij čtvrti lánu bez jitra. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně ván. též.

Týž drží čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též. — (Jest jemu připsán i gr. zápisného, poněvadž ii k platu neb živnosti na jednom míti nemohl, i jest mu puštěno v jeden dvuor, a zámazné jediné platiti má. Act. fer. iiii in vigilia scti Thome apostoli [20. Dec.] anno oc xv^C iii°.)

„Kouba" (Martin) čtvrt a vj jitra. Platí o sv. Jiří xi gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží j čtvrti lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří v gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční vi gr. ii ₰. (A zámazného z toho nemá platiti. A ta pustina jest jemu k druhému dvoru přidána, a nemá tej pustiny osazovati, než k jednomu svému dvoru má to přidržeti a s jednoho robotu činiti. 1501.)

Jan Diviš j čtvrti a v jitr. Platí o sv. Jiří vi gr. iiiij ₰, o sv. Havle též, berně též.

Týž drží j čtvrti a vj jitra. Platí o sv.

Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr. (Tomu též puštěno jako svrchnímu.)

Kubeš j lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně též.

Suma úroku Svatojiřského iii ß xxiiii gr. iij ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční tolikéž.

A ktož berni dává, má dáti zámazného 1 gr.

Úlehle.

Vávra lán bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß i gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ij čtvrti a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jíra j lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Štěpán j lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jakub j lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jan Šafrán j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. i hl., o sv. Havle též, berně též.

Bláha iii čtvrti bez j jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. v minus hl., o sv. Havle též, berně též.

Vácha Lízal ij čtvrti a iii jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského ii ß xxv gr. iiij ₰.

Svatohavelského též.

Berně též.

Každý zámazného o vánociech po 1 gr.

[J 7.] Tyto duolepsaný vsi spravuje *Mácha* úředník.

Nahořany.

Mach Lipášek j lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Marek čtvrt a iii jitra. Platí o sv. Jiří x gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vaněk ij čtvrti bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiři xi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Chochol ij čtvrti bez iij jitra. Platí o sv. Jiří x gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan Paleška iii čtvrti lánu bez ij jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Janek j lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vacek čtvrt lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též, berně též.

Týž drží pusté tři čtvrti bez ij jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Jan Svěrák ij čtvrti a iii jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Ziga ij čtvrti bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xi gr., o sv. Havle též, berně též.

Říha iij čtvrti a půl jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Strnad ij čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma Svatojiřského iii ß viii ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

A každý zámazného o vánociech po 1 gr.

[J 8.] Neusložice.

Jakub j lánu iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně též.

Petr lán bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří j ß xi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vítek iij čtvrti lánu a iiiij jitra. Platí

o sv. Jiří xxii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Martin iij čtvrti a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr., o sv. Havle též, berně též.

Návara iiij čtvrti lánu a iij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxviiij gr., o sv. Havle též, berně též.

Homolka iiij čtvrti bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně též.

Ruot j lánu a iij jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berné vánoční též.

Jan Lichva iij čtvrti lánu a i jitro. Platí o sv. Jiří xx gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského iii ß viii gr. v hl.

Svatohavelského též.

Berně vánoční tolikéž.

A zámazného o vánociech každý po 1 gr.

Třieteže.

Václav iiij čtvrti bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xxvii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Skoba iii čtvrti lánu a iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxv gr. vj ₰, o sv Havle též, berně vánoční též. — (Ten jest sběhl, i prodán jest jinému ten statek a dána mu lhuota za dvě letě 93 do svatého Jana.)

Prokop Sadelce j lánu v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Plaček j lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Král má iij čtvrti lánu a vj jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr., o sv. Havle též, berně též.

Petr j lánu bez iij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž *(Král)* drží j lánu bez jitra. Platí o sv. Jiří xvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan Bláhovec lán a j jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß ii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží s *Martinem Ko[u]bú* spolu j lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří 15 gr. minus ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též xv gr. minus ₰. A to městiště prodali ze spolka Petrovi v j ₰ platu.

[J 9.] *Šimek* j lánu a iij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xviij gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně též.

Týž drží čtvrt a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. ij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Petr vj čtvrti lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xlv gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Týž“ *(Šváb)* drží ij čtvrti a iiij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Ondra ij čtvrti a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Kouba ij čtvrti a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Kouba Vladyka iij čtvrti. Platí o sv. Jiří xx gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Suma úroku Svatojiřského v ß xxii gr. vi ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

A každý zámazného o vánociech po 1 gr.

Tyto duolepsané vsi spravuje *Jan* úředník.

Setěchovice.

Jan čtvrt bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Abraham čtvrt lánu bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jan j lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mikuláš čtvrt lánu a iij čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. v hl., o sv. Havle též, berně též.

Ziga j čtvrti a ii jitře. Platí o sv. Jiří v gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Petr Velek iii čtvrti lánu a iij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxvj gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Koubovec j čtvrti lánu a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma Svatojiřského lxxviiii gr. 1 ₰.
Svatohavelského též.
Berně též.
A každý zámazného o vánociech 1 gr.

[J 10.] **Bolikovice.**

Liška čtvrt, ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Šimek čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Ondra Borkovcuov j čtvrti a j jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně též.

Petr Masopust j čtvrti lánu a i jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Abraham z Setěchovic čtvrt lánu a i jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan Beran j čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně též.

Marek j čtvrti lánu a ij jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma Svatojiřského xlviii gr.
Svatohavelského též.
Berně též.
A každý zámazného po 1 gr.

Radhostice Hořejší.

Thuoma j lánu bez iii jitr. Platí o sv. Jiří xvii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jan j lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Pavel čtvrt a iii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Suma úroku Svatojiřského xlii gr. vj ₰.
Svatohavelského též.
Berně vánoční též.
A zámazného každý o vánociech po 1 gr.

[J 11.] **Radhostice Dolnější.**

Štěpán Pixa iij čtvrti a iiii jitra a iiii čtvrti (sic) jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jíra čtvrt lánu a iii jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj čtvrt lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří x gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně též.

Janek Šimkuov ij čtvrti a iij jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Martin Voruda ij čtvrti a iij jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Petr ij čtvrti a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského lxxxiii gr. iii ₰.
Svatohavelského též.
Berně též.
A každý zámazného o vánociech po 1 gr.

Stráněјovice.

Jan úředník j čtvrti a iiij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží pustotu Martinovskú, a jest jí čtvrt a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viiiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

„Týž“ *(Lízal)* drží ij čtvrti a ii jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan Hnuta čtvrt a ij jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně též.

Bárta čtvrt a jedno jitro. Platí o sv. Jiří viii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ij čtvrti lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně též.

Vácha j lánu a v jitr. Platí o sv. Jiří xviii gr. v d., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského lxxvii gr. iii ₰.
[Svato]havelského též.
Berně vánoční též.
A každý zámazného o vánociech po 1 gr.

[J 12.] Tyto duolepsané vsi spravuje *Malovec* úředník.

Milejovice.

Kordík iij čtvrti a iij jitra. Platí o sv. Jiří xxi gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Martin Vohniščko iii čtvrti lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ij čtvrti a i jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Ondráček Smetana čtvrt lánu a i jitro. Platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží ij čtvrti lánu a ii jitře a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan Kosinec iii čtvrti bez j jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně též.

Mácha iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží iii čtvrti lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xxiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj Žoldán iij čtvrti a ii jitře. Platí o sv. Jiří xxi gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně též.

Martin j lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Týž drží v jitr. Platí o sv. Jiří ii gr. iiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Malovec úředník čtvrt lánu bez 1 jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Petr Fendura iii čtvrti a ii jitře. Platí o sv. Jiří xxv gr. i ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jan iii čtvrti lánu a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně též. (A z toho *Jan* má připláceti *Janovi Kosinci* 1 hl.)

Týž drží iij čtvrti a ij jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně též.

Philip iij čtvrti lánu bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jan a Martin Vohniščko a jiných osm držie spolu všickni jedno seděnie, k němuž dědiny ještě jest j lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Vávra Sirotek v čtvrtí lánu a iiii jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xlii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

[J 13.) *Václav* j lánu a ij jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Šimek iii čtvrti lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xxiiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Jakub lán bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří j ß i gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Mikuláš má zahradu. Platí o sv. Jiří ii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského vij ß xii gr. i hl.
Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

A zámazného každý o vánociech po 1 gr.

Hostice.

Michal j lánu a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Václav iii čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Velíšek j lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří xvi gr. iiiij ₰, o sv. Havle též, berně též.

Jan Hrubý j lánu bez dvú jitr. Platí o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též, berně vánoční též.

Petr ij čtvrti bez j iitra a bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. iiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Havel iij čtvrti bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Matěj iij čtvrti lánu bez ij jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Martin Vondrovec iiij čtvrti lánu bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxvii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

[J 14.] *Šimek* iiij čtvrti bez v jitr čtvrti. Platí o sv. Jiří xxvii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Martin Němec j lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční též.

Suma úroku Svatojiřského iii ß xviii gr. ii ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční též.

A zámazného každý o vánociech po 1 gr.[1])

[K 1.] Rychtářstvie Kamýcké.

Městečko Kamýk.

Rychtář Kamýcký to a tyto duolepsané vsi spravuje.

Velek má čtvrt bez 1 jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xiiii gr. vi ₰. — (Drží pod míšensko.)

Koukol j lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr. iiii ₰.

Ješek má iij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně xl gr.

Ziga má lán a ii jitře. Platí o sv. Jiří j ß iii gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční 1 ß vi gr. ii ₰.

Marta iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xii ₰, o sv. Havle též, berně iii gr. iii ₰.

Štěch ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vii ₰, o sv. Havle též, berné ii gr.

Havlíček z Veliké iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr.

Jan Machovic z Veliké iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční iii gr. vi ₰.

Světlík j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. i hl., o sv. Havle též, berně j ß vi gr. i ₰.

Dlúhý j lánu bez 1 jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně j ß vi ₰.

Vyduna iij čtvrti lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß viiii gr. iii ₰.

Bradáč j čtvrti lánu a i jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční viiii gr. iii ₰.

Motyčka iiii jitra a j čtvrti jitra. Platí

[1]) Strana J 14. b. ponechána v orig. prázdná. Následuje pak ještě jeden prázdný list, jenž však původní foliace nemá, nýbrž označen tužkou rukou zcela novou jakožto běžný list 112.

o sv. Jiří ii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr. iii ₰. — (Ta jest grunt vzdala k ruce JMti pánu. A na tom není co vzieti, neb luk ani dědin není.)

Vacek z Veliké iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr.

Štron z Veliké iiii jitra. Platí o sv. Jiří ii gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr. ii ₰.

[K 2.] *Jakubec* z Prúdkovic iiii jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr.

Druhá strana.

Tuliha má čtvrt lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří 𝔳iiiȷ gr., o sv. Havle též, berně vánoční 𝔵𝔳ii gr. — (Ujal to Psík pod míšensko.)

Jeník čtvrt lánu a iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří 𝔳iiii gr. 𝔳ȷ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční 𝔵𝔳iiii gr. iiii ₰.

Linhart má čtvrt a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří 𝔳iii gr. iiiȷ ₰, o sv. Havle též, berně vánoční 𝔵iii gr. ii ₰.

Václav kovář iiȷ čtvrti lánu a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔵 gr. iiiȷ ₰, o sv. Havle též, berně 𝔵li gr. ii ₰. — (Platí na míšensko.)

Velik má iii čtvrti lánu bez ȷ jitra. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔵iii gr. 𝔳 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční 𝔵l𝔳ii gr. iii ₰.

Bradáč ȷ lánu bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří 𝔵𝔳 gr. 𝔳i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční ȷ ß 𝔵ii ₰.

Jíra ȷ čtvrti lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří 𝔳i gr., o sv. Havle též, berně vánoční 𝔵ii gr. — (To jest mu puštěno pod míšenský plat, protože žádný držeti nechtěl.)

Jan ze Lhoty přidrží k svému ȷ čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční 𝔳iii gr.

Beneška z Dražkova přidrží k svému ȷ čtvrti lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří 𝔳i gr., o sv. Havle též. Berně 𝔵ii gr. — (Puštěno mu pod míšenský plat.)

Jan z Dražkova ȷ jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří 𝔳 hl., o sv. Havle též, berně vánoční 𝔳 ₰. — (Puštěno mu pod míšenský plat.)

V Kamýku ze mlýna má se platiti na sv. Jiří 𝔵 gr., na sv. Havla tolikéž a nic viec.

Kostelní podací. To sluší do Milevska k klášteru.

[K 3.] Jest tu mýto na vodě Vltavě u Kamýku. Praví, že takovým obyčejem se vybierá: Když les po vodě plavie, že ze tří pacholkůov po 𝔳ii ₰ bielých dávají. A s plavu s každého, buď veliký nebo malý, také po 𝔳ii ₰ bielých dávají. A jest tu míli nad Kamýkem na vodě jez, kterýž slove „na korciech“; ktož níže toho jezu les na vodu pustí, ten žádný mýta nedává. Než ktož výše nad tiem jezem plavie, ten tak mýto dávati má, jakož svrchu psáno. A k špitáli k mostu do Prahy když kto les plaví odkudkolivěk mimo Kamýk, ten mýta neplatí. A to mýto rychtář Kamýcký vybierá.

Suma úroku Svatojiřského iiii ß 𝔵𝔵iii gr. ii ₰ i s mlýnem.

Svatohavelského tolikéž.

Berně vánoční 𝔳iii ß 𝔵𝔵𝔳i gr. iiii ₰.

A ktož berni dává, má dáti zámazného po i gr.

Suma s chalupníkuov 𝔵𝔵𝔳ii gr. alb.

Suma od řezníkuov.

[K 4.] Tito chalupníci platili rychtáři. Jsú osedlí:

Mikuláš rychtář	Platí jednú v roce při sv. Havle po 𝔵iiiȷ ₰. A kterému by se trefilo konšelem býti, ten toho roku nedává než po iȷ gr.
Řieha švec	
Janek švec	
Šimek krajčí	
Vácha (Týž) řezník	
Hermach (Týž)	
Kovář	

Světlík *Koukol* (Týž) *Herada* (Týž) *Svatoň* *Kliment Psík* *Petr* (Týž) řezník	Platí jednú v roce při sv. Havle po xiiij ₰. A kterému by se trefilo konšelem býti, ten toho roku nedává než po ij gr.

Tito jsú neosedlí:

Ziga (Týž) *Ješík* *Vyduna* truoje *Velček* *Bareš* *Janat* *Janek*	*Štěch* *Psík Kliment* *Vyduna*	kdyby osedlí byli, platili by též jako svrchupsaní.

Tito knězi faráři platí s podsedkuov:

Tomec *Duchek* *Manová* *Štěch* *Dlúhý*	Platí o sv. Jiří 1 gr., o sv. Havle též, a po 1 slepici každý. A po jednom dni každý žíti má, anebo každý za robotu dáti 1 gr., ktož by nežal.

Lhota.

Z té platí faráři.

Švástal drží osmero seděnie a z každého platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též. Žieti po 1 dni anebo po 1 gr. dáti za žeň, jestliže by nežal. A po 1 slepici.

Velislav drží dvuoje seděnie. Z toho platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též. Žieti po 1 dni anebo po 1 gr. za žeň dáti. A po 1 slepici.

Jan dvuoje seděnie drží. A též všecko z nich platí jako Velislav.

Radobýle.

Petr čtvrt lánu a iiiij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xj gr., o sv. Havle též, berně vánočnie xxi gr. — (Pod míšensko.)

Týž drží čtvrt lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří x gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční xx gr. v ₰. — (Po míšensku.)

Kubík z Dražkova čtvrt lánu a vj jitra. Platí o sv. Jiří xi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr. A praví, že pamětníkuov nenie, by kdy k tomu seděnie bylo. Tomu puštěno na míšenský plat proto, že by bylo pusto; a jest s jiného pána zboží.

[K 5.] Jest tu pustota, kterúž někdy *Hronek* držel a na nie seděl. Bylo s ní platu xii gr. o sv. Jiří, o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr. Ale tu nynie drží a přijal „předepsaný *Petr*“ (*Vaněk* z Kamýku) skrze povolenie Vojtěcha purkrabie, a má s ní platiti o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též na míšenský groše.

Suma úroku Svatojiřského xliii gr. vi ₰ i s pustým.

Svatohavelského též.

Berně vánoční lxxxvii gr. v ₰ i s pustým.

A z každého, z kteréhož se platí, zámazného po 1 gr.

Veliká.

Havlíček má čtvrt lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr., robotnieho o sv. Janu vi gr. A k tomu jest pusté sedliště.

Týž drží čtvrt lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotnieho v gr. ii ₰. A na tom sám sedí.

Týž drží j čtvrti lánu a iii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vj gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xi gr. vi ₰, robotnieho iiii gr. v hl.

Jan Lopata j čtvrti lánu a j jitra Platí o sv. Jiří iiii gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr. iii ₰, robotnieho ii gr. vj ₰.

Jan Machuov j lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xvi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr. iiii ₰, robotních x gr. vi ₰.

Týž drží čtvr[t] lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též,

berně vánoční xviii gr., robotních vi gr. Má to osaditi.

Hodek má čtvrt lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří x gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xx gr. vi ₰, robotních vii gr.

Šram má vj jitra. Platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční vi gr., robotnieho ii gr.

[K 6.] Týž drží ij čtvrti a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxvi gr., robotních viii gr. iiiij ₰.

Burák Štěpán j lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß vi gr. ii ₰, robotních xii gr. 1 hl.

Týž drží iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních viiii ₰. A k tomu pusté sedliště.

Týž drží druhé iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr., robotních viiii ₰. K tomu nenie seděnie.

Hašta má čtvrt lánu a ij čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr., robotních vi gr.

Jan Rezek ij čtvrti lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxvii gr. i ₰, robotnieho viii gr. vi ₰.

Mach Lopata iiij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xxviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční lvi gr., robotnieho xviii gr. iiiij ₰.

Bartoň ij čtvrti a 1 jitro. Platí o sv. Jiří xii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxv gr. i ₰, robotních viii gr. v hl.

Michalec j lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß iiii gr., robotních xi gr. v hl.

Summa úroku Svatojiřského iii ß viii ₰.
Svatohavelského též.
Berně vánoční vi ß ii gr. ii ₰.
A s každého platného zámazného po 1 gr.
Robotních o sv. Janu ii ß v ₰.

[K 7.] **Zhoř.**

Svach ij čtvrti a j jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr. iiii ₰, robotních viii gr. iii hl.

Mikeš iij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xx gr., o sv. Havle též, berně vánoční xl gr., robotních xii gr. 1 minus ₰.

Blažek ij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních viii gr.

Mikuláš rychtář Kamýcký iij čtvrti lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří xxj gr., o sv. Havle též, berně vánoční xli gr., robotních xiii gr. iiii ₰. } (pro úřad.)

Kořen (Ujal *Švástal)* iij čtvrti lánu a iii čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xl gr. vi ₰, robotních xiii gr. iiii ₰. Má lhuotu od sv. Margrety za 3 léta 95. — (Leží pusto.)

Pustota:

Pechalovská. Když držána byla, platilo se s ní xi gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr. v ₰, robotních vii gr. iiii ₰, Přijal ji Svach pod míšenský plat.

Suma úroku Svatojiřského ij ß vi gr. iiii ₰ i s pustým.

Svatohavelského též.

Berně vánoční iij ß viii gr. i ₰ i s pustým.

A zámazného z každého platného po 1 gr.

Robotních o sv. Janu 1 ß iij gr. ii ₰.

Tyto duolepsané vsi spravuje *Šiška* úředník:

Zduchovice.

Sirotci mají ij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních viii gr.

Janek Palec čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří x gr. i ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xx gr. ii ₰, robotních vi gr. v ₰.

Kouba Lichuov čtvrt lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. vi ₰, o sv. Havle

též, berně vánoční xviiii gr. v ₰, robotních vi gr. iiii ₰.

Mřel má j čtvrti lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xii gr., robotních iiii gr.

Mach Dub j čtvrti lánu a dvě jitře a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří v gr. iii hl., o sv. Havle též, berně vánoční x gr. iii ₰, robotních iiij gr.

Mikuláš j lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří xvii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß v gr. v ₰, robotních xii gr. minus hl.

Kubík lán a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří j ß iii gr., o sv. Havle též, berně vánoční 1 ß viii gr., robotních xxii gr. iiiij ₰.

[K 8.] *Šorda* čtvrt lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří x gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xx gr. ii ₰, robotních vi gr. v ₰.

Týž drží čtvrt a ij jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xvii gr. v ₰, robotních v gr. vi ₰. To má osaditi, jest seděnie pusté.

Ondráček ij čtvrti lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxiii gr. i ₰, robotních 8 gr. ii minus ₰.

Květ čtvrt lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., iiiij hl., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr. iiiij ₰, robotních vi gr. i ₰.

Prokop Hnilice ij čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. vi ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxviiii gr. v ₰, robotních viiii gr. vij ₰.

Jíra ij čtvrti lánu. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotních viii gr.

Bárta ij čtvrti lánu bez i jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr. v ₰, robotního vii gr. iiiij ₰.

Beneš čtvrt lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr., robotních vi gr.

Matěj Šiška úředník j čtvrti lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xii gr. vi ₰, robotnieho iiii gr. ii ₰.

Jiláček j čtvrti lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční viii gr. iiii ₰, robotních xx ₰.

Blažek j čtvrti lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xii gr. vi ₰, robotních iiii gr. ii ₰.

Ondráček Mičal čtvrt lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří xi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr., robotních vii gr. iiij ₰.

Koňata j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß ii gr., robotních x gr. iiiij ₰.

Pecha Šajstr má iij čtvrti a j jitra. Platí o sv. Jiří xx gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xl gr. iiii ₰, robotních xiii gr. iiij ₰.

Horčice čtvrt lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech xv gr. iii ₰, robotních iiii gr. vi ₰.

Týž *(Jiláček)* drží Štěňovskú pustotu. Jest jí čtvrt lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvii gr., robotních v gr. v d. K té jest člověk zběhlý v Příbrami pro vraždu.

Menhart iij čtvrti a bez v q̃. jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß viii gr. iiii ₰, robotních xii gr. vi ₰.

Biskup čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních v gr. ii ₰.

Bašek ij čtvrti lánu bez ij q̃. jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. ij hl., o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr. iii hl., robotních vii gr. iii ₰.

[K 9.] *Hermach* j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr., robotnieho viii gr. A se čtyř groší robotnieho ani berně neplatí, protože to kněžský plat byl ty iiii gr., i schází roboty iiii gr. iiiij ₰, a berně schází viii gr.

Kněz *Zedbit* [ze Dbit, ze Tbit] j čtvrti

Platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotnieho ii gr. iiiij ₰.

Suma úroku Svatojiřského v ß xxi gr. iij ₰ a j hl.

Svatohavelského též.

Berně vánočnie xj ß iiii gr. iiii ₰.

A zámazného s každého platného po 1 gr.

Robotních o sv. Janě iiij ß viiij ₰.

Solenice.

Hron j lánu a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß vi gr., robotních xii gr. (Ten má lhuotu za iii léta od sv. Havla anno ⅽc 1501.)

Jan, člověk *Lisuov* odtudž, má čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xviiii gr. 1 ₰, robotních vi gr. v hl. A k tomu jest sedliště pusté.

Martin Liška čtvrt lánu a j jitra a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. v hl., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr. v ₰, robotních v gr. iiii ₰.

Suma Svatojiřského j ß v gr. vij ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční lxxi gr. vi ₰.

A z každého platného zámazného po 1 gr.

Robotních při sv. Janu xxiiii gr. minus hl.

[K 10.] Tyto duolepsané vsi spravuje *Jan* úředník:

Lhota.

Jan rychtář j lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xv gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční j ß xi ₰, robotniech x gr. iiii ₰.

Týž drží pustotu Smajkalovskú, a jest jí čtvrt lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr., robotních vi gr. A k tomu jest sedénie pusté. Praví, že pamětníkuov nenie, kdy osedlé bylo.

Velček ij čtvrti a iiii jitra bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxviii gr., robotních viiii gr. iij ₰.

Janek čtvrt lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří x gr. iiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxi gr. ii ₰, robotních vii gr. 1 hl.

Šíma ij čtvrti a iiii jitra bez q̃. jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxviii gr., robotních viiii gr. iij ₰.

Hadač z Plané drží Vávrovské pusté, a jest dědiny j čtvrti lánu a iiii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xii gr. iiii ₰, robotních iiii gr. i ₰. Jest sedliště pusté.

Havlín iij čtvrti bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xviiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß viii gr., robotních xii gr. iiiij ₰.

Suma Svatojiřského lxxxviii gr. v ₰.

Svatohavelského tolikéž.

Berně iij ß xxvii gr. iii ₰.

A z každého platného zámazného po 1 gr.

Robotních o sv. Janě lviiii gr. 1 hl.

[K 11.] Kosobudy.

Hajný čtvrt lánu a iii jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xviiii gr. iii ₰, robotnieho vi gr. iiij ₰.

Martin čtvrt lánu a ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xviii gr., robotnieho vi gr.

Suma úroku Svatojiřského xviii gr. v ₰.

Svatohavelského též.

Berně vánoční x ß vii gr. iii ₰.

A zámazného každý po 1 gr.

Robotních při sv. Janu xii gr. iiij ₰.

Planá.

Koded má vii jitr. Platí o sv. Jiří iii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční vii gr. iiii ₰, robotnieho ii gr. iiij ₰.

Vácha j čtvrti lánu a v jitr a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vi gr. vi ₰, o sv. Havle též,

berně vánoční xiii gr. v ₰, robotních iiii gr. iiii ₰.

Hadač čtvrt lánu a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr. ii ₰, robotních v gr. iii ₰.

Suma úroku Svatojiřského xviii gr. vj ₰.
Svatohavelského též.
Berně j ß vii gr. iiii ₰.
A z každého platného zámazného po 1 gr.
Robotních o sv. Janu xiij gr.

[K 12.] **Klenovice.**

Velček ze Lhoty drží pustotu, a jest jí ij čtvrti a j jitra. Platí o sv. Jiří xxii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr. iiii ₰, robotních viii gr. ij ₰.

Matěj Šíma ij čtvrti lánu a v čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxv gr. iii ₰, robotních viii gr. iii ₰.

Pustota:

Jest tu pustina Puckovská, a jest jí iij čtvrti lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Té žádný nedrží. A jest s ní platu o sv. Jiří xviiii gr., o sv. Havle též, berně o vánociech j ß viii gr. A to se každého roku pronajímá, a přichází s ní někdy více někdy méně.

(Ujal ji Matěj Šíma pod míšenský plat, ale ještě o ni konce nemá, neb jí něco drží člověk páně Švamberků a tento dává viii gr. úrokuov, robotniech o sv. Janě v gr. ii ₰.)

Suma Svatojiřského j ß iii gr. i s pustým.
Svatohavelského též.
Berně 1 ß vi gr.
A z každého platného zámazného po 1 gr.
Robotních xxi gr. vij ₰ i s pustým.

Milešov.

Máša čtvrt lánu bez iii čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xv gr. 1 ₰, robotních v gr. 1 hl.

Týž drží čtvrt lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních v gr. ii ₰. A jest k tomu sedliště pusté, těmito válkami spustlé.

Suma úroku Svatojiřského xv gr. iiii ₰.
Svatohavelského též.
Berně vánoční j ß viii ₰.
Zámazného po 1 gr.
Robotních o sv. Janu x gr. v hl.

[K 13.] **Prúdkovice.**

Vít má ij čtvrti. Platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxiiii gr.

Týž drží 1 čtvrt. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně o vánociech xvi gr.

Matúš j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně o vánociech j ß ii gr.

Pecha j lánu. Platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně o vánociech j ß ii gr.

Suma Svatojiřského lii gr.
Svatohavelského [též].
Berně vánoční ij ß xiiii gr.
A zámazného po 1 gr.
Robotnieho sumú dávají xii gr.

Tyto duolepsané vsi spravuje *Niklas* úředník:

Hrměždice.

Rychtář *Niklas* j čtvrti lánu a vi jitr bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. i hl, o sv. Havle též, berně vánoční xiiii gr. i ₰, robotních iiii gr. v ₰.

Hoch j čtvrti lánu a 1 jitro a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří iiii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční viiii gr. iii ₰, robotních iii gr. i ₰.

Kubička ij čtvrti lánu a j jitra. Platí o sv. Jiří xii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech xxiiii gr. iiii ₰, robotních viii gr. ij ₰.

Vít čtvrt lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xiiii gr., robotních iiii gr. iiiij ₰.

Mácha čtvrt lánu bez v čtvrtí jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xiiii gr. iiii ₰, robotních iiii gr. vi ₰.

Jindřich čtvrt lánu bez ij jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. 1 ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xiiii gr. ii ₰, robotních iiii gr. v ₰.

Dalečák ij čtvrti lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxiii gr. iiii ₰, robotních vii gr. vij ₰.

[K 14.] *Jaroš* čtvrt lánu a iiii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xviiii gr. ii ₰, robotních vi gr. iii ₰.

Vávra čtvrt lánu a iiij jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xviiii gr. iiii ₰, robotních vi gr. iiij ₰.

Bezroučka čtvrt lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též, berně vánoční ani robotních neplatí.

Homole čtvrt lánu a 1 jitro. Platí o sv. Jiří viiij gr., o sv. Havle též, berné vánoční xvii gr., robotních v gr. iiiij ₰.

Sirotek ij čtvrti lánu a v jitr bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xxviiii gr. 1 ₰, robotních viiii gr. iiiij ₰.

Hruška ij čtvrti lánu a iij jitra. Platí o sv. Jiří xiii gr. ii ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech xxvi gr. iiii ₰, robotních viii gr. vi ₰.

Vaněk Domík j lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též, berně vánoční j ß, robotních x gr.

Týž drží pustotu Přibíčkovskú, a jest jí j čtvrti lánu a ii jitře a j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří v gr. i ₰, o sv. Havle též, berně x gr. ii ₰, robotních iii gr. iii ₰. A k tomu jest seděnie ustavené, ale ještě člověk nenie.

Týž drží Mikšovskú, pustotu, a jest jí čtvrt lánu a iii jitra. Platí o sv. Jiří viiii gr. iiii ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech xviiii gr. 1 ₰, robotních vi gr. iii ₰. A na tom jest stavenie. Má osaditi bratrem.

Suma úroku Svatojiřského ii ß xxviiiij gr. ii ₰.

Svatohavelského též.

Berně iiiij ß xv gr. iiii ₰.

A z každého platného zámazného po 1 gr. Robotních o sv. Janu ij ß v gr. 1 ₰.

[K 15.] Vesce.

Jan Machovic z Veliké 1 jitro. Platí o sv. Jiří iii ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech vi ₰. K tomu nenie seděnie. Robotnieho ii ₰.

Martin z Hrměždic ij jitra a čtvrt jitra. Platí o sv. Jiří vii ₰, o sv. Havle též, berně o vánociech ii gr., robotních iiiij ₰. Seděnie pusté, dávno opustlo spálením.

Krch z Hrachovišť, člověk páně Popeluov, drží iiii jitra bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xiiij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční iiii gr. 1 ₰, robotních 1 gr. v hl. Přijal to pod míšenský plat. K tomu sedliště pusté jest.

Mikeš Tvaroh ij čtvrti lánu a iiiij jitra. Platí o sv. Jiří xiiiij gr., o sv. Havle též, berně vánoční xxviiii gr., robotních viiii gr. iiiij ₰.

Tesař Jan čtvrt lánu bez j jitra. Platí o sv. Jiří vii gr. v ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xv gr. iii ₰, robotních v gr. 1 ₰.

Martin mlynář, člověk páně Předboruov odtudž, drží dědiny iii čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří iii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční vi ₰, robotních ii ₰.

Vaněk z Hrměždic přidrží dědiny 1 jitro. Platí o sv. Jiří iiii ₰, o sv. Havle též, berně vánoční viii ₰, robotních v hl. K tomu nenie sedliště.

Suma Svatojiřského ouroku xxii gr. minus ii ₰.

Svatohavelského též.

Berně liii gr. iii ₰.

A z každého platného zámazného po 1 gr.

Robotnieho xvii gr. 1 hl. v ₰.

[K 16.] Přievozec.

Vlk iiij lánu bez ij jitra a bez čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xxvii gr., o sv. Havle též, berně vánoční liiii gr., robotních xviii gr.

Petr Pobuda ij čtvrti lánu bez ij jitra a bez j čtvrti jitra. Platí o sv. Jiří xi gr. 1 hl.

o sv. Havle též, berně vánoční xxii gr. 1 ₰, robotních vii gr. iii ₰.

Prokop čtvrt lánu a ij jitra. Platí o sv. Jiří viii gr. vij ₰, o sv. Havle též, berně vánoční xvii gr. vi ₰, robotních vi gr.

Týž drží čtvrt lánu. Platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční xvi gr., robotních v gr. ii ₰. K tomu jest sedliště pusté.

Pustota:

Jest tu pustota Boukalovská. Bylo s ní platu o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berné o vánociech xvi gr., robotních v gr. ii ₰. Ujal to svrchupsaný Prokop pod míšenský plat.

Suma úroku Svatojiřského 1 ß iii gr. i s pustým.

Svatohavelského též.

Berné vánoční ii ß vi gr. i s pustým.

A z každého platného zámazného po 1 gr.

Robotnieho o sv. Jané. xlii gr. v hl. i s pustým.[1]

[129. b.[2]] Tyto vsi jsú páně z Rozmbergka. Platí z nich z každé vsi jakž kto sedí, kdež dým vychází, pojistební plat po třech slepiciech a po dvú sýřech a po jednom čberu ovsa od staradávna. A pástevnie platí z těch vsí s koně po jednom peniezi kerlickým při letniciech.

Drahotěšice.

Žižka,	druhý *Novák*,
Tista,	*Mikuláš*,
Novák,	*Vacek*,
Bláha,	*Václav*,
Voneš,	*Mazanček*,
Lexa,	třetí *Novák*.
Soukup,	

[1]) Tímto foliem K 16. b. končí původní stará foliace dle písmen, kterážto v pořádku abecedním přidávána byla jednotlivým rychtářstvím s běžnými čísly potud, pokud tomu potřeba (t. j. počet vsí) kázala. — Další listy jsou označeny novou rukou č. 129—167 (fol. K 16 staré = 128 nové).

[2]) Fol. 129. a. jest v orig. prázdno.

Vitín.

Jaroš,	*Fencl*,
Tomášek,	*Stránský*,
Šimek,	*Martin*,
Thuoma,	*Bátě*,
Bártha,	*Řitbuch*,
Janek,	*Matěj*,
Hupl starý,	*Flucka*,
Petřík,	*Janek*,
Koukol,	*Hupl* mlady.

Ševětín.

Urban,	*Jelen*,
Michal,	*Meškal*,
Janek,	*Paur*,
Kostelník,	*Špatlák*,
Frajtok,	starý rychtář.

Tito podsedci:

Oldřich,

Mikuláš kostelník,

Švec.

[130.] Znamenávají se jitra lesnie vyplanéná z lesuov, z kterých se jednú v roce při svatém Havle platívá.

Jitra na **Světlíku** pod úřadem *Jiříka* hajného z Hosína:

Ryšák z Uoselného viiii jitr viiii gr.

Kajr z Hrdějovic iii jitra iii gr.

(*Ondráček* z Suchého Vrbného) „*Šixová* z Hor“ ii jitře ii gr.

Jakeš z Hor i jitro i gr.

„*Hapaur* z předměstie Budějovského. *Zigová* z Oselného.“ (*Ondra Hartl* z Budějic drží tato jitra) ij jitra „ij“ (iii) gr.

Bohuslav z Oselného 1 jitro 1 gr.

Tkadlec z Libniče j jitra j gr.

Mika z Chňavy ii jitře ii gr.

(*Vocásek* z Kolného) „*Král* ze Lhotic“ ii jitře ii gr.

Jakšík z Hrdějovic ii jitře ii gr.

Linhart z Hosína iii jitra iii gr.

Ajšl z Huor iiii jitra iiii gr.

Šajmhor z Budějic v jitr x gr. Z toho se

tráva prodává každý rok, platu se z těch nebéře; platný.

Wosserfierar z Budějic iii jitra vi gr.

Jan Lapáček z Budějic viii jitr xvi gr.

Vojs z Budějovic iiiij jitra iiiij gr.

Domin kožišník odtudž iii jitra vi gr.

Bleh z Uoselného ii jitře ii gr.

Jiřík hajný z Hosína ii jitře ii gr.

Martin rybář z Budějic iii jitra vi gr.

Vinklar z Budějic vj jitra xi gr.

Buzek Hartl odtudž ii jitře iiii gr.

Frydl Hanzl z Budějic ii jitře iiii gr.

Fiechtingar z Budějic v jitr x gr.

[130 b.] *Ondrhartl* z Budějovic ii jitře iiii gr.

Jíra Pražák z Budějic ii jitře iiii gr.

Křišťan z Budějovic ii jitře iiii gr.

Zigl z Vrbného v jitr x gr.

Uher z Hrdějovic ii jitře ii gr.

„Bělík z předměstie“ *(Michal* z Starého města) ij jitra iii gr.

Václav kožišník iii jitra vi gr.

Zeman z Hanuškova dvorce i jitro ii gr.

Jakeš krajčí iii jitra vi gr.

Štěpán koželuh ij jitra iii gr.

Miertl Hypš iiij vii gr.

Jakub Zanrychtar iiij jitra vii gr.

Nykulej z Budějic iii jitra vi gr.

Fencl krajčí odtudž iiij jitra ix gr.

Blažek krajčí odtudž ii jitra iiii gr.

Ondráček z Libniče iii jitra iii gr.

Sugdol hajný z Uoselného iiii jitra iiii gr.

Matěj tkadlec z Budějic iii jitra vi gr.

Zelený Kunkl ii jitře iiii gr.

Zaumar z Budějic ii jitře iiii gr.

Lorenc z Starého města ii jitře iiii gr.

Jakeš rybák ii jitře iiii gr.

Zigl z Budějovic ii jitře ii gr.

Partl odtudž ii jitře ii gr.

„Matěj z Rybářské“ *(Václav Šnedl* z ulice České) ij jitře v gr.

Honz Maurar i jitro ii gr.

Hanuš Špernzok ii jitře iiii gr.

Fixl z Německých Huor ii jitře ii gr.

Vojta z Starého města ii jitře iiii gr.

[132 b.[1]] Jitra pod úřadem **Sukdola,** hajného z Voselného:

Andrl z Vrata 1 jitro ii gr. ii ₰.

Chládek z Jivna 1 jitro i gr.

„Tyšl z Libniče“ *(Tkadlec* z Vrata) iij jitra v gr.

Vicenc z Vrata ij jitra iii gr.

Hons Maurar i jitro ii gr.

Štaf z Lišova iiii jitra iiii gr.

Urban z Oujezdce iii jitra iii gr.

Němček z Jelína vj jitra vj gr.

Vít knihař z Lišova ii jitře ii gr.

Kříž odtudž i jitro i gr.

Kvěch z Ničovy Hory i jitro ii gr.

„Haupaur z předměstí ij jitra iii gr.“; jsú na Jiříkově úřadě.

Urban z Oujezdce ii jitře iiii gr.

Linhart z Lišova i jitro i gr.

Trojan z Lišova i jitro i gr.

Šatra z Lišova i jitro i gr.

Prokůpek z Lišova i jitro i gr.

[133 b.] Jitra pod úřadem *Jiříka,* hajného z **Velechvína.**

Macek z Slovenic iiii jitra viii gr.

Mašek z Slovenic viiii jitr xviii gr.

„Jaroš z Slovenic“ (Idem) ii jitře iiii gr.

Jaroš z Slovenic iiii jitra viii gr.

Slunce z Slovenic iiii jitře[2]) viii gr.

Ondra z Slovenic ii jitře iiii gr.

Částra z Slovenic ii jitře iiii gr.

Kratoš z Slovenic ij jitra iii gr.

Uhléř odtudž vj jitra xi gr.

Harrdajs iii jitra vi gr.

Kovářík z Smržova iiij jitra vii gr.

Mareš z Huorek vii jitr vii gr.

Mramor z Lišova iiii jitra iiii gr.

Dolídek z Huorek vi jitr vi gr.

Fikaska z Huorek iiii jitra iiii gr.

[1]) Fol. 131 a 132 a. jsou v orig. prázdna.

[2]) Původně bylo „ii jitře“, pak ke ii připsáno ještě ii, dohromady iiii, jitře pak ponecháno.

Kříž z Huorek iiј jitra iiј gr.
Cvorek z Huorek v jitr v gr.
Trhla Filaska vi jitr vi gr.
Prchlice z Smržova iiii jitra viii gr.
Pecha z Smržova iii jitra vi gr.
Kovářík z Smržova 1 jitro ii gr.
Jakub z Smržova ii jitře iiii gr.
Pavlová z Hrutova iii jitra iii gr.
Machová z Huorek iii jitra iii gr.
Šach s Suškových iiii jitra iiii gr.
Beneš z Hrutova viј jitra viј gr.
„*Cvorek* z Huorek iiј jitra iiј gr."
Pavel z Huorek iii jitra iii gr.

[134.] „*Štaf* z Lišova" (*Uhléř* z Slovenic) iiј jitra (ii jitře) iiј gr. (iiii gr.)
Vávra z Dinína ii jitře iiii gr.
Frajtek z Dinína v jitr x gr.
Václav z Dinína ii jitře iiii gr.
Šram z Lišova vi jitr vi gr.
Peniezek z Lišova xxx jitr ј ß.
Lichva z Lišova ii jitře ii gr.
Havel z Lišova ii jitře ii gr.
Mráček z Dinína i jitro ii gr.
Urban z Lišova iiii jitra iiii gr.
Pekař z Lišova vii jitr vii gr.
„*Pavel* z Huorek i jitro i gr."

„*Mareš* z Huorek ii jitře ii gr."; jsú ta jitra napřed.
„*Cvorek* z Huorek ј jitra ј gr."
Stárek z Dinína ii jitře iiii gr.
Bicek z Dinína iј jitra iii gr.
Havel z Slovenic i jitro ii gr.
Tomášek odtudž ii jitře iiii gr.

Vaněk odtudž i jitro ii gr.; byla za dvě napsána, nemá než jedno.
Janek odtudž ii jitře iiii gr.
Václav odtudž ii jitře iiii gr.
Širáček odtudž iii jitra vi gr.
Fencl z Lišova ii jitře ii gr.
Janek švec z Slovenic vi jitr xii gr.

„Týž vi jitr xii gr." Vacat, nemá tolik.
Jakeš z Slovenic ii jitře iiii gr.
Matěj z Slovenic ii jitře iiii gr.

„*Havel* z Slovenic i jitro ii gr."; jest napřed napsáno.
Kovář z Slovenic iј jitra minus 1 pro[vazec] iii gr. ii minus d.
Ambrož z Slovenic iј jitra iii gr.
Tábor z Lišova 1 jitro 1 gr.
Matouš krajčí z Lišova iii jitra iii gr.

Jitra pod úřadem *Víta* hajného z **Dobřejovic.**

„*Thuoma*" z Latyšovic [čti: z Zlatýšovic] *(Děpolt)* ii jitře ii gr.
Matěj z Uopatovic iiј jitra iiј gr.
Vávra z Hosína iiј jitra iiј gr.
Kouba z Hosína iii jitra iii gr.
Hřiedel z Hosína iii jitra iii gr.
Marek z Hosína[1]) ii jitře ii gr.
Mach z Hosína[2]) iii jitra iii gr.
Jiřík z Hosína iiiј jitra iiiј gr.
Dušek z Bavorovic i jitro i gr.
Neuwiert z Hrdějic i jitro i gr.
Mikeš pojezdný z Hosína i jitro pusté.
Fricek z Hosína i jitro pusté.
Pavel z Hosína ј jitra ј gr.
Niedl z Hosína iј jitra iј gr.

[137. b.] Jitra pod úřadem *Ruoženského* z **Chotyčan** hajného.
Jakub z Chotyčan 1 jitro 1 gr.
Hanzl z Chotyčan 1 jitro 1 gr.
Kozlík z Chotyčan 1 jitro 1 gr.

[138.] Jitra pod úřadem *Jakuba,* hajného ze **Zlivě.**

Šerl z Velice ii jitře ii gr.
Švec z Zahájí vi jitr vi gr.
Mikeš 1 jitro 1 gr.
Zlivští xi jitr. Ti nic neplatí nikdá.

[139.] Jitra pod úřadem *Janka,* hajného z **Jezmice.**
Čech z Týna viii jitr viii gr.
Týž *Čech* iiii jitra iiii gr.
Dušek z Týna iiii jitra viii gr.

[1]) In marg. pozdější rukou připsáno „Čipajd". — [2]) Připsáno: Hezmík.

Kadeřávek odtudž iii jitra vi gr.
Petr Purkarecký ij jitra ij gr.
Kantor z Týna iii jitra vi gr.
Dušek odtudž i jitro ii gr.
Tomec ze Zvěrkovic i jitro ii gr.
Ambrož odtud i jitro ii gr.
Jakub odtud ii jitře iiii gr.
Mlynář *Třesohlavý* z Hněvkovic ii jitře iiii gr.
Zmrhal odtudž iii jitra vi gr.
Holý ii jitře iiii gr.
Pavel i jitro ii gr.
Matěj i jitro ii gr.

[140 b.] Jitra pod úřadem *Buzka*, hajného z **Velice**.

Kozák z Knínu iii jitra vi gr.
Huort z Knínu ii jitře iiii gr.
Rubínů syn odtudž i jitro ii gr.
Mikeš z Knínu ii jitře iiii gr.
Nyklas z Knínu j jitra i gr.
Rubín starý z Knínu i jitro ii gr.
Rybka z Kočin ii jitře iiii gr.
Brádka z Kočin i jitro ii gr.
Tkadlec z Dřietně i jitro ii gr.
Kopáč z Dřietně i jitro ii gr.
Studihrach z Temelince ij jitra iii gr.
Koláčík z Týna v jitr x gr.
Matěj Škrluov odtudž iii jitra vi gr.
Kutiš z Dřietně i jitro ii gr.
Blažek i jitro ii gr.
Mrakeš z Kočin i jitro ii gr.
Jaroš z Kočína i jitro ii gr.
Belian z Kočína i jitro ii gr.
Purkarecký j jitra j gr.
Matúš z Knína i jitro ii gr.

[141 b.] Jitra pod úřadem *Jana*, lovčieho z **Poněšic.**

Lexa z Drahotěšic iii jitra vi gr.
Erazim z Hroznějic ii jitře iiii gr.
(Peša) hajný z **Latyšovic** [z Zlatýšovic].
Mlynář z Purkarce j jitra j gr.

[143.] Zpuosob o rychtářiech.

Rychtářstvie Lišovské.

Jakož rychtář Lišovský praví, že z každé vsi pod jeho úřad příslušející každý člověk zámazného při každém úroce jemu dávali po ii ₰, pán JMt znaje, že k tomu spravedlnosti rychtář Lišovský žádné nemá, o tom rozkazuje, aby viec podnes on i budúcí rychtáři toho zámazného nebrali.

Jakož týž rychtář praví, že jemu *Welfl* z Německých Hor s krčmy své jednú v roce xvi gr. platil, a *Václav* z Hrdějovic s krčmy též a z Velechvína z krčmy též a v jiných vsí (sic) v jeho rychtářstvie, kdežkolivěk šenkovali, že s každého sudu po ii ₰ jemu dáváno bylo, pán JMt nezná žádné spravedlnosti, by ji k tomu rychtář Lišovský jměl. Protož v to se uvazuje a k svému požívánie to obracuje a opatřiti rozkazuje.

(Pán JMt ráčil jest propustiti rychtáři Lišovskému ty svrchupsané věci skrze pana *Bohuslava* z Zertína (sic). Actum fer. vi post festum Margarethe virginis anno oc 1507).

[143 b.] Rychtářstvie Purkarecké.

Jakož rychtář Munický praví, kterýž Purkarecké rychtářstvie spravuje, že by mu z těchto krčem jednú do roka o masopustě plat dávali: z Velice v gr., z Volešníka xxv gr., z Chlumce v gr., z Bavorovic viii gr., z Hosína vi gr., z Chotyčan v gr., z Dobřejovic x gr., a ze Zlivě x gr., z Mydlovar v gr.: pán JMt nezná žádné spravedlnosti, by ji k tomu rychtář Purkarecký jměl. Protož v to se uvazuje a k svému požívánie to obracuje a opatřiti rozkazuje.

Jakož týž rychtář praví, že *Mikeš* z Purkarce z zahrady platí jemu při sv. Havle 1 gr., a *Vávra* odtudž z Purkarce se čtvrti o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též; *Šerl* z Velice z j lánu o sv. Jiři xx gr., o sv. Havle též, berně o vánociech xvi gr., robotnieho o sv. Janě xv gr., slepic v; a *Kříž* také z Velice s polúlání tolikéž rychtáři platil, jakož i svrchupsaný Šerl, *Lorenc* z Munic platí rychtáři se čtvrti o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně též, slepice iij; *Jan* krajčí z Dobřejovic platí rychtáři se čtvrti o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, robotních o sv. Janě iij gr.: pán nevidí, by rychtář k těm platóm jakú spravedlnost jměl. Protož jemu to pán béře a k svému požívánie ty platy obracuje.

[144.] Rychtářstvie Pištínské.

Jakož Pištínský rychtář praví, že jemu s krčmy odtudž z Pištína jednú v roce při sv. Jiřie viii gr. bielých platí: pán JMt nevidí žádné spravedlnosti, by kterú k tomu platu rychtář jměl. Protož pán se v to uvazuje a to k svému požívánie rychtáři odjímá.

Rychtářstvie Záblatcké.

Jakož rychtář praví, že tu v Záblatie šenkuje ktož chce, a že jemu rychtáři po ii ₰ s každého sudu platí: i nezná pán JMt, by k tomu platu rychtář kterú spravedlnost jměl, aby jemu ten plat dáván býti jměl. Protož v to se uvazuje a jemu ten plat odjímá a k svému požívánie obracuje, a o ten plat rozkazuje a konšelóm té vsi porúčie, aby oni jeho pilni byli a jej vybierali, a každé suché dni úředníku na zámek aby nosili a počet z toho úředníku při každých suchých dnech aby činili.

[144 b.] Rychtářstvie Chvaletické.

Jakož týž rychtář praví, že lovčí z Protivína s j lánu, kterýž v Radčiciech drží, platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, berně o vánociech xvi gr., slepic iij; a *Štěpán* z Chvaletic s lánu platil rychtáři o sv. Jiří xxiiii gr., o sv. Havle též, berně o vánociech xxiiii gr., ovsa iiii strychy, žita tolikéž, pšenice i strych, ječmene též; a sládek ze Křtětic platí rychtáři se čtvrti o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též, berně vánoční viii gr., robotních o sv. Janě iiii gr.; a *Hansl* z Krče se čtvrti o sv. Jiří iiii gr. vj ₰, o sv. Havle též, berně iiii gr. vj ₰, *Michal* z Záboří o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též, berně též rychtáři platil: pán nezná, by rychtář jakú spravedlnost k předepsaným platóm měl. Protož jemu to odjímá a k svému požívánie obracuje.

Jakož rychtář praví, že z těchto vsí podepsaných ktož šenkují, z každého sudu po dvú penězí jemu dávají, z Račič, z Stožic, z Žáru, z Míšence, s Krče, s Chvaletic: pán nezná, by k tomu rychtář kterú spravedlnost měl. Protož jemu to odjímá a k svému puožitku obracuje.

Jakož týž rychtář praví, že jemu při každém úroku každý člověk v jeho rychtářstvie platil zámazného po ii ₰, toho on ani žádný jiný rychtář aby viece nebral.

Jakož rychtář praví, že jemu z Radčic každý rok platievali lviij slepice: pán JMt nezná žádné spravedlnosti, aby rychtář ty kury vybierati jměl. Protož jemu to odjímá a úředníku to porúčie, aby ty slepice vydávati každého roku z Radčic rozkázal.

[145.] Rychtářstvie Čížovské.

Jakož rychtář praví, že v Soběšiciech šenkuje, ktož chtie, a že jemu s každého sudu po ii ₰ platili: to jemu pán JMt odjímá a v to se uvazuje, a konšelóm té vsi porúčí, aby oni toho pilni byli a ten plat vybierali, a při každých suchých dnech úředníku na zámek penieze aby nosili a počet z toho činili.

Jakož rychtář praví, že z předepsaného Čížovského rychtářstvie ze všech lidí při každém svatém Jiří a při každém svatém Havle jemu každý člověk zámazného po i ₰ dával: o tom pán JMt tak purkrabí porúčí a rozkazuje, aby jemu pověděl, aby viec s lidí toho zámazného nebral. Pakli by se naň dovědělo, an je vždy před se béře, o to bez milosti aby on i jiní trestán byl.

Rychtářstvie Skalské.

Jakož týž rychtář praví, že z těchto vsí, ktož šenkují, s každého sudu jemu po ii ₰ platili, z Skal, z Razic: to jemu pán odjímá, a konšelóm těch vsi to porúčie, aby toho pilni byli a ten plat aby vybierali, a úředníku při každých suchých dnech aby počet činili a penieze nosili.

Jakož týž rychtář praví, že ze všech vsí pod jeho úřad příslušejících při každém úroku každý člověk jemu platil zámazného po ii ₰, o tom pán JMt rozkazuje, aby on ani žádný jiný rychtář toho zámazného viece nebral.

[145 b.] Rychtářstvie Zábořské.

Praví rychtář, že v Záboří jest krčma, a že se žádnému z toho nic neplatí. Item týž praví, že v Zbudově šenkuje ktož chce, a že z toho žádného platu žádnému neplatí. Item v Čičenici praví, že šenkují ktož chce, a že žádnému nic neplatí z toho.

Rychtářstvie kraje Milejovského.

Jakož praví, že ze všech vsí v jeho rychtářstvie jsúciech a příslušejících, ktožby kolivěk v které šenkoval, že s každého sudu po ii ₰ jemu dáváno a placeno bylo: pán neznaje žádné spravedlnosti, by ji rychtář k tomu platu jměl, jemu to odjímá a k svému užitku obracuje, a konšelóm v těch vsech ve všech i v každé zvláště přikazuje a mocně porúčí, aby toho platu pilni byli a jej vybierali a úředníku při každých suchých dnech z toho aby počet činili.

[146.] Rychtářstvie Kamýcké.

Jakož rychtář praví, že s každého celého varu jemu platí po iii ₰ bielých a s ½ varu po iii hl. bielých, a ktož by pod to méně vařil, ten nic neplatí: pán nevidí žádné spravedlnosti, by ji rychtář k tomu jměl. Protož to k svému puožitku pán obracuje a rychtáři porúčie, aby ne k svému puožitku, ale k panskému puožitku to vybieral, a z toho při úrocech při sv. Jiřie a při sv. Havle aby počet úředníku že [. . .] činil.

Jakož praví rychtář, že všickni dědiníci na většie straně Kamýcké platie jemu jednú v roce každý po ẓiiiⱼ ₰ při sv. Havle: pán nevidí, by k tomu jakú spravedlnost rychtář jměl. Protož jemu to pán odjímá a rychtáři porúčie, aby k panskému puožitku to vybieral a při časiech svrchudotčených aby z toho počet úředníku činil.

Jakož týž rychtář praví, že jemu tu z městečka Kamýku z každého dobytčete velikého zabitého každý řezník platí po iii hl., a jsú nynie dva řezníci: pán jemu to odjímá, a k svému požívánie to rychtáři porúčí, aby on ne k svému puožitku, ale k panské ruce to vybieral a úředníku počet z toho při svrchupsaných časiech aby činil.

[146 b.] Jakož rychtář Milejovský sedie v Jiřeticích, a k tomu drží troje seděnie v Čepřejovicích, a z toho čtverého jměl by platiti při sv. Jiří lɣɣɣviiȷ gr. i ₰, jakož registra hlavní ukáží: pán JMt o tom tak rozkazuje, aby, duokudž rychtářem jest, neplatil z toho, na kterémž sedí, a to pro úřad, než z toho trojieho seděnie, kteréž přidrží k svému v Čepřejovicích, aby platil, tak jakož na něm plat stojí.

[153.] Znamenává se zpráva a zřiezenie o pojezdném, o lovčiech i o hajných na zbožie Hlubockém.

[fol. 154] L é t a ꝯc d e v a d e s á t é h o p a m ě t a z ř i z e n i e, p ř i č e m k t e r ý h a j n ý n e b o l i t o l o v č í z u o s t a t i m á.

Petr lovčí z Purkarce jakož listy ukázal krále Václava a naň potvrzení krále Jiřieho, v kterýchžto listech předkóm jeho a jemu zapisují se k svobodstvie v Purkarci jeden lán dědiny a ve vsi Jezmici 1 lán s městištěm pustého mlýna pod túž vsí nad řekú Vltavú položený, a za ta obdarovánie od svrchupsaných královuov Jich Mtí má spravovati a službu vésti lovcovstvím nad hajnými: při tom vysvobozenie, jakož se svrchu píše a podle listuov královských pán JMt jej zuostavuje.

T ý ž l o v č í p o ž í v á t ě c h t o d o l e p s a n ý c h v ě c í m i m o l i s t y.

Jakož praví, že po každém provazci prodajném ȷ čberu ovsa jemu býti má až do ɣlti dčberuov jemu vyplněných ꝯc: pán JMt nevidí, by na to v listech svých jaké obdarovánie jměl, aby mu těch ɣl dčberuov vycházeti jmělo. Proto JMt jemu toho dále trpěti nechce, aby to vybieral, než sám pán jakožto svého toho požívati chce.

Jakož také praví, že když který plav po vodě kto učiní, že jemu z toho libra pepře dána od toho, ktož plaví, býti dána (sic) má: pán nevidí, by k tomu jakú spravedlnost jměl listy svými. Protož pán jemu toho viec bráti nedá, než k sobě to přijímá, a s těmi, ktož les poplaví, uhoditi rozkáže.

Jakož praví, v kteréhož hajného hájemstvie les seká, ten, ktož jej dolů plaví, že 1 gr. hajnému od každé kopy dřev z toho býti má: pán nevidí žádné spravedlnosti, by hajní k tomu ji měli. Protož viec žádný hajný aby toho nebral, že pán k sobě to přijímá.

Jakož praví, že z každé krávy dojné vajce jemu dávají, ale praví, že nepomní, kolik vajec z krávy, a to jsú vajce za pastvy; a praví, že se jemu z těchto vsí vydávají: z Hněvkovic z páně Zdeslavovy vsi, z Vítoradic z páně z Rozmberga vsi, z Knínu z Kořenského a z Býšovcovy vsi, a z těchto vsí panských k Hluboké příslušejících: z Velice, z Olešníka, z Zahájí, z Mydlovar, z Chlumce, z Purkarce, z Jezmice: pán JMt nevidí žádné spravedlnosti by k tomu jměl. Protož pán JMt nechce, aby to viece bral, že pán sám ty pastvy projednati a opatřiti rozkáže.

[Fol. 154. b.] S žalud, když se na horách obrodí, takto praví, když kto svině do hor žene, že lovčí sám na svuoj náklad pásti má, a z toho pánu z každé svině 1 čber ovsa a jemu

lovčiemu z každé svině vii ₰. A když se málo žaludu obrodí, tehdy pásti mají, z čehož se najmú, to pánu buď, a sami sobě pásti mají, lovčiemu z každé svině po ii ₰ jde a hajnému po ii ₰ tomu, v kterémž se hájemství pase: pán JMt nezná, by lovčí nebolito hajní kterú spravedlnost okazovali, aby jim ti platové z těch sviní pastevních příslušeli, protož pán nechce, aby to viec bráno bylo, než že sobě to pozuostavuje a pastvy ty svinské k svému vzatku projednávati rozkáže, když čas přijde.

Týž lovčí Petr Purkarocký drží lán rolí s oné strany řeky, a v jeho listech od králuov daných na to lovcovstvo nikdež předkóm jeho ani jemu zmienky se v nich nečiní o ten lán, ani kterak jinak spravedlnosti své na to okazuje: protož pán neznaje toho, by k tomu lánu spravedlnost jměl, uvazuje se v to jako v své.

Týž lovčí tyto duolepsané věci potom pověděl pravě, že se prve byl zapomenul.

Jakož drží dvě louce, o kterých pověděl, že k jeho úřadu přísluší, jménem tyto: Vrbici a Beničku: pán JMt v ty se uvazuje, poněvadž žádné spravedlnosti na ně neukazuje.

Jakož drží rybníčky dva s této strany řeky na louce Rachatce, a na oné straně řeky tři rybníčky v Žárských polích, jestliže jsú ti rybníčkové v těch gruntiech, kteréž on od krále Václava i tudíž od krále Jiřieho vysazené má: pán JMt jeho při tom zuostavuje; pakli v těch kruntiech nejsú, pán se v to uvazuje jako v své; leč on na to jakú jinú spravedlnost svú ukáže, tehdy pán, vida ji, v té věci spravedlivě se mieti ráčí.

Praví, že z těchto vsí pastevné jemu dávají: z Hněvkovic x gr., z Vítoradic xxiiii gr., z Knínu xviii gr., z Velice xvi gr., z Olešníka j ß bez vi ₰, z Mydlovar x gr., z Zahájí xvi gr., z Chlumce xxiiii gr., z Purkarce xvi gr.: pán JMt to jemu odjímá a v to se uvazuje, neb JMt nezná, by on toho spravedlivě užíval, a to jako své opatřiti rozkáže.

Jakož praví, že z Purkarce jemu s každé krávy dojné po 1 sýru dáváno bylo: pán JMt tak praví, poněvadž žádné ukázané ani nikterak spravedlnosti od něho nevidí, že se v to jako v své uvazuje a jemu to odjímá.

Jakož drží k jednomu platnému lánu svému jeden podsedek, a k druhému neplatnému lánu, kterýž praví že k úřadu jeho přísluší, dva podsedky, a z toho každého podsedku že jemu o sv. Jiří 1 gr. platí a o sv. Havle též a po dvú dní žnú: pán JMt v ten plat a v ty podsedky se uvazuje a k svému držení obracuje, poněvadž žádné spravedlnosti v jeho listu ani jinak nikterak na to nezná; pakli jinak jakžkolivěk spravedlnost svú na to slušnú ukáže, JMt pán praví, že se v tom spravedlivě jmieti ráčí.

[Fol. 155.] Hajní k Purkareckému lovcovstvie příslušející.

Peša hajný z Zlatýšovic.

Týž Peša z Zlatýšovic hájí lesuov u Zlatýšovic, a praví, že žádných listuov na to hájemstvie nemá, a praví, že k svému úřadu nic nepožívá než u Všechlap loučky, pravě, že k tomu hájenstvie přísluše. A praví, že má čtvrt role a že z ní nic neplatil ani jeho předkové.

Poněvadž Peša praví, že nic jiného v svém hájemstvie nepožívá, nežli že se čtvrti role, kterúž má, neplatí, pán jeho při tom hájemstvie nyničke do své vuole nechává, než když pán jiného hajného usadí, povinen bude z té čtvrti platiti, tak jako i jiní platie, poněvadž

na to žádné výsady neukazuje; než jestliže najmenší věcí čím svého hájemstvie viec požíval neb požívá, a to naň uznáno bude, o to bez milosti tresktán býti má.

Jakož praví týž Peša, že loučky u Všechlap požívá, pravě, že ta loučka k tomu hájemstvie příslušie: pán nevidí žádných na to výsad, by ta loučka k tomu hájemstvie aneb k čemu jinému příslušela; protož pán se v tu loučku jako v svú uvazuje, aneb se jemu zdá, že ji nespravedlivě drží.

Tyto duolepsané kusy pověděl otec jeho, že toho všeho k svému hájemstvie požívá.

Jakož praví, že z každého provazce ii ₰ jemu jsú, a k tomu z každého dřeva prodajného na výbor vybraného ii ₰, a by jich pak x neb xx tak vybraných prodal, nic viec nežli ii ₰ z těch jemu jde, a že ktož plav z jeho hájemstvie na vodu učiní a pustí, z toho jemu vii ₰ jde od každé kopy drev: pán k tomu tak praví, že poněvadž žádné spravedlnosti na to neukazuje, by to bráti jměl, že jemu to odjímá a všecko to k svému užitku béře.

Jakož praví, že ktož souš z jeho hájemstvie vozí, že ten jemu každý vi ₰ dává, a on že se s jinými úředníky o ty peníze dělí: pán JMt k tomu tak praví, poněvadž žádné jeho spravedlnosti na to nevidí, že to všecko jemu odjímá a k svému požívání béře.

[Fol. 155. b.] Buzek hajný z Velice.

Hájí lesuov u Velice. A praví, že listuov žádných na své hájemstvie nemá, a praví, že jiných puožitkuov k svému hájemstvie nemá. než že v roce jednú tři dni lidé z Velice a z Olešníka vozí suché dřieví z hor, dřevo, kteréž mohú dva pacholci přes kolo na vuoz vložiti, a nic přes to většieho že vzieti nemají. A ktožkolivěk vozí, za ty tři dni dá jemu hajnému ii ₰. A tak praví, že má k svému seděnie lán rolí.

Jakož Buzek z Velice praví, že k svému hájemstvie nemá nežli lán rolí: pán JMt při tom nynie tak nechává, aby z toho lánu nic neplatil nynie, než když se jiný hajný udělá, bude z toho lánu povinen platiti též, jako se i s jiných lánuov platí, poněvadž žádných výsad neukazuje.

Jakož týž Buzek praví, že z Velice a z Olešníka lidé třikrát v roce suchý les z hor vozí a že jemu od každého člověka, kterýž veze, ii ₰ jdú: pán toho viec jmieti nechce, by hajný od těch lidí co viece kdy bráti jměl; jdá-li pán kterému člověku suchý aneb syrový les, tu ten člověk vez sobě svobodně z lesa a hajnému ani pojezdnému ani lovčiemu z toho nic neuplacuj; a týž, když by se nedalo, nežli prodalo, bez uplacovánie hajnému ven z lesa sobě vez. A les syrový ani suchý bez páně vuole se darmo nedávaj, než ktož chce jmieti, ten kup. A jestliže jest týž Buzek čeho viece v svém hájemství požíval aneb požívá a to naň uvedeno bude, má o to tresktán býti bez milosti, nežli toho čeho viece, jakož jest nahoře sám pověděl.

Janek z Jezmice hajný.

Hájí lesuov u Jezmic k Týnu v tu stranu. A praví, že má iii čtvrti rolí, a že z toho platiti má teprv od letnic příštích ten rok, a co má platiti, praví, že se v registrách najíti má. A týž praví, že k svému úřadu požívá tohoto: komuž provazec drev prodá, že jemu z každého provazce ii ₰ býti mají, a sobě k stavenie i k pálenie lesu, což jemu potřebie, že darmo nasekati má.

Pán JMt jeho při tom hájemstvie nyničke nechává do své vuole, než když pán jiného hajného miesto něho usadí, bude povinen z svého, což drží, platiti jako i jiní platie.

Jakož také praví, že z každého provazce jemu ii ₰ jdú, a že les k pálení i k stavení sobě darmo bráti má: pán jemu toho viec dopustiti nechce, než přikazuje, aby z těch provazcuov viec nebral, ani lesu k stavenie neboli k pálenie sobě darmo aby také nesekal.

Jan hajný z Munic.

Hájí lesuov těchto: Zlivského, Myslínského, Uhlištče a lesu na Blanách; listuov žádných na to hájemstvie nemá, a má k svému dvoru lán rolí. A z toho neplatí. A k tomu drží louku na Myšíně, z té také neplatí, a druhú lúku na Myšíně také drží zarostlú; o té praví, že jí nepožívá; a praví, že z každého provazce, kterýž prodá, jemu ii ₰ jdú; a což suchého dřievie zsekají od sv. Havla až do sv. Jiří, kteréž k zámku k kuchyni vezú, a z toho dřieví což vrchuov aneb větví zuostává, že sobě on to prodává. A praví, že pastevná vajce z těchto vsí má z každé krávy po jednom vajci: z Olešníka, z Mydlovar, z Zahájí, a o to že se dělí s lovčím. Z týchž vsí praví, že z každé krávy po 1 ₰ dávají pastevného, krom z Mydlovar sumú v roce dávají ɣ gr. A o to se dělí s lovčím i s pojezdným; pojezdnému polovice těch peněz, a z druhé polovice lovčí béře ii ₰ a hajný třetí peniez. A že v horách pásti mají od sv. Jiří až do svatého Jakuba. A týž hajný jest nynie rychtářem Purkareckým, a miesto něho spravuje hájemstvie Jakub ze Zlivě.

Jakož praví Janek z Munic, že pro to hájemstvie s lánu, kterýž ke dvoru drží, neplatí: pán JMt jej při tom nynie zuostavuje, aby z toho lánu nic neplatil; neb když by se jiný hajný udělal, bude on z toho lánu povinen platiti, tak jako s jiných lánuov platí, poněvadž žádných výsad na to neukazuje.

Jakož praví, že drží louku na Myšíně, z kteréž neplatí, a druhú louku na témž Myšíně, kteréž nepožívá, a že jemu z každého provazce, kterýž prodá, po ii ₰ jde, a k zámku což suchého dřieví zsekají od sv. Havla až do svatého Jiří, že z toho dřieví vrchy a větvie sobě prodati má, a že pastevná vajce z každé krávy po jednom vajci z Olešníka, z Mydlovar, z Zahájí béře, a z těch vsí že také z každé krávy po jednom peniezi béře, krom z Mydlovar sumú ɣ gr. v roce, a že se o to všecko dělí s lovčím a s pojezdným: pán JMt jemu toho viec dopustiti nechce, aby těch věcí viec užíval ani je aby bral, poněvadž na to žádné spravedlnosti neukazuje, a pán JMt v to se ve všecko uvazuje. A když čas přijde, že pastvy sám pronajíti rozkáže k svému užitku.

Lovcovstvie Jana Poněšického

Jakož týž Poněšický ukázal list krále Jiřieho, v kterémž listu jemu a předkóm jeho vypisuje se k svobodstvie pět čtvrtí dědiny ve vsi Poněšiciech, a ve vsi Vlkově ɉ lánu a tři louky, s právy a s užitky k tomu zbožie a úřadu příslušnými, a za to obdarovánie od svrchupsaného krále JMti má spravovati a službu vésti lovcovstvie nad hajnými: při tom vysvobozenie, jakož se svrchu píše a podle listu královského, pán JMt jej zuostavuje.

Týž lovčí požívá těchto duolepsaných věcí mimo list svuoj.

Jakož praví, že z těchto vsí duolepsaných jemu pastevní oves jde: z Chotyčan 1 strych ovsa, z Hrdějovic ii strychy ovsa, z Huor Německých ii strychy ovsa, z Huorek iiiɉ čberu ovsa, z Libniče ii strychy ovsa, z Hosína ii čbery ovsa, z Dobřejovic 1 strych ovsa; pán JMt

nevidí, by na to jaké obdarovánie jměl v listu svém, aby jemu ten oves vycházeti jměl; protož JMt jemu toho dále trpěti nechce, aby to viece vybieral, než sám pán toho jakžto svého užívati chce.

Jakož praví týž lovčí, že jemu z každé krávy dojné z týchž svrchupsaných vsí po ii vajcí dávají pastevnieho, a praví, že z těch vsí nemají dále pásti v horách od sv. Jiří až do sv. Jakuba: pán JMt nevidí, by na tom kterú spravedlnost jměl vedle listu svého. Protož toho jemu viec užívati nedá, než k svému užitku to obrátiti chce.

[157.] Jakož praví týž lovčí, že když se žalud v horách obrodí a svině do hor ženú, že lovčí sám na svuoj náklad pásti má, a z toho že pánu z svině každé čber ovsa dává se, a lovčiemu z každé svině po vii ₰; a když se málo žaludu obrodí, tehdy pásti mají, z čehož se najmú, to pánu buď a sami sobě pásti mají, lovčiemu s každé svině po ii ₰ jde a hajnému po ii ₰ tomu, v kterémž se hájemství pase: pán JMt nezná, by lovčí nebolito hajní kterú spravedlnost okazovali, aby jim ti platové z těch sviní pastevných přislušeli. Protož pán nechce, aby to viec bráno bylo, než že sobě to pozuostavuje a pastvy ty svinské k svému užitku pronajímati rozkáže, když čas přijde.

Jakož praví, když který plav sě na vodu udělá, že lovčiemu z každého plavu po 1 libře pepře se dává: pán JMt nevidí, by k tomu jakú spravedlnost měl listem svým, protož pán JMt toho jemu viec bráti nedá, než k sobě to přijímá a s tiem, ktož les poplaví, uhoditi o to rozkáže.

Jakož praví o lesu, což se jeho prodá, že jemu lovčiemu od každého provazce po vii ₰ z toho jde, a hajnému, v kterémž se hájemstvie prodá ten les, který na vodu pustí, z toho jemu hajnému jde od každé kopy pařezuov po vii ₰: pán JMt tak praví, poněvadž žádné spravedlnosti v listu jeho psáno nestojí, že jemu i hajnému to odjímá a k svému užitku že to béře a v to se uvazuje.

K témuž lovcovstvu Poněšického tito hajní přislušejí:

Jan Poněšický také drží hájemstvie Vlkovské.

Hájí lesuov těchto: Hory Šije od páně z Rozmberga hor, kteréž nynie pán Týnský drží, a praví, že na to hájemstvie žádných listuov nemá. A tak praví, že k tomu hájemstvie jiných puožitkuov nemá, než když se prodá provazec lesu, tehdy hajnému ii ₰, anebo když sobě kto dřevo na výbor vybéře a je koupí, tedy také ii ₰ z toho, a kdyby kúpil dřev xx až do kopy, také z toho nežli ii ₰ hajnému: pán JMt nynie jej při tom hájemstvie zuostavuje až do dalšieho rozkázanie, než těch žádných věcí aby nepožíval, kteréž se svrchu píší.

[Fol. 157. b.] Jiřík hajný z Hosína.

Jakož jest list okázal na výsadu svého dvora k hájemstvie krále Vladislava, v kterémžto listu se vypisuje k svobodnému držení lán role a louky, a za ta obdarovánie má službu vésti a lesuov těchto má hájiti: lesu Světlíku a Borkuov: při tom vysvobozenie, jakož se svrchu píše, a podle listu královského pán JMt jej zuostavuje.

Jakož praví, že z každého provazce prodajného jemu po ii ₰ jde, a z Hrdějovic, z Huor Německých a z Libniče že jemu z každé krávy dojné pastevnieho také jde po ii vajcí do roka: pán JMt jemu to odjímá a v to se uvazuje a k svému užitku to obracuje, poněvadž nezná, by jemu na to v listu jeho jaká spravedlnost se vypisovala.

Také jakož praví, že z Hor Německých a z Libniče z každého čberu ovsa, který k zámku Hluboké pojistebný vezú, po i ₰ jemu dávají: pán JMt tak praví, že jemu to odjímá a v to se uvazuje, poněvadž nezná, by na to jakú spravedlnost listem aneb jinak ukázati mohl.

Jakož praví, že k svému úřadu drží dvě louce, jednu louku na Mojíku a druhú lúku na Světlíku: pán JMt praví, poněvadž žádné spravedlnosti na to listovní ani jiné neukazuje, že se v to pán JMt uvazuje jakžto v své.

Vít hajný z Dobřejovic.

Hájí lesuov těchto: na Stráních, na Boru, na Kanínu pod Libochovú až k silnici, a praví, že na své hájemstvie žádných listuov nemá, než že drží lán, a s ½ lánu že platí a s ½ že neplatí pro úřad, a že to, což s polúlání platí, Václav písař v registrách má. A ptán jest, co vzatku (sic) k svému úřadu má, praví, že z provazce dva denáry, a že jest člověk z sedénie tu sběhlý, kterýž jemu platíval čber ovsa a iiii kur v roce.

Pán JMt nynie jeho při tom hájemstvie až do své vuole nechává, než když by jiný hajným udělán byl, povinen bude z toho ½ lánu jako s jiných polúlání platiti, z kteréhož praví, že neplatí.

[Fol. 158.] Jakož praví, že z každého provazce prodajného ii ₰ má jemu býti, a že jest člověk tu zběhlý, kterýž jemu platieval čber ovsa a iiii^ro slepic do roka: pán JMt jemu to všeckno odjímá a v to se uvazuje, poněvadž nezná, by na to jakú spravedlnost hajný jměl.

V středu den sv. Jiljí Pajsl z Chotyčan pověděl před pánem JMtí, že jemu z zahrady, na kteréž sedí, platí v roce 1 čber ovsa, 1 sajr, 1 slepici.

Sukdol hajný z Úsilného.

Hájí lesuov těchto: Jivenské hory a Čáhovy hory a praví, že na své hájemstvie listuov žádných nemá, než že má ½ lánu a z toho nic neplatí. Ptán jest, jaké puožitky z toho úřadu má. Praví, že nic jiného, než z každého provazce ii ₰, a z Jivna ze vsi panské že jemu sedm člověkuov po 1 dni každý žnú a po jednom sýru dávají: při tom hájemstvie nynie pán JMt jej zuostavuje. A když by jiný hajný udělán byl, povinen bude platiti z toho ½ lánu, jako i s jiných polúlání v té vsi platí.

Jakož praví, že z každého provazce ii ₰ má a z Jivna ze vsi jemu sedm člověkuov po jednom dni žnú a po jednom sýru dávají: pán JMt jemu to všechno odjímá a k svému požívání béře, poněvadž JMt nezná žádné jeho spravedlnosti, by kterú na to jměl.

Pán JMt slyší, že drží 2 louce a z nich že nic neplatí: pán JMt, poněvadž žádné spravedlnosti na to nevidí, jemu ty louky odjímá a v ně se uvazuje. Pakli co jistého a pravého [o] těch lukách pánu JMti ukáže, JMt pán vida spravedlnost vedle toho spravedlivě se jmieti ráčí.

Jiřík hajný z Velechvína.

Hájí lesuov těchto: lesu, jenž slove Luh, Radkovy hory a hory Boru; listuov žádných na to hájemstvie nemá, než praví, že jemu v Budějoviciech shořely. A ptán jest, který puožitek úřadu svého má, pravil, že nic jiného než z každého provazce ii ₰ béře. A dřevo na výbor ktož kúpí, z toho také ii ₰ má, a by jich pak xx až do kopy kto kúpil, nedá jemu viece, nežli jako z jednoho dřeva ii ₰. A s lovčím spolu se dělí, a z Huorek což berú vajec a ovsa, lovčiemu dvě čésti a Jiříkovi hajnému jedna část. A s Kolného iiii gr. v roce. A má

k svému sedění lán role, a praví, že k tomu louku drží, jenž slove Zahradaštce, a platí z nie v roce dvě vědře medu.

[Fol. 158. b.] Pán JMt nynie jeho při tom hájemstvie až do své vuole nechává a zuostavuje. Než kdyby jiný hajným udělán byl, povinen bude z toho lánu jako i s jiných lánuov platiti, poněvadž na to žádné výsady neukazuje. A jestliže najmenší věcí čím svého hájemstvie požíval aneb požívá přes to, což propověděl, a uznáno naň to bude, mušie o to bez milosti trestán býti.

Jakož praví, že z každého provazce ii ₰ má, anebo dřeva na výbor vybraného též ii ₰, a ovsa což z Huorek ze vsi béře, a o to se s lovčím dělí: pán JMt to jemu všecko odjímá, neb se JMti zdá, že toho nespravedlivě užívá, poněvadž na to výsady a žádné spravedlnosti nemá.

Jakož praví, že jemu v roce ze vsi Kolné iiii gr. s pustiny dávány byly, pán JMt v to se uvazuje, neb se JMti zdá, že to nespravedlivě z té vsi béře, nemaje k tomu žádného práva.

[Fol. 159.] Jakub hajný z Kolného na miestě Ruoženského pekaře jest hajným učiněn. [1])

[160. b.] Takto se pojezdný Jícha aneb jiný, kterýž by byl, v svém úřadě zachovati má.

Na té službě, na kterúž jest zjednán, dosti jmieti má, a od žádných těch, kteříž les kupují aneb v lesiech pásti budú, nic bráti nemá, buďto peněz aneb jakých kolivěk jiných věcí k stravě aneb k jakému jinému puožitku, aneb jakýchkolivěk robot aneb jiných pomocí od lidí.

Pastvy v lesiech panských lidem ani cizím dopustiti nemá z žádných daruov ani z kterých úplatkuov, než budú-li chtieti kteří pásti odkudžkolivěk, má to pojezdný na úředníka vznésti, aby úředník s nimi o ty pastvy uházel. Než duokudž úředník s kterýmižkolivěk neuhodí o pastvy, dotud žádným lidem nedopúštěti v lesiech pásti, totižto kravské, svinské i jiného všelijakého dobytka. A z čehož se kolivěk pastvy kravské, svinské aneb jiné pronajmú, z toho pojezdnému, lovčiemu žádnému ani hajnému nic býti nemá, než všecko k páně ruce vybráno býti má.

Tu aby se pastva žádným lidem neprojednávala, kdež jsú seči a mladiči. A toho pojezdný pilen buď, aby se tu nikděž, kdež seči aneb mladiči, nepáslo.

Kdyžby se lesové prodávati jměli, tu pojezdný na úředníka vznes, a v kterých lesiech úředník prodávati rozkáže, v těch ať se prodává. A při tom pojezdný při lovčiech i při hajných pečlivost jměj a pilen buď, aby se les prodával, což najdráž vyvésti muož, buďto k stavenie aneb k pálení aneb k plavení po řece aneb kterakkolivěk jinak, a to tak, aby žádný lovčí ani který hajný za to peněz ani kterých jiných úplatkuov nebrali, než což se prodá a začkolivěk, to aby k páně ruce vybráno bylo. Pakli by který lovčí aneb který hajný za to jakéžkolivěk úplatky neb dary od kohožkolivěk bráti chtěli, toho pojezdný pilen býti má. A na kteréhož by kolivěk zvěděl, an to činí, má to hned na pána vznésti. Pakli by pána nebylo, ale na úředníka. Pakli by to pojezdný věda zamlčel, o takovú věc k němu k hrdlu i k statku seženo bude. A též jestliže by sám pojezdný jakéžkolivěk úplatky aneb dary od kohožkolivěk bral aneb čeho kolivěk za to užíval, a to naň uznáno bylo by, bez milosti hrdlo jemu odjato buď jako tomu, ježto by svému pánu zlodějsky a nepravě slúžil. By pak pána na Hluboké nebylo, tehdy úředník jinak nečiň, než tak jako tuto psáno jest. A též lovčím aneb hajným, kteří by se téhož dopustili.

---

[1]) Fol 159 mimo tento nadpis jest celé prázdné, taktéž i fol. 160. a.

Pojezdný toho pilen býti má, aby žádný v horách, když pronajme kravský dobytek, při tom sviň nepásl. Pakli by kto pásl, tehdy zajieti a na zámek přihnati. Pakli by kto chtěl svině pásti, o to se s úředníkem zvláště umlúvaj.

[161.] (Pamět purkrabí.)

(Jakož jsú prve lovčí s každého plavu, kterýž po vodě doluov k Praze plaví, po 1 libře pepře brali, purkrabie to před se vezmi, a což muož najvýš na penieze vyvésti, to vyveď a penieze z toho beř, ale ne pepř.

Jakož jsú lovčím i některým hajným pastevné dávali a platili penieze, vajce, obilé i jiné mnohé věci, jakož napřed psáno stojí, toho již purkrabie nedopúštěj, aby jim co dáváno býti jmělo, než když čas pastvám přijde, ty purkrabě pronajmi, a což muož najvýš zvésti na penieze, ty pastvy zveď.

Ačby se který hajný purkrabí nelíbil a listu na své hájemstvie neměl, tehdy purkrabě ssaď jej doluov a jiného člověka hajným udělaj, kterýž by se jemu k tomu hodný zdál. A ten, kterýž by se ssadil, plat dávaj s své dědiny jako jiní platní lidé. A tomu, kterýž by se na to místo usadil, plat ten, v kterémž jest, ať se promiejí jemu dotud, dokudž v tom úřadě bude.)

V témž urbáři Hlubockém z roku 1490 vepsána jsou některá privilegia, jež se týkají součástek panství Hlubockého, a jež tuto též otiskujeme. Čísla 1—3 jsou překlady z originálů latinských. Pod čísly 4—6 vydáváme zápisy, jichž originály chová u sebe p. František Lexa v Poněšicích; opisy jich jsou též v urbáři, odkudž pocházejí i další čísla 7—11.

1.

List na rychtářstvie do Lišova [daný císařem Karlem IV. Kelfridovi a Mikulášovi bratřím z Lunkovic].

V Praze 1360. — Urbář Hlubocký fol. 164 b.

Karel Čtvrtý, z božie milosti Římský ciesař, vždy rozmnožitel [sic] a Český král, oznamujem tiemto listem všem, že po smrti Hanzlově, někdy rychtáře v Lišově, kterýžto vnově umřel bez řádných dědicuov, rychtářstvie tudiež v Lišově, kteréžto jest týž Hanzl měl, na nás vedle řádu a obyčeje královstvie našeho Českého řádně připadlo jest; protož věrným našim milým Kelfridovi a Mikulášovi bratřím z Lunkovic pro věrné služby jich, kterýmižto našie jasnosti mnohými časy líbili sú se věrně a povinni budú v časiech budúciech věrněji se líbiti, i dědicóm jich všecko právo, kteréž nám jakožto králi Českému na již psaném rychtářství mohlo by přislušeti anebo přislušie, jistým naším vědomím mocí královstvie Českého z zvláštnie milosti dáváme milostivě tiemto listem a dali sme, chtiece konečně, aby již psaný Kelfrid a Mikuláš již psaní a dědicové jich již psané rychtářstvie se všemi právy, poctami, duochody, užitky a příslušnostmi všelikterakými, jakož to týž Hanzl již psaný, duokudž jest živ byl, řádně jest držal a na nás jest připadlo, držeti, mieti a vládnúti měli věčně a k svým užitkóm aby to obracovali vedle své vuole; však dvě straně všech užitkuov a peněz z již psaného rychtářstvie, kterýmižkoli obyčeji přicházejície, a clo v Lišově k našim, dědicuov a budúciech našich králuov Českých užitkóm úplně ovšem zachovajíce. Tomu na svědomie majestát náš ciesařský přivěšen jest k tomu listu. Dán v Praze, léta božieho tisícieho třístého šedesátého, království našich léta čtrnádcstého a ciesařstvie šestého. *)

Listem ddo. 1462, 4. března v Budějovicích potvrdil král Jiří výše psaný majestát Janovi Neumaystrovi z Budějovic, t. č. rychtáři Lišovskému. Registra hlavní zb. Hlubockého fol. 165. — *) V chatrném překladu schází bližší datum.

2.

List krále Václava na lovcovstvo do Purkarce [daný kuchaři a čeledínu domácímu Kundovi].

V Praze v lednu 1377. — Urbář Hlubocký fol. 163.

Václav z božie milosti Římský král, vždy rozmnožitel říše a Český král, známo činíme tiemto listem všem, že skrze mnohé věrnosti a služby milého nám Kundy, kuchaře a čeledína našeho domátcieho, kterýmiž týž Kunda jasnosti našie od dlúhého předešlého již času pilnú slúžil jest snažností, slúží ustavičně a potom tím snažnějie aby slúžiti mohl, čím většími milosti dary od našie svobodnosti bude obdarován, milostivě vzhlédajíce jemu, dědicóm a budúcím jeho s dobrým rozmyslem, s zdravú věrných našich předešlú radú na zboží našem ve vsi totižto v Purkarci jeden lán dědiny, a ve vsi Jezmici jeden lán s městištěm pustého mlýna pod túž vsí nad řekú Vltavú položené, aby k užitku a užívání svému stavěti a ustaviti muož a mohl by, i také z téhož zbožie i mlýna právy i příslušnostmi všemi, jakož táž zbožie k nám a kteráž také nám kterakžkoli příslušeti vidie se na týchž zboží neb příslušeti mohly by, dali sme a přidali a tiemto listem z našeho jistého vědomie a mocí královskú českú dáváme, přidáváme a milostivěji obdařujeme jemu, dědicóm a budúcím jeho od nás, dědicuov a budúcích našich králuov Českých, aby měli, držali a dědicky vládli pod právy a službami vdole psanými: aby totižto týž Kunda, dědicové a budúcí jeho lesy naše týmž zbožím ku Purkarci příležícím obyčejem jiných polesných, jenž hajní česky nazváni jsú, lesy též tu opatrovati a hájiti a ku polesných úřadě neb hájenství lesuov prve řečených s týchž zboží věčně přidrženi a zavázáni byli; dávajíce také z hojného našeho obdarovánie milostivě témuž Kundovi, dědicóm a budúcím jeho plné odpuštěnie a moc, prve jmenované zbožie všecko spolu neboliž po ruoznu prodati, směniti, odprodati a k užitkóm svým dobrovolným obrátiti pod právy a službami napřed řečenými. Protož přikazujeme všem královstvie našeho Českého úředníkóm, purkrabiem, rychtářóm, konšelóm měst, v městečkách i vesním obcem i jiným, jimž náleží neb náležeti muože, poddaným a věrným našim pevně a přísně, aby oni ani kto z nich prve jmenovaného našeho věrného, dědice a budúcie jeho na témž zboží překážeti ani obtěžovati nesměli kterakžkoli, ale raději též při jich vládnutí pokojném mocí naší nad nimi ruku držali a obhajovali a obraňovali dostatečně, jakož královského našeho hněvu chtěli by se uvarovati, tomuto pod královského našeho majestátu na svědomí listu. Dán v Praze léta božieho tisícieho třístého sedmdesátého sedmého, měsíce ledna [sic] království našich léta českého čtrnádctého a římského prvnieho.

Obdarování toto potvrdil Janovi lovčímu z Purkarce král Jiří listem ddo v Praze 23. dubna 1461. Reg. hlavn. zbož. Hlubock. fol. 163 b.

3.

List na dvuor služebný do Munic [daný králem Václavem Jindřichovi z Črnoklad].

V Praze 1415, 4. prosince. — Urbář Hlubocký fol. 165.

Václav oc známo činíme tiemto listem všem, že pro věrné a snažné služby velebnosti našie skrze Jindřicha z Črnoklad, čeledína našeho věrného milého, vděčně činěné a v časiech budúciech tiem vděčnějie aby činil, jemu ne skrze omylnost ani neopatrně, ale s dobrým roz-

myslem a z jistého našeho vědomie dvuor poplužný v Municiech, k hradu našemu Hluboké příslušející, dali sme a obdařili, dáváme a obdarujem a mocí listu tohoto i královskú českú mocí milostivě poddáváme, aby on, dědicové a budúcí jeho měli, držali, užívali a věčně v potomniech časiech vládli bez všelikých ovšem překážek. Však má a povinen bude prve řečený Jindřich a budúcí jeho s téhož dvoru k hradu našemu Hluboké s jedniem koněm a s jedniem samostřielem věrně slúžiti, když a kolikrát skrze nás anebo purkrabí hradu našeho prve řečeného byl by napomenut. Tomuto pod královského našeho majestátu pečetí na svědomie listu. Dán v Praze, léta božieho tisícieho čtyrstého patnádstého den čtvrtý měsiece prosince, království našich léta Českého padesátého třetieho a Římského čtyřidcátého.

Ad mandatum domini regis Johannes Weilberg, decretorum doctor.

Registrata Caspar de Lewbicz.

4.

Král Václav osvobozuje Svojši z Vilhartic od úroku, jejž platil ze dvora ve vsi Křesíně, a za to příště má sloužiti ke hradu Hluboké se psem loveckým a troubou.

V Praze 1417, 8. ledna. — Orig. Fr. Lexy v Poněšicích.

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex, notum facimus tenore praesencium vniuersis, quod non per errorem aut improuide, sed animo deliberato Swoysyum de Wilhartic, fidelem nostrum dilectum, a solucione duarum sexagenarum grossorum Pragensium et octo grossorum census annui et perpetui, in quibus ipse nobis de curia sua in villa Krzessin, quam a Martino dicto Horzielka cum suis pertinentiis emit et comparauit, ad castrum nostrum Hluboca soluere tenebatur, exemimus et libertauimus, eximimus et virtute presencium regia auctoritate Boemie et de certa nostra scientia graciose libertamus, sic videlicet, quod ipse, heredes et successores sui legitimi nobis, heredibus et successoribus nostris, regibus Boemie, ad prefatum castrum nostrum Hluboka de predicta eorum curia in Krzessin predictas duas sexagenas grossorum Pragensium et octo grossos census ex nunc inantea perpetuis temporibus dare et persoluere non debebunt nec tenebuntur, quin pocius de eisdem liberi esse penitus et soluti.

Loco tamen census supradicti ipse Swoyssius, heredes et successores sui singuli, nobis ad prefatum castrum nostrum Hluboka de predicta eorum curia in Krzessin cum uno cane venatico et tuba perpetuis temporibus obsequi et seruire debebunt, dum quocies et quando per predicti castri nostri Hluboka burgrauium super hoc fuerint requisiti. Mandamus igitur eiusdem castri nostri Hluboka burgrauio, qui est seu pro tempore fuerit, fideli nostro dilecto, presentibus firmiter et districte, quatenus ipse prefatum Swoyssium, heredes et succesores suos in prefate libertationis nostre gracia non impediat nec per quempiam quoquo modo impediri paciatur, quin pocius circa hanc nostro nomine manuteneat, protegat et defendat, prout indigna-

cionem nostram grauissimam voluerit euitare. Presencium sub regie nostre majestatis sigillo testimonio literarum datum Prage anno Domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, die octaua Januarii, regnorum nostrorum anno Boemie quinquagesimo quarto, Romanorum vero quadragesimo primo.

Ad relationem Johannis de Lestkow subcammerarii
Johannes de Bamberg.

[Tergo:] R. Caspar de Lewbicz.

Pečeť u originálu pergamenového schází. — Týž majestát vepsán jest do Register hlavních panství Hlubockého z r. 1490 s nadpisem: „Majestát na dvuor v Křesíně, na kterémž Bartoš sedí." — Majestát tento potvrdil listem ddo na hradě Pražském 1489 dne 5. října král Vladislav Bartošovi z Poněšic. Reg. hlavn. zb. Hlub. fol. 163.

5.

Král Jiří Jindřichovi lovčímu z Poněšic stvrzuje list daný otci jeho na pět čtvrtí dědiny v Poněšicích a půl lánu ve Vlkově s povinností, aby konal službu hajného.

V Praze 1461, 24. dubna. — Orig. perg. Fr. Lexy v Poněšicích.

My Jiří z božie milosti král Český, markrabě Moravský, Lucemburský a Slezský vévoda a Lužický markrabě, oznamujem tiemto listem všem, že přistúpiv před nás věrný náš milý Jindřich lovčí z Poněšic zpravoval nás, kterak list, kterýž najjasnějšie knieže pan Václav Římský a Český král, předek náš, někdy Petrovi z Poněšic otci jeho dal na zbožije jeho, kteréž on drží, zejména na pět čtvrtí dědiny ve vsi Poněšicích a ve vsi Vlkově na puol lánu a na tři lúky, s právy a požitky k tomu zbožiji a úřadu příslušnými, a že ten list skrze příhodu zlú ohně jemu shořel jest, a prosil nás pokorně, abychom jemu jiný list náš na též zbožije dáti ráčili: My jeho prosby jakožto slušné nechtiece oslyšeti a škodu zlé příhody jemu chtiece opraviti, pro pilnost služeb jeho, kteréž nám činil jest, činí a potom v budúcích časiech tiem lépe a pilněji má a moci bude činiti i budúcí jeho, vida nás k sobě milostiva, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú těch pět čtvrtí dědiny ve vsi našie Poněšicích a ve vsi Vlkově puol lánu a tři lúky v lesiech, jichž on v držení jest, témuž Jindřichovi, bratruom jeho, dědicuom a budúcím jich se všemi a všelikými toho zbožije právy a příslušnostmi k držení a požívání věčnému a dědičnému podali sme a podáváme, i toho drženie jeho potvrzujeme tiemto listem pod službami tuto psanými, tak aby již psaný Jindřich, dědicové i náměstkové jeho lesuov našich k tomu úřadu přiležících podle obyčeje jiných hajných hlédali a opatrovali a k tomu hlédání po věčné časy byli zavázáni; dávajíce také jim, dědicuom a budúcím jeho moc plnú to zbožie prodati, směniti neb dáti anebo k užitku svému obrátiti, jakž jim líbiti se bude, pod službami předepsanými. Protož přikazujem všem královstvie našeho Českého úředníkuom, purkrabiem, rychtářuom, konšeluom měst, městeček i vsí obcém nynějšiem i budúcím, věrným našim milým, aby oni ani ktery

z nich již psanému Jindřichovi lovčiemu, dědicuom a budúcím jeho na již psaném zboží nikdy nepřekáželi ani překážeti dopouštěli, ale raději je při pokojném držení a požívání toho zbožie drželi i zbraňovali, pod uvarováním hněvu našeho královského. Tomu na svědomie pečet naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Prazc v pátek po svatém Jiří léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého šestdesátého prvního, královstvie našeho léta třetieho.

Ad relationem domini Procopii de Rabenstein cancellarii.

Tergo: Registrata: Jacobus de Cadano.

Týž list vepsán do Registr hlavních zbožie Hlubockého z r. 1490 s nápisem: „List na lovcovstvo do Poněšic.“

6.

List na manstvie do Lhotky, na kterémž manstvie Svojše sedí [daný králem Vladislavem Janovi ze Lhotky].

V Praze 1472, 17. srpna. — Urbář Hlubocký fol. 161 b.

My Vladislav ꝛc ... že předstoupiv před nás slovutný Jan ze Lhotky, věrný náš milý, zpravil jest nás i svědomím slušným to okázal, že z toho dvoru jeho, kterýž ve Lhotce má a drží po otci svém, služba jest z staradávna k hradu našemu Hluboké takováto: když král Český na hrad Hlubokú přijel by, že s voštěpem u mostu za čtyři neděle tředu [sic] s jinými má a povinen jest státi, anebo miesto sebe jiného hodného člověka postaviti; a že listové, kteréž od předkuov našich králuov Českých na to jměl, otec již psaného Jana potratil jest [sic]. A prosil nás, abychom jej a Václava bratra jeho při témž právě a službě, jakož jeho předkové byli zachováni, zachovati a list jim na to dáti ráčili. My prosbu jeho jakožto slušnú znamenavše, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú řečeného Jana ze Lhotky a Václava bratra jeho, dědice i budúcí jeho, kteří by ten dvuor ve Lhotce drželi, při té službě, kteráž z toho dvoru předkuom našim králóm Českým na hrad Hlubokú činěna jest, zuostavili sme a tiemto listem zuostavujeme, moc jim dávajíce, aby ten dvuor ve Lhotce, komuž by se jim zdálo, mohli dáti, prodati neb zastaviti v témž právě a pod takovú službú, jakož oni sami držie a jakož ten dvuor od starodávna vysazen jest, však člověku zachovalému a kterýž by se nám aneb budúcím našim králóm Českým k té službě hodil. Tomu na svědomie pečeť naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze, v pondělí po hodu Matky Božie Nanebevzetí léta Božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého druhého, královstvie našeho léta prvnieho.

Ad relacionem domini Vilhelmi de Ryzmberg et in Rabie, supremi camerarii regni Bohemie.

Dobrou volí ddo. 15. pros. 1472 postoupil týž Jan ze Lhotky i na místě Václava, bratra svého mladšího, dvůr ve Lhotce Ondřejovi Kocencoglovi z Budějovic Českých za jistou sumu peněz.

Pečeti přivěsili: Vilém mladší z Ryzmberka a na Rabí, nejvyšší komorník království Českého, Mikuláš z Lanštajna, nejvyšší písař desk zemských, a Oldřich z Waldeka, hajtman na Hluboké. Reg. hlavn. zbož. Hlubock. fol. 162.

Ondřej Kocencogl, měštěnín v Budějovicích, postoupil dvůr výše psaný dobrou volí ze dne 23. dubna 1479 Janovi Svojšovi z Brloha a, ze Lhotky. Pečeti přivěsili: Zikmund z Mirošovic a v Olešnici, Petr z Houžné a z Stupného, Jindřich Cinšpan z Heršlaku a na Vidově, Mikuláš Pešík z Bělé. Reg. hlavní zb. Hlubock. fol. 162.

7.

List Krckých, [kterým Chval z Pohnání a na Protivíně činí jim náhradu za zatopené grunty dědinami v Dobrném a v Rabini].

1489, 22. dubna. — Urbář Hlubocký fol. 165 b.

Léta Buožího tisícého čtyřistého osmdesátého devátého v středu před svatým Jiřím stala [se] jest smlúva dobrovolná mezi urozeným panoší panem Chvalem z Pohnání a na Protivíně s jedné, a lidmi královy milosti ze vsi Krče k zámku Hluboké příslušejícími z druhé strany: Jakož jest již psaný pan Chval udělal rybník na Protivínských lukách a na Krckých lukách a dědinách, i dal jest nadepsaný pan Chval lidem Krckým s jich dobrú volí odměnu v Dobrném v lukách za tu stranu, kteráž jest ode vsi k Krči, a za druhú stranu, kteráž jest od Rabině, odpustil týmž obyvateluom Krckým robotu, klerúž sú měli na žni, na vozbě sen a na vozbě drev v zimě, kterúžto robotu na Protivín dělali jsú, ale již nejsú povinni žádné roboty věčně dělati oni ani jich budúcí; a k tomu přidal jim Závišóv kout. A vedle toho kouta Závišovského má sobě pan Chval udělati haltéř, a což by po tom haltéři zuostalo, toho mají obyvatelé Krčtí užívati bez překážky páně Chvalovy až do mezníkuov pod hrází sazených. A ti mezníci nemají dále býti od hráze než šestnácti loket. Také pan Chval má pod hrází strouhu dělati v šestnástém lokti zduola pod rybníkem, aby jim louky nepodvíraly, a má na své metati z té strouhy. A když by se lidem Krckým tú strouhú škoda dála, tu má pan Chval opraviti a prázdniti. Také předepsaný pan Chval má pod Rabiní v té strúžce položiti trubku malú, aby jí dopúštěl vodu z rybníka, kdyby nemohla jinými trúbami dojíti. A jindy nemá tú trubkú vody púštěti. Také v chobotě rybníka jest meze dub pod průhonem, po kteréž meze dále topiti nemá. A tu má sobě pan Chval slup udělati, kdež se jemu zdáti bude. A cožkoli od Rabině zatopí, za to odměny nemá dáti, než což by jim zatopil ode vsi z druhé strany k Krči přes meze měřené, za to má jim odměniti vedle slušnosti. Také což jest od Rabině, mají Krčtí pásti svobodně i dobytky napájeti bez škody luk, kteréž by séci mohli. A když by rybník pust byl, tehdy předepsaní Krčtí mají pásti v jamkách i žíti trávy i prut i růždie sekati. A když by rybník stál, mají také okolo rybníka pásti i dobytky napájeti po Krckých gruntech svobodně. Také cesta má býti puštěna mimo rybník k horám od Protivína, a bude-li

potřeba, pan Chval má prosekati cestu svým nákladem a opravovati i mostek udělati. A cesta ode Žára do Krče pod Rabiní má býti vedle rybníka. A kdež by tu cestu pan Chval zatopil, má opraviti. Také co se dotýče luk farářských kostelu Krčskému příslušejících, kteréž jest častopsaný pan Chval týmž rybníkem zatopil, ty jest odměnil slušně a právě v Dobrném podle týchž lidí odměny. A s těch luk v Dobrném mají míti Krčtí svobodu voziti seno doluov do Krče i farář také. Na potvrzení smlúvy svrchupsané i pro lepší jistotu a pevnost my oboje strany svrchupsané prosily sme urozených pana Petra z Říčan a v Talině, Votíka Kamýtského z Stropčic, purkrabí ty časy na Hluboké, Jana ze Strpi a v Újezdě, Jiříka od Dubu a na Sedlci a Alše Kočky z Skal, aby své pečeti k této naší smlouvě dobrovolně učiněné přiložiti dali, jakož sú to k prosbě a k žádosti naší učinili, však sobě i svým budúcím bez škody. Jenž jest dána a napsána léta Buožího jakož se svrchu píše.

8.

List na výsadu dvoru Jiříkova v Hosíně k hájenství, [daný králem Vladislavem Jiříkovi, královskému pojezdnému na panství Hlubockém].

Na hradě Pražském 1489, 5. října. — Urbář Hlubocký fol. 164.

My Vladislav ꝛc . . . že s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím mocí královskú vysadili sme a tiemto listem vysazujem dvuor náš ve vsi v Hosíně, příslušející k zámku našemu Hluboké v hájenstvie lesuov našich Hlubockých, robotnému Jiříkovi pojezdnému, dědicuom i budúcím jeho, na kterémžto dvoře týž Jiřík sedí nynie, k kterémužto dvoru lán dědiny s lukami i s některými jinými věcmi příslušejí, tak aby týž Jiřík, dědicové i budúcí jeho ten dvuor s lánem dědiny, s lukami i s jinými příslušnostmi k tomu dvoru od starodávna příslušnými měli, držali a toho požívali, nejsúc z toho se všeho povinni žádných poplatkuov platiti k hradu našemu Hluboké. Však proto týž Jiřík, dědicové i budúcí jeho, držitelé téhož dvora mají hájiti lesuov našich těch, kterýchžto jest Ryšák hájil z Oselného, kteréžto hájenstvie přivedli sme a tiemto listem přivodíme na již psaný dvuor v Hosíně, chtěje, aby již ten dvuor s dědinú, s lukami i s jinými příslušnostmi k tomu příslušnými ostal v té svobodě, a to hájenstvie také aby na témž dvoře a na jeho příslušnostech bylo věčně. A jestliže by týž Jiřík, dědicové neb budúcí jeho chtěli ten dvuor prodati nebo jej osaditi, to mají učiniti s volí úředníka na Hluboké, kterýž té miery bude, aby ten dvuor byl osazen člověkem hodným, kterýž by ten úřad hájenstvie slušně spravoval. Přikazuje purkrabí našemu i jiným všem úředníkóm našim na Hluboké věrným našim milým, nynějším i budúcím, aby téhož Jiříka, dědice i budúcie jeho při té svobodě a při tom vysazení tak, jakož se svrchu píše, zachovali, jim v tom nepřekážejíce ani překážeti dopúštíce po věčné časy budúcie, jakož se hněvu a pomsty našie uvarovati chtie. A ktož by tento list jměl s již psaného Jiříka, dědicuov neb budúciech jeho

dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán na hradě Pražském v pondělí po svatém Františku léta Božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého devátého, královstvie našeho léta devatenástého.

Ad relacionem domini Procopii de Rabensteyn cancellarii.

9.

List do vsi Olešníku, [jímž král Vladislav za sumu 100 ſſ gr. udílí výsadu, že pode vsí nikdo žádných rybníků zakládati nesmí].

Na hradě Pražském 1490, 23. dubna. — Urbář Hlubocký fol. 161 b.

My Vladislav ɔc . . . Jakož urozený Jan z Janovic, najvyšší purkrabie Pražský, věrný náš milý, byl jest udělal rybník pode vsí Volešníkem na zbožie našem Hlubockém, a ten rybník jest spustil, že pak lidé té vsi dali jsú nám sto kop gr. za to, abychom toho rybníku nedělali ani drželi i také skrze dědiny jich žádné vody nevedli ani pojímali: my chtiece, aby lidé jmenované vsi toho dánie nám již psané sumy škodni nebyli, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú již psaným lidem jmenované vsi nynějším i budúcím tuto milost učinili sme, činíme a dáváme, že my i také budúcí naši králové Čeští ani žádný jiný nemáme aniž budem moci tu zase pod tú vsí toho rybníka dělati ani držeti i také vody vésti přes grunty té vsi na které rybníky věčně, přikazujíce úředníkóm našim na Hluboké nynějším i budúcím, aby lidi již psané vsi nynější i budúcí při tom při všem, jakož se svrchu píše, zachovali, jinak toho nečiniece pod uvarováním hněvu a pomsty naší i budúcích našich králuov Českých. Tomu na svědomie pečeť naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán na hradě Pražském, v pátek den sv. Jiří léta Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého, královstvie našich léta devatenádctého.

Ad mandatum domini regis.

10.

Zapsány jsou ještě dále: Na fol. 166 list Vilíma z Pernšteina ddo 22. srpna 1496, kterýmž propouští právo odúmrtní lidem na panství Hlubockém, jež od krále v zástavě drží. Vytišt. v Arch. Č. V. 557.

Na fol. 166 b. smlouva ze dne 1. čce 1506, kterou učinil Zdeněk Malovec z Chýnova mezi lidmi Viléma z Pernšteina a obcí Vodňanskou o pastvy, lámání kamene, o cihelnu, rybník a zahradu. Vytišt. v A. Č. XVII. 64. v diplomatáři Vil. z Pernšteina č. 839.

D. XVIII.

URBÁŘ PANSTVÍ PARDUBICKÉHO A KUNĚTICKOHORSKÉHO

založený po roku 1494.

K vydání upravil **František Dvorský.**

Ze dvou neúplných v archivě Musea Českého chovaných původních rukopisů sestavili jsme tento urbář panství Pardubického a Kunětickohorského. Z prvního kodexu vzaté zápisy označeny jsou římskou I, z druhého vypsané kusy znamenali jsme římskou II. Po jménech měst, městeček a vsí přiložené římské číslice značí prvotní pořad míst k panství náležitých; vsi nečíslované do register zboží panského vepsané byly později přikoupeny. Platy, dávky jednotlivých osadníkův více méně stejné vynechali jsme, otiskli však výměru rolí, luk ɔc i souhrnný účet platů, dávek při každém místě. Pro příklad uveřejněny platy majitelů domů v městě Pardubicích a osadníků vesnice Počapel. Bližší popis rukopisů musejních viz v úvodě tohoto svazku.

[I. fol. 245 ɔc.] **Město Pardubice.** I.

Tu platí úrok svatohavelský s domuóv jednú v rok na české groše. Též mají robotu žennú, a dávají všickni po slepici, jakž kto sedie.

„*Jakub*“ *(Vačkář)* platí o sv. H. ɉ gr., slepici i.

„*Jana* barvířka“ platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i. (To pán svísti ráčil pro maštale.)

„*Vaněk* sedlář“ *(Jan* pokryvač) platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„*Šnajder*“ *(Vorsák)* platí o sv. H. iɉ hl., žní iii dni, slepici i.

Bekovský platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„Mečíř“ *(Jiřík* řezník*)* platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„*Stibor*“ *(Kryštof)* platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„*Jan* švec“ *(Jonáš)* platí o sv. H. ɉ gr., slepici i.

„*Pavel* kovář“ *(Kulíšek)* platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„Kloboučník“ *(Pražáček)* o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„*Martin* krajčí“ *(Pulatý)* platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

„*Pavel* tesař“ *(Makuovka)* platí o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i. (Týž ze iiii provazců luk každého úroku ii gr. ii ₰.)

Fasolt kožišník o sv. H. ɉ gr., žní ii dni, slepici i.

Masulka platí o sv. H. ij gr., slepici i.

„*Havel*“ na mostku *(Švajcar)* o sv. H. ij (i) gr., slepici i.

Říha mydlář platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Zámečník platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

„*Jiřík*“ krajčí *(Štěpán)* platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Havel železník o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

„*Jakub* švec“ *(Mišta)* platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

„*Habuška*“ (*Matúš* sedlář) platí o sv. H. ix hl., žní ii dni, slepice i.

Jakub soukeník platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Matúš z domku o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Kožišník z domku o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Jíra řezník z domku o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Jakoubková platí o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i.

Kubík truhlář platí o sv. H. i gr., žní ii dni, slepici i. Týž z jitra luk za haltýři iii gr. každého.

Rýček platí o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Šnajder platí o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

„*Tranda*“, „*Lojek*“ *(Burjan)* i gr. o sv. H., žní iiii dni, slepici i. Též z haltýře ij platí při každém úroku ii gr.

Jiřík rector o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Matějek platí o sv. H. i gr., žní vj dne, slepici i. Týž z příjmu vedlí jeho oddání každého ii gr. ii ₰. Týž z ii zahrad každého úroku, které mu pán ráčil dáti, xx gr. Týž z ij haltýře každého úroku ii gr.

Boreš ix hal. o sv. H., žní iiii dni, slepici i.

Jiřík Kobyla o sv. H. ij gr., žní ii dni, slepici i. Týž z ij haltýř každého úroku ii gr.

Jančiek o sv. H. ij gr., žní iiij dne, slepici i.

Jiřík z Rychnova o sv. H. i gr., žní iiii ₰, slepici. Týž z louky každého úroku xii gr.,

„*Boukal*“ *(Vondráček)* platí o sv. H. i gr., žní v (iiii) dni, slepici i.

Libera o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Šafář z domu i z louky o sv. H. xx gr., o sv. J. též, žní ix dní, slepici i.

Martin postřihač o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Balaš o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Střížka o sv. H. i gr., žní iiii dni, slepici i.

Roman platí o sv. H. 1 gr., žní iiii dni, slepici i.

Jiřík „*Holý*“ (soukeník) s domu „a s lúky platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žní vj dne, slepice i“ (o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.)

Fazoltů syn o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

Bílovský platí o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

Jan pekař o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

„*Petřice*“ *(Tranda)* o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

Mistr *Paul* o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

Kuba o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

(*Pan Wolf* o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.)

„*Mikuláš* platí o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

„Sedlář o sv. Havle ij gr., žní ii dni, slepici i.“

(*Jan* švec o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.)

„*Petr* pivovarník“ (*Špalek* nožíř) o sv. Havle ij gr., žní ii dni, slepici i.

(*Jiřík Holý* o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

(*Johannes* rychtář o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.) (Týž s puol haltýře každého úroku ii gr.)

(*Tranda* o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.) (Týž s jitra za haltýři každého úroku iii gr.)

„*Vaněk* kovář o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

(*Řehák* z Rychnova o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.) (Týž s loučky za haltýři ka-ž[d]ého [úroku] iiii gr.

„*Kuba* švec“ (*Vaněk* řezník) o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici 1.

„Kolář“ (*Vít*, soukeník z Rychnova) o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

(*Petr* krajčí o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.) (Týž s puol haltýře každého ii gr.)

Blažek kožišník o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

(*Mates* z Boleslavě o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.)

„Trubač o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

(*Kačice* s domu ʝ gr., žní ii dni, slepici i, hrabného iiʝ gr.) (Týž s jitra každého úroku iii gr.)

„*Vaněk* masař o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.“

(*Špulek* s domu ʝ gr. o sv. Havle, žní ii dni, slepici i. (Týž s jitra luk každého iii gr.)

„Žid *Kapřík* o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

„*Vávra* švec platí o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

„*Jan Vichtorinuov* o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

„*Jan Kouřimský* o sv. Havle i gr., žní ii dni, slepici i.“

(*Trubka* o sv. Havle i gr., žní iiii, slepici i.)

„*Ješek*“ (*Petr Dorázka*) platí o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

„*Lancman*“ (*Pavel Koutský*) platí o sv. Havle ii gr., žní iiii dni, slepici i. (Týž s haltýře iiii gr. každého.)

„*Křepelka*“ (*Štefková*) o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

(*Vaněk* soukeník o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.)

Brych platí o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.

„*Makuovka*“ („*Poděbradský*“) (*Thomášek*) o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i. (Týž s zahrady podle pana Karla každého iii gr.)

„*Čiečera*“ (*Kačice*) o sv. Havle iʝ gr., žní iiii dni, slepici i.

(Zlatník o sv. Havle ꝁv gr., o sv. Jiří též, slepici i. (Týž s haltýře každého iiii gr.)

„*Kačice* platí o sv. Havle i gr., žní iiii dni, slepici i.“

(*Jan* zedník o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i i s těch ii jiter, kteréž jemu přidány ode dvora.)

(*Holý* švec o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

„*Kuba* z Hradce“ (*Jiřík*, který hakovnice dělá) platí o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i. (Týž s šliferny každého úroku i ß.)

(*Mikuláš* zámečník o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

„Uzdař Němec s domku nad vodou platí o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též, slepici i.“ „Týž z dílně při každém úroku ii gr.“

(*Janek* krajčí o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

(*Motyčka* o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

(Pekař o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.)

„Lazebník platí o sv. Jiří ʝ ß, o sv. Havle též.“ „Týž z vody, kteráž jemu dovedena, má platiti o sv. Havle ꝁiiʝ gr., o sv. Jiří též, a má se jemu nákladem panským opravovati, když by se trúby pokazily.“

„*Malý*“ (*Boukal*) platí o sv. Havle ʝ gr., žní ii dni, slepici i.

„Zlatník“ *(Burjan)* platí o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

Slaměný o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

(*Černý* kožišník o sv. Havle j gr., žní ii dny, slepici i.)

(*Stašek* o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.)

(*Král* cihlář o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.)

„*Vondrák*“ *(Pechanec)* o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

„Pasíř“ (*Anna* vinopalka) o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

Holý švec o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

„*Jiřík* kuchař“ (*Jan* řezník) s domu o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i. (Týž s puol haltýře každého ii gr.)

„Pokryvač s domu o sv. Havle j gr. platiti má.“

Jan „tkadlec“ (*Rečiek* vačkář) s brány platí o sv. Havle j gr., slepici i. (Týž s zahrady opletené, kterúž pan Karel držal, ii gr. každého úroku.)

„Němec střelec“ (*Jan* tkadlec) na bráně platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Střelec *Třebický* z brány o sv. Havle j gr., slepici i.

Blažek lazebník z lázně, a k tomu jemu přidáno ii jitra luk a ii jitra rolí, každého úroku i ß viij gr.

„Němec truhlář“ (*Sedláček* proti pivovaru) z domu o sv. Havle j gr., slepici i.

Petr řezník nad řekú o sv. Havle j gr., slepici i.

„*Havel Starý*“ *(Kolbaba)* z domku za Kutlosem platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Mydlář z domu o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

Jan proti německému kostelu na zdi o sv. Havle j gr., slepici i.

Bednář platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Žid platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Stibor na zdi platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Mečíř platí o sv. Havle j gr., žní ii dni, slepici i.

„*Jan* švec“ (žid) v baště mezi branami platí o sv. H. j gr., slepici i.

Klobúčník mezi branami o sv. Havle j gr., slepici i.

„Kovář z Ředic“ (*Jan* nožíř) platí o sv. Havle j gr., slepici i.

Barvieř podlí Mikuláše zámečníka z domku o sv. Havle i gr., slepici i.

Uzdař z domku o sv. Havle i gr., slepici i.

Kohout švec z domku o sv. Havle i gr., slepici i.

V témž městě úrok peněžitý na české groše z luk a z rolí, též jest robota ženná.

„*Jakub* švec“ (*Vondrák* soukeník to drží) z louky platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Habuška ze ii jiter platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též.

Štefek z louky Jakubovské každého úroku viii gr.

„*Jakoubková* z j lánu rolie platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též, žní v dní.“ „Táž“ *(Jan Moravec)* z iiij jiter v kopaninách platí o sv. Jiří xiiii gr., o sv. Havle též.

„*Rýčiek* z i čtvrti platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, žní ii dni.“

(*Rýčiek* z i prutu rolí a z dvú jitr a z kusu lesu, kterýž slove Vokrouhlík, platiti má každého úroku vij gr., žní i den.) „Týž *Rýčiek* z louky platí o sv. Jiří v gr., o sv. Havle též.“

(*Šnajder* z rolí z i prutu a z ii jitr každého vi gr., žní i d.) (Týž z louky u Bukoviny každého úroku v gr.)

„*Tranda* ze ii jiter a z kusu od Huoška platí o sv. Jiří xi gr., o sv. Havle též.“

Lojek ze ii jitr luk každého úroku vi gr.

Jiřík rektor starý ze ii jitr luk každého vi gr.

Matějek z louky platí o sv. Jiří ii gr., o sv. Havle též.

Boreš z louky platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též. „Týž“ *(Jan Vichtorinuov)* ze iiii jiter luk platí o sv. Jiří xvi gr., o sv. Havle též.

Jančiek z louky platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Boukal z rolie platí o sv. Jiří xviii gr. i ₰, („o sv. Havle též, žní vj dne, vlačby na jeř j dne, na ozim j dne.“) Týž *Boukal* z louky o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Libera ze iii jiter platí o sv. Jiří xii gr. (vi gr.) o sv. Havle též. Od téhož domu ij jitra.

Roman z louky platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Jiřík soukeník z iij jitra luk a ze iii jitr rolie a z ij provazce a vi provazcuov z zahrady a ze ii jitr lesu platiti má každého úroku viiij gr., žní iii čtvrti dne.

Jiřík z ij prutu rolí platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též.

Fazolt mladý z iij jitra luk a ze iii jitr a z ij provazce rolí a ze ii jitr lesu každého úroku viij gr., žní iii čtvrti dne.

Bílovský Jiřík ze iii jiter platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

A též od *Orsáka* každého úroku viii gr.

„*Petřice* z louky platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.“

Tranda z zahrady od toho domu, který měl vedle Matějka, každého úroku iii gr. Týž z ij jitra luk každého vi gr.

Paul zedník z ij jitra luk každého vi gr.

Kuba ze ij jitra luk o sv. J. vi gr., o sv. H. též.

Pan *Wolf* z ij jitra luk o sv. Havle vi gr., o sv. Jiří též.

Bílovský (Bílovského zeť *Jiřík*) z ij prutu platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, žní ii dni.

Špalek ze ii jiter luk pod Blažkovú zahradú každého úroku ij gr. i h., žní j dne.

„*Petr* pivovarník z louky a ze iii jiter rolí platí o sv. Jiří xiiij gr. i hl., o sv. Havle též, žní j dne.“

„*Štěpán* krajčí“ *(Bekovský)* od Vaňka kováře z ij jitra luky platí o sv. Jiří v gr., o sv. též.

„Kolář“ *(Vít)* z louky platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též. Týž z jitr od pana Karla každého úroku iiij gr. „Týž“ (*Petr* krajčí) od Havla rybáře z louky o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též. Týž ze iii jiter o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Blažek kožišník z louky platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též.

Vaněk masař ze ii jiter platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též.

Žid *Kapřík* z louky platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Jan „Kouřimský“ (Trubka) ze ii jiter platí o sv. Jiří viii gr., o sv. Havle též.

Ješek i čtvrt ii jitra, platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též. „Týž“ *(Petr Dorázka)* z louky platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též. Týž z druhé luky o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

„Křepelka“ (Štefl) i čtvrt, platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též, žní ii dni. Týž z louky o sv. Jiří xviii gr., o sv. Havle též.

Brych ze ii prutuov platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též, žní ij dne.

Brych z louky každého úroku iii gr. „Týž“ (*Vaněk* soukeník) z ij jitra luk platí o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též.

Makuovka z louky o sv. Jiří vi gr., o sv. Havle též.

Čečiera z prutu rolí platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též, žní i den. Týž ze iii jiter platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

„Kačice“ (Čech) ze iii jiter platí o sv. Jiří xii gr., o sv. Havle též.

Pardubští měšťané z v lánuov, které jsú ode pána JMti zespolka za C ſſ gr. kúpili, platí o sv. Jiří iii ſſ gr. x gr., o sv. Havle též, i se všemi robotami ženné i orné na penízе v tom platu položeno.

Týž platí z pastviště jednú v rok o sv. Havle peněžitý plat a vajce.

To se z zadu najde mezi jinými pastvišti.

Za robotu hrabnú, chmele čiesánie a vína tažení, jakž kdo sedí v městě i v předměstí, dávati mají jednú v rok při sv. Havle po iij gr.

Summa úroku sv. jirského z domuov „i ß xvj gr.“ („liiij gr. ii ₰“) (iiii ß i hl.)

Summa sv. havelského úroku „ii ß viiij gr.„ („iiiij ß xii gr. iij ₰“)

Summa ženné roboty „ij C xxvi dní“ (iiC xxxii dni).

Summa slepic „i ß ii slepice“ (ij ß ix slepic).

„Obec ze iii lánuov platí o sv. Jiří iii ß x gr., o sv. Havle též.“

(Měšťané ze iii lánuov sv. jirského úroku iii ß x gr., sv. havelského tolikéž.)

Summa úroku sv. jirského z rolie vij ß viiij gr. iii hl.

Summa sv. havelského úroku tolikéž.

Summa roboty ženné „xviiiij dne“ (xixj) dne.

Summa vlačby i den.

Předměstí.

V témž městě úrok z předměstí peněžitý na české groše. Též jest robota ženná, vlačebná a slepice.

Jirchář *(Landsman)* má šlajfernu; *Jaroš* kovář má dům; *Dajmek* švec; *Vondráček* kovář má s jinými kováři šlajfernu; *Špalek* nožíř, *Jan* truhlář (švec); *Kohout* nožíř (pekař) má šlajfernu, jitro, kteréž kovář držel; *Štěpán* nožíř má šlajfernu; *Petr* mlynář má mlýn, šenk.

Jíra rybář, cihlář *Šimon*, *Ziga* na srubě, *Šimon* podle valchy (pilař z pily) má stoupy, kde prach dělá; bednář má dům; pan *Karel (Luskřině)* má iiii pruty rolí, ii pruty role. *Řehák* tkadlec, *Menšík* (*Václav* mlynář) roli a loučku; kovář ii pruty role; *Jan* lihař (kolář), pan *Karel* má dům, role; *Matouš* dům a kus lúky, čtvrt role; *Blažek* tkadlec, *Matěj* cihlář, *Šajfar*, mlynářka, *Vopička*. *Vašek* má dům, iii čtvrti role; *Mikuláš* koželuh má dům a dělně (sic); *Vaška* syn má louku od *Zizína*; *Čečerha*, *Orsák* (lékař), *Žlutický* ii jitra, *Boreš*, *Tuhý* pivovarník, *Havel* soukeník (mydlář), iii jitra role, kteráž jest nad loukou páně *Karlovou*; *Tůma*, *Vilém*, *Havel* (mydlář), pan *Bašek (Brož)* dům, zahradu, louku, ij honu, ii hony přikoupený; *Slavík* má dům a zahradu, kus zahrady. Nožíř (sbor pikhartský) na baště; *Vichtorín* (pikhart) má dům a role, louku; svíčník má dům a role; *Martin* švec má dům a role; nožíř (*Vávra* švec), pan *Hynek (Nosek* švec) má dům a role, louku; paní *Zdena* (*Orsák*, *Prokop Holý*, řezník) má dům a role, louku též; *Prokop* švec má dům a role; *Vít* soukeník (pan *Hynek*, *Křepelka*) má ii jitra luk podle strúhy u haltýřův, iii jitra rolí za Boukalovou sto dolou; *Martin* švec má dům; *Mikuláš Bušků* má ii jitra, dva pruty, louku; kovář *Kulhavý*, *Skalický*, pan *Bartošovský (Šváb)* má dům; *Mikuláš Beškovec* má kus zahrady za svým domem, jeden prut; hrnčíř má kus zahrady; bednář má kus zahrady; tkadlec má kus zahrady; *Širůček* (sklenář) má kus zahrady; *Vaněk* kovář má kus zahrady; Šimon (*Petr* tkadlec) má kus zahrady a i jitro luk za haltýři; pernikář má kus zahrady; mydlář má kus zahrady; *Široček*, *Duchek* kuchař, truhlář, *Vondráček* kovář má šlajfernu; *Matěj* hliňák má čtvrt roli Kašparovský; *Vašek* tesař, *Jan* z Bechyně má i jitro luk za haltýři; *Ducháček* forman má vii prutů rolí minus jitra i s tím lesem za cestami k Přerovu; též má iii jitra luk na ostrově; *Jan* zedník, *Havel* soukeník, *Vašek* tesař má dům; *Motyčka* (*Valentin* cihlář) *Vaněk* kolář má louku; *Jan* tesař, *Jan* švec, pekař *(Vávra)*, *David* (*Mikuláš* soukeník), *Gregor* z hutí, *Pešata*, truhlář (koželuh) u labského mostu i má louku od pana Stibora přidanou, a ij jitra od pikharta z Trnové; truhlář

za labským mostem má dům, jedno jitro louky, zahradu podle stodoly panské, též jitro luk.

Předměstí u staré cihelny.

Tuoma rybář má dům, ii jitra louky a zahradu podle Kubského; *Hanzlíček* má dům a i jitro louky podle truhláře; *Hučeк* má dům a i jitro podle Hanzle; *Havlíček* má dům a i jitro luk; trubač má dům a i jitro luk; *Kubský* má dům, i jitro louky za haltýři, iiij provazce; *Ziga* má dům a i jitro luk; *Šimek* tesař má i jitro luk; *Jiřík* nádeník má i jitro louky; *Krytina* má dům a i jitro louky; *Pavel* tobolář má i jitro zahrady; *Řehák* tesař má i jitro luk; *Jan* tesař má i jitro luk, *Pelíšek* má i jitro luk; *Prokop* má i jitro luk; *Michal*.

Úrok z jitr, kteráž ujímali od panského dvoru pod plat.

Brož nožíř ujal i jitro a kus.

Vondráček kovář má jitro a kus.

Dajmek švec (*Jakub* nožíř) má jitro.

Valentin cihlář má jitro.

Jíra rybář má jitro.

Velík střelec má jitro.

Boukal má jitro.

Burian písař má jitro a iij jitra za Přerovem.

Kohút nožíř má ii jitra a palúček.

Pan *Wolf* má iii jitra a iii jitra za Přerovem.

Jan Pechanců má jitro.

Pokrývač (pan *Wolf*) má jitro.

Holý švec má ii jitra.

Jan Mokrý (Makovka) má jitro a kus.

Masulka má ii jitra a kus.

Kulíšek má ii jitra.

Pražáček má ii jitra, kus pod Studenkú, ii jitra luk na vostrově.

Jonáš má jitro.

Mikuláš zámečník má ij jitra a ii jitra za Přerovem.

Kuba tesař má jitro.

Jan švec lysý má jitro.

Matěj Zima má jitro, ii jitra za Přerovem.

Jan Hubka.

Pekař od mostu má jitro, kus pod Studenkú.

Jiřík řezník má ii jitra, kus pod Studenkú.

Černý kožišník *(Pulatý)* má jitro, kus pod Studenkú.

Petr mlynář má jitro.

Pekař *Kolínský* má jitro.

Fazolt má ij jitra.

Mečíř má ij jitra a provazec.

Jan šrotéř má jitro.

Sedláček má jitro.

Petr zámečník má jitro.

Šnajder (Orsák) má jitro.

Antošek pivovarník má jitro.

Bekovský má ii jitra, ii jitra za Pardubičkou.

Krištof má ii jitra.

Zlatník *(Mišta)* má ii jitra a kus, ii jitra luk.

Ziga soukenník má jitro.

Pan *Albrecht* má ii jitra.

Jakub zedník *(Lojek)* má jitro.

Pan *Strachota (Šváb)* má i jitro, ii jitra u haltýřův.

Uzdař má jitro.

Útrata (Kolbaba) má jitro.

Zlámalpivo má jitro.

Jan Liberův (Moravcův) má ii jitra minus provazce.

Trubka má iii jitra za Přerovem a ij provazce.

Pan *Mikuláš Beškovec* má iii jitra za Přerovem.

Vaněk kovář má ii jitra za Přerovem.

Martin švec ii jitra za Přerovem, iiii provazce za Panzerovem.

Jan mošnář má i jitro a kus za Přerovem, kus roli od Vichtorina.

Poděbradský (mydlář) má ij jitra za Přerovem.

Mikuláš koželuh má ij jitra za Přerovem.

Johanes sedlář má ii jitra za Přerovem.

David žid (*Mikuláš* soukeník) má ii jitra za Přerovem.

Koutský za dvorem má iii jitra rolí, role za chmelnicí pod strání, též louku.

Janek krejči má i jitro.

Tuhý má jitro vedle něho.

Šajfar má jitro.

Duchek kuchař má ii jitra, za špitálem i jitro, ij jitra luk na ostrově.

Kloboučník z Sezemic má jitro.

Mates Boleslavský má ij jitra, ij jitra uk na ostrově.

Jan nožíř má ij jitra.

Tůma tesař má i jitro.

Dajmek švec má jitro.

Vilém má ii jitra.

Mistr *Paul* má i jitro.

Stašek má i jitro.

Jan kloboučník *(Kolbaba)* má i jitro.

Vopička má jitro.

Tůma rybář má jitro.

Jiřík Poděbradský platí každého vi ₰.

Tranda má ii jitra za Přerovem.

Jakub koželuh od labského mostu má ii jitra a kus luk za mosty.

Jan z Bechyně má ij jitra luk.

Vorsák mladý má ij jitra luk.

Lupskřině má iii jitra, ii jitra luk.

Petr provazník má ii jitra luk.

Pernikář má ij jitra luk.

Jakub nožíř má ii jitra luk.

Kučera kutléř má i jitro luk.

Štěpán tkadlec má j jitra.

Štěpán krajčí má ii jitra a kus klučeniny za Přerovem.

Huje má i jitro luk podle Havlíčka.

Předměstí u dvora.*)

(*Vít* švec má i jitro luk.

Jan řezník má i jitro luk.

Jan pokrývač má jitro luk.

Havlíček má jitro luk.

Beránek má jitro luk.

Horčice má jedno jitro a kus.

Bekovský má iii pruty rolí a šenk.

Jakub Forma má iii pruty rolí.)

V témž městě znamená se jiná robota sena hrabání v Zábraží, chmel česání, konopě trhání.

Jakž kdo v městě sedí, každý s svými podruhy z domův i z měštiště má jednoho vyslati na hrabání do Zábrazí, pokudž stává.

Z téhož města chmel mají trhati každý hospodář od Filipovské lúky po všech luzích, pokudž chmele stává; a má každý vyslati, i z pustin.

Z téhož města všickni podruzi mají konopě trhati i záhon poskonných a druhý hlavatých. A záhon zelé saditi.

V témž městě znamenají se jiní peněžití důchodové na české groše.

Kdož pivo vaří, má každý dáti od varu iiiij gr.

Též od vody od každého varu i gr.

Též od sladu ii gr. každý dáti má.

V tom městě jest plat od řezníkův z krámův, každý z krámu xxv gr. jednú v rok při sv. Jiří.

Též s kutlofu každý ij gr. jednú v rok o sv. Jiří platiti mají.

V témž městě každý súkeník domácí od valchování postavu sukna každý daj i gr., s rámu zvláště j gr.

Hostinští soukeníci, kteří by chtěli valchovati, od postavu sukna každý dáti má ii gr., a s rámu j gr.

Což by se v valchovni pokazilo, to má panským nákladem opraveno býti, též i při rámu; a drev pod kotel má se jim dáti.

[II. fol. 1—5.] **Městečko Sezemice.** II.

Odtud platí úrok na české groše, obilí, všecko robota ženná, orní i slepice.

Kořínek (Jan Bajček), Václav Slepý (Mahač), Mach Kukla, vohniště *Duchončino, Jiřík*

*) Tento odstavec připsán nemnoho později.

bednář, *Vávra* švec, *(Marek Matouš), Diblička* (*Vaněk* pekař), vohniště *Tochančino (Vávra* švec, *Matouš)*, [vohni]ště *Králový,**) *Anna Vítová, Mikuláš* řezník (*Vaněk* pekař), *Kamínek (Půhonný), Vávra* švec *(Matúš), Kubíček* krejčí (*Gabriel* tesař), *Jan* klíčník *(Machač)*, škola (*Petr Císař, Jan Klamář), Vyšehlíd, Kříž* starý.**)

Vatlásek (*Jan Svoboda), Duchek (Drahorád), Jíra Molek (Matúš Arkleb), Václavík,* švec *(Havlíček), Jíra* krejčí (*Petr Pekárek, Petr Plichta, Diviš* krejčí), *Tětiek (Jiřík Votoček, Vaněk* tesař, *Adam Kajhal*), *Benda, Mach Košlan (Jakub Suchánek). Maděr* žid (*Matěj Šatka, Vávra* kolář), *Vondra Škodů (Matěj* řezník, *Jiskra* švec, *Jan Valášek), Mojžíš* žid *(Vávra* pekař, *Pavel* mládek, *Jiskra* švec), *Jan Vaverků (Vondra Němec, Diviš Stehlíček), Martin Sedláček (Polívka, Matúš Černaj), Kraupka* vdova (*Matěj* zahradník, *Petr* pleták, *Vávra* hrnčíř), *Jíra Rada (Petr Černý, Jiřík Hrdina, Pavel Květoň), Svečera (Vávra* pleták, *Pavel Lysý), Vávra Rada (Jiřík Rabas). Kubík* jezdný (*Vaněk* tesař, *Šimek* sladovník, *Jakub* sládek), poustka *Škoda (Vít Libák), Pavel* rybář *(Jiřík Ralus, Jan Pala), Jaroš* kovář *(Vondra Charvát), Petera* (*Jiřík Ukvapil,* kovář), *Tomáš (Petr Šimek,* švec, *Jiřík Falckrabie, Vávra* kolář, *Dušek), Košlan* (*Petera), Vašek (Burjan, Vašíček, Straka), Mikeš (Jiřík Koza), Petr Hoch (Vaněk* tesař, *Jiřík Karpička), Melda* (*Jiřík* syn), *Šimák (Vávra Rada, Jan Vašíčků, Pulač), Jíra Zmrhal* (*Vaněk Mašatů,* řezník), *Vávra* (*Blažek* kožišník).

V témž městečku znamenávají se jiní peněžití důchodové.

Item, kdož pivo vaří, má dáti od pivovaru iiij gr. alb.

Též kdo pivo vaří, z vody od každého varu mají dáti ii gr.

Tržné v témž městečku má se vybírati, na každý trh, toho přichodí někdy více někdy míně, jak trhové ukazují.

Ševci, kožišníci, kramáři na každé suché dni mají dáti po i gr.

Z soli z každé bečky má dáti i gr., kdož ji prodává.

Týž z herinkův, kdož by kterú tunu prodával, ten daj i gr.

Když se kosy a srpové prodávají, každý, kdož prodává, daj z místa i gr.

Hrnčíř, kterýžkoli hrnce přes pole přiveze a prodává, každý má dáti z místa j gr.

Řezníci, kteříkoli dobytek tepou na prodaj, má dáti v roce ii kameny sádla a k tomu každý má dáti na každý trh j gr. kromě iii trhů do roka. A ti krámové mají nákladem panským opraveni a sděláni býti.

Hostinští řezníci, kteří by koli v městečku stáli a prodávali maso, každý má z místa dáti i gr.

Když by koňští trhové byli při jarmarku aneb při trzích, kdož by koli koně prodával, povinen jest a bude každý z koně dáti i d. alb. To rychtář nyňajší a budúcí má pilně opatrovati.

Na Špičkách u Sezemic z městečka hrabati. A kdož koně mají, voziti i hrabati, Počapelští též hrabati i voziti, Lukovenští též, Chotečští též, Lanští též hrabati i voziti, z Malajch Koloděj též, Kladinští též.

[II. fol. 6.] **Ves Počaply.** III.

V tej vsi jest úrok peněžitý, obilí osepnie, žito, pšenice, ječmen, oves, robota ženná, ornie, slepice, vajce.

Ješek Drahorád ii lány, platí o sv. J. xxx gr. v hl., o sv. H. též, vobilí po iij korci, roboty ženné xii dní, roboty orné vi dní, slepic xii, vajec lxxii. Týž z rolí od Vašíka z iii honů z Sezemic každého úroku iiii gr., slepic i.

[Něco později]: Týž z i čtvrti role Duchkovské od gruntu Blažkova z Sezemic každého iiii gr., slepic i.

*) Utrženo s následujícím jménem.

**) Následující dvě jména utržena.

Vach i lán a loučku, platí o sv. J. xviii gr. ii d., o sv. H. též, žita ij korce, pšenice ij korce, ječmene ij korce i věrtel, ovsa ij korce i věrtel, roboty ženné vi dní, roboty orné iii dni, slepic vii, vajec xxiiii.

Týž z čtvrti od Sezemic přikoupené každého úroku iiii gr. Vobilí každého po i věrteli krom ovsa iii věrtele, žní ii dni, orného j dne, slepic ii.

Jiřík Arkleb j lánu, platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita j korce, pšenice j korce, ječmene j korce, ovsa ii věrtele, ženné roboty iii dni, roboty orné ij dne, slepic iii, vajec xii.

Summa úroku svatojirského i ſſ viiij gr. i ₰.
Summa svatohavelského tolikéž.
Summa žita iiiij korce i věrtel.
Summa pšenice iiiij korce i věrtel.
Summa ječmene v korců.
Summa ovsa vj korce.
Summa ženný roboty xxiii dní.
Summa orné roboty xi dní.
Summa slepic xxvi slepic.
Summa vajec ij ſſ xviii vajec.

[II. fol. 7.] **Lukovna.** IV.

V též vsi platí peněžitý úrok, dávají osep žito, pšenice, ječmen, oves, robota ženná, robota orní, slepice, vajce, beránec.

Šimek (pan *Hynek*) i lán, i čtvrt.
Jakeš (Jan Janda) i lán.
Jan Volenik (*Šimek* Němec) iii čtvrti a j čtvrti.
Martin Hoch (Brych) i lán minus j prutu, druhý j lánu.
Bartoň Mahulík (Petr Hlaváč) iii čtvrti.
Jíra (Jan) čtvrt.
Kubík Machulík vi čtvrtí.
S uobce platí o sv. Jiří a sv. Havle.
Suma úroku svatojirského ii ſſ ij gr. i ₰.
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma žita vi korců i věrtel.
Suma pšenice vi korců i věrtel.
Suma ječmene vi korců ii věrtele.
Suma ovsa xix korců (viiij korců).
Suma ženné roboty xxvii dní.
Suma orné roboty xviii dní i čtvrt dne.
Suma slepic liiii slepic.
Suma vajec vj ſſ iiii vajce.
Suma beráncův i beránec.

[II. fol. 9.] **Ves Choteč.** V.

Tu platí úrok peněžitý, obilé osepnie, žito, pšenice, ječmen, oves, robota ženná, ornie, slepice, vajce.

Jiřík Lych (*Vaněk* koželuh) ij lánu i prut.
Roháč (Hnátek) i lán i čtvrt.
Vaněk Kořínků (Adam Kubínů) ij lánu i čtvrt, pustina.
Matěj Čený (Petýrka) ij lánu ij prutu.
Mikeš ij lánu, zahradu.
Duchek Chotečský (Martin Píč) i lán i čtvrt.
Vaníček (*Mach* koželuh) čtvrt ij prutu.
Martin Karvan (Pavel Kořínek) j lánu ij prutu.
Matěj Koutský (*Šimek, Martin* tkadlec) j lánu.
Jan Kroupa (Matěj Šafránků) lán.
Petr Šafránek (Hynek) j lánu.
Suma úroku svatojirského v ſſ iii gr. v hal.
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma žita vi korcův ij věrtele i čtvrt.
Suma pšenice vi korců ij věrtele i čtvrt.
Suma ječmene vi korců ij věrtele i čtvrt.
Suma ovsa xix korců j věrtele.
Suma ženné roboty xxxvj dne.
Suma orné roboty xix dní.
Suma slepic liii slepic.
Suma vajec v ſſ iiii vajce.

[II. fol. 11.] **Ves Lány.** VI.

V tej vsi jest úrok peněžitý na českej groš a robota ženná, nic víc.

Dich Humpolc (Pavel Dichů) v čtvrtí.

Matěj Beran (Dušek) i lán minus prutu, louku.

Jan Mrštík (Pavel Rajnuš, Petr Pravec) j lánu.

Prokop (Marek, Jiřík Falckrabě) i lán minus prutu, iiiĳ provazce chrastiny, kopaninu.

Petlich Jan iii čtvrti.

Mach (Vondráček, Mach Vlček) 1 lán minus prutu.

Petr (Chlad) ĳ lánu, iii pruty, kus od Dašic.

Jíra Snětivý iĳ prutu.

Jíra Placenda (Pavel Rajnuš, Petr Pravec) ii pruty.

Janek i lán minus prutu, kus pastvišť, zahradu, měštiště.

Blažek rychtář i lán, i prut.

Tomáš xiiii prutů, kus role.

„Mlynář *(Gabriel)* mlýn a ĳ prutu, louku, iiii pruty, pastviště".

Suma úroku svatojirského viiĳ ß xvi gr. xi den.

Suma svatohavelského tolikéž.

Suma ženné roboty xxx dní a ĳ dne.

[I. fol. 11.] V tejž vsi, ktož pivo šenkuje, má dáti z každého sudu ii ₰ alb.

[II. fol. 13.] **Ves Koloděje Veliké.** VII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše a jiného platí obilé, slepice, vajce a žeň.

Mikeš v čtvrtí.

Brouček ĳ lánu.

„Martin Hůlek" (Marek) i lán.

Kuba Janků i lán, iii honův, louku, iii pruty.

Hanuš iii čtvrti a iiĳ jitra iii pruty od Dašic.

Martin Huošek. [Výměra neudána.]

Suma úroku svatojirského vĳ ß xviii gr. vi ₰.

Suma svatohavelského tolikéž.

„Suma žita i čtvrt.

Suma pšenice i čtvrt.

„ ječmene i čtvrt.

„ ovsa ĳ věrtele.

„ vajec iii.

„ orný roboty od Šichaře ĳ čtvrti dne."

Suma slepic i.

Suma ženný roboty i den.

[II. fol. 14.] **Ves Koloděje Malé.** VIII.

V tej vsi platí úrok peněžitý na české groše, obilí osepnie čtvero, také dávají slepice a vajce.

„Jan Beran" (Tomáš) i lán, louku.

Klubečka (Jan Póhonnej) v čtvrtí, lán minus prutu, zahradu.

Havel Šich v čtvrtí, kousek nad Hrobkami, i čtvrt.

Kdož pivo šenkuje, má dáti s každého sudu ii ₰.

Suma úroku svatojirského iĳ ß iii gr. i hal.

Suma svatohavelského tolikéž.

Suma žita iiiĳ korce.

Suma pšenice iiiĳ korce.

Suma ječmene iiiĳ korce.

Suma ovsa xii korců minus věrtele.

Suma ženné roboty xxxvi dní.

Suma orné roboty xii dní.

Suma slepic xxxv.

Suma vajec iiĳ ß xviii.

[II. fol. 15.] **Ves Časy.** IX.

V tej jest úrok peněžitý na české groše a jiného nic.

„Šimek" Rurač („Jíra Dichů," Macák).

„Jan Budin" (Jakub Šrámek) i lán.

„Hledík" (Jíra Dichů) i lán.

Bláha (Víšek) i lán.

Suma úroku svatojirského iiĳ ß xxiii gr.

Suma svatohavelského tolikéž.

[II. fol. 16.] **Zminnaj.** X.

V tej vsi platí úrok peněžitý na české groše; v tej vsi jest obilí osepnie, robota ženná, ornie, slepice, vajce.

Pavel Hanura lán, ĳ lánu, louku, iii pruty rolí.

„*Klíma* i lán, ij prutu, rolí od Zizína."

„*Václav Štuček* i lán, ii pruty."

Hašek (Mach Jezvec) iii čtvrti iii jitra ij provazce i čtvrt.

Jeník (Jan Zika) iii čtvrti, Zizínskou rolí.

Boukal (Martin Voříšek) iii pruty, šenk.

Prokop Špičatý (Jan Krupička) zahradu, roli.

Řehák (Šimánek) i lán, pruty ii.

Rod mladý *(Vojtěška)* ii pruty, ii jitra, loučku, v lánův.

V tejž vsi kdož pivo šenkuje v krčmě nesvobodné, má dáti s posudného sudu ii ₰ alb.

Bílek mlynář, mlýn, iii jitra rolí Štučkovský vedle strúhy.

Suma úroku svatojirského iij ſſ xxviii gr. (iiiij ſſ xxv gr. ii ₰.

Suma svatohavelského úroku tolikéž.

Suma žita xij korce (viiii korců i věrtel).

Suma ovsa xj korců (viiij korců i věrtel).

Suma roboty ženné xvi dní.

Suma orné roboty viij dne.

Suma slepic xxviiiij (xxv gr.).

Suma vajec ij ſſ xviii vajec.

[II. fol. 18.] **Ves Kladina.** XI.

V tej vsi platí úrok peněžitý na české groše, též jest obilé osepnie, robota ornie, ženná, slepice, vajce.

Kuba Jakuška (Vávra) iii čtvrti, pustinu Nučenovskou.

Matouš (Valenta) ij lánu.

Jan Ješek (Matěj Křička) iii čtvrti i prut, pustinu Nučenovskou.

Macáček (Mikuláš Lacino) i lán minus prutu, měštiště pusté.

Matěj (Gabriel) i lán ii pruty.

Havránek (Jan Havlíčků) iii čtvrti minus prutu, j prutu od měštiště, pustinu od Broučka z Koloděj.

Karvan (Jan Havlíčků) j lánu min. j prutu.

Kruosa (Marek) zahrada.

Suma svatojirského úroku ii ſſ xxviii gr. 3 hal. (xxvij gr. iii hal.)

Suma svatohavelského úroku tolikéž.

Suma žita vi korcův j věrtele i čtvrt.

Suma pšenice vi korců j věrtele i čtvrt.

Suma ječmene vi korců j věrtele i čtvrt.

Suma ovsa xii korců ij věrtele.

Suma orného xviij dne i čtvrti dne.

Suma roboty ženné j ſſ iiii dni.

Suma slepic xxiiij.

Suma vajec v ſſ x.

[II. fol. 20.] **Ves Dříteč.** XII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, dávají obilí osepní, roboty ženné, slepice, beránečné svatovavřinské, vánočné a vajce.

Matouš (Jan Matoušů) ii lány.

Bartoň Vašků (Kateřina Vanková) iiij prutu.

Vašek (Šťastnej Holánek) j lánu ii pruty, i prut, louku.

Vaněk Kužel (Jan Blatnickej) ii lány minus ij prutu, louku.

Jan Sračka (Marek Handkeř) iiij prutu.

Vondráček (Vávra Šajda) viij prutu.

Jiřík Mrkva (Jan Brančiek) iii čtvrti.

Šimon ix prutů, louku.

Dráb *(Pavel Slávků)* i lán.

Dušek (Jan Kožíšek) viij prutu.

Burian (Vonásek) j lánu, 1 prut.

Jan Votruba (Vochen) lán.

Čížek (Řehák) j lánu.

Jan (Tomáš Petrků) j lánu.

Hanzl vinař *(Jan Jelínek)* iii čtvrti.

Řehoř (Mikuláš rejthar) 1 čtvrt.

Kuba Paňata (Vondra Taraba) i lán.

Jan Znenáhlo (Jíra Hes) ij lánu ij prutu.

Kukla iij prutu, krčmu, iiii jitra a iii provazce luk za Labem.

Dřítečtí mají louku, kteráž jest pod Němčici, séci, shrabati a svezti.

Odtudž dávají s mostu žita zespolka všichni iiii korce.

Suma úroku svatojirského iiij ſſ xxviiij gr. 1 ₰.

Suma svatohavelského tolikéž.
Suma žita xviiii korcův j věrtele.
Suma pšenice xv korcův j věrtele.
Suma ječmene xv korcův j věrtele.
Suma ženné roboty i ſſ dní.
Suma slepic beránečních xxviiij slepice, aneb vii beráncuov a j čtvrti berance (dávají za berance).
Suma kuřat svatovavřinských xxviiii.
Suma slepic vánočních j ſſ i slep.
Suma vajec iii ſſ iii.
Suma ovsa xv korcův j věrtele.

[II. f. 23.] **Ves Bukovina u Hradce.** XIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tej vsi dávají obilí osepnie, též jest robota ženná, beránečné, slepice, vajce.

Vondřej rychtář *(Pavel Kořínek)* j lánu, louku, j lánu od Vysoké, j lánu, pustinu Holikovskou, k ní i čtvrt rolí.

(1545 *Georgi* pastviště Vohrádku.)

Jeník (Matěj Kubka) j lánu, i lán, i prut.

Vaněk krčmář i čtvrt, krčmu.

Martin Tomkův (Šimek Drlik) v čtvrtí.

Ševíra j lánu, louku, j lánu, Radovského j prutu.

Šimek zahradník *(Jan Karčeba)* j lánu Špišovského.

Jiřík Kratěk (Vaněk Svečera) j lánu, 1 čtvrt Janečkovské.

Mikeš (Jan Vladyka) j lánu, j lánu Rolikovského.

Dráb *(Nach* (sic) *Zitko)* j lánu, prut kopaniny za Labem, 1 čtvrt.

Pavel Vrba (Blažek Šedivej) iii čtvrti, Kokšovskou pustinu, i čtvrt.

Vondra Mráček (Jiřík Novák) kus od rychtáře, čtvrt od pana Matyáše danou, j lánu role, kteráž jemu dána skrze pana Matyáše.

Kuba Hudec (*Matěj* rybář) ii pruty.

Jiřík Krtička (Pavel Mráz, Vaněk Semhura) 1 lán.

[Později připsáno]: Odtudž dávají všickni zespolka žita s mostu 1 kor.

Jan Pelestrovskej (Matěj Kořenovskej), kterej se znova vystavěl, ii pruty a ii jitra a ij provazce lánu svobodného, městiště od Pavla Kořínka.)

Suma úroku svatojirského iiij ſſ xvii gr. i s pustin (iiii ſſ viii gr. iiii ₰).
Suma svatohavelského úroku tolikéž.
Suma žita xiii korců i věrtel i z pustin.
Suma pšenice xii korců i věrtel.
Suma ječmene xii korců i věrtel.
Suma ovsa xii korců i věrtel.
Suma slepic svatovavřinských xxviij slep.
Suma beráncuov o Veliké noci vi, za beránec po iiii gr.
Suma slepic vánočních xxv.
Suma vajec ii ſſ xxvi.
Suma ženné roboty i ſſ viiii dní.

[II. fol. 26.] **Ves Borek.** XIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tej vsi dávají obilé osepnie, robota ženná, slepice.

Cláník (Martin Šampak, Mikeš Hysků) iii čtvrti ii pruty.

Pavel Hošek (Jan Hvězdář) i lán min. prutu.

Martin (Jíra Martinů) iii čtvrti.

Rousek (Kašpar) j lánu 1 prut.

Barthoň Prášek (Jan) j lánu i prut, hon pustý.

Nechvíle (Dušek) j lánu ii pruty.

Vávra (Martin) j lánu i prut.

Matěj Polák (Tomáš Šarovec) iii čtvrti, čtvrt.

Svatoň (Jan Liněk, Řehák) i lán.

Vondra hajný *(Jakub Říhů)* j lánu j čtvrti.

Havel rychtář *(Martin)* i čtvrt.

V tej vsi s krčmy nesvobodné mají platiti, kdož pivo šenkuje, posudného s sudu ii ₰ alb.

Odtudž dávají všickni zespolka s mostu žita 1 korec.

(O paměť: jakož platí v té vsi obilí na konve, pak ty tři konve jsou v 1 věrtel.)

Suma úroku svatojirského ii ß xiiii gr.
Suma úroku svatohavelského tolikéž.
Suma žita viii korcův iii třetiny.
Suma pšenice vii korců iii třetiny.
Suma ovsa vii korců iii třetiny.
Suma ječmene vii korců iii třetiny.
Suma roboty ženné xxx dní.
Suma slepic xxxij slep.

[II. fol. 28.] **Ves Oujezd.** XV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Dávají obilí osepnie, robota ženná, slepice.

Pavel krčmář iiii pruty, krčmu.
Skřička (Šťastnej) iii čtvrti.
Václav (poustka) iii čtvrti ij prutu.
Menšík (Jan Nechvíle) iii čtvrti.
Pavera (Adam Menšíků, Matouš Tulis) iii čtvrti.
Jiřík Ryšavý (Marek) i lán minus prutu.
Jíra Malaj (Blažek Houser, Jan Kuška) iij čtvrti.
Sloup (*Vaněk* rychtář) j lánu, nivu.
Martinec (Vaněk Ponížených) j lánu.
Dušek Chelků (Jíra Hysek) zahradu.
Obec, hony u vsi nad rybníkem. Od Bukoviny role.
Odtudž s mostu dávají všickni zespolka žita iii věrtele.
Suma úroku svatojirského ij ß xxvij gr. (ii ß j gr.)
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma žita vij korce.
Suma pšenice vj korce 1 věrtel.
Suma ječmene vj korce i věrtel.
Suma ovsa vj korce i věrtel.
Suma roboty ženné xxiiii dní.
Suma slepic xxij (xxiij slepice).

[II. fol. 30.] **Ves Rokytno.** XVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi je toliko robota ženná.

Barthoň (Vávra Hloupej) iii čtvrti ij prutu.
Prokop (Beneš Sobol) j lánu, druhý j lánu.
Jan Zchupa (Matěj Soukota) iij prutu.
Kuba Kluček (Jan Kubínů) i lán i prut.
Vichtorin (Matěj Hodek) iii čtvrti minus prutu.
Dibel (Matěj Chmel) iii čtvrti j prutu
Průšek i lán i prut, druhý j lánu.
Kuba Hodek (Vondra Pšil) iii čtvrti.
Havel (Jan Haveliců) i lán minus prutu.
Hrdina (Jan Vlasina) iii čtvrti 1 prut.
Šimek (Jan Mlejnek) i lán, louku od Řehoře.
Jíra (Matěj Průšků) ij lánu méně iii prutů.
Václav Chmel (Jíra Jenickej) i lán i prut.
Bláha (Drychta) i lán i prut.
Matěj Rud (Vávra Bouzek) v prutů.
Jan Melhuba (Vaněk Holinka) v prutů.
Jan (Vovesník, Václav Mikulka) j lánu ii pruty.
Martin Kuna (Bartoň) j lánu 1 prut.
Beneš (Dušek Stržil) iii čtvrti j prutu.
Ješek (Jan Kořínek) j lánu i prut.
Václav (Vachula) j lánu, od poustky Beranovy i prut, městiště.
Vondra Dlouhý (Jan Třešňák) ii pruty.
Řehák (Prokop Průšek) i lán i prut, kus rolí Kunovského.
Krčmář krčmu, ii pruty, iii pruty role i s lukami od pustiny Bernovské, iii jitra kopaniny na pustině Beranovský.
Jan Polák (Vaněk Konečnej) vj prutu.
Vondra provazník *(Jíra Sedláček)* v prutů, v prutů, ii pruty.
Jíra Holý (Lampach) ii pruty, ij jitra luk pod rybníkem.
Machek Sádlo (Tomáš Pechánek) lán.
Kulhavý Petr (*Matouš* hejnej) rychtu.
Suma úroku svatojirského xiiii ß xxvi gr.
Suma úroku svatohavelského tolikéž.
Suma ženné roboty i^{c} vj dne.

[II. fol. 33.] **Ves Bohomileč.** XVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též dávají obilí osepnie, též jest robota ženná a slepice.

Hrbek rychtář *(Fuk Petr)* ɉ lánu, sádek.
Jan Hrdaj (Macháček) iɉ lánu.
Petr Ješků (Marek Hysků) ɉ lánu ii pruty.
Hlaváč (Mikuláš) iii čtvrti.
Ješek (Jan Štěpánek) i lán iiɉ prutu, ii pruty rolí a jitra a ii měštiště, Jirkovskú pustinu.
Tůma Zebeuchů (Jan Bezděk) iiɉ čtvrti i prut, kus louky.
Jiřík Všebilík (Petr Martinců) l lán méně prutu.
Vaněk Podsehlíd (Vondra Konečný) iii čtvrti.
Suma úroku svatojirského ii ſſ iiiiɉ gr. (xiɉ gr.)
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma žita viɉ korce ɉ věrtele.
Suma pšenice viɉ korce ɉ věrtele.
Suma ječmene viɉ korce ɉ věrtele.
Suma ovsa viɉ korce ɉ věrtele.
Suma roboty ženné xxi dní.
Suma slepic xxxviiii.

[II. fol. 35.] **Ves Dražkuov.** XVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Martin (*Kuba* rychtář) v čtvrtí, pustinu.
Matěj Koblaša (Vaněk Oujezdecký) iii čtvrti i prut, pustinu.
Pavel Podhola (*Vít* Němec) iii čtvrti minus prutu.
Štěpán Vrtal (Bartoš) ɉ lánu iɉ prutu, loučku a kus pustiny.
Taraba (Tomáš Jirsa) ɉ lánu.
Martin Koubek i čtvrt iɉ prutu.
Havel voráč *(Jíra)* iɉ prutu, přikoupenou roli.
Mach Hylman (Jan Štěrba, Petr Vozinka) iii čtvrti i jitro.
Jan Květoň (Jíra Fousek) lán méně prutu.
Vaněk Benešků (Jonáček) v čtvrtí.
Tůma Podlaha ɉ lánu.
Kuba lamač (*Jan* řezník) ɉ lánu.
Mikeš rajthar (*Petr* rejtharů) i lán.

Suma úroku svatojirského viiɉſſ xxiiiɉ gr. ii ₰.
Suma úroku svatohavelského tolikéž.

[II. fol. 37.] **Ves Bajště.** XIX.

Odtud platí úrok svatojirský, svatohavelský na groše české; dávají slepice a vajce.

Urban Kuželů syn *(Havel Smetáků)* iiiɉ pruty.
Vodička (Matěj Macas) x prutů.
Václav Proch (Jan) xi prutů.
Vaněk Chýlka (Moravec) v prutů.
Kuba Huolků (Jan Laba) x prutů.
Kuba Pavlů (Adam Mazura) iiii pruty.
Vochlař *(Kuba Medek)* iiii pruty.
Hanuš (Jan Jírů) vi prutů.
Rákos (Bartoň Bareš) v prutů.
Kuba Zelena (Nečesaný) viiii prutů.
Matěj z Lukšova *(Tramba, Matouš)* vi prutů.
Mníšek (Vítek Jakoubků) viii prutův.
Šafář s Martincova *(Matyáš)* vi prutů, s Chasovského iii pruty, louku nad rybníkem Drahošem u splavu.
Martin Halaš (Vaněk Vaňas) viiii prutů.
Víšek (Petr Pytlík) vi prutů.
Petlycha (Vávra Dědinků) vii prutův.
Kozák (Jan Kolbaba) v prutů.
Roubík (Šebestian) vi prutů.
Chlup (Mach Vrčas) v prutů.
Vašek (Jan Kozák) xvii prutóv, ii jitra.
Červenaj (Adam Robínek) viiii prutuov.
Jakoubek (Jan Kolbaba, Vondra Jindra) iiii pruty.
Zeman (Blažek Dědinků) iii pruty.
Němec *Hanuš (Vondra Špinka)* vi prutův.
Kuba Luňák xiiii prutův.
Václav (Jan Kulhavej) v prutů.
Průšek (Tomek) x prutů.
Myška (Prokop) iiii pruty.
Medek iiii pruty.
Vávra (Urban Dudek) ii pruty.
Mařan (*Mikeš* kostelník) zahradu.
Pivák (Šimon Šimák) iiii pruty.

Janek (Urban Vorovků) ii pruty.
Proch starý *(Adam Hlouškû)* ʝ lánu.
Hloupý (Jan Vochlička) ꝛiiii prutů.
Jan krčmář.
Suma úroku svatojirského viiiʝ ſſ ꝛiii gr.
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma slepic i ſſ v slepic.
Suma vajec viiʝ ſſ ꝛiiiiʝ vajec.

[II. fol. 40.] **Ves Chvojence.** XX.

Odtud platí úrok sv. jirský, sv. havelský na groše české; dávají slepice a vajce.

Jírek (Vaněk Potměval) vii prutů.
Kuba Rybka (Jíra) ꝛi prutů.
Čičalka (Žižka) v prutů.
Sopoušek (Jíra Novák) v prutů.
Kuba Lisuov i lán.
Ješek Rychlík (Petr Řezníček) viiʝ prutu.
Turek (Jíra) vii prutů.
Kubíček (Vaněk) ꝛ prutů.
Vašek Šich (Matěj Myšatů) vi prutů, Nehybovského iiii pruty, louku nad Bláznem, louku Les vedlí té louky, kus louky.
Kuba Šatoplet (Havel Hankotů) ii pruty.
Pravda (Petr Klas) ii pruty, iiii pruty od Vrabcovské poustky, pustiny rychetní i s tou loučkou, kterou Šavrnach držal.
Havel (Řehák Havlů) ꝛiiʝ prutu.
Kožíšek (Jan) i lán.
Beneš Čapek (Jíra) viii prutův.
Nechvíle (Matouš Čapek) i prut.
Vítek (Prokop Čápů) vi prutů.
Dědinka (Matěj Vítků) iiiiʝ prutů, iiii pruty Břeklovský.
Jan Vidlák (Martin Soukal) vi prutu.
Jíra Čelík (Urban Němců) iiii pruty.
Vávra Beneš (Martin Podšehlíd) i lán.
Vaněk Kořínek (Petr Čavrnoch) s Kulhánkovy poustky iiii pruty.
Jíra Kučera viii prutů.
Michal (Vaněk Michalů) ꝛiiii prutů.
Drahoš ꝛiiii prutů.
Suma úroku sv. jirského viiiʝ ſſ ꝛv gr. iiʝ ₰.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma slepic ꝛꝛꝛi.
Suma vajec iʝ ſſ viii vajec.

[II. fol. 43.] **Ves Ředice.** XXI.

Odtud platí úrok peněžitý na české groše.

Šach (Havel) i lán, vii prutů od Holic.
Martin Houžvík (Jakub) viii prutů, iʝ prutu od Holic, ii pruty od Holic panského dvoru.
Petr Koktan (Havel Beráně) iiii pruty, Vlkův statek, vi prutů od Holic.
Chlup (Marek Chlup) viii prutů.
Kroupa (Havel Jakeš) ꝛ prutů, v jiter na Ženových.
Tomek Adámek (Jan Jansa) i lán.
Šimčiek (Pekárek) ꝛiii prutů.
Runda (*Pavel Němec*) i lán, kus za Muzkou až do louky Mikolášovy, louku v Černovicích, mez v Poběžovicích, ii pruty od Petráčka z Holic, od Šimona z Holic.
Vlková (Vaněk Videnskej) ꝛi prutův, v prutů od Holic.
Pavel Němec *(Pavel Šachů)* ꝛʝ prutu.
Jireška (Vondra) ꝛv prutů ʝ lánu.
Matěj Kapas (Vaněk Hanus) vi prutův, vii prutův Kovářovské pustiny.
Bártha (Vaněk Hanus) ꝛi prutův, v Černovicích k klučení, louku od Dašic.
Dušek Zourufů (Vondra Huček) iiii pruty, pustinu Vávrovu.
Vávra Kufr (Trojan) vi prutů, od Holic též.
Jiřík Cokitl 1 lán, luka od Dašic.
Benda (Jíra Děrávek) ꝛiii prutů.
Matěj Víšků (Jan Kučiek) ꝛiii prutů.
Rychtář pustiny viiii prutů.
Gabriel (Vávra Hečanskej) viii prutů.
Prdášek (Pavel Prdášek) i lán.
Raus (Havel) ꝛiii prutů.
Milda (Petr) ꝛv prutů.
Kaluha (Jančiek) viiiiʝ prutů.
Viktorin Šlegl (Jan Doležal) i lán.
Vichoč (Vaněk Bílů) ꝛ prutuov.
Koutek (Beneš Benda) ꝛ prutů.

Vlk (Pavel) viiij prutu.

Petr Hluchý (Vašek Marvan) viiij prutu.

Beníška (Řehák Moravec) vii prutů.

Svach (Remiáš) iiii pruty.

Vávra Palatý (Bušek) vii prutů, louku od Dašic.

Vrbata vi prutů, louku a hony od Dašic.

Petr Václavů (Jíra Lanek) i lán i prut, ouku.

Jiřík Bílů (Víšek) xi prutův.

Ambrož (Jan Lajc) Martinovskou roli.

Havel (Řehák Kukaně) v prutů.

Martin Hubka (Lukeš Macek) ii pruty.

Kabát (Kříž Jandů) iiiij prutu.

Matoušek (Šimek Morašickej) xi prutů.

Havel Bečata (Petr Pečáč) viiij prutu.

Jeníček (Jíra Tkadlík) v prutů.

Gabriel (Vít) xvii prutů.

Petr Vačata (*Jíra* sedlák) viiii prutů.

Vondráček (Vaněk Brožků) i lán.

Strnádek (Jan Šrotvas) i lán, březinu.

Tomek Bartoníčků (Vaněk Matoušů) xiii prutů.

Labík (Jan Mlejnek) viiij prutů.

Hušková (Mach Koliska) i lán, Kraví důl od Havelky.

Jiřík Šlechta (*Martin* švec) ix prutův.

Petr Vachek (Vaněk Labíků) j lánu.

Adam (Jíra Kabát) j lánu.

Roháč xj prutu.

Šust viij prutu.

Řeháček Labíků (Chrochta, Vávra) iii pruty.

Holaj iij prutu.

Řezníček (Martin Škoda) iiiij prutu.

Svatoň (Chrochta) iii pruty.

Adam Kroupů bratr i lán j prutu.

Kuba Zajdl (Hostovskej) vj prutu, pustiny Chudohradovské vi prutů.

Valenta (Matěj Koutek) viii prutuov, luka od Dašic.

Štěpán Michalů (Matěj Hrubej) viiij prutů.

Brožek (Vaněk Kuchynka) ii pruty.

Janda (Janák) ix prutů, louku v Žernově.

Vašek hajný iij prutu, příloh.

Beníška (*Vašek* hajný drží) i prut.

Vašíček Havelků (Martin Vranovskej) iiij prutu, iii pruty od Holic.

Havelka (Matěj Šrulda) viiij prutů, Kraví důl.

Jan zahradník *(Vaněk Nosek)* ii pruty.

Kuba Matějského (Vondra Kufrů) i lán, louku.

Janek Heldynk (Tobek) ix prutů, j lán od Holic.

Macas Lorek páně Hynků pustinu.

Vlk v prutů.

[I. fol. 135. b.] Jest v tej vsi rychta svobodná, na tu má výsadu.

T i t o p l a t í z Ř e d i c s l u k, k t e r é ž d r ž í o d D a š i c.

Obec Ředická má loučku.

Vávra Palatý.

Bárta.

Jan Raus.

Vrbata má Trávníčkovskou pustinu.

(*Cokytl* má luka od Dašic.)

(*Zelena* má luk na Žernovích v jiter.)

(*Havelka* v týmž místě má vii jiter.)

(*Vašek* má příloh v chobotě rybníka Ředického.)

(*Zanda* má vokraje nad Smílkem.)

[II. fol. 48. b.] Suma úroku sv. jirského xxxvij ß.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma žní iii dni.

Suma slepic ii.

Suma vajec xi.

Suma ovsa vij korce i věrtel.

[II. fol. 49.] **Městečko Holice.** XXII.

O d t u d p l a t í ú r o k s v a t o j i r s k ý, s v a t o h a v e l s k ý n a č e s k é g r o š e, m a j í r o b o t u ž e n n ú a d á v a j í o v e s, s l e p i c e a v a j c e.

Mikuláš (Vaněk Stržil, Filípek) lán, iiii pruty, kus rolí za svou loukou.

Beran (*Jírek* krejčí) iij prutu, louku u stezky Chvojenské.

Petr švec *(Vašek)* iiii pruty, louku v Žernovích.

Martin Klimšů (Řehák) v prutů.

Tůma (Dušánek sladovník) iii pruty.

Berka (Pavel Berků) iiii pruty, iii pruty rolí od rybníka Mušky.

Šimek (Martin Matoušů) iiii pruty, iiii pruty panské.

Vávra Košťálů (Martínek) viiij prutu.

Vaněk Vařečků (Jíra Hubáček) viii prutů.

Staraj řezník *(Antoš)* iiii pruty.

Vaněk Farářů (Jan Pestule krajčí, *Václav* tkadlec) v prutů.

Vaněk tesař viii prutů. (To drží *Vlček.*)

Matěj Houžvíků iiij prutu. (To drží *Šimon* rychtář.)

Pavlíček vij prutu.

Hevo (Václav Šichů) iij prutu, v prutů rolí panské.

Huňatý Pavel (Faltys) viij prutů méně ij provazce i s loukou, od Mikuláše řezníka iiii pruty.

Šich (Blažková) xi prutů.

Václavek (Jan Šimůnků) iiiij prutu, iiii pruty j provazce panské rolí.

Kubíček (Bartoň Hůlka) iiii pruty, kus louky.

Jan Kačíků (Petr krejčí*)* iii pruty.

Polenek (Jíra Rabas) viii prutů.

Jan Remiášů (Matěj Lehkej) vii prutů.

Mach Petráčků iiii pruty, vi prutů panské rolí.

Jíra Diblíčků (Martin Diblík) vi prutů.

Kříž (Bartoš) iij prutu.

Vaněk švec *(Bartoň Mikulášů)* od Mikuláše iiii pruty, i lán, kus rolí za svou loukou.

Prokop Starý (Mikeš Bártů) x prutů.

Rychtář iiij prutu.

Martin kovář *(Jan Vlček)* dům a zahradu, ii jitra pastviště, pastviště u Návesního rybníka, (*Georgi* 1543 iiii pruty rolí).

Tůma dům a zahradu, kus rolí za Šibeničným rybníkem.

Ševčík (Tomek Šarovců) dům a zahradu, kus rolí od Diblíka.

Hladký (Jan Dvorskej) xiiij prutu, louku, kus sadu, lán bez i prutu.

Kubka (Petr Krátil) domek.

Tito jsú ze vsi.

Matěj Lorků (Jan Macas) xv prutů.

Jíra Pacek (Jíra Vydržel) xi prutů.

Kubka Petrášků (Michal Zběhvajce) pustiny Macákovský xi prutů.

Jan Šatný (Viktorín Huda) j lánu.

Martin Košťálů (Šimůnek) xvj prutu.

Vaněk Jiroušů (Havel Havlíček) viiiij prutu.

Jíra Hrnečků (Tomek Jirmanů) viii prutů.

Michal (Janásek) x prutů.

Pruošek (Kašpar) viij prutu.

Janák (Jakub Holej, Vaněk Lubeč) iiiij prutu.

Jan (Kubíček Bílej, Mikeš Šichů, Jakub Kohoutků) vii prutů.

Zmrhal (Kubíček Bílej) iiii pruty.

Vávra Horynů xiiii prutů, pustinu.

Diviš (Vašek Horáků) ix prutů.

Ondra Mikšů (Jan) 1 lán, loučku na Hradcích.

Urban (Jan Kohout) 1 lán.

Vokounek (Štěpán Vondrů) iiij prutu.

Nejedlý Jíra (Sloup) viiii prutů.

Jan šafářů xij prutu.

Pešek viii prutů.

Vacek (Jíra Vohralík) viij prutu, vi prutů pustiny Flaškovský.

Jirouš (Jíra Bukač) x prutů, ii pruty Vlhovské rolí, iii pruty pustiny Flaškovský.

Říha [Vac . .] xiii prutů, iii pruty pustiny Flaškovský.

Mach (Jíra Tarabů) xiii prutů.

Jíra Velina (Vaněk Hranička) viiii prutů.

Hrnček starý *(Vacek, Jan Chlupáčků)* iii pruty.

Pištora (Tomáš Košťálů) x prutů, loučku v Žernovích vedle Blaška rybníka.

Martin (Tomek Půjč) viii prutů.

Hloušek (Jíra Kavka) vi prutův, v prutů pustiny Flaškovský.

Vařečka starý *(Petr Košťálů)* i lán.

Víšek (Mikulka) i lán.

Sladovník.

Botka (Jakub Prušků) iẋ prutů.

Kovář *Jíra* iiii pruty.

Ducháček (Kubíček Novák, Vojtěch Čapka) iiȷ̇ prutu.

Kavka (Pavel Mikulků) ii pruty.

Rouchal (Martin hrnčíř) zahradu.

Z téhož městečka každý řezník, který krávu drží, má dáti při velicenoci jednú ourok ii kameny loje aneb po ẋẋiiii gr.

Z pivovaru každý, kdož vaří, má dáti iii gr.

Holičští za žennú robotu mají platiti za 1 den po iiȷ̇ gr. při sv. Janě.

[I. fol. 358.] Tito z Ředic platí k Holicím z rolí, kteréž ujímali pod úrok:

Vlk v prutóv.

Chlup v prutóv.

Jan Morávek iii pruty.

Petr Hajman vi prutóv.

Vávra Kufr iii pruty.

Martin iȷ̇ prutu.

Janek Ondrů ȷ̇ lánu.

Šach vii prutů.

Martin z Ředic od panského dvora ii pruty.

(*Runda* kus za Mezkou až do louky Mikulášovy;) týž v Žernovicích louku.

Vaněk Bartlů z Ředic pustinu Mačakovskú, na kteréž se má stavěti, jest jí ẋi prutů.

[I. fol. 358.] Tito z Holic ujímali rolí od panského dvora pod úrok:

Šimek iiii pruty a stodolniště.

Antoš v prutóv.

Petr vȷ̇ prutu.

Petr švec iii pruty.

Mach vi prutóv.

Prokop ẋiiiȷ̇ prutu i s lúkú, kus sadu.

Rychtář iiiȷ̇ prutu.

Jiřík Diblík kus.

(*Antoš* dům.)

(*Barták* ii jitra.)

(*Mikuláš* kus rolí za svú lúkú.)

(Farář kus loučky v Žernovicích.)

(*Beran* loučku u stezky Chvojenský.)

Martin tkadlec kus louky.)

[II.] Suma úroku sv. jirského ẋẋiiiiȷ̇ ſſ ẋẋv gr. vȷ̇ hal. (ẋẋvi ſſ vii gr. ȷ̇ hal.)

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty ii^c ẋẋȷ̇ dne.

Suma ovsa iiiȷ̇^c viȷ̇ korcuov i věrtel.

Suma slepic iii ſſ ȷ̇ slep.

Suma vajec vii ſſ ẋv vaj.

Suma za oves při vánocích ii ſſ ẋviii gr.

[II. fol. 56.] **Ves Chvojno.** XXIII.

Tu platí úrok s. jirský, s. havelský na groše české a dávají oves a slepice.

Nehyba (Jan Manda) iiiȷ̇ prutu.

Bartoš (Tomek) i prut,

Šavelka (Vítek) viii prutů.

Matějek iii pruty.

Vávra (Vaníček) ẋ prutů.

Havelka (Vaněk Šaulavej) viii prutů.

Jiřata (Váňa) ẋ prutů.

Taraba (Tomek Šimečků) viii prutů.

Holý (Váňa, Vondráček) iii pruty. (Připsáno 1542: i jitro i provazec klučeniny.)

Václav (Zikmund Šaulavej) i lán.

Černý (Mach Koudelků) ȷ̇ lánu.

Janek (Jíra Mišol) i lán.

Zikmund (Jan Černů) ẋiii prutů, důl kopaniny pod Chvojnem.

Bláha (Vaněk Plícha) viiii prutů.

Martisa (Kříž) i lán méně prutu.

Šich (Matěj Pecnej) zahradu.

Štěpán (Mach Ješků) viiȷ̇ prutu.

Karásek (Matouš Skoktů) vii prutů.

Šlicha (Pavel Jiřatů) iii pruty.

Zelený (Jan Váňů) vȷ̇ prutu.

Beneš Křehčice (Blažek Skoktů) vȷ̇ prutu.

Z též vsi za sečnú robotu, co lúku sekávali, mají platiti při sv. Janě jednú v rok ẋẋii gr.

Tito z Chvojence slušejí k Holicím a dávají úrok rychtáři do Chvojna.

Řehák (Jan Bobčík) xiiij prutu.
Pavel (*Mach* sedlák) viii prutů.
Řehák (Jan Chocholák) i lán.
Vdova *Vondrouška (Mach Tchořík)* i lán.
Ševira (Kuba Vítků) i lán.
Kubec (Matouš Čápů).
Kožíšek.

Suma úroku sv. jirského v ß xviiij gr. iij ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma úroku sv. jirského z Chvojence iij ß xviii gr. iii hl.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ovsa lviij korcův.

Suma slepic xxxiiii.

Suma za robotu sečnú xxii gr.

[II. fol. 60.] **Ves Vostřetín.***) XXIV.

Tu platí úrok sv. jirský, svatohavelský na groše české a mají robotu žennú, též dávají slepice a vajce a telat ij.

Mařánek (Martin Švasta), Duchek (Beneš Horčička), Matouš Vavrlů (Matěj Kostků), Martínek (Jan Pekárek) poustku, *Jiřík* hajnaj (rychtářů) poustku Kadeřávkovskou, žlábek louky vedle meze Jelenské, *Říha Tikal* (*Jan Pochop*) poustku, *Jan Šálenaj (Jiráček Nešporů), Hanzelc (Vávra Pšilů), Budinka (Beník), Rous (Panostika)* poustku, *Hanuš (Matouš Filipů)* poustku, *Dušek Kubců (Kostečka)* louku na Hradcích, ij jitra klučeniny na Hradcích, *Dušek Šlechtů (Dušek Nešpor)* i jitro louky na Hradcích. *Horčička* (*Urban* uhlíř) poustku, *Kolesko (Jan Pšil)* iij jitra louky na Hradcích, *Prokop Knajclík (Jan Lišků), Kohoutek (Jan Šálenej), Vondroušek (Zeman)* roli od Holic, Klhovskou pustinu, *Adam (Kuba Převěsil), Kuba* hajný roli podle Jirákovy pustiny, ii jitra ii provazců klučeniny na Hradcích, *Kuchynka (Kubíček, Sopoušek)* ij jitra chrastný rolí, viij provazců luk, *Jan Kubátka (Matěj)* roli od Holic, *Blažek, Klíma (Kuba Převěsil), Šula (Jíra Vyšehlíd)* iiii provazce louky na Hradcích, *Vaněk Kubový (Diviš Pačín), Dajčman (Jan Pšil), Šrytar (Štěpán), Jan Smetana (Mikuláš), Mach Kolisků (Prušková), Bartoň (Vích Liška), Mikeš* (*Vávra* hajnej), *Marchal* poustku, *Sopoušek (Vaněk Mazánek), Bartáček (Matěj* kovář) poustku, *Vávra Matějů (Jíra Vlček)* poustku, *Jíra Horčička (Matěj Hubenej), Jan Chyba, Kříž (Václav Braun), Jan Němec (Hloušek),* rychtář.

[Z týž vsi dávají JMti pánu k velcenoci telat ii. Za ty budoucně dávati mají jednú v rok při velcenoci j ß.

Též k velcenoci dávají vajec viii ß.

Za roboty dřevné, kteříž mají koně, platí při vánocích jednú v rok i ß vi gr.

Za roboty ženné dávati mají při sv. Janě za den po iij gr.

Z též vsi dávají slepic při sv. Havle i ß xviii.] *)

[I. fol. 347.] Tito od Holic drží rolí k Vostřetínu.

Jan Kubců, Dušek, Dušek Kubcuov od Rovně; *Kuba* hajný má pustinu podle Jirákovy role, *Jírek Šuvart* má Jirovskou pustinu, *Jan Braninuov* má příjem, co platil panu Špínovi.

[II.] Suma úroku sv. jirského xi ß iii gr. iiiij ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma roboty ženný iiii dni.

Suma vajec viii ß.

Suma za telata za dvě jednú v rok při velicenoci j ß gr.

Suma slepic i ß xviii.

Suma za roboty dřevné jednú v rok při vánocích i ß vi gr.

[II. fol. 64.] **Ves Veliny.** XXV.

Tu platí úrok sv. jirský, svato-

*) Při vsi té je jen někde výměra udána.

*) Hranatou závorkou opatřené připsáno o něco později.

havelský na groše české, též mají robotu žennú a dávají slepice a vajce.

Rychtář mlýn, iiii pruty rolí od poustky Holikovské.

Hulman (Vávra) i lán.

Petr Vichtorinů (Matouš Petrů) xvii prutů.

Vondráček Kacbal (Pavel Doležal) i lán.

Víšek (Petr Ukvasil) vii prutů, Sulkovské.

Bárta (Dušek) x prutů.

Vít (Matěj Macek) viii prutů, pustinu.

Jíra (Lukáš) ½ lánu, iii pruty.

Jan Kašě (Čermák) i lán.

Křivka (Jan) xvi prutů.

Tomáš x prutů, vi prutů Mařatovy pustiny.

Petr Smolař (Malena) Trojího xvi prutů.

Šimon (Jakub) Sulkovskou pustinu.

Z též vsi dávají při sv. Havle slepic xliiii½ i s těmi dvěma příjemnejmi.

Z tejž vsi dávají vajec iiii½ ß x vajec.

Za robotu žennú mají platiti při sv. Janě za i den po ii½ gr.

Za fůry drevné platiti mají o vánocích xi gr. jednú v rok.

Suma úroku sv. jiřského iii½ ß i gr. v ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty xxxiiii.

Suma slepic xliiii½.

Suma vajec iiii½ ß x vajec.

[Za roboty drevné jednú v rok při vánocích platiti mají xi gr.]

[II. f. 66.] **Ves Litětiny.*)** XXVI.

Odtud platí úrok peněžitý na české gr.

Dušek Nešetřil (Jan) xi prutů a čtvrt, iiii pruty.

Jíra Lusk (Vaněk) xii prutů.

Petr viiii prutů.

Pavel Mucek xii prutů, vi prutů poustky Holubovské.

Vacek páně *Špínů (Vávra)* ½ lánu.

Vávra klučeniny v lesích viii provazců, vi provazců klučeniny v lesích.

*) Připsáno: Ta všecka není páně.

Urban (Vašek sedlák), *Tomáš (Pavel* rychtář) louku, ii½ jitra klučeniny.

Prokop (Vondra řezník), *Nožička (Adámek)* ii jitra klučeniny.

Agrman (Jíra Nešetřil) poustku Bartáčkovu.

Janek (Jakub Menšík) iii jitra klučeniny, týž prikločil sobě kus k tomu, kus pod Roudným.

Bartáček, Mikuláš (Mazánek) jitro klučeniny pod Roudným.

Vašek (Martin Bečka), *Kuba Plšek (Jiráčková)* louku.

Mikeš (Jiřík Bažant), Jírek krčmář *(Matěj)* louku i s kouskem majta od Uherských hranic.

Janek, Vávra Tchořek (Tomek Cibulků) vi½ provazce klučeniny v lesích Litětských.

Barvík (Vašek) v lesích vi provazců klučeniny, i jitro klučeniny v Roudným.

Kuba (Vávra) Krčin zahradu, viii½ provazce klučeniny v lesích Litětských.

Urban Malý (Jan Jirečků) luka, role od poustky Jirečkovy.

[I. 143.] Tito přikúpeni od *Majtských:*

Bervík, Jiřík Mařánek, Mařánek, Agrman, Kuba Novák.

Dušek z Vostřetína (jest při Ostřetínu vepsán.)

[I. 143 b.] Toto přikoupeno od pana *Špíny.*

Tomáš má louku. *Prokop*, *Tomášek Brožuov, Vaněk, Jíra* hajný, *Janek, Brož, Dušková, Vašek, Kuba Plšek, Jan Brožuov.*

[I. 144.] Toto v Litětinách přikoupeno od pana *Štěpána.*

Martin rychtář má louku, piesky, kousek majta od Uherských hranic.

Vávra Tchořec.

Urban Velký.

Kuba má zahradu.

Urban Malý.

[II.] Suma každého úroku xii½ ß xvii½ gr. ii ₰.

Suma plecního jednú v rok o sv. Jiří x gr.
Suma slepic xiiii.

[II. f. 69.] **Ves Roveň.** XXVII.

Odtud platí úrok peněžitý na české groše, též platí oves a slepice úroční.

Smetana (Vávra Staněk) xi prutů, iii pruty od Kabouska.

Matyáška (Vondrová vdova) iii pruty.

Breminka (Petr Pehma) iiii pruty.

Krenych (Petr Lojchar) v prutů.

Petr Kekl (Prokop Průšků) viiij prutu, louku od Dašic.

Kryštof (Matěj Palatů) vii prutů, prut louky od Dašic, poustku od pana Špíny.

Šedivý (Mikuláš Motyčka) x prutů.

Švoš (Jan Bartušků) iii pruty.

Jírek Pehm (Matěj Učesanej) viij prutu, louku od pana Dašického.

Havel Kranych (Tlampačka) vii prutů, pustinu Šandovskou.

Petr Hlaváč (Jan Švasta) viiij.

Eremiáš (Martin Šejbal) xj prutu, j prutu od p. Dašického.

Urban Vlk (Matěj Kučera) viiiij prutu, ii pruty od Dašic.

Petr Ješkův (Marek) i lán ix prutů, louku od střelce od Dašic.

Vondra Hrochů (Petr Petlacha) xi prutů.

Michal Puolpán (Blažek) xv prutů, luka od Dašic.

Martin Knaplů syn *(Hanzl)* má viij prutu, j prutu louky od Dašic.

Jírek Prudič (Martin) viiiij prutu.

Hynek (Antoška) x prutů.

Vacek Beránkův (Vávra Malák) viiiij prutu.

Vondřej Kufr (Matěj Kubíčků) xj prutu, louku od Dašic.

Jakub Pešl (Štěpán Racek) viiiij prutu.

Bláha Fajstarů (Urban) ix prutů.

Martin Toch (Bartoš Berouš) i lán, prut louky od Dašic, prut od Štossa.

Martin Šanda vi prutů, louku od Dašic.

Petr Košík (Vaněk Nosek) ix prutů, j prutu louky, roli od Štěpána.

Štěpán Razek (Košík) iiii pruty.

Beneš (Pavel Palata) xij prutu, louku od Dašic.

Petr Šrámek (Vondra Bílek) viii prutů, poustky ii pruty.

Jan Prchal (Vaněk Šklubal) x prutů minus čtvrce, louku od Dašic.

Martin Petr Vávrů (Jíra) viii prutů j ß, iii pruty od pana Špíny.

Vacek Petr Vávrů (Jakub, Čeradská) viij prutu i čtvrt, j prutu louky od Dašic.

Knapl (Pavel Šedivej) iiii pruty, j prutu louky od Dašic.

Pešl (Petr Pech) xj prutu, louku od pana Dašického.

Štíšek (Martin Čermák) i lán.

Štěpán Fuksů (Vondráček Šustů) x prutů.

Jakub Fuks (Jan) xiiii prutů, louku od Dašic.

Pavel zahradník *(Kohout)* iii pruty.

Kohoutek (poustka) viiiij prutu.

Petr Benešů (Jan Janásek) viiij prutu, louku od Dašic, poustku od Smetany.

Beneš (Petr Rafoušek, Jírek Šmer) iiiij prutu (iiii pruty též j provazce).

Franěk (Petr Rafoušek) prut rolí.

Petr Rafoušek (Jírek Šmer) vii prutů.

Fierekl (Petr) viiiij prutu, iii pruty rolí od Rafouska.

Jakub Vohnout (Mikuláš Strouhal) viii prutů, iiii pruty rolí od rychty.

Cibulka (Jiráček Cibulků) ix prutů.

Hanuš (Dušek Dušma) viiij prutu.

Sedláček (Mikuláš Čapek) xj prutu.

Pavel zahradník *(Halanka)* v prutů.

Štěpán (Petr Sobel) xvj prutu.

Mikuláš Boček (Petr) xiij prutu.

Mucek (Martin Mucků) xij prutu, i čtvrt, louku od Dašic.

Ušek (Matěj Štuček) xiiii prutů.

Krajza (Vít Hataš) xiiij prutu.

Jiřík rychtář *(Mach)* xx prutů, i od pana Špíny, zahradu od Jakuba Vohnouta.

Kovář iii pruty, vajheň, iij prutu od rychty.

Blažek (*Jiří* krajčí, *Pěknej* krejčí) i prut, i jitro i provazec louky v lesích Litětských.

Machal Carda (Vávra Pešl) iij prutu.

Jakub kostelník *(Jan Brynda)*, *Jan Kabouš*.

Šus Hanuš (Zikeš) viij prutu.

Hyxa (Petr Hrachů, Prášek) j lánu, louku od Dašic.

Jan Prudič (Dušek Opršalů).

Vaněk Vlk (Martin) xj prutu i čtvrt, pustinu.

Jakub Mucků (Havel Kubrnát) xvi prutů.

Jíra Pavlásek (Kuba Ryšánek) ix prutů.

Marek Malák (Matěj Loutka) pustiny, obého x prutův; poustku Jiříkovu.

Václav (Hanousková).

Petr Lhotský (Martin) xj prutu i čtvrt.

Mikuláš Šajflar x prutů.

Dlouhý (Vondra Hroch).

Jiřík (Marek Malák).

Vacek kravák *(Matěj Roček)* xi prutů.

Staraj (Adam Fierekl) x prutů.

Víšek (Mach Víšků) iij prutu rolí.

Vávra Klouček (Martin).

Prchal rychtář krám řeznický.

Z též vsi, kteří prve do Kunětic platívali:

Vávra Klouček (Martin) poustku.

Víšek (Mach), *Antoš (Jan Král)*, *Hyxa (Petr Hrochů, Nepraš)*, *Jan Bachura (Mikeš Hranička)*, *Janek Prudič (Dušek Opršalů*, poustka), *Cibulka (Jiráček Cibulků*, poustka).

Obec kostelní luka od Dašic každé iiiij gr.

V tej vsi jest rychta, na tý jest *Pulatý*, z tej plat platí a ze všeho, což k ní jest, a pivo šenkuje, z toho lidem rozkazuje.

[I. fol. 141 b.] Úrok s luk od Dašic [platí:] Obec, *Šanda, Jakub, Kohoutek, Vondřej, Matěj Mucek, Puolpán, Jakub Hrochuov, Jiřík Fux, Václav Pešil, Petr Huml, Beneš, Hyxa.* (*Šanda* má iii pruty pustin.)

Prchal má iii pruty Jindrákovské pustiny. Z té rolí oddáno lidem za škody, co se jim zatopilo Rovenským rybníkem.

[I. fol. 142.] Tito platí s příjmóv, kteříž k tej vsi nepřísluší.

Machek z Platěnic, *Remeš, Hoch, Matys* z Komárova.

V tej vsi jest rychta, na tej jest *Pulatý*. Z tej plat platí ze všeho, což k ní jest, pivo šenkuje, s toho lidem rozkazuje.

[I. fol. 142 b.] Též s luk Dašických. *Knapl* i prut. *Petr* j prutu. *Krystyn* i prut. *Bartošek* j prutu. *Šedivý* j prutu. *Petr Kývl* j prutu. (*Pešl* j prutu.) (*Martin* j prutu, druhý j prutu.)

[II.] Suma úroku sv. jirského xlviii ß xiii gr. v h.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma zvláště co do Kunitic platívali každého iii ß iiiij gr. Cxlvii korců i věrtel.

Suma ovsa ij^c minus iii věrtele. [Cxlvii korců i věrtel.]

Suma slepic xxiii.

[II. fol. 77.] **Ves Komárov.** XXVIII.

V tej vsi jiného není než toliko úrok peněžitý na český peníze.

Burian (Martin Burianů) i lán minus prutu.

Pavel Matys (Petr Bouzek) j lánu, iij prutu.

Martin Racek (Vaněk Vencák) j lánu a iij prutu.

Havel Lauman (Vašek Šupíků) i lán j prutu.

Vaněk hrnčíř *(Janásek)* lán iii pruty.

Jíra Řepík (Martin Macasů) j lánu ii pruty.

Václav (Šarovec) j lánu iiii pruty.

Král iii čtvrti minus j prutu.

Havel Menšík (Bílek) j lánu j prutu, luka od Dašic.

Jan Halama (Jíra) j lánu ii pruty, iii čtvrti bez j prutu, městiště.

Jíra Matysův (Martin Krška) prut.

Šupík (Matěj Koudelka) iii čtvrti j prutu.

Janek Haškuov (Jan rychtář) i lán i prut.

Štuček (Vašek Houževnej) iii čtvrti i prut, ii pruty od Dašic.

Jíra Koliska (Jan Fizák) iii čtvrti minus prutu.

Pavel Kostečka (Vašek Pleskot) i lán i prut, měštiště, zahradu, luka od Dašic.

Rychtář iiij prutu, ii pruty od Dašic.

Libánskaj z Pardubic iii pruty.

Štěpán Štěch (Jan Šupík) xix prutů.

Obec z kostelního platí o sv. Jiří viiii gr., o sv. Havle též.

[Kněžští:

Juon krajčí *(Blažek Šárovců)* zahradu, prut od Dašic.

Dušek zahradu, kněžskou roli.

Rychtář kněžskou roli.]

Suma úroku sv. jirského xviij ſſ viiij gr. ij h. (xvii ſſ xxv gr. iij h.)

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 80] **Městečko Dašice.** XXIX.

Odtud platí úrok svatojirský sv. havelský na české groše a mají robotu sečnou a žennú a dávají slepice.

Blažček (Janček, Pavel Vrabec) iiii pruty.

Jiřík Holen (Sabinskej) vii prutů.

Hašek (Mikeš Víchů) ij prutu, ii pruty panské rolí.

Vlachý pivovarničkovu.

Tomková (Havlín) iiii pruty, i prut panské rolí.

Bartošek (Petr Bečička) iiii pruty.

Zikmund (Pavel Hušek, Vaněk Snětivej) iii pruty, od Vaška ij prutu, j prutu panské rolí.

Jan Šesták (Lížek) iiiij prutu.

Václav j prutu, poustku Tůmovskou.

Pavel (Jan Pavlů) xi prutů, j prutu od Chlubného.

Vaněk bednář *(Jakubec)* iii pruty.

Hanoušek (Černej švec*)* iij prutu.

Jan bednář domek.

Martin krajčí ii pruty, prut od Zítka, prut od Martina ševce. [To jest proto vymazáno, že jest JMt ten grunt k obci skoupiti povoliti ráčil.]

Vaněk pekař domek.

Zavřiústa (*Jan* sladovníků) iij prutu.

Václav Převěsil (Matěj Nepas) ii pruty a kus panské rolí.

Vašek (Brož Polák) iii pruty minus čtvrti, pastviště od lazebníka.

Písař ii pruty, kopec u tvrziště, ii pruty panské rolí, od šafáře zahradu, iii provazce i čtvrt kopce.

Jan krajčí *(Vaněk Ješurů)* ii pruty, ij provazce kopce.

Jan Střelec (Jíra Silnej) i prut, louku od Vícha, rolí od Huráně.

Jiřík (Pavel Štěbytka) iii pruty, pastviště pod Husojedským rybníkem.

Dušek Hlaváč (Fanta, Mrkvice) iij prutu, ii provazce a i čtvrt kopce.

Dušek Kyselo (Pavel Štěbytka, Petr kožišník) iij prutu, pastviště od Zítka, grunt Vaňka bednáře, v prutů.

Vávra kolář.

Vaněk Kyselů (Vávra Špalek) v prutů.

Štěch (Jan Matoušů, Zeman) vi prutů, j prutu louky.

Vích iii pruty, loučku, ii pastviště na Podhájí, j prutu louky, prut rolí Šemberovský.

Bukač s *Vaňkem* j prutu.

Vaverka tkadlec ij prutu, loučku.

Vaněk Kutků z Kostěnic louku.

Hubka (Jan Blatnickej, Tomáš) viii prutů.

Kuba (Marek) i prut.

Šichař (Jíra Rosypal, Zavřiústa) i prut, prut rolí od Zítka.

Zítek (Jan Foukal, Zdarsa), louku.

Jan Bukač (Blažek Šichařů, Vaněk Licků) i prut, zahradu, od Vaška louku, od Holýho prut, pastviště Štěpánovské, ij prutu ij jitra a ij provazce, prut rolí od Zítka.

Horník (Jan) viii prutů, i prut ij jitra rolí Šemberovský, ij prutu, ij jitra ij provazce i s trním Žákovství.

Jan Sedláček (Vašek švec) ii pruty.

Bárta (Mareš) vj prutu, Trávníkovskou, měštiště od Petra Vávry, j prutu podle Ješka.

Jíra kolář *(Martin Čejka)* iiii pruty, Sušovské.

Petr Vávra (vobec) ij prutu.

Matouš Holý (Herinků) viiij prutů, prut rolí Šemberovské.

Pětibabka i prut, xvii záhonův od Duška, zahradu.

Petr švec *(Maděr Jíra)* i prut.

Mitaš (Čapek, Borůvka, Jiřík Strajčěk) i prut Žákovství v prostředních honech.

Mikuláš kožišník prut rolí panské, j prutu od Říhy, ij provazce kopce.

Blažek (Jan Bílek) od Zítka rolí, kus palouku pod rybníkem.

Kovář iii pruty.

Šafařík (Říha Borovec) vi prutů.

Matěj pivovarník *(Jan Dromedář, Jan Kyselo).*

Chlubný (Jan Puta) od Zítka rolí.

Havlíček (bednář), *Mach Vlasák (Jiřík Doubrava).*

Mlynář pastviště za dvořištěm.

Dlach z Kostenic j prutu louky.

Labezník lázeň. (1542 Georgi. iiiij jitra i provazec i čtvrti rolí na pastvišti).

Mlynář.

Obec dvořiště, louku a hony. [Z těch rolí udělali Dašičtí obec, a z té obce tento plat JMt pán ráčil jest jim Dašickejm odpustiti na budoucí časy).

O roboty drevné s Dašickými, kteří koně mají, jest uhozeno, aby dávali za xxi fur při vánocích xxvi gr.

Z téhož městečka za hrabné roboty každý z prutu má platiti j gr. při sv. Janě, učiní i ß[1] xxviiii gr.

Za žennú a sečnú robotu mají platiti za 1 den po iij gr. při sv. Janě.

Z téhož městečka každý řezník, kterýž krám drží, má dáti k velicenoci jednú v rok l gr.

Odtudž z pivovaru každý, kdož vaří, má dáti iii gr.

Od vody vedení 1 gr. od varu.

[I. fol. 331.] Z téhož městečka úrok svatojirský a svatohavelský s rolí, kteréž ujímali od panského dvora.

Písař ii pruty. Odjat mu i prut a oddáváno z toho lidem za škody. Týž má kus, co zbylo na Vankově prutu.

Jan krajčí ii pruty, pastviště pod rybníkem.

„*Vaněk Váchóv* ii pruty." (Odjato mu a z toho oddáváno lidem za škody.) *Kušík* i prut. *Vaněk Převěsil* ii pruty a kus. *Drašťata* i prut. *Vašek* iij prutu na Poříčí. *Zítek* iiij prutu. *Martin* švec i prut. „Šafář zahradu" (*Hašek* ii pruty). *Dušek* xvii záhonóv. *Lukáš* j prutu a kus. *Petr Vávrů* měštiště. *Jan Brožuov* ii pruty. *Trojan* ii pruty. Šafář příjem od panského dvora. *Jan Šichovec* pastviště na Podhájí. *Michal Pilař* pastviště na Podhájí. *Zdarsa* pastviště. *Štěpán* i prut a pastviště. *Ješek* ii jitra luk od řeky. *Dušek Benyško* j prutu luk podle Ješka. *Řehák Štyc* j prutu luk podle strouhy rybníka Hájského. *Jan Brožuov* podle Řehákového. *Řieha* j prutu podle Duškova. *Martin Kyselů* j prutu. *(Vaněk Starý* ii pruty rolí Šemberovské.) *(Rajnuš* loučku a kus podle Lanského.)

[II.] Suma ženné ij[c]xxxij dne.

Suma hrabnýho každého dne žní po j gr. činí ij ß[1].

Suma secí liiii dni.

Suma slepic lviii.

Suma při vánocích za drva xxvi gr.

[II. fol. 87.] Ves Hečany. XXX.

Tu platí úrok sv. jirský a sv. havelský na groše české a mají robotu žennú.

Václav (Vít Moravec) j prutu u Hečan, i prut žákovství na předních honech.

Marek (Martin krejčí) kus od panského dvora vedle své rolí, méň než prut.

Falckrabě (Matouš Šavlů) i lán, iiii jitra luk té ohrady za Vankovú lúkú, prut od Trojana.

Suma úroku sv. jirského ij ß xxvij gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty v dní.

[I. fol. 60.] **Ves Trojovice.***)

Tu platí peněžitý plat na české groše.

Strachotka má i čtvrt ii pruty.
Brychta má i lán ii pruty.
Lanc j prutu.
Babčie j lánu ii pruty.
Hora iii čtvrti j prutu.
Jiřík Hruška iii čtvrti.
Summa úroku sv. jirského vi ß xxviiij gr. ii ₰.
Summa úroku sv. havelského tolikéž.

[I. fol. 144b.] **Ves Čeradice.**

Ta všecka není pánie.

Odtud platí úrok penězitý na český groš.

Zmrhal má ix prutóv.
Racek má xj prutu.
Hrdouf má xi prutóv.
Krátký má xiiii prutóv.
Voděratský má xi prutóv.
Tito přikoupeni od pana Markvarta:
Matěj Strajček má pústku, poustku a louku.
Krčmář.
Jindřich z Ruprechtova.
Hedouf.
Jiřík Merda.

[II. fol. 88.] **Ves Plátěnice. XXXI.**

Odtud platí urok svatojirský, sv. havelský na groše české.

Matouš (Mikeš Vlachej) xii prutů, pastviště.
Kozel zahradník *(Mikeš Hlahůlek)* kus rolí, loučku.
Vašek zahradník *(Mikek Hlahůlek)* kus rolí a loučku.

*) Zápis jest mřežován.

Vodička (Martin Vertelíček) viii prutů.
Radouš krčmář *(Pacák)* v prutů.
Dušek Nechvíle (Petr Nechvílů) xiiii prutů, kus loučky mezi rybníky.
Martin Černý (Jan Remiáš) viii prutů, kus loučky mezi rybníky.
Rychtář *Remiáš (Vondráček* rychtář) xiiii prutů, xviii záhonů od mlýna.
Petr Hušek v prutů.
Pícha (Jíra Troják) v prutů.
Purkrábek (Jan Starej) ii pruty.
Vávra tkadlec *(Vávra Kubínů)* ii pruty.
Jan (Mach sedlák) vii prutů.
Dušek Kréma (Václav krejčí) ii pruty.
Martinek Vondráčkový (Jan Košík) ii pruty.
Jíra Vacarda (Tomáš Rada) vii prutů.
Pavel Miranů (Jan Tkadlíků) viiii prutů.
Obec iii pruty.
Týž obec luka.
Suma úroku sv. jirského viiij ß viiii gr. v ₰.
Suma sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 90.] **Ves Prachovice. XXXII.**

Z tej vsi platí penězitý na české groše. Též mají robotu žennú a dávají slepice.

Jan Blatnický (Jakub Zeman) xiiii prutů.
Huml (Jíra) xiii prutů.
Václav Landa (krčmář) iij prutu, pastviště za mostem.
Dušek (Petr Vávrů) vii prutů.
Jíra zahradník *(Jan Carda)* ii pruty.
Petr Vávrů (Jan Humlů) xi prutů.
Martin Krajza (Jíra Tráva) ii pruty).
Vacarda (Jan Černej) viiii prutů.
Jíra Babek (Jan Černej, Mikeš, Jan Řídkošil) xii prutů, i od Tobišky, ii pruty od Laumana, xii provazců.
Timlárek (Matěj Šarhan) viii prutů.
Tichánek (Jan Řídkošil) zahradu, Červíkovskou zahradu.
Tobeško ii pruty. [Tu poustku drží Mikeš

k svýmu gruntu dědičně pod tejž plat, než za ty iiii dni roboty ženné vždycky budoucně platiti má jednú v rok při sv. Havle po iij gr. *Štěch (Jan Humlů).*

Tito z Prachovic ujímali roli od panského dvora:

Jan Blatnický (Jakub Zeman) iij prutu, i prut, j prutu luk od Dašic.

Racek (Petr Vávrů) i prut vi provazců.

Obec odtudž z prutu rolí od Dašic od panského dvora platiti mají úroku vi gr.

Tito lidé cizí platí z kruntóv Prachovských:

Dorota z Hečan *(Vít Moravec)* louku.

Rychtář z Komárova *(Vít Šarovec)* iij prutu.

Jiřík z Komárova *(Havel Menšík)* rolí.

Franěk z Rovně louku.

Machkův Václav z Plátěnic rolí.

Jest tu řeka, ta se někdy dráž, někdy laciněji najme.

Tito platili pánu Dašickému:

Kuba (Michal), Huml (Jíra).

Suma úroku sv. jirského vii ß iiij gr. 1 ₰.

Suma svatohavelského tolikéž.

[II. f. 93.] **Ves Turov.** XXXIV.*)

Odtudž platí úrok sv. jirský, svatohavelský na český groš a dávají slepice.

Čermák (Martin Racek) Kuželovské, na Bělošicku i prut, iiii provazce rolí.

Janek Šilhavý (Matěj Půlpán) Kuželovské sedliště.**)

Mikuška (Jan) Kuželovské.

Michal (Reif).

Kuba rychtář *(Pavel Kabous)* pusté.

Pavel Kubíků syn *(Petr Hýsků), Vavřinec* z Tradovského *(Vašek Vavřinů)* prut, *Strnad* krčmář *(Jan Hlahůlek), Janek Hrbek* z Stankovského *(Macháček Dvorský), Jíra Mikušků* syn *(Hrdaj), Bumbal (Hyksa* rychtář*), Štroch (Viktorín Kačer), Hixa* prut a kus od dvora, *Hlahuolek (Jan Hýsek), Staněk (Jan Matějek), Kuba Staňků (Hýsek)* přijal pod plat k tomu, k té zahradě kus rolí.

Kubele (Beran) chudé [role].

Jíra švec *(Jíra* havíř), *Mlýnek (Šmídek* krejčí) prut od dvora, *Hesek* krčmář *(Matěj Mlajnek)* krčmu, *Matýsková, Reček* prut, *Martin (Havel Dvorskej)* na dvoře ii lány.

Turovští mají obec.

Suma úroku sv. jirského x ß iiij gr. ii h.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma slepic xxviii.

[II. f. 96.] **Ves Moravany.** XXXV.

Tu platí úrok sv. jirský, sv. havelský na české groše, dávají slepice a vajce.

Jan rychtář *(Vaňásek)* xiii prutů, zahradu, ij prutu i jitro i provazec rolí.

Víšek ij prutu.

Pavel Novák (Vaněk) i lán.

Kuba Pechura vii prutů, rybníček Hlubečice.

Štěpán (Mikuláš, Vaněk Polák) vii prutů, měštiště Rajcovské, i prut rolí u Moravan.

Kovář ii pruty.

Nožička (Vít Koutský) iiiij prutu, j prutu luk.

Hanuška (Hanúšek) vii prutů, i prut j jitra rolí Šalomúnovské.

Jakub Pílo (Jíra Holub) viij prutů, měštiště Rudkovské.

Matěj Nedvěd (Jíra Tchořek) viii prutů. [Galli 1545. ꝯc. Týž z vii prutuov na Vřesích proti Kostěnicím každého úroku xxviii gr.]

Antoš (Kuba Nešpor) xi prutů, i prut rolí Neřádovský.

Vlk Jan (Němec, Mach Koutského) iiii pruty.

Kubka (Vaněk, Bárta) vii prutů, poustku Matějovskou.

*) Ves vyznamenaná č. XXXIII není v urbáři.

**) Výměra dále neudána.

Anna Havlíčková (Šimek Zakopečin) i prut.

Martinek (Urban Vokounů) vi prutů.

Morávek (Vondra Holubů) viij prutů, j prutu louky od Dašic.

Farář *(Vaněk Hejtmánek, Martin Kuchta)* vi prutů.

Šimon zahradník *(Jonášů Jírou)* má Neřádovské.

Jíra Lacina (Mareš Kulhánek) x prutů.

Jíra Pipičků (Michal, Martin Kuchta) ij prutu.

Kuba Pechurů viij prutu minus iii jitra, měštiště, loučku, i prut a kus.

Vladyka (Kuba Ryzek, Václav Víšků) vii prutů, j prutu luk, iiii jitra, i provazec rolí u Moravan.

Rýsek (Vondra Vaníčků) iii pruty.

Vaněk farářů *(Jan Pipiců)* iiii pruty.

Gregora vi prutů, Michalovského iij prutu, j prutu luk, j prutu k svý poustce.

Eliáš (Vaněk Holubů) z Michalovského, j prutu k poustce své.

Valenta (Řehák Koutský) iiiij prutu, j prutu, rolí Matějovskou.

Janek Pechurů (Jan Chránek) ii pruty.

Martin Pešatů (Vondra Čejka) xi prutů Neřádovské.

Martin kovářů *(Jíra Jandů)* vi prutů, j prutu louky.

Mach Miranů (Petříček) x prutů, u Bělošovic ij prutu j jitra rolí.

Václav Hanousků (Jíra Melounů, Kuba Bártů) vii prutů, u Moravan iiii jitra rolí.

Z tejž vsi platí pospolně k velicenoci vajec ii ſſ a tele i, za to platí při sv. Jiří xiiii gr.

Odtudž platí pospolně slepic ii ſſ xv při sv. Havle jednú v rok.

Suma úroku sv. jirského xviiii ſſ.

Suma svatohavelského xviiii ſſ.

Suma slepic ii ſſ xv.

Suma vajec ii ſſ.

Suma tele i. O to s nimi uhozeno, že mají za ně dávati jednú v rok při sv. Jiří xiiii gr.

[II. fol. 101.] **Ves Kostěnice. XXXVI.**

Odtud platí úrok svatojirský, svatohavelský na groše české. Též mají robotu žennú.

Tůma (Blažek) xv prutů. [Od toho drží *Jan Adámků* do Hostovic ij gr.]

Kuba krčmář ij lánu, prut louky.

Janda (Jíra Bloum) xiii prutů.

Šilhan (Vaněk Vsteklej) ii pruty a čtvrt, palouk za struhou.

Jan Němců *(Vaněk Nejedlej)* iiii pruty, lesu čtvrt.

Jíra Viktorin (Jakub Nešpor, Krychta) viij prutu, měštiště Jirkovo, prut luk od Dašic.

Jirák ii pruty.

Jan Trla rychtář xi prutů, pustinu Michálkovskou, pustinu Šemberovskou.

Martin Němec xiii prutů, pustinu Michalovskou, role od Belečka.

Šich iiii pruty.

Kučera Mlýnek (Kuba Jozyf) x prutů, pustinu, rolí od Belečka, kus lesu pod Bílečkem.

Martin Čajka (Štěpán) viij prutu, v prutů Borkovské rolí, od střelce z Dašic kus louky, xiii provazců rolí, v jiter rolí na pustinách.

Martin Dlach viii prutů.

Machek Dlachů (Martin) i lán.

Martin Hulej (Jan Dlachů) i prut, pustinu.

Vaněk Kubka (Jan Zeman) i lán.

Vaněk Vlček (Jíra šafář) viii prutů, pustinu, i prut od Belečka, ij prutu rolí pustý.

Šimek (Vondra Lembera) x prutů.

Vondráček Králů (Macháček) iij prutu.

Remiáš (Jan Rohlík) viiij prutu, les od Kostěnic.

Šlišek (Mandík) viiii prutů, pustinu, ii pruty Šemberovské pustiny, j prutu luk od Dašic.

[I. fol. 336.] Tito platí s přijmuov s luk Dašických:

Valentin Rutek j prutu.

Jíra j prutu.

Mikeš j prutu.

Šilhan palouk za struhú.
Kuba Červenka z Vakačovic ij prutu vrchóv.
Pavel Šrámek ij prutu vrchóv. (Tu pustil.)
Mlýnek Matěj pastviště u močidl.
Jíra Černý prut vrchů u Kostěnic.
Beneš týž vrchy.
Ti oba pustili a držeti nechtí, a již se to najímá.
Summa úroku sv. jirského xij ſſ xxiij gr.
Summa sv. havelského tolikéž.
Summa ženné roboty lvij dne.

[II. fol. 103.] **Ves Bližňovice.***) XXXVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, slepice a robotu.

Kuba (Adam) v čtvrtí.
Jíra zahradník ij prutu.
Václav Kodásek (Matěj) iii čtvrti, ii pruty.
Vašek (Bartoň Malek) Šustovského ii pruty.
Jiřík rychtář *(Jetmar)* i lán ii pruty, Šustovského ii pruty, zahradu od Pavla i příloh ii pruty minus jitra, řeku, i prut, ij provazce rolí.
Matěj Sedlák (Jan Březina, Vaněk) v čtvrtí minus ij prutu, ii pruty od Šustovského.
Jan Martinův (Petr Mudronků) iii čtvrti minus j prutu, ii pruty od Vondrovského.
Vaněk (rychtář) i lán minus j prutu, půl prutu louky.
Toch (Martin Vojtěchů, Zech) iii čtvrti minus ij prutu, iii pruty Šustovského.
Viktorín (*Martin* mlynář) mlýn, kus rolí.
Jíra Žíla (Jan Psotnovskej) mlýn, j prutu louky od Bližňovic a kus rolí Ježkovské z Čankovic.
Suma úroku sv. jirského xvij ſſ.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty ii dni.
Suma slepic ii.

[II. fol. 105.] **Ves Čankovice.***) XXXVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též jest robota ženná a slepice.

*) Celá ves mřežována.

Vondra dráb iii čtvrti.
Štěpán páně *Kostků (Vach* páně *Hrochů)* i lán.
Matěj zahradu, ii pruty od Ješkova.
Janek (Jíra Kodásek) ij prutu.
Jan Kuklík (Eliáš) i prut, řeku.
Bartoň (Jíra) i čtvrt.
Jan Pechura j lánu, od Vondrákovského i prut.
Jan Kalaba (Sedlačka) zahradu, ii pruty.
Duchek Horčice (Jan Mazánek) xix prutů.
Vondra Pešata (Fink Petr) zahradu a prut.
Víšek (Matěj Beránek) i lán iii pruty.
Suma úroku sv. jirského vii ſſ vi gr. iiiij h.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma roboty ženné xviij dne.
Suma slepic liiii.

[II. fol. 107.] **Ves Skalice.***) XXXIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Jan Skalický (Martin) v čtvrtí i prut, zahradu.
Beneš Vnuk i lán ii pruty.
Matěj Svajčman (*Martin* tkadlec) i prut.
Bartoš (Jan Motyčka) j lánu, na Bělošicku i prut rolí Šaldovský.
Mlynář (*Mikuláš Sedlák)* mlýn, ij prutu.
Suma úroku sv. jirského vi ſſ ii čtvrti.
Suma svatohavelského tolikéž.

[II. fol. 108.] **Ves Blansko.***) XL.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Vávra (Tomáš) iii čtvrti ii pruty, iii pruty, j prutu.
Mudroňka j lánu ii pruty.
Jan Rataj (*Pavel* Němec) j lánu ij prutu, přikoupený i prut.
Pavlíček (Šimek) zahradu.
Pešata (Hanousková) zahradu.
Bartoš (Vaněk Beran) zahradu.
Suma úroku sv. jirského iiii ſſ xx gr. iii d.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 109.] **Ves Hostovice.** XLI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše a slepice.

Aksamit (Vaněk Matoušů) vi prutů, měštiště, ii jitra, ij provazce, rolí od dvora p. Hy[n]kova.

Rohlík iii čtvrti, příjem u řeky.

Jakub Tomášuov (Jaroš) i lán iij prutu.

Vojtek (Jan Zdarsa) zahradu, role a luka.

Smrček (Mikuláš Ješínů) j lánu j prutu, v jiter od Žižína.

Duchek (Martin Racek) ij lánu i čtvrt, iiij jitra i provazec kopaniny.

Vařouch (Vondra) zahradu, ij jitra i provazec rolí.

Matouš (*Kuba* tkadlec) i čtvrt j prutu, pastviště mezi Radišem, dvůr, louku.

Synek krčmář *(Jan)* krčmu, měštiště, ij prutu rolí.

Mach (Jan Leksa) iii čtvrti prutu.

Jan Adámků (Jiřík Kučera) ij lánu. [Týž Jan Adámků z Hostovic přijal pod plat dva rybníčky pod svým dvorem, s toho má platiti při každém úroku xv gr. alb. A nemá toho hájiti, kdyžby struhy přidělávali, co by jemu brali v těch rybnících k tej potřebě aneb v dědině jeho vokraji; a s těch rybníčků Jan Adámků pánu JMti ničímž nebude povinen dostávati, než toliko plat svrchu psaný, a všeho jiného má prázden býti. A to jemu má budúcně držáno býti i jeho potomkóm.]

Machek (Řehák Šišan) j lánu.

Hodík (Petr Vlk, Vaněk Víšků) j lánu, i prut a j jitra rolí od dvoru p. Hynkova.

Holý zahradník *(Mikuláš Luňák)* i prut a i provazec rolí u drah, ii jitra i provazec louky.

Prokop zahradník *(Bartoň* Němců, *Jiřík Ježek).*

Machek Synkův (Jiřík Zdarsa) ij lánu rolí, luk a pastviště.

Kuba Duchků ij lánu i prut luk rolí i s rybníčkem, ix jiter rolí Hynkovský mezi Radišem.

Mach Němec (*Štěpán* truhlář) zahradu, prut rolí.

[*Mach Ryšavý* s tý rolí, za kterúž se stala směna mezi pánem JMtí a Likavským o plat domovní, rolní i luoční, platiti mají každého úroku i ß.]

Suma úroku sv. jirského xiiij ß viij gr. v ₰.

Suma sv. havelského úroku xiiij ß xx gr. ij ₰.

Suma slepic ii.

Suma roboty žnenné iiii dni.

Suma konopí vytrhati ii záhony po i gr. za záhon.

Suma řepy rytí ii záhony po i gr. za záhon.

Suma prosa plíti ii záhony po i gr. za záhon.

[II. fol. 111.] **Ves Lhota Úrecká.** XLII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Žák (Průcha), Jaroš od Laviček ij lánu ii pruty, klínek.

Staněk v čtvrtí i prut.

Václav i lán

Martin Čapek (Matouš) xj prutu, ii pruty od Stanka, ii pruty.

Blažek (Holej) v čtvrtí, ii pruty.

Šimek (Románek) i lán ij prutu, Ztařečkovské, ii jitra ij provazce.

Jan Vořiešek v čtvrtí ii pruty, šenk.

Víšek i lán i prut, přikoupeného iii čtvrti, měštiště.

Tobiáš (Jan Figola) j lánu j prutu.

Kuba (Pavel) i lán, rolí Vaválkovskou.

Dušek (Jíra Král) j lánu iiii pruty, měštiště Kovářovské.

[I. fol. 63 b.] V též vsi složen jest plat s krčmy, kdež se při každém úroku po xv gr. platilo; i na to miesto vložen jest plat na všecku obec pobečného s každého sudu iii ₰. A to jsú dobrovolně dědičně na se přijali, a že oni již mezi sebú šenk mohú dáti, komuž chtie.

[II.] Suma úroku sv. jirského xi ß xvi gr. ii ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 113.] **Ves Mnětice.***)

Jan Lysý, Jíra Machků, Krška, Beran, Jíra Skalický, krčmář, *Chloupek,* sládek, *Landa,* obec.

Suma ouroku sv. jirského iij ß xxij gr.
Suma úroku sv. havelského iii ß xxii gr.
Suma slepic xxii.

[II. 113 b.] **Ves Tuněchody.***)

Jiřík Topolský, Kuba, Matouš, Žejdl, Prokop, Vlček, Jan Malej, Píša, Petr, Šimek, Chaloupka, Srb, Smolenaj, Jíra tkadlec, *Vašek Husák, Petr Nečák, Filip, Vávra, Jíra Valentů, Peska* krčmář, *Růsek,* mlynář, *Vávra Nečák, Pavelka, Adam, Tmánek,* mlynář Štětínskaj, mlynář Rybnickaj.

Suma úroku sv. jirského xvii ß xij gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma slepic ij ß xxviii.
Při té vsi jest podací kostelní.

[II. fol. 115.] **Ves Ostřešany.** XLIII.

Tu platí peněžitý plat na české groše. V též vsi dávají slepice dvě.

Brož (Brlička) iii čtvrti, j prutu, louku od Nemošic.

Bartoš Cibulář (Jan Vlček) zahradu; kus rolí.

Pavel (Jan Malánků) j lánu i prut, městiště, prut pustiny.

Cibulář *(Mikuláš Kohoutek)* j lánu.

Matěj havíř *(Bacháček)* i prut.

Macák (Vašek Macáků) i lán j prutu, louku od Nemošic, ij prutu Havelkovský pustiny.

Horák i lán minus j prutu, kus palouku.

Jíra Morávek (Jan Kodásek) iii čtvrti ij prutu, ii pruty z Nemošic, iij prutu, jitro jedno, ij prutu Havelkovské pustiny.

Kříž Šichovec (Martin Sajkora) iii čtvrti, patery hony, zahradu Smakovskou, Vávrův Němcův prut.

Janek Pivčí (Morávek) i čtvrt.

Kuba (Jan Holas) i lán a prut rolí.

*) Výměra není udána; přípisy pozdější než ostatní.

Barták (Tomek) xi prutů, prut i a čtvrt Zedníkovského a rolí Zajíčkovskou.

Bláha Macáků i prut.

Michal (Vlastník) ij prutu, prut Zedníkovského.

Zikmund Heranů (Velas) i prut, prut Zedníkovského.

Radouš (Bohuška) i lán.

Havelka krčmář *(Vondra Vaníčků)* krčmu, iii pruty Zedníkovského.

Jan Klich (Linhart) louku, prut, čtvrt prutu Zedníkovského.

Holaj Pešíků (Šimečková) prut od poustky Zedníkovské.

Vávra Tučenka (Vaněk Semhura) x prutův.

Vondra Zalabáků (Vít Kohoutek, Jíra Malánků) iij prutu iii provazce.

Mach Macáků (Malánek) j lánu i prut, prut Makovský.

Martin Sajkora (Šimek Valenta) i lán minus prutu.

Jančěk Heranů (Matěj Janečků) i lán minus prutu.

Heran iii lány.

Roprecht (Fusa) iij čtvrti.

Skokan ii pruty.

„Z tej vsi obec telecího x gr. iii ₰ o sv. Jiří jednú v rok dávají.“

Z tej vsi kdyby soused který kterýmu sousedu zajal v škodu, má dáti zájemného ii slepice na hrad pánu JMti od každého zájmu a o škodu se umluviti.

Suma úroku sv. jirského xxix ß xxj gr. ij hal.
Suma úroku sv. havelského xxix ß xxviij gr. ij hal.
Suma ženného při sv. Havle jednú v rok j ß xxi gr.
Suma telecího při sv. Jiří jednú v rok x gr. iii ₰.
Suma slepic při sv. Havle ii.

[II. fol. 118.] **Ves Blato.** XLIIII.

Tu platí plat peněžitý na české groše.

Velek iiii pruty, zástavného ʝ lánu iiii pruty.
Suma úroku sv. jirského iʝ ß xv gr.
Suma sv. havelského úroku tolikéž.

[II. fol. 119.] **Ves Nemošice.** XLV.

Tu platí úrok peněžitý na české gr. V též vsi jest robota ženná, orná, řepu rýti, konopě trhati, beránce a slepice.

Mach Zářičků (Petr) i čtvrt.

Sajkora (Jíra Mandys) v jiter pod Pardubičkami minus iʝ provazce, ʝ sadu.

Vlk (Vondra Mandys) čtvrt iʝ prutu, kus štěpnice.

Pavel tkadlec *(Vondráček Stanků)* ii pruty, ʝ jitra, ʝ prutu přikoupeného.

Vaněk provazník *(Burian Železko)* ii pruty, kus sadu a prut rolí.

Machek (Petr Machků) i lán iʝ prutu, prut, který Řepíček držel od Tlučhoře.

Prokop (Jan Čapek) ʝ lánu iiiʝ prutu, přikoupeno v prutů.

Románek (Jan Paták) ʝ lánu iii pruty.

Svatoš (Kuba Šust) iii čtvrti i prut, iʝ jitra vedle Kuby.

Diblíček (Řehák, Strejček) iʝ prutu, sad.

Kuba krčmář i prut, krčmu, štěpnice od Kubatky.

Jan Polák (Michal Černý, Jan Malek) iii pruty, kus lesu.

Pavel rychtář (*Voršila* vdova) i lán, sad.

Ješek (Martin Hruš).

Václav Pešík (Michal Černej) iii pruty, iʝ jitra kopanin vedle Bekovského.

Mlynář mlýn, i prut přikoupený, i prut v kopaninách, ostrov Kozlovec, zahradu, kus ostrova pod Havrany.

V též vsi mají všickni konopě hlavaté trhati, každý i záhon, kromě krčmáře a mlynáře.

V též vsi mají všickni chmel česati nad řekami okolo Nemošic v lesích, pokudž chmele stává.

Ze spolka mají všickni proso pleti, jakž kdo sedí, kromě krčmáře a mlynáře.*)

Suma úroku sv. jirského xiʝ ß xxi gr. iii ₰.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty lxxviii dní.
Suma orného i den.
Suma slepice na Štědrý den x.
Suma konopí trhati xiiii záhonů.
Suma prosa pleti xiiii záhonů. [Odpuštěno JMtí pánem].
Suma beráncuov iiʝ.
[Řepy rýti xiiii záhonův.
Chmele česati xiiii dní].

[II. fol. 122.] **Ves Pardubičky.** XLVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, ornie, vlačby a slepice.

Kubka krčmář *(Jan Pardus)* iiiiʝ prutu, šenk, iiʝ jitra, konec Kubkova pastviště.

Havel (Vávra Tlučhoře) i lán, kus smýtí (sic) břeh Pardubský, jitro kopaniny od Brože, kus rolí a měštiště Šutlovo, iiii jitra podle mlynáře Nemošického, prut rolí Byščitého u Boru.

Starý iii pruty, farářství.

Kučera (Michal) zahradu a rolí za kostelem.

Černý ʝ lánu i prut, ii pruty v Kopaninách, ii pruty rolí za Benešovou rolí i s paloukem až k lesu, pokud vyměřeno. [Galli 1542. Týž z ii jiter luk přiměřenajch při jeho každého úroku iii gr.]

Mikuláš (Černý) iii pruty.

Beda (Biba) i lán ʝ prutu, prut v Kopaninách.

Kuba Votruba prut, zahradu.

Tlučhoř i lán iʝ prutu, louku, prut v Kopaninách.

Beneš Němec xʝ prutu, role od Petra z Pardubic, za Beškovým pastviště, bahna, od Kubatky z Drozdic hloží, prut rolí za příkopem jdouc k Pardubičkám.

*) K tomuto odstavečku připsáno 1546: Toto J. M. pán jim odpustiti ráčil.

Z ůbce všickni zespolka platí o sv. Jiří vii gr., o sv. Havle též.

Suma úroku sv. jirského vj ß xx gr. i hl.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma ženné roboty lxxxiiii dni, dva dni po ij gr.

Suma orného iiij dne.

Suma vlačby ii čtvrti dne jednú branou po j gr.

Suma slepic xxi.

[II. fol. 125.] **Ves Drozdice.** XLVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná i jiné roboty.

Vaněk Smetana (Vaněk Kozel) x prutů.

Jiránek (Jíra Vrabec) ii pruty.

Jan Těžkaj (Křížek) i čtvrt.

Dušek j lánu, louka, rolí od mlynáře.

Vaněk Vonek (Jan Těžkaj) j lánu.

Vávra krčmář zahradu, krčmu, kus rolí, iiii jitra, stráň za svými lukami, rolí od otce Usránkova, od Usránka pustinu.

Štěpán x prutů.

Vašek Zítka (Kubíček) ii pruty.

Janek Píha (Hulant) j lánu j prutu.

Matěj Usránek (Brožek) j lánu, pustinu od Nemošic.

Koubek Jiřík (Vaněk Svrbík) j lánu i prut.

Smetana iiii jitra, kus kopaniny.

Brož iii jitra.

Sousedé z též vsi ujali k obci ij prutu za řekú podle své obce.

Též sousedé ujali i jitro podle Havla z Nemošic.

V též vsi Drozdicích mají všickni trhati hlavaté konopé, každý i záhon.

Též mají vypleti prosa každý i záhon.

Mají chmel česati všickni okolo Nemošic v lesích, dokudž jeho stává.

V též vsi každý má vyrýti řepy a vyklestiti jeden záhon.

Mlynář mlajn, prut rolí, od rychtáře kus zahrady.

Suma úroku sv. jirského vj ß j gr. iiij h.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty lviii dní.

Suma slepic jednú v rok od mlynáře iiii.

Suma konopí trhati xi záhonů.

Suma prosa vypleti xi záhonů.

Suma řepy rýti xi záhonů.

[Chmele česati xi dní].

[II. fol. 128.] **Ves Černá za Borem.** XLVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tej vsi dávají slepice.

Petr Karvan (Vondráček Havránek) i lán, ij honuov rolí.

Matěj (Jiráček) iii čtvrti i prut, prut od Žižína, louku.

Janek (Tůma) iii čtvrti, ii pruty a iiii jitra a klínek od Žižína.

Blažek iii čtvrti i prut, louku.

Jan Sochorek (Martin) iii čtvrti, louku u Žižína.

Kuba Koudelka (Jiřík Vodička) zahradu a loučku, šenk.

Obec ze spolka ujali pastvistě, rybníček.

Suma úroku sv. jirského iij ß vj gr. ij h.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma slepic xii.

[II. fol. 130.] **Ves Žižín.** XLIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tejž vsi jest robota ženná, konopě trhání, prosa pletí a slepice.

Václav Smetana (Martin Šús) čtvrt, rolí ode dvora, kus rolí, kterúž Pavel držal.

Viktorín Rys (Jan Krčmář) kus rolí, kus rolí od panského dvora a s jitra lúky.

Šuma (Vašek) zahradu, j prutu rolí.

Matěj Chlad (Šimon) rolí ode dvora, pastviště.

Rajčí (Jan Doubrava) ii jitra louky.

Janček (Jíra Tlačvoda) prut rolí, louku ode dvora, kus štěpnice.

Trojánek (Jan Holej) rolí ode dvora iij jitra.

Bajček (Petr Chaloupka) kus sadu, ĳ prutu rolí ode dvora.

Obec pastviště.

Suma úroku sv. jirského iij ß xxij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma žní xiiii dní.

Suma konopí posklonné trhati xiiii záhonů.

Suma prosa pleti xiiii záhonů.

Suma slepic xxviii.

[II. fol. 132.] **Ves Bukovina.** *)

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Mikuláš zahradu, i jitro od panské zahrady, iii jitra a kus u cesty k Bukovině, jitro rolí od Misky.

Koutský i čtvrt.

Řehák Černý (Šimrada) i prut.

Jíra Chocholatý i čtvrt.

Vít Abraháč i lán i prut ii jitra minus ij provazce.

Řehák Kylavý ĳ lánu i prut.

Kule i lán minus ij prutu, od panského dvora i jitro.

Šurda i lán iii pruty.

Vaníčková (Bartoš Kopet) i čtvrt.

Vávra Velký (Řehák Černý) i čtvrt, jitro od Pešíka, jitro od Pešíka neplné.

Jan hajný i prut.

Blažek Rohlík ĳ lánu.

Pavel Malík ĳ lánu.

Petr Kulů i lán.

Martin ij čtvrti.

Beneš krčmář i čtvrt, krčmu.

Mach Prokůpků.

Hajský iii čtvrti minus ĳ prutu.

Vranaj i čtvrt.

*) Celý zápis později mřežován.

Janeba i prut.

Brychta (Jirsa) viii prutů, iij provazce loučky.

V tej vsi jest robota na lukách roztřesání i hrabání za Labem a na Svrchnici a na Karlici, pokudž jich stává, a to všickni sousedé ze spolka.

V tý vsi všickni má na lukách hrabati a roztřesati, zejména na těchto lukách: na Karlici, na Vrchnici, okolo Stříště, na Vlčím Hrdle, Filipskú lúku. A to všecko seno z těch luk mají na kopy skládsti.

V tej vsi jest robota chmele česání za Labem od Hradiště až do Filipské lúky, všichni mají chmel k zámku, pokudž jeho stává.

[I. fol. 283.] O vánociech plat:

Žák platí xv ₰.

Vlček platí xv ₰.

Janek platí xv ₰.

[II.] Suma úroku sv. jirského vi ß xiiij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ovánočního platu vi gr. iii ₰ jednú v rok při sv. Jiří.

Suma žní ijciiij dne.

Suma orné roboty xxiiij dne i čtvrt dne na jaro i na vozim.

Suma slepic xxi.

[II. fol. 136.] **Ves Lhotka.** *) L.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Vaverka i lán.

Duchek i lán.

Suma úroku sv. jirského 1 ß xvi gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma ženného xiiii dní.

Suma orného na ozim } iiij dne.
Suma orného na jeř }

Suma slepic ii.

[II. fol. 137.] **Ves Přerov.** *) LI.

Tu platí úrok peněžitý na české

*) Celá ves mřežována.

groše. V tejž vsi všickni dávají po slepici, jakž kdo sedí.

Ondřej (Kantora) iii čtvrti j prutu, kus volšiny od obce až k suché vrbě, kus v lískách.

Janek j lánu ij prutu, labek podle silnici.

Řehák iii čtvrti i prut.

Janek Krytina (Kantora) i lán i čtvrt prutu.

Vondráček (zeť krčmářův) i čtvrt i prut, kus volšiny a březiny podle obce veliké, kus v lískách.

Petr Veliký iii čtvrti, vrbinu za humny, kus v lískách, druhý kus v lískách od Jaroše.

Petrášek (Matys) iii čtvrti ij prutu, louku.

Kuba i čtvrt, podle Jaroše iiiij provazce.

Pavel sirotek ij lánu ii pruty.

Jíra Dlúhý iii čtvrti ij prutu.

Jíra Švik j lánu.

Mašek i prut.

Červenka iii čtvrti.

Jaroš j lánu, iii provazce, i čtvrt, louku od Klimše.

Dušek iii čtvrti j prutu.

Kuba šenk, pustinu.

Suma úroku sv. jirského vii ſſ ii gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma slepic na Štědrý den xvi všickni po slepici, krom Jaroš ii platí.

[II. fol. 139.] **Ves Stolany.*)** LII.

V té vsi platí peněžitý plat na české groše, dávají slepice, vajce a beránec jeden.

Jan rychtář *(Kuba* hejnej), *Pavel Výšek (Maršová, Jíra Soukup), Jan Koutský (Jíra Zíta), Řehák (Markyta Zabilka)* rolí Havlíkovskou, *Vavřinec (Šimon), Petr Sedlák (Jan Čermák), Jiřík Soukup, Michal (Mach,* hejnej), *Kuba, Blažek, Jan Novák, Vítek (Vondráček),* dvořiště Havlovské, *Vaněk Lanek, Pavel Soukal (Švejlka* vdova) role Havlíkovská, krčmář, *Rybníček* z Čejkovic.

Suma úroku sv. jirského xxviiij ſſ vij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma slepic iii ſſ xii slepic.

Suma vajec xij ſſ xiii vajec.

Suma beránec i.

[Ta jest prodána panu Burianovi Andělovi].

[II. fol. 141.] **Ves Jestbořice.** LIII.

Tu platí úrok penežitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Mašík (Tobek) iii čtvrti, měštiště, čtvrť, druhou čtvrt.

Václav Kněžník (Jan Hudec) i lán, měštiště, čtvrt, pastviště.

Václav Radim (Kuba Starej) ij lánu, měštiště, čtvrt, druhou čtvrt.

Matouš (Vaněk Červenej) j lánu, měštiště, čtvrt.

Šimek (Vondráček) třetinu čtvrti, měštiště.

Žiška (Blažek) třetinu čtvrti, měštiště.

Bartoň Hýček (Tobin) i lán, druhý, měštiště, čtvrť.

Jan Žid *(Boček)* ij lánu j čtvrti, měštiště, čtvrt.

Vondráček (Vaněk Vrabec) j lánu, měštiště, čtvrt.

Kovář j čtvrti, měštiště.

Matěj (Jan Švehla) j čtvrti, měštiště.

Janek (Kuba Lejhanec) i lán.

Mach Žáček (Jan, Prokopka) i lán, čtvrt.

Václav Žáček (Jakub) ii lány.

Martin Plhovský (Jan Žid) dvě zahrady, čtvrt.

Krčmář krčmu, j čtvrti od Bartoně Hýčka.

Jan mlynář *(Remeš)* čtvrt.

Křepelka v čtvrtí.

Křepelka (Vlk) a *Jan* Židů *(Bořek)* ujali lúky pod plat.

Crček mlynář i čtvrt z poříčí, mlajn.

Václav mlynář *(Remeš)* druhý mlajn a kus rolí, kus obecky, louku u mlajnu Mezříckého.

*) Celý zápis jest mřežován a výměra není udána.

[I. fol. 307.] V též vsi jest plat s měštišť. Ten platí jednú v rok o sv. Havle:

Mašík, Havel, Řehoř, Novák, Řehoř Šilhavý, Jan Lajhanec, Jenka, Matěj Žid, *Houser*, kovář, *Ondřej*.

[I. fol. 308.] V též vsi přikúpili jsú lidee dědiny od panského dvora pod plat na české groše:

Crček mlynář i čtvrť. *Václav Kněžník* i čtvrť, pastviště. *Václav Radim* i čtvrť, druhou čtvrť. *Novák* i čtvrť. *Martin* i čtvrť. *Matěj* i čtvrť. *Houser* i čtvrť. Kovář i čtvrť. *Václav* mlynář i čtvrť. *Brožek* i čtvrť. *Machek Žáček* i čtvrť. *Mašík* i čtvrť. *Václav Žáček* v čtvrtí. *Václav* a *Matěj Žáčkové* ujali lúky pod plat.

[II. 143.] Suma úroku sv. jirského xiiij ſß xiiiij gr. iii ₰.

Suma úroku sv. havelského xxi ſß xviiii gr. j ₰.

Suma ženné roboty ij ſß xxviij dne i čtvrt dne.

Suma orné roboty xxviii dní.

Suma slepic xxiiij.

[II. fol. 144.] **Ves Barchuov.** LIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Bušek (Matěj) i lán j čtvrti, kus.

Jíra Barchovský (Pavel) j lánu, i čtvrt, i lán, louku, i čtvrt Píchovskou.

Jíra rychtář *(Martin Barchovského)* ij lánu.

Řeháček (Jiříček) iii čtvrti.

Jan Purkrábek (Hulata) i čtvrt.

Vašek (Pavel Poledne) iii čtvrti.

Mašek Jenků (Vít Černej) v čtvrtí, krčmu.

Jenka (Blažek Popel) v čtvrtí.

Šimon (Martin Slanina) i lán, j čtvrti.

Pavel Pertuků (Martin Stodola, Turabák) iii čtvrti.

Vondra (Jan Hunček) i lán v čtvrtí.

Václav Barchovský (Jakub Bušek) i lán minus j čtvrti, rolí od poustky.

Vojtěch Novák (Tomáš) i čtvrt.

Mlynář mlajn, ij čtvrti Píchovské, od Vaška j čtvrti.

Suma úroku sv. jirského iiij ſß xxiiij gr.

Suma úroku sv. havelského xiiij ſß xxi gr. ii ₰.

Suma ženné roboty xl dní.

Suma orný roboty xxii dni.

Suma slepic xxi.

[II. fol. 146.] **Ves Bezděkov.** LV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Jíra i lán.

Vávra (Beneš Bubák) iii čtvrti a kus lesu.

Řehák (Jíra Plch) i lán j čtvrti.

Semenec i lán minus j čtvrti a kus lesu.

Jan Krupička (*Martin* rybář) iii čtvrti.

Staněk Zalabákuov iii čtvrti, rybníček, kus rolí.

Blažek Kába (Jiřík Purkrábek) i lán minus čtvrti, kus lesu, iii rybníčky, kus rolí.

Havlíček (Vojtěch Ptihů) i lán minus j čtvrti, les.

Václav Vach (Vít) i lán.

Vodička (Jíra Vodička) i čtvrt a kus lesu.

Jan Hlávka (Pavlík) i lán minus čtvrti, rybníček.

Zich i lán ij čtvrti.

Vít (Jíra Šilhan) j lánu, rolí od Barchova.

Suma úroku sv. jirského iii ſß xviiij gr. iii h.

Suma sv. havelského úroku xiij ſß xxviii gr. ii ₰.

Suma ženné roboty xlvij dne.

Suma orné roboty xxvii dní.

Suma slepic xiii.

[II. fol. 148.] **Ves Lány na Důlku.** LVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Tomáš Čiholka (Zich lamač, *Matěj Pabian)* i lán ɉ čtvrti, ɉ lánu.

Jan Chromý (Vaněk Kulhavej, Vondra) ɉ lánu i prut.

Martin Sokol (Vít Blatskej) ii lány minus ɉ čtvrti.

Václav Útrata i lán.

Jan Petráček (Havel) iiɉ čtvrti.

Jíra Zchop (Rambousek) ɉ lánu i čtvrt.

Beneš (Křížek) i lán ɉ čtvrti, čtvrt od Husáka.

Matouš krčmář *(Rambousek)* iii čtvrti i prut, krčmu, poustku Kubíkovskou.

Jan Šochel (Bartoš, Havel) v čtvrtí.

Martin Poustka (Nyčel, Tomáš) iii čtvrti, i čtvrt.

(Lidé přikoupení od pana Burjana Pochobradského v též vsi:*)

Jan Morávek (Bartoš), Vaněk Chlup, rybář zahradník, *Matouš Novák, Vondrák, Adam (Jan Šrámek), Martin Špinka, Pavel Starej.)*

Suma úroku sv. jirského viiɉ ß vɉ gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty lxxxx dní bez ɉ dne.

Suma orné roboty xxiiɉ dne.

Suma slepic xiii.

[II. fol. 150.] **Ves Opočen.** LVII.

Tu platí peněžitý úrok na české groše. V té vsi jest robota ženná a slepice.

Řehák Sokol (Beneš) i lán, louku.

Bartoš (Bureš) iii čtvrti minus prutu, jitro, čtvrť, čtvrť Kozlíkovskú.

Dušek (Beneš) i lán minus prutu.

Šimon iɉ čtvrti, čtvrť Kozlíkovskou, druhou čtvrt Kozlíkovskou, ii jitra a ii provazce.

Michal (Macháček) i lán minus prutu, louku, čtvrt od Kozlíka.

Štěpán (*Jíra* kovář) i lán.

Jan i čtvrt.

*) Tento celý zápis jest asi z r. 1545; míra není udána.

Matěj (Martin Fugl) v čtvrtí, iiiɉ jitra kopaniny.

Suma úroku sv. jirského iiɉ ß xxiiɉ gr. i ₰.

Suma úroku sv. havelského viiiiɉ ß xxii gr. iiii ₰.

Suma ženné roboty xlviiiɉ dne.

Suma slepic x.

[II. fol. 152.] **Ves Opočenek.** LVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Václav (Jíra Strniště) iɉ čtvrti.

Havlíčků syn z Bezděkova *(Vaněk Jišala)* iii hony z Hušhavlova.

Duchek zahradu.

Myška ɉ lánu, lán z čtvrti Bulíkovské, zahradu rybářskou.

Šmaroch zahradu, iii čtvrti jiter.

V té vsi hromničné s krčmy přichází.

Suma úroku sv. jirského iɉ ß xxiiɉ gr. i ₰.

Suma úroku sv. havelského iiɉ ß xxɉ gr. i ₰.

Suma ženného xxi dní.

Suma orného ɉ dne.

Suma slepic xxi.

[II. fol. 154.] **Ves Krcheby.***)

Horčice, Bartoň, Buben, pekař, *Václav Hromádka, Košlanskaj.*

Suma úroku sv. jirského iiɉ ß xxiiiɉ gr.

Suma ouroku sv. havelského iii ß xɉ gr.

[II. 154 b.] **Ves Srnojedy.***)

Matěj Knížek, Martin, Mach, Jíra Šedivaj, Knížek rybář.

Suma ouroku sv. jirského ii ß xiiɉ gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 155.] **Městečko Přelouči.** LIX.

Tu platí úrok peněžitý i oukol při svatém Jiří i při s. H. na groš alb.

*) Zápis celý pozdější bez udání výměry.

**) Zápis celý pozdější, míra neudána.

V témž městečku jest robota ženná, orní a slepice.

Káča (Tomáš, Matouš Tintěra).

Jechková (Vaněk Čížek, Pavel Zelený), Blažková (Mokoška, Eliáš, Jan Mobeský), Leto (Žid), *Boukal (Václav Dajčman), Smolík (Chobot), Nečinská (Černej* švec, *Jan Uher), Žid (Petr* sklenář, *Martin* krejčí*), Chlup (Jan), Jan* krajčí *(*paní *Eliška, Kašpar Špička), Kuba Jakub Mrázků),* pan *Košín (Štěpán Klaudius, Tomáš Pelař), Důlský Novák (Vávra Malej, Jan Kavalec, Jíra Fousek), Trlikář (Petr Pexa, Jan Cafour), Vondra* (vozka), pan *Vrbka (Tomáš Velký, Vít Hostovskej), Voříšková (Jiřík Šatoplet, Duchek Starej), Huhlánek, Šimerka (Havel Lysý), Adam (Petr* hrnčíř, *Jan* bednář*), Šafránková (Anna* provaznice, *Bartoš Vonšů), Šebestian (Jan Kučera), Hodanka (Šimon* krajčí*),* páně duom *(Martin Šárů), Václav (Jan Zelenej, Petr* švec*), Pexa (Matěj* švec, pusto*), Duchek Kulhavý (Bartoš* kožišník, *Matěj* švec*), Jiřík* kožišník, *(Beneš* řezník*), Martin* tkadlec, *(Jíra Zastudil), Pletka (Petr Chlupatý, Pavel Kavalec), Duchek* rychtář *(Jan Macáků,* tkadlec, rychtář*), Jan Matoušků (Bartoš* kožišník, *Jiřík Plašil), Šimek* tkadlec *(Bartoš Čáp), Zachař (Kuba, Vondra* mlynář*), Kučera (Jiřík Třasák, Jan Barva), Zuga (Pavel Žilka,* pan *Jan Střibskej), Zana (Tomášek* tesař, *Dušek Horynčin),* pikhart *(Pavel Žilka,* p. *Jan Střibskej), Sopoušek (Šrámek, Jakub Korbisko), Duchek* řezník *(Jíra Mokošskej), Vávra (Matyáš Trojan, Mikuláš Kocour), Bartoš (Matěj* tkadlec, *Zítek* krajčí*), Matěj (Anna Bartoška, Jan Lito, Kašík),* ponocný *(Brychtová), Vondráček* kovář *(Bartoň), Bašiba (Petr* kovář, *Jan Patočka), Jan Hluchý (Holý, Mikuláš Čermák) Hodaňec (Vaněk* postřihač, *Kuba Tlustej, Jirák Kvasničků), Kubík (Jakub* švec, *Ambrož* truhlář*), Huspeka (Mikuláš Sluka, Tomáš Kučerů), Tintěra (Jiřík Kužel), Jan Pěkný (Vávra Kvasničků, Jan Hubáček), Bartoš* kožišník *(Cikán* tkadlec, *Kříž* pekař*), Dolský (Valenta* krajčí, *Kulhánek),* Němcovské, sladovní, *Jochek (Martin Čermák, Vaněk* Žid*), Šich (Vaněk* krajčí*), Petříček (Jíra Petříčků),* Rakuškovské, *Jiřík* krajčí *(Jan Tluček, Vávra), Kapoun (Petr), Kovář (Jan* švec*), Holec (Trojan), Matouš (Jiřík* horník*), Vašek* řezník *(Jan Kašiba), Šimček (Vaněk Ryšavý), Vávra Kubíků (Matoušek, Petr Peterka), Bazich (Vávra), Hansl* krejčí, Slepáškovského, hrnčíř *(Táborka), Houdek (Vlna* starý, *Průša* švec*), Valach (Vávra Mulků), Vávra Kvín (Dušek* tkadlec*), Kubec (Jan Lašek), Tábor (Jirák* tkadlec, *Martin* hrnčíř*), Nájamný (Zikmund, Jan Čížek), Brlúšek (Martin Patočka), Jiřík Michálků (Havel* hajnej*), Huptele* (horník), *Bareš (Průša* rybář, *Jan Hořčice), Beránek (Tomáš Vozka), Mulka (Vávra* krejčí*), Tomáš (Vaněk, Petr* sládek*), Vašek (Jíra Bartoš, Petr Hostovskej), Čečena (Jakub Stračka), Košek (Petr), Jan Chlupka, Křížek (Václav), Jan Hnát (Martin Čiepek), Vítková (Mikuláš* rybář, *Tomek), Petr* kolář *(Jíra* rybář*), Duchek Novák (Vaněk Chlup, Pavel Starý), Vaněk (Jan Hostovský, Mikuláš* rybář*),* lazebník, vobec, *Mikuláška*, zádušní louka u Kozašic, *Kuba* z Labětína, pan *Vaněk* z Benešovic, *Plaček*, kovářka, *Jan* bednář.

V témž městečku jest oukol od podruhuov, někdy toho víc přichází a někdy míně.

Týž z soli a s pekařů někdy víc přichází, někdy míně.

Při témž městečku clo se béře z mostu labského tímto způsobem: Forman, který náklad veze šesti koňmi, ten každý má dáti s vozu i s koní ii gr. alb.

Formané hradečtí, kteříž piva vezú, ten s vozů, s piva i s koní, kolikáž kolivěk vezú, dáti mají po i gr. alb.

Jiní lidé, kteříž vezú cožkolivěk čtyřmi nebo třími koňmi, každý dáti má po i gr. alb. s vozu.

Jízdný každý má dáti ii ₰ b.

Pěší každý má dáti i ₰ b.

V témž městečku vybírají se suché dni v branách čtyřikrát do roka a vybírají se tajden.

S vozu dávají formané všickni po i gr. b., krom hradeckých formanů, kteří piva vezou, ti nedávají.

Sedláci.

Pěší, ti toliko v úterý v trhový den dávají po ј ₰ b. Jiné dni nedávají.

Odtudž řezníci všickni zespolka dávají jednú v rok o sv. Martině ſxviii kamenů loje aneb za kámen xii gr. b.

V témž městečku varný jest, dávají od každého varu od pánve a od jiných nádob iii g. b.

Týž z vody od každého varu dávají iiii gr. b.

Suma každého úroku xiiiј ſſ xxviii gr.

Suma oukolu každého úroku i ſſ.

Suma roboty ženné iј^{c} xiј dne i čtvrt po iii gr.

Suma za vornú robotu iiј ſſ xi gr. iiј ₰.

Suma slepic ſiiiј i čtvrt slep.

Dvuor u Přelouči.

Tu platí peněžitý plat na české groše, robotu žennú, ornú a slepice.

Duchek kovář *(Václav Ptáček)* i lán.

Ptáček (Jakub Hubáček) i lán ii pruty. Týž louku a iii hony rolí.

Suma úroku sv. jirského ſi.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma žní viii dní.

Suma za ornú robotu xii gr.

Suma slepic iiii.

[II. fol. 164.] **Ves Mokošín.** LX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Ješek (Jíra Ježek) iiј čtvrti.

Tomáš Uher (Matouš Strejček) iii čtvrti.

Vávra Bartáků (Matěj Ježků) iiј čtvrti.

Pavel (Jíra Kocourek) iiiiј čtvrti.

Vávra Bartáků (Matěj Ježků) v čtvrtí, čtvrt od pana hajtmana, měštiště od Kabátů, od Kabáta ј čtvrti.

Malaj Pavel (Vávra Bahenců) viј čtvrti.

Pavel Bubák (Havel Bubínků) iiј čtvrti.

Pan *Václav* z Benešovic *(Mikuláš Vilím)* ј lánu Jirákovského, z Petrovského ј čtvrti.

*Čtvrce z Benešovic (*pan *Václav Holec, Suda)* ј lánu.

*Žehlík Zich z Benešovic (*pan *Mikuláš Vilím)* ј čtvrti.

Martin tkadlec *(Václav Ptáček, Petr* švec, *Jan Zelenej)* z Přelouči ј lánu.

Boukal iј čtvrti, čtvrt podle obce.

V též vsi každý má platiti ze čtvrti za ornú robotu, když by nevorali, po iј gr.

Suma úroku sv. jirskéko iiј ſſ.

Suma sv. havelského iiј ſſ iiii gr.

Suma ženné roboty xxxvј dne.

Suma za ornú robotu l gr. iiiј h.

Suma slepic xxј.

[II. fol. 166.] **Ves Lhota.***) LXI.

Jirček (Vaněk Třeštíků), *Tuček (Jan Čermák*, *Kuba* volejník), *Šticha (Vaněk Martinců)*, *Hladký (Martinová)*, [*Michková (Matěj Třeštíků)*, *Martin (Petr Pešek)*, *Zich (Tomáš* Němec), *Bříško (Marek)*, *Jetřich (Jan Čermák*, *Petr Znenáhlo)*, *Čepek (Jan Janovec)*, *Staněk (Jan Krejcar)*, *Šimon (Bláznová*, *Vaněk Váňa)*, *Košek*.

Suma každého úroku iiј ſſ xv gr.

Suma loučnýho při sv. Havle xli gr. iј ₰ ј h.

Suma za vornou robotu 1 ſſ iј gr.

Suma slepic xxј i čtvrt slepic.

[II. fol. 168]. **Ves Lhotka.***) LXII.

Kuba Bělach, *Pruoša*, *Brožík*, *Matěj*, *Šamšola*, *Bahence*.

Suma každýho úroku ſviii gr.

Suma roboty ženné xiiii dní.

Suma za vornú robotu xxi gr.

Suma slepic vii.

[Ty všecky sumy platí obec Přeloutská,

*) Výměra není udána.

neb pán tu ves koupivše svedl je, a tomu městečku ti platové připsáni].

[II. fol. 160.] **Ves Škudly.*)** LXIII.

Píšek (Jakub Kučera), *Křížek (Václav Vacek)*, *Vaka (Jan Jančourek*, mládek), poustka Vakovská, *Blažek (Jan Starej)*, *Šimon (Jíra Šimonců)*, *Smutná (Kuba Kubík)*, *Martin (Jan* volejník), *Jirček (Jíra Machků)*.

Suma každýho úroku ij ſſ x gr.
Suma loučního při sv. Havle xxiiij gr.
Suma roboty ženné ij dne po iii gr.
Suma za robotu vornou j ſſ viij gr.
Suma slepic xiij.

[II. fol. 170.] **Ves Kozašice.*)** LXIV.

Petlach (Jan Semenec), *Ješek Čermák (Vaněk)*, *Ješek (Linhart)*, *Brož* (poustka), *Machek*, *Špulačka (Vávra Špulák)*, *Jan* rychtář *(Jan Sluka)*, *Blázen (Jíra Čermáků)*, *Janček (Václav Tuček)*, poustka Chlemestovská.

Suma každého úroku ii ſſ xiiii gr. v ₰.
Suma roboty ženné xxxiiij dne po iii gr.
Suma za vornou robotu l gr. iiij h.
Suma slepic xvij i čtvrt.

[II. fol. 172.] **Ves Jankovice.*)** LXV.

Mlynář, *Jiřík (Lukeš)*, *Vlna* (poustka), *Blázen* (poustka), *Mikulášek (Havel)*, *Sedláček (Jan Sedlák)*, *Kosek (Jíra Sluka)*, *Blažček (Pavel)*.

Odtudž příjmu od poustek:

Jan Mikulášek (Havel) iii pruty rolí a ii provazce od poustek.

Havelka (Lukeš) od tajchž poustek iiii jitra a iiii provazce.

Buloch (Jan Sedlák) iiii pruty ii jitře ii provazce rolí od tajchž poustek.

Suma každéhó úroku iij ſſ viii gr. vi ₰.
Suma roboty ženné xxviiiij dne po iii gr.
Suma za vornou robotu xliiii gr. iiij h.
Suma slepic xv a i čtvrt slepic.

*) Výměra neudána.

[II. fol. 173.] **Ves Trnová**. LXVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše; v též vsi dávají oves, slepice, vajce.

Kubíček (Jan Pechura) i lán vi jiter.

*Mikuláš (*p. *Jindřich Mřen)* ij lánu.

Mikeš (Havel Havlík) i lán vi jiter, půl lánu.

Vávra (Jan Pechek) ij lánu, jitro.

Valenta (Boháč, *Václav Kukla, Mikuláš Hyksa)* ij lánu minus ij jitra, loučku, iiii jitra lúky v klestí za Steblovou na Bahních.

Vondráček Hrbek (Martin Hůlek) i lán.

Jíra Děďour (Vondra Němec) i lán iiiij jitra.

Jíra Matoušů (pan *Aleš Rodovský, Václav Jasek)* ij lánu, pustinu Polákovskou z Doubravice, kus rolí od Marhulíka z Ohrazenice, kus rolí od Jana Vojtěcha z Doubravice.

Martin Hloušek (Václav Kukla) i lán, kus u cesty.

Benák (Tomáš Benák) v čtvrtí.

Vávra (Martin Zajíc) zahradu, ij jitra pastviště.

Strach (Jan Strach) iii čtvrti.

Suma sv. jirského úroku vii ſſ i gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ovsa i korec ij čtvrce.
Suma slepic lij.
Suma vajec vii ſſ xiii.

[II. fol. 175.] **Ves Doubravice. LXVII.**

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Dávají oves, slepice, vajce, konopě.

Bernart (Mikeš Klaba) iii čtvrti vi jiter, iii jitra pastviště v klestí pod Sentínem.

Hlava (Dušek Matys) j lánu viii jiter, iiiij jitra pastviště u rybníka Rosického.

Havlan (Jíra Košíšek) zahradu, ii jitra pastviště.

Kuba (Jan Vojtěch) iiij čtvrti.

Hynek iiij čtvrtí, pustinu Polákovskou z Trnový.

Vobec Polákovskou pustinu.

Suma úroku sv. jirského ii ß xxviiij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ovsa iiii korce.

Suma slepic xvii.

Suma vajec ij ß xxiii.

Suma oblačův v po v ₰ při sv. Havle.

[II. fol. 176.] **Ves Ohrazenice.** LXVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše; v též vsi dávají slepice.

Šimon Marhulík (Dušek) i lán, j čtvrti pusté, iiii jitra lúky v klestí na Bahních.

Kříž i lán bez prutu.

Ješek (*Jíra* pivovarník) zahradu.

Jiříček (Bartoš) iij čtvrti.

Pavel (Jan Machků) i lán.

Suma úroku sv. jirského xiii gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma slepic xvii.

[II fol. 177.] **Ves Rosice.** LXIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, dávají obilí osepní, slepice, vajce, oblači konopí.

Antoš ij lánu, krčmu.

Vondra Myšák (Jan) i lán minus jitro.

Mikuláš (rejthar) i prut.

Bartoň Vondrák i lán.

Janček (*Jiřík* rychtář) iii čtvrti minus prutu, to jest poustka.

Koutský j lánu iiii jitra, tůň, zahradu.

Vaněk pikhart *(Vondra Škraboška)* iii čtvrti iiii jitra, krčmu.

Houska i lán vi jiter, krčmu.

Květoň (Houska) j lánu, krčmu.

Duchoň (Vlasák) i z Maršálkova iii čtvrti iiii jitra, krám masný, krčmu, krčmu Šatopletovskou.

Knotek (Tomáš mlynář, *Vaněk Hložek)* i čtvrt, krčmu.

Maršálek (Prokop) i čtvrt minus jitra, krčmu.

Lučák (Vaněk Boháč) pustinu.

Dušek Nechvíle (Jíra Vodička) ij čtvrti, krčmu.

Koutek (Matěj Knap) iii čtvrti, louku, krčmu.

Mikeš Klába (Pavel Vacíčků) ij čtvrti.

Vít (Kuba Kutran) iiii jitra.

Mach Ondráků (Jan Pospíšil) ij prutu.

Vojtěch (Jan Bílej) zahradu xj jiter.

Mníšek Petr (Rozinek) čtvrci zahrady, měštiště.

Jíra Trik (Jan Pechek, Kuba Špehař) ij čtvrce.

Bartoň Polák *(Dušek)* i čtvrt iiii jitra.

Vácha (Jan Trpiš) j lánu v jiter.

Václav Vacečka (Matěj Rubín) iv čtvrti minus ij jitra, krčmu.

Vojtěch (*Jíra* přívozník) i čtvrt, přívoz.

[I. fol. 97.] Plat v též vsi s krčem peněžitý na české groše:

Přiekaza platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Pavel Beran platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Václav platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též. Týž z druhého platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Lučák platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Hařík platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Benda platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Šrámek platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Kočár platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Janek platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Petr Šatoplat platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Lučák z tejž vsi z mastného krámu v roce dává i kámen posvěta neb xii gr.

[II.] Z Rosic, z Trnové, z Doubravice, z Ohrozenice ty čtyři vsi za roboty, kteréž ke mlýnu robctovali pánu JMti, při každém úroku ii gr.

alb. platiti mají vedle o to mezi pánem JMtí a jimi učiněné smlúvy.

Suma sv. jirského úroku xj ſſ v gr. vij ₰.
Suma sv. havelského úroku xj ſſ xii gr. v ₰.
Suma ovsa xj korce i věrtel j čtvrce.
Suma slepic xlviiij.
Suma vajec vi ſſ iiii.
Suma oblačů xviii po 5 ₰.

[II. fol. 181.] **Ves Svítkov.** LXX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše; dávají slepice vánoční.

Luda ij lánu i prut, štěpnice.

Prokop (Vaněk Lačnej) j lánu.

Václav Čurydlo (Vávra Moravec) zahradu, j čtvrti, štěpnici.

Jan Kraboška (Jíra Čurydlo) iii čtvrti.

Vacek (Klíma) j lánu, ij čtvrti, měštiště a j čtvrti.

Kubíček (Martin Strach) lán.

Kubíček (mlynář, pan *Burjan*) i lán, dědinu.

Pavel Karytan zahradu.

Pan *Burjan* s ii jiter luk od Macha zámečníka z Pardubic každého úroku v gr. Týž s i jitra louky od zámečníka každého iii gr. b.

V též vsi, jak kdo sedí, vánočního dávají každý jednu slepici, kromě zahradníkuov, ti dávají každý po j slepici.

Suma úroku sv. jirského vij ſſ xxvii gr. iii h.
Suma sv. havelského úroku tolikéž.
Suma slepic vii i s zahradníky.

[II. fol. 183.] **Ves Mateřov.***)

Z té vsi platí úrok peněžitý na groše český, a roboty mají seno shrabati na louce, slove Pastviště, (se všech luk, což k tomu dvoru jich jest), a ovce práti a stříci dvakrát do roka, což se jich chovati bude koli ve dvoře, a slepice jednú v rok platí.

Šimon rychtář *(Vaněk Hlinák, Martin Svoboda)*.

Prokop (Řehák, Matouš Řeháček), Jan Medek (Tuhánek), Kuba zahradník, *Řehák* zahradník, [Ten plat má všicek vepsán býti nahoru Řehákovi a to vymazati], *Mikšat*, [To se všicko má vymazati], *Vaněk* zahradník, [To se má vymazati všecko], *Petr* zahradník (*Matěj* cibulář), [To se má vymazati všecko], *Vondra Kmentový* zahradník, *Drož (Tomáš), Vávra (Šimon Morák, Vondráček), Macek* zahradník, *Jíra Kolínský (Vaněk, Jíra Janečkový), Vaněk Vondráček* (*Pavel* zahradník), krčmář.

Suma úroku sv. jirského iij ſſ xi gr. ii h.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepic viii.

*) Výměra není udána, zápis pozdější.

[II. fol. 184.] **Ves Hradiště.***) LXXI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, mají roboty, též platí obilí a slepice.

Tuoma Hatašuov (Kuba Nečák) j čtvrti, kus loučky.

Dušek Holý (Štěpán Hlava), Janek Pekárkův (Jíra Kovenskej), Havele (*Jan* švec), *Victorín (Duchek* kuchař, *Jan Rambousek), Martin* z Dašic, *Martin (Jíra Vostřešanskej), Boháč (Bartoň), Martin (Štěpán), Dobeš (Ješek), Hotaš* krčmář.

Suma úroku sv. jirského ii ſſ xxxiii gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty iiij dne.
Suma orné roboty j dne.
Suma žita i věrtel.
Suma ovsa i věrtel.
Suma slepic v.

[II. fol. 186.] **Ves Brozany.** LXXII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest obilí osepní, robota ženná, orná a slepice.

Vyzerka (Tomáš Mulka, Jan Hnát) j lánu.

*) Výměra není udána.

Jíra Zvole (Vondra, Svatoň) iii čtvrti.
Václav šafář *(Jan Vlk)* i jitro.
Petr (Kuba, Jan Hrubaj) zahradu.
Barťák (Ročan) i lán.
Michal (Petera, Pavel Plšek) vii prutův bez iii provazcův, rolí od Jana.
Mach Hryzlík (Čihák) ij lánu minus j čtvrti.
Holiška (Jan Smolík) iii čtvrti i prut, kus loučky.
Duchek (Jíra Váchů) i lán minus ij jitra.
Havrda (Mikuláš Nihek) v čtvrtí minus j jitra.
Kvasnička koželuh iii lány.
Brož Kukla (Jan Ryšánek, Jan Kolisko) i lán.
Vondra Kambaččin (Martin zedník, *Matouš Jumička)* j čtvrti.
Vašek (Petr Zima) i lán.
Z tejž vsi seno voziti s Havrani do stodoly pod Huoru a hrabati s lánu iii vozy.
Suma úroku sv. jiřského v ſſ viii gr. ii ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma žita xx korců ij věrtele.
Suma pšenice viij korců j věrtele iii čtvrce.
Suma ječmene viiij korce i věrtel i čtvrci.
Suma ovsa xxj korce j věrtele.
Suma ženné roboty lxxviij dní.
Suma orného xxvii dní.
Suma slepic j ſſ viiii.

[II. f. 188.] **Ves Kunětice.** LXXIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tej vsi dávají obilí osepní, žito, pšenice, ječmen, oves, robota ženná, orní, slepice.
Jarošek Malaj (Jíra Bohatej) j lánu i prut.
Martin Malaj (Jan Zvědl) i čtvrt.
Matěj (Mikuláš Jaroš) i lán.
Matouš (Petr zeť *Soumelů* iii čtvrti.
Martin Kateřinský i lán.
Popel (Martinek Malej) iii čtvrti.
Tomáš Soumele v čtvrtí.
Jiřík Novák (Vondra Novák) i lán.
Antoš (Kuba Hrbek) i lán.
Jiřík Bezděk (Jan Bezděk) i lán.
Vávra Němec (Jan Vachour) i čtvrt minus prutu.
Jiřík Kačina (Jiřík Výletnílek) ij lánu bez i čtvrti.
Jiřík Múdrý (Matěj Nejedlej) iii čtvrti.
Jiřík Březina (Matěj rybář).
Vítček převozník dům a lodí, čtvrt od Kačiny.
Mašek Jméno (Šimek tkadlec).
Hošťalka čtvrt od Diblíčka, haltýř.
Tomášek (Jan švec).
Uobec.

[I. f. 81 b.] Kněžský plat:

Koktanka platí o sv. Jiří iii gr; o sv. Havle též.
Munka platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též.
Klauchovský platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též.
[II.] *Kryštof (Jíra Kutík), Březina (Matěj Rybář), Hošťalka (Vojtek).*
(Z tej vsi seno voziti mají z Havraně pod Huoru do stodoly i hrabati každý se čtvrti i vuoz a s lánu iiii vozy.)
(V neděli před proměněním Pána Krista na huoře Tábor léta 1520 skrz přímluvu pana Příbka k jeho milosti pánu, co se roboty s Kunětic a z Brozan dotýče, uhozeno s nimi skrz pana Bohuslava Beškovce, ten čas hajtmana na Pardubicích, že každý soused z nich i zahradníci hrabati po jednom dni mají pod Huorú aneb kdež se jim ukáže. Týž každý z nich, kdož koně mají, má vuoz sena aneb obilé přivézti; a to má trvati napotomně, a peněz za to platiti nemají.)
Suma úroku sv. jirského iiii ſſ ij gr. iii ₰.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma žita xxij korce ii čtvrce.
Suma pšenice xj korce 1 věrtel j čtvrce.
Suma ječmene xi korců ij čtvrce.
Suma ovsa xxii korců ii čtvrce.

Suma ženné roboty lxxxviij dne.
Suma roboty orné xxv dní.
Suma slepic xlv.

[II. f. 191.] **Ves Němčice.** LXXIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, též dávají obilí osepní. V též vsi jest robota ženná, orní a slepice.

Bojman (Adam Pepírků) ij prutu.

Matěj (Vondráček) iij čtvrti.

Vaněk Kubků (Dorota Rejdovna) ii pruty i jitro.

Hudík (Jan Macháčků) i lán.

Havel Březník (Jíra rychtář) v čtvrtí.

Kučera krčmu, j lánu.

Vobliza (Jan rybář) iiii jitra i provazec.

Lukeš (Vít Poustka) ij prutu j jitra j provazce.

Janek Žofka (Adam Tlustej) j lánu.

Benešek (Mach Mrázek) loučku.

Mikuláš Sladký (Vaněk Jančiek).

Z tej vsi lúky na chmelnici mají pomáhati hrabati holomkům.

[Z tej vsi mají každý s lánu přivézti po iiii vozích sena a vobilí; to jim prominuto od jeho milosti pána. Actum anno 1519 in festo Jacobi.]

Suma úroku sv. jirského ii ß ij gr. ii ₰.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma žita iii korce ij věrtele. [To (žito) jest ukázáno knězi do Bohdanče.]

Suma pšenice iii korce ij věrtele.

Suma ječmene iii korce ij věrtele.

Suma ovsa iii korce ij věrtele.

Suma ženného xvj dne.

Suma orného vi dní.

Suma slepic xvj.

[II. f. 193.] **Ves Hrobice.***) LXXV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, dávají obilé osepní, též jest robota ženná.

Jan Heraus (Beneš Píválek, Tomáš) zahradu.

Jan Kambáčků (Dušek Hájek).

Mikuláš (Jan) Sesema iii čtvrti.

Kučera j lánu.

Blažek (Beneš Píválek) lán.

Holý (Mach) krčmář krčmu, ii jitra.

Suma úroku sv. jirského ij ß xx gr. v ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma žita iii korce ij věrtele, [To (žito) jest oddáno knězi do Bohdanče.]

Suma pšenice iii korce ij věrtele.

Suma ječmene iii korce ij věrtele.

Suma ovsa iii korce ij věrtele.

Suma žní xiiii dní.

[II. f. 195.] **Ves Srch.** LXXVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V tejž vsi jest obilí osepní, robota ženná, orná a slepice.

Martin (Jan Rysů) i čtvrť.

Jan Luňáček (Ječnaj) j lánu.

Rys (Václav) iii čtvrti.

Bartoň (Jíra Košlan) i čtvrt a prut.

Vondrák (Mikeš Chaloupka) j lánu minus prutu.

Šedivý Pavel (Martin rychtář) j lánu Zichovského.

Blažek Řeháček (Medková) iii čtvrti.

Vávra Vobliza (Mach Novák) i lán minus j čtvrti

Homolka (Vaněk Podsehlíd) ii čtvrti.

Jiřík (Martin Duchků) i čtvrť.

[*Václav* Polák j lánu.

Macháček ii pruty.

Jíra (Vaněk) Nečista i čtvrť.

Havel ii pruty.

Matúš krčmář, krčmu, role, luka, šenk.]

Suma úroku sv. jirského ij ß viij gr. ii ₰.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

*) Výměra neudána

Suma žita vii korců.*)
Suma ovsa xii korců 1 věrtel i čtvrce.*)
Suma ženné roboty lv dní i čtvrt dne.
Suma orného xviij dne i čtvrt dne.
Suma slepic j kopy bez j slepice.

[II. fol. 198.] **Ves Černá pod Šeperkú.****) LXXVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Kulhánek (*Václav* Polák) j lánu.
Havel (Janek Pachole) i čtvrt i prut.
Petr Polák (Jan Holota) zahradu.
Matěj Malaj (Macháček) ii pruty.
Šimek (Huňáček) iij prutu, zahradu.
Jíra Vyskočil (Vocásek) zahradu.
Vítková (Matěj Šála) iij prutu.
Molek (Jíra Nečista) j lánu.
Suma úroku sv. jirského xvi gr. iiii ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty iii dni.
Suma slepic iiii. [Ta ves jest svedena a vytopena rybníkem Voplatilem.]

[II. fol. 199.] **Ves Steblová.*****) LXXVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Šimon Chaloupka iii čtvrti.
Jan Zemánek (*Štěpán, Kuba* tkadlec) j lánu.
Jan Michků (Šimůnek) iii čtvrti.
Jirmas i čtvrt, kus pole a loučku a kus lesu.
Petr Hřebák (Kuba Hloušků) ii pruty a ii jitra.
Vach Hynků (Jíra Hřivna) j čtvrti půl prutu.
Dušek Molíků (Linhart) i čtvrt j prutu.
Dlouhý Jan (Barták, Molík) j čtvrti.
[*Pavel Štěbetka* ii pruty a štěpnici.
Jíra Huňáček iij prutu.
Jan Pachole, Matěj Šála iij prutu, *Jan Vocásek* zahradu. Svedeno rybníkem Oplatilem. Zas vystavena.]
Suma úroku sv. jirského j ß xiii gr. v ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty vj dne.
Suma slepic vi a i čtvrt slepice.

[II. fol. 200.] **Ves Pohranuov.** LXXIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi dávají slepice.

Matěj Malík (Jan Čermák) j lánu j prutu.
Pavel (Vondra Kozák) i čtvrt, dvojí hony.
Krtek (Dušek) j lánu i prut.
Tůma (Jan Holota) půl čtvrti, kus pustiny, hony role od Vítka dané.
Václav Lašan (Jan Vrabec) v čtvrtí.
Suma úroku sv. jirského ij ß xj gr. vi ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepic xx slepic.

[II. fol. 201.] **Ves Hrádek.** LXXX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi toliko dávají slepice.

Jan Vachtele (Naháč) iij čtvrti.
Kuneš hajný *(Matouš Kašků)* i čtvrt, druhý j lánu, ii jitra.
Brzník (Jan Melhubka) iii čtvrti.
Pechánek (Burian, Vávra) i čtvrt.
Krkánek (Václav, Bartoň Bareš) j lánu j prutu.
Jan Holoubek (Václav Krkánek) iii čtvrti.
Jiřík (Jan) Kaška i lán ij čtvrti.
Suma úroku sv. jirského iij ß xxviiiij gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma slepic j ß ii.

[II. fol. 202.] **Ves Kavčiny Veliké.** LXXXI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, slepice, vajce a sajr.

*) Později při žitu a ovsi připsáno: To jest ukázáno knězi do Bohdanče a do Ždanic.

**) Celý zápis mřežován.

***) Celý zápis mřežován. In margine připsáno později: Svedeno rybníkem Oplatilem. Zase vystavena.

Beneš i lán, ostrov v Bohdaneckém rybníku, v Vůlšině u Kavčin iii jitra iiii provazce, Časňovského loučku a kus roští od pana Matyáše.

Kubka iii čtvrti.

Jíra Vodička iii čtvrti, ii jitra v Vuolšině.

Jiřík Zimka (Havel, Petrek) ʝ lánu, prut v Vůlšině u Kavčin, Časňovskou rolí.

Petrek i lán, iii jitra bez provazce v Vůlšině.

Petr Komoráček ʝ lánu minus ʝ prutu.

Křížek i lán, iii jitra v Vůlšině u Kavčin, Časňovský měštiště.

Vávra Brouček (Petr) iii čtvrti.

Hromádka i lán.

Kříž Chudaj ʝ lánu, rolí Časňovskou.

Obec i lán.

V tej vsi každému Duchoň složil ʝ úroku pro škody, kteréž se jim staly příkopy a cestami.

Suma úroku sv. jirského iʝ ſſ xviʝ gr. i ₰.
Suma svatohavelského tolikéž.
Suma roboty ženné xviiii dní.
Suma slepic viiiiʝ.
Suma vajec iiʝ ſſ.
Suma za sýry viiiiʝ ₰.*)

[Ta jest ves svedena a vytopena rybníkem Oplatilem, a vymazána při počtu sv. havelském l. 1548.]

[II. fol. 204.] **Ves Kavčinky Malé.***) LXXXII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest toliko robota ženná.

Jan Král ʝ lánu.
Jarošek ʝ lánu.
Staněk Krajník i lán i prut.
Jan Hluchý i lán.
Petr Verdyšků iʝ čtvrti.
Jan zahradník má Kaluhovské.
Obec ʝ lánu i prut.

V tejž vsi složeno jim úroku každému půl nebožtíkem Zahrádkú pro zatopení rybníkem Šeperkú.

Suma úroku sv. jirského lviiiʝ gr.
Suma sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty viiii dní.

[Ta ves jest svedena a zatopena rybníkem Oplatilem a vymazána při počtu sv. havelském léta 1548.]

[II. fol. 221.] **Městečko Bohdaneč.** LXXXIII.

Tu platí úrok peněžitý z domuov na české groše, též mají robotu žennú a slepice.

[*Jan Holej* švec, dům], *Jan Katrašínek* dům, *Matěj Váňa (Jan Chropot)* dům, *Rambouzek (Maděr)* dům, role, role od Kubše, *Kubeš (Jan Kubeš)* dům, role. *Pavel Vylezlo (Jan Vlček)* dům, *Vaněk Humla (Holas)* dům, *Jan Hušák (Chrápal, Jan Topič)* dům, *Jan Zástěra* dům, kus rolí od Mráza, od Voženílka. *Jan Konůpka (Matěj Donát)* dům, role. *Oženílek (Prokop Škořepa)* dům, role, *Jan Beraně (Zrno)* dům, role.

Beran (Matouš Vanků) dům, ůstrov u Bohdaneckého mlýna, louku, Bartoňkovskou rolí; *Michek* dům, role, role od Hatavóza; *Píša (Melichar Vlček)* dům; *Kubáček* švec (*Tomáš* truhlář) dům, kus rolí od Konůpky; [*Martin Mls* dům]; *Kříž* lazebník (*Šimek*) dům; *Jan Psajk* (*Jakub* kožišník) dům; *Petr Koutský (Martin Káně)* dům, kus lesu, vodu, kteráž jest puštěna z rozkázání pána JMti od haltýře, kus rolí od Kabáta, rolí Rambouzskou, role od Katrašínka, role od Kovana; *Jan* horník (*Mikuláš Vyskočil*) role, ii jitra v Lužci; *Martin* pekař dům, role od Hatavóza, iʝ jitra u Blatníka; *Havel Němček (Matěj Stolanskej)* dům; *Jíra Vrabec (Petr Náblů)* dům; *Dušek* (*Antoš, Řehák* řezník) dům; *Kuba Vaniš (Mikuláš Chocenskej)* dům, role; *Zdeněk (Martin Kunštát)* dům; *Machek* (*Vaněk* řezník) dům, od Kabáta role, od Hatavóza; *Jednorožec (Petr Rožec)* dům; *Kuba Dubaňků (Valenta Žalud)* dům, role, iii jitra u Blatníka; *Pavel* sladovník (*Havel*

*) Celý zápis mřežován.

řezník) dům; *Marek* dům, role; *Jan* kovář *(Bartoš)* chalupu a zahradu; *Vaněk* řezník *(Řezníček)* měštiště vosazené, várku přijal, od Valáška role, role od Kabáta; *Macas* domek; *Hatavuoz* (*Jan* provazník) role i od Kuby Vaniše, role od Valáška; *Řehák Cikán* (*Petr* tkadlec); *Vaněk* švec (*Zikmund* tkadlec) dům, role; *Vaněk* švec *(Matěj Rolenc)* iiꝭ jiter u Blatníka; *Vojtěch* sladovník *(Jan Košlan)* dům; *Vaněk* kožišník *(Václav Mušků)* dům a zahradu; *Jan Kulhánek* dům, várku přijal, role, iiii jitra u Blatníka; *Jan Škop* dům; *Viktorín* (*Řehoř* krejčí) dům; *Hušák (Slovák)* dům, role; *Valášek* dům, role; *Václav* koželuh *(Jan Žáků)* dům, role od Hatavóza, svý role; *Jan Kosík* dům, iiii jitra u Blatníka, kus rolí a palučiny Benešovské od Nivčic; *Jan Škoda (Tomáš Marků)* od Šubity role; *Andreas* dům, role; *Jindřich* Uher *(Jan Cirek)* dům, má platiti peníze z rozkázání pána JMti za robotu, jakž psáno v ouroce; *Bibus Ondřej (Zikmund Balas)*; *Smrkáček (Jiřík Vopršal)* dům; *Matouš Kovanda* (*Jíra* švec) dům, též má platiti za robotu peníze z rozkázání pána JMti, jakž psáno v ouroce; *Jiřík Rys* (*Jan* Němec) dům; *Mikeš Karpíšek* dům, role od Hušáka, iii jitra u Blatníka; [*Kolínskaj* tkadlec domek; *Jan Černaj* myslivec domek;] *Karpíškova* vdova *(Vít)* dům; *Vaněk* řezník *(Šimon Jezbera)* dům; *Mach Přibyl (Jan Černaj)* dům a zahradu, louku, ii jitra u Blatníka; *Kuba Šubita (Vaněk* švec, *Máslo)* chalupu; *Jan Poupek (Jiřík Sejkora)* chalupu, má platiti peníze za tu robotu z rozkázání pána JMti, jak psáno v ouroce; *Pabíček (Jan Pabíček)* dům; *Jan Sádlo* (*Vavřinec* cihlář) dům, role, ii jitra v Útoce; *Jan Mokrořit* (*Martin* sedlák) dům, role, louku; *Havel Veverka (Peksová)* dům, ii jitra u Blatníka; *Jan Topič (Pavel Jasek)* dům, role; *Petr Bednářík* dům; *Vaněk* krajčí dům, role od Šubity; *Vondráček* bednář *(Jan Muška)* od Kubáta roli Antošovskou; *Martin Kramářík* (*Dominik* řezník) dům, role; *Mach Rychnovský (Petr Ježek)*; *Machek Kramářík (Václav Koška)* dům, zahradu; *Havel* kovář *(Dorota Beránkova)* chalupu; *Martin* sladovník (*Jan* sládek); *Michálek (Jakub Klečka)* dům, várku přijal, ii jitra v Lužci; *Barták (Kubíček* švec, *Havel Zimka,* kolář *Martin)* várku přijal, ii jitra a kus u Blatníka; *Jan Zelený* (*Mikuláš* sládek) dům, má i pivo vařiti, louku pod Černou, role; *Anna* kovářka louku; vobec pastviště, louku Jiříkovskou, mlýn; [též obec váhu, kterúž sobě sami budúcně opravovati mají; kolář iꝛ provazců; *Vaněk* švec *Máslo.*]

V témž městečku znamenávají se jiní peněžití důchodové:

Kdož pivo vaří, má dáti od pivovaru od každý várky ꝺ gr.

Též každý má dáti od vody od každý várky i gr.

Též má dáti od každého sladu mlení ii gr.

V témž městečku jest tržné, přichází někdy více, někdy méně, jakž trhové ukazují.

Kdožkolivěk vuoz hrncův přiveze, má dáti i gr.

Kdožkoli vůz prken přiveze neb nádobí bečvárské, má dáti i gr.

Kdož tunu herinků přiveze a složí ji, má dáti od každé tuny i gr.

Kdož suol přiveze a složí ji, též má dáti od každé bečky i gr.

Kramáři, pekaři, hrnčíři, ševci a rybáři a kdož múku aneb krupici prodávají, každý z nich od místa má dáti i ₰ na každý trh.

Překupníci, kteří na trh přijedú a nakúpí másla, sýruov, slepic, lnu, konopí i jiných věcí, někdy se z nich béře více, někdy méně.

„Kterýž řezník stojí na trhu a má dvé telat, má dáti iiii ₰, a pakli má více, tehdy má dáti i gr.

Každý řezník, kterýž krám drží, má dáti kámen posvětu točeného aneb ꝛii gr. alb. za kámen při velicenoci."

Aby žádný řezník v trhový den v sobotní čtvrtmi se nedělili, než aby dva spolu jedno hovado zabili a masem aby se zachystali, aby

městečku potřeba dána byla; a každý mistr aby sám v krámě seděl a prodával, leč by beze lsti nemohl; pakli by se v tom nezachoval, aby bez milosti pokuty do cechu dal ꝁv gr. alb.

[I. fol. 155.] V témž městečku úrok s rolie na české groše:

Kubšová má rolí. *Oženílek* rolí. *Bartoněk* má rolí. *Michek* má rolí. *Nechvíle* má lúku. *Kovan* má rolí a lúku. *Rambousek* má rolí. *Vaniš* má rolí. *Pavel Dubanů* má rolí. *Petr Koutský* má rolí. *Marek* má rolí. *Martin* švec má rolí. *Antoš* má rolí. *Vávra Petříků* má rolí. *Husák* má rolí. *Zich* má rolí. *Václav* koželuh. *Mach*. Pan *Kabát* má rolí. Týž má Bartoňkovskou čtvrť. Týž má Kotrčovskou rolí. Týž má Antošovskou rolí. Týž od Hatavuoza rolí. Žid má rolí. *Matěj Salava* má rolí. Týž má louku pod Křičení. Týž ujal kus pustiny mezi Bohdaneckým rybníkem a Nadymačem. *Jiřík* řezník má louku. *Mníšek* má rolí. *Hatavuoz* má rolí. *Jan Kramářík* má kus rolie od Rysa. „*Šimek Jektavý*“ (*Mikeš* krajčí to drží pod týž plat) má kus lúky pod Neratovem. „*Beran* řezník má kus lúky pod Neratovem.“ (Ten své zase drží pod týž plat.) „*Blažek* krajčí ujal kus lúky v témž místě.“ (To jest oddáno Vanišovi za škody.) *Zelený* zeť jezdného ujal pod úrok vostrov proti Košlanu, má sobě lúku dělati, jest toho vostrovu vi jiter. (*Blažek* krajčí má kus rolie od Kabáta.) (*Machek* má kus rolie od Kabáta.) (*Řezníček* má čtvrt rolie od Kabáta.) (Obec odtudž má pastviště, kteréž přijali od Bukůvky.) („*Klárka* má ij jitra v Bohdaneckém rybníce.“) [Rybníkem vytopeno.] („*Kulhánek* krajčí.“) (*Mikuláš* krajčí v chobotě Bohdaneckého rybníka kus louky.) (*Beran* řezník má kus louky v témž rybníce.) Týž má vostrovek u mlýna.

[II.] Suma každýho úroku ꝁviiij ſſ ꝁiiij gr.
Suma roboty ženné lꝁviii dní.
Suma slepic iꝁ.

[II. f. 231.] **Ves Nivčice.***) LXXXIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a vlačby.

Vavřínek iii čtvrti.
(*Antoš* lán.)
Jan Meda iij čtvrti.
Jan Krkánek iiii čtvrti, čtvrť.
Prušan v čtvrtí minus prutu.
Jan Lajsek ij lánu.
Ondřej Romeš i lán i prut.
Mach iii čtvrti i prut.
Štěpán iii čtvrti i prut.
Petr iii čtvrti i prut.
Kubka iiij čtvrti, od Nebeské Vítové louku.
Šimon Chřápal j lánu.
[Vobec Nivčická nivu Kulhánkovskou, kteráž slove Borek.]
Suma úroku sv. jirského ii ſſ ꝁiiij gr. i ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty ꝁꝁvi dní.
Suma vlačby ꝁ dní.
[Ta ves vytopena rybníkem Rozkošem a z registr těchto vymazána při počtu sv. havelském l. 1548.]

[II. fol. 233.] **Ves Bystřec.***) LXXXV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též jest robota ženná.

Vaněk Vyleťálek iii čtvrti, j lánu, pastvisko a vír.
Krystajnek j lánu.
Kulip v čtvrtí.
Prokop provazník iii čtvrti.
Vaněk v čtvrtí.
Jeníček j lánu.
Vaněk Hvězdář iii čtvrti.
Štěpán hony, loučku, i čtvrť.
Suma úroku sv. jirského iij ſſ vj ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Summa ženné roboty v dní.
[Ta ves zatopena rybníkem Rozkošem a vymazána z těchto registr při počtu svatohavelském l. 1548.]

*) Celý zápis mřežován.

[II. fol. 235.] **Ves Černá u Bohdanče.** LXXXVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též jest robota ženná.

Pavel hajný *(Křižánek)* v čtvrtí, Labe, kus rolí a kus loučky, jezero.

Petr (Jíra Uher) v čtvrtí i prut.

Šimon (Martin Novák) i lán.

Pavel Rybka (Krymáč) i čtvrť,

Kvítek (Bartoň Koktan) iij lánu, psinec, pustina.

Mikeš (Matěj Herskej) i lán i prut.

Vávra (Bareš) i lán i prut, Poprdovskou rolí.

Slantich (Víšek) i čtvrť.

Jiřík (Pavel Jasek) ii čtvrti.

Heršík (Víšek) chalupu.

Mlynář mlýn, v jiter klučeniny v Lužci.

Suma úroku sv. jirského x ſſ xii gr. iij ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty xx dní.

[II. fol. 237.] **Ves Lhota na Blatníce.** LXXXVII.

Tu platí plat peněžitý na české groše.

Pavel (Beneš) Lhotský ij lánu, kus přikoupený, pustinu, kterúž přijal pod plat, té rolí jest iii jitra jménem Pařeznice, kus od Dlouhého z Rybitví.

Matěj Haraburda iii čtvrti, kus Kavčovského klínu nad cestú.

Bartoň kněz *(Matouš Macek)* zahradu.

Šimek Václavů (Petr Petrle) i lán, přikoupené od Kabáta.

Jiřík přívoz, od Pavla z Rybitví roli Kavčovskou, přikoupený prut, kopaninu, kus bahen a loučku vedle Labe, iii pruty, kteréž sobě vyklučil.

Houser (Jiřík) domek a šenk, iij jitra luk minus j provazce u Rybitví.

Suma úroku sv. jirského iiiij ſſ xxviij gr. ii ₰.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

[II. fol. 239.] **Rybitví.** LXXXVIII.

Tu platí peněžitý plat na české groše. V též vsi jest robota ženná.

Košíšek (Vondra) zahradu.

Vávra (Jan Lhotský, Vašek Knězů) iii čtvrti, iii jitra.

Pavel (Jíra Pavlů) lán, hony a ii palouky od Kabáta, Kavčovského j čtvrti ii jitra.

Jan tkadlec *(Vondra)* ij čtvrti, kus rolí.

Havel (*Matouš* kněz) lán a kus příjemného.

Mach Doufal (Jan Stajskal) iii čtvrti, hony pod Lužcem, iiii jitra Kavčovského, louku.

Vaněk Žabák (Jan Vaňourek) j lánu i prut a xiiii jiter.

Matěj (Mach Bubáček) má Kavčovské.

[Ze Lhoty, z Blatníku a z Rybitví, z těch tří vsí platí z pastvy v lesích na Polabí okolo těch vsí jednú v rok při sv. Havle ij ſſ gr. místo těch ovsův a slepic, kteréž prve nájmem z těch pastev platívali.

Tíž sousedé z pustin Vohnoušovských pod Sentinským rybníkem jednú v rok při sv. Havle vii gr.]

Suma sv. jirského úroku iii ſſ xx gr. i ₰.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma ženné roboty vii dní.

[II. fol. 241.] **Ves Neratov.** LXXXIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná.

Pavlíček (Tomáš) j lánu, ii hony rolí.

Hylan (Bartoš, Dušek Hylanů, Jiřík) i lán.

Jiřík Hanzl (Václav, Dušek Bělehradskej).

Mikeš krajčí *(Petr Fišmejstrů)* zahradu.

Jíra Víšek (Bartoň Růžek) j lánu, kus.

Jan Bezouchý (Molek) čtvrť.

Šíp, Bartoň Hylan (Jíra Kvasnička).

Mikuláš z Bělé (Bělehradský) iii jitra, kus loučky.

[*Molek* iij jitra klučeniny].

Suma úroku sv. jirského ij ſſ xxvi gr. ij hl.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty x dní.

[II. fol. 243.] **Ves Živanice.** LXXXX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest toliko robota ženná a slepice.

Vávra Štíšek kostelník *(Petřík)* iiij čtvrti.

Kučera (Jíra Petříků).

Kaluha Martin (Mikuláš Bezouchej) j lánu, má Víškovské.

Crkanka (Hatovouz) iii čtvrti.

Jiřík Vyleťátek (Jančěk) iiij čtvrti, čtvrt, Labe.

Jan Petras i lán j prutu.

Martin Kroupa iij čtvrti, kuos tuoně Bochocovské a Popadovské, má Víškovskou roli.

Pecha (Duchoň) iiij čtvrti.

Maňák (Jíra Bradec) i čtvrť.

Štěpán rybář *(Kubíček, Havel).*

Vrchota (Mikšat) v čtvrtí.

Jan Šot (Urban Wachtel) i lán j čtvrti i prut.

Jiřík Heršík (Konečnej) iii čtvrti.

Jebový Mach (Štěpán) i čtvrt.

Mach Houdek (Martin Pilnej).

Mach Kodýdek (Petr) i lán j prutu.

Pavel Hrbovatý (Mikuláš Heršíků, Holoubek, Skála) iii čtvrti i jitro.

Vaníček Kodýdků (*Martin* rybář) měštiště pusté.

Jan Hlas (Matěj Kyselo) j lánu j prutu.

Havel Háj (Jakoubek) v čtvrtí.

Petřík (Jaroš, Mikuláš) iii čtvrti minus prutu, zahradu.

Krčmář krčmu a měštiště.

Martinek Poustka (Mach Drobíček, Holej) j lánu.

Suma úroku sv. jirského vij ß xvj gr. j ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty xxvii dní.

Suma slepic vi.

[II. fol. 246.] **Ves Přelovice.** LXXXXI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Kuba krčmář *(Vyžánek, Martin Prudič)* i lán i prut, šenk.

Jíra (Pironka) iij prutu.

Mládek (*Mikuláš* rychtář) i lán ii pruty.

Hlaváč (Jan Kaluha) i lán j prutu.

Janek (Jan Mráz) i lán minus prutu.

Komora (Jirásek) i čtvrť.

Jan (Pavel Janů) i lán.

Bartoň Brh (Jan Pankartek) i lán.

Matalík (Matouš, Bartoň Kalhaus) j prutu, Hloukovskou roli.

Vít Brh (Vojtíšek) i čtvrt i prut.

Markleta vdova loučku a roli.

Bartoň Kalhaus (Vojtíšek) ij čtvrti.

Řehák Bumbule i čtvrť.

Obec má rybníček.

Odtudž dávají oukolu s mostu Přeloučského sousedé při každém úroce vi gr.

Suma úroku sv. jirského iii ß xiij gr. vi ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 248.] **Ves Mělče.***) LXXXXII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, ale žádný z nich nevie, co kdo drží rolí, než tak plat dávají od starodávna.

Blažek (Jiřík), Michal Vocásek (Řehák), Janek (Matěj Chrápal), Jíra Rabek (Martin Rabin), Matěj (Jan Jírů), Staněk (Vašek).

Odtudž sousedé dávají oukolu s mostu Přeloučského při sv. Havle jednú v rok iiij gr.

Týž z ůstrova, který Semenec držel, každého úroku vi gr. o sv. Jiří jednú v rok.

Suma úroku sv. jirského iiij ß xxii gr. ii ₰.

Suma svatohavelského úroku iiij ß xviiij gr. ii ₰.

[II. fol. 249.] **Ves Lohynice.** LXXXXIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Jíra (Jan Voštirálek), Havel Váchův

*) Výměra neudána.

(Eliáš), Mikuláš (Jan Moudrej), Havel (Martin Mikulášů), Prokop (Kuba Kadrle) louku, *Bohataj Jíra (Vávra), Jan (Jíra)* louku, *Václav (Havel Kambáčků), Havel (Matouš), Kučera (Dušek), Kuba (Vondra Herman)* jezero, louku; *Vaněk (Martin Vaňků), Petr (Vondra Kambáčků).*

Odtudž sousedé dávají oukolu s mostu Přeloučského při sv. Havle jednú v rok vij gr.

Suma úroku sv. jirského v ſſ xxiii gr. 1 ♁.

Suma sv. havelského úroku v ſſ xxviiij gr. 1 ♁.

[II. fol. 251] **Ves Břehy.** LXXXXIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též dávají slepice.

Matouš (Vaněk Novosad, Jan Bílej) i čtvrt.

Kačer (Mach Kačer) iiij čtvrti.

Kuba Hylan (Petr Sláma) j lánu, louku.

Jíra Halama (Jan Janebáček) iij čtvrti, kus louky.

Jiráček (Mach Zisin, Vaněk Krejník) ij lánu j čtvrti.

Vávra (Jan Vávrů, Havel Hylan) kus rolí.

Vaněk (Martin Mrštík) iii čtvrti a kus.

Martin Nosků (Vaněk Jezbera) iii čtvrti.

Janata (Martin Štětka, Jíra Košťál, Havel krejčí) j čtvrti.

Jan Karčer (Jíra Hešťálka, Vaněk Kurka) iij čtvrti.

Dušek Borovec (Vávra Dutského, Jíra Nejedlaj) iii čtvrti.

Pavel Řepa (Jíra Janebáčků) iiij čtvrti.

Mašek Necoud (Jíra Košťál, Matouš, Vaněk Suchej) loučku.

Douša (Jančk Kačerů) iij čtvrti, Rychtářovské.

Polák (Jan Schovanec, Vaněk Novosad) iij čtvrti.

Jan (Tóma) krčmář iii čtvrti, krčmu, iii čtvrti rolí, měštiště.

Ten mlajn zase najat Ježkovi, jakož toho cedule řezaná jest s ním, na iij ſſ gr. každého úroku.

Odtudž sousedi dávají oukolu s mostu Přeloučského při sv. Havle jednú v rok viii gr.

Suma úroku sv. jirského viii ſſ xxviiij gr. iii h.

Suma sv. havelského úroku vii ſſ xviiii gr. iii hl.

Suma kur o Vánocích v kur.

[II. fol. 253.] **Ves Semín.** LXXXXV.

Tu platí úrok penězitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice. A platí z lánu po xl groších.

Vondra Dubánků (Martin) j lánu.

Dušek (Jan Skuhra) iij čtvrti.

Ješek (Macháček) dvůr, ii lány.

Tůma rybář *(Šimon)* chalupu, jezero, Labe, kus louky, ježto sobě vyklučil za Labem, tvrziště, jezero, Labe.

Jan z dvorce *(Václav Řepka)* iii čtvrti, měštiště a kus pustiny Petrovské.

Vaněk (Jíra Žďanera).

Jíra Dubánek (Bartoň) iii čtvrti, pustinu Matějovskou.

Vít (Vaněk Soukal) i čtvrť.

Jíra (Štěpán Klaudus) čtvrť.

Čáslavský (Vaněk Hladkej) i lán, iii čtvrti u Kladerub, čtvrť a prut pod Havraním, role a měštiště od Ježka, les za kostelem.

Dušek převozník *(Jíra Smrček)* role, ii pruty louky.

Petr (Mach Žižinskej) krčmu, čtvrt rolí, od Jindry louku.

Mlynář mlajn.

Huptele (Šimon rybář) přívoz Duchkovský.

Jan Matějků (Vašek) chalupu, jezero, kus Labe.

Suma úroku sv. jirského x ſſ viiij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty j ſſ dní a iii dni.

Suma slepic j ſſ.

[II. fol. 255.] **Ves Sopřeč.***) LXXXXVI.

Tu platí úrok peněžitý na české gr.

Vít (Svatoš) i lán ii pruty iii jitra rolí, luk i lesův.

Mrva (Vávra Benedický, Jan Hovorka) ȷ̇ lánu rolí, luk i lesův.

Spaska (Mikuláš Petráčků) i lán, s lukami i s lesy.

Kuba Hájků (Václav Sedskoník) i čtvrt.

Sedskoně (Batra, Matěj Řepíček) i čtvrt.

Jíra Majhan (Petr Spas) iȷ̇ lánu s rolí, lukami i s lesy.

Kuba (Jakub Svatošů) čtvrť a jitro.

Řehoř (Jíra, Vondra Hovorků) i lán.

Jan Kulich (Kuba Vychytil) ii pruty.

Šich Vít (Listopad, Jan Mráček) role, co mu dána.

Krčmář *(Žaravský, Jiřík Křičenskej,* pan *Burian)* iȷ̇ lánu, krčmu.

Odtudž sousedé dávají oukolu s mostu Přeloučského při každém úroce viȷ̇ gr.

Suma úroku sv. jirského iiiiȷ̇ ß viiii gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 257.] **Ves Žaravice.** LXXXXVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Brůna (Pavel Šedivaj) iȷ̇ lánu, role nad rybníčkem Sušinským.

Jan Žaravský (Václav Šour) iȷ̇ lánu, druhého iii čtvrti, pustiny v panských polích u Sušin, vi jiter iiii provazce, od Sušinského dvora pustiny, iȷ̇ čtvrti rolí, louku nad Sušinským rybníkem.

Janák mlynář v pustinách Sušinských, aby sobě lúku udělal a jí budúcně užíval, štépnice.

Jíra Holý (Vaněk Král) chalupu, kdež jeho otec seděl, a k tomu jemu přidáno ii jiter luk.

(Valach) zahradník (*Burian* krčmář) zahradu a kus louky.

Jíra mlynář role a kus louky.

Týž s mostu Přelouckého oukolu jednú v rok o sv. Havle ȷ̇ gr.]

Suma úroku sv. jirského iiiȷ̇ ß i gr. iiii ₰.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 259.] **Ves Habřina.** LXXXXVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Janek Perda (Jan Klubečko) i lán minus i jitra.

Janek (Tomáš Junek) i lán ȷ̇ čtvrti.

Bartoň Hylanův (Jakub Bahenec) i lán ȷ̇ čtvrti ii jitra.

Mikulášek (*Jirásek* krčmář, *Pavel* krčmář) i čtvrt.

Matěj Žižka, drží *Jan Kučera.*

Vlk ȷ̇ lánu i prut, čtvrť od Jana.

Jan Skuhra (Vašek Duchoňů) ȷ̇ lánu, ȷ̇ lánu i čtvrt prutu.

Tomek (Vaněk Kučera) iiȷ̇ čtvrti.

Jan Kučera (Vaněk Žába) i lán.

Perda (Kuba Marhulka) ȷ̇ lánu.

Jezbera (Machek) chalupu, role, les, louku.

[2 listy vytrženy.]

[II. fol. 261.] **Ves Jílovka.***) C.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Havel (Němec) i lán.

Láhvička i lán, od Petříčka čtvrť, druhou čtvrt lachčajší, louku.

Martin rychtář i lán, ȷ̇ lánu od Hanzle.

Řehák ȷ̇ lánu.

Petříček ȷ̇ lánu.

Matěj Žába (Kubíček) i čtvrt.

Muláček i čtvrť, od Petříčka ȷ̇ čtvrti.

Pavel Brácha ȷ̇ lánu.

Paťan i čtvrť, šenk, ȷ̇ čtvrti od Petříčka.

*) V I. f. 120 při vsi Sopřeči připsáno: „vytopena“, a zápis mřežován.

*) Celý zápis jest mřežován a později připsáno: „Ta ves prodána Bohdaneckým.“

[II. fol. 261(b).] **Ves Vyšehňovice.**

Tu platí úrok peněžitý na groše české. A jest robota ženná, konopě trhání, řepy rytí a slepice.

Dušek rychtář i lán rolí a luk, i jitro od Němečka, ½ lánu rolí a luk od dvoru.

Janček (Kučera) i lán a kus rolí a luk.

Jan Burda (Jíra Jarej) ½ lánu rolí a luk, iii jitra rolí od dvoru.

Štěpán (Jakub Havíř) ½ lánu i½ čtvrti rolí a luk.

Kryštof (Jan Doležal) i lán a kus rolí a luk.

Petr iii čtvrti a kus rolí a luk, iii pruty iiii jitra rolí a ii jitra 4 provazce luk.

Vávra Kulhavý iii čtvrti rolí a luk, i½ prutu rolí ode dvoru.

Mikeš Švehla i lán rolí a luk, ½ městiště.

Martin Koháč (Mach Dopito) ½ lánu rolí a luk, ½ městiště Žákovského, iii pruty rolí a ii jitra luk ode dvoru.

Jíra Pšenička zahradník i čtvrť rolí.

Říha (Beneš Schupa) ii½ čtvrti rolí a luk, ii pruty i jitro i½ provazce rolí a ii jitra luk.

Havel Listopad zahradník *(Mach Lebeda)* i čtvrt rolí, městiště.

Pavel zahradník *(Mach, Tomáš Kalina)* i čtvrť rolí a luk, městiště.

Jan zahradník *(Buben)* i½ čtvrti rolí a luk.

Jíra Čapek krčmář ½ lánu rolí a luk, městiště, šenk.

Tomáš, který se osadil na dvoře, i½ lánu rolí a luk, městiště a sídlo.

Vobec Vyšehňovská všickni sousedi v prutů rolí obce od dvoru.

Matěj Sperátů z Volče i jitro klučeniny pod rybníkem Chmelníkem.

Suma úroku každého iii½ ß xviii½ gr.

Suma žní ii dni.

Suma slepic xxi.

[II. fol. 263.] **Ves Habřinka.** CI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše a slepice.

Jan (Jakub) ii lány.

Mach (Václav, Jan Váňa) ½ lánu.

Šimon (Kuba Růt) pustého iii čtvrti.

Suma úroku sv. havelského i½ ß x gr.

Suma sv. jirského úroku tolikéž.

Suma slepic vi.

[II. fol. 264.] **Ves Bělá.** CII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice, za jablka a za vořechy dávají peníze.

Kuba (Jan Vorlů) pusté městiště.

Jan Vorlice (Matěj Klapač), Havel Michků (Petr Novák, Vorlice starý) krčmář horní; *Vočenášek(Jan Valach, Mikuláš), Jíra Zítův* i čtvrt, i čtvrt rolí bez i½ jitra, poustky Řezníčkovský.

Mlynář *(Jíra)* ii jitra klučeniny.

Česek (Jan Krupička), Kulíšek (Šimek), Řehák (Martin Záveskej) městiště od Pavla Vaniše.

Martiška krčmu, ½ lánu rolí.

Jíra ½ lánu.

Brož (Jan Škahla, David), Mikuláš (Duchek Bělohradskej, Jan Chlumskej), Jan švec *(Bělohradskej, Jan Škahla, Kuba Čásek)* prut rolí, iii½ jitra i½ provazce klučeniny, i prut rolí, ii½ provazce klučeniny.

Martin Liška (Petr Prachovskej, Záveský) i čtvrt rolí i lúčky.

[*Šimek* i½ jitra klučeniny, dvůr Holcovský. Obec má lázeň.]

Suma úroku sv. havelského viiii ß vi½ gr. iii ₰.

Suma sv. jirského úroku tolikéž.

Suma slepic xxi.

Suma roboty ženné iii dni.

Suma jablek i věrtel } při sv. Havle ii gr.
Suma vořechů i funt }

[II. fol. 266.] **Ves Voleč.***)

Vaněk Kňourek (Jan), Jan Korpa (Jan Beran) louku; *Jan Kulhánek, Stašek (Šourka*

*) Celý zápis pozdější.

vdova), *Havel (Kuba, Sperát, Jan Sperátů), Matěj Vodolánek, Hovorka (Jíra Valachů), Božek (Macek), Jan Čapek (Jan Němček), Vávra (Kafunk), Janek (Vaněk Šilhavej), Křížek (Krýzel, Vodolánek), Sclinovský, (Kuba Huneš), Vodolánek (Havel Rendl), Petr Slanaj (Jan Vocásek), Mach Komárek (Prokop* krčmář), lázeň, sousedé vobec.

Suma ouroku sv. jirského vij ſſ͛ x iiij gr.
Suma ouroku sv. havelského tolikéž.
Suma ženné roboty xxv dní.
Suma slepic úročních xxxviii slepic.

[II. fol. 267.] **Ves Kasalice** (Kasaličky). CIII.

V tej vsi platí úrok peněžitý na české groše.

Vítek rychtář ii lány minus čtvrti, ii pruty, ij jitra rolí v Horkách, iij jitra i provazec klučeniny v Horkách, ij jitra pastviště.

Martin Kurka i lán.

Vašek (Bureš) i lán, loučku.

Prušan (Jakub Rejsmanda) iii čtvrti, i čtvrť rolí.

Jan (Vávra) iii čtvrti.

Obec měštiště.

Suma úroku sv. jirského iiij ſſ͛ xxv gr. v ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 269.] **Ves Křičeň** (Krziczien*) CIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a orná a slepice.

Blažek Šajnoha (Jan Pankhartek) iii čtvrti, kus, co zůstalo pod oddávání každého úroku.

Vavřínek Černík (Matěj Husák) j lánu ii pruty, ij čtvrti od Mokrýho.

Martin Spíváček (Matěj Kulů) i lán minus prutu, krčmu.

Kuba (Jan Píválek) i lán minus ij prutu, přikoupeno ij prutu.

Martin (Hnátek) ij lánu.

*) V I. urbáři napsáno „Krziczen".

Svatoš (Michal Trumba) iii čtvrti, j čtvrti Mokrýho.

Vondřej (Prokopka) v čtvrtí ij prutu.

Matěj (Tomáš Žáček) v čtvrtí minus prutu, i čtvrt od Mokrýho.

Šimek (Kuba Bečka) iii čtvrti j prutu.

Jíra Slavík (Vítek Bančička) j lánu j prutu, j čtvrti od Mokrýho.

Martin Pacek (Sedláček, Jíra Vodolánků) iii čtvrti.

Suma úroku sv. jirského viii ſſ͛ xxiij gr. v ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepic iiij.
Suma ženného li den.
Suma orného xxvii dní.

[II. fol. 271.] **Ves Rohoznice**. CV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ornie, ženná, sečná, konopí trhání a slepice.

Matěj Sajkora (Horáček) iii čtvrti, pastviště.

Václav Vodrolík (Štěpán Michků) j lánu, pustého j lánu.

Vondráček (Marek) iii čtvrti ij prutu.

Brych Novák (Kuba Zítů) iii čtvrti.

Zíta (Petr Petlan) iii čtvrti, druhého iii čtvrti, pustiny viiij jitra a provazec.

Dušek Kardánek (Martin Hodan) iii čtvrti ij prutu.

Pavlíček (Jíra Vyleťálek) j lánu ij prutu, druhého j lánu, přikoupeného i čtvrť minus prutu; pustiny iiiij jitra.

Jan Šebek (Mikuláš) i lán ij prutu, pustiny viiij jitra, louku.

Pavel Zítů i čtvrt.

Toto jest vymíněno těm, kteří pustiny přijali, což by jim výše topil rybník Rohoznický, bez toho mají býti. A také zase, což by osechlo a rybník netopil, každý má užívati toho proti svému.

K těm ke všem pustinám a měštištím sú lesové, jakž měštiště ukazují, těch všech kusův lesu pán JMt má užívati prodajem a majcením.

Suma úroku sv. jirského iiij ſß xxvij gr. ii ₰.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty lxxxviiij dne j čtvrt dne sečnýho.

Suma orného xxviii dní i čtvrt dne.

Suma konopě trhati xii záhonů.

Suma slepic x.

[II. fol. 273.] **Ves Dolany.** CVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, konopí trhání.

Janček (Jan Mařík) i lán minus j prutu.

Vávra (Proněk) j lánu i prut, přikoupeného iij prutu.

Duchoň (Václav) iii čtvrti, přikoupenou zahradu, druhého ij čtvrti.

Dub (Václav Dub) čtvrť.

Jaroš Mařanuov (Vávra Barták) iii čtvrti minus ij prutu, přikoupené od Lysky.

Tůma (Martin Haněk) ij lánu minus j prutu, kus v Svatoně, přikoupený kus, prut v Bohdaneckém rybníce.

Pácha (Vít) krčmář i prut, přikoupeného kus.

Junek (Jíra Jírek) i čtvrť i prut.

Brych Mařanů ij čtvrti, Ůsickou roli.

Jan Vodička (Matěj, Jan) iii čtvrti minus ij prutu, přikoupeného i prut, i jitro klučeniny.

Jan Dušků (Pařízek) ij čtvrti.

Jan šafář iii čtvrti minus j prutu, ůstrov v Bohdaneckým rybníku, ii jitra.

Petr Kalhous (Václav) iii čtvrti, j prutu, ůstrov Kodýdkovský za Rohoznicí, přikoupeného i prut.

Trsek (Prokop Průšek) i lán minus ij prutu, přikoupené, ůstrov v Bohdaneckém rybníce.

Žabka (Jan) vj čtvrti.

Petr Širůčkový j lánu, Ůsickou roli, ůstrov v Bohdaneckém rybníce, ůstrov v témž rybníce Slabnovský.

Vondráček (Jan Zima) i lán j prutu, v rybníce Bohdaneckém má Voznici.

Duchoň j lánu.

Penoušek (Haněk) zahradu, přikoupené i ostrov v rybníce.

Lazebník *(Dušek Trumbů)* role od Hanka.

Z tejž vsi, kdož by konopě netrhal, za záhon dávati mají po i gr.

[I. 184b.] V též vsi znamená se rolye, kterúž sú kúpili od Duchoně od dvoru panského:

Janek iij prutu.

Václav zahradu.

Jaroš Mařanuov od Lesky iij prutu.

Thuoma přikúpený kúsek.

Pecha přikúpený kúsek

Jan i prut.

Kalhous i prut.

Martin j prutu.

Penoušek.

(Šafář vostrov z Bohdaneckého rybníka).

(*Proněk* vostrov „ „)

(*Matěj Slabina* vostrov).

(*Bedlo* má vostrov Bohdanecký).

(*Zralík* starý kus (vytopeno).

[I. 185. Tito ujímali v rybníce Bohdaneckém:

Haněk rychtář prut.

Vondráček na Voznici prut.

Pecha krčmář iii jitra.

Širuočková vostrov.

Kalhous Kodýdovský ostrov a Rohoznici.]

Z tejž vsi, ktož by konopí netrhal, za záhon dávati mají po i gr.

V též vsi mají všickni zespolku lúku sekati i shrabati, kteříž ženné roboty mají, kdež se jim ukazuje.

[II.] Suma úroku sv. jirského x ſß xiij gr.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty ij ſß a vj dne.

Suma konopí trhání viiij záhonů.

[II. fol. 276.] **Ves Ždanice.** CVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest obilí osepnie a robota ženná.

Lhotský i lán.

Kříž (*Mikuláš* sedlák) iii čtvrti.

Jan Kněz (Duchoň) ɉ lánu, měštiště.

Svatoň (Adam Salava) ii lány minus prutu.

Jíra (Tomáš Jirsa) i lán minus ɉ prutu, čtvrť rolí.

Jan Jirsa (Vaněk Kurka) i čtvrt.

Kyrian (Vondráček Kambáček) ɉ lánu.

Jiřík Sekyra (Vaněk) ɉ čtvrti.

Bedla (*Svatoš* krejčí).

Matěj (Antoš) iii čtvrti, přikoupeného ɉ prutu.

Pavel (Kroupa) ɉ lánu ɉ čtvrti prutu.

Vaněk zahradník zahradu.

Štoček krčmu a ɉ lánu.

Jiřík Čáp (Matouš Maloušků) zahradu, uostrov.

Žold (Matěj tkadlec, *Marek)* ii jitra klučeniny.

Jíra Němec (Vojtěch Kobza), *Urban* zahradník *(Michal Němec)* hony.

Kalous (Mikuláš Šed, Jan Polák) zahradu.

Dušek (Vávra Sedlák) iii čtvrti.

Šed (Mikuláš) zahradník.

[*Jakub* tesař zahradník, *Jan Hrubej* zahradník.]

Kněžský plat.

Valatka (Jan Komenda), Polák Všerubský (Jan Holota), Adam (Jan Hudec).

[I. 193.] Těmto jest oddána rolye od panského dvora, a tak platí, jako v Hrobicích platili:

Martin iii čtvrti. *Kalhous* zahradu. *Řehák* iii čtvrti. *Šed* zahradník.

[II.] Suma úroku sv. jirského x ß xx gr. i ₰.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma žita i korec. *)

Suma pšenice tolikéž.

Suma ječmene tolikéž.

Suma ovsa tolikéž.

Suma ženné roboty iiii dni.

Suma slepic iii.

*) Tyto čtyři položky jsou mřežovány a připsáno: Toto jest ukázáno za zatopení k faře Ždánské.

[II. fol. 278.] **Ves Vosice veliké.** CVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, konopě trhání a slepice.

Matěj Souček (Jakub Puhlovskej) iɉ lánu.

Vávra vinařů bratr *(Jan Pelikán), Dušek (Vávra Machů)* iii čtvrti, *Jaroš (Diviš)* iɉ lánu, *Bartoš (Eliáš)* iii čtvrti, *Mikeš Kmarků (Kuba Chlist)* iiii čtvrti.

Jíra iii čtvrti.

Matouš hajný *(Vítek Hunt)* iii čtvrti.

Roháč (Bartoš Pelant) palouk a xix záhonův.

Nekola (Puhlovský) ostatek té rolí, prut od Jaroše.

Matouš Karkule (Janček) iii čtvrti, čtvrť od Martina ze Ždanic.

Král (Pavel Tlapa, Vávra Buloch) iii čtvrti.

Marian (*Pavel* hajnaj) kus rolí a chalupu od Součka.

Kubíček (Pech) zahradu.

Kovář chalupu, role.

Vinař ɉ čtvrti od Poláčka, vinici, krčmu, od Součka role.

Jíra iiɉ čtvrti.

Král (Vávra Buloch) ɉ lánu.

Marek (Jiřík Medek) iii čtvrti, iɉ čtvrti.

Matěj hajný *Lešák (Vít Hunt)* i čtvrt.

Štěpán (Jíra Hora) i lán ɉ čtvrti, čtvrť rolí od Martina ze Ždanic.

Kuba šafářů *(Kubešků Vávra)* iɉ lánu.

Jan Bartoňů (Matěj Karkule) ɉ lánu ɉ čtvrti.

V též vsi všickni mají robotu seno voziti, každý s iii čtvrtí dva vozy, kdož tu prve sedí.

V též vsi Osicích, kteří tu prve sedí, všickni společně platí jednú v rok lúčného z luk při sv. Havle xviii gr. iii hl.

[I. 220.] V též vsi plat s lidí, kteříž na dvoře sedí, jimžto dědina jest dána pod plat, ale úrok jest s nich menší; tak jakož platili v Hrobicích a v Živanicích, též tuto platiti mají:

Petr iiɉ čtvrti.

Král ɉ lánu.

Marek iii čtvrti. Týž ij čtvrti.

Matěj Lešák i čtvrť.

Štěpán i lán j čtvrti. Týž čtvrt role od Martina z Ždanic.

Machek ij lánu.

Bartoň j lánu j čtvrti.

[II.] Suma úroku sv. jirského xij ß xxv gr. ij ₰.

Suma sv. havelského úroku xii ß xxiii gr. iii ₰.

Suma žita iij korce j věrtele.

Suma pšenice tolikéž.

Suma ječmene tolikéž.

Suma ovsa tolikéž.*)

Suma konopě trhání xij dne.

Suma slepic xxj.

Summa ženné roboty ij^C^ iij dne.

[II. fol. 281.] **Ves Osice malé.** CIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, konopie trhání a slepice.

Vaněk Kačírek (Petr Valdoch) iii čtvrti, jitro a i provazec v Trávníku.

Martin (Řeháček) iii čtvrti.

Matějíček (Havelka) j lánu a kus, Stříbrníkovskou roli.

Kuba Němec *(Řehák)* iii čtvrti, ii jitra luk v Trávníku, přikoupeného iii čtvrti.

Matěj (Řeháček, Holý, Remiáš) i čtvrť.

Dušek (Machek) v čtvrtí, iij honův, jitro kopaniny.

Vašek v čtvrtí, iij jitra luk v Trávníku.

Václav Tkadlík (Lukeš).

Blažek (Jan Nečesanej) iii čtvrti, ij čtvrti, kopaninu od vinaře.

Holý Šilhavý (Zemánek, Zbyněk) ij lánu.

Šimon (Jan Šedivej) ij lánu.

Petr tkadlec *(Jan Zbyňků), Václav Pikhart* krčmář má krčmu, iii jitra luk v Trávníku, xxvi záhonů, role od Duška z Vosic.

*) Čtyři tyto obilní položky jsou přetrženy a později na straně připsáno: To jest oddáno knězi do Ždánic za zatopení rybníky.

Vaněk Novákův dvůr, roli Stříbrnovskou.

V též vsi při každém úroku platí posvátnieho j ß vii gr.

Též loučního s luk při sv. Havle platí jednú v rok xx gr.

Obec má měštiště.

Suma úroku sv. jirského x ß viiij gr. ii ₰.

Suma úroku sv. havelského x ß xviij gr. j ₰.

Suma ženné roboty ij^C^ dní vii dní.

Suma konopie trhání xiiii záhonův.

Suma slepic xiiij.

[II. fol. 283.] **Ves Dobřenice.** CX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Václav (Špeldová) iii čtvrti.

Ješek (Havel) iii čtvrti, hony rolí, j lánu Patavého měštiště.

Suma úroku sv. jirského ii ß ij gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 284.] **Ves Roudnice.** CXI.

Odtudž platí úrok sv. jirský a sv. havelský na groše český, robotu žennú a hrabnú, konopie trhati a slepice. Za žennú robotu po iij gr. za i den platiti mají, za hrabnú po ij gr., za konopě po j gr. za záhon.

Mlynář, *Vavřínek* (rychtář, *Martin Vavříků); Vondra Votruba (Jan Netřeba)* jitro luk, i jitro i provazec v Svíbu; *Vondráček (Jíra Vondráčků), Martin (Petr Petranec), Čtvera (Martin Čtverů), Valášek (Jan Michek), Vít Vondráků (Martin Husovec)* i čtvrt rolí; *Pernštejnský (Dušek* zahradník*), Macek (Šafránek), Kubík (Jan Žáků)* ii jitra v Svíbě; *Jan Hrubaj (Jakub Trubač)* ii jitra v Svíbě; *Klimeš (Trojan, Havel Valášků).*

Havel Valáškův (Jan Stěhule, Klimeš) iii jitra a ii provazce v Svíbě, iii jitra; *Kuba Černý (Mareš Velkej, Kumštát); Machan (Adam)* ii jitra v Svíbě; *Kuba (Pavel Hanák)* čtvrť, jitro

luk, ii jitra v Svíbě; *Mareš (Macek Benešů, Macková)* jitro luk, iii jitra v Svíbě; *Jíra (Hrůzů)* jitro; *Havel Píchů (Jan Hradeckej); Křížek (Jan Člubáček)*; *Čečerka (Vašek Čečerků)* ii jitra v Svíbě; *Dušek* rychtář *(Jan Šitina)* v jiter kopaniny v Trávníku; *Vondra (Pavel Vondrů); Jan Konečný; Žák (Vaněk Čížek, Jíra Šitina); Bárta (Jan* zahradník jitro v Svíbě; *Janek (Beneš Muchamů)* ii jitra i provazec v Svíbě; *Bobek (Vondrák Kopečnej, Jan Utratil)* i jitro v Svíbě; *Bradáč (Jan Hradeckej); Vaněk Nejedlého (Havel); Kuba Mastík (Michal Bolounskej, Petr)* i jitro luk; *Vlk Pícha (Havel* krčmář) krčmu; *Zeman (Matěj* krčmář) druhý krčmář, lán i jitra.

Těm všem svrchupsaným lidem, kteří roboty svrchupsané mají, tu milost ráčí pán JMt činiti, aby za ně platili, jakž psáno jest, a na roboty ke dvoru aby jim nebylo hýbáno, a při sv. Havle za ně platiti mají.

[Ti svrchu psaní lidi Roudnická obec ujali sou pod plat řeku, budoucné z řeky mají platiti jednú v rok při sv. Jiří i ſſ iiii gr.]

Suma úroku sv. jirského xxxiij ſſ xiii gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty i^C viiiij dne.

Suma hrabné roboty xxx dní.

Suma záhonuom konopí trhati xxviij záhonů po j gr.

Suma slepic i ſſ xx slepic.

[Suma z řeky při sv. Jiří i ſſ iiii gr.]

[II. fol. 287.] **Ves Lhota pod Libčany.** CXII.

Odtudž platí úrok na české groše a slepice.

Havlata (Jan Halama), Martin Krk (Jan Salava), Pavlík panie *Kdulincové (Vaněk Rychlík), Dryáček* též panie *(Jan Kumů, Dušek Gdulinců* člověk), *Pašák (Jan Košmeda, Petr)* též *Kdulincové* člověk, má krčmu; *Jíra Horák (Petr Lysej)* iij jitra kopaniny; *Jíra Havlata (Martin), Havel (Beneš), Bláha (Matěj Choraj), Hanoušek (Vaněk Havlů, Mareš), Hřib (Jíra Hřib), Vávra* hrnčíř *(Jíra Zavdal), Čipera* panie *Kdulince (Kuba).*

[I. 244.] Tito jsou od Rohovlada koupeni:

Jíra Horák iij jitra kopaniny v Trávníku.

Jíra Havlata.

Havel.

Bláha.

Kuba.

Hřib.

Jan.

Čepera páně *Kdulincuov.*

[II.] Suma úroku sv. jirského viij ſſ xxviiij gr. v h.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma slepic xiiij.

[II. fol. 289.] **Ves Pravy.** CXIII.*)

Odtud platí úrok peněžitý při svatém Jiří i při sv. Havle na groše český. Též v též vsi jest robota ženná, slepice, řepy rytí, konopě trhati.**)

Za den žní po ii gr., za slepice po 1 gr. za kuřata po j gr., za záhon konopí trhání po j gr., za záhon řepy rytí po j gr.

Urban (Jíra Přibík), Vaněk tesař *(Mikuláš, Pavel Mokrošinskej), Mikeš Vlk (Jíra Víchů, Vondráček),* krčmář, *Matěj z Hubenic (Roháč, Jíra Kmoník), Janek (Kuba Mastík)* má polouláni a štěpnici.

Michal Zajíc (Matúš tesař, krčmář, *Jan* tesař), *Jíra Víchů (Kuba, Batra, Jan* tesař), krčmář má krčmu i role; *Vích (Bartoň, Jan Lyskú), Šimon Lyska (Jan Špáta)* dvůr a ij lánu, sad, i čtvrt rolí od popluží panského, i jitro ii provazce klučeniny v borku pod Pravkou.

Všickni ti lidé svrchu psaní jmají za právo k tomu dvoru pomoci sena hrabati všeho k tvrzi. Též ovce práti i stříhati.

Suma každého úroku vj ſſ xvi gr. j h.

Suma slepic po i gr. xii.

*) Celý zápis o té vsi jest pozdější.

**) Slova „robota ženná, slepice, řepy rýti a konopě trhati" jsou přetržena a nadepsána slova „jsou slepice a kuřata".

Suma kuřat po j gr. x.
Suma roboty ženné po ii gr xxxvi dní.
Suma záhonů řepy rytí po j gr. xiiii.
Suma záhonů konopí trhání po j gr. xiiii.
[Ty všecky roboty ráčil jim JMt odpustiti.]

[II. fol. 292.] **Ves Kasalice.***) CXIV.

Vích (Petr, Dušek, Pavel Vorlicû) i jitro od panského popluží, ii jitra i provazec klučeniny.

Pacek (Pavel Hrbek) má panskou štěpnici, i čtvrt rolí ij provazce.

Jan Liskû (Pacek, Vích) i čtvrt rolí, ij jitra rolí, ij jitra.

Janek rychtář *(Hájek).*

Pustina Šimánkovská *(Vích, Pacek).* Tu drží pod plat *Jan Liskû.* Týž má měštiště od poustky Blažkovské ii jitra.

Pustina Kornousovská *(Hrbek).* Tu drží *Pacek.*

Pustina Blažkovská. Tu nedrží žádný.

Beneš (Pavel Vorlû) i provazec rolí, ii jitra luk.

Tito lidé pana *Viléma Dobřenského z Kratonoh* platí s nějakých kusû lesu, kteréž drží:

Vondráček na štědrý den v gr. slepice ii.
Suma úroku sv. jirského iij ſſ xxiii gr.
Suma úroku sv. havel. iij ſſ xvi gr. i gr.
Suma ovsa při vánocích vii korců.
Suma slepic při vánocích xxxviiii.
Suma roboty orné xii dní.
Suma roboty ženné lviiii dní.
Suma záhonů řepy rytí po j gr. xiiii.
Suma záhonů konopí trhání po j gr. xiiii.
Ty všecky roboty ráčil jim JMt odpustiti.

[II. fol. 294.] **Ves Hubenice.***)

Tu platí úrok peněžitý na groše české a slepice jednú v rok.

Blažek Socha (Pavel Košmídr) půldruhého jitra louky rychetní.

Němec (Kuba) iij prutu i jitro, týž dvě jitra louky, půldruhého jitra palučiny u drah.

Hubka.

Křížek krčmář ij jitra ij provazce, jedno jitro louky.

Petr Kunát z Poliz.

Suma úroku sv. jirského iii ſſ xiiii gb. iiii ꝺb.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepic xi.

[II. fol. 295.] **Ves Polizy.** CXV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, dávají obilí osepnie, robota ženná, slepice a vajce.

Blažek (Jan Buran) ij lánu iiij jitra.

Mašek (Matěj Kulhánků) iii čtvrti i prut. Ůsickou rolí.

Vaněk (Jan Hanušû) ij lánu ij jitra.

Kunát i lán i čtvrt, Ůsickou rolí.

Obec při sv. Havle platí iii gr.

Suma úroku sv. jirského ii ſſ xiii gr. iii hl.
Suma úroku sv. havelského ii ſſ xvi gr. iii hl.
Suma žita x korcuov.
Suma pšenice x korcuov.
Suma ovsa xxvj korce i věrtel.
Suma ženné roboty x dní.
Suma slepic xx.
Suma vajec i ſſ ii vajce.

[II. fol. 296.] **Ves Podolšany.** CXVI.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná, orná a slepice.

Mráz (Šimon) i prut.

Jan Vaníček (Matěj Macháč) iii čtvrti.

Petr (Jíra Peterû) j lánu.

Jíra Hluchpecen (Jan Spudal) i prut.

Ranšperský (Vondra Svatoňû) v čtvrtí.

Martin Hřebec (Marta Matouška) ij lánu minus prutu, ii kusy rolí Pánkovské.

Kaluha (Mich) ii lány minus ij prutu.

Jiřík Mikulášû iij lánu.

*) Celý zápis vepsán později.

Matouš (Vích Mořele) ij lánu, dvojí měštiště.
Jíra Purkrábek (Petr Purkrábků) iii čtvrti.
Jíra krčmář i čtvrt, krčmu, i čtvrť od Lva.
Řehák (*Vondra Svatoňů*, *Jíra Aksamit*) iii čtvrti.
Jan Kaziles (Kuba Sůvka z Chrastnice) i prut.
Obec má pastviště u rybníka Šeperky.
Suma úroku sv. jirského vj ß xxij gr. ii ₰.
Suma úroku sv. havelského viij ß xij gr. ii ₰.
Suma ženné roboty xliiij dne ij čtvrti dne.
Suma orné roboty xxviiiij dne.
Suma slepic j ß i slepice.

[II. fol. 298.] **Ves Pohřebačka.** CXVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše z lánu po xx gr. Ten plat položen na ně s povolením pána JMti i s jich dobrú vuolí léta ɔc. 92. první středu v postě. V též vsi dávají obilí osepnie, jest robota ženná, orná, konopí trhání a slepice, týž řípu ryjí.

Blažek i lán.
Tošek j lánu, panskou rolí, rolí u Vopatovic.
Janek Žižka (Chalupa) j lánu, rolí panskou.
Vávra Peperek (Průšek) j lánu, panskou roli.
Mach (Adam zahradník, *Pavel Pospíšil)* j lánu.
Jan Rušna (Beránek) j lánu, břehy při jeho rolí, panskou rolí.
Šopele (Jiroudek) j lánu, panskou rolí, ii pruty.
Matěj Cháje (Vaňura) j lánu, panskou rolí.
Václav (Beránek, Hájek) j lánu, panskou rolí.
Jiroudek (Macháček) j lánu, panskou rolí.
Petr z Praskačky (Vaňura, Horáček z Praskačky) louku pod Beranovou lukou.

Odtudž obecního platiti mají ix gr. při každém úroku za to, že jim pán JMt odpustil šenkovati pivo v jedné krčmě, a to sú již ten plat budúcně k dědictví všecka obec zespolka na se přijali.

Sousedé mají pastviště, slove Vokrouhlice.
Též dvořiště mají.

[I. fol. 200.] V též vsi rozdána dědina lidem od dvořiště pod plat úročný dědičně na české groše, a též z toho mají roboty:

Tošek kus rolye.
Janek kus rolye.
Janák kus rolye.
Beránek kus rolye.
Václav kus rolye.
Senohrábek.
Jíra Hudec kus rolye.
Dušek kus rolí.
Beran z Stěžer kus louky podle jeho, která mu oddána za škody.

[II.] Suma úroku sv. Jirského v ß xvj gr.
Suma úroku sv. havelského vj ß viij gr.
Suma žita vj korce.
Suma ječmene vj korce.
Suma ženného xxx dní i séci.
Suma na lukách hrabání viii dní.
Suma konopí trhání xviiii záhonuov.
Suma řepy rytí viii dní.
Suma slepic xx.
Suma husí jednú v rok při sv. Havle x po ij gr.
Suma orného xvij dne.

[II. f. 301.] **Ves Opatovice.** CXVIII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, v též vsi mají robotu síci na lukách i hrabati. Dávají také slepice a hus vykrmenú o sv. Martině.

Mikeš (Dušek) j lánu, prut od Matouše.
Vaněk (Kňoura, Jíra Vodička) j lánu.
Hašek (Kašpar) j lánu, jitro, půl lánu, kus rolí u mostku.
Bartoš hajný *(Šimon Polák)* j lánu, j lánu.
Jiřík krčmář má krčmu, j lánu.

Ondřej (Pavel) j lánu.

Smetana (Martinec) j lánu, čtvrt od panského dvora.

Zralík (Houhal rybář, *Bartoň Zralík*, *Matěj Zralík)* j lánu, ii čtvrti od panského dvora, j lánu.

Šimon (Adam) j lánu.

Kadeřávek j lánu, kus pustiny.

Jan vinař *(Jan Marků)* j lánu, čtvrt od panského dvora, j lánu.

Mach (Švihnos) j lánu.

Šimůnek (Jíra Kachel) i čtvrt, j lánu.

Vaněk Melhuba (Jíra Němec) j lánu.

Hlaváč (Zralík, Eliáš, Houhal rybář*)* louku.

Revelík (Kňoura) kus louky.

Jan Tůma (Bartoš rychtář, *Vondra Třebskej)* iij čtvrti a ii pruty.

Vaněk Košťál (Vondra) ii lány.

Marek (Kroužal Šimon) i lán.

Krajza (Vaněk Revelíků, Revelík mladý) chalupu a kus rolí.

Jan Jechera z Sedlce ii jitra chrastin.

[I. f. 205 a.] Těmto jest rolye oddána v Opatovicích za Podolšanskú, a mají tak platiti, jako jsú v Podolšanech platili i jiných robot dostávali:

Petr ii lány.

Marek i lán.

(Týž ujal zbytek vrbní podle lúky Vantáskovy, jest toho iiij jitra.)

Kadeřávek chalupu a kus rolí.

[I. f. 205. b.] Ode dvora panského v též vsi Opatovicích plat na český groš:

Dušek čtvrt.

Petr Polák čtvrt.

Thuoma čtvrt.

Zralík čtvrt.

Martin Vantásek ze Lhoty pod Libčany přijal chrastinu, má sobě vyklučiti.

Jan Jechera z Sedlce ujal ii jitra chrastin podle své lúky.

[II.] V tej vsi jest robota těch luk hrabati, na loukách všickni ze spolka, pokadž těch lu stává, i séci mají, jakož se nahoře píše.

Sousedé z Opatovic jakož sú za seči platili za i den iij gr. alb., i již jim pán JMt okazuje, aby za den platili po ii gr. alb., a za to tím snažněji, když by se jim rozkázalo, stavu Opatovskému pomáhati mají.

Suma úroku sv. jirského viiij ß xij gr. iii ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma na lukách séci i žní i ß xviiij dne.

Suma orné roboty vij dne.

Suma slepic vi.

Odtudž krčmář o sv. Havle za hus ii gr.

[II. f. 304.] **Ves Libišany.** CXVIV.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest obilí osepnie, robota ženná, orná, slepice, robota na lukách séci, konopě trhati každý s lánu po dvú záhonú.

Matěj krčmář i lán, krčmu.

Vaněk Haneš (Jan, Mach Spudil) j lánu.

Jan Poteč (Buben, Vondra Košíček) j lánu.

Jiřík Cholyně (Vávra Hloupej, Nekysnej) j lánu, chrastinu.

Vaněk (Jan Polívka) i lán.

Kuba (Jíra Houska) j lánu.

Beneš z Chupa (Petr Věnich) i lán.

Vaněk Noval (krejčí) prut Pánkovského.

Dušek Chalupa (Tomáš, Jíra Zejka, Martin Hloupej) i lán.

Vaněk Habuška (Voklípka) j lánu.

Matěj Doubek (Martin Mikeš) j lánu.

Voteklík (Tůma Němec) i čtvrt a jitro.

Vobídek (Martin Holčík, Jan Mařík) j lánu.

Štěpán (Dušek, Marek, Chalupa) iii čtvrti viii jiter.

Václav Dumčík (Jíra Štverák) vii prutů iii jitra, kus trochu víc než jitro.

Holý (Havel Věček, Martin Holčík) j lánu.

Martin (Pavel Volejník, Matěj Satranský) iiii jitra, zahradu.

Matěj Kulhan (Petr Rarák) i lán i prut iiii jitra i provazec.

Staněk (Martin Kačírek) ẋi prutů iii jitra ii provazce.

Jan Jeník i lán iii provazce.

Barták (Jan Numskej) i lán i prut ii jitra.

Dušek Rarák (Barták Krpata) i čtvrť ii pruty i jitro.

Žabka (Marek Vaníčků) i lán i prut.

Vítek (Jan Miska) zahradu a palúček.

Obec má pastviště.

[I. f. 215.] Tito se přistavili z Podolšan do Libišan, a tak platí, jakož jsú v Podolšanech platili:

Vobiedek i čtvrt a jitro.

Vinař ȷ̇ lánu.

Štěpán iii čtvrti viii jiter.

Václav vii prutů iii jitra.

Holý ȷ̇ lánu.

Kubka iiii jitra, zahradu.

Matěj i lán i prut iiii jitra i provazec.

Staněk ẋi prutuov iii jitra ii provazce.

Jan Andreska i lán iii provazce.

Janák i lán i prut ii jitra.

Ondřej i čtvrt ii pruty i jitro.

Vavřinec i lán i prut.

Beneš zahradu a palúček.

Obec pastviště.

[II.] Suma úroku sv. jirského vi ß ẋviii gr. i hl.

Suma úroku sv. havelského viiȷ̇ ß viii gr. i hl.

Suma žita vii korců.

Suma ječmene vii korců.

Suma ženného i séci i ß dní a ẋiȷ̇ dne i čtvrť.

Summa orné roboty ẋlvȷ̇ dne.

Suma konopí trhati ẋiiii záhonů.

Suma slepic lẋvi.

[II. f. 307.] **Ves Maslojedy.***) CXX.

Tu platí peněžitý plat sv. jirský, sv. havelský, sumu sv. janskú peněžitú na české groše a slepice.

*) Celý zápis mřežován.

Jíra Třebský iȷ̇ lánu, jezírko, i prut a zahradu.

Václav Bruožek (Šimon) v čtvrtí a louku.

Purkrábek (Václav Třebský, Brnůžek) ȷ̇ lánu i prut, louku, ii jitra.

Prokop Brnůžků ȷ̇ lánu, iiii pruty rolí panský, loučku, rybníček.

Tůma ii lány minus ii pruty.

Machek iii čtvrti minus ȷ̇ prutu, louku, i čtvrt i prut rolí panské.

Kalina v čtvrtí ȷ̇ prutu.

Hazuka.

Křetoň i lán minus prutu.

Říha Patík ẋ prutů.

Jíra Patík v čtvrtí minus prutu.

Martin Kulhánek ȷ̇ lánu ii pruty, i čtvrt rolí panské.

Martin Kobos i lán iȷ̇ prutu.

Koubek i čtvrť, i lán.

Buben krčmář ii jitra, rybníček, krčmu, má Kalinovské, prut od Kulhánka.

Hromádka iii čtvrti.

Martin iȷ̇ lánu a rybníček, kus louky.

[I. fol. 233.] Tito platí z rolye přikúpené od dvora panského peněžitý plat na české groše, též dávají slepice:

Martin iȷ̇ lánu a rybníček. Týž louku, kterú prve Pavelka držal.

Jan Hendrych i čtvrt i prut.

Kuba i čtvrt i prut.

Šurša iiii pruty. Týž rybníček pod Maslojedy.

[II.] Suma úroku sv. jirského ẋviiiiȷ̇ ß ẋvi gr.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma sv. janského vii ß iiiȷ̇ gr. ȷ̇ h.

Suma slepic ẋviiiiȷ̇.

[Ta jest prodána panu Vilémovi Trčkovi a vymazána při počtu sv. havelském l. 1548.]

[II. fol. 309.] **Ves Benátky.***) CXXI.

Tu platí peněžitý úrok na české groše, summu sv. janskú peněžitú, slepice.

*) Celý zápis mřežován.

Šimon Harovník v čtvrtí i prut přikoupené ode dvora.
Pavelka v čtvrtí, ii pruty, rybníček.
Havel v čtvrtí, panské.
Průšek i lán i prut, přikoupené, druhý j lán ij prutu.
Jan iii čtvrti ij prutu.
Dibálek i lán ij prutu.
Jan Luňák v čtvrtí, přikoupené.
Bláha krčmář *(Pavelka)* j lánu.
Jan Hluchpecen lán, iii jitra, ij prutu, louku ode dvora panského.
Suma úroku sv. jirského xiij ß vij gr.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma sv. janského iiij ß xvij gr.
Suma slepic ii.
[Ta ves jest prodána panu Vilémovi Trčkovi a vymazána při počtu sv. havelském l. 1548.]

[II. fol. 311.] **Ves Račice.** *) CXXII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše, sumu peněžitú sv. janskú, dávají obilí osepní, žito, pšenice, ječmen.
Martin ij lánu, louku mlaj[n]skou a měštiště.
Jan i lán, Vankovskou poustku.
Vít j lánu ij prutu.
Martin Jarochovský i lán i prut.
Bartošek iii čtvrti.
Jíra uhlíř iii čtvrti, kus rolí od Habřinky, prut od Kvasničky.
Vach i lán ii pruty.
Vaněk i lán ii pruty.
Vítek Myslivý v čtvrtí.
Hanuš v čtvrtí.
Hlava v čtvrtí, jitro a provazec.
Matěj ii pruty.
Vaněk iii čtvrti minus půl prutu.
Vítek iii čtvrti.
Kvasnička i lán ij prutu, od Habřiny, krčmu, dvojí honce rolí Bulíkovské i ten palouk, který jest při rybníku Račickém.
Duchek ij lánu minus půldruhého prutu.
Čeněk i lán ii pruty.
Dušek mlynář má mlajn, roli od Habřiny.
Kovář iij lánu minus ij prutu.
Jíra Roznovský zahradu.
Jan zahradu.
Suma úroku sv. jirského viij ß xxiiij gr. iii ₰.
Suma úroku sv. janského xij ß xij gr. iii h.
Suma úroku sv. havelského viij ß xxiiij gr. ij ₰.
Suma žita xxxviiii korců i věrtel i čtvrt.
Suma pšenice xxxviii korců.
Suma ječmene xli korec i věrtel i čtvrce.
[Ta ves jest prodána panu Vilémovi Trčkovi a vymazána z těchto registr při počtu sv. havelském l. 1548.]

*) Celý zápis mřežován.

[II. fol. 314.] **Ves Habřinka.** *) CXXIII.

Tu platí peněžitý úrok na české groše, sumu peněžitú sv. janskú, též dávají obilé osepnie, žito a ječmen.
Michal j lánu j prutu, kus rolí při vsi.
Bartoš iii čtvrti i prut, louku při vsi.
Václav Čert iii čtvrti i prut.
Vaněk Pekelský (*Štěpán* Němec) iii čtvrti ii pruty minus jitro.
Martin Havelků ij lánu minus ij prutu

[II. fol. 315.] **Ves Březhrad.** **)

Jan Šimunkův, Kovář zahradník.

Lidé příplatní:

Jan Damašek z Hradce má louku.
Jaroš zahradník z Travnic.
Suma ouroku sv. jirského lvj gr.
Suma ouroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepic iii.

[II. fol. 316.] **Ves Plačice.** **)

Kubec, Votava (Jiřík), ***Kuba Votavů***, ***Vávrová*** vdova *(Šťastnej Plch)*, ***Blažková*** *(Vávra Blažkův)*, *Vondra Malý*, ***Kubina***, ***Jan Halda***, za-

*) Celý zápis mřežován.
**) Celý zápis vepsán později.

hradník (*Hýsková* zahradnice), *Strunka, Pachtová, Kryštof Panský.*

Kostelníci od sv. Anny z Hradce.

Suma ouroku sv. jirského vii ſſ xi gr. ii ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma plecního i ſſ iiij gr.

Suma vajec viij ſſ xxvi.

Suma pšenice i věrtel.

Suma žita lxj korců i věrtel.

Suma ječmene xl korců.

Suma ovsa xlix korců.

Suma slepic iii.

[II. fol. 318.] **Ves Vlčkovice** jinak **Vlčkova Lhota.** *)

Václav, Jan Němec, *Hýsek, Jan* zahradník, *Matěj, Valenta, Bartoň Jamský, Marajnek, Matěj Košmidr* zahradník.

Suma ouroku sv. jirského iiii ſſ xxiii gr. i ₰.

Suma ouroku sv. havelského tolikéž.

Suma pšenice viiii korců věrtel.

Suma žita xviiij korce.

Suma ječmene x korců.

Suma ovsa xviiij korců i věrtel.

[II. f. 319.] **Praskačka ves.***)

Jan Nováků, Šimon Blažků, Jiřík Klouba, Jan Hořiňoveský, Dušinský, Bartoň, Barůšek, Jan Tamchyna, Havel, Pavel Šrámek, Václav Bouzků, Vondřej, Zich krčmář, *Kuba* od Urbanic.

Lidé příplatní též vsi:

Havel Barbora z Hradce, *Úborek* z Hradce.

Suma z nadepsané vsi, z lidí osedlých i příplatních ouroku sv. jirského viij ſſ xxi gr. ii ₰.

Suma ouroku sv. havelského tolikéž.

Suma pšenice xii korců j čtvrce.

Suma žita xi korců j věrtele.

Suma ovsa xxiii korců j věrtele.

*) Celý zápis vepsán později.

[II. f. 321.] **Ves Stěžery.** *)

Jan Nečesanej, Mikuláš Zadrazdný, Pavelka, Pavel Prchal, Šimon z Trniště, Matouš z Rakušan, Pavel Krabalka, Bareš, Petr Petránec, Jíra Machek, Petr z Benešova, *Jíra* z Prokopova, *Jan Hunyšků, Šimon Licků, Řehouněk.*

Konšelé mají luka zádušní; *Jan Karásek* z Hradce.

Příplatní lidé též vsi:

Dušek Glatz z Hradce má louku od Pavelky.

Pan Hamza z Hradce má kus rolí.

Vondřej písař z Hradce má kus rolí.

Morávková z Světí louku.

Johanka Beránková má kus rolí a dvůr.

Havel Barbora z Hradce soukeník má louku, druhou louku.

Suma napřed psané vsi z lidí osedlých i příplatních ouroku sv. jirského x ſſ xvj gr.

Suma ouroku sv. havelského tolikéž.

Suma pšenice lxxiij korce j věrtele.

Suma ječmene lxxiii korců j věrtele.

Suma ovsa lxxiiij korců ij věrtele.

Suma vajec xij ſſ xi vajec.

Suma plecního ij ſſ xvi gr. ii ₰.

Při té vsi jest poddací kostelní.

Z té příčiny ta ves Stěžery jest z těchto registr vymazána, že jest prodána panu *Šťastnému* Pravětickému l. 1550.

[II. f. 324.] **Ves Sedlec.** **)

Jíra Augustýnův, Václav Jecherův, Martin, Bílek, Matěj Machuka, Matyáš, Jan Šilhavý. Blažek Jecherův, Jan Havelků, Havel, Jiřík Skála má šenk.

Suma ouroku sv. havelského vj ſſ x gr. iij ₰.

Suma ouroku sv. havelského tolikéž.

[II. f. 325.] **Ves Chrastnice.****)

Vávra, Tuoma (Havel), Jíra (Kuba) Sovka,

*) Celý zápis nověji připsán a mřežován.

**) Celý zápis vepsán později.

Pavel, Petr (Dědic), Jiřík Hryzlíků, Vávra zahradník.

Suma ouroku sv. jirského iii ß xlj gr. i ₰.

Svatohavelského tolikéž.

[II. f. 326.] **Ves Urbanice.***)

Janutka, Vachková, Matějková, Petr, Jíra Sedlák, Jan Novák.

Příplatní:

Řehák Halířek má dvory.

Vít má dvory.

Suma ouroku sv. jirského z lidí osedlých i příplatních vij ß xxi gr. ij ₰.

Sv. havelského tolikéž.

[II. f. 327.] **Ves Řipsko.***)

Vitoušek, Jíra, Matěj Konečný, Pavel Máslo, Matěj Jamskej, Matěj z Vackova, *Vanková.*

Suma úroku sv. jirského vij ß xxvii gr. i ₰.

Sv. havelského tolikéž.

[II. f. 328.] **Ves Kladeruby.****)

Tu platí úrok peněžitý na český groš, a mají robotu žennú a slepice.

Machek, Jeníček, Havelka, Bradáč, Jan Kulhavý, Vaněk Kozuov, Křesťánek, Vančěk, Velek, Jan Smrček krčmář, *Jan Luod.*

Suma úroku sv. jirského v ß ii gr.

Suma úroku sv. havelského v ß vi gr.

Suma roboty ženný xlvii dní po iii gr.

Suma slepic xxxij.

[II. f. 330.] **Městečko Tajnec.** CXXIV.

Z téhož městečka platí úrok peněžitý na český groš a mají robotu žennú a slepice.

Rychtář (*Jan* starý rychtář) i lán rolí svobodné, čtvrt, čtvrt od *Bacha,* čtvrť Blažkovskou, louku, kus louky v Polabí, iii čtvrti Bělošické rolí.

Jiřík (Starý) ij lánu a čtvrt.

Michek ij lánu.

Jiřík písař *(Vondráček* tesař) ii pruty, loučku u Chrčic.

Šimon (Jan) Čep (Vondráček) xvii prutů, kus louky v Polabí.

Urban (Vaněk Novák) má i lán, pivovarníkovo měštiště, Blažkovský měštiště, kus louky pod Horkami.

Říha (Jan Štěpánek, Petr Brož) ij lánu.

Jan Vrabec zahradník.

Mikan (Šimon Fran[c], Tikálková) iii čtvrti.

Kruncký (Staněk Krákora) iii čtvrti.

Buriánek (Matěj Maso) j lánu.

Ventikal kovář *(Martin* švec, *Černý)* j lánu.

Vondráček (Vitů zeť *Jan Bradatý, Václav Kučera)* role.

Diblíček (Jíra, Homolka) ij lánu a čtvrť.

Vít (Řehoř, Václav Byšick) louku, dům, role, haltýř.

Jan kolář *(Hrubej)* j lánu, dům.

Flašar (Václav Byško, Vaněk Dlask, Martin Antoš) i lán.

Matěj švec *(Vaněk Suchý)* i čtvrť, Dílinu.

Mlajnek (Jan Michků) v čtvrtí, louku, v prutů a i jitro Blažkovské roli.

Trojan (Adam, Vaněk Vaňourek) xiiij prutů.

Mach Pleskač xvii prutů rolí.

Němec (Martin Antoš) v prutů.

Jíra řezník (*Tomášek* tkadlec) i lán.

Jan tkadlec *(Bartoň Bareš, Matouš)* domek a měštiště.

Tomek rybář *(Martin)* domek a zahradu, louku Sedmíkovskou od Chrčic.

Vlček zahradník *(Jíra* rybář, *Martin).*

Vávra Franc (Vaněk Bezruký, Šimon Bezruký) zahradu.

Petr Tchoř (krejčí, *Jan Druba*) zahradu, měštiště.

Vávra (Jan Lavička), domek.

Říha řezník *(Jíra Horáček, Štěpán Škarýdků)* i čtvrt, louku.

Šimon (Beneš, Matěj Hrbek) ii lány a čtvrť.

---

*) Celý zápis vepsán později.

**) Mřežováno a připsáno: „Tu ves pán sved k užitku svýmu“.

Jindřich (*Blažek* krejčí) v čtvrtí a honce, louku u Chrčic.

Petr Mazanec (Jan Jazyků) ij lánu a čtvrť, louku u Chrčic.

Martin Hrbovatý kus rolí.

Jan tkadlec hon rolí, *Francova Duška* dílna (*Václav* provazník), *Vlček* a *Tomek* Labe, kteréž drží u přívozu.

V témž městečku každý řezník, kterýž drží krám, platiti má při sv. Jiří jednú v rok xxii gr. alb., a to i za luoj i za beránec, kterýž platili, sečteno v sumu i platí po j ſſ gr.

Ze Lžovic každý osedlý má dávati jednú v rok krom zahradníků z přívozu o sv. Jiří iii gr., a podruh aneb chalupník každý ij gr.

Při témž městečku jest přívoz, z toho peníze přievozník klade do pušky a v neděli, což vybere, vyčítá Jiříkovi písaři a končeluom.

Z Záboří platí o sv. Jiří jednú v rok žita iiiij korce i věrtel, každý dává po i věrteli.

Z cizích vsí za sýry, jakž kdo sedí, dávají po i syříčku aneb vii h. o sv. Havle.

Z týchž vsí platiti mají za pecny chleba po ii ₰ o sv. Havle.

Z týchž vsí platiti mají za vajce o sv. Jiří.

Z týhož městečka a vesnic příslušejících panských mají les voziti k stavu k úpravě, tak jakž od starodávna činívali tak podle toho listu, kterýž jest od Sedleckého opata a konventu na ten mlajn vydaný.

Suma úroku sv. jirského viiij ſſ xxvij gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty xlviiii dní.

Suma slepic úročních xlviiii.

Suma beránec i.

Suma úroku z Labe každého iiii ſſ.

[Z týhož městečka platí z příjmův gruntuov od Bělošicka a Biskupic rolních, jakž jim to vyměřeno a pod plat dáno leta vc 33.]

[II. fol. 335.] **Ves Selmice**. CXXV.

V té vsi platí úrok peněžitý na české groše, též mají robotu žennú a dávají oves a slepice.

Krčmář ii čtvrti, krčmu, j lánu panské roli.

Matěj rybář *(Vaněk)* iii pruty.

Říha (Jan Blázen, Šimůnek, Tomáš Bříško) ii čtvrti.

Zítek (Bartoň) lán rolí.

Matěj hajný *(Vondráček Šrámek, Křižánek)* ij prutu, i lán rolí.

Jan Chlupatý (Pavel Šedivaj) ij čtvrti.

Petr (Mikeš Velkaj) čtvrt rolí, panskou lúku.

Váša (Martin Váša) i lán, kus panské rolí.

Vidourek (Kozminka) iii čtvrti.

Sedmík (Vondráček) čtvrť.

Jan Bochník (Jan Havlů) vi prutův.

Blažek (*Václav* dráb) i lán.

Mach Žižka (Kuba) v čtvrtí, kus rolí panské.

Vaňášek (Toman) j lánu, kus panské rolí.

Jan Skazil (Brož Bochník).

Duchek i lán.

Blažek (Vávra dráb, *Václav)* chalupu a kus rolí panské, palouk.

Myška (Vondráček Šrámek, Kuba) i lán.

Jíra Blažků zeť i lán.

Rybář má Labe.

Vávra dráb má měštiště.

Vaněk rybář domek u vobory.

Dušek rybář (*Šimek* rybář) domek u vobory.

Suma úroku sv. jirského vii ſſ vii gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma z Labe každého úroku i ſſ.

Suma ovsa úročního iC xvii korců.

Suma slepic úročních xlj.

Suma ženné roboty xlj dne.

[II. fol. 337.] **Ves Chrčice.** CXXVI.

Odtud platí úrok peněžitý na české groše a robotu žennú a slepici.

Lukeš (Jan hajný, *Hrubaj)* vi prutův.

Blažek (Kuba Kubánek, Vávra) viij prutu.

Kavin hajný *(Jan Mach)* má lán.

Průšek (Řehák, Tůma) vi prutů, iiii hony rolí Sedmíkovský.

Vávra (Jan, Janček) ꝭ lánu.

Duchek (Matěj, Vítek) ꝭ lánu, louku, měštiště.

Suma úroku sv. jirského ii ſſ xxiꝭ gr.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma ženné roboty xviꝭ dne.

Suma slepic úročních xvi.

Suma ovsa vi korců.

[II. fol. 338.] **Ves Lhota**. CXXVII.

Tu platí úrok peněžitý na české groše.

Jan Smajkal (Mikuláš Kulhavej), Bartoň Tomků (Vaněk Jirásků) kus rolí od krčmářovského; *Martin (Tománek), Matěj* uhlíř *(Petr Filoušů* syn*), Jan Mikeš* (*Mach* tesař) kus panské rolí, *Jíra Udínek (Jan), Petr Černý (Filoušů* syn*), Jíra Datel* krčmář *(Pavel Líska), Mašek (Mach Mudr)* iii jitra ꝭ provazce louky, *Hlaváč (Vít, Šturmík), Staněk (Jan Tománků), Dusý (Jan Petrů).*

Filas rychtář *(Jan), Jan Žid (Vávra).*

Toto platí z též vsi s rolí přijatých od Bělošicka:

Jíra Udínek (Jan) ꝭ čtvrti.

Jíra Datel (Vondra Tytej) ꝭ čtvrti.

Filouš rychtář ꝭ čtvrce.

Brož na Biskupsku viiiꝭ jitra klučeniny.

Suma úroku sv. jirského viiꝭ ſſ viii gr.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. f. 340.] **Ves Krakovany**. CXXVIII.

Z té vsi platí úrok peněžitý na české groše. Též mají robotu žennú a slepice.

Tomek i lán.

Šimon (Pavel) i lán.

Petr Vicholka (Jíra Dolívka) i lán.

Čiperný (Jan Smíšků) ꝭ lánu.

Matěj Brožů (Jíra Datel, Vaníček) i lán.

Jan rychtář *(Matěj Zub)* iꝭ lánu.

Vondráček (Šimůnek) lán.

Jan hajnýho *(Vašek, Havel, Vít Zajíců)* vꝭ prutu, kus panské rolí.

Vondráček Smíšek (Tůma Smíšků) i lán, kus panské rolí, rybníček Žabinec u Bělošic.

Hrbek (Jan Šturmík) i lán, kus panské rolí.

Jakub (Pavel Bouzek, Vondra Tytaj) vi prutů.

Huneš (Jan Hunešů) i lán, kus louky.

[Dále zapsán plat z též vsi z gruntuov přijatých od Bělošicka a Biskupic.]

Suma úroku sv. jirského vi ſſ xꝭ gr. ii hl.

Suma sv. havelského úroku tolikéž.

Suma ženné roboty xliiii dní.

Suma slepic úročních xxii.

[II. f. 342.] **Ves Vinařice**. CXXIX.

Tu platí úrok peněžitý na české groše. Též jest robota a slepice.

Jan Pecha, (Tůma Kozák) i lán, klučeninu, louku u Chrčic.

Bartoň (Jan Prokopů) viiꝭ prutu.

Mikeš rychtář *(Jan* Mikšů) iꝭ lánu.

Havel (Štěpánek) xꝭ prutu.

Jíra Kostečko (Jan Troskař) viiii prutů.

Z též vsi jakož platili s přívozu žito, chléb, sajr a vajce, za to podvolili se dávati jednú v rok při sv. Jiří po iiꝭ gr. ii ₰.

(Toto platí z té vsi s rolí a luk přijatých ode dvora Kojickýho:

Pícha i čtvrť.

Mikeš rychtář i čtvrť, iiii jitra bez ii provazců, vii jiter louky v Polabí u Jehelných uší.)

Suma úroku sv. jirského iii ſſ xvii gr. iꝭ ₰.

Suma sv. havelského tolikéž.

Suma ženné roboty xix

Suma slepic xix.

Suma s přívozu jednú v rok při sv. Jiří xiiiꝭ gr. iii ₰.

[II. f. 343.] **Ves Kojice**. LXXX.

Odtud platí úrok na české groše. V též vsi jest robota ženná a slepice.

Vávra Černýho (Mikuláš Vachů) viiii prutů.

Brož Plech (Vašek Dumků) iij čtvrti a jitro, louku.

Krčmář má krčmu, iij čtvrti rolí.

Jiřík rychtář *(Vondrák)* iiij čtvrti.

Jan hajný v čtvrtí, jitra.

Šimon xj prutu.

Vaněk Musil (Jíra Kotrlík) ij lánu a čtvrť.

Kuba Uhlíř (Jan Dumík) j lánu.

Hašek (Mikuláš Slanina) v čtvrtí.

Jan Brtvíků (Mikuláš Kroupa) iiij čtvrti.

Jírek hajný *(Pavel Sulan)* i lán.

Pechek zahradník *(Michal)* měštiště.

Bartoň Troskač (Mach Přistrčil) iij čtvrti.

Kuba Pavelků (Vávra Kadrlů) iij čtvrti.

Duchek Čuháků (Štěpánek) lán.

Kuba (Jíra kněz, *Martin)* chalupu.

Martin rybář *(Jindra)* chalupu a Labe, louku a čtvrt rolí od Svatošova.

Sousedé všickni zespolka mají lázeň.

Z též vsi co prve platili s přívozu chléb, sajr a vajce, za to podvolili se každý dávati při sv. Jiří jednú v rok iij gr. ii ₰, krom rybář.

Suma úroku sv. jirského viiij ß xiiij gr. ii ₰, i gr. ii ₰.

Suma úroku sv. havelského tolikéž.

Suma z Labe každého úroku ii ß xv gr.

Suma roboty ženné lvij dne.

Suma slepic úročních lvj.

Suma beránec jednú v rok i při sv. Havle.

Suma s přívozu jednú v rok při sv. Jiří xliiii gr. iiii ₰.

[Následující ves schází.]

[II. f. 219.] Znamená se zboží **Království** duochoduov všecko na české groše:

Městečko Albrechtice.*)

Tu platí peněžitý plat na české groše.

Kuba Seba (Vondráček) chalupu, louku.

*) Výměra neudána.

Vašek (Jan bednář*)* role.

Řehák (Kučera) louku a chalupu.

Pavel Juonka (Voplečka).

Batěk (Jan Kudrna) role.

Mikeš Mhourek (Jíra Řeháků) role.

Bartoš (Vaněk tkadlec*)* chalupu a louku.

Dušek (Vítek) chalupu a role.

Nešvara (Martin pláteník) chalupu.

[Uhlíř panskou louku.

Jakož jsou z Albrechtic a z Štěpánovska louku panskú, kteráž jest pod plat dána, ssíci, shrabati i svísti robotou měli, za to mají jednú v rok při sv. Havle platiti xviii gr. iiii hl.

Jakub kovář *(Václav* kolář) starý mlejn, chalupu, louku.

Toto platí z též vsi s rolí přijatých od dvoru Kojickýho:

Vávra Černýho (Mikuláš Vachů) i čtvrt iii provazce.

Krčmář j lánu ij čtvrti, iii jitra pustého dvořiště.

Jiřík rychtář *(Vondrák* rychtář*)* i čtvrť.

Šimon (Dumk) j lánu.

Jírek hejný *(Pavel Bulan)* i čtvrt j prutu.

Martin rybář *(Jíra Kněz, Martin* chalupník) ij čtvrti.

Vobec ii jitra u Labe.]

Suma úroku každého ii ß iii gr. iiiij h.

[II. f. 346.] Ves Štěpánovsko.

Tu platí peněžitý plat na české groše.

Junek (Mikeš hejnej*), Malaj Sajkora (Jiráček), Suchan (Havel Muž), Jan Hamáček (Mikeš Hamáček)* louku; pekař *(Jan Tkadlec)* měštiště; *Janek Duško (Zizin), Duchoň (Jíra Vzteklej), Marek (Jan Nešvara)* má sekati lúku loveckú; *Dušíček (Jíra Vzteklej)* louku, paloučinu; *Matouš* vostrov *(Martinek), Malaj (Dušíček)* louku, *Jan Dušků (Zizin)* hrachoviště.

Vlček (Malina) kus luk Ročňových z Týniště.

Suma úroku sv. jirského ii ſſ 𝔵i𝔵 gr. ii ₰.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. f. 348.] **Ves Bělče Veliké.**

Tu platí peněžitý plat na české groše.

Jan Holubář (Jíra Kopečnej), Matěj Kuba (Kuba Novák), Janák (Kuba Randa), Jíra Hubka (Jíra, Kuba Bukva), Vondráček (Havel Kolberář), Kubíček (Šimák), Nádoba (Jíra Trubka).

Hovorka (Jiříček), Dušák (Vaněk Dušáků) má měštiště, *Jíra Holaj (Macháček), Kubeš (Řehák Holárek), Miketa, Bartoň Mandalík (Tomáš Mandelík), Valeš (Pavel Bašta), Andrle (Martin Benýško), Pavlásek (Martin* krejčí), *Matouš* krčmář má krčmu, rolí *Bělehoubkovskou,* druhou rolí.

Suma úroku sv. jirského iii ſſ 𝔳ii gr.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.
Suma slepice ii.

[II. fol. 350.] **Ves Bělček Malý.**

Tu platí úrok peněžitý na české groše. V též vsi jest robota ženná a sečná a slepice.

Beneš Kujal (Smeták) má kus, *Matouš* kolečkář *(Jirmánek, Blažek), Pavel Šedivý* rolí od *Kujala, Tráva (Řehák Hapal, Jan Fousek), Jíra Pěší (Řehák Hapal, Kříž Doležal)* má od *Kujala* role, *Jíra* krčmář *(Petr)* má rolí panskou za humny, ii dvořiště, krčmu, nivu, rolí pod Kroužkem, měštiště.

Sedláček (Kapounek) má dědičné a kus panské rolí, louku panskou. *Beneš Kužel (Janák).*

Jelínek (Havlíček, Řehák Hapal) má panské, lúku nad rybníkem Vrchním i s tím, co zarostlo, to sobě má vyklučiti, své dědičné, druhý kus, kus rolí od Kujala.

Suma úroku sv. jirského ii ſſ 𝔵𝔵ii gr. ii ₰.
Suma úroku sv. havelského ij ſſ 𝔳ii gr. ii ₰.

Suma sečného 𝔵𝔳i dní.
Suma žní 𝔵𝔵iiii dni.
Suma slepic 𝔵𝔳i.

[II. fol. 352.] **Ves Hoděšovice.**

Tu platí peněžitý plat na české groše.

Těěk (Jan Hrbek), Hnát (Krejsa) lúku, krčmu, *Šimon (Matěj Šilhavej)* lúku.
Jan šafář *(Havel)* lúku.
Jíra Souchota (Marek) louku.
Malaj (Petr Čech) louku.
Rathouzský (Marek Kůrka) louku.
Směták (Petr Petráček) louku.
Pavel Prasatů zeť *(Jíra).*
Suma úroku sv. jirského ii ſſ 𝔵𝔵i gr.
Suma úroku sv. havelského tolikéž.

[II. fol. 354.] **Ves Poběžovice.**

Tu platí plat peněžitý na české groše. V též vsi dávají slepice.

Vávra Kokeš (Šimon).

Mikeš (Pavel) má rychetné, louku, dvojí hony rolí, druhou louku, krčmu.

Bažant (Vaněček Houževíků); Jan Hladík (Václav Vyleťal) má rychetné; *Vaněk Štědroňů (Řehák)* má rychetné; *Nechvíle (Matěj, Jan Sadima), Urban (Bartoš Žába), Václav Jakubů (Martin Marchal).*

Suma úroku sv. jirského ij ſſ 𝔵𝔳iiij gr. iii h.

Suma úroku sv. havelského ij ſſ 𝔵𝔳iiij gr. iii h.

Suma ovsa iii korce.
Suma slepic 𝔵iiii.

[I. 382] Znamenají se **mlýnové** po zbuoží Kunětickéhorského a Pardubského panství.

Mlýn Sezemský.

Ten se mlýn nenajímá, než požitkové jeho jsú obráceni ke dvoru pána JMti; a také se píše, co se z něho přijme vobilé a jiných věcí,

neb toho některý rok víc, některý méně přichází.

Mlýn Bohdanecký.

Bohdanečtí platí se mlýnu o sv. Jiří iiij ß xv gr.; o sv. Havle též.

Mlýn Černský.

Mlynář platí se mlýnu o sv. Jiří iiij ß xv gr., o sv. Havle též.

Týž s v jiter klučeniny v Lužci každého viij gr. S každého úroku iiii ß xxiij gr.

[I. 383.] Mlýn Bližňovský.

Mlynář se mlýnu platí o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též.

Týž s kusu rolí platí o sv. Jiří iiii gr., o sv. Havle též.

Mlýn Psotuov.

Mlynář platí o sv. Jiří j ß viii gr., o sv. Havle též.

Týž s j prutu louky od Bližňovic a s kusu rolí Ješkovské z Čaňkovic každého iiiij gr. S každého úroku j ß xiij gr.

Mlýn Skalický.

Mlynář se mlýnu a s ij prutu platí o sv. Jiří xxix gr., o sv. Havle též.

[I. 384.] Mlýn Lánský.

Mlynář se mlýna a s j prutu platí o sv. Jiří i ß vi gr., o sv. Havle též.

Týž mlynář, když pivo šenkuje, má platiti s sudu ii ₰.

Týž s louky a s honuov rolí od Komornictva platí každého úroku xl gr.

Týž s pastviště a s honuov rolí proti pastvišti má platiti o sv. Havle xv gr., o svatém Jiří též; slepici i o sv. Havle.

Týž se iiii prutuo u Ruprechtovce každého úroku xxiiii gr.

Týž s pustiny od Huolka z Koloděj každého úroku xv gr.

Suma úroku sv. jirského iij ß xv gr.
Suma svatohavelského iij ß xv gr.
Suma slepice i o sv. Havle.

Mlýn Nemošický.

Mlynář se mlýnu platí o sv. Jiří i ß iiii gr., o sv. Havle též.

Týž s i prutu přikúpeného platí o svatém Jiří v gr., o sv. Havle též.

Týž s prutu v Kopaninách platí o svatém Jiří v gr., o sv. Havle též.

Týž s vostrovu Kozlovce platí o svatém Jiří vi gr., o sv. Havle též.

Týž s zahrady má dáti o veliké noci beránec dobrý jednú v roce.

Týž ujal kus vostrova pod Havraní, platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též.

Týž s příjmu, co mu dáno od pana Hynka, každého úroku i gr.

Summa úroku sv. jirského ij ß.
Summa sv. havelského tolikéž.
Summa beránec o velicenoci i.
Slepice ii.

Mlýn Drozdický.

Mlynář se mlýnu platí o sv. Jiří i ß ii gr., o sv. Havle též, slepic iiii.

Týž s prutu rolí platí o sv. Jiří iii gr., o sv. Havle též, roboty ženné i den.

Týž s kusu zahrady ij gr. každého.

Týž s přikúpeného i prutu platí o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též.

Týž s příjmu, kterýž mu dal p. Hynek, každého úroku i gr.

Summa úroku sv. jirského i ß xvi gr.
Summa sv. havelského tolikéž.
Summa žní i den.
Summa slepic iiii.

[I. 386.] Mlýnové na Jestbořském zbuoží.

Mlynář *Václav* se mlýnu a s kusu rolí platí o sv. Jiří j ß vii gr., o sv. Havle též, slepici i.

Týž s kusu obecky platí o sv. Jiří i gr., o sv. Havle též.

Týž s louky u mlýna Mezeříckého platí o sv. Jiří j ß iij gr., o sv. Havle též.

Summa úroku sv. jirského i ß xj gr.

Summa sv. havelského tolikéž.
Summa slepice i.

[I. 387.] Druhý mlýn.

Bartoň platí se mlýnu o sv. Jiří j ß ii gr., o sv. Havle též.

Mlýn Barchovský.

Janek mlynář se mlýna platí o sv. Jiří xl gr., o sv. Havle též, slepic viii.

Mlýn Opatovský.

Z toho dávají summou do roka jednú při sv. Havle xviii ß gr.

Mlýn Němčický.

Ten mlýn jest obrácen ku požitku pána JMti.

[II. 366.] Ten se najímá od sv. Havla do roka na i^C xxx korcích žita po vii gr. b. Za vepře vykrmení i ß gr.

[I. 387.] Mlýn Ždánský.

Ten mlýn jest obrácen ku požitku pána JMti.

Mlýn Břehský.

Ten jest obrácen ku požitku pána JMti. Ten se jest najal na vi ß do roka, o sv. Jiří platí iii ß, o sv. Havle též iii ß.

Ten se zase najal Ješkovi, jakož toho cedule řezaná s ním jest, jmá platiti každého úroku ij ß gr.

[II. 366.] Mlýn Čeradský.

Ten se najímá od sv. Havla do roka na ij^C korcích žita po vi gr. Za vepře vykrmení iij ß gr.

[II. 366. b.] Mlýn Plátenický.

Ten se najímá od sv. Havla do roka na ij^C korcích žita po vi gr. Za vepře vykrmení iij ß gr.

Mlýn Dašický.

Ten se najímá od sv. Havla do roka na ij^C korcích žita po vii gr. Za vepře vykrmení iij ß gr.

Mlýn Přeloučský.

[II. 356.] Ten se najímá od sv. Havla do roka na xl ß gr.

Na Tajneckém zboží sú dva mlýny.

Ty se pronajímají, jakž který rok muož. A nyní se jeden najal, který jest při městečku, na xx ß gr. A druhý, který z druhý strany městečka jest, na xxii ß gr.

Podací kostelnie.

[I. 389.] Ves Ředice.

V tej vsi jest kostel a panské podací, k tomu jest poplužie; toho sousedé užívají a na to kostel opravují.

Ves Roveň.

V tý vsi jest kostel a podací panské, k tomu jest poplužie a něco luk, toho kněz užívá. A když kněze nenie, tehdy sousedé, a na to kostel opravují. (A knězi, který jim přisluhuje v třetí neděli křtem, zpovědí, když potřeba káže.)

K tomu záduší jest člověk u Čeradic, *Roprecht*, platí úroku o sv. Jiří xv gr., o sv. Havle též. Ten plat sousedé vybierají.

Ves Bělá.

[II. 367. b.] V tý vsi má JMt pán podací kostelní a člověka jednoho v vůbci, kterémuž *Křížek* říkají, platí k tomu záduší každého úroku viij gr.

Zvláště člověk páně *Kunatů* odtudž platí každého úroku k tomu záduší xv gr.

[II. fol. 207 ɔc.] Znamenají se **honové** na zboží Kunětické Huory i Pardubském zaječí.

Najprve hon v tom boru za Pardubicemi od Jesenc[e], tu jest s 1 den honu.

Podruhé na Trávníce za Vosici, tu jest se ii dni honu.

Třetí hon na Víně nad Rohoznicí, tu jest se ii dni honu.

U Maslojed na Svíbu, tu jest s i den honu.

U Roudnice na těch lesích od lesů páně Boharynskýho s i den.

Na lesech Jestborských tu jest se iii dni honu.

Hon u Sušin a vokolo Habřiny, tu jest se ii dni honu i vokolo Přelovic.

[. . .]lan, tu jest s i den honu.

Toto jsú zvláštní páně honové, když by kázal:

Hon na Křivci okolo Borku a vokolo Rokytna, tu jest se iiii dni honu.

Za Sezemice od Radiše, tu jest s i den honu.

U Semína, tu jest také srní hon i zaječí s i den.

Lesové od pana Štěpána [Kali]ny koupení:

Lesek, kterýž slove Roudný, od pana Štěpána Ka[liny], a můž se jeho prodati za i ß gr. rok k roku rovnaje, neb jest velmi smýcený, tím nemuož víc.

Les, kterýž jest od pana Špíny dobrý vyspělý, toho se můž prodati za vi ß gr. v každý rok, a tím se nepřemýtí.

[Lesové u] Vostřetína, těch hájí hajní z Vo[střetín]a:

Těch lesův se můž prodati pálicie každý rok za x ß gr., [a] tím se nepřemajtí; a borové, kteří jsú, ti jsú zastaveni, aby nebyli prodáváni, než k potřebám chovati se mají.

Týž z těch lesuov majtin přichází peněžité z koní.

Týž čižebné od tajchž hajných jeho milosti přichází.

Lesové Semínští, těch hájí z Semína:

Na ty lesy položeno jest v ß gr., tu sumu budú moci [vy]nášeti, neb jest pálicie ještě dosti pozůstalo, a také k tara[suom] necháno jest dvú vršků lesu mezi rybníky, a pod h[rází] nového Velikého rybníka také jest kus lesu na taras nechán.

V chobotě Velikého rybníka jest bor dosti veliký místo jeho [. .], ten se prodávati nebude, než pro potřeby chovati se bude, neb jest les vyšlý, který se k stavení hoditi můž.

[Le]sové nad Rohoznicí, těch lesuov hájí hajní z Osic a z Rohoznice:

Na ty lesy položeno jest x ß gr., ta suma můž vycházeti každý rok, a majta jiná také dospievati budou, že za tu sumu bude se moci prodávati; a cožkolivěk výstavkův jest dubí, toho neprodávati bez vuole úředníkuov.

Les Trávník nad Osicí, na ten les položeno jest v ß gr. Tu sumu bude moci vynášeti, i víc by mohl vynášeti, ale proto že zdrží, aby se v Rohoznických lesích více mohlo prodávati, neb sú lesové vyspělajší.

Ochoz, kteráž slove Víno nad Rohoznicí, ta jest nechána k tarasům k rybníku Rohoznickému, Hlubokému a k Ždanskému.

Týž v tajchž lesích jest majto z dobytkův na ovsy a slepice, jak se kdy můž pronajíti, někdy víc a někdy míně.

Týž od tajchž hajných čižebné přichází, jestliže v panských lesích číhají. A když se žalud obrodí, také se můž několik korců přivézti.

[Le]sové u Roudnice od pana Radikov[ského]:

Ti jsou velmi vymajceni, ale když vyspějé, bude se jich moci prodati rok k roku rovnaje za iii ß gr. Těch hájí hajní z Roudnice.

[Le]sové Dolanští, těch hájí hajní z Dolan a [Ka]včin:

Volšina, kteráž leží mezi Ždanicemi a Dolany na bahniech velikých, kdež v zimě umrzne, dobře můž se jí prodati za iii ß gr.

Volšina, kteráž leží mezi Bystrcem a Kavčinami, když umrzne, se jí prodati za ii ß gr.

Volšina, kteráž leží mezi Kavčinami a Černou, když stálá zima jest, můž se z ní utržiti i s klestí ii ß gr.

Týž v těch lesích majtního ovsa bývá několik korců s dobytkův, a slepice po tom ovsu.

Les pod Huorú Kunětickú, těch [há]jí [haj]ní z Brozan a z Kunětic:

Ti lesové od Huory až k Srchu leží a mezi nimi i [. . . .]ští lesové sú, nyní se v nich nic nemá prodávati, le[č] jaký souš aneb proutí při rybníce Šeperce.

[Le]sové na Polabí u Opatovic, těch hájí [haj]ní z Pohřebačky a z Libišan:

Na ty lesy jest položeno lx ß gr., sumu tu mohú vynášeti, když zima tvrdá bude, aby lidé mohli s vozy na bahna, a přes tu sumu se ještě můž vajš prodati.

Na těch lesích jest nájem na pastvy z koní a z krav. Z každého koně i věrtel ovsa a slepici, a z krávy též. Z těch lesů, když se žalud obrodí, přichází oves pánu jeho milosti, a také z čihadl čižebníci dávají.

Volšina u Pohřebačky, v kterých ještě les nevyspělý jest, neb jest porubán k hrázi, kteráž brání vodě labské vycházeti lidem na rolí, ta jest též přidána k svrchupsané sumě k utržování.

Les Bor Veliký u Opatovic, ten leží nad Šeperkou v chobotě, ten se také mýtiti nebude.

Les Křivec, toho hájí hajní z [. . . .] Borku:

Na ten les položeno xxx ß gr., tu sumu [muož vynášeti], a také k potřebě jest v něm necháno smrčí a [. . . . .] výstavčí duby, to se prodávati nemá, než chovati.

Z těch lesův jsú majta na ovsy z pasek a z dobytka, také peníze čižební přicházejí.

Lesové, kteří jsú u Bohomilče na pustinách, ti sú k tarasům obráceni k Bohomilečskému rybníku, k Újezdeckému a k Bukovskému.

Týž slepice posrpní i pastevní přicházejí, a když se žalud obrodí, také můž několik korců ovsa vymýtiti.

(Les od Vysoké stránkou malou, kterajž Hradečtí drželi frajmarkem od Petra z Vysoké. Toho hájí hajní Křivečtí.)

Hájemství Sezemské. [Těch] lesuov, kteří sú pod tím hájemstvím, [háj]í hajní z Kladiny a z Lánův:

[. . .] Labská, v tom lese jest něco olší i jiných drev k palivu, položeno naň i ß gr., co není vykleštěno.

Les Sezemský, na ten položeno viii ß gr., za tu sumu můž se prodávati. Ten jest zastaven a má se chovati pro potřebu k zámku pardubickému.

V týmž lese nechána jest k tarasóm ochoz, kteráž cesta jde od Novočernského rybníka až do Staročernského.

V těch lesích má se hned mýtiti v Strajci, v Chobotě, v volšie a vosyčie. A ten bor, kterýž posekán k pivováru, zdělati a votepky z voklestí těch dělati se mají.

Ten břeh až po příkop od Bukovských mezí má se smýtiti i s tú ochozí, kteráž jest při něm. A též ta paseka, jest víc jí než jitro na bahně proti obci Bukovské.

Ruprechtovec, toho jest za lán, bylo naň položeno [. . .], tý sumy nemůž vynášeti, neb v něm dra [. .] i ß gr. z něho se můž utržiti. Také jest v tom [výstav]čí dubí, to se k té sumě má prodávati.

Při těch lesích jest majto z dobytky na ovsy [. . .], jakž se můž který rok bez škody s mýtí pronajeti, [. . .] čižebného vi neb viii gr. se nachází.

Les Svíb u Maslojed. Toho lesu hájí hajní z Maslojed:*)

Na ten les položeno v ß gr., tu sumu bude moci vynášeti, jedné aby se pilno bylo s; mýtí.

Lesek Račický. Ten jest nechán k potřebě k rybníku Račickému a k tarasu.

Lesové Pardubští. [Těch] lesuov hájí z Pardubiček a z Buko[viny] hajní:

Bor Pardubský, jest v něm ochoz, kteráž leží od Černé, tu [sú] olšiny veliké a osyčí a dubí, to leží mimo Vlčí rybník k Studénce a zase až k Drozdicóm, ale jest velmi pře-

*) Celý zápis mřežován.

mýcen [k] tarasóm i na opravy k Pardubicím a k zámku k palivu. Jest v tom lese boru k stavení drahně, to se vše chovati má k potřebě k zámku.

Les Nemošický; což jest v něm kolivěk dubí výstavčí a boroví, též i pálicí, to se chovati má k potřebě zámku.

Les Mniš[s]ký, kterýž leží mezi Borem a Nemošickým lesem, jest v něm [. . .] a bor.

Hřeben ten, kterýž jest mezi Strýcem a Stříbrným rybníkem, ten se obrací k tarasóm na rybníky, neb vyspievá, a leží od Bukoviny až [. . .] rybníčku.

Hájek, kterýž leží pod Pardubičkami, jest v něm dubí, [z něhož by] mohl dobrý kůl býti, ten les můž chován býti k zámku na potřeby, kolé, buď ke dvoru neb k čemuž koli.

Borek, kterýž leží mezi Nemošicemi a Pardubicemi, co jeho zů[stává], ten se chovaj k hatěm ke mlýnu.

Tůně Rosická, jest v ní topolí a dubí. Ta jest pod plat rozdána lidem, na lúky ji sobě klučí.

vj jitra lesu podle pastvišť Pardubských k Bukovině od Jírova gruntu, kterýž koupený odtudž z Bukoviny.

Od týhož gruntu Jírova jest za i prut boru u Bukovského rybníku.

Jest majto z dobytkův, na ovsy a na slepice, ale toho se musí šetřiti, aby se v těch místech pronajímalo, aby s mýtem se neuškodilo.

Týž hajní okolo rybníka Nemošického pronajímají jakž kdy na peníze, co se nezatopí rybníkem. Čižebného také některý groš můž se najíti při těch lesech.

Toto pořízení pán JMt o lesích, [jež se] potřebují k zámku Pardubicím, uči-[nil,] jakým zpuosobem ti lesové mýtiti se m[ají]. Na to jest vyslán byl pan Bohuslav [. . .], Zdeněk Vorelský a p. Matyáš a J[. . .] Vaniš. Léta tisícího pětistého třiná[ctého] v pondělí po sv. Trojici [1513, 23. května].

První rok též lesové Sezemští aby se mýtili, a již tak stačí do roka, jakž je při Sezemských lesích napsáno.

Druhý rok nad rybníkem Bartošovským ten vrch i s tú strání smýtiti.

Týž rok od lesův sedlských, sú při Mnišství, ta ochoz veliká smýtiti se můž od cesty až k Dolči toho.

Třetí rok od cesty Stříbrného rybníka tu ochoz naskrz i s tím kusem za cestú nad Studenkú.

Čtvrtý rok od polu [polí?] Pardubských sedlákův až po cestu.

Pátý rok ten břeh od pastviště Benešova při cestě s ôbú stran až do prostřední cesty, kteráž jde skrze Bor.

[Šestý] rok zase se do Sezemských lesův vrátiti a tu paseku, [kteráž] podle trávný cesty od čižbiště jde k Staročenskému [rybn]íku, můž mýtiti až do rybníka s ôbú stran cesty.

[Sed]mý rok Mnišství, kteréž jesti od polí Pardubických k Drozdicím, toho bude se dvě letě v Pardubických lesích.

Devátý zase do Sezemských lesův.

V ta léta vždy se každý rok můž některé jitro lesu na pomoc dáti těch lesův pod Semtínem a v rybníce Rosickém, ač by kterému růstu nedostalo. Týž za Pojhranovem zimním časem ta vrbina a volšina můž některé jitro vtrúsiti, v ta léta nahoře psaná. A řád a pilnost, ti pak najprospěšnajší pomocníci budú, jestliže se na ně bude pamatovati.

Les Hunkov pod Opočnem, toho hájí z [. . .] hajní:

Na ten les položeno ii ſſ gr., tu sumu můž vynášeti, [když] se toho pěkné hleděti bude; a na smýti aby nepásli.

Týž v tom lese lidi chmel češí a na Horu jej dávají, a čižebného také některý groš můž přijíti.

[Les]ové Bezděkovští na Crkáni, těch [há]jí hajní z Barchova a z Bezděkova:

Na ty lesy položeno jest xv ß gr., ta suma můž vycházeti, a tím se nepřemajtí.

Také jest majto na oves a na slepice, a něco také čižebného přichází z těch lesuov.

Hájenství Stolanské:

Stolanští lesové, každý rok se bude moci prodati rok k roku rovnaje za vi ß gr., a tím se nepře[majtí]. Týž čižebného při těch lesích jest.

[Le]sové na Dašickém zboží, [těch] lesuov hájí hajní z Dašic a Kostěnic:

[L]es Radiše a Roprechtovice, na ty suma žádná uložena není, neb sú velmi smýcení lesové, a z té příčiny prodávati nemají leč souše a jaké oklestí, až zase lesové povyspějí.

Těchto lesuov hájí hajní z Přelo[uče] a [Ž]ivanic:

Les Svrchnice nad Živanským rybníkem, na ten les polož[ena] suma x ß, ta suma můž vycházeti, jestliže pán JMt ráčí r[ozká]zati prodávati.

V tom lese jest bor krsovatý, ježto se nehodí k stavení, a leží od Živanského stavu až do Břehské cesty, ten jest zůstaven na tarasy k rybníkóm k Sopřeckému, k Živanskému a k Lohynickýmu a k Nadymači.

K týmž lesům sú přidány březiny a osyčiny Neratovské, a jest tu také lesek pod Rozhrnou rybníkem panie Bavorčičiným, jest blízko nad Neratovským rybníkem, říkají mu Lipovic, můž ho býti za čtvrt lánu.

Těchto lesuov hájí hajní z Soprče a z Břehuov:

Lesové Soprčtí, ti jsou svedeni, neb rybník v nich udělán, než lesův Břežských okolo Vajrova pod Nadymači, těch jest drahně smajceno a ještě se smajtiti musí časem zimním, těch se můž prodati za iii ß gr. rok k roku rovnaje.

Lesové Sušinští, na ty lesy položeno jest vi ß, tu sumu mohou vynášeti.

Přibylo lesu pánu JMti nad rybníkem Sopřeckým, jest jeho za prut.

Borek Brunikovský, toho jest za v provazců, týž jest obrácen k lesům Sopřeckým.

Týž jest drahně boru vyšlýho pod rybníkem starým Sopřeckým, slove Horčičky, a v chobotě Semínského rybníka, těm se nemá prodávati ani k jakým panským potřebám obraceti bez zvláštního rozkázání panského.

[II. fol. 357.] Znamenají se **pustiny** po zboží Kunětické Huory a Pardubského panství, která kde jest, a kdo kterú v čem drží aneb které se jak užívá.

[I. fol. 390.] Městečko Sezemice.

Hovorkovská pustina, k ní nic není, žádné dědiny. Z té bylo úroku j gr., ženné roboty iii dni, slepice i. To schází.

Vítkovská pustina, také k ní nic není, dědiny schází. Úroku j gr., žní ii dni, slepice ii.

Michalovo měštiště pusté, také k tomu nic není. Bylo úroku j gr., žní ii dni, slepice ii. To schází.

Zuováko[vo] měštiště, nic k němu není; bylo úroku j gr., žní ii dni, slepice ii. To také schází.

Václav Pavelkuov syn drží Panenské měštiště pusté ve ii ß, z toho úroku j gr., ženného ii dni, slepice ii. To nyní přibylo. (Jest v rajstřících při městečku.)

Lukášovo měštiště, k tomu nic není. Ten člověk jest za panem Dašickým, úroku z toho bylo iiii gr., ženného ii dni, slepice ii. To také schází.

Rodovo měštiště, také k němu nic není. Bylo z něho úroku iiii gr., slepice ii, ženného ii dni.

Pavlova rybáře pustina Zahrádka, platí z tee úroku j gr. o sv. J., o sv. H. též. (To schází.)

Martinec drží pustinu Kustošovskú okolo rybníka Sezemského. Z té platí při každém úroku i ß gr., jiného nic. Týž z rybníka, který jemu dán skrze pana Hynka, má platiti j ß gr. každého úroku.

(Summma úroku sv. jirského ij ſſ. Sv. Havelského též.)

[I. fol. 391.] Ves Choteč.

Velek drží měštiště pusté, k tomu jest ȷ̈ lánu. Byl tu prve člověk, platí z toho úroku o sv. J. viii gr., o sv. H. též.

[II. fol. 357.] Ves Lány.

V tej vsi jest tvrziště a to slove Komornicstvo, k tomu jsú dědiny i lúk[a].

Louka za dvorem a líska, druhá líska, ty drží *Janek* komorník, má z nich platiti iii ſſ jednú v rok o Matce boží na Hradecký jarmark. Ale pán JMt to mu ráčil dáti do své vuole za práci jeho, ježto jest pohončím. A když pohončím nebude, tehda platiti má.

[I. fol. 391. *b.*] Ves Kasalice.

Jest tu lán rolí. Ta se najímá setím neb pastvami.

Jest tu lúka také od tej pustiny, slove Branišov; ta se prodává na sečení každý rok.

[I. fol. 392.] Ves Bukovina u Hradce.

Jan Borovec drží ȷ̈ lánu, platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, ženného iii dni, slepici svatovavřinskú i, vánoční i, beránce i čtvrť, vajec vi.

Ondřej rychtář ȷ̈ lánu, platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, žní iii dni, slepici sv. vavřinskú i, vánoční i, beránce i čtvrt, vajec vi. Týž Ondřej drží pustinu Holikovskú, k ní i čtvrt rolí, platí o sv. J. iiii gr., o sv. H. též, žita i věrtel, pšenice i věrtel, ječmene i věrtel, ovsa i věrtel, žní iii dni, sv. vavřinské ȷ̈ slepice, vánoční ȷ̈ slepice, beránce ȷ̈ čtvrti, vajec iii.

Martin Jarošuov ȷ̈ lánu, platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, žní iii dni, sv. vavřinskú slepici i, vánoční i, beránce čtvrť, vajec vi.

Šebek drží ȷ̈ lánu Spišovského, platí o sv. J. viii gr., o sv. Havle též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, žní iii dni. sv. vavřinskú slepici i, vánoční i, beránce čtvrt, vajec vi.

Duchek ȷ̈ lánu platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, žní iii dni, sv. vavřinskú slepici i, vánoční i, beránce čtvrt, vajec vi. Týž drží Radovského ȷ̈ prutu, platí o sv J. vii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce bez konve, pšenice tolikéž, ovsa tolikéž, sv. vavřinské slepice iii čtvrti, beránce ȷ̈ čtvrti, vajec v.

Janek Janečkovského pustina i čtvrt, platí o sv. J. iiii gr., o sv. H. též, žita i věrtel, pšenice i věrtel, ječmene i věrtel, ovsa věrtel, žní iii dni, sv. vavřinské ȷ̈ slepice, vánoční ȷ̈ slepice, beránce ȷ̈ čtvrti, vajec iii.

Blažek ȷ̈ lánu Rolikovského, platí o sv. J. viii gr., o sv. H. též, žita ȷ̈ korce, pšenice ȷ̈ korce, ječmene ȷ̈ korce, ovsa ȷ̈ korce, žní iii dni, slepici sv. vavřinskú i, vánoční slepici i, beránce čtvrt, vajec vi.

Jan Adamuov drží i čtvrť, platí o sv. J. iiii gr., o sv. H. též, žita i věrtel, pšenice i věrtel, ječmene i věrtel, ovsa i věrtel, žní iii dni, sv. vavřinské ȷ̈ slepice, vánoční ȷ̈ slepice, beránce ȷ̈ čtvrti, vajce iii.

Pavel Vrba s Kokšovské pustiny i čtvrt, platí o sv. J. iiii gr. iiii ₰, o sv. H. též. žita i věrtel, pšenice i věrtel, ječmene věrtel, ovsa i věrtel, žní iii dni, sv. vavřinské slepice ȷ̈, vánoční ȷ̈, vánoční ȷ̈ čtvrti.

Summa úroku sv. jirského i ſſ xi gr. iiii ₰.
Summa úroku sv. havelského tolikéž.
Summa žita iiiiȷ̈ korce minus konve.
Summa pšenice iiiiȷ̈ korce minus konve.
Summa ječmene iiii korce minus konve.
Summa ovsa iiiiȷ̈ korce minus konve.
Summa žní xxx dní.
Summa slepic sv. vavřinských viii a iii čtvrti.
Summa slepic vánočních viii.
Summa beráncuov ii a ȷ̈ čtvrti.
Summa vajec l.

[II. fol. 357] Ves Borek.

Pustina Bolíkovská, ta se rozdala lidem za rybníky topení. A ještě jí kus zůstává, ten kus se najímá na peníze na každý rok.

Ves Nivčice.

Vlčkovská pustina, na tý stavení není; zpravují, že bylo k ní rolí iii čtvrti, drží *Bartáček* i čtvrt pod úrok, a druhú *Herous*. A třetí čtvrt ta jest lesem položená a porostlá, ta se drží k ruce pánu JMti, tak že JMti nic platu neschází.

Druhá pustina jest, ta jest k uobci dána, s toho měštiště nic neschází, neb se z něho platí i robotuje.

[I. fol. 394.] Ves Dobřenice.

Ješek drží Patavého měštiště pusté, platí o sv. J. j ſſ, o sv. H. též.

Ves Opatovice.

V tejž vsi jest úrok z měštišť i z pustin, tak že pánu JMti nic neschází. Též z těch měštišť mají robotu sečnú.

Vávra j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iiii dni.

Pavel Novák j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iiii dni.

Jan krčmář j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iiii dni.

Zralík j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iiii dni.

Jiřík Křiv j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iii dni.

Vach j lánu, platí o sv. J. xiiij gr., o sv. H. též, séci iiii dni.

Summa úroku sv. jirského i ſſ xxi gr.

Summa úroku sv. havelského tolikéž.

Summa séci xxiiii dní.

Ves Kačice.*)

V tej vsi jest pustina mlýniště, na tej pustině jest ještě stavení, a k tomu jest také loučka, odtudž mlynář utekl a jest v Hradci, řiekají mu Svatoň; z tej pustiny platu schází osv. J. xviii gr., o sv. H. též, summy sv. Janského xviii gr., žita iii věrtele, slepici ii.

*) Zápis jest mřežován.

Ves Vysoká.

V tej vsi jest dvuor, kterýž pán JMt kúpil od Bartoše, k tomu dvoru jest iij lánu dědiny, lúky, kus lesu; toho se požívá nájmy rolí a prodajem luk.

Od téhož dvoru lauka, ta jest zastavena do Hradce v l kopách.

[I. fol. 396.] Ves Crkaň pustá.

Ta se na pastvy najímá.

Na tej pustině jest kus lesu, obec

Tito rolí od Crkaně drží a dávají s toho plat o sv. Havle jednú v rok:

Zalabák z Bezděkova kus rolí, platí o sv. H. vj gr.

Rychtář odtudž z kusu rolí o sv. H. viii gr.

Jan z Opočna platí o sv. H. vj gr.

Summa úroku sv. havelského xviiii gr.

Ves Makušín.

Toto dědin drží od Makušína lidé pánie Anjelovi do pánie vuole, a když pán bude ráčiti, tehdy jim bude odjato.

Šimon z Přeloučí j lánu, platí o sv. J. xv gr., o sv. H. též, žní ii dni, orného viii záhonů, slepici i.

Jan Boukal odtudž ij čtvrti, platí o sv. J. vi gr., o sv. H. též, žní ij dne, orného vi záhonů, slepice i čtvrť.

Šrámek ij čtvrti, platí o sv. J. vi gr. o sv. H. též, žní ij dne, orného viii záhonů.

(Rychtář *Bartoň* ujal louku od pustin za vi let, má platiti při sv. H. najprv příščím xxij gr. a při sv. J. též. Léta 1508 Filipi Jacobi.)

Summa úroku sv. jirského xxxviiij gr.

„ „ sv. havelského tolikéž.

„ ženné roboty v dní.

„ orného viij gr.

„ slepice i a i čtvrť.

[I. fol. 398.] Ves Ostřešany.

Šichovec i čtvrť, platí o sv. J. ȷ ſſ, o sv. H. též.

Jiřík Kasek z měštiště prut, platí o sv. J. viiȷ gr., o sv. H. též.

Vichtorín iȷ prutu Havelkovského, platí o sv. J. xi gr. v ₰, o sv. H. též.

Macák z též pustiny iȷ prutu, platí o sv. J. xi gr. v ₰, o sv. H. též.

Jan ze ii prutuov platí každého úroku xvȷ gr.

Summa úroku sv. jirského i ſſ xviȷ gr. iii ₰.
Summa úroku sv. havelského tolikéž.

Ves Nabočany.*)

Z Zachařovské pústky viiiȷ prutu platí o sv. J. lvi gr., o sv. H. též.

Ves Prachovice.

Z Přibíkovské zahrady o sv. J. x gr., o sv. H. též, žní ii dni, slepice iiii; z tej platí *Rajnuš* xvi gr. do úřednické vuole, a jest to k jeho úroku při vsi připsáno.

[II. fol. 358.] Ves Litětiny.

Pustina Holubovská, s té jest platu každého úroku xxv gr. Ta se pronajímá na peníze.

Pustina Kubíčkovská, s té jest platu každého úroku ȷ ſſ vii gr. Ta se také pronajímá na peníze.

[II. fol. 358.] Znamenají se pustiny na Dašickém panství.

[I. fol. 399.] Městečko Dašice.

Pustina Hamrovská rolee iii pruty, s tee jest platu o sv. J. xiiiȷ gr., o sv. H. xii gr. vi ₰, séci i den, žní iii dni, slepice i. Ta se najímá.

Poustka druhá Hamrovská. Tu drží rukojmie, platí s nie o sv. J. iiii gr. ii ₰, o sv. H. též, žní i den, slepici i.

Vilémovská poustka. K tee jest přidáno na pomoc od Víškové iiȷ ſſ gr. A jest s nie platu každého úroku vi gr., žní i den, slepice i. Ta se stavěti má.

[II. fol. 358.] Ves Moravany.

Neřádkovská: jest role iiii pruty, platí o sv. Jiří xviiii gr. vi ₰, o sv. Havle též. Ta se pronajímá, což vostalo po oddání za škody.

Rotkovská poustka: jest role ii pruty, platu o sv. Jiří x gr., o sv. Havle též. Ta se pronajímá, což vostalo po oddání za škody.

Machova poustka: jest role viiii prutů, platu o sv. Jiří xliiȷ gr., o sv. Havle též. Ta se pronajímá, což zůstalo po oddání za škody.

Ves Veliny.

Poustka Velíkovská: jest role vi prutů, platu o sv. Jiří xii gr. v₰, o sv. Havle též, žní iiii dni. Ta se pronajímá na peníze a na oves.

Roveň.

Hendrychovská pustina od pana Špíny, jest jí x prutů. Ta se pronajímá.

Selmice.

Pustina Podsedkovská zahrada, jest s ní platu v registřích iiiȷ gr. Ta pod plat bude-li se moci dáti, ale nyní se najímá. Též pustina Kulhánkovská, jest s ní platu iȷ gr.

[II. 360.] Znamená se **Labe a řeky** na kusy rozdělené na zbuoží Kunětickohorském a Pardubském; kto s kterého kusu co platí, zvláštně sepsáno bude.

První kus Labe od Hradecké meze až do drah Vysokých.

Druhý kus Labe od drah Vysokých až do stavu Opatovského.

Třetí kus Labe od stavu Opatovského až do strúhy Opatovské, kteráž vypadá ode mlýna.

Čtvrtý kus Labe od strúhy mlýnské až do vazu a vrbí pod Přibirozkem.

Pátý kus Labe od Čakaně, od dubu, až do drah Bukovských. Též drží strúhu Opatovskú.

*) Zápis mřežován.

Šestý kus Labe od vazu a od vrbí až do Čakaně.

Sedmý kus Labe od dráh Bukovských až k rohu kněžské lúce pod černý pařez na druhé straně.

Osmý kus Labe od tý lúky a od toho pařezu až konec strúhy hořejší Hrobický.

Devátý kus Labe od tý strúhy hořejší až po přívoz Dřitecký i strúhu Hrobickú.

Desátý kus Labe od přívozu až do stavu Němčického.

Jedenáctý kus Labe od stavu Němčického až do brodu Lukovenského,

Dvanáctý kus Labe od brodu Lukovenského až do Arklebovy řeky.

Třináctý kus Labe od Arklebovy řeky až do slupi Lhotské.

Čtrnáctý kus Labe od slupi Lhotské i s jezerem až do Kamení.

Patnáctý kus Labe od Kamení až do brodu Bukovského.

Šestnáctý kus Labe od brodu Bukovského až do zátoky Hradištské, které slove staré Labe, s tú zátokú i starým Labem.

Sedmnáctý kus Labe od zátoky Hradištské až do Ústí.

Osmnáctý kus Labe od Ústí až do řeky Pardubské, kteráž od města padá.

Devatenáctý kus Labe od řeky Pardubské až do Přerytiny.

Dvacátý kus Labe od Přerytiny až do řeky mlýnské, kteráž padá do řeky mlýnské, i s jezerem Trnovským.

Jedenmecítmý kus Labe od řeky Pardubské až do tůně Vavřinovské.

Dvamecítmý kus Labe od tůně Vavřinovské až do břehu Přerovského po štěp.

Třimecítmý kus Labe od Přerova až do tůně Liškovské, ježto slove Les.

Čtyřmecítmý kus Labe od tůně Liškovské až do zátoky Řehákovské.

Pětmecítmý kus Labe od Řehákovské zátoky až do stavu Rosického.

Šestmecítmý kus Labe od stavu Rosického až do Ludovy slupi.

Sedmmecítmý kus Labe od kněžský slupi až do strúhy Živanské, kteráž teče od Rosického rybníka, jeden břeh, kterýž jest páně, a druhý Vohnížků.

Osmmecítmý kus Labe, kteréž držala paní Otcová u Blatníka.

Devětmecítmý kus Labe Duchoňovský.

Třicáté Jestborský kus Labe.

Druhý kus Labe Jestborského až po Crkaň.

Od Labe, kterýž drží pan Kunata k valu, to jest s týto strany Přeloučí počnouc až pod Semín bez přítrží JMti páně Labe všecko jest.

Znamená se **hon na Labi**.

Všickni rybáři, kteří Labe drží, mají pánu JMti honiti, po všem Labi jednú v rok shon udělati spravedlivě a pilně, a když by obesláni byli k honění, kterýž by kolivěk nebyl, tehdy ten každý má ꝛv gr. českých propadnúti a k tomu v věži trestán býti do pána JMti vuole.

Tyto sú **řeky** na kusy rozděleny:

Pod Sezemici jest řeka od Sezemské řeky až do Počapl do řeky Arklebovy. V té sú raci vsazeni. A má se dáti každému rybáři za i ſß raků i gr. b.

Řeka nad Sezemici ode mlýna až do Koloděj. V té raci sazeni.

Jest řeka nad Koloději až k Lánóm. V té raci sazeni.

Řeka. která teče ode mlýna Pardubského, s jezerem.

Řeka, kteráž jest k Roudnici, ta se pronajíti má.

Řeka za haltéři. V té raci sazeni.

Řeka od Pardubic až do Nemošic. V té raci sazeni.

Řeka u Nemošic od příkopů vrchních až do Drozdické řeky. V té raci sazeni.

Řeka od mlýna Drozdického až do řeky Kunětické. V té raci sazeni.

Kus řeky u Lhoty Úřetické.

Řeky kus u Bližnovic.

Řeka Dašická a Prachovská, a kteráž s Turovem koupena.

[II. fol. 364.] Znamená se **úrok s Labe** a s řek na groše české; polovici úroku platí na svatého Jana, a druhú polovici na sv. Ondřeje, a někteří při sv. Havle a při sv. Jiří.

Kuba Hnodců syn ze Lhotky *(Jan* rybář z Bukovna) platí i ß. Týž z Tichánč platí i ß.

Revelík z Opatovic *(Kňava)* platí ij ß xviii gr.

Bartoš odtudž *(Jirka* truhlář z Hradce), *(Košlan, Revelík)* platí ij ß.

Hlaváč odtudž *(Svatoň)* platí ij ß xv gr.

Kubík z Něměic *(Jan Ševírů* zeť z Něměic*)* platí ii ß xv gr.

Havel z Dřítče platí ii ß x gr.

Převozník z Kunětic platí ij ß xv gr.

Pavlata s Janečkem ze Lhotky s i kusu platí ii ß. Týž z druhého kusu platí ij ß xv gr. Týž z Zalabákovského, kteréž jim pan Hynek dal, j ß.

Klubečko z Pardubic (*Jan* truhlář) s kusu pod mostem, kterýž Háček držal, ij ß.

Tůma rybář *(Beneš* pokryvač*)* odtudž s kusu pod valchú xv gr.

Jan Hladký písař s panem klíčníkem s struh okolo panských halteřův každého ij gr.

Ondřej z Přerova *(Vaněk Konšelký, Martin Bradilka)* platí ij ß.

Petr (Mareš) odtudž platí ij ß.

Vít Houska z Rosic s kusu od Přerova až do tůně ij ß xxv gr.

Koutský z Rosic platí j ß gr.

Houska s kusu Labe horního i s řekou Svítkovskou xxxxv gr.

Houser z Blatníku platí i ß. Týž z Přiekazova platí i ß.

Kněz a Lučák z Blatníku platí iij ß.

Mach Opočinka platí i ß xv gr.

Michálek Rybka odtudž platí i ß xv gr.

Petříček a Huptele z Přeloučí platí iiiij ß.

Brožek a Průša ze Lhotky platí iii ß.

Marek rybář *(Dušek)* platí xx gr.

Tito platí z **řek**:

Holek z Koloděj s kusu, kterýž držal Mach z Lánův, xviii gr.

Duchek z Sezemic platí j ß xv gr.

Pavlata odtudž platí j ß v gr.

Rybáři ze Lhoty Úřecké o sv. Havle jednú v rok xl gr.

Radouš z Žižína a *Janek* odtudž s kusu řeky nad Drozdicemi a z jezírka platí j ß v gr.

Jiřík z Pardubic s *Kučerů* s kusu od krčmy až k pastvišti rychtáře z Pardubiček platí xx gr. Týž s kusu od mostu Nemošického až do lúky rychtáře z Pardubiček xx gr.

Polák z Nemošic z zátoky až k Fařářství viii gr.

Mlynář odtudž s kusu meze topolní při sv. Havle a při sv. Jiří iii gr.

Jan truhlář z Pardubic z řeky od valchy až do Labe i s jezerem za panskú štěpnicí od sv. Jiří do roka na xx gr.

Rychtář s sousedy z Roudnice jednú v rok o sv. Jiří i ß x gr.

Jindra z Čeradic z řeky u Turova jednú v rok o sv. Jiří l gr.

Juonek z Štěpánovska i ß xv gr.

Úrok z řek Dašických:

Kuba z Prachovic s toku mezi lukami platí xiiii gr. Týž z kusu nad Prachovici platí xiii gr.

Václav (Sigmund mlynář) drží kus od páně Heřmanových gruntuov až po stav, platí xx gr.

Jiřík Zdarsuov a *Pavel*. Drží druhý kus od stavu až ke mlýnu Plátěnickému a kus staré řeky, mají platiti s toho xx gr.

Krupička z Hečan s bratrem *(Vích* rychtář z Dašic) s kusu od Prachovic až po mlýn Dašický, s toho platí při sv. Havle a při sv. Jiří j ß.

Gabriel mlynář z Lánuov z řeky proti Lánóm xxxv gr. při sv. Jiří a při sv. Havle.

S halteřuov:

Vávra mlynář z Sezemic platí o sv. Jiří jednú v rok j ß.

Vatlásek (Martin Mokrajš) z haltýře též o sv. Havle vi gr.

S řek u Tuněchod a Mnětic:*)

Jan rychtář Hostovskaj s řeky u Mnětic jednou v rok při sv. Jiří i ß.

Sládek z Mnětic s kusu řeky jednou v rok při sv. Jiří I gr.

Mlynář Tuněchodskaj s řeky při sv. Jiří xv gr. a při sv. Havle tolikéž.

Znamenají se **lúky** po všem panství, kdo kterú drží aneb kde která jest.

[II. 369.] Městečko Sezemice.

U téhož městečka jsú lúky, těch pán JMt užívá s senem sečením ke dvoru.

Špičky, louka veliká.

Louka veliká.

Louky kus Vohradnice. Ten se najímá.

Kuchynka, loučka malá pod Sezemským rybníkem, ta se najímá každý rok na trávy sečení.

V lese v Skřivci lúka jest. Ta se pronajímá na každý rok hajnými na peníze.

[I. 408.] „Zákruh nad Ohradní lúkú. Ten drží Komínek do panské vuole a platí z něho x gr. jednú v rok při matce boží o Hradeckém jarmarce."

Dva zákruhy a zábřeží. Ty Slašek drží do panské vuole a platí z nich xxi gr. při každém úroku.

Loučka malá Volšinka. Ta se každý rok prodává na trávu sekání.

Summa úroku sv. jirského xxi gr.

Summa úroku o matce Buoží xxi gr.

[II. 369.] Ves Vysoká.

V této vsi lúky jsú, ježto se pronajímají na každý rok na peníze, zejména tyto dole psané. A pronajímají je hajní Opatovští.

Lúka veliká.

I. Lúka Dlúhý Láz.

II. Lúka Hnánění.

Lúka Kopanina.

Mladcovská lúka.

*) Zápis pozdější.

Ves Opatovice.

V tý vsi lúky, které se [...]

Lúka Sladovská.

Lúka Mladcovská.

Přední lúka.

Lúka Písárka.

Lúka Přibihroz (v I. Přibihráz), malý kus zůstává.

I. Lúka Bizena.

Lúka Těchanie.

Lúka Borek.

(Lúka Sezemská a pastviště).

Lúka Kopanina.

Lúka Bychlov, v té louce jest ostrov, tu se požívá prutem sekání.

Lúka Syrovátecká.

Lúka vedle ní dlúhá.

Lúka Formanská.

Špitalská lúka.

[I. fol. 410b.] Znamenají se **roboty** ze vsi Opatovic, co mají robotovati na lukách Opatovských, každý slánu viii dní. A po těch sekáčích všickni mají seno rozmetati a hrabati, i pán jim má dáti piva, chleba, hrách, slaniny.

[II. 370.] Ves Pohřebačka.

II. V tej vsi jsú lúky. Ty se prodávají na peníze. Slovou Bahna.

Lúka Kostěnec, v tom Kostěnci se prodává prut, když dospěje.

[I. fol. 411.] Ves Žaravice.

Tu jsú dvě lúky. Ty se prodávají na každý rok na peníze.

Znamenají se lúky u Sušin.

Lúka dlúhá vedle rybníka.

Lúka nade dvorem.

Ty lúky se prodávají každý rok na peníze.

[II. 371.] Lúky u Kasalic, které koupeny od pana Strachoty. Ty se prodávají na peníze.*)

*) Celá tato vložka připsána později.

Toto jest vyměřeno*) luk na vostrově u Vopatovic u mlejna, co jich kdo drží:

Mlynáři z Opatovic u mostku iiiij jitra.

Burjancovi z Praskačky v týmž za cestú vij jiter.

Kvasničkovi od Pohřebačky v týmž iiij jitra.

Peterovi z Urbanic v týmž iiii jitra.

Zmrhalovi z Libišan v týmž iiiij jitra iii provazce.

Zachystalovi z Hradce v týmž ii jitra ij provazce.

Mikšovi z Libišan v týmž ij jitra i provazec.

Panu *Bořkovi* z Hradce v týmž vj jitra.

Zmrhalovi z Libišan v týmž i jitro i provazec.

Tůmovi z Chrastnice v týmž ij jitra.

Sovkovi v týmž ii jitra.

Vranýmu z Praskačky v týmž ij jitra. Týž v týmž místě, což se nenajalo, jest vj jitra i provazec.

Matyášovi z Sedlce v týmž iij jitra.

Jeníkovi z Libišan v týmž ij jitra.

Křičenskýmu u Zbraní v týmž i jitro i provazec.

Biřicovi z Hradce v týmž ij jitra ij provazce.

Tkadlcovi ze Lhoty v týmž i jitro ii provazce.

Revelíkovi z Ůpatovic v týmž ij jitra.

Farmotlačovi z Hradce v týmž iiij jitra j provazce.

Stoškovi ze Ždanic v týmž iiij jitra i provazec.

Mlynáři Zábřezskýmu z Hradce v týmž ii jitře ii provazce. Týmuž v týmž iij jitra j provazce.

Biřici odtudž v týmž iij jitra j provazce.

Kvasničkovi z Pohřebačky v týmž j jitra.

Rychtáři z Opatovic pod stavem i jitro ij provazce.

Dušinskýmu z Praskačky u stavu vj jitra ii provazce.

*) Celá tato vložka připsána později.

Vondrovi z Březhradu nad Jezírkem iiii jitra ij provazce. Týmuž v Jezírku ii jitra iiii provazce.

Kaluhovi z Podůlšan v týmž iij jitra i provazec.

Toto jest vyměřeno za Labem u Vysoký na Veliký lúce luk, co kdo drží:

Hrubý z Hradce v týmž ii jitra i provazec.

Prášek v Borku v týmž ij jitra j provazce.

Karáček z Bukoviny ii jitra ii provazce v týmž.

Hloušek z Borku v týmž iij jitra j provazce.

Martin v týmž ij jitra ij provazce.

Dlouhý z Hradce v týmž ij jitra ij provazce i čtvrť.

Trumba z Vysoký v týmž u Labe ii jitra j prov. j čtvrtí.

Čeládka na Hnahninách i jitro ii provazce.

Polák z Borku za smýtiny ij jitra.

Čeládka z Vysoký na tůni ii jitra.

Toto vyměřeno luk v Polabí za Hrobicemi:*)

Rychtáři z Podůlšan louky Vantasky v jiter i provazec.

Zmrhalovi z Libišan v týmž paloučku i jitro ij provazce i čtvrť.

Jírovi z Podůlšan pod Šeperkou v jiter j provazce.

Rychtáři z Opatovic z příložce i jitro i provazec.

Labský za Sezemicemi louky odměřeno jest*) lxxx jiter, to jest i lán i čtvrť lánu v jiter.

Louky Kopaniny pod Hůrou vyměřeno jest lxxx jiter iii provazce. To jest i lán i čtvrt lánu v jiter iii provazce.

Zvláště v též kopanině, kteráž ukázána

*) Tento odstavec později připsán.

k sečení panu Zárubovi, vyměřeno jest xx jiter, to jest i čtvrt lánu v jiter.

Znamená se **trav** prodaj s pastvinami okolo rybníka Bohdaneckého.

Někde více někdy méně, jakž voda topí, v rybníce toho přichází. To hajní Dolanští spravují.

Okolo rybníka Živanského u Naratova u Přelouč, tu se bude moci prodati trav za i ſſ neb za dvě, což rybník nezatopí.

Ves Benátky.

Jsú lúky ode dvora panského, které se na každý rok prodávají.

[I. 412 b]. Ves Dřiteč. Louky.

Tyto lúky jsú od Hrobic, kteréž Dřitečtí drží.

Kroupa s louky platí o sv. J. v gr., o svatém H. též.

Vašek s louky platí o sv. Janu v gr., o sv. H. též.

Šimek s louky platí o sv. Janu iij gr., o sv. H. též.

Summa úroku sv. jirského xiij gr.

Summa sv. havelského tolikéž.

[II. 372.] Louky okolo Kunětické Huory.

[I. 413] Louka Havraní pod zámkem. Tu lúku mají shrabati a svoziti lidé z Kunětic, z Brozan, z Hradiště a z Srchu.

Louka Němčická. Tu louku lidee z Dřitčě mají séci, shrabati i svoziti.

Loučka malá Klauchovská.

[II. 373. b.] Lúka Chmelnice. Ta se klidí k zámku Kunětické Hoře. A pomáhají hrabati z Dřiče.

Louka Klauchovská.

Těch luk hájí Havel Havrda z Brozan a Vostrovský z Kunětic.

Ves Turov.

Louka veliká za řekú.
Loučka pod Turovským rybníčkem.
Louka, která slove na Pastvišti } ty se pronajímají.

Ves Litětiny.

Loučka, slove Kopanina, od pana Špíny koupená, ta se pronajímá.

Znamenají se lúky na panství Tajneckém.

Loučka pod zámkem.

Louka v Čížovce.

Louka pod Krakovany.

Těch luk hájí Kubík hajný z Krakovan.

[II. 374.] Znamenají se **pastviště** po z[b]ož[í] Kunětické Huory a Pardubského panství, kte které jest a jak se které pronajímá.

[I. 415.] Městečko Sezemice.

„Pastviště za klášterem. To se pronajímá každý rok." (Dáno pod ourok a vostatek za škody).

Pastviště okolo panských stodol. To se pronajímá každý rok.

Pastviště veliké za panskými stodolami To se pronajímá každý rok.

Ves Opatovice.

V též vsi jsú pastviště tato:

V Jelitě rybníce jest pastviště.

Za zahradú pastviště.

Pustý rybníček pastviště.

[I. fol. 416.] Na Klášteřišti pastviště.

Na ostrově pastviště.

[I. 416b.] Ves Pohřebačka.

Pastviště v tee vsi jsú tato:

V tej vsi jest pastviště Vokrúhlice. To drží lidee Pohřebačští do panské vuole a platí s něho j ſſ gr. jednú v rok při sv. Havle.

V tejž vsi jest pastviště Dvořiště, s toho platí x husí k sv. Martinu z pastvy.

[II. 374 b.] V tý vsi jest pastviště Olšina. To se každý rok lidem pronajímá, a dříví se v něm prodává.

Suma úroku sv. havelského j ſſ.

Summa husí o sv. Martině x po ij gr.

[I. 417.] Městečko Bohdaneč.

Při lese Otoku jest pastviště.

To se najímá každý rok.

Ves Račice.

Tu se pronajímají pastvy okolo rybníka Račického.

Ves Ždánice.

[II. 375.] Vokolo Ždánského rybníka tu se pastvy najímají, když rybník nezatopí.

Město Pardubice.

Městské pastviště, to drží měšťané, platí s něho ii ß gr. iii ß vajec jednú v rok.

Pod rybníčkem novým k končinám Bukovským až k Labi ujali pastviště od pana Bezkovce, mají platiti o svatém Havle jednú v rok j ß.

S pastvišť nových, kteréž sú od Bukoviny po cestu odměřeny, každého úroku xlv gr.

Rolí a lúky u Tuněchod.*)

To se najímá na peníze, jak bajti můž, někdy víc, někdy míně.

Z pastvišť v rybnících.

Z luk a rolí v Srchově.

Nájem rolí u Štětína.

Mnětice.*)

Tu jsou lúky panské, kteréž se najímají na penězích.

*) Celý zápis připsán později.

D. XIX.

REGISTRA RYBNIČNÁ NA PANSTVÍ KUNĚTICKO-HORSKÉM, PARDUBICKÉM A NOVOBYDŽOVSKÉM

z let 1494—1520.

K vydání upravil **František Dvorský**.

Tato registra vydávají se zde z původní rukopisné knihy, kteráž nyní jest ve dví roztržena, a každá částka nachází se jinde. Jeden zlomek obsahuje prvních 13 listů, na nichž jsou zápisy z let 1494—1496, a jest nyní majetkem musea města Pardubic. Druhou mnohem větší část má pan Jan Kyselka v Golčově Jeníkově. Vydání naše uspořádáno jest podle pořádku let, kterýž nevšude srovnává se s pořadem, v němž prvotně bylo do knihy zapisováno; prvotní označení listů, na kterém co bylo zapsáno, klademe všude do hranatých závorek. Na konec položili jsme tři malé skupiny zápisů, z nichž jedna týče se panství Bydžovského, druhá obsahuje zápisy o povinném cídění struh na Pardubsku, ve třetí pak jest několik smluv, ježto v původním rukopise jsou roztroušeny.

Založena jsú registra pro budúcí pamět, co je[st] lidem za škody rybníky udělanými na panstvie [Ku]nětickohorském a Pardubském oddáno, za urozen[ého] pána pana Viléma z Pernštejna, najvyšš[ího] hofmistra královstvie Českého, pána těch p[an]stvie, jakož se v těchto registrách všecko zn[ame]nává, kterého léta komu jest co oddáno a za kterého úředníka, všecko se najde napsáno zejmén[a], a to počna od léta Páně tisícého čtyrstého a [XCIV°] a tak dále, pokud se jest lidem oddávalo.

[Fol. 1.] **Ves Podólšany.**

Léta od narozenie syna božieho ꝯc LXXXXIIII. ten pátek před svatým Duchem [1494, 16. května] stalo se jest svolenie a frajmark mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernštejna na Helfenštejné, najvyššiem hofmistrem královstvie Českého, a súsedy Podólšanskými skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a pana Pavla Kabáta z Buohdanče o dědiny *Poduolšanské* a *Libišanské* ꝯc.

Klíma dal pánu JMti i čtvrt i jitro tu v Podůlšanech i s měštištěm, a přijal dobrovolně bez přinucení od pána JMti v Libišanech podle dvora jiné měštiště, kteréž jest jemu ukázáno panem Janem Zdechovským a Pavlem Kabátem, a k tomu za jeho orné rolí i čtvrt i jitro jest jemu zase dáno; a za lúky ty, kteréž jest měl v Poduolšanech, jest jemu dáno a odměřeno v Libišanech viii jitr tu proti jeho rolé na pastvišti. Kteréž oddání jest on od pána JMti za spravedlivé přijal a pánu JMti z toho velmi děkoval; a také pán JMt z milosti své ráčil jest jemu odpustiti dva úroky, a toho roku všecky roboty pán JMt jemu prominúti a propustiti ráčil.

Léta téhož ɔc tu středu před ochtábem Božího těla [1494, 4. června] *Vinař* odtudž dal jest své rolé ku potřebě pánu JMti v Poduolšanech za Libišanskú rolí dobrovolně, kteréžto rolí jest jemu odměřeno za jeho rolí j lánu ii pruty, a luk iii jitra iiij provazce, a lesu za prut; za ten les i za lúky pán JMt ráčil oddati Libišanskú rolí od dvora svého, kterúžto on rolé přijal jest dobrovolně od pána JMti. A pán JMt ráčil jest jemu odpustiti, aby s žádnými robotami neměl nic činiti do toho roku, a úrokuom dvěma ráčil jest jemu lhotu dá[ti; a to] pán JMt ráčil učiniti z milosti své.

Léta téhož a dne *Vachek* odtudž učinil též frajmark jakožto svrchupsaní lidé se pánem JMtí o rolí a o lúky, kterúžto rolí a lúky měl v Poduolšanech. A pán JMt ráčil jemu oddati za jeho Libišanskú rolí i lukami, kteréžto rolí jemu odměřeno iii čtvrti a viii jitr a luk iiii jitra i provazec; kterúžto on rolé i s lukami dobrovolně jest přijal a za to pánu JMti veliké děkování učinil, že jest se jemu dosti za jeho dalo. A pán JMt ráčil jest jemu za jeho [upří]most a dobrú vuoli odpustiti, aby s žádnými fůrami tento rok neměl nic činiti, a lhotu úroku i všěho placenie ráčil jest jemu dáti za iii leta s lhotú. A jestliže by se jemu co na stavení přiškodilo aneb dřevo které zlámalo, ráčil jest jemu rozkázati dáti ku potřebě jeho, což by potřeba [kázala]. A to kamení, kteréž jest u tvrze, pan Jan Zdechovský a Kabát ku potřebě da[li] jsú jemu je k studnici dělání, když by koli studnici dělati chtěl.

Léta téhož a dne ɔc *Ondřej Rarak* z Poduolšan dal jest svú rolé ku potřebě pánu JMti v Poduolšanech za Libišanskú rolí dobrovolně, kteréžto rolí jest jemu odměřeno za jeho rolí i čtvrt ii pruty i jitro, luk vi jiter iiii provazce, lesu jitro iiii provazce. On jest to od pána JMti přijal s svú dobrú vuolí [a beze] všěho přinucení jest k tomu přistúpil. A pán JMt za jeho dobrú vuoli a upřímost jeho ráčil jest jemu odpustiti, aby s žádnými robotami neměl nic [činiti] tohoto roku; a úroku lhotu i všeho placení ráčil jest jemu dáti z milosti své čtyřem úrokuom. A 1 ß m. na pomoc ráčil pán JMt dáti.

Léta téhož a dne *Pánek* odtudž učinil jest frajmark jakožto svrchupsaní lidé s pánem JMtí o rolí tu, kterúž jest měl v Poduolšanech, a o lúky. Kteréžto role jest jemu odměřeno i prut, luk ii jitře. On pak od pána JMti to všecko dobrovolně a upřímě jest přijal a za to pánu JMti veliké děkování jest učinil, že jest se jemu dosti za jeho dalo. A pán JMt ráčil jest jemu za jeho upřímost a dobrú vuoli odpustiti, aby s žádnými fuorami tento rok nic neměl činiti. A lhotu úroku i všeho placení ráčil jest dáti čtyřem úrokuom z milosti své, a tesaře za dvě neděli, a j ß m. na pomoc dáti.

Léta téhož a dne ɔc ten čtvrtek vochtáb Božího těla [1494, 5. června] stal se jest frajmark zahradú na zahradu mezi pánem JMtí a *Jankem Kotkem* z Poduolšan o zahradu, kterúž jest měl v Poduolšanech, na Libišanskú zahradu, kteráž jest pod tvrzí, z kteréžto zahrady platil jest úroku Tomkovi hajnému vii h. a roboty den dělal pánu za Tomka. I těch vii h. a ten den má na svrchupsaném Jankovi zuostati, a Tomek z toho platu a roboty jest propuštěn. A na to pán JMt ráčil jest jemu dáti tesaře ku pomoci za dvě neděli.

Léta téhož ɔc tu sobotu po ochtábu Božího těla [1494, 7. června] stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Janem Hanušem* o rolí tu, kterúž jest měl v Poduolšanech, na rolé Libišanskú; a té role jest bylo ne úplně čtvrt, a odměřeno jemu za ni úplně čtvrt. Z kteréžto čtvrti v Poduolšanech neplatil jest úroku úplně jako jiní čtvrtníci, neb úplně čtvrt nebyla; ale již má úplně platiti i robotami též jako jiní čtvrtníci. A pán JMt z milosti své ráčil jemu dáti

lhotu pěti úrokóm, a tento rok aby všech robot prázden byl, a s jistbu lesu nového má jemu dáti a kolé, prútí nebo což potřeba bude; a také kamenici svú, kterúž má, aby ji prodal, děl, kam by chtěl, bez překážky všech úředníkuov; a tesaře ku pomoci za iii neděle.

Stalo se svolenie a oddání role mezi pánem JMtí a *Mikulášem* z Poduolšan, kterýžto osedl na purkrechtiech svých, dědinou vrchní, kteráž má zatopena Šeperkú býti; má k té dědině přidati, protože jest pána JMti lepšie dědina, slad žita a iiii ß m. hned, neb jest jeho dědiny bylo čtvrt a prut, oddalo mu se vrchnie dědinou tolikéž. A úroky též má platiti jako prve platil. A to oddánie stalo se skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče léta ɔc LXXXXIIII ten čtvrtek před svatým Vítem [1494, 12. června]. To jest přijal dobrovolně on svrchupsaný Mikuláš s svú dobrú vuolí bez přinucení s velikým děkováním od pána JMti.

Témuž Mikulášovi oddáno luk iii jitra iij provazce, a má se jemu ještě dodati dva pruty ij provazce; les, kterýž jest jeho byl, kterýž jest již v rybníce, aby ho požíval, což muož tu pod olšími, a dílec Petrovský, kterýž jest mezi jeho, ten se jemu taky přidal; a smlouvu dokonalú udělá se pánem JMtí.

Léta a dne téhož stalo se jest oddání rolí mezi pánem JMtí a *Bartoněm* z Poduolšan skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče, kterýžto Bartoň osedl tudiež na purkrechtích svých, dědinou vrchní na dolní, kteráž má zatopena Šeperkú býti. Má pánu JMti přidati k té dědině, protože jest pána JMti dědina lepšie, viii ß m., a má zavdati o Hradeckém jarmarce ii ß a v rok ii ß, a tak do vyplnění té svrchupsané sumy. Ktežto svrchupsaný Bartoň s svú dobrú vuolí bez přinucení k tomu jest přistúpil s velikým děkovániem. Kteréžto role jest jemu odměřeno i čtvrt ii jitra iiij provazce, a úroky též platiti jako prve.

O role i o lúky konec s niem máme. Má nade vsí lúku jednu, i nemuožem rozuměti, zatopí-li se jemu rybníkem čili nic; než má jí požívati, dokudž bude moci, a když by jemu zatonulo, má se jemu tolikéž jiné louky dáti.

Léta a dne téhož stalo se svolenie a oddánie rolí mezi pánem JMtí a *Tomkem* hýným z Poduolšan, kterýž jest osedl na purkrechtiech svých tudíž v Poduolšanech, o čtyři pruty role, kteréž jest měl dole pode vsí. I dalo se jemu tolikéž role nade vsí panské. Kdežto on svrchupsaný Tomek seznav to, že by JMti pána role lepší [fol. 2.] byla, i přistúpil jest k tomu dobrovolně a přidal pánu JMti ii ß m. Má dáti v Hradeckém jarmarce i ß m. a v rok druhú i ß. A to se stalo skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče.

Za ty iiii jitra dalo mu se iiii jitra pro tu příčinu, že jest tam dále u Libišan, a to dobrovolně bez přinucení dokonalá smlúva stala se jest. Actum fer. VI^a^ post Corporis Christi [1494, 6. června].

Léta a dne téhož stalo se jest svolení mezi pánem JMtí a *Benešem* z Poduolšan, kterýž jest osedl tu na svých purkrechtích, o iii čtvrti a iiii provazce, kteréž se jemu zatopiti mají *Šeperkú* rybníkem dole pode vsí. I oddávají se jemu jiné iii čtvrti a iiii provazce nade vsí lepší rolí, než jest jeho byla. Na kterúžtu rolí uvolil se svú dobrú vuolí bez přinucení přidati pánu JMti xx ß m., a má počíti platiti o Hradeckém jarmarce iii ß m. a v rok iii ß m., a tak vždycky platiti po iii ß až do vyplněnie té sumy. A to se jest stalo skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče. A luk jemu dáno i jitro, a má se jemu ještě dodati vii jitr i provazec.

Léta božího ꝯc ten pátek před sv. Vítem [1494, 13. června] stalo se svolení a oddání skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče mezi pánem JMtí a *Staňkem* z Poduolšan, kterýžto osedl tudíž na purkrechtích svých, ij prutu j lánu j provazce rolí orné, kteráž byla dole pode vsí; i oddáno mu jest jiného j lánu puol druhého prutu nade vsí lepší role; z[a] kteréžto role svolil se pánu JMti přidati xviii ß m., proto že jest JMti lepší role, s svú dobrú vuolí bez přinucenie. A má počieti platiti o masopustě ii ß m. a v rok ii ß m., a tak až do vyplněnie té svrchupsané sumy; a úroky též jako prve platí.

Luk vii jiter ii provazce má se jemu odměřiti za těch vii jitr luk oddaných, viii jitr luk jiných za Libišany.

Lēta a dne téhož stalo se svolení a oddání mezi pánem JMtí a *Ondřejem* krčmářem z Podůlšan skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče o roli tu, kterúž měl dole pode vsí, kteréž měl dva pruty; i oddány jsú jemu jiné dva pruty nade vsí lepší role. Ktežto svrchupsaný Ondřej seznav to, že by pána JMti lepší role byla, svolil se jest pánu JMti přidati k tej roli ii ß m. bez přinucení s svú dobrú vuolí, a to konečně o Hradeckém jarmarce najprv příštím má dáti. A témuž krčmáři za prut louky i s lesem dána mu za to jiná louka, týž prut louky jiný u Libišan i jitro.

Léta a téhož dne stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Janem Hanyk[é]řem* z Poduolšan zahradú tú, kterúž měl v Podolšanech, na jinú zahradu tu v Poduolšanech, kterýžto Hanykéř přijal to za své s svú dobrú vuolí bez přinucení. A pán JMt ráčil jest jemu odpustiti všecky roboty tohoto roku, a lhotu pán JMt ráčil dáti iii úrokóm z milosti své pro jeho upřímost a dobrú vuoli, a lesu, kolí k vopletání pán JMt ráčil jemu dáti, a s srůbek lesu to má jemu dáno býti, a také mu má všecko svezeno býti k té zahradě, což mu potřebí bude.

Léta a dne téhož stal se frajmark mezi pánem JMtí a *Ptačkem* z Poduolšan o rolé tu, kterúž měl v Podolšanech, na rolé od dvora panského v Přelouči, kteréžto rolé jest jemu odměřeno x prutuov jitro iii provazce za tu rolé Podolšanskú; ktežto svrchupsaný Ptaček i s synem svým k tomu jest přistúpil dobrovolně bez přinucenie s svú dobrú vuolí, děkuje pánu JMti z toho velmi. A pán JMt seznav jeho v jeho upřímosti a chudobě, ráčil jest mu dáti lhotu dvěma úrokuom, a robotních má všech prázden býti do toho roku, a úrokuov robotních má dostávati, tak jak předci ty dostávali. A za lesy jest jemu odměřeno ii pruty ii jitře, a za lúky prut a jitro. Z toho všeho má tak dostávati jakožto svrchupsaní předci jeho, kteříž tu seděli.

Léta božího ꝯc XCV° v pondělí po sv. Žofii [1495, 18. května] stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Mrázem Janem* z Poduolšan skrze pana Jana Zdechovského a pana Pavla Kabáta z Buohdanče úředníka na Pardubicích o jeho rolí, a kterýžto Jan má zase osésti v Podolšanech na svém purkrechtě. I oddalo se jemu za jeho rolí jiný i prut rolí, a za lúky iij jitra jiné louky míru za míru. A to se s ním smluvilo a o všecko konec vzalo, kdež jest to přijal bez přinucení dobrovolně s velikým děkováním pánu JMti.

Témuž Mrázovi pozůstalého za toho puol iij jitra, kterýž jsú Šeperkú zatopeny, dáno mu za to jiného iij jitra pod Osicemi anno ꝯc XCVI° . Actum fer. VI[ta] post Corporis Christi [1496, 3. června].

Léta božího ꝯc XCIIII [1494] stal se jest trh mezi pánem JMtí a *Václavem* zahradníkem z Poduolšan skrze pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče

o zahradu, za kterúžto zahradu má jemu pán JMt dáti iii ß m.; když by se z tej chalupy pohnul, má jemu hned i ß m. zavdána býti, a v rok druhá, od téhož roku opět v rok třetie, a to takto, že nemá každému[?] kúpení přinucováu býti od žádného pro nedostatek jeho, neb se jest smyslem pominul. A k tomu na svědomí pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buhdanče. A to dříví, kteréž má štiepané, má sobě je pobrati aneb dáti, komuž by se jemu líbilo.

Léta a dne téhož stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Markem* z Poduolšan o měštiště to, kteréž jměl v Podolšaneah i o roli, kteréžto měštiště dáno mu jest u Hradecké cesty a Libišan, kterúž on rolé i měštiště od pána JMti přijal bez přinucenie. A pán JMt skrze jeho povolnost a upřímost ráčil jest mu odpustiti všecky roboty do toho roku, a úrokuom čtyřem lhoty dáti ráčil z milosti své; a ii ß m. ku pomoci mají se jemu dáti Kabátem.

Léta božího ↄc XCIIII° ten úterý před sv. Vítem [1494, 10. června] stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Petrem, Jiříkem* bratřími svými z Poduolšan na Opatovský dvuor a roli, na kterýžto dvuor mají přidati pánu JMti x ß m. na tři lány, kterýmžto dvorem se rozděliti mají s bratrem svým; oni jsú za to přijali dobrovolně bez přinucenie od JMti pána s velikým děkováním, a mají počíti platiti o Hradeckém jarmarce, dáti ii ß m. a v rok ii ß m., a tak až do vyplněnie té svrchupsané sumy. A úrokové se jim žádní nepromíjejí ani roboty, a úrok mají platiti jako v Podólšanech i robotami dostávati.

Léta téhož a dne stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Petrem Bojmanem* z Puoduolšan o rolé tu, kterúž jest měl v Poduolšanech, na rolí Rohoznickú, kteréžto rolí měl jest čtvrt bez provazce. A dává mu se v Rohoznici za to plná čtvrt, z kteréžto čtvrti má platiti a robotami dostávati podle jiných soused tu v Rohoznici. Kterýžto Petr dobrovolně jest přijal od pána JMti bez přinucenie s svú dobrú vuolí. A pán JMt vida jeho povolnost a upřímost, ráčil jest jemu odpustiti, aby s žádnými robotami neměl nic činiti do toho roku, a úroky jemu pán JMt prominúti ráčil z milosti své čtyři.

Léta a dne téhož *Vávra Fikda* z tejž vsi dal pánu JMti k potřebě rolé svú, lúky a lesy ty, kteréž jest měl v Poduolšanech. A pán JMt ráčil jest rozkázati, aby jemu za všicku rolí, za lúky, za lesy oddáno bylo Libišanskú rolí, lukami, lesy; kterémuž on frejmarku jest dobrovolně upřímě bez přinucení přivolil. Jemužto rolé jest odměřeno vii prutů iii jitra, a lesu iiii pruty i jitro iii provazce, a louky i prut iiii jitra ii provazce. Kterúžto on rolé, lesy, lúky jest dobrovolně od pána JMti přijal pravě tak, že jest se jemu spravedlivě stalo a dosti se jemu za jeho dalo. A pán JMt vida jeho upřímost a dobrú vuoli, z milosti své ráčil jest jemu odpustiti iiii úroky a aby nic neměl s robotami s žádnými činiti do toho roku; a rá[čil] jest jemu pán JMt k stavenie pomoc učiniti a dáti jemu ii ß gr. č., nyní i ß gr. a v rok druhý ráčil jest jemu dáti z milosti své. A lesu sobě jest nětco v Poduolšanech pozuostavil dotud, dokudž by muohl požívati, a když by toho požívati nemuohl, tehdy aby pán JMt ráčil jemu tolikéž lesu dáti, což by se jemu tu odměřilo.

Léta téhož a dne *Holý* z též vsi rolé postúpil jest pánu JMti u Poduolšan jmenovitě za ½ lánu dobrovolně beze všeho přinucení, a luk ze iii jitr. Kdežto pán JMt seznav jeho v jeho upřímosti a dobré vuoli, ráčil jest jemu tolikéž na jeho dá[ti] u Libišan od dvora svého, a více nežli jeho jest bylo, a ráčil jest jemu odpustiti, aby s žádnými robotami neměl nic činiti do toho roku, a ráčil jest jemu prominúti v úrokuov z milosti své a ii ß dáti na pomoc.

[Fol. 3.] Léta téhož ten ponděli před sv. Duchem [1494, 12. května] ***Kubka*** z Poduolšan učinil frajmark se pánem JMtí o tu zahradu a roli, kterúž jest měl v Poduolšanech, na Libišanskú [za]hradu i také roli, kteréžto zahrady jest odměřeno i jitro a provazec a orné rolí iiii jitra, i přebylo jest kus loučky na svrchupsanú zahradú za iij provazce. Tu jest přijal pod plat dobrovolně a má s toho platiti každého úroku xii peněz bílých. A pán JMt ráčil jest jemu odpustiti úrok svatohavelský skrze jeho upřímost a dobrú vuoli, kteréhožto úroku platí [z] zahrady viiii ₰ bíl. a s prutu ii gr. bíl. a roboty ženné iij gr., a ta se jemu robota letos promíjí, než úrokové se jemu promíjejí iiii; a ty slepice, kteréž platí o vánocích, také jemu pán JMt odpustiti ráčil z milosti své, a na pomoc jemu dáti ráčil xxiiii gr. míšenských.

Léta téhož oc tu středu před ochtábem božího těla [1494, 13. června] ***Kulhánek*** z tej svrchupsanej vsi učinil jest frajmark se pánem JMtí o roli, o lúky, o lesy, kterúž jest měl v Poduolšanech, na Libišanskú roli, lúky i lesy. Kteréžto jest role jemu odměřeno lán, prut iiii jitra iii provazce, a luk i prut iiii jitra provazec, lesu iii jitra ii provazce. To jest přijal za spravedlivé a dobrovolně a z toho pánu JMti velmi děkoval. A pán JMt pro jeho upřímost a dobrú vuoli vzezříti jest naň ráčil milostí svú a ráčil jest jemu odpustiti iiii úroky, a do roka aby nic nerobotoval ani jměl co s robotami činiti. To jest jemu pán JMt z milosti své odpustiti ráčil. A lesu anebo latí, což mu bude potřebie, to se jemu dáti má.

Item pivovar, který jsme vymínili ve dvoře Opatovském, ten sem dal *Petrovi*, kterýž má ve dvoře býti, za iii ſſ m., a peníze má dáti o Hradeckém jarmarce.

Co zuostalo v Poduolšanech rolí po všech jiných, kousek neveliký za i jitro a za ii provazce po všech jiných po měštištích, když sem rozdal rolí, i prodal jsem to Hanykéřovi odtudž z Puoduolšan za iii ſſ m.; ktežto má zavdati prvnie penieze o Hradeckém jarmarce ii ſſ m. a v rok i ſſ, a má z toho platiti každého úroku iii ₰ bílé.

Léta téhož a dne *Šimerka* odtudž učinil jest frajmark se pánem JMtí o rolí Poduolšanskú na Libišanskú rolí, kteréžto rolí jest jemu za jeho rolí odměřeno xi prutuov iiii jitra ii provazce. Kterúžto on rolí jest od pána JMti dobrovolně s svú dobrú vuolí k tomu dal, i také dobrú vuolí k tomu jest přivolil bez přinucenie. A pán JMt vida jeho upřímost a dobrú vuoli, ráčil jest mu odpustiti, aby tento rok neměl s žádnými robotami nic činiti, a úrokové se jemu promíjejí čtyři. Pán JMt ráčil se jest k němu tak jmíti jak k člověku svému, a ráčil jest jemu pomoci na stavení ii ſſ míš.

Léta a dne téhož *Něta* vdova odtudž učinila jest frajmark s pánem JMtí o rolie Poduolšanskú na Libišanskú rolí, kteréžto rolie jest jí za její rolí oddáno a odměřeno i lán iii provazce lesu, ii jitra i provazec, luk viii jitr; kterúžto rolé jest od pána JMti za vděk přijala a děkuje pánu JMti i s sirotky svými velice. Ktežto pán JMt ráčil jest zezříti na její pokoru a dobrú vuoli, kterúž jesti učinila i s sirotky svými, ráčil jest jí odpustiti, aby všech robot do toho roku prázdna byla; poznavši to ona i [s] sirotky svými, že by pán JMt kázal jí dosti za její dáti a nad to víc než dosti, i svolila se pánu JMti dáti v ſſ gr. č., a má dáti o Hradeckém jarmarce i ſſ gr. a v rok druhú, a tak po kopě gr. má plati[ti] až do vyplnění sumy svrchupsané.

Léta téhož a dne rychtář *Žabka* odtudž učinil takový frajmark se pánem JMtí o rolí tu, lesy, kteréž jest měl u Poduolšan, na Libišanskú rolí i na lesy, kteréžto rolí jest jemu odměřeno i lán prut ii jitře, lesu ii jitra; to jest on přijal od pána JMti s děkováním velikým

děkuje pánu JMti z toho, že jest s ním milostivě učiniti ráčil a dosti bez nedostatku jemu jest za jeho dáti ráčil. Pán JMt seznav jej v takové upřímosti a dobré vuoli, kterúž jest pánu JMti ochotnú tváří udělal, ráčil jest jemu odpustiti, aby do toho roku nic neměl činiti s žádnými fuorami, to jemu pán JMt ráčil prominúti pro jeho upřímost a dobrú vuoli z milosti své.

Léta a dne téhož stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Vavřincem Trskem* z Poduolšan o rolí tu, kterúž jest jměl u Poduolšan, na rolé Libišanskú, kteréžto rolé jest jemu odměřeno u Poduolšan lán prut, a dáno mu jest za to zbytek, kterýž jest zuostal po všech jiných u Libišan; a on jest za to přijal dobrovolně, děkuje JMti pánu velmi z toho, že mu dosti ráčil učiniti za jeho. A pán JMt skrze jeho dobrú vuoli a upřímost ráčil jest odpustiti, aby tento rok s žádnými robotami neměl nic činiti, a pět úrokuov jemu ráčil odpustiti z milosti své.

Léta téhož a dne v pondělí den sv. Prima [1494, 9. června] stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Řehákem* o zahradu tu, kterúž jest jměl v Poduolšanech, na jinú zahradu v též vsi a rolé, kteréž jměl prut; dán jemu za to rolí jiný prut tu v Poduolšanech. I přijal jest to dobrovolně bez přinucenie od pána JMti s velikým děkováním. A pán JMt pro jeho upřímost a povolnost ráčil jest mu odpustiti, aby za žádnými robotami neměl nic činiti do toho roku, a ráčil mu prominúti za pět let úrokuov z milosti své, a lesu jemu ráčil za týden ku pomoci dáti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Blažkem Hyzbanem* o zahradu tu, kterúž jměl v Poduolšanech, na jinú zahradu v též vsi, za kterúžto on zahradu od pána JMti přijal jinú zahradu v Podólšanech i s měštištěm. A pán JMt vida jeho povolnost chudú a upřímost, ráčil jest mu odpustiti z milosti své, na pět let aby úrokuov neplatil a f[uor] všech aby prázden byl do toho roku, a ráčil jemu přidati na pomoc k stavenie j ß gr. bíl. z milosti své.

Léta téhož a dne stal se jest frajmark mezi pánem JMtí a *Havlem* z Poduolšan o zahradu na zahradu v též vsi Poduolšanech, kterúžto on zahradu od pána JMti za svú zahradu s dobrú vuolí a s upřímostí jest přijal. A pán JMt seznav jeho v jeho chudobě a upřímosti, dobré vuoli, ráčil jest jemu odpustiti, aby s žádnými robotami neměl nic činiti do toho roku, a ráčil jest jemu lhotu dáti úrokóm za pět let z milosti své.

S těmito pan Zdechovský má uhazovati, a jakž s nimi uhodí, aby toho cedule sepsané byly pod jeho sekretem, a oni aby zde v neděli byli a k tomu se přiznali, že jest se za jejich dosti stalo.

Do *Steblový* s těmi se jest uhodilo o všecko.

Najprv aby se stavili v Poduolšanech.

Potom ve *Ždanicích* s těmi se jest uhodilo o všecko.

Potom v *Kavčinách* s těmi se také uhodilo.

Potom v *Černý* s těmi se také uhodilo.

Potom v *Živanicích* s těmi se také uhodilo.

Potom v *Němčicích* s těmi se také uhodilo.

Potom v *Dúbravici* a v Hrádku s těmi také se uhodilo.

V *Sopři* s těmi se také uhodilo.

V *Lehnicích* s těmi se také uhodilo.

V *Neratově* také se uhodilo.

[V] *Přelovicích* s těmi také.

V *Zminným* tu také jest konec.

V *KoloděJích* také jest konec.

Ti, s kterýmiž Kabát uhodil, ti ať také jsú a seznají se k tomu.

V *Srchu* že jim hnoje vzato, tu jest o ty hnoje uhozeno i o všecko, co jim pobráno.

V *Pohranově* jest konec.

V *Opatovicích* jest konec.

Potom v *Ohrasenicích* jest konec.

[Fol. 3. b] **Ždanice.**

Léta Božího ꝛc LXXXXVI° stal se jest dokonalý frajmark mezi pánem JMtí a *Zralíkem* ze Ždanic o dvuor na dvuor v Benátkách; pán JMt ráčil mu jest dáti dvuor za jeho dvór ze Ždanic a rolí za rolí, lúky za lúky, a s jistbu lesu má jemu pán JMt dáti; a úrok svatojiřský najprv příští má platiti ve Ždanicích. Dá-li jemu pán JMt co stavenie ze Ždanic, to jest při pánu JMti. Actum Pardubic sabato post conductum Pasce [1496, 12. dubna].

Trčkovi role zuostalo iii jitra iiij provazce.

Vachkovi role zuostalo vii jitr i provazec.

Petrovi role zuostalo i prut iii provazce.

Hřebcovi luk viii jitr iiii provazce. Témuž role viiii jitr; ten chce tak nechati, až zvie, co se jemu jí zatopí.

U Chrastnice, to jest role pána JMti.

Kubcovi má odměřeno býti i čtvrt ii jitra provazec, jestliže se jí zatopí pode vsí.

Kteráž jest obec u hráze, za tu se jim má odměřiti prut, jestli že jim zatopí nade vsí.

Jsú ještě měštiště dvě panské k ůbci za iiii provazce, prve s nich nic neplatili, než jak pan Bušek byl na úřadě, tak jest jim přičiněno z toho iiii gr. bíl, tak súsedé přijali, a to bude v rybníce zatopeno.

[Fol. 5.] **Zminné.**

Léta ꝛc XCVI° stala se jest smlúva se pánem JMtí a *súsedy Zminskými* vo obec skrze urozeného pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta z Buohdanče, úředníka ty časy na Pardubicích: jakož jim jest obec zatopena rybníkem *Novočernským*, i jest jim oddáno od pána JMti pustinami a niezkým lesem dosti za jich. A k tomu jsú všickni dobrovolně přistúpili, pánu JMti z toho velmi děkujíce. Act. fer. II^a post Johannis Baptiste [1496, 27. června].

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a Martinem *Kolcem* ze Zminného skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu se jest škoda stala str[úhú], a zatopilo role vii provazcuov, i oddáno mu od pána JMti zase tolikéž luk u [...]day, a on jest k tomu dobrovolně přistúpil, pánu JMti z toho velmi děkujíc.

Černá u Pardubic.

Léta toho a dne [1496, 27. června] stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Černskými súsedy* vo cestu za[...] lúky prve oddali a cesty jim neukázali; i ukázána jim c[esta] přes tu pústku, jako sem kúpili, ale však [s] takovú výminkú, ač jestliže by tu k[....] jaký člověk byl, aby jemu bez škody jezdili. A ta smlúva jest se stala skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích; a pakli by jakú škodu učinili, aby jemu ji zaplatili.

Bukovina u Hradce.

Léta téhož a dne [1496, 27. června] stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Ondřejem* z Bukoviny skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, úředníka ty časy na Pardubicích: jakož jemu zatopili lúky iii rybníkem *Újezdeckým*, i oddáno mu od pána JMti tolikéž lúky u Vysoký, a to jest dobrovolně od pána JMti přijal.

Bukovina u Pardubic.

Léta božího ꝛc XCVI° [1496] stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Petrem*, starým rychtářem z Bukoviny, skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích:

jakož mu jest strúhú zkaženo a vyryto v louce, i dáno mu jest za tu škodu i ſſ m. od pána JMti, a on to jest dobrovolně přijal. A taky toho všeho, což tu pozuostává, má tu požívati, a nemá mu toho zbraňováno býti od pána JMti ani úředníkuov JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Machem* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, úředníka na Pardubicích, jakož mu se jest škoda stala strúhú a což mu jest vybráno, i dáno mu od pána JMti za tu škodu i ſſ m. ii gr., a [což] tu pozuostává, toho všeho má požívati, a nemá mu toho od pána JMti ani od úředníkuov JMti zbraňováno býti. A to jest od pána JMti dobrovolně přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Vaňasem* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu se škoda stala strúhami na lukách, co jest mu vybráno a zkaženo, i má jemu pán JMt za tu škodu dáti iiii ſſ m., a on má toho předce požívati, což muož, a to jemu nemá zbráněno býti od pána JMti ani od úředníkuov JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Matúšem* odtudž skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož se jest mu škoda stala na lukách strúhami a co mu jest vybráno, i dáno mu za to a za tu škodu od pána JMti i ſſ m., a on jest to dobrovolně od pána JMti přijal; a toho všeho předce požívati má, toho jemu pán JMt ani úředníci JMti zbraňovati nemají.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *pekařem* odtudž skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta z Buohdanče, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu se jest škoda stala strúhami a což mu jest vybráno, i dáno mu za tu škodu od pána JMti i ſſ m., a toho všeho předse má požívati, a toho mu pán JMt zbraňovati nemá ani úředníci JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Vondrou* ratajem skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu jest strúhú luk zkaženo a vybráno, i dáno mu za tu škodu vi ſſ m. od pána JMti; a což můž, aby svého požíval, a toho aby mu nebylo zbraňováno od pána JMti ani úředníkuov JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a s *Kramelínem* z Bukoviny skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu jest luk zkaženo a vybráno strúhú, i dáno mu jest za tu škodu od pána JMti iij ſſ m., a což muož toho požívati, aby požíval, a to mu nemá zbraňováno býti od pána JMti ani JMti úředníkuov.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Vaňasem* odtudž skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu se jest škoda stala strúhú a co mu jest luk vybráno za iiii provazce a zkaženo, i oddáno mu od pána JMti v Koulovský lúce za to bezmála vi provazců, a to jest dobrovolně přijal; a toho, což jest tu, aby on toho požíval, aby jemu toho zbraňováno nebylo od pána JMti ani od JMti úředníkuov.

Léta téhož stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Havlem* z Bukoviny skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu se jest škoda stala strúhú, zkaženo ii lúky provazec, i oddáno mu od pána JMti v Karlici takýž provazec takéž, i přidáno mu kúsek, protože jest jeho lepší byla. A on jest to od pána JMti dobrovolně přijal bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Beranem* z Bukoviny skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož jsú mu lúky zkaženy a zatopeny strúhú, i dáno mu od pána JMti za tu škodu iiii ſſ m., a on, což muož, aby toho požíval, a to aby jemu nebylo bráněno od pána JMti ani od úředníků JMti. A k tomu jest dobrovolně přistúpil bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, mezi pánem JMtí a *rychtářem* mladším z Bukoviny, což mu jest strúhú zkaženo a silnicí k mostu a průhon, vykoupeno od něho iiii záhony rolí přes dvoje hony, i dáno mu jest tolikéž zase od pána JMti v Karlici, a provazec mu jest přidán, protože jest jeho poněkud lepší bylo. A k tomu jest dobrovolně přistúpil a pánu JMti z toho děkuje.

[Fol. 6.] **Lhotka u Pardubic.**

Léta ɔc XCVI⁰ [1496] stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Jankem* rybářem odtudž skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu jest se škoda stala stavem a zatopilo se jemu, a co mu země pobráno i co mu se ještě bráti bude, má se jemu dáti ii ſſ m. za tu škodu. A on jest to dobrovolně přijal od pána JMti, a což muož, aby toho j[..] požíval, aby jemu toho od pána JMti hájeno nebylo ani úředníkuov JMti. A jestliže by jemu co lesu sekali, dělajíce zástavu jakú, má mu se zase jiného od pána JMti oddati.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *sirotky* a poručníkem *Pavlovými* skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta úředníka: jakož se jim škoda stala strúhú, a což jest jim vybráno a k ůbci od nich vykúpeno, to jest jim za obec ten kus dán; i má se jim za to všecko od pána JMti dáti vii ſſ m. A to ten kus od nich proto vykúpen, nebo sena jim obce strúhú mnoho zkazila. K tomu jest poručník jich na místě těch svrchupsaných sirotků přistúpil a k tomu vuoli dobrú dal, jakož jim se jest škoda stala na obci, i nemají k té obci kudy příjezdu, má se jim most dělati přes tu strúhu od pána JMti anebo JMti úředníkuov, a lesu dáti, a oni jej mají svézti, a také pán JMt má jim k ůpravě toho mostu dávati lesu, a oni mají potom jej sami opravovati.

Dúbravice ves.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *súsedy Dúbravskými* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož se jim škoda stala na obci rybníkem *Jezerem,* i oddáno jim za tu všecku škodu iiii jitra lesu Jezera, a oni to od pána JMti všickni dobrovolně přijali. A k tomu jest jim na svědomí dal list pod svú pečetí.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Pavlem* odtudž skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, jakáž mu se koli škoda stala rybníkem *Jezerem,* má jemu pán JMt za tu škodu dáti ꝁl gr. m., a to jest dobrovolně od pána JMti přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Martinem* z Dúbravice, jakož mu se škoda stala, ješto jemu rolí vybrali ii provazce k stavu Jezerskému, i za tu škodu má se jemu dáti od pána JMti ii ſſ m. i za to, ješto jemu hony podměkují, za to za všecko.

Léta téhož stala se jest smlúva se pánem JMtí a *Hynkem* z Dúbravice skrze pana Jana Zdechovského: jakož jsú mu iii hony vybrány i podmokají, i oddány jsú mu za to jiné hony od pána JMti, a to jest dobrovolně přijal.

Léta tého[ž] a dne kúpeny jsú od vdovy dvoje hony za ii ß m., a ty dvoje hony od Hynka jí přidány, kteréž pánu JMti Hynek pustil, kteréž jsú zkaženy pod rybníkem.

[fol. 6. b.] **Rosice ves.**

Léta Božího MCCCC°XCVII° stala se jest smlúva tu sobotu po svatém Janě Křtiteli Božím [1497 1. Jul.] se pánem JMtí a *Janečkem* z Rosic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu lesu porubali a země pobrali na rybník *Jezero*, za tu škodu má se jemu dáti od pána JMti j ß m.; a to jest vděčně od pána JMti přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, mezi pánem JMtí a *Vaškem* z Rosic: jakož mu jest les pobrán a země pobráno, i má se jemu od pána JMti za tu škodu dáti i ß m.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta se pánem JMtí a *Hlařitkovými sirotky*, že se jim má dáti za tu škodu, co jest jim lesu a země pobráno k rybníku *Jezeru*, i ß m.; i jest jim již dáno.

Šrámkovi co jest lesu posekáno, země pobráno, za to od pána JMti nic vzíti nechce, než dává to JMti jako pánu svému.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Baranem* z Rosic, jakož mu jest lesu pobráno a země pobráno, i jest mu za to od pána JMti dáno j ß m.; a on jest to dobrovolně od pána JMti přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Příkazú* z Rosic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích: jakož mu jest lesu srubáno a země pobráno k rybníku *Jezeru*, i má se jemu za to dáti od pána JMti i ß m.

[fol. 7.] *Znamená se, s kým se smlúva stala, komu se Jezerem co zatopilo.*

Matějovi ze Lhoty rolí i lesu za čtvrt, a má jemu pán JMt za to dáti vi ß m., na sv. Jana iii ß a v síž rok iii ß.

Pavlovi z Rybitví zatopili jedny hony, má se jemu dáti i ß m.

Sádlovi odtudž, co jest stav dělán i pod stavem ij honuov, má jemu dáti pán JMt iii ß m. V ůtoce pustým pán JMt ráčil mu dáti šíři na iii lokty a vzdéli na provazec.

Ondřejovi z Libitví (sic) topí se rybníkem lesu iiii jitra a iii provazce, a role v stavě a pod stavem ii jitra a provazec, i má pán JMt za to dáti 4 ß m.

Z Rybitví Karcubovi jedny hony mu se topí, i má jemu pán JMt za to sraziti svatohavelský úrok.

Prokopovi z Rybitví topí se jemu ii jitra role a lesu, pán JMt ráčil mu za to dáti v ůtoce pod Labi jitro a provazec.

Poduolšany ves.

Léta XXCVI° stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *súsedy Poduolšanskými* vo obec skrze urozeného pana Jana Zdechovského z Sekyřic a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, že jest jim dána louka za obec, kteráž slove Kutna, a k tomu iiii jitra lesu smajce-

ného k obci za prvnie vuobec, a oni jsú to dobrovolně přijali od pána JMti, neb jest se jim tak dalo, jakž jsú sami chtěli. Actum fer. VI° post Corporis Christi [1496, 3. Junii].

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Hřebcem* o všecko, což mu jest zatopeno a zkaženo rybníkem *Šeperkú,* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích; dáno mu za to za všecko louka v Loktích, kterúž jest Haneš držel, týž potudž Hřebec má všecko držeti; a to jest Hřebec před sousedy za své dobrovolně přijal bez přinucení a z toho pánu JMti velice děkuje, že mu za jeho dosti dáno. Act. fer. VI° post Corporis Christi.

Léta téhož a dne ꝛc stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Bartoněm* z Poduolšan o louku, louka za louku, má se jemu dáti prut a 1 jitro, urozeným panem Janem Zdechovským a Pavlem Kabátem, ty časy úředníkem na Pardubicích, a k tomu jest dobrovolně přistúpil bez přinucení. A pán JMt přidal mu, aby lesu svého za lúkami požíval budúcně. A k tomu na svědomí urozený pan Zdechovský ꝛc svú vlastní pečeť přitiskl, a on z toho pánu JMti velice děkoval, že jemu za jeho jest dosti dáno. Act. fer. VI° post Corporis Christi.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Markem* z Poduolšan ten pátek po Božím těle panem Janem Zdechovským a Pavlem Kabátem o lúky, lúky za lúky, za prut dalo se jemu vii jitr ze příčiny, že jest tam dále. A z toho pánu JMti velice děkoval a dobrovolně k tomu přistúpil bez přinucení.

[Fol. 7 *b*] **Rybitví ves.**

Léta Božího ꝛc XCVII° [1497] stala se jest smlúva dokonalá s urozeným pánem panem Vilémem z Pernštejna ꝛc a *súsedy Rybitvitskými* a *Matějem Lhotú ze Lhotky* skrze Pavla Kabáta z Buohdanče, ty časy úředníka na Pardubicích, o rolí, o lúky, o lesy i o jiné věci, kterýž se jim zatopily rybníkem *Jezerem,* že se těm všem za to dosti stalo a zaplatilo k tomu jsú všickni dobrovolně přistúpili a pánu JMti z toho velmi děkujíce.

[Připsáno rukou pozdější:] Item. *Řeháček,* který měl kousek louky pod Rybitvím za Lhotskýho rolí podle panskýho, tu jest pánu JMti pustil. A dána jest *Houserovi* rybáři na *Blatník,* a sraženo Řehákovi z tý loučky každýho úroku ij gr. Actum fer II ante Georgii anno 1516 [21. dubna].

[Fol. 8.] **Srch ves.**

Léta Božího tisícieho čtyřstého devadesátého šestého [1496] stala se jest smlúva s Srchovskými sousedy, co jim škody učinili, hnoje pobrali, když se Šeperka strhla, i jiných věcí, dochů, lesu.

Vojtějovi z Srchu za xli doch a za xxiiii vozuov hnoje i ſß. dt.

Matúšovi za les jiný les, za hnoj jiný hnoj a vi gr. m. dt.

Brožovi za jeho škodu, co jsou mu ve dvoře pobrali hnoje a dochuov, má mu za to Vítek dáti za vii gr. lesu. dt.

Janovi Rysovi co mu pobrali hnoje a krokví, má se mu za to dáti xvi gr. m. dt.

Jiříkovi za jeho škodu má se jemu dáti iiii gr. m. za hnuoj. dt.

Václavové Sračkové za její škodu srážejí vosep žita i korec i věrtel a ovsa korec a i věrtel a slepice iii a xx gr. úroku. dt.

Boříkové vdově za její škodu a za hnuoj xvi gr. má se dáti. dt.

Klimšovi za hnuoj a za prkna za dvě iiii gr. m. dt.

Šimkovi co mu hnoje pobráno, má se mu za to dáti ii gr. míš. dt.

Ondřejovi za konopě netřené, ještoj jemu pobrali, x gr. m. dt.

Kozlovi za jeho škodu a za hnuoj v gr. m. dt.

Suma toho učiní iij ß m.

Léta Božího oc XCVI⁰ [1496] stala se jest smlúva skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta z Buohdanče mezi pánem JMtí a mezi *Ondřejem* z Srchu o lúku, kterúž rybníkem Šeperkú topí, že jest jemu ode pána JMti za jeho dosti dáno lesem kusem v Olšině u Pohranova, a jestliže by kdy mohl tý lúky čím požiti, nemá jemu toho zbraňováno býti od pána JMti ani od úředníkuov JMti. A on s toho pánu JMti velice děkuje, a pan Jan Zdechovský dal jemu ceduli na to pod pečetí svú.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a mezi lidmi JMti z Srchu *Kozlem* a *Bobříkovou Margetou* s každým z nich o hony role, že pán JMt kúpil trhem od nich od Kozla hony za j ß m. a od Bobříkové za i ß m. A k tomu jsú dobrovolně přistúpili pánu z toho děkujíce; kterýž hony ležely pusty mnoho let, nemajíce k nim žádného příjezdu, a ty jsú oddány Černskajm, ješto se jim jich role zatopila Šeperkou.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, mezi pánem JMtí a *Janem Mechem* o louku, kteráž mu jest zatopena Šeperkú. I oddáno mu jest za to u Hrobčic ii jitra od pána JMti, a jestliže by jemu co víc zatopeno bylo v tom místě, za to jemu nemá víc oddáváno býti; a taky co by muohl toho místa požiti sečbou neb pastvami, toho mu hájeno býti nemá od pána JMti ani úředníkuov JMti. A z toho pánu JMti velice děkuje, dobrovolně to přijal beze všeho přinucení.

Léta téhož v úterý po sv. Vítě 1496 [21. Junii] stala se jest smlúva dokonalá s urozeným pánem panem Vilémem z Pernštejna oc a *súsedy z Kavčinek Malých*, jakož jim jest zatopena obec i zkažena rybníkem Šeperkú, i za tu obec i za tu škodu oddáno jest jim z rozkázání pána JMti tři čtvrti rolí, a oni jsú to přijali s svú dobrú vuolí bez přinucení a pánu JMti velice děkují z toho. A což se jiných škod dotýče, kterýž jsú se dály v tý vsi i okolo tý vsi, tu jsú za to žádali pana Zdechovského a Pavla Kabáta, aby jim strúha udělána byla tu pod stavem. A oni jsú jim řekli, že udělána bude, pán JMt má jim bez meškání rozkázati udělati tu jistú strúhu; a kdyby potřeba byla cajzení, tehdy pán JMt má tu strúhu cajditi i JMti potomci. A taky jest jim přiřčeno to, že pán JMt má jim na ty tři čtvrti list udělati, kterýž jsou jim dány k obci, aby jim tím hýbáno nebylo věčně. A všem súsedóm za jich škody má se jim dáti sena letos, ale víc nic. To jest Vítkovi polesnýmu rozkázáno skrze pana Jana Zdechovského a Kabáta.

Léta téhož oc z tý vsi zatopila se jest čtvrt Šeperkou; i pán JMt ráčil mu jinou dáti *Krajníkovi*, z toho pánu JMti velmi děkuje, že mu jest za jeho dosti dáno.

Léta téhož a dne oc stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *súsedy z Kavčin Velikých*, kterýmž se škoda děje *Janovi a Hášovi*, kterýmž strúhú zkazilo iii jitra role. Dalo se jim tolikéž, a oni pánu JMti velmi děkovali a dobrovolně k tomu přistúpili. A všem sousedóm za jejich škody má se jim dáti sena letos, ale nic víc; to jest Vítkovi polesnému rozkázáno skrze pana Jana Zdechovského a Kabáta.

Léta Božího tisícího ɔc XCVI° [1496] stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta ten úterý po sv. Vítě mezi pánem JMtí a mezi *sousedy Steblovskými*, že jest se jim nějaká škoda stala těmi strúhami, kteréž pan Bušek dělal na *Jezero*, za ty škody všecky dáno jim lesu pod Šeperkú místo za místo. A k tomu jsú dobrovolně bez přinucenie přivolili, a z toho pánu JMti všickni vespolek děkujíce; i s těmi všemi, kterýmž se země brala k podvezení, těm všem jest za to dosti oddáno místo za místo, a z toho pánu JMti velmi děkují.

Co se *Hoščalky* dotýče, co mu jest lesu sroubáno, za to mu jest jiného dáno, a o všecko konec a místo. A z toho pánu JMti velmi děkuje.

[Fol. 9.] **Černá.**

Léta téhož a dne [1496, 21. Junii] stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Halamú* z Černé skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, že týmuž Halamovi za jeho škody a za jeho rolí, kterýž jsú jemu vzaty k obci, má pán JMt jemu dáti iiii ſſ gr. č. A on má pánu JMti ty všecky poplatky platiti, kteréž jest prv platil, i roboty i vše jiný vystávati, jaké jest kdy prve vystával. A což k obci není oddáno, muož-li ještě co toho požívati, toho mu nemá zbraňováno býti od pána JMti ani od JMti úředníkuov.

Léta téhož ɔc stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta ten úterý po sv. Vítě [1496, 21. Junii] mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernštejna ɔc a *súsedy Černskajmi* vo obec, tak že za jejich obec, co jest jim koli zatopeno, za to jim jest jiná obec oddána; a k tomu sú všickni dobrovolně přistúpili a z toho pánu JMti velmi děkujíce.

Léta téhož a dne ɔc stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Blahútem* o tu čtvrt, kterúž jest měl po otci v Černé, za kterúž jest otec jeho ij ſſ dal; i co jemu zatopeno, za to se také jemu dáti má ij ſſ m. od pána JMti, a což není zatopeno, toho má požívati a úrok pánu JMti týž platiti, jako jest prve platil; a což jest mu jiný rolí zatopeno, za to mu jest oddáno Oblizovský i luk poněkud a těmi hony u Vítka a ostatek lúkami u Hrobic.

Item. Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a *Jírú Karcubú* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, že jemu pán JMt ráčil dáti za jeho lúky a za škody, kteréž se jemu staly rybníkem Šeperkú, ii jitra lúky u Hrobic; a on z toho pánu JMti velmi děkuje.

Léta téhož a dne ɔc stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí ɔc a *Janem* z Černý, co jest se jemu koli rolí zatopilo a pobráno, za to za všecko jest mu oddáno lúkami u Hrobic od pána JMti; a on z toho pánu JMti velmi děkuje.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Tomášků Machnú*, že co se jí škody stalo na lnu, když se Šeperka spustila, za tu za všicku škodu, jakžkoli se jí stala, za to pan Jan a Pavel Kabát od pána JMti dal jí j ſſ m. A ona z toho pánu JMti velmi děkovala.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *farářem* z Černé. Zatopeno jest jemu rybníkem Šeperkú vi jitr role, i dáno

jest mu za to 1 jitro a iiii provazce role, a ostatek luk jest jemu dáno od pána JMti, a za len, kterýž mu jest zkažen, když se Šeperka strhla, ꝫ gr. m.

Léta téhož stala se jest smlúva tu středu před svatým Janem [1496, 22. Junii] skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Vítkem polesným* z Černé, tak jakož jest jemu pan Jindřich Špetle oddal za jeho škody, kteréž mu se staly rybníkem Šeperkú, a pan Jan Zdechovský a Pavel Kabát vyptavše se na to, že jest mu za jeho dosti oddáno tu v Černé Oblizovského, a Vítek k tomu dobrovolně přistúpil, i ještě co jest více bylo, toho jest všeho zase postúpil pánu JMti. A k tomu jsú svú vuoli dali a Vítek to dobrovolně přijal, pánu JMti z toho velmi děkoval, a dal pánu JMti rolí hony, a z té příčiny dalo mu se za to to měštiště Oblizovský, a co mu lesu zrubáno, zatopeno iii pruty, i za to mu jest zase dáno jiný iii pruty lesu v Olšinách u Pohranova. A on z toho pánu JMti děkuje.

Léta týhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Hoščalkú* z Černé, co jest mu Šeperkú zatopeno a lesu sroubáno a vybráno, za to mu jest od pána JMti dosti lesem za jeho dáno. A on to od pána JMti vděčně přijal.

Léta téhož stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Valšem* odtudž o rolí, co mu jest pobráno a zatopeno, i oddáno mu za to tý rolí od Vítka, kterúž pánu JMti dal, ii jitře, a za ostatek rolí, nemajíc tu žádný jiný rolí, oddáno mu luk ij jitra u Hrobic. A on pánu JMti z toho velmi děkoval.

[Fol. 9. b.] Němčice.

Léta Božího tisícího ɔc XCVI° [1496] stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, tu středu před svatým Janem [22. Junii] mezi pánem JMtí a *rychtářem Němčickým*, co mu jest tím Velikým rybníkem zatopeno i zkaženo, byl mu Dubánek nebožtík dal a něco řekl platu vyraziti: i nezdálo se to panu Zdechovskému i Kabátovi, i přidali jsú mu kousek louky, aby platu nic vyraženo nebylo. A on jest k tomu dobrovolně přistúpil beze všeho přinucení a pánu JMti z toho děkuje.

Léta Božího (sic) stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi pánem JMtí a *Vlkem* z Němčic, že mu porubali lesu k tarasu, kdež nemajíce jiného lesu, má mu se dáti za tu všecku škodu i ß m. od pána JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, mezi pánem JMtí a *Jirkem Hylickú*, jakož mu jest zatopeno rybníkem Šeperkú rolí, i jest mu za to dáno od pána JMti i jitro a provazec lúky u Hrobic. A to jest přijal od pána JMti dobrovolně.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí a mezi *Martinem* z Němčic, že jakož mu se škoda děje v rolí pod Šeperkú, i má týž Martin strúhu dělati vedle rolí své, a pán JMt má jemu dáti ꝫl gr. m. od tej strúhy.

[Fol. 10.] Hrádek.

Léta Božího ɔc stala se jest smlúva mezi pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta mezi *Krkanem* z Hrádku; ztopeno mu prut lesu rybníkem *Jezerem*, i oddáno mu od pána JMti za to zase jiného lesu tolikéž; a vybráno k stavu iii jitra rolí, i oddáno

mu za tu rolí ii jitra lúky u Hrobic. A on z toho pánu JMti děkuje a dobrovolně k tomu přistúpil bez přinucení. Actum fer. V[a] ante Joannis Baptistae [1496, 23. Junii].

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *Prokopem* z Hrádku, že mu bylo zatopeno luk iii jitra rybníkem Jezerem, i oddáno mu od pána JMti zase tolikéž lesu v Hlavi. A on to dobrovolně od pána JMti přijal.

Neratov.

Léta téhož ɔc stala se jest smlúva mezi pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *Rušmú* z Neratova: jakož jsú jemu všecky louky zatopeny i něco rolí rybníkem Živanským, na kterýchž lukách sedm vozuov sena jest nasekával, i maje lásku ku pánu JMti, dobrovolně k tomu svolil, aby sobě mohl s v vozuov sena naséci u Živanského rybníka a nic víc. A co se rolí dotýče, pustil pánu JMti hony rolí, a proti tomu jest mu oddáno od pána JMti viiii záhonuov přes dvoje hony a rolí jiné. A tu, kdež by to seno sekl, aby tu mohl požívati pastvú anebo votavú.

Léta a dne téhož stala se jest smlúva mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernštejna ɔc skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *Habartem* z Buohdanče, jakož jest kúpil dvuor v Neratově za xii ſſ m., i prodal to pánu JMti zase za iiii ſſ m. za hotové bez svrchkuov.

[Fol. 10. b.] Živanice.

Léta od narození Božího XCVI[o] stala se jest smlúva na den sv. Jana Křtitele Božího [1496, 24. Jun.] mezi pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta s *Prokopem* z Živanic, jakož mu jest zatopeno rybníkem Živanským viiii jitr a i provazec rolí, i sraženo mu jest iij gr. bílého úroku každého i svatojiřského, a dáno mu jest za tu rolí od pána JMti iii ſſ gr. č., a což mu jest lesu zatopeno iii jitra, i jsú jemu jiná iii jitra dána za to lesu; a on to dobrovolně přijal bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se smlúva s pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *rychtářem* odtudž, jakož mu jest zatopeno rolí orný 1 jitro a iii provazce, i dáno mu jest za to v Tůních tolikéž 1 jitro a iii provazce, a přidán mu jest klínek u Černý tu vedle jeho, a to proto, že jest rychtářovo bylo lepší. A on jest to od pána JMti dobrovolně přijal i s synem svým; a na to má list pod pečetí páně Zdechovského.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *Víškem* odtudž [z] Živanic, že mu zatopeno rybníkem Živanským ii jitra a provazec; i jest mu za to oddáno v Tůních tolikéž od pána JMti; a on jest to dobrovolně bez přinucení přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, a *Zalabákem* odtudž z Živanic; zatopeno mu jest rybníkem Živanským dvoje honce rolí orné, i dány jsú mu za to jedny tu [n]a Píscích. A on jest je od pána JMti dobrovolně přijal.

Léta téhož a dne ɔc stala se jest smlúva s *Měřičkú* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, že mu zatopeno ii jitra a čtvrt provazce,

i dáno jest mu za tu škodu od pána JMti 3 ſſ m. A to jest dobrovolně přijal od pána JMti bez přinucení, ale úroku mu není nic sraženo.

Léta téhož a dne ꝛc stala se jest smlúva s *Putrasem* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, úředníka na Pardubicích, že mu zatopeno rybníkem Živanským rolí orné, i dáno jemu za to v Tůních tolikéž. A on to ode pána JMti dobrovolně přijal bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s *Pavlem* z Živanic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu sě jest zatopilo iiii jitra iij provazce, v Tůních sě mu dalo tolikéž od pána JMti; a on to dobrovolně přijal.

Léta téhož a dne stala sě jest smlúva s *Mikulášem* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, jakož mu jest zatopeno vi jitr 2 provazce, od pána JMti tolikéž za to v Tůních dáno; a on to dobrovolně přijal bez přinucení.

Léta téhož a dne stala sě smlúva s *Mamakem* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, že mu jest zatopeno ii jitra a provazec, i oddáno mu za to od pána JMti tolikéž v Tůních. A on to dobrovolně přijal.

[Fol. 11. b.] **Lohenice.**

Léta Božího ꝛc stala se jest smlúva s pánem JMtí skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta s *Pavlem Palatú* z Lohenice, že mu zatopeno rybníkem *Podlučím* xii provazců lesu, i oddáno mu od pána JMti za ten les iiii provazce louk. A to jest od pána JMti dobrovolně přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s *Duchecem* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, úředníka ty časy na Pardubicích: jakož mu zatopeno rybníkem Podlučím xxxv provazcuov, i oddáno mu za to luk viiij provazce, a to od pána JMti zatopeno tomu Duchkovi vi provazcuov, i oddáno mu za to luk iiii provazce. A z toho pánu JMti velice děkuje.

Léta Božího ꝛc stala se jest smlúva s *Klimšem* odtudž z Lohenice skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest se stalo týmž rybníkem svrchupsaným a zatopeno, i oddáno mu za rolí a lesy luk ii provazce. A z toho pánu JMti velmi děkuje.

Opatovice.

Léta Božího ꝛc XCVI° stala se jest smlúva ten pátek den sv. Jana Křtitele Božího [1496, 24. Junii] mezi pánem JMtí a *sousedy Opatovskými* o vuobec, kteráž se jim strúhú zkazila a stavem, že jim od pána JMti za jejich obec dosti oddáno rybníčky dva pustý a pruohon k tomu, že tu pánu JMti nic nepuozuostává až tu do sousedského. A k tomu jsú všickni dobrovolně přistúpili všickna vuobec; a ta jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta; a dáno jim na to list pod pečetí pana Jana Zdechovského.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí skrze urozeného pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta a *rychtářem* odtudž: i oddáno jest jemu od pána JMti za jeho škodu, což mu jest strúhú zatopeno ix provazcuov, i dáno mu za to tolikéž luk a lesu. A on z toho pánu JMti děkuje a dobrovolně k tomu přistúpil.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva mezi pánem JMtí [*a Jiříkem* . . . . .] skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta; zatopeno Jiříkovi v provazcuov minus čtvrti, i oddáno

mu jest od pána JMti tolikéž lesu a luk; a z toho pánu JMti [děkuje] a k tomu dobrovolně přistúpil bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Křížkem* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest zatopeno a zkaženo strúhú tú Opatovskú ii provazce rolí, i odddáno mu jest tolikéž rolí od pána JMti. A k tomu dobrovolně přistúpil.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta [mezi pánem JMtí] a *krčmářem:* jakož mu zatopeno ii provazce rolí strúhú tú u Opatovic, i oddáno mu od pána JMti za to tolikéž lesu a luk. A k tomu dobrovolně přistúpil a pánu JMti z toho velice děkuje.

Léta téhož tu středu před sv. Vítem [1496, 8. Junii] stala se jest smlúva s pánem JMtí skrze pana Jana Zdechovského a urozeného pana Pavla Kabáta z Buohdanče *s Lukšem* z Hrobic, že mu vybráno rolí po prvnějším oddávání, i dalo mu se za to od pána JMti za tu škodu iij jitra lúky. A on k tomu dobrovolně přistúpil a pánu JMti z toho děkuje.

Léta téhož ɔc jakož se na druhé straně svrchu píše, stala se jest smlúva skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta [mezi pánem JMtí] a *Matúšem* z Opatovic: jakož mu jest strúhú zkaženo a zatopeno iiii provazce rolí, i oddáno mu za to tolikéž lesu a luk od pána JMti. A z toho pánu JMti velmi děkuje a k tomu dobrovolně přistúpil.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Benešem* z Opatovic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest zatopeno ii provazce rolí a strúhú zkaženo, i oddáno mu jest od pána JMti tolikéž lesu a luk. A k tomu jest dobrovolně přistúpil bez přinucení a pánu JMti děkuje z toho.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Polákem* z Opatovic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest strúhú zkaženo a zatopeno iiii provazce rolí, i oddáno mu tolikéž lesu a luk od pána JMti. A to dobrovolně přijal bez přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Žandú* odtudž skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest strúhú zkaženo a zatopeno iiii jitra iii provazce rolí, i oddáno mu jest od pána JMti tolikéž zase rolí. A on to od pána JMti dobrovolně přijal.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Štěpánem* skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest zatopeno ii provazce rolí a strúhú zkaženo, i oddáno mu jest za to tolikéž lesu a luk od pána JMti. A z toho pánu JMti velice děkuje a dobrovolně k tomu přistúpil beze všeho přinucení.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Vávrú* z Opatovic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest iiii provazce zatopeno rolí strúhú a zkaženo, i jest mu za to od pána JMti oddáno tolikéž lesu a luk. A k tomu jest dobrovolně přistúpil beze všeho přinucení a pánu JMti z toho velice děkuje.

Léta téhož a dne stala sě jest smlúva s pánem JMtí a *Duchkem* z Opatovic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta: jakož mu jest strúhú zkaženo a zatopeno ii provazce rolí, oddáno mu jest za to od pána JMti tolikéž lesu. A on z toho pánu JMti velice děkoval.

Léta téhož a dne stala sě jest smlúva s pánem JMtí a *sousedy* odtudž: jakož jest viiii provazců zatopeno strúhú a rybníkem, oddáno jest za to týž viiii provazců na polúlání od pána JMti k záduší tu v Opatovicích. A k tomu sú dobrovolně přistúpili.

[Fol. 12. b.] Hrobice ves.

Léta Božieho tisícého čtyřistého XCVI° [1496] stala sě jest smlúva s *Vávrú* z Hrobic skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, že jemu jest od pána JMti místo ukázáno a oddáno, od soused vykúpeno, kdež sě on má stavěti. A to jest přijal dobrovolně od pána JMti bez přinucení s velikým děkováním.

Léta téhož a dne stala sě jest smlúva v týž vsi mezi pánem JMtí a *sousedy* Hrobickými, kterýmž sě jest podruhé škoda stala, těm jest všem dosti oddáno od pána JMti. A to jsú dobrovolně přijali, a s těmi všemi jest konec a smlúva dokonalá.

[Fol. 13.] Pohranuov ves.

Léta Božího ꝛc stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Malíkem* z Pohranova skrze pana Jana Zdechovského a Pavla Kabáta, ty časy úředníka: jakož mu se zatopilo ii jitra rolí i provazec, i jest mu za to dáno od pána JMti iiii vozy sena letos, ale víc nic za tu všecku škodu. A on jest to od pána JMti vděčně přijal s velikým děkováním. A toho svého aby požíval, což bude moci, aby jemu toho zbraňováno nebylo od pána JMti ani od úředníkuov JMti.

Léta téhož a dne stala se jest smlúva s pánem JMtí a *Homolkú* skrze pana Jana Zdechovského a pana Pavla Kabáta, ty časy úředníka na Pardubicích, že jest mu zatopeno rybníkem *Jezerem* rolí a luk viii jitr, i jest mu za to oddáno luk iii jitra u Hrobic, a za pět jitr má jemu pán JMt dáti v ſſ m., a on má předse plat platiti jako jest prve platil. A k tomu jest dobrovolně přistúpil a pánu JMti z toho velmi děkuje.*)

.... [Fol. 14.] Ourok podvolili jsú se platiti ten s toho dielu, kerýž jest od Martina koupen, a jim oddáno z toho dielu za jich škody, a toho úroku mají platiti na svatý Havel viiii gr. českých a na svatý Jiří tolikéž, a to budúcně trvati má; a to mají počíti platiti na svatý Havel najprv příští.

Item nad týmiž Kavčinami od Kola nad kněským hájem pod hrází až do vršku má jim pán dva plotce udělati a navézti, aby se jim tudy voda netáhla a škoda nedála, a potomně má jim to pán JMt opravovati, když by toho potřeba byla, aby se jim škoda nedála.

Ves Steblová.

Item [s] *sousedy Steblovskými* srovnáno tak, že při první smlouvě zuostávají, tak jakž s nimi pan Zdechovský a pan Pavel Kabát zuostal, a ti na tom přestávají.

Item pán JMt aby jim dal i ſſ g. českých na pomoc, aby sobě struh pohloubili a pošířili, aby od Šeperky voda mohla prostranněji jíti, aby od Kavčin také mohla voda doluov scházeti.

Ves Ždanice.**)

Item jakož jsú lidé vinili, že by se jim škoda dála tiem stavem, kerýž jest jim udělán ve vsi, a že by jim voda nemohla jíti starým tokem: již jsú na tom zuostali, aby sobě lidé

*) Až dotud tiskli jsme ze zlomku register rybničných, jenž se chová v museu města Pardubic. Odtud dále vše, co tato sbírka D. XIX. obsahuje, pochází z rukopisu nyní pana Kubelky v Golčově Jeníkově.

**) [In marg.:] Rybník Ždanský.

strúhu zase prokopali sami skrze stav anebo vokolo stavu obvedli, kudyž se jim zdáti bude, již oni sobě budúcně opravujte, aby se jim škoda nedála, jakž se jim zdáti bude; a toho stavu k obci zase aby užívali.

S Plchem o všecko srovnáno, vo lúky, vo les, vo pastviště, že on za své dosti jmá a pána JMt z ničehož neviní, na nic se víc táhnúti nemá ani navracovati ani jeho potomci, a což by rybník zatopil, bez toho aby byl, a což by nezatopil, toho aby požíval bez překážky pánuov budúcích.

Valentinovi Hyckovi keráž se jemu škoda dála zástavou, za tu škodu přidalo se jemu pastvy proti jeho do puol zástavy, když by voda netopila u Ždanského rybníka, aby požíval, a když by voda zatopila, tehdy on o to mluviti nemá, a pánu JMti to k škodě nic býti nemá. A k tomu jest dobrovolně přistúpil, a v tom jemu sousedé ani žádný překážeti nemá; a pán JMt má jemu k stodole přidati ẋi dřev.

Sýkorovi kdež se cesta vedle jeho pole pokazila strúhou, tu se jest stala smlúva, aby sousedé jemu pomohli zadělati, aby jemu formané ani přespolní lidé přes pole nejezdili a škody nečinili; ale sousedóm jest odpustil, keříž lúky vedle něho mají, aby mohly na lúky a s luk jezditi. A to budúcně jest zjednáno, a na tom sú se všickni súsedé srovnali a svolili. A také když sú strúhu dělali, na jeho metali, také to pánu JMti dobrovolně pustil, a nikdy se vo to víc věčně nenavracovati ani jeho potomci. A pán jemu má za to dáti ẋ dřev k stavení.

Vinaře, což se dotýče jeho louk[y], kdež jest v nie hráz udělána, skrze tu hráz, má sobě z své louky vodu vyvésti a strúhu vymetati, a toho mají jemu pomoci sousedé, kteříž tu lúky mají, Plch a Kříž; tu, kdež jest strúha za starodávna byla, až do nové strúhy mají vodu vyvésti, a to aby budúcně trvalo.

Křížovi když sú strúhu dělali, tehdy jest země na jeho metána, tu škodu jest všecku dobrovolně pustil pánu JMti, a za to nic nežádá a věčně toho víc nemá naříkati ani jeho potomci; a za to pán JMt má jemu dáti ẋii dřev k stodole stavení.

Jirsovi Hrotovi také dělali strúhu do jeho, to jest pánu JMti dobrovolně pustil, a toho nikdy víc nenaříkati ani jeho potomci; a za to pán JMt má jemu dáti ẋ dřev k stavení.

Janovi Odrolíkovi krčmáři, ješto jest se jemu metalo [z] strúhy na jeho louku na dvou místou, on jest to dobrovolně pustil pánu JMti, a na to se nemá víc nikdy nenavracovati ani jeho potomci. Za to jemu dáno kus roždí rokytového vedle jeho pole a vedle strúhy a k budúcímu požívání jeho i jeho potomkuom. A to jest přijal dobrovolně za své.

Matěj Kotas, co jemu zkazili strúhou v jeho louce, neb jsú diel strúhy v jeho dělali a diel na jeho metali, a pod rybníkem pod Šeperkou jedny hony rolí podmokají, jemu za ty za všecky škody jest jemu oddáno ẋẋ záhoncuov u Kola podle jeho role, a iiii dřeva k stavení pán JMt má jemu dáti, ale proto aby Matěj těch honuov požíval, jakž najlépe muož, kteréž jemu podmokají pod hrází. A to jest za své dobrovolně přijal, a budúcně to trvati má.

Martinovi, kterýž sedí na místě Ondráčkově, dalo se jemu roždie rokytového kus nad mostkem, aby toho k svej potřebě požíval za ty škody, kteréž jemu zatopili pastviště Ždanským rybníkem; ale však takto aby Martin toho pastviště požíval: pokudž rybník nezatopil, a což by zatopil, bez toho aby byl; to jest přijal za své, a zase aby se na to nikda nenavracoval ani jeho potomci, a by pak všecko pastviště zatopil, tehdy aby bez toho byl, a když by všecko oschlo, aby také všeho požíval.

[Fol. 15.] Ves Kavčiny Veliké.

Item stala se smlúva s lidmi konečná a věčná na věčné a budúcí časy za jich všecky škody, keréž sú se jim koli dály aneb díti budou rybníkem *Šeperkou* anebo *struhami*, tak že pán JMt za to dává ten lán dědiny Hášovské s lukami i s lesy i se vším, což k tomu lánu přísluší. Také se jim stavení přidává, kteříž mají zlé, aby sobě opravovali. Také ti lidé páně JMti poplatkuov dostávati mají, tak jakož jest ten dostával, ktož jest na tom sedle seděl. Také mají sousedé všecky dluhy zastati a zaplatiti peněžité, kteréž by spravedlivě pokázány byly před úředníky, a vobilí, kterážkoli seta sú na poli jarná i vozimná, to mají úředníci skliditi a zaplatiti obilé, komuž by dlužen byl, a že by to dostatečně prokázal. Což se svrchkuov dotýče jakýchžkolivěk, to úředníci mají opatřiti, aby sirotkóm nezahynulo, a pán JMt má dáti sirotkóm a zaplatiti a povinen jest na právě jich položiti ẋii ß m., aby sirotci brali, a kteříž bráti budú, aby statek odevzdali a čistili, aby jim čisto bylo a držemno (sic). A to sou slíbili všickni sousedé sdržeti pod svú dobrú věrú a zachovati i jich potomci, a pána JMti nikda více z ničehož neviniti, ani JMti budúcích potomkuov. A to jsú jednali pan Heřman, pan Bartoušovský, pan Bušek, pan Hynek.

[F. 15. b.] Neratov ves.

Item sousedóm co jim jest pán JMt *struhou* skazil, dělajíc na obci rytím a jinými věcmi, kerouž struhou vedou vodu na rybník *Živanský*, na *Sopřecký*, za to jim jest pán JMt oddal vedle jejich obce. Nad to vajše nadal s té strany od Bohdanče. A to sou dobrovolně přijali beze všeho přinucení; a pánu JMti má býti strúha svobodná, dědičná i JMti budúcím potomkóm bez překážky soused Neratovských i potomkuov jejich, jakož sou sobě hned sami meze udělali, pokud mají požívati. A pán JMt přes strúhu na tu vobec má jim most udělati, a voni potom mají sobě sami vždycky opravovati. A pán JMt má jim k tomu mostu k opravě dřievie dávati, když by k té opravě požádali.

Item *Bobříkovi* jest oddáno za jeho louky, kdež sú jemu se škody dály strúhou svrchupsanou děláním a podmokániem u týchž lukách (sic), ode dvora Neratovského i jitro a iiii provazce. A to jest přijal dobrovolně, a zase se nemá nikdy nenavracovati ani napomínati ani jeho potomci pána JMti ani JMti budúcích potomkuov.

Item *Hudienkovi* jest dáno v týchž lukách ode dvora Neratovského, kdež jemu dotopovalo i podmokalo rybníkem Živanským, prvním oddáváním kus louky; a von jest za své přijal, a na to se nemá zase víc nenavracovati ani napomínati ani jeho potomci pána JMti ani jeho budúcích potomkuov.

Item také s těch luk jest jim dána cesta svobodná jezditi na lúky i s luk, když by jim potřeba byla, bez překážky.

Item jestliže by se jim kdy jaká škoda stala tiem rybníkem nebo strúhou, tou oni nemají pána JMti ničímž viniti buďto zatopením aneb podmokáním, to sou všickni slíbili věrně a právě zdržeti.

Item *Kmínovi Mikulášovi* oddáno za jeho škody v jeho dědině, kteréž sú jemu udělali strúhou děláním za rybníkem Neratovským, nad strúhou i jitro a iiii provazce v lukách i v dědinách Matějovských. A to jest za své dobrovolně přijal, a z toho více viniti nemá ani napomínati pána JMti ani JMti potomkuov budúcích ani JMti potomci [sic]. A jestliže by se jemu kdy jaká škoda stala podmokáním, von nemá z toho víc napomínati ani viniti ani jeho potomci.

Item témuž Kmínovi jest přidáno kousek až do strúhy, muož býti za iiij provazce, s toho má platiti úroku j g. alb. při každém úroku, a má počíti platiti při svatém Havle najprv příštím.

Item *Řehákovi* dána jemu louka, keréž říkají Kopanina, a ta dána jemu pod plat ku prvnie rolí čtvrti, a s toho má pánu JMti platiti při každém úroku x g. alb. s toho se všeho, s role i s lúky, i jeho potomci budoucně.

Item *Hylance* vdově [s] sirotky oddáno a odměřeno za škody, kteréž jsú se jí staly rybníkem Živanským a strúhou, kerouž se voda vede na rybník Živanský a Sopřecký, za všecky lúky její, kteréž sú se jí zkazily strúhou děláním a podmokáním, takže jest pánu JMti strúha svobodná a čistá před sirotky i před každým, kdož by potomně na tom gruntu seděli, věčně a budúcně. A oddáno jim jest luk za jejich škody vii jiter z těch luk, keréž sú byly od sedla Matějovského, a jest jim přidáno ku požívání jejich a k držení; a také mají sobě mostek udělati přes tu strúhu za svými, a pán JMt má jim za to dáti i ſſ m. a lesu k tomu dosti, což k tomu mostu příslušie. A potom když by jim potřeba byla, aby sobě sami opravovali. A také pod strúhú má jim pán strúhu udělati nad jejich lúkou, kerouž sú sobě pod strúhou z rolie louku udělali, a potom oni sobě sami mají budúcně opravovati.

Item co se jim v rolí škody stalo těm sirotkóm děláním i podmokáním tou strúhou, za to jim dáno rolí mezi jich rolí za horou v rolí Matějovské vi jiter; a jest jim za jejich oddáno dosti a učiněno, a oni sú za své dobrovolně přijali, a na to se nemají nikda víc nenavracovati zase ani jejich potomci ani pána JMti napomínati ani JMti budúcích potomkuov.

Item *Pavlovi* krčmáři oddáno za to, což se jemu jest škody stalo tou strúhou děláním i podmokáním, keráž jest svrchu luk ode dvora Neratovského, za jeho lúky, keréž jemu zkazili, iiij jitra. A tu jest on za své dobrovolně přijal, a více se na to nemá nikda víc nenavracovati ani napomínati ani jeho potomci pána JMti ani jeho budúcích potomkuov,

Item *Rušmovi* oddáno za jeho, což se jest jemu škody stalo strúhú svrchupsanú děláním i podmokáním v lukách a v rolí jeho, za to jest jemu oddáno za délánie i za podmokánie v týchž lukách ode dvora Neratovského iii jitra. A za to jest přijal a na to se nikda nemá víc navracovati ani jeho potomci, ani napomínati pána JMti ani jeho potomkuov budúcích.

[F. 16. b.] **Ves Přelovice.**

Item s těmi lidmi jest konečná smlúva a věčná, a to taková, že jim jest oddáno najprve za vobec, kdež jest přes vobec strúha dělána, kterúž se voda vede na rybník *Sopřecký,* kdež se jest jim vobce zrylo iii jitra, tu jest jim oddáno rolí dvoje hony, keréž Vít držal, a za ty dvoje hony Vítovi dáno kus luk u Soprče, tu kdež se jiným súsedóm dalo; a také jest jim role dáno j čtvrti, kerouž Kalhaus držal, a platil z ní každého úroka iii g. alb., a jest té rolí j čtvrti, a ten plat pánu JMti sejde. A tu sú oni přijali obec věčně a budúcně, a z toho JMti pána nemají nikda viece viniti ani JMti potomkuov budúcích ani jejich potomci, když by se škoda dála buďto braním nebo podmokáním strúhú buď v lukách nebo v rolích; v též vsi oddalo se každému jednomu za jeho dosti v lukách Sopřeckých.

Komendovi oddáno luk vij provazce a čtvrt, *Martinovi Knězovi* ij šichty a ii provazce, *Viktorinovi* iii provazce, rychtáři v provazcuov a čtvrt provazce, *Brhovi* i provazec a i čtvrt provazce, *Vávrovi* vii provazcuov, *Kalhausovi* iii provazce, *Kubovi* iii provazce, *Dudlíkovi* v provazcuov, *Škřečkovi* iii provazce, *Vítovi* ii provazce též jako jiným, což se jemu zkazilo luk strúhou děláním aneb podmokáním.

Tu jest všem dosti za jich oddáno, nad to více každému nad jich mieru učiněno. A oni sú přijali a věčně více nemají pána JMti ani JMti budúcích potomkuov viniti ani napomínati ani jejich budúcí potomci, a JMti z toho děkovali, že jim JMt dosti za jich ráčil oddati ɔc.

[F. 17.] **Ves Lohenice.**

Item *lidem v Lohenicích,* které se jim škody dělají rybníkem *Sopřeckým i Nadymačem* podmokáním v lukách, v dědinách i v lesích, tu pán JMt má jim rozkázati strúhu udělati pod rybník Lohenicský, a tu aby se strúhy pod ves scházely, aby do jezer vody vpadaly, a tudy aby se jim lúky, lesy i dědiny vosušily; a potom když se strúha udělá, aby pán JMt ráčil na to poslati, jestliže by se jim kde v kterém místě škody dály, ješto by toho strúhú opraviti nemohl, za to aby se jim oddalo; a na tom jsú všickni dobrovolně přestali, a za to jsú žádali.

Ves Živanice.

Bartoňovi, kterémuž se najvíc škoda děje podmokáním rybníka, tomu jest kněžské rolí přidáno se iiii korce, aby sobě na ozim přisel s té rolí; pán JMt má dáti k záduší viii grošův bílých, a panská rolí, kteráž také leží vedle jeho prosa, také jest jemu přidána, aby sobě na vozim přisel, neb se jemu mnoho orné rolí zkazilo, ale proto to všecko bude moci opraviti příkopami, že tak veliké škody nebudú.

Duchkovi orné rolí dáno se iii korce, aby sobě vozim vosel a také aby on toho vosení užil a sobě sklidil, a tak aby to držel až do dalšího opatření miesto tej rolí, kteráž se jemu zkazila podmokáním rybníka Živanského, ješto jí nyní požiti nemuož, a zatím se strúha udělati má.

Anně vdově, manželce někdy Víškově, má jí pán JMt odpustiti úrok tento svatohavelský najprve příští i s robotami za tu louku, kteráž se jí zkazila [u] Živanského rybníka podmokáním, neb tej louky nyní nemuož ničímž požiti; a když se strúhy udělají a té louky že by nemohl struhami vosušiti, aby jí za tu louku oddáno bylo takéž, jako i jiným sousedóm se oddávati bude, ale se nám zdá, že se ta louka osušie.

Škody, kteréž se jim v Živaniciech dělají z rybníka podmokáním, pán JMt má rozkázati jim strúhy dostatečné udělati na svuoj náklad, aby jimi voda scházela, aby se jim lúky, role i lesy osušily, a kdy budú strúhy hotovy, aby pán JMt ráčil na to vyslati, aby to vohledali, jestliže se jim těmi struhami vosušil, aby oni svého předse užívali; a což by nemohlo struhami opraveno býti, a že by jim proto v některých místech škoda byla, za to aby jim bylo oddáno.

Za strúhu, kteráž jim jest vnově udělána v jejich lesích, kterúž se voda vede na Sopřecký rybník, když se tyto nové strúhy zdělají a pán JMt bude ráčiti na to vyslati. Při tom také aby se jim za ty lesy oddalo.

Na tom jsú všickni sousedé přestali tak, když strúhy budú hotovy, aby pán JMt hned na to vyslati ráčil a tím neráčil meškati JMt.

[Fol. 17. b.] **Ves Blatník.**

Jiříkovi přívozníku dáno jemu kus lesu za jeho zahradu, aby sobě vyklučil za puol čtvrti lánu bez jitra; s toho má platiti každého úroku iiij g. bílých. A týž Jiřík má sobě to

ohraditi až po vodu a to sobě vyklučiti a požívati, jakž moci bude. A již jest úrok počel platiti při tom s. Jiří minulém.

Ves Rosice.

Stala se smlúva se všemi lidmi v Rosicích o škody o všecky, kteréž jsú se jim dály rybníkem *Semtínem* pod hrází podmokáním v lesích neb v lukách aneb i v dědinách.

Pavlovi Příkazovi kteráž se jest koli škoda stala v jeho lesích, pánu JMti tu škodu všecku promíjí dobrovolně a odpouští, ale takto: což jemu jest ještě lesu zuostalo, toho aby mohl Příkaza budúcně užívati i jeho potomci, a pán JMt aby jemu nikda víc v tom lese neráčil škody dopúštěti, v tom lesu škody činiti ani sekati bez vuole jeho, ani JMti potomci budúcí ani úředlníci, kteříž jsú nyní, ani kteříž potom budúcně bývati budú; a v ten břeh, kterýž jest nad Rosickým rybníkem, kterýž jsú jemu knížata dala za tu škodu, co jsú jemu rybníkem zatopili, aby jemu naň nikda více nesahali, a on beze všech překážek pána JMti i JMti budúcích potomkuov mohl toho břehu užívati budúcně i jeho potomci.

Šrámkovi za jeho škodu, kteráž se jemu tím rybníkem dělala pod hrází v jeho lesech, za ty za všecky škody pán JMt má jemu dáti iiii ſſ m.; a Šrámek to jest dobrovolně přijal, ale proto Šrámek aby toho požíval budúcně i jeho potomci, budú-li čím moci místa toho, kdež se jest jemu škoda stala, bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích.

Vaškovi kteráž se jest jemu škoda stala v jeho lesích pod hrází podmokáním týmž rybníkem, za to JMt pán má jemu dáti iii ſſ m., a proto aby toho místa požíval, kdež se jemu škoda stala, bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov on i jeho potomci; a to jest dobrovolně od JMti přijal.

Janovi Beranovi kteráž se škoda stala týmž rybníkem v jeho lesech pod hrází, za tu škodu jest jemu tolikéž dáno v panské smyti vedle jeho. A to jest od pána JMti dobrovolně přijal a proto on toho místa má zase požívati, v kterémž se jemu škoda stala, a tak bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov on i jeho potomci.

Jankovi Kotkovi za ty škody, kteréž jsú se jemu staly pod hrází týmž rybníkem v lesech jeho, oddáno jest jemu kus smyti panské vedle Berana, tolikéž což se jest jemu škody stalo, a toho místa předse požívati čím moci bude, v kterémž se jemu škoda stala. A to jest dobrovolně přijal, a toho má budúcně požívati on i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích, a on ani jeho potomci věčně se zase na to nenavracovati.

Témuž *Jankovi Kotkovi* má pán JMt dáti jemu i ſſ m. za ty škody, kteréž se jemu udělaly, neb jsú jemu byli les podsekali na taras a zemi v jeho brali, takéž jako jiným sousedóm, a jiným jest pan Zdechovský jich škody všem uplacoval s panem Kabátem, ale těmto nic dáno není, neb ten čas doma nebyl.

Ondráčkovi Koutskému za tu škodu, kteráž se jemu v jeho lesích pod hrází stala týmž rybníkem podmokáním, za tu škodu za všecku jest dobrovolně přijal i ſſ m., a z toho věčně nemá pána JMti viniti ani JMti potomkuov budúcích on ani jeho potomci. A proto toho místa má požívati zase, v kterémž se jemu škoda stala, on i jeho potomci.

[Fol. 18. b.] Ves Dúbravice.

Stala se smlúva věčná a konečná mezi pánem JMtí a lidmi z Dúbravice o všecky škody, kteréž jsú se jim dály rybníkem *Jezerem Starým*, buďto rybníkem děláním, buďto rybníkem zatopením anebo podmokáním, o všecky věci konečná a dokonalá smlúva.

Najprve co se *obce* dotýče, kterýž les se jim sroubal i prodával, za to má jim JMt pán dáti ii ſſ m., a na to aby sobě stávek udělali přede vsí, když se rybník spustí, aby jim voda do vsi nešla, a příkopy aby sobě vydělali, kdež by jim bylo potřebí v jejich.

Každému sousedu zvlášť která se škoda stala:

Hynkovi podmokaly hony orné rolí pod hrází, za to se jemu daly jiné hony orné rolí na Polabí nad Rosickým rybníkem od pustiny Vachovské, a těch honuov, v kterýchž se jemu škoda dála, těch on proto má požívati budúcně i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích. A to jest dobrovolně přijal a věčně se nemá zase navracovati ani JMti čím viniti ani budúcích potomkuov JMti on ani jeho potomci.

Martinovi podmokaly troje hony rolí rybníkem Jezerem Starým, za to jemu jest dáno jiné orné rolí troje hony od pustiny Vachovské, a proto té rolí, kteráž jemu jest podmokla, aby on požíval, což bude moci i jeho potomci; a kterýž les jemu podmokal pod hrází pod rybníkem pod Semtínem, za škodu jest jemu dáno kus smyti za klestí pod tím rybníkem. A toho všeho má požívati budúcně i jeho potomci beze všech překážek pána JMti i JMti budúcích potomkuov.

Barboře vdově, někdy manželce nebožtíka Pavla, kteréž sú jí dvoje hony podmokaly pod hrází pod Semtínem, a třetí hony, kteréž jsú se jí zkazily a vymlely strúhú, kterúž se voda vede na rybník Rosický, za to jsě jí dalo jiné troje hony orné rolí od pustiny Vachovské, a proto těch, kteréž jsú se jí zkazily, aby užívala, což bude moci, i její potomci bez překážky pána JMti i JMi potomkuov budúcích. A to jest dobrovolně přijala, a více pána JMti nemá z ničehož viniti ani její potomci ani JMti pána budúcích potomkuov.

Havlovi zkazily se hony rolí pod Semtínem podmokáním, za ty jest jemu oddáno jiné hony pode vsí nad cestou z pustiny Vachovské, a proto aby on těch svých honuov, které jsú se jemu zkazily, užíval budúcně i jeho potomci, čím bude moci, bez překážky pána JMti i jeho potomkuov budúciech. A on to jest dobrovolně přijal a věčně se nemá na to navracovati ani potomci jeho.

Toškovi kteráž se jemu škoda stala v louce nade vsí pod hrází rybníka Starého Jezera, za to jest jemu oddáno hony rolí orné s pustiny Vachovské za tu škodu pode vsí nad cestú, ale proto aby on i louky požíval i jeho potomci, i těch honuov rolí, bez překážky pána JMti i potomkuov budúcích JMti. A více nikda nemá s toho viniti ani jeho potomci pána JMti ani JMti potomkuov budúcích.

Příkop, kterýž se jim má protrhnúti, s luk s jich aby voda scházela až do struh Rosických, a to pán JMt má jim na svuoj náklad rozkázati vydělati, a oni sobě potom mají sami opravovati budúcně i jejich potomci.

[Fol. 19. b.] **Ves Ohrazenice.**

Item s lidmi z Uohrazenice smlúva věčná a konečná, kteráž se jim škoda děla pod hrází rybníkem podmokáním, pán JMt má jim rozkázati strúhu udělati vnově na svuoj náklad, aby tou struhou vodu svedli až do staré strúhy, aby se jim pole vosušila, a ani potom budúcně i jejich potomci sami opravovali, a také staré příkopy aby sobě všecky vydělali, kteréž od starodávna byly jsú, a tak sobě vodu svedú a budú moci tu voseděti. Na tom jsú přestali a toho sami žádali.

Ves Pohranov.

Item v sobotu po hodu Těla božího statek koupen iii čtvrti rolí, luk i lesuov, a má pánu JMti tak se vším zase postúpiti, jakž jest sám byl kúpil od Homolky. Item má nechati koní patera dobrých, item kráva jedna a tele jedno, item svině dvě, item slepic pět, item kohout jeden, item vuoz a rozpoře zadní i přední, item šle čtvery.

Jan sobě má z toho dvora vzíti pluh, brány, item obilé má sobě skliditi s polí všecko, item lúky zséci a seno probrati, kromě tej louky, kteráž leží v rybníku Buohdaneckém, tu mají úředníci pánu JMti skliditi.

Item má sobě Jan s toho dvora vzíti sroubek, který stojí u studně, a druhý, který vedle toho jest zlý, maličký, ten také má vzíti.

Drva všecka má pobrati sobě a odvésti, kteráž jsú na dvoře i před dvorem i u stodoly, kterýchž sobě byl nachystal.

Pán JMt má jemu za to dáti xxxiiii ß m., a má se jemu zavdati od tejto neděle příští v témdni ii ß m., a potom se má jemu počíti platiti na den sv. Bartoloměje najprv příštího po ii ß m., a tak na každý sv. Bartoloměj po ii ß až do vyplnění tej sumy.

Item s toho statku má se dáti sirotkóm nebožtíka Ondřejovým xvi ß m., a jest pacholek a dívka.

Item Jan má pánu JMti dáti ii korce žita mláceného, když sklidí s polí.

Item tou dědinou má se odbývati lidí Pohranovských za jejich škody.

Item v *Dúbravici* jsme přisadili člověka Matěje Uhléře. Matějovi Uhléři to měštiště Vachovské dáno pod úrok, aby se stavěl na něm, a role Vachovské dáno jemu troje hony, a čtvrté hony, kteráž jest porostlina, aby sobě vyklučil; a jest kus loučky vostřišovaté v olšině, ta se jemu také přidává, bude-li moci čím požívati.

Item ouroku s toho má platiti každého vi gr. bílých, při sv. Havle vi g. a při sv. Jiří tolikéž. I jestliže jest úroku co více s toho siedla bylo, to se má vymazati, neb jest rolí odjata a lidem za škody rozdána.

[Fol. 20. b.] Paměť pánu JMti o lidi Rosické.

Item co se *Přiekazy* dotýče za knížat, když jsú *rybník Rosický* dělali, co jsú jemu zatopili rybníkem v rybníce i podmokáním i pod rybníkem, za to jemu jest oddán ostrov pod mlýnem a dva kusy rolí, která jsta oba zase zkažena tím rybníkem podmokáním, a oddáno mu měštiště pusté; a nad to měštiště pusté měl stavení převésti a převedl jest a přestavěl své, na kterémž seděl, ale proto platu nic neschází pánu JMti tou poustkou. A tak byla smlúva skrze úředníky kniežecí, skrze pana Lišku a pana Zahrádku, a pan Sudlice a pan Duchoň také při tom byl.

Item kterýž jest byl povoden [sic] o Matce boží z dopuštění božího, že jest voda na rybník přišla veliká, že šla přes hráz i mimo hráz a tu jest mnoho země pojala z sebú a v polích vydřela, a tou zemí jest se zavezla strúha, kterúž jest voda odpadala, a za tím záspem drží se voda v rolí Vaškově i v lukách a jemu se veliká škoda děje, neb toho nic požívati nemuože a poplatky JMti pánu všicky zastává, proto a také ten jistý Vašek tomu sám nic učiniti nemuož, aby sobě to vypravil, neb jest člověk chudý; a toho místa, kdež se jest zavezlo, jest zdélí za iiii provazce neb za pět, a také do toho štoku vod Rosického rybníka voda vrchoviště jdou, a tu se jemu škoda děje, neb vody odtud odbývati nemohou.

Havlovi Ondrákovi když jsú za knížat rybník Rosický dělali, zatopili jeho předkóm, kteří jsú v ty časy na tom seděli; prvé rolí jsú jemu zatopili v rybníce čtvrt lánu, a to jest všem sousedóm svědomo, a že jemu za to nic není oddáno, a to takto: že jsou chtěli oddati za jeho, a jemu se zdálo, že jest toto lepší byla a více jí bylo, kterúž jsú zatopili, i nechtěl za své toho přijíti; a to jest tak stálo, až ten jistý člověk umřel, a po tom člověku jest zuostal sirotek dcera jedna, a k tej se jest přiženil tento jistý *Havel;* a jak se jest přiženil, tak jest vždycky zúplna i s té čtvrti zastával, kteráž zatopena v rybníce, dotud platil, až teď vochudl, že nemuože již platiti, a velmi dielný člověk jest, tak v té vsi sousedé praví o něm. A také za úřadu páně Buškova jest mu připsáno v grošuov bílých.

Ten jistý *Havel* již by na tom chtěl přestati, těch v grošuov bílých, kteréž jemu připsány za pana Buška, aby jemu byly zase vymazány, a k tomu ještě aby jemu bylo v grošuov bílých vymazáno každého úroka, a to by chtěl za tu čtvrt přijíti, která rybníkem zatopena, i ten les, kterýž ještě jeho jest, v rybníce stojí, zatopen jest, pánu JMti chtěl by dáti; a jestli toho nebude, jistě nebude moci oseděti; a jest toho lesu drahně, ješto by se jemu mělo zaň oddati.

Jirek starý, kterýž jest louku držel od sídla Janova Kotkova, tu jistú louku pan Bušek jest rozkázal Jirkovi, aby ji pustil Janovi Kotkovi za penieze. To jest Jirek učinil a louku pustil Janovi, ale proto Jirek vždy musí předse z tej louky platiti úrok, tak jako by louku držel, ii g. bílá každého úroku, Jan Kotek také platí s tej louky iii g. bílé, kteréž pan Bušek rozkázal napsati; ale tak lidé praví, jest na tu louku připsáno každého úroku i g. bílý, ješto nikd[a] neplatívali tolik předkové jich s tej louky.

Havlovi Vondrákovi, kterýž tu napřed psán stojí, ještě připsáno úroku k oněm pěti grošóm bílým, kteréž za pana Buška připsány, ɉ korce ovsa, item slepice i jedna, item vajec vi, item konopí voblač.

Ondrákovi Koutskému úroku připsáno svatojiřského iiii g. bílé, svatohavelského tolikéž, a to všem sousedóm svědomo.

Janovi Táborovi připsáno každého úroku vii ₰ Gerlických, item vertel vovsa, item vajec viii.

Janovi Huolkovi když sú rybník Rosický dělali, i udělali jsú jemu v rolí škodu velikú pod hrází pod velikú, místo oddávání, co jsú jemu měli oddávati za tu škodu, i vyrazili jsú jemu byli za knížat každého úroku iiɉ g. bíl. a vertel ovsa a oblač konopí, potom za úřadu páně Buškova jest jemu připsáno zase iiɉ g. bíl. každého úroku a ovsa i čtvrtci a oblač konopí.

Janovi Kotkovi kterýž jsú zatopili les otci jeho Rosickým rybníkem, když jsú jej dělali, za tu škodu jemu nic neoddali, ale místo oddání každého úroku jemu vyrazili iii g. bílé, ɉ věrtele ovsa. Pan Bušek rozkázal jemu zase připsati iii g. bílé každého úroku a věrtel ovsa a vajec vi.

Za páně Buškova úřadu *Šrámkovi* připsáno každého úroku iiii g. bílé.

Květoňovi Nováčkovu připsáno každého úroku i g. bílý.

Pavlovi Beranu připsáno ovsa věrtel a dvě vajce.

Jiříkovi Lučákovi připsáno každého úroku i g. bílý, vajce iiii, a oves.

Přívozníku také praví, že mu připsáno, i nebylo jeho doma.

[F. 22.]. **V Živanicích** *za úřadu páně Buškova úroku připsáno:*

Petrovi synu Mikulášovu i g. bíl.
Pavlovi ii ₰ bíl.
Vackovi na Brožovském i g. bíl.
Duchkovi Pilátovi iii ₰ bíl.
Říhovi Jezberovi i g. bíl.
Vdově *Uhrové* iiii ₰ bíl.

Za páně Buškova úřadu v **Dúbravici** *připsáno:*

Havlovi každého úroku vi ₰ bíl. a jednu čtvrtci ovsa a iiii vajce.

Toškovi připsáno každého úroku viiij ₰ bíl.

Martinovi připsáno každého úroku v ₰ bíl., ovsa čtvrtci, iii vajce.

Vítkovi, brvaři z Trnové, na pustinu, kterúž ještě drží žena jeho v Uohrazenici, připsány slepice ii, a to vyznávají všickni sousedé, že jich s toho nikdy žádný neplacoval (sic).

[F. 22. b.]. **Ves Rybitví.**

Item stala se smlúva s *Petrem,* synem nebožtíka *Zmrhala*, s Duchoňovým bratrem, a to taková: když jest nebožtík Zmrhal umřel, tu jest Duchoň svrchky téhož sirotka do dvoru svého pobral, a potom purkrecht a sídlo jest dáno nebožtíkovi Havlovi, který jest z Hrobic byl vytopen rybníkem, za jeho statek, kterýž jměl v Hrobicích; i pán JMt má dáti Petrovi, synu Zmrhalovu, za jeho statek i!za svrchky i za jeho všecko právo xxx ß míšenských, a to takto: když by se sirotek osadil pod pánem JMtí, tu má pán JMt hned pět kop míšenských zavdati, a potom po v ß vždy platiti až do vyplnění té sumy, počna od závdavky vždy v roce; a sirotek má hned bez meškání odevzdati statek pánu JMti na právě Buohdaneckém, a pán JMt má jemu rozkázati uručiti tu některými sousedy Buohdaneckými vedle práva purkrechtního.

[F. 23.]. **Ves Pojhranov.**

Item *rybníkem Starým Jezerem* co sě *Malíkovi* zatopilo i podmokalo, i ještě co sě zatopiti má rolí vorné i luk, hony patery, za to sě jest jemu oddalo jiné patery hony rolí i luk z dědiny Janečkovské, a což by koli rybník zatopil, bez toho býti má, a což by nezatopil, toho požívati má, krom toho, což jest pánu JMti nechal rolí více; nežli hony na Podpolí, to jest pán JMt ráčil k vobci dáti; a k tomu což sě jest jemu více dědiny nad jeho přidalo, na to jest jemu úroku přičiněno každého ii g. alb. nad prvnější úrok, což jest platil, a to má počíti platiti při svatém Jiří najprv příštím. A to jest od pána JMti dobrovolně přijal, a JMti pána ani JMti budúcích potomkuov věčně nemá více viniti z toho on ani jeho potomci.

Jonášovi co sě jemu koli týmž rybníkem zkazilo buďto topením aneb podmokáním rolí, luk i lesuov, za to jest jemu oddáno luk za jeho lúky i za jeho lesy a rolí za rolí, ale lesu cožkoli zkaženého, to on má posekati a rozprodati sobě; a k tomu což by koli rybník nezatopil, toho požívati má, a což by zatopil, bez toho býti má on i jeho potomci, a toho mají budúcně požívati bez překážky práva pána JMti i JMti potomkuov budúcích. A to jest dobrovolně přijal a pána JMti více z toho nemá věčně viniti ani JMti budúcích potomkuov on ani jeho potomci.

Václav Kabele: týmž rybníkem co sě jemu koli škody stalo topením i podmokáním v rolí, v lukách i v lesích, za to jest jemu oddáno s Janečkovského za rolí i za lúky jiné orné rolí, a les, kterýž jest jemu zatopen a zkažen, ten on sobě má smýtiti a prodati; a za to místo, kdež les smýtí, dáno jemu jiné místo smyť v březinách Janečkovských. A to jest dobrovolně od pána JMti přijal, a toho má požívati i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov, a věčně víc JMti nemá viniti ani jeho potomci.

Obec, která sě jim zatopila Starým Jezerem, neb sě rybníka přivýšilo, za to jim jest oddána obec jiná, záhumní Janečkovské i s dvořištěm; kromě Jonášovi jest dáno vedle jeho příkopy pět záhonuov za tu cestu, kterúž jim jest pustil k vobci svobodnú i Hrádkovským.

A to jsú dobrovolně přijali, toho aby požívali i s tím vrškem Malíkovským na Podpolí budúcně i jejich potomci, bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov; a víc nemají viniti pána JMti ani JMti potomkuov budúcích oni ani jejich potomci. A co sě jim více tím rybníkem obce zatopí, bez toho býti mají, a pánu JMti ani JMti potomkuom to k žádné škodě býti nemá.

[F. 23. b.] **Ves Steblová.**

Janovi Šebkovi rybníkem *Jezerem Starým* co sě jemu zkazilo rolí, luk, lesuov, za to jest jemu oddáno z rolí Janečkovské z Pojhranova tolikéž za jeho; a toho, což sě jemu zkazilo, aby on toho předse požíval, čímž bude moci, a což nebude moci, aby bez toho byl, a to bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích, a věčně sě nemá zase na to navracovati ani viniti on ani jeho potomci pána JMti ani JMti budúcích potomkuov.

Týmuž Šebkovi jest dáno rolí orné v strychů od pustiny Bobřikovské, toho aby on i jeho potomci užívali bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích.

Témuž Šebkovi dány hony orné rolí mezi olšinami mezi jeho rolí z Janečkovské rolí z Pojhranova pod úrok, z toho má platiti každého úroku i g. alb., a to má počíti platiti na svatý Jiří najprv příští. A to jest dobrovolně pod ten úrok přijal, a to na budúcí trvati má časy.

Hošťálkovi co sě jest jemu týmž rybníkem lesu zatopilo v provazcuov, za to jemu jest oddáno jiného lesu v Březinách Janečkovských z Pojhranova tolikéž. A to jest dobrovolně přijal, a toho má budúcně požívati i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov, a věčně nemá víc viniti on ani jeho potomci pána JMti ani JMti budúcích potomkuov.

Janovi z Steblové týmž rybníkem co sě jemu zatopilo i podmokalo rolí i lesuov v provazcuov, za to jest jemu tolikéž oddáno z rolí a z lesuov v březinách Janečkovských z Pojhranova. A on jest to ode pána JMti dobrovolně přijal a JMti nemá více z ničehéhož viniti ani JMti potomkuov budúcích on ani jeho potomci, a proto on toho má požívati, co sě nezatopí, a co sě zatopí, bez toho býti má.

Jíra Vyskočil týmž rybníkem co sě jemu louka zatop[ila], za to jest jemu oddáno jiné iiii provazce rolí orné z rolí Janečkovské z Pojhranova. A to jest dobrovolně přijal, a toho, což sě nezatopilo, aby požíval, čímž bude moci, budúcně i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti potomkuov budúcích, a více nemá z toho pána JMti viniti ani JMti budúcích potomkuov on ani jeho potomci.

[F. 24. b.] **Ves Černá pod Šeperkú.**

Vítkovi která sě jest škoda stala *rybníkem Šeperkú* a *rybníkem Starým Jezerem* v lesích jeho, která sě škoda stala prvé i nyní kerá sě děje, za tu za všecku škodu pán JMt má Vítkovi dáti viii ſſ m., nebo by sě jemu musilo mnoho oddávati. A Vítek ty všecky škody pánu JMti promíjí a propúští a věčně pána JMti ani JMti budúcích potomkuov z ničehož viniti nemá on, ani jeho potomci viniti nemají, i za ty všecky lesy to přijímá, což jemu jest srubáno k tarasuom. A což jest ještě lesu na mokřině, to aby sobě mohl Vítek prodati.

[F. 24. b.] **Ves Hrádek.**

Jiříkovi Kaškovi škoda keráž sě jest mu stala *rybníkem Semtínem* zatopením i podmokáním luk i lesuov, za ty škody pán JMt dává mu iii ſſ m., tak aby sě na ty penieze stavěl;

a ty penieze aby dány byly Vítkovi, a Vítek těmi penězi aby sám jeho tesařóm platil, pokudž jich statčí. A k tomu keré sě jemu lúky zatopily rybníkem Jezerem Starým, kdež jemu nyní topí neb dotopovati bude, za ty za všecky· škody ty tři kopy jest dobrovolně přijal, a proto což bude moci, aby toto požíval, a což nebude moci, to jeho škoda. A k tomu jest přistoupil dobrovolně a JMti pána ani JMti potomkuov věčně viniti nemá on ani jeho potomci.

Vaškovi louka kerá sě jest zatopila rybníkem Starým Jezerem v čtvrtí provazce, za to jest jemu oddáno lesu v panském, v Hlavách tolikéž. A toho, což sě jemu topí, bude-li moci čím požívati, aby požíval, pakli nebude moci. to jeho škoda má býti. A to jest dobrovolně přijal, a JMti pána nemá z toho věčně viniti ani JMti budúcích potomkuov on ani jeho potomci.

Bartoň Žid, co sě jemu zatopilo aneb ještě zatopí rybníkem Starým Jezerem luk i rolí, za to jemu jest oddáno z Pojhranova rolí Janečkovské ꝁꝁviii záhonuov přes jedny hony vzdéli nad cestú; a toho, což sě topí, aby požíval, pokudž bude moci, a což nebude moci, to buď škoda jeho. A to jest dobrovolně přijal, a to má držeti a požívati bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov on i jeho potomci, a pána JMti nemají z ničehož viniti.

Duchek Krkan, co sě jemu zatopilo rybníkem Starým Jezerem palouček, za to jest jemu dáno ꝁ záhonuov rolí orné z Projhranova (sic) z Janečkovské vedle toho, kdež Bartoňovi dáno. A to jest přijal dobrovolně a JMti pána ani JMti budúcích potomkuov nemá víc viniti on ani jeho potomci.

Hrádkovským sě pouští za obec, keráž sě jim zatopila rybníkem Malkovem a Starým Jezerem, za to aby pásli, když by koli rybníci pusti stáli, kdež by mohli po rybnícich, a k tomu aby pásli po lesích bez škody pána JMti, krom smytí; a to aby budúcně trvalo bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov, voni i jejich budúcí potomci, a to jim pán JMt ráčil dáti, aby tím lépe pod JMtí mohli seděti.

[Fol. 25.] Ves Nivčice u Bohdanče.

Item co jest sě jim škody dálo *rybníkem Semtínem* podmokániem v obci, v rolí, v lukách, v lesích, za ty za všecky škody jest jim dáno na Bohutíně k vobci mezi bahny aby pásli, i ty chrasti mají sobě klučiti neb sekati u vršku až po ba[hna], neb sú se jim také lesové zkazili, a dán jim průhon na ten vostrov skrze panské lesy šíři provazce. A Bystřičští v týmž Bohutíně mají právo také pásti, a pakli by se Nivčickým zdálo a nemohli by s Bystřickými srovnati, aby sě od nich oddělili. A proto Nivčičští aby všeho toho, co se jim zkazilo a podmokalo, požívali budúcně i jejich potomci bez překážky pána JMti a JMti potomkuov budúcích, a oni pána JMti z toho nemají věčně viniti ani JMti potomkuov budúcích, oni ani jejich potomci.

[Fol. 25. b.] Ves Němčice pod Hůrou.

Beránkovi kterú sú škodu udělali rybníkem Němčickým podmokáním i zemí, ješto v jeho brali, když hráze přivyšovali, za to jemu pán JMt má dáti i ſſ m., a on ani jeho potomci nemají pána JMti ani JMti budúcích potomkuov nikda více z toho viniti ani napomínati.

Jiříkovi Hyličkovi co jest jemu pod týmž rybníkem uděláno škody, když hráze přivyšovali, neb sú mu zemi na hráz v jeho rolí brali, za to jemu má pán JMt dáti j ſſ m. a on pána JMti ani JMti budúcích potomkuov nikda více z toho viniti nemá.

Vítovi pod týmž rybníkem co sú mu škody udělali, když sú jemu rolí jeho do hrází brali, za to sě jemu má dáti j ſſ m. A on ani jeho potomci pána JMti ani JMti budúcích potomkuov více nikda viniti z toho ani napomínati [nemají].

[Fol. 25. b.] **Ves Počaply.**

Stala sě smlúva *s Vachem* o strúhu, kterúž sú skrze jeho pastviště udělali, kteráž voda teče ku Pardubicím, a to taková: Vach v tej strúze má sobě ryby loviti a má jí rybami požívati i jeho potomci bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov; a pán JMt má jemu dáti lesu, aby sobě přes strúhu mostek udělal, což k tomu mostku potřebí, a i ſſ m. na ten mostek udělání. A potom Mach budúcně i jeho potomci mají sobě jej sami opravovati. A on ani jeho potomci pána JMti ani JMti potomkuov budúcích věčně víc z toho nemá viniti, i za ten kus louky, kteráž jemu jest zatopena.

Ješek Drahorád. Stala sě jest s ním smlúva a to taková o strúhu, kteráž jest udělána skrze jeho pastviště, kterúž voda teče od Počapl k Pardubicím, a on sobě má rybami lovením i jeho potomci tej strúhy užívati bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov; a mostek, kterýž jest přes tu strúhu, pán JMt má jemu k němu lesu dávati na opravu. Také Drahorád má cestu pustiti súseduom přes své pastviště s hnojem anebo s senem i s vobilím na pole nebo s pole jíti i s pluhy, když by nemohli cestú jeti; a branky mají pomoci jemu udělati a zavierati každý po sobě. A k mostku jim má pán JMt lesu dáti a dělníkuom zaplatiti, ale oni sami sobě mají les k tomu svésti, a potom budúcně sousedé sami mají jej opravovati, když by jim potřebí bylo. A to má na budúcí časy trvati bez hadrunkuov, a pána JMti ani JMti budúcích potomkuov víc nemají viniti oni ani jejich potomci. A pán JMt má jemu dáti vi ſſ m. za tu za všecku škodu, kteráž sě jemu stala, i kus louky, kerá sě jemu topí, i za tu zemi, která v jeho vybrána k stavu opravování. I tu strúhu, keráž jest v jeho udělána, kterú sě voda vede na rybník Sezemský od Lačnova, tu JMti věčně propúští a budúcně pánu JMti i JMti budúcím potomkuom.

Jiřík Arkleb. Škoda, která sě jest jemu stala vodú topením v louce, a také přidal kus vostrovu svého k zemi braní, stavu opravování, a to na budúcí časy pánu JMti dává, aby pána JMti i JMti potomkuov budúcích on ani jeho potomci nikda z toho nevinili ničímž, a to JMti ku požívání mocně dává i JMti potomkuom budúcím, a za to nic nežádá. I tu strúhu, kterú sě voda vede od Lačnova na Sezemský rybník, neb jest jí kus v jeho uděláno, i to JMti věčně dává.

[Fol. 26. b.] **Ves Rybitví.**

Psík kterú jest pustinu držel po manželce své po Kateřině, někdy ženě Kavrzově, již jest sě ta pustina přijala k ruce pánu JMti, a Psík sě má odevzdati i s ženú svú; a sirotek jest k tej pustině, syn nebožtíka Kavrdy, toho má Psík otbýti s statku svého. A k tej pustině jsú přidávali obilí sutého tomu, kdož jest na tom seděl, ale již to má býti pánu JMti dáváno: Bubák i věrtel žita, Škytka i věrtel žita, Haraburda i věrtel žita.

[Fol. 26. b.] **Lhotka na Blatnici.**

Bubákovi co sě jest koli škody stalo v lesích, za ty za všecky škody pán JMt má jemu vyraziti iiii ſſ m. z těch x ſſ., keréž jest pánu JMti dlužen. Proto Bubák toho lesu požívati má budúcně i jeho potomci bez překážky pána JMti i budúcích JMti potomkuov. A jest s ním o všecky věci konec, které sú se jemu koli škody dály rybníkem Semtínským.

Ves Lány u Dašic.

Item stala sě smlúva s Lánskými a z Malých Koloděj, a to taková: Strúhy, které sú pod Lánským rybníkem pod hrází, pokudž Lánských soused i Kolodějských dědiny zastává od konce dolejšieho až do horního, ty všecky příkopy mají sobě sami čistiti, šířiti i hlúbiti, aby sě jim škoda v jejich dědinách nedála, bez práce panské i bez nákladuov mají dělati. A za to jest jim dáno ty dědiny nad cestú od Lánského rybníka až k lesu doluov, aby jich oni užívali pastvami aneb čímž mohú budúcně i jejich potomci bez překážky pána JMti i JMti budúcích potomkuov, ty obě vsi vespolek; a pán JMt má jim k vydělání strúhy dáti nyní i ſſ m. a potom nikda víc. A to na budúcí časy má trvati, a oni JMti pána ani JMti potomkuov budúcích nikda víc z toho nemají viniti oni ani potomci jejich. A lesu což Novočernský rybník netopí, toho aby budúcně užívali, tak jakož i prvé.

Pavlovi což sě jemu škody udělalo Lánským rybníkem podmokáním na ꝁi záhoních, za to sě jemu tolikéž oddalo z rolí od Komornicstva vedle jeho. A to jest přijal dobrovolně. A JMti pána ani JMti potomkuov budúcích nemá nikda více viniti ani napomínati on ani jeho potomci.

[Fol. 27.] Ves Zminnaj.

Haškovi, co sě jemu lesu zatopilo rybníkem Novočernským, oddá[no] jemu za to jiného lesu panského klínek vedle Haškova, a to jest dobrovolně přijal, a toho má budúcně požívati.

Rychtáři, kterú sú škodu jemu udělali v jeho rolí i v louce, strúhu jemu v ní dělajíc, kterú voda teče na rybník Novočernský, za to jemu oddáno smyti prut a nad Novočernským rybníkem, a toho má požívati budúcně i jeho potomci.

Václavovi za jeho škodu, co sú jemu zkazili strúhú děláním v jeho louce, za to jemu pán JMt dáti má ꝁviii gr. [m.]

Martin Štuček za jeho škodu, kterú sú jemu udělali v jeho poli strúhú, keráž de na rybník Novočernský, za to jemu pán JMt dáti má j ſſ m.

Pavlovi za jeho škodu, kerú sú jemu strúhu udělali v jeho poli, vodu vedouce na rybník, za to pán JMt má jemu dáti ꝁl g. m.

Haškovi za jeho škodu, kdež mu louku strúhú zkazili, má jemu pán JMt za tu škodu dáti ꝁviii gr. m.

Klímovi za jeho škodu, neb mu kus louky zkazili, odu [sic] vedúc na rybník strúhou, za tu škodu dán mu srubek starý v Žižíně, aby sobě chlív udělal, a to jest dobrovolně za tu škodu přijal.

[Fol. 27. b.] Bukovina u Pardubic.

Jiřík Surda, kdež mu sě rybníkem zkazilo viii provazcuov, týmuž již za to dáno dědiny jedno jitro a dva provazce.

Černému zkazilo sě v čtvrtí provazce rybníkem, tomu sě za to má dáti ꝁꝁ g. m.

Vaňasovi, co sě jemu rybníkem škody udělaly, i co jsú jemu u rybníka země na hráz vybrali, má pán JMt za to dáti ii ſſ m.

Machovi, což mu sě týmž rybníkem dědiny zkazilo, za tu za všecku škodu má jemu pán JMt dáti iij ſſ m., a on JMti nemá víc věčně viniti on ani jeho potomci.

Myškovi za hony rolí má sě mu dáti ij ſſ vi gr. m.

Řehákovi za kus rolí má sě mu dáti j ſſ m.

Markovi týmž rybníkem zkazilo mu rolí iiii provazce bez čtvrti, za to jemu dáno jiné rolí tolikéž.

Item *Petříkovi* iiii provazce bez čtvrti i za jinú dědinu, co sě u něho koupilo, kdež sě jiným lidem tú dědinú oddalo, má sě jemu dáti za to za všecko iii ſſ m.

[Item] kdež konec stavu byl přidělán přes Pekárků kus, toho jest za provazec, dáno mu jiné rolí tolikéž za to.

Item *Vaňasovi* zkazilo sě rolí tři provazce bez čtvrti, také jest k pruohonu za vobec dáno, a Vaňasovi jest oddáno dědinú za to tolikéž.

Item příkop sě má dělati od trúby horní, kteráž jest vnově [po]ložena, až do Sezemské strúhy.

[Fol. 28. Později vepsáno]: Item v Hradišti stal se frajmark s *Odrolíkem Hatašem* o [lú]ku jeho, kerúž jest měl mezi panskými lukami [u] Pardubic vedle zákopu, kerýž de od Hradiště [k pan]ským lukám, i dána jest mu za tu louku j[iná] louka proti Hradišti vedle té zátoky i s tou [stra]nou, kteráž jest se na pastvu najímala, až po [záko]py Zalabákovy. A cesta tudy má býti svobodná [přes] tu louku Zalabákovi a z panských lesuo vozenie, [dolů] neb nahoru vez, a Pardubským z jich lésku vez[enie] hájeno nebuď, než každý po sobě branku zavři. Kdo by nezavřel, ten bude trestán. A ten jest frajmark činil pan Bartoušovský a pan Bušek.

[F. 136.] **Ves Černá pod Šeperkou.**

Item pán JMt má jim udělati mostek přes strúhu, kteráž teče na jezera, a oni sobě sami potom mají budúcně opravovati. A od Steblové má jim pán strúhu vymetati skrze ves Černou a pošířiti [i] pohlúbiti až do trouby rybníka, kterouž se rybník spouštie, a to proto, když se rybník spouštie, že jim do dvoruov teče voda. A voni [- -] sobě sami mají mostky ze dvoruov udělati, ale na vobci pán JMt má jim mostek přes strúhu udělati, a oni sobě sami budúcně opravovati. A sousedé všickni mají pomoci Blahoutovi od vobce plotu zaplésti, a von potom sám sobě má vždycky opravovati i jeho potomci; a vokolo louky Blahoutovy vod obce mají strúhu vymetati sousedé iii lokty zšíři svrchu a zezpod dvú, a shloubi s tou strúhú mají srovnati, kteráž teče z Šeperky, a vodu do ní svésti. A pán JMt má jim na pomoc přidati i ſſ m. A to mají tyto hody udělati, a jestliže neudělají, tehdy Vítek má na své peníze udělati.

Item *Pavlovi* co jest Bartoušovský zkazil louku, když jest strúhu dělal z Šeperky, za jeho škodu dali jsme jemu kus vedle jeho, aby sobě vyklučil a k louce své přidělal, neb jest vedle jeho louky; a von jest za své dobrovolně přijal.

Item *Blahoutovi* jest provazec rolí zkaženo, neb jest k trúbám ta země brána, když se Šeperka spouštie. Za to jemu jest oddáno u Hrobic provazec louky, a von jest za své dobrovolně přijal. A tu zemi pán JMt má k potřebám bráti.

Ves Malé Kavčiny.

Item od Martina statek koupen za lxviiij ſſ na míšensko; má se jemu hned zavdati xii ſſ m. a sirotkóm se vostatek má doplacovati vždycky na masopust po ii ſſ m. A ti peniezi mají se klásti na právě v Černé. A Martin má sobě pobrati svrchky všecky i obilé sžieti a pode pánem JMtí má sobě zase kúpiti, a tou dědinou hned zase jiných súsed má se odbýti.

Item stala se smlúva se všemi sedláky o všecky škody, kteréž sú se jim dály rybníkem Šeperkou, buď struhami děláním neb podmokáním neb čímžkolivěk; jim jest dosti za jich

uděláno a voddáno nad smlúvy prvnějších úředníkuov, kteréž sú s nimi byli učinili, oddávali, a to jest oddáno z té rolí a z toho dielu, kterýž jest koupen od Martina, kerýž leží za humny od drah Kavčinských až do končin Ždanských:

Item *Matějovi Královi* přidáno jest ꝁiii záhonuov zšíři a zdéli od drah Kavčinských až do končin Ždanských.

Item *Antošovi* oddáno ꝁvii záhonuov zšíři a zdéli, tak jakož i prvnějšímu.

Item *Jiříkovi Bílému* oddáno ꝁiii záhonuov zšíři i zdéli také jakož i prvnějšiemu.

Item *Staníkovi Kramíkovi* oddáno viiii záhonuov zšíři i zdéli, též jako i prvnějšiemu.

Item na takový spuosob, aby oni i těch všech dědin požívali, na kterýchž se jim škoda dála.

Item cesta, kteráž jde od drah záhumní vedle tej rolí, keráž jim jest oddána, a ta jim jest dána k obci, aby jí sousedé svobodu jměli jezditi každý na svá pole.

Item *Štěpánovi Štětkovi* jest oddáno na druhé straně drah na pravé ruce ze vsi jedouc, mezi struhami u vrbiny po cestu a po mezi, kus role a palouček; a příkopy aby sobě [s] sousedem spolu čistili a opravovali mezi sebou.

Item tato všecka zřízení a oddánie vděčné přijali a JMti pánu velmi děkovali. A sousedé té vsi aby tú cestú na pravé ruce drah ze vsi jedouc svobodu jměli jezditi na pole i do lesa i kdež by jim potřebí bylo.

Item *Pavel Verdeško:* v též dědině za Štětkovú v Kamenci ku prvnějšiemu oddání dáno jemu ꝁlvi záhonuov za hony zdéli, a v druhých honech jemu přidáno za provazec zdéli, a tu sobě máta spolu [s] sousedem strúhu dělati.

Item v těch ve všech dědinách, když by kerému kolivěk sousedu bylo potřebí vodu [s] svého svésti přes druhého souseda rolí, toho aby jeden druhému nebránil, a toho aby sobě vespolek pomáhali jeden druhému.

Item vrchní diel, kerýž slove Hoštálkovský, kerýž leží pod rybníkem Šeperkou, kerýž leží vedle diela Antošova, ten jest jim přidán k vobci k jich držení a požívání budúciemu bez překážky budúcích pánuov i každého člověka.

[F. 28. b.] **Ostřešany.**

Léta Páně tisícého pětistého druhého za úřadu a hajtmanstvie v ty časy na Pardubicích pana Jana Bartoušovského z Labouně a za úřadu též páně Hynkova z Heřmenína těmto lidem z Ostřešan oddávalo se jest za to, co jest jim Nemošickým rybníkem potopeno, v ten pátek před s. Bonifaciem [1502, 13. května]:

[Pozdější rukou připsáno do textu]: V neděli po Rozeslání apoštolóv léta ꝯc 14 [1514, 16. července] s nížepsanými lidmi uhozeno, neb co jim bylo oddáno, že jsú obojího požívali a škoda se jim nedála topením rybníka, to Mravenec drží v dielu, které vzal.

Horákovi zatopilo se jeho louky ꝁ provazcuo, a oddáno mu za to v provazcuo z palouku panského vedle louky Viktorina Morávka. A z té příčiny oddáno mu v provazcó[v] za ꝁ, aby on, kdyby voda vopadla, svého prvnieho pastvú neb čímž bude moci užíval. A na tom dobrovolně přestav, přijal jest to za své.

Němcovi oddáno z téhož palouka vedle Horáka za to, co mu se potopilo rybníkem Nemošickým, ij provazce, ale ten již potud má prázden býti svého, což mu jest prv zatopeno.

Hnátovi z též vsi týmž rybníkem zatopeno ꝁꝁi provazcuo, oddáno mu za to ꝁi provazcuo

z louky Nemošické, a též když voda vopadne, měj vuoli svého požívati, a když potopí, z toho pána JMti aby nevinil.

Macákovi z též vsi zatopeno týmž rybníkem viiii provazcuo, oddáno mu za to z též Nemošické louky v provazcuo, ten také, když voda z rybníka vopadne, užívati svého má bez překážky.

Vítkovi Dolanskému z též vsi co mu týmž rybníkem zatopeno iiij provazce, oddáno mu z též louky Nemošické iiii provazce na ten také zpuosob, když voda vopadne, aby svého užíval.

Šíchovcovi z též vsi což mu se jest zatopilo týmž rybníkem vi provazcuo, to mu oddáno nic nenie, než za toto jest sám žádal, když voda vopadne, aby svého napřed požíval, potom pokudž bude moci najdál do rybníka, aby požíval bez překážky, a když voda zatopí, tedy bez toho býti má.

Perútkovi odtudž týmž rybníkem ij provazce zatopeno, ten jest na témž přestal jako Šíchovec předepsaný.

Perdíkovi odtudž též ij provazce zatopeno, a též jako [s] Šíchovcem a Peroutkú s ním smlouva o to stala se jest.

[Pozdější rukou:] O to s nimi oddávánie svrchupsané uhozeno, že platie.

[Fol. 29.] Ves Břehy.

Item léta Páně tisícého pětistého druhého v pátek den svatého Martina [1502, 11. list.] oddáváno jest Břežským súseduom za jich škody, keréž rybníky jim učiněny sú, panem Janem Bartoušovským z Labouně, v ty časy hajtmanem Pardubským, a skrze Lhotského Pavla měřiče jednomu každému z nich odměřeno jest:

Jeronymovi z Břehuov za xii jiter, keréž jest měl v šk[odách], oddáno mu v panském lesu v Krajině kus pod hrází Břežskú, a on to za své přijal jest.

Témuž jakož bylo rybníkem Semtínským odjato iiij provazce, oddáno jest jemu za to v témž miestě tolkéž.

Novákovi za jeho, což jest v škodách měl, oddáno j[emu] dosti, a nad to viec j čtvrti lesu a iiij jitra v lukách jemu odměřeno, kdež on z toho viec přijatého vyměřenie plat na se přijieti má budúcně.

Témuž odměřeno jest ii provazce, což mu hrází rybníka Semtínského bylo odjato.

Vrabcovi odtudž odměřeno i jitro za to, což mu hrází rybníka také odjato bylo.

Krčmářovi Břežskému kdež jest se vyměřilo i jitro a bez čtvrti dva provazce, co jest měl v škodě, za to jemu v témž miestě tolkéž odměřeno jest.

Janovi Borovcovi na Němčovském, kdež mu se jest bylo hrází i jitro zasulo, za to jemu v témž podhrází zase odměřeno jest tolkéž.

Jindřichovi též v Břesech co mu jest hrází zasuto, i provazec, za to témuž pod hrází Břežskú tolkéž odměřeno jest.

Koktanovi odtudž oddáno j provazce za to, což mu se hrází rybniční přisypalo.

Ti všickni svrchupsaní lidé za své přijali sú, což jest jim rybníky uškozeno bylo, a z toho již viec nikdy napomínati pána JMti nemají.

[Fol. 29. b.] Vakačovice ves *a smlúva mezi pánem JMtí a panem Zdenkem Kostkou.*

Léta Páně tisícého V^C^III^o^ ve čtvrtek na den sv. Thomáše [1503, 21. pros.] stala se smlúva mezi urozeným pánem panem Vilémem z Pernštajna, najvyšším hofmistrem královstvie

Českého, s jedné, a mezi urozeným pánem panem Zdenkem Kostkú z Postupic strany druhé, o tyto kusy dolepsané stala se jest smlúva, a to taková:

Najprve že *mlynář* JMti pana Zdenka Dvakačovský má pustiti cestu skrze sad svůj za stodolú a budúcně a věčně, a za to má jemu dáno [býti] ij ſſ g. alb., a k hrázem, kteréž budú v sadu okolo té cesty, má jemu dáti kolé a prútie, když ji najprve hraditi bude, než potom budúcně k těm hrázem nemá jemu nic dáváno býti, než na svůj náklad dělati.

Pán JMt pan hofmistr přes tu strúhu, kteráž na mlýn jde, má most dobrý udělati na svůj náklad; než potom JMt na časy budúcé nemá mieti s tiem mostem nic činiti, než za to aby JMti lidé páně Kostkovi Dvakačovští na časy budúcé ten most opravovali a dělali, má jim JMt pan hofmistr iiii ſſ g. českých dáti.

Rečkovi, člověku páně Zdenkovu, za kus lúky k té cestě za mlýnem od něho kúpené má dáno býti iiii ſſ g. alb., a má jemu udělán býti přiekop a plot súhradní od jeho lúky poprvé, než potom na časy budúcé má sobě sám Reček ten přiekop dělati i plot také. A což zbude toho kusu lúky po cestě, toho má obec Vakačovská užívati na časy budúcé.

Item cesta, kteráž půjde k tomu mostu před mlýnem ode vsi přes tu jámu, má jim od JMti pana hofmistra poprvé opravena býti; a též i z druhé strany mostu za mlýnem přes jámu než potom budúcně majie sobě sami Dvakačovští opravovati. A k uopravě té cesty má země v uobci sorána býti bez překážky.

Což se řeky dotýče pod mlýnem, pokudž jest jich obecné, tu mají D[va]kačovští čistiti na časy budúcé, když by toho koli potřeba byla; a pan hofmistr JMt také své řeky pod tú obcí čistiti má, když by koli toho potřeba byla na časy budúcé, aby mlýn mleti mohl. A při té smlúvě byli úředlníci JMti pána pana hofmistra pan Jan Barthošovský, ty časy hajtman na Pardubicech, pan Jiřík Kolenc, pan Jan Bušek, pan Hynek z Heřmenína, a J[Mti] pana Zdenka úředlníci tito: pan Zdeněk Vorelský, ty časy úředlník na Novém Hradě, pan Kuba Knobloch. A při tom byly urozené vladyky pan Heřman Slepotický a pan Mikuláš Tajnec[ký] a pan Jan Zaječický.

[Fol. 30.]. Léta 1505 toto jest oddáváno skrze pana Jana Bartošovského, hajtmana ty časy na Pardubiciech, lidem, kterým se škody zdělaly rybníkem *Novým* pod haltéři Bohdaneckými, když dělán byl:

Živanice a Bohdaneč.

Tarandovi z Živanic ix provazcóv se zatopilo, a za těch ix provazcóv dáno jemu jiných x provazcóv boru; i což jest jemu koli zatopeno i přiekopy skaženo, za to za všecko dobrovolně jest přijal těch ix provazcóv.

Kabátovi z Bohdanče iii provazce vdělali lúky do haltéřóv Bohdaneckých, i dáno jemu jiné miesto pod Novým rybníkem pod haltéři podle jeho louky a po příkop, a po boku toho má užívati, jakž dlúhý rybník vedle jeho přiekopu.

Farářstvie Bohdaneckého jest vij jitra zatopilo se rybníkem a iiij provazce, i jest jim tolikéž za to oddáno lesu v Lužci.

Kubšovi z Bohdanče jest zatopeno i prut a ij provazce, za to jest jemu oddáno kus březiny a volšin z Neratovských pustin vedle Bobříka. A to jest za dosti přijal.

Též dáno jemu, co se jemu dálo škody Novinským rybníkem podmokáním v lukách, něco i v lesích, za to jemu dáno vochůzka boroví, pokud jemu znamenáno nad rybníkem Bohdaneckým podle obce Bohdanecké.

Vanišce jakož v jejie rolí jest rybník udělán, za to jest dána j[í] louka pod Košlanem, kteráž se najímala.

[Fol. 30. b.]. Léta tisícího pětistého pátého [1505] toto jest oddáváno lidem za jich škody skrze pana Hynka z Heřmenína a pana Jana Vahanského, a každý za své za dosti přijal:

Doubravice ves:

Poláčkovi a Hynkovi z Doubravice oddáno za jich, co se jim země k Rosickému rybníku vybralo k nové hráze povyšování. Za dosti to přijali. A Hynek hned při tom ujal kus lesu pod úrok, má platiti každého úroku ij g. alb.

Rosice:

Přibkovi oddáno za jeho, co jemu též země brali v jeho k témuž rybníku, oddalo se jemu pod hrází kus volšiny. Přijal za dosti.

Mělčie:

Matějovi má se dáti za jeho škodu, kdež se jemu strúha v jeho dělala pod Živanskými struhami, xv g. alb.

Item *Jankovi* odtudž též na ten zpuosuob za škodu má se dáti i ß m., a ty strúhy majie sobě na budúcé časy čistiti a dělati.

Lohynice:

Matúšovi jest strúha v jeho dělána, kteráž jde na Sopřecký rybníky; má se jemu dáti za tu škodu xx g. alb., a jest toho v provazcóv.

Jiříkovi též za škodu túž strúhú udělanú má se dáti xviii g. alb., a jest jie v provazcóv.

Hořicovi též za škodu má se dáti též za tu strúhu xviiii g. alb., a jest té škody v provazcóv a iii čtvrti.

Žádný z nich nemá té strúhy čistiti nikdy, než sám pán JMt na svůj náklad ji čistiti má.

Černá u Bohdanče:

Kvietkovi kdež jemu jest mlýn na jeho gruntu ustaven, a miesto ke dvoru toho mlýna také jemu z jeho gruntu vzato, a strúha se v jeho dělala dvoje hony zdéli, která jde na ten mlýn: za to se jemu oddalo kus trnie vedle Psince a rybářské louky a Na piescích, v Lužci dvanácte zahonóv rolie, a on to za dosti přijal.

Neratov:

Neratovským zatopili rybníkem Novým pod haltéři obec a dva haltéřě udělána v jejich; za to jest jim oddáno vedle strúhy za Neratovem a vedle obce Přelovské kus lesu a smyti; a oni to za dosti přijali.

Kmínkovi zatopeno strúhú, která jde na rybníky, a podmokalo jemu. Dáno jemu za to jiný kus pustiny u Živanského rybníka.

Černému dáno kus pustiny nad strúhú pod lesem. Má platiti každého úroku ij g., a pruohon sousedóm má tudy pustiti, neb jim průhon Nadymačem zatopen.

To oddáno za škody obci Neratovské.

Poduolšany:

Jakož *Poduolšanským* byl se próhon zatopil, i jest jim za to oddáno rolie od gruntu Pánkovského, a oni jsú za své přijali, že dosti jim oddáno.

Ždanice:

Kotašovi co jemu novú strúhu pod mlýnem udělali v jeho, za to se jemu oddalo kúsek pustiny hned tu u mlýna, a to jest za dosti přijal.

Opatovice:

Obec, kteráž jim zadělána v strúze nové, té jest za v provazcóv. Jest jim za to oddána loučka v Kopaninách, kteráž se najímala na v g. alb. Přijali [za své].

Za cestu, kteráž byla silnice pravá, kudyž próhony také měli, ta se jim zadělala též tú strúhú. I pustil krčmář v svém poli cestu za to za iii záhony ja[- -] hony zdéli. Za to se jemu tolikéž oddalo na Polabí vedle jeho louky trní.

Kadeřávkovi též vzato za iii záhony k též cestě rolie jeho. Za to jemu dáno v Polabí vedle jeho louky kus trnie, a přijal to za své.

[Fol. 31. b.] Živanice ves. Léta 1506.

Item ten pátek po Hradeckém jarmarce postniem pan Hynek kúpil od Jana rychtáře za xx ſſ statek s polúláním rolie i frajmarčil jest *s Víškovou* statky, a statek ten Víšková jest přijala dobrovolně. A při tom jest byl pan hajtman Bartošovský a všickni sousedé odtudž. A toliko jest statky sfrajmarčeno, než svršky své jest Víšková všecky, kteréž měla, pobrala a pustého nechala. A tou rolí Víškovskú oddal jest pan Hynek všem lidem Živanským za škody, kteréž se jim dělaly rybníkem Živanským podmokáním v lukách a v rolech, a vedle nich Janovi z Lohynic, a prvnějšého všeho jim jest necháno, co jim podmokalo, aby sobě v tom strúhy dělali, což se komu bahnilo, a požívali, čímž budú moci. Těmto oddáno zejména:

Loudkovi u vsi luk oddáno za jeho ii jitře a viij provazce.
Vrchotovi dvě jitře a viij provazce.
Šuotovi iiii provazce.
Duchkovi i jitro a iii provazce a i čtvrt prov.
Vrchotovi podruhé vij provazce.
Heršíkovi vi provazcóv a i čtvrt provazce.
Petrasovi dvě jitře.
Pavlovi iii provazce i čtvrt provazce.
Vrchotovi potřetie viii provazcóv.
Pechovi viij provazce.
Genzetovi vj provazce j čtvrti provazce.
Maňákovi iiiij provazce i čtvrt provazce.
Šustovi podruhé vj provazce.
Janovi z Lohynic ii jitře ij provazce.

Ostatek té rolie Vyškovské co zuostalo, to jest prodal pan Hynek Janovi rychtáři, jedny hony u vsi za viii ſſ m., úroku každého přijímá iiii g., a těch viii ſſ vyrazil sobě na tu chalupu, kterú jest od něho kúpil za xx ſſ, a dal jemu závdavku iiii ſſ, a na Pavlovi tu ve vsi odkázal jemu viii ſſ za hony rolie, kteréž jsú jemu prodány, a tak ten dluh již vyplněn bude Janovi rychtáři, že zaň nic pán JMt povinovat nenie.

[Fol. 32.] Břehy ves.

Jiřík Komárovský, kterýž jest rychtu kúpil v Živanicech, koupil od pana Hynka Vyškovského role iiije hony za xiii ſſ a kus tuoně podle svého, a loučku pod Břehy; přijímá na se každého úroku xii g. alb., i z těch xiii ſſ. Jiřík Komárovský má dáti Prušanovi do Břehóv viii ſſ miešenských za iii[je] hony, kteréž jest od Prušana koupil. A tú rolí Prušanskú oddáno jest lidem v Břiezech všem, což se jim rybníkem Sopřeckým a Semtínským luk a rolí bahnilo.

Ves Břehy anno 1506.

Item těmi čvery honmi [sic] role, kteréž jsú od Prušana kúpeny, těmto lidem jest oddáno, a sraženo jest úroku iii g. alb. každému z toho:

Vrabcovi iiii provazce i čtvrt, Halamovi iii provazce i čtvrt, Polákovi ij provazce, Kačerovi ij provazce i čtvrt, krčmáři viij provazce, Vávrovi iiii provazce, Kubovi ii provazce, Koktanovi ix provazcóv, Polákovi podruhé iii provazce [i] čtvrt, Borovcovi za ix provazcóv jest odkázáno ii ß m. na Jindrovi v Semíně, Janatovi xiii provazcóv, Bartošovi xvii provazcóv, Kačerovi podruhé xi provazcóv, Polákovi po třetie iiii provazce, Vrabcovi podruhé v provazcóv, Novákovi Jiříkovi v provazcóv, Kroupovi ii provazce i čtvrt, krčmáři podruhé ix provazcóv, Prušanovi vii provazcóv, Matúšovi v provazcóv, těm jest všem za jejich dosti dáno, již aby sobě jedné strúhy opravovali, což jim prvé podmokalo, aby se viece nebahnilo.

[Fol. 32. b.] Léta božieho tisícého pětistého vii" ten pondělí před svatým Vítem [1507, 14. června] pan Jan Bartošovský, hajtman ty časy na Pardubicech, a pan Hynek z Heřmenína s těmito dolepsanými lidmi o škody, kteréž se jim dělaly rybníky neb struhami, uhazovali jsú a jim za jich oddávali. Při tom byl jest Jiřík Vaniš a Pavel Lhotský.

Ves Lohynice.

Václavovi za lúku, která se jemu zkazila podmokáním Březského rybníka, dány iiii ß m., a on přes to požívati má svého, čímž bude moci.

Václavovi Hořicovi odtudž, co jeho týmž rybníkem lúka podmokala, dáno ij ß m.

Janovi za jeho škody luk podmokánie dány iiii provazce lesu volšie a vrbie pod Nadymačem.

Heřmanovi též co se jeho týmž rybníkem Březským luk zbahnilo, dáno lesu od strúhy, která jde s Nadymače k Janovu, muož býti za jitro.

Thómovi odtudž dáno jitro lesu podle jeho a jezer páně Andělových, vrbiny a volšiny, co se jemu lúky pokazily rybníkem Lohynským.

Matúšovi rychtáři za zbahněnie luk Lohynským rybníkem dáno lesu pod Nadymačem volšie a vrbie od Janovy meze až do bahen a do smyti miesto [sic].

Témuž, co jemu podmokalo Lohynským rybníkem a vybráno země na hráz, dáno jemu za to kúsek lesu a smyti, kdež Zalabák Živanský pravil, že by to prvé otce jeho bylo, a za to sám jest prosil Matúš.

Jiným všem sousedóm, kteříž lesy majie pod Lohynským rybníkem, za podmokánie a přivyšovánie hráze co zemi v jich brali, dala se i ß m.

Ves Sopřeč.

Benešovi co jemu boru zatopeno Semínským rybníkem, dáno jemu tolikéž miesto boru z Henzlíkovské a Huhlavkovské pustiny.

Kučerovi co se jeho boru zatopilo Semínským rybníkem, dáno jemu xl záhonuov role u Sušin za tu škodu.

Zemanovi Dolniemu což se jemu týmž rybníkem Semínským zatopilo, dáno role u Sušin podle Kučerova až k lesu nahoru, a loučka proti tomu až k rybníku, a přijal na se úroku viece každého ii g. alb.

Vítovi což se jemu týmž rybníkem lesu zatopilo, dalo se dvořiště, louka u Sušin, a má z toho platiti každého úroku iii g. alb. viece.

Mrvovi rychtáři za les, kterýž jemu týmž Semínským rybníkem zatopen, dáno kus lúky, kterúž Vít držal na xii g. alb. vedle luk Přelovských.

Mojhanovi a synu jeho dáno kus lúky podle luk Přělovských u Soprče za bor, kterýž jemu strúhú podmokal.

Ty všecky lesy, kterýž ještě jim v rybníce Semínském zuostaly a stojie, ty se jim pustily, aby oni k svému užitku to obrátili, jakž najlép mohú, a stavení svá na to aby opravili.

Živanice ves.

Petrasovi, co se jemu Lohynským rybníkem při výšení zatopilo, a Dědkem rybníkem nad Živanským, jest toho ii jitře a ii provazce, za to jest jemu tolikáž miera odměřena lesu nad Živanským rybníkem nad samú strúhú, kteráž jde na Sopřěcký rybník. A to jest i za tu škodu přijal, co se jemu strúhú v jeho roli brala, když ji dělali na Černský mlýn.

Šotovi, co se jemu Lohynským rybníkem zatopilo a podmokalo Živanským, jest toho ij jitra, i dána jemu tolikáž miera lesu podle Petrasova nad strúhú.

Žloutkovi se zatopilo Dědkem rybníkem lesu a rolie za jitro, i jest jemu dáno jiné jitro lesu pod strúhú, která jde na Sopřecký rybník od mostku.

Dědkem rybníkem *Jezberovi* ij jitra podmokalo, i jest jemu dáno jiného ij jitra lesu podle Žloutkova.

Tarandovi týmž rybníkem zatopeno ij jitra, i jest jemu jiného ij jitra dáno podle Jezberova nahoru podle strúhy.

Dušíkovi týmž rybníkem ij jitra vytopeno, i jest jemu tolikáž miera oddána lesu podle Tarandova.

Pavlovi za škody jeho též Dědkem rybníkem učiněné dány iiii provazce lesu a chrastin podle Dušíkova k Přelovicem.

Maňákovi podle strúhy předse k Přělovicem dány vrbiny a pastviště za škody, kteréž vzal skrze Dědek rybník.

Ti všickni dobrovolně za své přijali; a lesu, což v Dědku rybníku majie, ten sobě majie vysekati, a miesto pánu JMti zuostati má.

Bohdaneč a Neratov.

Bohdanečtí jakož majie lúky pod úrok přijaté a někteří oddané za jich grunty v chobotě Živanského rybníka, též i Neratovští, s těmi uhozeno na tento zpuosob: jestliže by se jim jich který rok polovice zatopilo, aby s nich polovici úroku dali, a ti jsú sami za to žádali.

Bohdaneckým jakož se rolie kazily podmokáním od haltéřov Bohdaneckých a Nadymače, i jest dána strúha vydělati, aby mohla voda spadati, neb jim to nemohlo jináč se napraviti.

[Později připsáno]: (Actum Martini anno 1507 [11. list.], když byl pán na Liticech.

Kubovi Vanišovi jest dán kus louky podle té louky, kteráž byla nebožtíkovi Vanišovi dána za škody podmokánie rybníka Novinského, skrze pana Hynka z Heřmenína v chobotě rybníka Živanského, a to jest zamezeno, pokud móž do rybníka, prútím i trávú pokudž muož užívati.)

Ves Křičeň.

Item což se *Křičenských* dotýče, kteříž pravili, že by se jim škodilo rybníkem Bohdaneckým při výšení, na tom jest byl rychtář s konšely odtudž, a okazovali, pokud rybník topil ponajprv, jakož se potom byl strhl: i jest jim (sami pověděli) potud, pokudž topil, oddáno za kniežat skrze pana Zahrádku, pana Lišku, pana Duchoně, a tak aby požívali, jestliže by kdy rybník vsákl, aby požívali až do vody; pakli by jim kdy přivyšováním rybníka škoda se dělala,

to aby jim oddáno bylo. I ještě těch miest nedotopoval luoni, když najviec nahnán byl na ½ provazce. Na tom s ním zuostáno, bude-li přetopovati, že se jim za jich dosti učiní.

Ves Dolany.

Martinkovi za lúku, kterúž kúpil od kniežetských úředlníkóv, dáno vi ß, neb nebylo jemu čím oddati, a on pánu JMti louku pustil.

Hankovi ohrada puštěna za kus lúky, které se jemu topiti bude, a má s nie platiti každého úroku vi g. alb. A přijal za své vdě[č]ně, a prvnieho svého, čímž bude moci, aby požíval.

Pechovi krčmáři odtudž dán i provazec a ½ čtvrti v Svatoníně k klučení, co se jemu topiti má rybníkem podle Hankova.

Petr Kalhaus za to, co se jemu zatopiti má, přijal ostrov Kodédkovský v rybníce, a prvnieho svého požívati má, a viec i g. každého úroku na se přijal.

Jan Vodička přijal za škodu svú, která se jemu dieti bude, ostróvek, který Duora držala, a prvního svého požívati má.

V Nemilinských pustinách pod Křičení, jakož Duchoň nepožíval, Proněk, Palata, Dub, Bedlo, Pařiezek, Hnátek a vdova, to jest jim zase puštěno k požívání, pokudž jim pokázáno bylo od Zahrádky a Duchoně na budúcé časy, neb se to prodávalo pánu JMti k ruce.

Vobec Dolanským kteráž se topiti bude, jest jim k tomu přidána louka Ludovská, aby obého požívali.

[Fol. 32. b.] Němčice ves.

Item *Beránkovi* škoda jeho nemóž se jináč napraviti, než když se rybník Něm[či]cký spustí, aby se strúha zase jemu vydělala, neb jest zarostlá.

Ves Pohranov a Hrádek.

Což se *Pojhranovských* dotýče, ti při prvniem oddávání zuostávají, neb jim ještě opodál těch miest nedotopuje, kdež jest jim oddáno.

Hrádkovští majie po lesech pásti i u rybníka, za to, že jim obec vytopena; podle Dúbravské obce pásti majie i u rybníka, pokudž požívati budú moci.

Poduolšany ves.

Jakož *Poduolšanští* žalovali, že by se jim pastviště kazilo držením Šeperky rybníka: i již jsú na tom přestali, aby předse ten plat platili, neb se jim toho podávalo, jestliže by se jim zdálo mnoho s toho platiti, aby pustili; i nechtěli k tomu přistúpiti, než aby předse platili; na tom zuostáno.

Vankovi odtudž topily se lúky, když se vysoce rybník drží, kteréž k jeho gruntu od starodávna jsú, i dány jemu tři jitra chrastin podle jeho v kraji rybníka, aby sobě vyklučil; na tom jest přestal, a k tomu svého prvnieho požívati má.

Hrobice ves.

Vávrovi jakož lúka podmokala Šeperkú, dána jemu jiná louka z luk Mandelovských a Havlovských, a prvnieho nemá požívati.

Sezemovi v témž miestě dána louka za jeho lúku, kteráž jemu se bahnila, a též nemá prvnieho požívati.

Oujezd ves.

Jakož *Oujezdeckým* jest v uobci jich na Svinské rybník udělán, jest toho miesto veliké, co topí a co ještě topiti bude, i jest jim za to oddána louka od rychty Bukovské, a té majie požívati až po vodu rybníka Bukovského, a staré pustiny, tak řečené Lesu, jsú jim přidány vedle Mikšova až k Bohumileckým.

Srchovskému odtudž, jakož louka zatopena a dvoje hony role, dána jemu jiná louka a dvoje hony role v staré pustině. A přijal za své.

Ves Bohuměleč.

Rybníkem na Svinské topí se obec Bohuměleckým a ještě topiti bude, i dáno jim za to za všecko ij čtvrti role pustiny Krškovské podle Mikšova.

Mikšovi odtudž zatopila se týmž rybníčkem loučka a lesu drahně, dána jemu za to louka Prdákovská a kus role vedle jeho pustiny Krškovské, i za to za všecko, což se jemu ještě zatopiti má, i sejde úroku ꝁiiii g. alb. s té louky, neb jemu byla dána pod úrok.

Sezemice ves.

Jakož *Sezemští* mluvili o próhon, že nemohli jeho mieti, pro spojenie pak loučky s Kabátem, i jest jim dán jiný próhuon po hrázi na Kabátě a přes hráz. A na tom přestali.

Item *Antošovi* odtudž louka se topiti bude Labskú rybníkem, jest toho za prut, i jest jemu dáno nad kostelem pastviště iij jitra kus za cestú nad Labskú, aby svobodně jeli, a on proto, což bude moci, má svého požívati, a což by se zatopilo, má bez toho býti.

Ves Černá za Borem.

Jakož Novým rybníkem v Boru *Janečkovi* louka zatopena a strúhy dělány v jeho, i co se jemu Starým Jezerem topiti bude, a také co země v jeho bráno, za to jemu dáno nad rybníčkem podle jeho role vij provazce role, kteráž prvé Ochnova byla, a vij provazce dáno jemu luk za Žižínem, které Vaškóv syn z Pardubic držal, na ꝁl g. alb. do roka. A má se jemu stará strúha v jeho roli zadělati.

Vochnovi odtudž zkazilo se ꝁii provazcóv i strúhú, co v jeho dělali, a co topiti se bude Starým Jezerem, i jest jemu dáno ꝁii provazcóv též lúky jako Janečkovi. A za své jest přijal.

Matějovi Vařouchovi dáno za to, že strúha v jeho rolí dělaná, kus obíře[?] podle jeho, a přiekop starý má se zarovnati jemu. A to jest i za to přijal, co bráno z loučky jeho na strúhu země.

Jiříkovi a Karvance, co jim loučky se pokazily strúhú tú, kteráž na Nový rybník jde, a také co topiti bude Staré Jezero, dáno jim té louky za Žižínem i jitro aneb viec, a přijali za své.

Vostalo té louky iij jitra, má Vochen z toho platiti každého úroku ꝁi g. alb.

[Fol. 36.] **Bukovina u Pardubic.** Anno actum 1507 f. V. ante Largum sero [23. pros.].

Item jakož *lidem Bukovským* u Pardubic škody dály jsú se struhami, kteréž jdú od Sezemic, a některým těmi struhami, kterýmiž Bukovský rybník jest se spúštěl oběma trubama, také za ty role, v kterých se kámen láme, a cesty k tomu lomu přes lidské grunty byly, o to jest s [ni]mi uhozeno a oddáno panem Janem Barthošovským, ty časy hajtmanem na Pardubicech, a panem Hynkem z Heřmenína; a zejména těmto, kterýmž se škody dály, jest oddáváno:

Brožovi, tomu se jest škody dálo za ꝁꝁvii provazcóv, za to jest jemu oddáno v dědinách

od dvoru Pardubského xiiii provazcóv; a svého, což muož užívati, toho aby požíval na budúcé časy.

Žáčkovi v lúce jeho zbahnilo se a podmokalo tou strúhú Sezemskú iiij provazce lúky, za to jemu dány iii provazce v týchž dědinách svrchupsaných, a muož-li čím, aby svého prvnieho užíval.

Abrahačovi a *Blažkovi*, jima spolu škody bylo xii provazcóv; dáno jima za to vj provazce, neb jsú za to prosili, a což mohú svého užívati na budúcí čas, aby užívali.

Sirotkóm Machovým což se jim svrchupsaným rybníkem Bukovským škody dálo a dieti bude potomně spúštěním, dáno za to v týchž dědinách iiii provazce.

Adámkovi mladému podmokalo strúhú v lúce i v roli xiij provazce, za to jemu dáno vi provazcóv vorné role, a ostatek aby svého užíval, čímž móž.

Čurdovi podmokáním touž strúhú dálo se škody xii provazcóv, za to jemu dáno vj provazce z rolí svrchupsaných, a on svého prvnieho aby užíval, jakž bude moci.

Vlčkovi dálo se škody podmokáním túž strúhú Sezemskú za iiii provazce bez čtvrti, za to jemu dáno role ii provazce a i čtvrt.

Vaníčkovi dálo se škody strúhú podmokáním vii provazcóv, za to jemu dáno z rolí svrchupsaných iiij provazce.

Hošťálkovi lúky a role vi provazcóv túž strúhú, za to jemu dáno role iij provazce.

Pešíkovi za humny louky jemu iiij provazce strúhú, kterúž se rybník spouštěl, za to jest vzal iiii záhony přes hony zdéli, muož býti za i provazec.

Duchkovi luk a role záhumenie zbahnilo se a topilo strúhú a přiekopem rybníkem spúštěním xij provazce, za to jemu dáno role z svrchupsaných dědin vi provazcóv.

Ti všickni lidé svrchupsaní, kterýmž jsú se škody dály strúhú Sezemskú aneb rybníkóv spúštěním, toto oddánie zavděk přijali, a za JMt pána pána Boha prosé; a také svých gruntóv těch skažených, budú-li moci čím užívati, beze všech pánuov budúcích překážky aby užívali.

Za prótrž za tu, kdež se Labe protrhlo proti Hradišti, Adámkovi jest oddáno role iij jitra a i provazec z dědin od dvoru Pardubského.

Sirotkóm Machovým za túž prótrž, co jest v jich děláno, dány ii jitře z týchž dědin svrchupsaných; a ten ostrov, kterýž zuostal, pánu JMti má zuostati na budúcé časy ku požívání.

Duchek v též vsi má rolí a loučku na té strúze, kterúž se *rybník* spouštie *Bukovský*, i pravie lidé, že někdy rybníček byl, neb ještě hráze okolo všeho jsú; toho jest vyměřeno xxxvii provazcóv a i čtvrt provazce; za to jemu nic nenie oddáno, neb pravie, že s něho nic pánu JMti neplatí, a praví, že jest svobodný, a že na to list má, i ten list má panu hajtmanovi ukázati.

[Fol. 37. Připsáno později]: Actum anno 1509 f. V. post Pasce [12. dubna]:

Šurdovi odtudž za to, že jemu strúha dělána v jeho, kterúž se spouštie rybník Bukovský, oddáno role tolikéž u panské zahrady v popluží skrze p. Běškovce.

Vaněčkovi odtudž též že jemu dělána strúha v jeho gruntiech táž, kterúž rybník schází, dáno podle Šurdova tolikéž, co se jemu škoda stala, v té[m]ž popluží panem Bohuslavem Běškovcem.

Kulovi odtudž za tu škodu, co v jeho gruntiech kámen se lámal, dány iii záhony role zdéli za jitro podle toho jitra, které pod úrok přijal od pana Běškovce, ty časy hajtmana na Pardubicech.

[Fol. 37. b. Připsáno později]: Actum Penthecosten anno 1516.

Item jakož se škoda stala *Bukovským* podmokáním od struh, kterými se spouští rybník Bukovský, a strúhou, která jde od Počapl k haltéřuom Pardubským, takto jest s nimi uhozeno a oddáno jim skrze pana Zdenka Orelskýho a pan Glaugvice a Pavla Vaniše, a oni jsou za své přijali dobrovolně a již nemají více napomínati oni ani jich potomci JMti pána ani JMti budúcích:

Šurdovi podmokalo rolí a luk xiii jiter bez i provazce strúhou od Bukovskýho rybníka, týž i podle strúhy Počapelský, i jest jemu dáno z rolí panské podle Lísky iii jitra; a prvnějšího svýho aby požíval, jak bude moci.

Martínkovi odtudž kazilo se i jitro iiij provazce a i čtvrt provazce podle obce Pardubské a při strúze Počapelské, i jest jemu za to dáno z panský rolí podle Šurdy iii provazce; a prvnějšího svého má požívati, čím bude moci.

Pardusovi odtudž podmokalo v tajchž místech jako Martínkovi v jiter a iii čtvrti provazce, za to jemu oddáno týž z panských rolí podlí Martínka i jitro a ii provazce; a prvního svýho aby požíval, jakž muož.

[Fol. 40.] **Bohuměleč.**

Léta patnáctistého viii° tu středu před svatým Matějem [1508. 23. února] stal se jest frajmark skrze pana Hynka z Heřmenína a pana Jana Mřeně z Čechtic takový: Jakož *Bohuměléčtí* měli jsú obec svú Olšiny pod hrází rybníka Bohuměleckého a též okraje obce, kteréž jsú měli podle rybníka nahoru k Oujezdu až po cestu, ty pánu JMti obce jsú pustili pro potřebu k tarasóm všecky, a jest jim zase za ty obce dána zahrada Krškovská. A k tomu jest vuole všech soused byla.

[Fol. 40.] **Ves Veleny.** Léta božího XV^C^IX° [1509].

Item pustiny Plechovské a Váchovské. Jest oddáno Velenským za to, co jest rybníkem zatopeno obce, i za to, co býval hadrunk s Jelenským až po dolec, který jest mezi drahami jich.

Též oddáno jim hony u branky od pustiny Sulkovské za též zatopenie.

Rychtářovi Velinskému oddány dvoje honečky od pustiny Medkovské, za to, ješto jemu mlýnec rybníčkem zkazili, i za to, co jest jemu zatopeno.

Ves Kostěnice.

Hubkovi krčmáři oddáno i prut role, iij prutu pustiny těch za Kostěnici podle toho, kdež ujali pod plat do Dvakačovic, za ten kus rolí, který jemu zatopen nad rybníkem Moravanským, i za to, co tu více rolí ostalo, krom zatopení. Actum f. III. ante [...]9°.

Ves Moravany.

Rajskovi z Moravan oddáno kus loučky podle Ondrova za to, co jemu ujato k té puštině do Plátěnic, na které se staví [...] Jíra Černého, neb za pana Dašického bylo jemu oddáno od té pústky tam kus proto, ješto se bylo jemu rybníčkem zatopilo, a jest toho lesu za čtvrt prutu. Actuom (sic) die Johannis Baptiste anno Domini 1509 [24. června].

[Jinou rukou:] Item pastviště, které držel Lauman, to dáno *lazebníkovi* za to, co jemu zkazili, dělajíc strúhy; a jestliže by kde byla potřeba bráti zemi k opravě stavu aneb struh, má se v tom pastvišti bráti, toho lazebník hájiti nemuož.

[Fol. 40. b.] **Ves Chvojence.**

Jakož jest zkaženo *Kubovi* z Chvojence louka, kteréž jest iiii jitra a iiii provazce v chobotu rybníka starého Rykytenského, i oddáno jemu za to jiný kus lúky nad rybníkem u Chvojence podle lúky Janatovy z Vysokého Chvojna, a cokoli na cé (sic) lúce neprodaného ostalo, to sobě Kuba skliditi má, a co prodáno, za to peníze pánu JMti býti mají. Actum f. III. post Diuisionis apostolorum.

Tajmž rybníkem skaženo jest *Mišelovi* z Chvojence kus lúky za iiiij jitra, za to jemu oddáno jest také kus lúky podle Kubovy; a jakož leží hony rolí za tou loukú, kteráž byla Mišelova a již jest panská, ty také Mišel pánu JMti pouští, a za ty hony také dává se jemu ostatek té panské lúky u Chvojence a něco lesu u konce té louky, pokudž lezy zdělány sou, a to má také vyklučiti a požívati má té lúky i Kuba své, pokudž se rybníkem nezatopí. A pán JMt má také vuoli držeti ten rybník na této hrázi, jak ráčí, toho oni také hájiti nemohú, než jestliže by kdy se hráze té přivyšovalo a co se jim zatopilo, to jim napraveno býti má. Mišel na té lúce letos nic séci nemá ani jí čím požívati, než této, kderá pánu JMti býti má, té letos požívaj, jakž můž, i z těch honuov, ale potom nic. Actum ut supra.

[Fol. 40. b.] **Ves Hečany.**

Item oddáno *souseduom* k uobci to pastviště, kteréž Bobek držel do Prachovic, za tu obecku a za to měštiště, na kterémž se Horčice staví, a k tomu se jim přidává ten kopec za řekú podle obce jich. Actum f. III. die Georgi anno 1510. [23. dubna].

[Fol. 41.] **Ves Opatovice.**

Strúhy Opatovské, kterýchž se přidělávalo léta 1511, těmto lidem se zkazily rolí, lúky, a oddávalo se jim takto:

Křivové vdově, té jest skaženo rolí vi provazců, za to jí dáno lesu podle její lúky vii provazců, a má to vyklučiti.

Petrovi Polákovi, tomu zkaženo ii provazce a i čtvrt provazce, za to jemu dáno kus lúky a lesu za iii provazce při lúce Písařské.

Mikšovi zkazeno iiij provazce role, za to jemu oddáno lesu při lúce Sezemské iiii provazce.

Janovi, tomu zkaženo ij provazce rolí i čtvrt provazce rolí, za to jemu oddáno lesu podle lúky jeho ii provazce.

Krčmáři, tomu zkaženo iiij provazce a půl čtvrti provazce, za to jemu oddáno kus lesu při jeho lúce, kteráž slove Štěpovská.

Křížové vdově jest skaženo za i provazec sadu, za to jí dáno kus lesu při její louce, kteráž slove Zadnená (sic).

Janovi Tůmovu, tomu se zkazilo za viiiij provazce; za to se jemu plat vyrazil s té klučeniny, která jemu dána pod úrok, a z rejstr jest vymazáno iiii g. alb.

Nalíkovi zkaženo jest v provazců. Za to má se jemu vyraziti iii dni roboty ženné.

Havlovi zkaženo ii provazce.

Obci se ujalo za ii provazce a kazí se jim všudy podle strúhy, jedno že se země béře, druhé, že voda kazí proti splavuom a stržem; a za to se jim oddalo na Zálesí kus lesu podle Havlova a Křivova, a pán JMt té obce zemí všudy užiti má od strúhy jednoho provazce zšíři, a oni pastvami.

[Fol. 41. b.] **Ves Ředice.**

Kdež se strúhy dělaly z rybníku od Holic.

Item most na splavu, který jest přes rolí Martina Húžvíka, ten se má dělati na panský náklad budúcně.

A přes ten most mají právo jezditi ti všickni, kteříž drží rolí do Ředic od Holic vedle rybníka podle role Bartlovy, a Bartl cestu má jim pustiti od své role; za to jemu oddáno kus lesu za jeho končinami, toho můž býti za iii provazce.

Martinovi Houžvíkovi zkaženo role tú strúhú za ii provazce, za to jemu oddáno za jeho končinami kus lesu bez míry až do chobota rybníku Hlubokého, toho můž býti za iiii provazce; též má se jemu dáti i kor[ec] žita za to, co jemu setí zkaženo jest.

Matěj Lorek, tomu zkaženo za ii provazce, za to jemu oddáno lesu kus za jeho končinami až do rybníka Hlubokého, a má se jemu dáti i korec žita, co jemu zkaženo ozimu.

Šach, tomu zkaženo za ii provazce, oddáno jemu za jeho končinami kus lesu až po rybník Hluboký.

Vlkové vdově, té zkaženo za iiij provazce, oddáno jí kus lesu za jejími končinami až po rybník Hluboký, a má se jí dáti za zkažení ozimi i korec žita.

Matějovi Lorkovi, tomu zkaženo na druhém místě za iiiij provazce a za i čtvrt provazce; dáno jemu za to za jeho končinami lesu ix provazců.

Šach, Vlková, Lorek, ti mají sobě spolu most jeden udělati, a pán JMt má jim [k to]mu dáti lesu, co potřebí, a na tesaře x g.

Jan Ondrů, tomu zkaženo za iiij provazce, tomu oddáno vii provazců za rybníkem Hlubokým podle té cesty, která jde od stavu na Chvojno; má sobě most udělati sám, k tomu se jemu má dáti lesu, co třeba, a na dělníky x g. alb.

Morávkovi, tomu zkaženo za ij provazce, oddáno jemu iii provazce lesu za jeho končinami.

Janovi Chlupovi zkaženo za ij provazce a i čtvrt provazce, oddáno [jemu] iiij provazce lesu za jeho končinami.

Ta dva máta spolu most udělati; k tomu se jim má dáti lesu, co třeba, a na dělníky x g. alb.

Jírovi Chlupovi, tomu zkaženo za i provazec, tomu oddáno kus lesu za [i] provazec za jeho končinami.

Adámkovi zkaženo za j provazce; oddáno jemu za to lesu za jeho končinami i provazec.

Ta dva máta sobě jeden most udělati, k tomu se jim má dáti lesu, co třeba, a na dělníky x g. alb.

Vlkové zkaženo na druhém místě za i provazec, oddáno jí kus lesu za jejími končinami za ii provazce.

Kufrovi zkaženo za ij provazce, oddáno jemu za jeho končinami lesu iii provazce.

Ta dva máta spolu jeden most dělati, k tomu se jim má dáti lesu, co potřeba jest, a na dělníky x g. alb.

Rundovi zkaženo za ij provazce, tomu oddáno za jeho končinami iii provazce lesu; ten sobě má most sám dělati z lesu panského, a na dělníky dáti jemu x g. alb.

Němcové, té zkaženo za ij provazce, oddáno jí lesu za jejími končinami iii provazce.

Havelkovi zkaženo za ij provazce, tomu oddáno lesu iii provazce za jeho končinami.

Drah, těch zkaženo za ij provazce; za to oddáno v končinách lesu iii provazce. Přes ta draha má se most dělati na panský náklad budúcně.

Zaidlovi zkaženo ii provazce; za to oddáno jemu za jeho končinami iiii provazce.

Matějskému zkaženo za iiij provazce, oddáno jemu za to za jeho končinami lesu vii provazců, most má sobě sám udělati z lesu panského, a na dělníky jemu dáti se má x g. alb.

[Jinou rukou:] Anno 1520 Francisci za tu škodu, co Vlček fišmajstr v jeho pastvišti strúhy poší[řil] xii provazců délky, dáno jemu na Kraviem dole kus při jeho březiní a vosyčé, jakž zamezeno; a to dáno od Jiříka Vaniše, a on přijal za své dobrovolně.

[Fol. 59.] **Ves Bukovina.**

Znamenají se role, kterýž odjaty jsú lidem Bukovským a dány k obci Pardubské, a také co se komu za to oddává.

Actum 1511 Assumpcionis beate Marie virginis 1511 [15. srpna].

Vávrovi Velkému vzato ii jitra podle strúhy dobré role, to jemu necháno zase. Témuž vzato iii provazce podle Vaniečka. Témuž vzato iiii provazce podle Janeby. Témuž vzato i jitro, pod úrok přijav, podle zahrady panské. Suma iiii jitra ii provazce.

Tomu Vávrovi podle Vaniečka s Duchkové rolí oddáno vii provazců.

Vlčkovi podle Vávry odjato iii jitra j provazce dobré rolí; zase mu necháno. Témuž odjato iij provazce a j čtvrti provazce podle Zlýho Jana. Suma iii jitra ii provazce j čtvrti provazce.

Tomu *Vlčkovi* oddáno podle z Pechovy role iij provazce j čtvrti provazce.

Pechovi odjato vii jiter ii provazce podle Vlčka. Témuž odjato i jitro ii provazce lesu podle Matějkova. Suma viii jiter iiii provazce. Témuž Pechovi oddáno z Jírové role podle Vlčka za struhou iiij jitra. Témuž Pechovi oddáno z Jírovy role za Šimůnkem iiiij jitra role.

Zlýmu Janovi vii jiter podle Pecha odjato. Témuž odjato za Janečkovú zahradú iii jitra j provazce. Témuž odjato vj provazce i čtvrt provazce za strúhou. Témuž odjato ii jitra iij provazce paloukuov a lesu v Vymoklinách. Témuž odjato palouku a lesu iii jitra. Témuož [o]djato stavu j provazce. Suma iii pruty i jitro iiii provazce i čtvrt provazce.

Od toho Jana odkoupili se iii prutové role, aby jeho zaplaceni, a oddáno za jeho.

Item *Vaniečkovi* odjato podle Vlčka iii provazce. Témuž odjato iiij provazce ij čtvrti provazce podle Kule. Tému[ž] Vaníčkovi oddáno vii provazců a čtvrt provazce zvláště samo o sobě za strúhú.

Adámkovi starému odjaty iiii jitra ii provazce podle Zlého Jana. Tomu oddáno jest z Jírovy role podle jeho iiii jitra ii provazce.

Adámkovi mladému odjato vj provazce a j čtvrti provazce.

Též Adámkovi Janovi odjato i jitro iii provazce i čtvrt provazce [v] Vymoklinách.

Tomu Adámkovi mladému oddáno z Jírovy role za Abrhačem ij jitra.

Šurdovi odjato v dobrých rolích ii jitra minus i čtvrt provazce. Témuž odjato palouku i jitro. Témuž [v] Vymoklinách ii jitra i provazec. Tomu oddáno Šurdovi za všecko, což mu odjato, z Jírové role podle Adámka starého iiii jitra ij čtvrti provazce.

Janebovi odjato i jitro i čtvrt provazce dobré rolí. Témuž odjato v Rybníčkách iij jitra. Tomu Janebovi oddáno podle Kule z Duchkovy rolí ii jitra ii provazce. Témuž oddáno v Polabí luk Duchkových i jitro.

Rohlíkovi odjato iiij provazce a j čtvrti provazce dobré rolí. Tomu Rohlíčkovi (sic) oddáno lúky v zadních lesích podle Adámka mladého z Jírova iiij provazce j čtvrti provazce.

Duchkovi odjato i jitro i čtvrti provazce dobré rolí podle Rohlíka. Témuž i jitro i provazec v Vymoklinách. Tomu Duchkovi oddáno z Jírovy role podle jeho za humnem ii jitra i provazec.

Kulovi odjato podle Duchka ii jitra a ii provazce a i čtvrt provazce dobré rolí. Tomu Královi [Kulovi] oddáno podle Adámka mladého z Duchkovy role ii jitra ii provazce.

Pešíkovi odjato podle Vaniečka dobré rolí i provazec a j čtvrti provazce. Témuž odjato i jitro u panské zahrady pod úrok přijaté, zase jemu necháno. Tomu Pešíkovi oddáno mezi Šurdou a Žáčkem s Duchkovy rolí i provazec a j čtvrti provazce.

Beranovi rychtáři odjato nad strúhú v čtvrtí provazce. Tomu rychtáři oddáno z Jírovy role v Koutech podle jeho ii provazce i s léskem (sic).

Matějkovi z Pardubic odjato lesu ij provazce a j čtvrti provazce podle Šimůnkovy.

Šimůnkovi odjato ii jitra i čtvrt provazce lesu a palouku. Tomu Šimůnkovi oddáno z Jírovy role podle Janeby ij jitra.

Abrhačovi odjato lesu a palouku v Vymoklinách ii jitra a i provazec. Tomu Abrhačovi oddáno v Koutích z Jírovy role ii jitra a provazec i s tou loučkou za struhou.

Pechovi po druhé odjato mezi Zlého Jana v Rybníčkách iij jitra iii provazce. Tomu *Pechovi* oddáno v Polabí s Duchkovy louky iii jitra.

Janovi Zlému podle Pecha též v Rybníčkách odjato po druhé role j jitra. Témuž odjato v Rybníčkách nad Adámkem starým xiij jitra ii provazce. Tomu Janovi oddáno z Duchkovy role lesu i lúky podle Adámka starého i prut iii provazce. Témuž oddáno z Duchkovy role ix jiter iii provazce.

Mladému *Adámkovi* po druhé odjato v Rybníčkách iii jitra iii provazce. Témuož odjato iiii jitra j čtvrti provazce. Tomu Adámkovi mladému oddáno lesu a lúky z Jírova v zadních lesích iiij jitra i provazec j čtvrti provazce. Témuož oddáno podle Jana Zlého z Duchkovy role iiij jitra ii provazce.

Adámkovi starému v Rybníčkách odjato vj jitra ij provazce. Témuož odjato iij jitra role za Jírovú chalupí. Tomu Adámkovi starému oddáno podle Šurdy z Duchkovy role, lesu i lúky viii jiter ij provazce.

Šurdovi zkaženo strúhú s rybníka Bukovského i jitro. To jemu oddáno pauloukem (sic) podle Abrhače z Duchkova i jitro při jeho rolí.

Vaniečkovi též zkazeno strúhou Bukovskú iiii provazce. Oddáno jemu z role Duchkovy podle Abrhače také zase role iiii provazce.

[Fol. 59.] **Město Pardubice.**

Toto se zkazilo role *Vaškovi* u nové cihelny:

Role, kde se cihelna postavila, i s cestú i s tím pláckem, který nechán okolo cihelny, jest toho ij jitra a i provazec.

Louky té, kde se hlína béře pod cihelnú, jest jí iiii provazce.

Louky té, v které se strúha dělala, té jest za iiiij provazce; než na březích *Vašek*, což můž, to má požívati po vodu.

Za to za všecko oddáno jemu u vobce Pardubské k bahénkám za haltéři luk a vrchů podle strúhy tolikéž, co mu zkaženo.

Actum f. IIII. in die Concepcionis Marie virginis anno 1512 [8. pros.].

[Fol. 60. b.] **Koupení od lidí Bukovských.**

Od *Jíry* odkoupeno jest ix prutů role, luk a lesů za xv ß.

A toto témuož Jírovi necháno a odměřeno k jeho chalupi:

Honecký role podle rychtáře Berana a podle Rohlíka s kouskem lesu ii jitra. Témuož role necháno za jeho chalupí vi jiter. Témuož nechána louka, kteráž leží mezi Rohlíčkovú a Adámkovú rolí, jest jí ii jitra. Témuož odměřeno z Duchkovy role za jeho chalupú ii jitra ii provazce. Témuož Adámkovy role odměřeno iij jitra j provazce.

[Fol. 61.] **Platěnice.**

Item jakož jest zkaženo *Nožičkovi* kus louky splavem tím, který se nový dělal, i strúhou, za to jemu jest oddáno ty palouky pod strúhú, kterú se vede voda na Moravský rybník, od splavu té strúhy až po ten stav, kdež se voda zdajmá do té strúhy; vrbí, kteréž jest při řece, toho Nožička požívati má, než kteréž jest na té straně k strúze, toho [k] panské potřebě užívati se má. A že jest větší miesto jemu oddáno nežli zkaženo, z toho Nožička platiti má úroku každého, počna od svatého Havla v roce v ß bílých. Ten vepsán.

Té strúhy pod splavem když by voda zkazila za puol provazce zšíří, za to se nic jemu víc oddávati nemá, než zkazil-[l]i by kdy více přes to, o to se s ním uhoditi má. Actum f. IIII. post Assumpcionis Marie virginis anno 1515 [sic, čti 18. srpna 1512].

Jírovi Černému zkaženo kus pastviště tou strúhú, která se znovu na mlýn dělala; za to jemu oddáno tolikýž kus louky Šalamúnovy podlí jeho.

Šalumúnovi zkaženo touž struhou kus louky. Za to jemu oddáno ten palouk i s tím rákosím, kteréž leží mezi struhama podle jeho louky a Nožičkovy, i za ten kus to přijal, kterýž se Černému oddal v jeho louce.

Actum post Assumpcionis Marie virginis 1512.

[Fol. 61.] **Brozany ves.**

Item jakož jest zkaženo *Vankové* vdově z Brozan kus louky průtržé (sic) tou, kteráž se udělala pod Lhotkú pro strúhu Sezemskú, té vší loučky za tou strží i tomu vostrůvku za Labem a z druhé strany průtrži kus louky k rolí, pokudž vyměřeno jest, postúpila jest Vanková pánu JMti, a pán JMt zase jí rozkázal oddati tolikéž místo z těch luk, kteréž u Brozan proti jejímu dvoru jsú, kterýchž vona i její budúcí užívati mají potud, pokudž mezi udělány jsú. Actum f. IIII. ante Katherine 1512 [24. listopadu].

[Fol. 61. b.] **Holice městečko.**

Toto oddáno Holickým za tu cestu, kterú pustili na pastviště. Actum Ambrosii anno 1513:

Prokop pustil cestu přes svú rolí zdéli vi^{ti} provazců bez čtvrti a zšíři j čtvrti provazce. Za to mu oddáno z Janova pastviště podle něho tolikéž.

V *Janově* jest cesty za provazec a za ij čtvrti zdélé a zšíři j čtvrti. Za to mu oddáno z Mikulášova pastviště tolikéž i za to, co se s jeho Prokopovi oddalo.

Mikulášovi v pastvištie jest cesty za ii provazce zdélé, zšíři j čtvrti provazce. Za to mu oddáno z panského pastviště tolikýž i za to, co se dalo Janovi a Prokopovi. A tou cestú nemají žádných dobytků honiti, než voditi a s vozy jezditi.

Lunda z Ředic ujal kus role za rybníkem Muzkav (sic), a z Sluzky (sic) Mikulášovi platiti má úroku každého, počna o sv. Havle, iii g.

Mikuláš řezník ujal kus role za svú lúkou až do cesty. Platiti má úroku každého počna o sv. Havle ij g.

Farář ujal kus loučky v Žernovích Horních za kněžskou lúkou. Má ji vyklučiti a platiti s ní úroku každého počna o sv. Havle iii g.

Beran v týchž Žernovách u stezky Chvojenské ujal kus louky a má platiti úroku každého počna o s. Havle iii g.

Martin tkadlec s kusu louky nad Renibvú [?] [k] lukám, kerúž má vyklučiti, platiti má úroku každého, počna o sv. Havle, iiii g. Actum sabbato ante Ambrosii anno 1513 [2. dubna].

Ti úrokové jsú v hlavní vepsána lajstra.

[Fol. 62]. **Přelovice.**

Toto zkaženo rybníkem Sopřeckým i Živanským a strúhami lidem Přelovským.

Komoráčkovi ii jitra luk. Za to jemu oddáno u Přelovic Hlouškovy role ij jitra a luk i jitro.

Kalhauzovi zkaženo ii provazce a i čtvrt loučného. Za to jemu oddáno z lesů panských za jeho role iiiij provazce.

Kubovi krčmáři zkaženo iii provazce a i čtvrt. Za to jemu oddáno z lesů panských za jeho role vii provazců.

Bludskému zkaženo iiii provazce i čtvrt. Za to jemu oddáno luk od Hladskovy role téhož.

Šimonovi zkaženo i jitro luk. Za to jemu oddáno z Hlouškových luk téhož.

Jiříkovi Perdovi zkaženy ii provazce a i čtvrt luk týmž rybníkem, a témuž odjalo se role jeho u Přelovic iiiij provazce a i čtvrt. Za to, co se dalo za obec zkažení strúhú, za to oboje oddalo se jemu z Hlouškovy role viiii provazců.

Hajnému zkaženo i jitro ij provazce. Za to jemu oddáno tolikéž z Hlouškových luk.

Matelíkovi zkaženo ij provazce luk. Za to jemu oddáno lesu v končinách jeho role iii provazce.

Bartoňovi Brhovi zkaženo ii provazce i čtvrt luk. Za to mu oddáno lesu v jeho končinách iiiij provazce.

Janovi uhléřovi zkaženo ii provazce i čtvrt loučného; za to jemu oddáno iiiij provazce z panského lesu za Matelíkovým lesem.

Vomakovi zkaženo vi provazců a ij čtvrti luk, též mu odjato vj provazce loučného, co se dalo za tu obec, kde se strúhou kazí u Přelovice, za to obé mu dáno i jitro luk a vorného vii provazců z Hlouškovy role.

Kulhauzovi vzalo se v jednom místě za to, co se obec (sic) zkazilo strúhou u Přelovic, ij provazce ij čtvrti, a v druhém místě vzalo se pro touž obec iij provazce. Za to jemu oddáno z Hlouškovy role vj provazce.

Starému *Brhovi* vzalo se ii provazce role, za to, co se oddalo za obec zkaženú strúhú u Přelovic, za to jemu oddáno z Hlouškovy role téhož.

Hlasovi zkaženo luk strúhou u Přelovic iii provazce, za to jemu oddáno z luk od Hlouškovy role tolikéž.

[Fol. 62. b.] **Tajnec.**

Item kovářovi co se zkazilo haldami těmi, kde cesta od mostu dělána, dalo se jemu za to ty záhonce za rychtářovy, kdež slove u volšie.

[Fol. 66.] Ves Srch.

Actum anno 1513. *Voblisovi* dáno prut rolí z panských přílohův. Témuž má se vyplatiti od Jirmasa z Steblové rolí dávno zastavená od jeho gruntu, kteréž se vyměřilo prut; ta se jest vyplatila. Témuž dáno podle Homolky v volšině u Pojhranova na jeho Srchovské lesy viii jiter. A za ostatek platův se mu srazilo.

Rysovi odměřilo se z panského iij prutu, a za ostatek, co mu se neoddalo, za to mu se platu srazilo. Témuž louky oddáno za iij jitra.

Šimkovi co se ujalo, jest mu za to sraženo na platu. Každýho úroku srazilo se iiij g., žita ii korce, ornýho j dne.

Benákovi za jeho louku oddána jemu jiná za Hrobicemi, a za rolí, co jest mu odjata, platu se srazilo.

Homolkovi tolikéž oddáno v volšině Pojhranovské, co mu se odjalo v lesích Srchovských.

Mikulášovi srazilo se jemu všech platuov.

Bartoňovi nic není oddáno, než srazilo mu se platu s lesův. Co se pak rolí dotýče, kteráž jest mu odjata, bylo jí čtvrt, něco mu skrze ni platu sraženo, a k tomu mu přidány iiii ß m., neb dobrá rolí byla. Srazilo mu se každýho úroku viii g., žita i korec, roboty ženný ii dni, roboty orný i den, slepice ii.

Co se dotýče lesův *Jirkových* z Srchu, ten jich odměniti nechce, než prosí velmi, aby od toho odtištěn nebyl za čtyři léta, a jest člověk starý, než pastvami pánu JMti odpustil požívati v svém dobrovolně.

[Fol. 66. b.] Ves Němčice.

Item jakož teež Němčickým jako Srchovským škoda se dála pastvami od dobytkův panských, kdež jindy nikudy nemohla se ta škoda zastaviti, než aby voni to JMti pánu pustili, což tu mají lesův i luk, a pán JMt aby jim za to v jiných místech oddati ráčil: i poněvadž k oddávání pán JMt nic neměl, ráčil rozkázati, aby se skúpila dva člověky; když se jest k tomu pak prozřelo, že těch dvou člověkou gruntové k oddávání nepostačí, i musil se třetí skúpiti, a z těch gruntů oddalo se všem, kterýmž se škody dály:

Vítovi za jeho škody oddáno všecko z Bojmanovy a z Řehákovy rolí.

Vávrovi Ryšavému teež oddáno všecko, a nad to dobře víc přidáno jemu z Bojmonovy, z Vítovy a z Řehákovy rolí.

Blažkovi Heránkovi oddalo se za jeho škody z Drábovy rolí iiii jitra a z Blažkovy iiij jitra rolí.

Hesovi oddáno jest vi jiter bez j provazce za jeho lúku i za les z Drábova i z panskýho, než von sobě něco lesův pozůstavil.

Jakož obec měla próhon podle rybníka Němčického až k Barochu podle těch rolí, které s nimi změněny jsú, na tom próhonu panští i Němčiští pásti mají, a také přidává se jim k tomu próhonu za provazec zšíři do panskýho, nic víc přes to oni Němčiští pásti nemají.

[Fol. 67.] Opatovice.

Markovi co se mastnice vybralo z jeho gruntu, když pan Kunath splavy dělal, za iiiij provazce, za to jest mu oddáno podle jeho, kdež slove v příjmu.

[Později připsáno:] Anno 1520. Jakož pan Mathiáš, jsa úředníkem u JMti pána, lidem

všem Opatovským oddal za to, kterýmž se jest strúha pošiřovala v jich gruntích na Šeperku, kromě předka Barthošova, kterýž utek a za své přijíti nechtěl, a jest oddáno *Barthošovi Čečetkovi*. tak jakž se sousedóm Opatovským zdálo za dosti, při jeho louce iiȷ̌ provazce lesu, kterýž sobě klučiti má, skrze pana Václava Chrustenského z Malovar, ty časy úředníka na Pardubicích, a pana Jana Mřeně a Jiříka Vaniše.

[Fol. 67.] **Ždanice.**

Kotašovi pošiřováním strúhy stalo se škody za iiiȷ̌ provazce, i za to se mu oddalo z kněžskýho lesu, a knězi z rychtářova a rychtářovi z panskýho.

Toškovi v prvním místě zkaženo ii provazce i čtvrt, teež vůbci i provazec a i čtvrt, též ii provazce a iȷ̌ čtvrti.

Sekerovi co se zkazilo, oddáno mu z rychtářova, a rychtářovi z panskýho.

Křížovi co se škody stalo, to jest odpustil, než toliko dáno mu vi borovic.

Jirsovi všeho pokaženo za iiȷ̌ provazce a i čtvrt.

Havlíčkovi teež se škoda stala pošiřováním strúhy.

Těmto všem nahořepsaným Ždanským za jich uškození oddáno pod Joštovým stávkem u Ždanskýho rybníka každému zvlášť za jeho škody.

[Později připsáno:] Léta 1518 v pondělí před s. Janem [21. června]. Item Jirsovi vzato rolí a lesu k pastvištím, která jsou oddána k vobci Dolanským za škody, vii jiter ii provazce. Dáno jemu z rolí, která koupena od Širůčkové z Dolan, iiii jitra ii provazce; a ostatek dáno jemu luk na Polabí na dvou místech, pokudž zamezeno v konci jeho louky u Hrobic, iiȷ̌ jitra i provazec a i čtvrt provazce při té louce, kteráž jest dána Dolanským za škody. To jest s dobrou volí za své přijal od pana Jiříka Peřiny a pana Jana Mřeně.

[Fol. 67. b.] **Ves Trnová.**

Item takto se jest oddávalo Trnovským za škody, kteréž se jim dály:

Najprv *Vrabcovi* oddáno z Ješkova a Ješkovi z Benákova, Benákovi z Valentinovy rolí, kteréžto rolí vyměřil se jest i prut, a Valentinovi místo toho prutu koupen od Holýho z Úhrazenice také i prut a dán jest Valentinovi za jeho. Teež jest mu také oddáno pastviště, kteréž jest kúpeno za iiii ß, a plat s něho vymazal se jest. Teež přidáno mu viiii dřev břevnových.

Pamět, že skrze tu rolí, kteráž od Valentina vyfrajmarčena, puštěna jest silnice a cesta po obó (sic) stranú opříkopěna ȷ̌ provazce šíři majéc (sic).

[Fol. 67. b.] **Neratov ves.**

Item kdež se zatopuje obec Neratovská vycházením vody z strúhy, jest toho za ii jitře, též z druhé strany pod rybníkem iii jitra a iiii provazce, za to za všecko oddáno jim z rolí Krčmářovské:

Jiříkovi Hylamovi dalo se xx g. m., aby sobě sám příkopu udělal k scházení vodě a jej aby opravoval. Témuž sáhlo do žita za čtvrt z tee strúhy, teež co mu se škody stalo na lukách z tee strúhy, teež co mu se škody stalo v lukách, co jsou země vybrali, dávajíc mezi ploty, i s druhé strany pod obcí, za ty za všecky škody jest jemu oddáno z Krčmářova iiiȷ̌ jitra. a z lesuov panských ii jitra.

Měřičkovi, když povyšovali haldy u struhy, dávajíc zemi mezi ploty, uškodilo se mu i podmokáním strúhy za ij provazce, téhož volšiny vedle obce kazí se za i jitro, za to za všecko jest jemu oddáno z rolí tee, kterúž Krčmář držal pod plat, a k tomu přidáno jemu i jitro.

Kubovi Hylanovi stalo se škody za ij provazce a za i čtvrt s vobou stranou strúhy, co mu se vybralo, teež v lukách uškodilo mu se za iii jitra a za iiii provazce. Za to za všecko jest jemu oddáno z té louky, kterúž Mikeš z Bohdanče držal pod plat.

Jakož se měly zdělati Neratovským příkopy pod strúhou, počnúc z Kuby Hylanovy louky a z Měřičkovy až k Jíry Hylanově mezi, a tudy ji pustiti do Noskova rybníka, zhloubi měla býti i lokte a ve dně také i lokte, to jest všecko uděláno. A pod tím měli své příkopy vydělati Nosek z Neratova a Beran z Bohdanče.

Měl se jim most udělati přes strúhu k Habřině.

[Fol. 68.] **Lohynice ves.**

Rychtářovi pošiřováním strúhy vzato do jeho gruntu za xvj provazce zdýli a zšíři viii loket, i přijde toho iij provazce. Za to za všecko oddáno jest mu v panském lesu.

Rundovi co se stalo škody, teež jest mu oddáno z panských lesův.

Mikulášovi co [se] jest kolivěk škody stalo i v lukách, za to za všecko jest mu oddáno panským lesem.

Horčicovi teež co se jest škody kolivěk stalo i co mu lesu posekáno, za to za všecko jest jemu z panského oddáno.

Vankovi Palatovi sáhlo do jeho pošiřováním strúhy iii provazce zdýli a zšíři iiii lokty, teež tomu se jest oddalo.

Tůmovi kdež mu se zanesla louka stržením rybníka Lohynskýho, dalo mu se za to v panském lesu i provazec.

Heřmanovi, kdež mu se zanesla louka tajmž rybníkem, dalo se mu za to k stavení xx borovic.

[Fol. 68. b.] **Ves Břehy.**

Item Břežští mají sobě udělati most přes cestu, aby jim, nejedúc přes brod, nezanášeli v lukách příkopův. Dalo se jim na pomoc j ß a les. Teež má se jim potomně dávati k vopravě toho mostku les.

[Fol. 68. b.] **Semín ves.**

Item jakož odjali lesu Janovi iij jitra, aby se z toho oddati mohlo lidem královským, i dáno jest témuž Janovi v lesích Semínských za to z panskýho tolikéž.

[Fol. 69.] **Ves Bystrec.**

Udělána jim strúha od staré silnice až do příkopu jejich, aby jim silnice oschla, nebo jezdívali stranou přes lidské.

Jakož *Vankovi* vylévá se strúha na rolí u rybníka Bohdaneckého, i jest té škody ii jitře a i provazec: i přijal Vaněk za tu škodu od JMti pána i jitro a j provazce, a tohoto aby požíval na potomek (sic), čímž by mohl. Témuž vajše co se škoda dála podmokáním strúhy, teež také co se v jeho strúhy pošiřovalo za ij provazce, učiní toho všeho viii provazců: i za to za všecko oddáno jest jemu z panských lesův pod Hrádkem, v Tilmonkách tak slove. Témuž oddalo se kus z panských pustin za tu cestu, kterúž skrze své Dolanským od mostu pustil.

Kubovi oddalo se z panských pustin za tu cestu, kterúž také Dolanským pustil od mostu, a přidáno jemu nade všecko dobrý kus více.

Farářovi co mu se zatopilo strúhou podmokáním, za to mu se oddalo v Telmonkách i provazec lesu.

[Později připsáno:] *Vyleťálkovi Štěpánovi* co jeho dosáhlo od strúhy Bohdanecký do žita vody za iii záhony šířky, za to jest jemu od JMti pána propuštěno po i v[érte]li jeřice, co sel na Bohdaneckém rybníce, aby sobě sám sklidil a z toho nic pánu JMti nedával.

Kavčiny ves.

Item jakož skrz pošiřování strúhy škodilo se jim v ůbci, za to jest jim oddáno z Šlisného hony v panském. To také za své přijali jsú.

[Fol. 69. b.] Městečko Holice.

Jakož byla hádka mezi Holickými o cestu, kterúž jsú promlčeli za prvních pánův od let XL[ti], kdež lidé nemohúc jeti silnicí pro rybník, zavíjeli (sic) do lidskýho: i pustil jest farář v své dědině xiiij provazce, i dáno jest mu za to tolikéž z panských pustin za Muzkou, a sousedé pustili jsou za to ta dražka, kteráž jsú v chobotu Vidličného rybníka.

[Později připsáno:] Item léta oc XVII. den s. Jiří [1517, 23. dubna] škody, které jsú se dály rybníkem Rovenským lidem z Holic, jest s nimi takto uhózeno a jim oddáno podle jich vůle skrze pana Jiříka Peřinu z Maličína, úředníka ty časy na Pardubicích, a Jiříka Vaniše. A toto se jednému každýmu zejména kazilo, když rybník pln jest, tak jakž jest vymezeno, a což se jednomu každýmu škody dálo, polovici za to přijal jest, a vostatek svýho aby užíval, pokudž bude moci, když by rybník povopadl aneb sušil se; a což jest panskýho přes jejich víc, toho JMt pán užívati jmá. A k tomu jsou všickni dobrovolně přistúpili a za své přijali:

Hevovi kazilo se a topilo ii jitře a iiij provazce. Dáno jemu ij jitra z pustin, které do Rovně Beneš držal.

Hrnčířovi kazilo se iiiij provazce, dáno jemu z týž pustiny iij provazce.

Šimonovi ij provazce. Dáno jemu z týž rolí iii čtvrti provazce.

Vařečkovi ii jitře, dáno jemu z týž rolí i jitro.

Prokopovi ii pruty a iiiij provazce, dáno jemu z týž rolí i prut ii provazce a čtvrt provazce.

Machovi Petráčkovu na ii místech v jiter iii čtvrti provazce, dáno jemu z týž iij jitra j provazce.

Diblíkovi i za ostrov, kdež má ráz na husy neb na kačice býti, a v tom nemá žádné překážky činiti, kazilo mu se vi jiter. Dáno jemu z týž iii jitra.

Šíchovi viii provazců a čtvrt provazce, dáno z týž iiii provazce a i čtvrt.

Záduší iiii jitra, dáno jim z týž rolí ii jitře.

Laumanovi ii provazce, dáno jemu z rolí příjemné Václavkovy i provazec.

Packovi ii jitře a j provazce. Dáno jemu z týž i jitro i provazec.

Macasovi iii provazce, oběma z Ředic. Dáno jemu ij provazce z týž rolí.

Mlajnkovi vii jiter, dáno jemu iiij jitra z týž rolí.

[Jinou rukou:] *Václavovi* odtudž odjat i prut a ii provazce, kterýž pod úrok přijal, i sraženo jemu viiij g. alb. iiij h., co platil po ovsu, že již nebude platiti za oves, než vi g. alb. Při tom byl farář, hajný, a Šimek rychtář.

[Fol. 69. b.] **Bukůvka.**

Item jakož se jest *Hanzlovi* nedostávalo na iii čtvrtích xv provazcův, za to jest mu oddáno v Černistkách kus louky a lesu; za to iest přijal, že z ničeho víc JMti pána viniti nemá.

[Fol. 70. b.] **Moravany.**

Jakož jest *Machovi* odjata louka, a tou jest se oddalo člověku pana Petra Slepotickýho, jménem Jiříčkovi, i jest jemu za tu louku jiná panská louka oddána proti Prachovicím. A on za své dobrovolně přijal. Actum anno 1514.

[Později připsáno:] Léta xc XVIIII. při sv. Duše [12. června 1519] skrze pana Bohuslava Běškovce, ty časy hajtmana na Pardubicích, jest uhozeno s *Machem Miraněm* o tu louku, kteráž jemu odjata u Slepotic a panu Petrovi Slepotickému za ty škody, které se jemu rybníkem Turovským Velkým i Malým i strúhou dály, oddána, i dáno jest týmuž Machovi za tu louku pastviště Kvasničkovské u Platěnic, kteréž leží za Vodičkovy, a k tomu jemu přidáno i jitro louky z tý louky velký, kteráž sloula Kvasničkovská. A on jest za své dobrovolně přijal a JMti pána ani JMti budúcích z ničehož více napomínati nemá.

[Fol. 63.] **Habřina u Soprče.**

Léta božieho patnáctistého čtrnáctého ve čtvrtek den svatého Víta [1514, 15. června] takto se uhazovalo s lidmi Habřinskými o jich lúky a rolie, co se jim zatopilo rybníkem novým Sopřeckým:

Skuhrovi zkaženo v jednom diele podle Janka krčmáře j jitra ij provazce, a v druhém diele mezi Vlkem a Machkem ix provazcův, a v třetiem diele iii jitra, a vyfrajmarčilo se na něm z jeho rolie iiiij jitra; za to za vše dáno jemu z Zietovské rolie iiii jitra bez provazce a z Kučerovy rolie vij provazce a z Žižkovy rolie iiii jitra a iii provazce.

Jankova krčmáře, toho zkaženo mezi Skuhrou a Juonkem v jednom diele vi jiter iii provazce, v druhém diele i jitro, a víc ve dvú dielech iiii jitra, a vyfrajmarečného (sic) prut a j jitra ij provazce a j čtvrti provazce. Za to jemu oddáváno z Vopálkovské rolie v jiter ii provazce a j čtvrti provazce. Též mu dáno z Zietovské rolie a Vopálkovské iiii jitra bez iii čtvrtí provazce a z Žižkovské čtvrti ii pruty. A toho jitra v lukách, keré jest pod Žižkovským jitrem, má požívati, což bude moci, a úroku každého vyraziti se jemu má ii g., žní ij dne, slepice ij.

Juonkovi zkaženo v jednom diele podle Janka krčmáře a Vlka iiii jitra a i provazec, a v druhém podle Ziethy a Vlka viii provazcuov, a v třetiem diele podle Kaluhy a Jelena iii jitra a ii provazce, a potom ve dvú dielú mezi Lešem a krčmářem v jiter. Za to jemu oddáváno z rolie Opálkovské iij jitra a z luk Žižkovských a něco z rolie vi jiter, a v druhém miestě též z Žižkovské rolie ii jitře, a též mu dáno louky Žižkovské i jitro podle jeho luk, toho užívati má, což bude moci, a za ostatek vyrážé se jemu úroku ii g. ii ₰, žní iij dne, slepice iij. Úrok tento svatojirský minulý odpustiti aneb zaň doložiti j ß vii g.

Vlkovi zkaženo v jednom miestě podle Janka a Kaluhy iii jitra i provazec, témuž v druhém diele mezi Juonkem a Skuhrou viii provazcuo, a v třetiem diele mezi Žižkú a Lešem iij jitra. Dáno jemu za to za vše z rolie Zietovské viii jiter, a vyraženo jemu úroku v ₰, žní i den, slepice i.

Kaluhovi zkaženo v jednom diele mezi Vlkem a Ziethou ii jitře iiii provazce, témuž v druhém diele x provazcuov, v třetiem diele podle Juonka a Opálkovských viiii provazcuov,

a čtvrtém podle Kučery a Janka krčmáře i jitro, a v pátém diele ii jiter mezi krčmářem a Jelenem, a vyfrajmarčilo se na něm i prut ij jitra puol provazce. Za to jemu oddáno z rolie Ziethovské vi jiter iii čtvrti provazce a i prut luk v končinách Vyšehňovských, kerýž má požívati proti svému do rybníka, co voda nezatopí, též Žižkovské měštiště s kusem rolie za i prut j jitra iii čtvrti provazce přijal. Žní jemu vyraženo i den, slepice i.

Jelence zkazilo se v jednom diele luk iii jitra ii provazce, a v druhém diele ii jitra, za to jí oddáno z Zietovské louky a kus lesu ii jitře iiii provazce, a ostatek se vyrazilo úroku ii g., žní i den a jednu slepici.

Kučerovi zkaženo viiii provazcuov podle Ziethovské a Opálkovské, a v druhém diele i jitro, a ve dvú dielou podle Machka vii jiter, a také na něm vyfrajmarčeno vij provazce rolie. Na to na vše oddáváno jemu z rolie Opálkovské iiii jitra ij provazce a vedle rybníka v končinách Vyšehňovských iij jitra, toho má požívati proti svému, pokudž voda nezatopí; a ze čtvrti Žižkovské dáno jemu prut, z kteréž platiti má úroku každého, jak [z] jiných čtvrtí platí.

Pavlovi Perdovi zkaženo podle Ziety a Opálkový iiii provazce a v druhém miestě i jitro. Za to jemu oddáno z Žižkovské rolie tolikéž a víc podle toho ii jitra, a žní se mu vyrazilo i den, slepici i.

Též má platiti s kusu rolie Žižkovské, kteráž leží za jeho rolí, úroku každého j g.

Obce Habřinské zkazilo se xii jiter u rybníka [pozdější rukou připsáno: jakž rubrika z předu zní Nového Sopřeckého], a u Nadymače Velikého struhou zkazilo se obce i s tiem, co jest pod strúhú, iiij jitra j provazce. Za to jim oddáno rolie Janka krčmáře a Kaluhy a Skuhrovy ty, keréž na nich vyfrajmarčeny sou, kerýž jest až po strúhu a Skuhrovy do cesty iii pruty ij jitra ii provazce. A těch obcí, keréž jim zkaženy sou, pokudž rybník nezatopí, pastvami užívati mají.

Lešovi zkaženo iii jitra ve dvú dielou, za to jemu vyraženo úroku každého iiii g., žní ij dne, slepice ij.

Skuhra má dosednúti na rolie Machkovu, keráž vostala po zatopení, a k tomu se jemu přidalo rolie Žižkovské iiij prutu bez i provazce; z toho platiti má úroku každého, počna při svatém Havle, a [s] svú rolí, kerú prodržel, jest jie puol lánu, i bude mieti tý vší rolie xiii prutů, a má s nie platiti úroku každého xxx g., žní ii dni, slepice ii, a peněz má vyplniti xix ß Machkovi; placenie po ii ß, počna od svatého Jana najprv příštieho v roce.

[Fol. 70.] **Městečko Dašice.** Actum Georgi anno 1515 [23. dubna].

Takto jest uhozeno z Dašickými, kterým se dělala škoda děláním strúhy od Moravanskýho rybníka do Lánskýho, a oddáno jim skrze pana Zdenka Orelskýho:

Holýmu z Dašic, co se jemu v rolí a v loučce dělala strúha, která jde na Lánský rybník, jest jemu oddáno ii jitra pastviště, které držal Zdarsa.

Vankovi hajnýmu, týž co mu děldna strúha v jeho gruntích, dána jemu za to strúha panská, která leží proti Prachovicím.

Hluchýmu z Dašic jakož se udělala hráze Lánskýho rybníka v jeho gruntích, a týž co se jemu topilo a podmokalo rybníkem: i dáno jemu za tu škodu z rolí, kterúž držal Přivěsil, i jitro. A on jest dobrovolně přijal za své a více z ničehož JMti viniti nemá.

[Fol. 65. b.] **Slepotice.**

Léta božího tisícého pětistého patnástého stala se jest smlúva v pátek před s. Tiburcím [1515, 10. srpna] mezi pánem JMtí a panem Petrem Slepotickým z Sulic o ty škody, kteréž se jemu staly v gruntech jeho pošiřováním strúhy v Turovským rybníce, že jest oddáno za tu škodu čtvernásob víc panu Petrovi pod rybníkem Valkoušem až k vodě, pokud rybník topí, jakož to zamezeno jest všecko, pokud pan Petr má užívati. A k tomu jest oddávání sám pan Petr dobrovolně přistoupil a za své přijal, a pána JMti ani JMti potomků na budúcí časy že více viniti z ničehož nemá. A to oddávání stalo se jest skrze pana Zdenka z Saan, ty časy úředníka Pardubského. Při tom jsou byli sám pan Petr, a Vlček fišmajstr pána JMti, a Šilhan z Kosténic a Vaněk z Dašic, hajní pána JMti.

Jakož jest člověku páně Petrovu, jménem *Jiříčkovi*, vzato prut pastviště pod Valkoušem a tím se jest oddalo panu Petrovi, i jest týmuž Jiříčkovi oddána zase louka nad samým Valkoušem, kterúž jest držal člověk JMti páně z Moravan, a Jiříček za své přijal. A při tom jest byl pán jeho pan Petr. A týž pána JMti ani potomků JMti z ničehož viniti nemá, neb jest k tomu dobrovolně přistoupil. A to jest teež oddáváno skrze pana Zdenka a hajné nahořepsané léta a dne svrchupsaného.

[Fol. 70.] S těmito jest se lidmi níževsanými o škody, které jsou se jim rybníkem *Lánským*, bližším u **Dašic**, učinily, porovnání učinilo skrze pana Jiříka Peřinu, ty časy úředníka na Pardubicích, a Pavla Vaniše při s. Janě léta 1516 [24. června].

Zavřiústovi kazilo se vii provazcůi čtvrt; dáno jemu tolikýž z rolí, kterú hajný držal.

Holýmu zkaženy ii provazce i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z Štěchova a Rajnušova.

Bláhovi zkaženy ii provazce i čtvrt. Dáno jemu z Zítkovy rolí tolikýž.

Štěchovi zkaženo xii provazců. Dáno jemu z Byzajkovy a z Zítkovy rolí tolikýž.

Krajčímu zkaženy ii provazce. Dáno jemu z Psajkova příjmu tolikýž.

Psajkovi zkaženo x provazců. Dáno jemu z Polákova totikýž.

Rajnušovi zkaženo iij provazce i čtvrt. Dáno jemu z Hubkova příjmu tolikýž.

Bárthovi zkaženo viii provazců i čtvrt. Dáno tolikýž z rolí, kterú Libecků syn držal.

Polákovi odjal se i prut pro oddávání, dáno jemu tolikýž z písařova příjmu.

Hubkovi Zlému zkaženo j prutu. Dáno mu tolikýž rolí, kterú hajný držal.

Petrovi ševci zkaženo vii provazců i čtvrt. Tomu není oddáno, než platu se jemu s toho pastviště, které příjemně drží, umazalo.

Zkazilo se od tý poustky, z které Byzajk utek, xj provazce. Dáno z Polákova viiii provazců, zvláště ij provazce ij čtvrti, týž z týhož Polákova viii provazců.

Zítkovi zkaženo půl prutu. Dáno jemu za to z tý rolí od hajnýho, co zbylo po oddávání jiným za škody, iii provazce; a ii pruty, která příjemná držal pod plat, ta jemu dědičně dána na budúcí časy k tý škodě, než plat proto zúplna s těch prutův platiti má.

[Fol. 71.] **Ves Roveň.**

Item léta ɔc XVI°. při s. Martinu [1516, 11. listopadu] s níže psanými lidmi z Rovně jest uhozeno o škody, které se jim dály rybníkem Rovenským, skrze pana Jiříka Peřinu z Maličína, úředníka ty časy na Pardubicích, a Pavla Vaniše a Jiříka, bratra jeho. A na tom jsou všickni přestali a dobrovolně za své přijali, a již JMt pán po ta znamení a ty zákopy,

které jsou udělány, bude moci topiti bez jich i budúcích jejich překážky. A těmto zejména jest se topilo:

Petrovi Košíkovi vi jiter iii provazce. Dáno jemu z rolí, kterúž Prchal držal, iii jitra ij provazce, a prvního svého k tomu aby požíval, když by rybník netopil.

Razkovi i jitro j provazce. Dáno jemu z týž rolí j jitra a i čtvrt provazce, a prvního svýho aby požíval.

Šanodovi (sic) topilo se vii jiter ij provazce. Dáno jemu z týž rolí tolikýž, a od svýho jest prvního pustil, že jeho prázen býti jmá.

Martinovi Knaplovi vj provazce. Dáno jemu z týž rolí j jitra i čtvrt provazce, a prvního svýho aby užíval.

Prudičovi i jitro i čtvrt provazce. Dáno jemu z týž rolí j jitra j čtvrti provazce.

Hynkovi iii provazce. Dáno jemu z týž rolí ij provazce, aby svýho také požíval.

Čermákovi ii provazce. Dáno jemu tolikýž, a prvního svýho aby prázden byl.

Kohoutkovi i provazec. Dáno jemu tolikýž, a prvního svýho aby prázden byl.

Bláhovi iii provazce. Dáno jemu tolikýž, a prvního svýho aby také prázden byl.

Martinovi iij provazce a i čtvrt. Dáno jemu tolikýž, a prvního svýho aby také prázden byl. To vše z té rolí rozdávalo se, kterúž Prchal držal.

Havlovi Kranichovi sraženo úroku s těch poustek, které Šanda držal, co jemu ujato při souhradách u vsi, ii g. minus iii ₰ alb. každýho úroku.

Janovi Fajslarovu týž sraženo s poustek těch, kteréž Opršal držíval, co jemu ujato při souhradech vedle Havlova Kranichova, ii g. každýho úroku.

Na ty na všecky role svobodná cesta má puštěna býti od těch, kteříž majie role napřed, aby jeden každý mohl k svému kusu dojíti.

[Fol. 71 b.] Ves Křičeň.

Léta ɔc XVI⁰ [1516] oddávalo se lidem Křičenským, co se jim topilo nad luha prvnější rybníkem Bohdaneckém (sic), skrze pana Jiříka Peřinu, ty časy úředníka na Pardubicích, a pana Jana Mřeně a Pavla Vaniše, jakož jest zamezeno a zakopáno, každýmu co se do jeho gruntu topilo, a každý za své přijal dobrovolně, a svýho prvnějšího aby pastvami užívali aneb jakž budou moci, když by rybník osák:

Svatoňovi z Křičeni co se jemu topilo louky podle Mokrořitovy z Bohdanče, i dáno jemu za to kus louky v Mokrém a rolí týž v Mokrém.

Kliškovi odtudž za jeho škody, co se jemu topilo, dáno kus louky a rolí, obý v Mokrém.

Rausovi za jeho škody dáno týž v Mokrém kus louky a kus rolí.

Prokůpkovi za jeho škody dáno z louky panský pod Kasalicemi jiný kus, a k tomu v Mokrém přidáno jemu kus rolí.

Šimkovi Jektavýmu za jeho škody dáno v Mokrém přes troje hony x záhonů.

Sokolovi odtudž za jeho škody dáno v Mokrém kus louky a kus rolí.

Hnátkovi odtudž za jeho škody dáno jemu z Ludovský louky jiný kus, i také se jemu topila, i již za tu škodu ráčil jest JMt pán jemu sraziti iiii dni roboty ženné. A již on ani budoucí jeho z ničehož JMti pána viniti nemají.

[Fol. 71 b.] Ves Rohoznice.

Item *Šebkovi* louky se vytopilo Bohdaneckým rybníkem i prut ii provazce a j čtvrti provazce. I dáno jest jemu tolikýž i nad to víc z panský velký louky, která jest pod Kasalicemi.

[Fol. 72 b.] **Ves Dolany.**

Léta ɔc XVI° [1516] oddávalo se Dolanským za to, co se jim topilo *rybníkem Bohdaneckým*, skrze pana Jiříka Peřinu, ty časy úředníka na Pardubicích, a pana Jana Mřeně a Pavla Vaniše po ta znamení a zákopy, která jsou zdělána, a prvnějšího svého aby požívali, jakž budou moci, kdyby rybník poobsák. K tomu dobrovolně přistoupili, a již oni ani potomci jejich JMti pána z ničehož viniti více nemají. A jest těm všem oddáváno za ty škody z tee rolí, která koupena od Širůčkové vdovy. A tím jest jim méň oddáváno měrou, že svýho prvního užívati mají; a k tomu dobrovolně přistoupili.

Brýchovi za jeho škody oddáno na Kamencích i jitro ii provazce ȷ čtvrti provazce.

Machovi za jeho škody oddáno pod rybníkem Hlubokým iiȷ provazce iȷ čtvrti provazce.

Pařízkovi za jeho škody oddáno podle Macha ii provazce i čtvrt provazce.

Lazebníkovi za jeho škody oddáno v Knihnách ii provazce.

Palatovi za jeho škody oddáno ta loučka pod Svatonínem.

Juonkovi za jeho škody oddáno ii provazce podle Lazebníka v Knihnách.

Pronkovi za jeho škody oddáno na Kamencích iiii jitra iiiiȷ provazce iȷ čtvrti provazce, a k tomu jemu sraženo roboty ženné iȷ dne.

Duchoňovi za jeho škody oddáno na Mielech a nad Ždanským rybníkem iȷ prutu iii provazce.

Slabinovi za jeho škody oddáno v ii miestech v Knihnách a v Nemílích i prut a ii čtvrti provazce.

Vondráčkovi za jeho škody oddáno v Vůstrově iiii provazce.

Machovi Trskovi za jeho škody oddáno podle lazebníka v Knihnách vȷ provazce.

Žábovi za jeho škody oddáno jemu v Knihnách iiii provazce.

Kalhausovi za jeho škody oddáno v týmž místě iiȷ jitra.

Janovi Vodičkovi za jeho škody v týmž místě iiiiȷ provazce.

Pichovi krčmáři za jeho škody i provazec lesu v Svatoníně k klučení.

Hankovi rychtáři za jeho škody dáno v Zárybničí viii provazcův a ȷ čtvrti provazce, a vostatek odpustil, aby to při něm zůstalo, co přijal v rybníce.

[Fol. 72.] **Ves Litětiny.**

Item jakož jse jest škoda dála člověku pánův Majtských topením rybníka Roudnýho u Litětin, Vondráčkovi z Trutnova, i za to zatopení stala se s ním smlouva skrze pana Bohuslava Běškovce, ty časy hajtmana na Pardubicích, taková, že jemu za ty škody dáno má býti iii ß m., a ty jsou dány Jiříkovi Libánskýmu na jeho místě skrze Petra písaře. A tajž Vondráček JMt pána z ničehož ani potomkové jeho viniti více nemají, neb dobrovolně k tomu přistoupil a za své přijal, kdež pak také i páni Majtští list píšíce k té smlouvě vůli dávají. Stalo se při buožím Vstoupení léta ɔc XVII° [1517, 21. května]. Toho místa již tajž Vondráček prázden býti má, a JMt pán má to k svému užitku obrátiti.

[Fol. 73.] **Městečko Bohdaneč.**

Actum anno 1517 circa festum Johannis Hus [6. července.]

Item *Divišovi*, která louka jest vytopena rybníkem Bohdaneckým, jest jí ii jitře a i provazec, dáno jemu tolikýž skrz Jiříka Vaniše z toho rybníčku pustýho, kterýž jest nad Jílovkú, a již prvního svého prázden býti jmá, a pána JMti z ničehož viniti nemá.

[Fol. 74.] **Ves Platěnice.**

Toto jest se oddávalo Platěnickým za škody, které se jim budú díti rybníkem Moravanským, z rolí, která koupena jest od Kvasničky odtudž. A o to jest s nimi s jich dobrou vůlí uhazoval pan Jiřík Peřina, ty časy úředník na Pardubicích, a Jiřík Vaniš. A to jest jim oddáno potud, pokud jsou toho zákopy zdělány:

Item *Mathúšovi* v najprvnějším místě topiti se bude iiii provazce. Týmuž v druhém místě ii jitře, týmuž po třetí iij jitra i provazec, týmuž po čtvrté i prut i provazec. A to i s tím měřeno, co cestu mají pustiti přes rolí jedni druhým, aby mohli na rolí dojížděti. Za to jemu oddáno z rolí Kvasničkovy pod první hrází i nad hrází, která jest ke vsi, i prut iiij provazce, a ostatek jemu dáno na druhé straně řeky s rolí Kvasničkovy, kteráž leží podle Duška zahradníka, jest jí troje honce (sic). A za svý jest dobrovolně přijal, a prvního svého prázden býti má.

Týmuž příkop, který udělal se pod stávky, sám sobě vypravovati jmá, a za to, že v jeho dělán, dáno jemu pastviště tím laciněji pod úrok budoucně.

Vodičkovi najprve topiti se bude iiii provazce, týž po druhé iii jitra, týž po třetí iij jitra, týž po čtvrté u vobce ii provazce. A to jest měřeno i za cestu, kterúž mají pustiti sobě na rolí jedni druhým. Za to jemu oddáno z Kvasničkovy rolí podle jeho rolí iij jitra ii provazce, a svýho prvního aby požíval, a k tomu jemu přidána ta rolí, která se Hubkovi topiti bude podle něho, a týž k tomu krčmářovy rolí aby požíval, kteréž se bude topiti za vii provazců, jak bude moci, bez překážky pána JMti. A k tomu jest dobrovolně přistoupil, a za to sám žádal.

[Jinou rukou: Anno 19. Laurencii [1519, 10. srpna] z rozkázání JMti pána týmuž Vodičkovi jest dáno z Kvasničkových luk skrze Jiříka Vaniše j prutu louky, neb tak JMt zpravil, že první to, což jemu oddáno bylo, zatopovalo se, i má proto předse prvního požívati, tak aby škody na těch hrázcích a příkopích dobytkem nedělal.]

Krčmářovi topiti se bude vii provazců. Za to jemu oddáno s druhé strany řeky z rolí, která leží podle Duška zahradníka, tolikéž.

Nechvílovi kaziti se bude na dvou místech i jitro i provazec. Za to jemu oddáno nad hrází i pod hrází Moravanskýho rybníka podle jeho rolí ii kusy, tak bez míry přijal, začiž (sic) jsám žádal, a prvního svýho aby požíval.

Kohútkovi v najprvnějším místě topiti se bude iii jitra ij provazce a v druhém místě ii jitře j provazce. A to měřeno i s tím, aby cestu pustil. Za to jemu dáno z rolí Kvasničkovy, která leží nad vohradami, iii jitra ii provazce, a prvního svýho aby požíval.

Hubkovi v jednom místě topiti se bude iij jitra, týmuž u vobce zvlášť ij provazce. Za to jest jemu dána vohrada Kvasničkovská, jest pastviště, kteréž leží podle Vodičkova. A prvnějšího svýho, co se jemu topiti bude, prázden býti jmá.

Ti svrchupsaní lidé z Platěnic, jestliže kterým bude potřebí, aby se strúhy dělaly, aby voda mohla spadovati do řeky od těch hrázec pobočních, to sobě mají dělati, neb jest jim i za to oddáno.

[Fol. 75.] **Ves Moravany.**

Léta 1518 v úterý po provodní neděli [1518, 11. května] s nížepsanými lidmi srovnání učiněno jest o škody, které se jim dály a díti budú pro povýšení rybníka Moravanskýho, co vajš topiti bude, jakož zejména každý napsán jest, co se kterému škody dálo, jakož potud

zákopy zdělány jsou, pokud se kterému škoda dála; a prvního svého, což budú moci, na budúcí časy užívati mají k tomu, což tuto jim se oddávalo; to srovnání dálo se skrze pana Jiříka Peřinu, ty časy úředníka na Pardubicích, a Jiříka Vaniše.

Item obce Moravanským topiti se bude a něco podmokati v prutuov ii jitře i s tím, co rybníčkové dělali v ůbci a sádky pstruhové; i jest jim k tomu dáno iii jitra ij provazce louky a měštiště, kteréž oboje koupeno od Macha Miraňova za iiij ſſ x g., a týž dána jim při tom loučka Sračkovská. Jest toho všeho víc než iiiij jitra. Týž jim dána zahrada i loučka Šalomounovská, která jest svedena, a platu s ní xx g. ii ₰ alb. ročního pánu JMti sejde. Týž přidáno jim k ůbci Sračkovské pustiny i s tím, co vyfrajmarčeno na Kubovi a na Kuchtovi, jest toho i prut ij provazce; a za to jsou všickni spolně žádali, aby jim ti kusové dáni byli, a oni dobrovolně za své přijali, JMti pánu děkujíc a JMti pána ani budúcích JMti na potomní časy z ničehož víc viniti nemají.

Šaldovi kazilo se volšiny a loučky ii pruty a ii provazce, i oddáno jemu v bře[zí]ch Kostěnských pod rybníkem Krtní, co pod úrok držal kovář a Gregora. Při tom týž i co z druhé strany Gregora držal až k hranicím Bořickym, jest toho víc než za ij prutu; a von to dobrovolně za své přijal.

Štěpánovi odtudž kazí se ij provazce j čtvrti. Dáno jemu tolikéž z pustiny Sračkovské.

Pipičovi kazilo se iij provazce i čtvrt. Dáno jemu z rolí Sračkovské tolikéž.

Hrdlonovi kazilo se na i místě iii provazce a na druhém místě vj provazce, na třetím i provazec a i čtvrt. Dáno jemu z Neřádovské pustiny ii jitře.

Vondrovi odtudž kazilo se iiij provazce. Dáno jemu tolikéž z pustiny Rutkovský.

Antošovi odtudž kazilo se rolí vi provazců j čtvrti. Dáno jemu z pustiny Rutkovský tolikéž. Týmuž louky kazilo se viiii jiter j provazce. Dána jemu za to vohrada Kvasničkovská u Platěnic velká, za kterúž žena jeho i sirotek s přátely prosili, a vděčně to od JMti pána přijali s velikým děkováním. Při tom byl Jan rychtář Moravanský, a Remiáš rychtář Platěnický, a Hubka, Vodička, všickni z Platěnic.

K záduší rolí kazilo se iiii provazce, na druhým místě iij provazce, na třetím ii provazce i čtvrt. Dáno za to z pustiny Neřádovské, která jest vedle cesty Chrudimské, tolikýž; a cesty při tom necháno jest, aby mohli dojížděti na další rolí, kteří za tou zádušní přijímali.

Machovi Miraňovu kazilo se vii provazců. Dáno jemu z pustiny, kterúž Pilo držal pod úrok, tolikéž.

Pilovi kazilo se v jednom místě iij provazce a v druhým i provazec. Dáno jemu z týž rolí tolikýž.

Morávkovi kazilo se na jednom místě ii provazce a na druhým i provazec. Dáno jemu mezi cestami z Rutkovské pustiny staré viiij záhonu; a louka, kterúž u Dašic pod plat ujal, ta se jemu dědičně zapsati jmá.

Hanouškovi kazil se i provazec, i dán jemu za to i záhon z pustiny Neřádovské zdýli za iij honův.

Mandíkovi kazilo se v i místě iiij provazce a v druhém iij provazce. Dáno jemu z Sračkovské pustiny tolikéž.

Kováři kazilo se louky vj provazce. Dáno jemu z luk Kvasničkovských za vohradou tolikýž.

Rychtáři odtudž louky kazilo se v provazců i čtvrt. Dáno jemu z tajchž luk za vohradou tolikýž.

Lacinovi kazilo se na i místě iiii provazce a na druhým i provazec a na třetím iii čtvrti provazce. Dáno jemu z rolí Rutka mladýho, kterúž Pilo držal, tolikýž.

Zemanovi kazilo se na ii místou ij provazce i čtvrt. Dáno jemu z rolí Rutka starýho podle Morávka tolikýž i víc ještě.

Faráři odtudž rolí a palúčiny kazilo se ii jitře ij provazce. Dáno jemu z rolí Neřádovské ii jitře iij provazce.

Heřmance odtudž kazilo se rolí iij provazce. Dáno jí z pustiny Rutka starýho tolikýž.

Honcíkovi odtudž kazilo se iiij provazce. Dáno jemu z pustiny Sračkovské tolikýž.

Gregorovi kazilo se v i místě viiij provazce rolí i pastvišť, v druhým místě ij provazce, v třetím iii provazce i čtvrt. Dáno jest jemu za to luk Kvasničkovských za vohradou ij jitra; a louku u Dašic, kterú pod plat ujal, tu JMt ráčil jemu dědičně dáti, a ten plat uložený nám aby platil.

Pešatovi odtudž rolí i pastvišť kazilo se vij provazce. Dáno jemu tolikýž pod Dubovcem nad Platěnickým rybníkem od příkopu až po Šípek, jakož jest vymezeno.

Jakož k záduší [s] Svatouškovské pustiny, kteráž koupena od Miraňova Macha, bylo platu j g. českého, i jest dán kousek role, kteráž klínky leží pod Dubovcem, k tomu záduší za ten plat; a vobec za to žádala a na tom přestala.

Kovářovi k tomu, co jemu loučka oddána u Platěnic, louka přidána ta, kterúž pod úrok držal u Dašic, že dědičně se jemu zapsati jmá k tomu gruntu.

Od Macha Miraňova měštiště a loučka koupena za iiij ſſ x g., kteréž voboje k záduší voddáno jest, toho iii jitra ij provazce; z toho se jemu úroka srazilo každýho iiij g. i telecího, slepic vi jemu se srazilo.

[Fol. 76.] **Kostěnice ves.**

Item jakož Kostěnským v vůbci se brala země k povyšování hráze na Moravanský rybník, týž i co se hráze přidělalo v vůbci, a rybníkem z druhé strany hráze co se jim kazí a kaziti bude týž vobci až k hrázi rybníku Bahna: za tu za všecku škodu jest jim dáno rolí a pastvišť Hubkových z Dašic iiii jitra, při obci jich kteráž leží; a Hubkovi za to jsou voddána jiná iiii jitra z panský rolí, kterúž Vaněk hajný z Dašic držal pod úrok podle téhož Hubky rolí. A ještě týž rolí pozůstalo iiij provazce JMti.

Thůmovi odtudž co vybráno země v jeho louce k povyšování hráze téhož rybníka, dáno jemu za tu škodu z luk Dašických u řeky ij jitra i provazec, a prvního svýho k tomu aby užíval prutem i pastvami, jakž bude moci, což se jemu rybníkem Husojedským nezatopí, neb se jemu i za to oddalo, co rybník ten vytopovati bude povyšováním hraze.

[Později připsáno:] Item jakož se *Vankovi Kůtkovi* udělala strúha v louce jeho pod hrází Husojedského rybníka zdéli x provazcuov a zšíři méně než i čtvrt provazce i s borty, a jest toho něco méň než ij provazce; i jest jemu oddáno za to louky klín podle Hluchého a Tuomové proti Prachovicím, kteréž jest okolo ij provazce, jakž jest vymezena. A on jest dobrovolně za své přijal a k tomu se podvolil, aby tu strúhu vycídil, a potom na budúcí časy on nebo jeho potomci a držitelé statku po něm mají sobě tu strúhu cíditi. A to jest oddáno námi Janem Brachem z Bělčic, ty časy úředníkem na Pardubicích, Jiříkem Vanišem a Janem Vlčkem. Actum f. iii. die Jeronymi anno 1522 [30. září].

[Fol. 72 b.] Léta 1518 ve čtvrtek po sv. Vítě [17. června] s **Dolanskými** takto uhozeno jest o škody, které se jim dály v lukách v Záhuměných i v rolích topením chobota Bohdaneckého rybníka i podmokáním, s jich všech dobrú volí, že JMti pána ani JMti budúcích víc z ničehož viniti nemají, co se tu topiti i podmokati bude. A o to uhozoval jest s ni[mi] pan Jiřík Peřina z Maličína, ty časy úředník na Pardubicích, a pan Jan Mřeň z Čestic a Jiřík Vaniš; a proti svýmu prvnímu luk i rolí aby užívali, jakž budú moci:

Pechovi krčmáři kaziti se bude luk i rolí i podmokati iiii jitra i provazec. Dána jemu v Svatoníně iiii jitra při jeho roli, pokudž zalizeno jest, a vobilí co jest vsel v rybníce

iii korce ječ[mene], ten jest jemu puštěn, aby sobě sklidil všecken.

Širůčkové vdově topiti se i podmokati bude luk iii jitra ii provazce. Dáno jí v Svatoníně iii jitra ij provazce, a ii ß m. přidaly se jí na klučení.

Brýchovi luk i rolí kaziti se bude viii provazců minus i čtvrt. Dáno jemu v Svatoníně iiiij provazce podle jeho.

Janečkovi neměřilo se, než dobrovolně k tomu přistoupil, aby mu dáno bylo v Svatoníně ij provazce čtvrt.

Promkové vdově topiti i podmokati bude ix provazců, za to jí dána louka Šebkovská a Školní k budúcímu požívání, což jich koli zůstane po zatopení.

Jarošovi podmokati bude luk ii jitře. Dáno jemu podle Duba v Svatoníně i jitro i provazec.

Vodičkovi v rolí i v lukách podmokati bude iij provazce, a týž kus jemu zatopen v Bohdaneckým rybníce, který jemu oddával pan Hynek. Za to obojí dáno v Svatoníně viii provazců délky minus i čtvrt a j provazce šířky proti JMti louce.

Dubovi rolí co se topí a podmoká iij provazce, dáno jemu tolikýž v Svatoníně.

Šafáři rolí a palúčiny podmoká iij provazce. Dáno jemu tolikýž v Svatoníně, a kus jemu přidán.

Vondráčkovi rolí i palúčiny ii provazce. Dáno jemu v vůstrově v Bohdaneckým rybníce na Voznici tolikýž.

Kalhausovi co jemu oddáno bylo skrze pana Hynka za škody první, to se jemu vytopilo zase, i dáno jemu v ůstrově Bohdaneckého rybníka k klučení víc než iij jitra při jeho na Voznici, a již by se mu i to vytopilo, o to mluviti nemá, neb k tomu dobrovolně přistoupil.

Hankovi při obci jeho rolí podmoká víc než i jitro, i dáno jemu v Svatoníně ii jitře, a má platiti s toho, co víc má, ij g.

Duchoňovi za Ždanský rybník ne z práva, než z milosti dáno jemu j jitra při jeho v Svatoníně.

Obecní louky vytopilo se i prut i provazec. Dána jim na Polabí tolikáž míra z té louky, která sloula Havlovská, a leží u Hrobic na Polabí. A to jest zamezeno, pokud jest jim dáno. A to jsou dobrovolně za své přijali, JMti pánu děkujíc.

[Fol. 73.] Léta 1518. Item **Bohdaneckým** za to, co se jim vytopilo obce, kterúž pod plat přijali pod tím rybníčkem, kdež pasou v něm, a potom od toho rybníčku až k louce zádušní i provazce zšíří a někde víc, někde méň, též i louky zádušní, což se jí kolivěk topiti bude, a po druhé straně až k stavu rybníku Bohdaneckého: za to za všecko přitopování s jich žádostí a prosbou, dobrou vůli k tomu davše, přijali jsou březin podle obce své vedle Hylana ij pruty a kus, pokudž zamezeno jest od cesty, a k tomu jim přidáno lesu ii jitře a kus nad lúkou Bubáčkovou od stávku při polích Jílovských; a když rybník osákne aneb sušiti se bude, tehdy pastvami budou moci požívati potud, pokud meze jejich starodávní ukazovati budou, svého prvního. A to jsou s děkováním od pana Jiříka Peřiny, ty časy úředníka na Pardubicích, přijali, a pana Jana Mřeně, a při tom byl i Jiřík Vaniš.

Týž den i *Okročilovi* oddáno za tu louku, která se jemu vytopuje, s jeho dobrú volí nad rybníčkem Jílovským iiij jitra, a přidalo se jemu; a prvního svýho, co se nezatopí, aby užíval, jakž bude moci.

[Připsáno:] *Martinovi* pekaři, co v jeho rolí pan Mřeň přiekop dělal, vii provazcó zdélí a viec než j čtvrti provazce zšíři, kde vodu spúštěli z jezera, má za to jemu oddáno [býti] u palouka podle jeho, kde ujal pod plat, j jitra; a to jest dobrovolně za své přijal.

Actum f. iii ante Palmarum anno 1519 [12. dubna].

[Fol. 76. b.] Přelovice.

Léta 1518 ve čtvrtek den s. Jana [24. června] s Přelovskými jest uhozeno a oddáno takto za škody, co se jim vytopuje rybníkem Rozhrnú a ještě topiti bude, tak jakož jest znamenáno nad tú cestú, kteráž jde od Neratova k Habřině do tý rolí, kteráž Komoráčkovi oddána, a na jiná místa tou měrou, pokudž vystane (sic), což zatopovati bude, za to za všecko jest jim oddáno, a to jsou dobrovolně za své přijali. Oddáváno jim skrze pana Jiříka Peřinu, ty časy úředníka na Pardubicích, a pana Jana z Čestic Mřeně a Jiříka Vaniše.

Kalhausovi proti jeho rolí v vůkraji šířky topiti se bude i provazce a někde vajš a dýlky na iii provazce, týž i to, co jemu rybníkem zatopeno, za to jest jemu oddáno za všecko i hony rolí Hlouškovské, za kterúž sám žádal, v chobotu rybníka Rozhrny; a při těch honcích Hlouškovského což bude moci požiti do rybníku pastvou aneb travou, to jest mu puštěno, než lesův žádných; a prvního svýho, které mu zatopeno, když by rybník poosákl, má požívati.

Havlovi odtudž na ii místou chobotem téhož rybníka bude se vytopovati iij provazce, za to jemu dáno to vosyčí, kteréž jest proti Kalhausovým honcuom, i s tou loučkou Hlouškovskou, ač jí co bude moci požiti. A to za své dobrovolně přijal a svýho prvního užívati má, když rybník poosákne.

Komaráčkovi louka všecka se zatopila a jest v rybníce; týmuž na druhým místě podle jeho rolí chobotem topiti se bude ii jitře luk a lesův. Dáno jest jemu z rolí Hlouškovské ii hony, kteréž leží nad rybníkem, a přidáno jemu ij jitra luk z té louky, kterouž Kotrčka z Neratova držala pod plat. A prvního svýho již prázden býti jmá. A nad to s tý rolí přijal platu při každém úroce j g. na se, neb jest jemu jí víc dáno, než se jemu uškodilo. To jest dobrovolně za své přijal.

Vondrovi odtudž proti jeho rolí topiti se bude iiii provazce. Dáno jemu z Hlouškovské rolí nad cestou tolikýž a přidáno jemu nad to xx g. m., a to jest dobrovolně za své přijal.

Janovi odtudž proti jeho rolí v jednom místě iii provazce minus i čtvrt, a v druhém místě v provazců a i čtvrt lesův; za to jest jemu oddáno z louky, kterú Kotrčka z Neratova pod plat držala, vi provazců, a kousek jemu přidán v chobotu, a prvního svýho aby užíval.

Kotr[č]ce vdově tý louky i s lesem zůstalo iii jitra a kousek, to se jí k dědictví dalo, aby již od toho gruntu nikda odjímáno nebylo, a platu s toho má platiti každýho úroku iii g. alb.

[Fol. 78.] Libišany ves.

Item *Vobídkovi* les, který jest měl pod Bory, jest jeho více než za i prut, a skrze ten dělány strúhy, které jsou okolo Šeperky na Ždanský mlýn. Dáno jest jemu za to na Polabí blízko od Jechyrovy louky, slove na Dole, iii jitra vrbin, to sobě klučiti má k lukám; k tomu jest dobrovolně přistoupil a za své přijal.

[Fol. 78. b.] Rokytno ves.

Item jakož *Prokopovi* louka se zkazila rybníkem Drahošem, kteráž v chobotě leží, jest jemu dána za to jiná louka, kterouž Václav hajný držal od příkopu Choteckého až po vrbí, pokudž sobě vymezili, za kterúžto louku sám Prokop žádal, aby jemu za tu škodu dána byla; a prvnějšího svého prázden býti má. K tomu jest dobrovolně přistoupil a za své přijal. A na tu louku Václav hajný cestu přes rolí v kraji má jemu pustiti, a Prokop přes stružku, jestliže

jemu potřebí bude, má sobě sám mostek udělati. To jest jemu dáno skrze Jiříka Vaniše při přítomnosti Chmele rychtáře a jiných soused. Actum f. 4. die Johannis Hus anno 1519 [6. července].

[Fol. 79.] **Přelovice a Neratov i Bohdaneč.**

Léta ꝺc 20. v úterý před s. Duchem [1520, 22. května] škody, které jsou [se] dály na lukách přetopováním rybníka Živanského níżepsaným lidem, takto jest se jim za ty škody oddávalo gruntů, kteří jsou skoupeni JMtí pánem od Hanzle z Neratova a Jíry odtudž a Matalíka z Přelovic; a jeden každý jest za svý dobrovolně přijal; a svého prvního prázdni býti mají po brázdu, která se jest zavorala vokolo všeho rybníka, kromě Jiříka Hylana, ten svýho prvního, když rybník povosákne, bude-li čím moci požívati, aby požíval. A to se jest oddávalo skrze Václava Chrastenského z Malovar, úředníka ty časy na Pardubicích, a pana Jana Mřeně z Čestic, fišmajstra JMti pána, a Jiříka Vaniše.

Pavlovi z Neratova topí se luk v jiter na třech miestech. Dáno jemu z luk Hanzlových iij jitra luk pod strúhou na dvou místou, a za iij jitra louky dáno jemu vi jiter rolí nad rybníkem Neratovským v těch píscích.

Mikšovi odtudž topí se luk iiii jitra i provazec. Dáno jemu z Jírovy louky podle jeho louky iiij provazce luk; a za vostatek těch luk dáno jemu vii jiter rolí z Jírovy rolí, která leží při jeho rolí až k Dědku.

Bathoňovi Hylanovi odtudž topí se iiii jitra luk. Dáno jemu z luk Hanzlových iij jitra luk; a za vostatek těch luk dána jemu rolí, která leží podle ob[ce] k haltéřóm Bohdaneckým, iii jitra; a kus meze jest od obce až na Pavlovu h[ráz]ku, která nad tou rolí.

Víškovi odtudž topí se iiii jitra j provazce a i čtvrt provazce luk. Dáno jemu z luk Hanzlových iij jitra, a za vostatek těch luk dáno jemu z rolí Jírovy podle Barthoně iii jitra j provazce.

Jírovi Hylanovi topí se vii provazců luk. Dána jemu za to ta kopanina nad strúhou pod plat, kterú držal, a úrok s ní jemu se z registr vymazal. Týmuž za to d[áno], že cestu má pustiti přes svou louku Bathoňovi a Víškovi, (ale Barthoň a Víšek mají sobě sami mostek přes strúhu udělati při jeho kopanině), j jitra smyti z dubčé, který jest při mezi Hylanově až k strúze při nie na druhý důl.

Ti svrchupsaní lidé za to jsou žádali, jestliže by kdy jaký kus trávy zbyl v rybníce proti jich gruntuom, aby mimo ně žádnému jinému prodávána nebyla, i to se jest jim přiřklo učiniti, že se jim prodá. Pakli by oni nechtěli kúpiti, tehda hajní aby prodali, komu budou moci.

Přelovští:

Johanně vdově Kučerce odtudž topí se louky na ii miestou viii provazců a i čtvrt provazce. Dáno jí z luk Matalíkovských z tý čtvrti, která jest najblíž Habřiny, i jitro luk, a za vostatek dáno ii jitře rolí při tom týž z Matalíkovský rolí.

Kalhausovi hajnýmu odtudž na třech miestech topí se luk vj provazce. Dáno jemu z luk Matalíkovských tolikéž.

[H]laváčovi odtudž topí se luk iiii provazce a i čtvrt provazce. Dáno jemu z druhé čtvrti Matalíkovy, kteráž jest blíže vsi, počnúc s tím palúčkem, kterýž jest při obci Habřinské i přes ten vrch, i s druhým paloukem, jest toho všeho dýlky xiii provazců a šířky j provazce a i loket, louky i rolí.

Holuškovi krčmáři odtudž topí se luk vij provazce. Dáno jemu podle Hlaváče z týchž pauloukův (sic) a rolí xiii provazců dýlky a šířky jednoho provazce.

Poupkovi z Bohdanče topí se luk ii provazce. Dáno jemu tolikýž podle Holušky z toho palouku, který jest blíže vsi.

Brhovi topí se luk, kteréž porostly vrbím a něco i volším, vj provazce. Dáno jemu v tajchž honech jako Holuškovi podle meze druhé rolí i luk xiii provazců dýlky a šířky iii čtvrti provazce.

Komaráčkovi topí se luk i s tím dolem ij provazce a i čtvrt provazce. Dáno jemu z luk podle Brha od obce Habřinské iii provazce.

Janovi Havlovu odtudž topí se luk na dvou miestech ii provazce bez i čtvrti. Dáno jemu mezi Brhem a Holuškou prostředkem, co zbylo s tý strany podle Brha, naskrze xiii provazců dýlky, a šířky pokudž vymezeno.

Mládkovi odtudž topí se luk iij provazce. Dáno jemu z rolí Matalíkovy od obce Přelovské hned od souhradi z tý čtvrti, kteráž jest blíž Habřiny, i jitro a i čtvrt provazce.

Janovi Šimonovu odtudž topí se louky iii provazce. Dáno jemu z rolí podle Mládka z tý čtvrti vi provazců. Týmuž co se topilo lesu kus pod strúhou chobotem rybníka Živanského, dáno jemu za ten les druhý hony rolí, kteréž ujal podle Mládka až k cestě Habřinské.

Matalíkovi odtudž na dvou miestou topí se luk iii provazce a i čtvrt. Dáno jemu z třetí čtvrti, která jest proti krčmě, vi provazců rolí i [s] souvratmi, a při tom dán mu dědičně kousek lesu až k rybníčku vobecnímu. Má platiti každého úroku s toho kusu i g. b.

Vobec, kteráž se topí tajmž lidem Přelovským, jest jim za ni oddána rolí Bumbulova, za kterúž sami žádali; jest jí okolo v jiter. A za tu rolí Bumbulovi jest dána jiná rolí Houškovská, s kteréž platil Bumbule do roka v g. b. úroku. Ten se jest jemu z registr vymazal. A při tý obci pozůstavil sobě Bumbule viiiij záhonu rolí naskrze k vrchuom; a nyní mají všecka obec plot udělati při tý mezi po těch záhonech, a potom na budúcí časy Bumbule aneb potomci jeho mají sami ten plot dělati. A borek ten, který jest na těch vrších Bumbulovský, ten [. . . .] k vobci. Také na staré vobci v rybníce Živanském mohú [pásti, po]kudž se nezatopí.

Ti všickni lidé Přelovští svrchupsaní mají bajti prázdni těch [všech] kusův svých, za kteréž se jim oddávalo, po ty zarytiny a kopa[niny], které jsou okolo rybníka zdělány.

[Jinou rukou:] *Ušákovi* starému z Bohdanče která jemu louka byla oddána u Neratova za ty škody, co se strúhy na mlýn Černský v jeho rolí dělaly, a od těch struh co podmokalo, za to jemu dána jiná louka nad Mokřeckým rybníkem po tu rozvaru (sic), kteráž jest nad chobotem rybníka Mokřeckého, a dub, kterýž jest při tom ohraněný; a jest jich za viii jiter, a jeho bylo v jiter, což rybníkem netopieváno (sic) Živ[anským]. A svého prvnieho prázden být má. Actum ut supra.

Kubovi Vonišovi odtudž týmž rybníkem Živanským vytopila se louka, a jest jí víc než ii pruty. Za to jemu dáno v Polabí u Vopatovic proti Bukovině louka, kteráž slove Rychetní a jináč Přirytina, a přidáno jemu okraji po cestu, kterýž jest při tý louce, aby sobě vyklučil. A jest znamenáno a oblizeno od cesty až na pařez, kterýž jest na břehu nad samým Labem. A on jest dobrovolně za své přijal a svého prvního prázen býti má. A to jest jemu oddáno skrze pana Bohuslava Běškovce, ty časy hajtmana na Pardubicích, a pana Jana Mřeně z Čestic oc a Jiříka Vaniše, aby on již mohl tu louku prodati neb profrajmarčiti; a mohl-li by sobě kde blíže od koho jakú louku kúpiti, a dobrovolně kdo chtěl prodati a měl luk svou

potřebu, že mu JMt pán toho příti ráčí. Actum f. iii in [die] Buriani et Pauli anno 1520 [26. června].

[Fol. 78b.] **Živanice.**

Actum Pentecosten anno 20 [1520, 27. května]. Item *Havlovi* odtudž kterýž se jest les topil pod strúhou chobotem rybníka Živanského, jest jeho vyměřeno iii jitra, za to jemu oddáno jiného lesu z tý čtvrti Houškovské proti krčmě vedle Zahradníkovy louky tolikýž, a svýho prvního prázden býti má. K tomu jest dobrovolně přivolil.

[Fol. 80 b.] **Podůlšany.**

Actum anno 1520 ten pondělí před buožím Tělem [1520. 4. června] lidem Podůlšanským, kterým jsou se škody dály struhou, kteráž jest dělána okolo Šeperky od Opatovic na mlajn Ždanský v gruntích jich, a luk co se i rolí podmokalo a vytopilo tou strúhou, že vody dobře nemohly vypadovati, kteréž nápadní jsou, i takto jest s jedním každým uhozeno o jeho škody skrze pana Václava Chrustenského z Malovar, ty časy úředníka na Pardubicích, a pana Jana Mřeně z Čestic a Jiříka Vaniše; a jeden každý za své dobrovolně jest přijal s děkováním. A již oni ani jich potomci z ničehož víc JMti pána ani potomků JMti viniti nemají.

Hřebcovi bráno země v jeho gruntu, co se strúha dělala, iiii provazce a i čtvrt provazce. Týmuž na Koutích louka a rolí, z kteréž platí do Bohdanče knězi, jest toho okolo vi jiter, dáno jemu za to obojí luk u Vopatovic z louky Sezemky iii jitra, a prvního svýho jestliže čím bude moci, což se nezatopí, aby požíval. Pakli nebude moci požívati, proto JMti pána potom z ničehož viniti nemá.

Jírovi Mikulášovu strúhy v jeho gruntích děláno ix provazců. Týmuž palouku pod volšinami nad obecní lúkou iiii provazce. Dáno jemu z louky Sezemky u Vopatovic ii jitře, a palouku toho jestliže čím bude moci požívati, aby požíval; pakli nebude moci, týž potom JMti pána z ničehož nemá viniti.

Jírovi Purkrábkovi strúhy bráno v jeho gruntu iii provazce. Týmuž na druhém místě ii provazce. Týmuž na třetím místě iii čtvrti provazce. Týmuž palouku pod volšinami topí se i jitro. Dáno jemu za to všecko z louky Sezemky ij jitra; a palouku toho bude-li moci čím užiti, aby požíval; pakli by nemohl, týž také potom JMti pána z ničehož viniti nemá.

Janovi Benedovi luk zarostlých vrbím a rokytím zkazilo se víc než ij prutu. Dáno jemu z louky Sezemky i s tím vokrajím, které při té louce jest, co sobě klučiti má, pokudž jest vylizeno na dubích a na jiném dříví, více než vi jiter; a svýho prvního prázden býti má.

Kahulovi děláno v jeho gruntích strúhy za i provazec. Týmuž na druhém místě ij provazce. Dáno jemu z louky Sezemky iij provazce.

Mrázovi děláno v jeho gruntích strúhy ij provazce a i čtvrt provazce. Dáno jemu tolikýž z louky Sezemky.

Katheřině Řeháčkové děláno strúhy v jejím gruntu ii provazce a i čtvrt provazce. Dáno jí z louky Sezemky ii provazce.

Mathoušovi děláno strúhy v jeho gruntu iii čtvrti provazce. Dáno jemu tolikýž z louky Sezemky.

Lanšperskému v jeho gruntu strúhy uděláno provazec a i čtvrt provazce. Dáno jemu louky Sezemky i provazec.

Petrovi děláno strúhy v jeho gruntu iii čtvrti provazce. Dáno jemu tolikýž z louky Sezemky.

Krčmářovi louka, kteráž se zbahnila, můž jí bajti okolo ii jiter, dáno jemu z Sezemky louky i jitro; a prvního svýho, bude-li moci čím, k tomu aby užíval. Pakli nebude moci, týž JMti potom z ničehož nemá viniti.

Vobecní louka, kteráž se jest zbahnila, za tu jest jim dáno kus louky bez míry z Sezemky louky, za kterýž sami žádali, muož býti za i jitro; a prvního svýho, budou-li čím moci užívati, aby požívali, pakli nebudou moci, týž také JMti pána z ničehož viniti nemají.

Obce což se jest kazilo topením rybníka i strúhy braním i podmokáním počn[a] od luk Benedových až do vsi, co se strúhy braly, za to za všecko [dány] jim lúky Benedovský, kteréž při vobci jsou, i s těmi iii jitry [z] Benedovského, pokudž jest zamezeno; a lesův všech, kteříž koli na těch obcích jsou aneb budou, užívati mají k vobci, kteříž [jsou] z druhé strany struh, než kteří jsou v rybníce na lukách Benedovských, těch prázdni bajti mají. A obcí těch jestliže by [se] potom co zatopovalo aneb kazilo, JMti pána ani potomků JMti z toho [viniti] nemají, neb ty louky Benedovské poněkud jsou mokré a zbahněné, a voni sami za ně žádali, aby jim za ty škody dány byly. A za své přijali dobrovolně.

Což se *lesův kazí* těm lidem, tu se mají dělati hrázky všudy, kdež potřebí až ke vsi, aby se z struh vody vylévati do těch lesův nemohly, a zvlášť ty vody nápadní, které jdou od Libišan a jiných vsí, mají se pojíti a vyvésti těmi strúhami starými, které se šířiti mají do strúhy nad Revelíkovú chalupí v Vopatovicích. A jestliže by se jim ty škody, kteréž na těch lesích jsou, tím nemohly vopraviti, tehda JMt má jim za ty škody oddati.

[Připsáno:] Léta 1527 v neděli po sv. Jakubě [28. Jul.] uhozeno jest s Podůlšanskými a na místo postaveno na potomní časy, že ten most přes strúhu, který jest u vsi, přes kterýž na pastviště honí i pro potřeby své jezdí, má JMt pán i JMti budoucí opravovati, a byla-li by potřeba, i znovu dělati. A oni Podůlšanští i jich budoucí potomci všic[kni] fůrami mají, což by potřebí bylo, k tomu mostu povinni bajti beze vš[ech] odporův. A k tomu sou dobrovolně přivolili při přítomnosti [. . . .]vice, pana Jana Tamchyny, pana Jiříka Sadovského, pana Beneše . . . . [ostatek listu udrolen].

[Fol. 70. b.] **Městečko Dašice.**

Léta Páně XV^C^XX^o^. v pátek po s. Lucii [1520. 14. pros.] z rozkázání pana Václava, úředníka na Pardubicích, uhozeno jest s Brožem Hluchým z Dašic: jakož se jemu louka kazila, kteráž leží pod trúbú rybníka Lánského Velikého, a něco se v ní strúhy pošiřovalo, i jest témuž Hluchému za tu louku, kteréž jest iij jitra, jiná louka dána, kteráž leží proti Hečanóm za Falckrabovú ohradú; a tee louky jest, kteráž jemu za jeho louku oddána, iij jitra a ij provazce; a on jest za své dobrovolně přijal a prvnieho svého prázden býti má. A to jest jemu oddáno skrze Jiříka Vaniše a Vlčka fišmajstra.

[Jinou rukou:] Léta 1523 v pátek den s. Abdona [30. čce padlo na čtvrtek], které škody dály sou se Dašickým podmokáním rybníka Lánského Velikého, takto jest s nimi uhozeno:

Item *Psajkovi* co jest rolí podmokalo v tom kusu podle Bárthy hajnýho, dáno jest jemu za to v chobotě téhož rybníka při jeho rolí kus pastviště, aby užíval, pokud rybník topí. A to jest za své dobrovolně přijal.

Palackové vdově odtudž co se jest jí vytopilo rolí rybníkem Husojedským i s tím, co hráz toho rybníka v gruntu jejím dělána, dáno jest jí zase tolikýž z rolí Bukačovy; a k tomu srazilo se jí úroku každého ij g. b. z příčiny, že rolí ta, která se jí dala, nebyla tak dobrá jako její. A to jest za své dobrovolně přijala.

Sedláčkovi odtudž, kdež se jest louka kazila pod Lánským rybníkem, kudy se voda s něho trúbou velkou pouští, tý louky jest iij jitra, za to jest jemu dáno i prut rolí, kterúž Vaněk hajný starý pod úrok držal. A to jest dobrovolně za své přijal. A k tomu dán jest jemu druhý prut rolí při tom pod plat dědičně, s kteréhož platiti má každého úroku vi g. b.

Bártovi hajnýmu, kterému se rolí kazila chobotem rybníka Lánského Velkého a podmokalo dosti daleko, jest jemu prvé za tu škodu oddáno pod Husojedským rybníkem rolí, a taaž rolí, kteráž se jemu byla oddala, potom se kazila podmokáním Husojedského rybníka, a něco hráze uděláno v tý rolí toho rybníka: i z JMti pána rozkázání pan Beneš Bukovský, ty časy úředník Pardubský, a Jiřík Vaniš tu všecku škodu Bártovu sou dostatečně ohledali, a aby potomně ten grunt [žádné] škody nenesl, dáno jest nad první oddání j pastviště za dvorem Dašickým [.... ce]sta má puštěna býti. To jest dobrovolně za své přijal.

[Fol. 71.] Actum anno Domini 1520 f. III ante Thome apostoli [1520. 18. pros.]

Jakož se škoda dála **Rovenským** některým, zejména těmto: Novákovi, Štěpánovi, Jakubovi, Fuxovi, Kohútkovi zahradníku, Matějovi Kohútkovi, Petrovi Benešovu a Petrovi Šuvartovi, kdež se strúha nová v jich gruntích na rybník Rovenský udělala, i takto jest jim oddáno:

Novákovi dáno za jeho škodu, kdež byla ii provazce té škody, z rolí Štěpána Fuxa zase ii provazce.

Štěpánovi Fuxovi za ii provazce jeho škody i co z jeho rolí oddáno Novákovi, za všecko dáno iiii provazce z rolí Jakuba Fuxa, bratra jeho.

Jakubovi Fuxovi z rolí Kohútkovy oddáno v provazcův a kus.

Pavlovi Kohútkovi z rolí otce jeho zase oddáno vj provazce.

Matějovi Kohútkovi za jeho škodu oddáno z drah více, než se jemu škody udělalo a rolí k oddávání vzalo.

Za draha oddáno z Petra Benešovy rolí tolikéž, co k drahóm přidáno, co se bylo drah ujalo struhou, a Kohútkovi z nich oddáno.

Petrovi zase oddáno z pustiny, kterúž Beneš držel, délky podle jeho rolí xxiii provazcuov a šířky j provazce neplně, facit ii jitra ij provazce.

Z tejž pustiny Petrovi Šuvartovi za jeho škodu, kteréž bylo ij provazce, dáno za humny konec toho prutu, kterýž drží R[acek], tolikéž, i dostane se sraziti s té pustiny platu za iij jiter a za j provazce. Také když by se kdy strúhy cídily, bez jich překážky všelijaké pán JMt muož volně na borty zemi dávati.

A to [jest od]dáno skrze Jiříka a Vlčka fišmajstra z rozkázání i Vác[lava, úředníka na Pardubicích]. [Ti všickni přijali] za své dobrovolně.

Náhrady za pozemky zatopené na panství Bydžovském 1516—1518.

[Fol. 46.] *Založena registra, co se jest lidem za škody, které se jim na panství Bydžovským dály, oddávalo, buďto rybníky udělanými aneb čímžkolivěk jinajm, počnúc od léta 1516.*

Toto se rolí vyfrajmarčilo k oddávaní lidem za škody a skoupilo, které se jim dály rybníkem Starostou:

Item od měšťan vyfrajmarčeno rolí xl jiter ij provazce i čtvrt. Dáno jim za to u Zabidovského dvoru z kaplanství xli jitro ij provazce i čtvrt i s podstavím u Zabidovského rybníku, toho toliko travou užívati mají, a bude-li potřeba země bráti na opravu toho rybníka, v tom JMt moc má odtud vzíti.

Od *rychtáře Prchala* vyfrajmarčeno rolí xxviiii jiter, i jest jemu dáno z rolí od Zabidovského dvoru xxviiij jitra j provazce, a za své přijal dobrovolně.

Od *Cikána z Bydšova* koupena i čtvrt rolí bez luk, neb sobě je vymínil, za vi ß m., a ty jsou jemu vyplněny, než s luk těch vii jiter, které sobě pozůstavil, platiti má při každém úroce viiij g. alb., a xv g. alb. platu ročního sejde.

Od *Prokopa* řezníka odtudž koupena i čtvrt rolí bez luk, neb je sobě vymínil, za vi ß m., a ty jsou jemu vyplněny. A s luk, kterých sobě zanechal, platiti jmá při každém úroku viiii g. alb., a s tý čtvrt rolí platu sejde ročního xiiii g. alb.

Od *Mandelice z Sloupna* koupeno rolí bez luk ij čtvrti, neb louky sobě vymínila, za viii ß m., a ty jsou jí vyplněny. S luk těch, kterých sobě zanechala, platiti jmá při každém úroce xi g. alb., a xxviii g. alb. sejde platu ročního.

Od *pana Ladslava* koupeno rolí, která leží u Novýho mlajna, iiii jitra za xvi ß m. Od týhož pana Ladslava podle těch koupena podruhé iii jitra za xii ß m. A peníze ty všecky jsou jemu vyplněny pojednou skrze pana Bohunka Skřičovského z Rače. A úroku každýho sraženo jemu s těch se všech jiter vii g. alb.

[Fol. 47.] **Město Bydžov.**

Toto se jest škod udělalo lidem z předměstí i z města rybníkem Starostou pod Řehotským, a oddává skrze pana Bohuslava Běškovce hajtmana na Pardubicích a Jiříka Vaniše léta 16. při s. Vavřinci [1516, 10. srpna]:

Item *kněžských luk* k záduší Metličanskému u hráze zkazilo se vj jitra. Dáno jim z luk panských pod Královstvím podle jich louky tolikýž. Od týhož poddací rolí zkazilo se, i za hráz, která udělána, iij jitra, oddáno jim z rolí, která vyfrajmarčena od měšťan, tolikýž.

Zubrníkovi z Bydšova zkazilo se luk i jitro ij provazce, dáno jemu tolikýž z luk panských podle Stajskala pod Královstvím. Témuž rolí kaziti se bude ii jitře ij provazce i čtvrt, oddáno jemu tolikýž z rolí, která vyfrajmarčena od měšťan.

Kukašovi rolí bude se topiti iij jitra i provazec a louky i jitro, oddáno jemu tolikýž z rolí od měšťan.

Duchkovi krajčímu louky i jitro, dáno jemu tolikýž podle uzdáře z panských luk. Týmuž rolí topiti se bude iij jitra i provazec. Dáno jemu tolikýž z rolí od měšťan.

Vankovi Plzákovi louky i jitro a čtvrt a rolí ii jitře iii provazce i čtvrt; oddáno jemu z rolí od měšťan tolikýž za všecko, neb za to žádal.

Havlovi uzdáři louky i jitro a i čtvrt provazce. Dáno jemu tolikýž z panských luk vedle Duchka krajčího. Týmuž rolí ii jitře iiii provazce i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z rolí od měšťan.

Křížovi louky i jitro minus j provazce. Dáno jemu tolikýž z panských luk. Týmuž rolí iii jitra j provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí od měšťan.

Cikánovi v jedné čtvrti topiti se bude luk iii provazce a kus, a v druhém místě podle kněžského ii jitře. Jest jemu oddáno tolikýž z luk pod Královstvím. Týmuž topiti se bude rolí podle Janka Duščina iii jitra j provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí tee, která od něho koupena.

Boukovi v jedné čtvrti topiti se bude louky iii provazce a kus za iii lokty, a v druhé čtvrti viii provazců. Dáno jemu tolikýž z luk pod Královstvím. Týmuž rolí v jedné čtvrti kaziti se bude ii jitře i čtvrt provazce, a v druhém místě ii jitře. Dáno jemu z rolí, která koupena od Prokopa řezn[íka], ii jitře a i čtvrt provazce, a rolí Mandeličiny z Sloupna ii [jitře].

Janovi Bubnovi louky v jeho čtvrti kaziti se bude i jitro i čtvrt provazce. Dáno jemu tolikýž z panských luk pod Královstvím. Týmuž rolí topiti se bude i jitro iii provazce i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z rolí od Prokopa.

Janovi Duščinu v jedné čtvrti luk topiti se bude i jitro ij provazce podle Petříčkové. Teež v druhé čtvrti iii provazce a v třetí iij provazce, zvláště palouk mezi rolími; za to za všecko s jeho dobrou volí dány jemu iii jitra luk pod Královstvím. Týmuž rolí topiti se bude vij jitra j provazce a i čtvrt. Dáno jemu z rolí Mandeličiny tolikýž, a přidáno jemu z rolí od rychtáře vyfrajmarčené xvi provazců zdéli a i čtvrt a někde méň zšíři proto, jestliže by se jemu do jeho rolí vajš topilo.

Janákovi řezníku luk bude se topiti iiij provazce. Dáno jemu tolikýž z luk panských pod Královstvím od Sloupna z toho konce vedle Pavlíčka. Týmuž za palouk mezi rolími, kdež má. Týmuž rolí topiti se bude iij jitra i provazec. Dáno jemu tolikýý[ž] z rolí od měšťan.

Havlovi koželuhovi luk topiti se bude iij provazce a kus na iii lokty. Dáno jemu tolikýž z luk panských pod Královstvím. Týmuž rolí iij jitra i provazec. Dáno jemu tolikýž na dvú místou z rolí od měšťan.

K *záduší Bydžovskému* špitálských luk topiti se bude i jitro i provazec minus i čtvrt, zvláště knězských luk ii jitře ii provazce, za to jim za všecko podle Metličanských luk oddáno iiij jitra i čtvrt provazce. Týmž za palouk mezi rolími vedle Havla koželuha. Rolí co se jest topilo, ta jest jinou vyfrajmarčena, a bylo jí viii jiter v všech iii čtvrtích.

Štiškovi topiti se bude ii provazce i čtvrt louky. Dáno jemu tolikýž z luk pod Královstvím. Týmuž rolí i jitro iii provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře vyfrajmar[čené].

Benešovi kožišníku topiti se bude luk iiij provazce j čtvrti provazce. Témuž co koupil od Maxance iiiij provazce. Témuž palouku mezi rolími iiii provazce. Za to za všecko dáno jemu podle jeho žádosti z luk panských ii jitře i provazec. Týmuž rolí z jeho čtvrti ii jitře minus j provazce, zvláště od Maxance v jiter ii provazce. Dáno jemu za to tolikýž z rolí od Prokopa řezníka koupené.

Petrovi kováři v jednom místě luk topiti se bude iiij provazce, teež v druhém místě iii provazce. Za to jemu oddáno tolikýž i s trním z luk panských pod Královstvím vedle Beneše. Týmuž rolí topiti se bude i jitro iiii provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře vyfrajmarčené za Prokopem řezníkem.

Prokopovi řezníku v jedné čtvrti iiii provazce a i čtvrt provazce s rákosem. Týmuž druhé čtvrt louky, která od něho koupena, ii provazce i čtvrt. Za to za všecko dáno jemu i jitro ij provazce z luk pod Libní podle Vaška z Prasku. Týmuž rolí v té čtvrti podle Petra kováře topiti se bude iij jitra i provazec i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře vyfrajmarčené u silnice od luk.

Jireskovi řezníku topiti se bude louky iiii provazce i čtvrt. Týmuž v druhém místě iiij provazce. Dáno jemu z luk pod Královstvím s ij jitra podle rychtáře Prchala. Týmuž rolí iii jitra ij provazce j čtvrti. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře za kovářem.

Holubovi topiti se bude luk ii jitře iiii provazce. Dáno jemu tolikýž z luk panských pod Královstvím při strúze za Petrem kovářem. Týmuž rolí topiti se bude i jitro. Dáno jemu tolikýž z rolí od Prchala podle Pavlíčkové.

Prchalovi rychtáři luk topiti se bude iij jitra i provazec. Dáno jemu tolikýž z panských luk podle záduší Metličanského tak klinem až k louce Petra kováře.

Pavlíčkové vdově louky topiti se bude iii provazce i čtvrt. Dáno jí tolikýž z panských luk podle obecního od Sloupna. Týmuž [sic] rolí topiti se bude i jitro i provazec. Dáno jí vorné rolí tolikýž z tee, která vyfrajmarčena od Prchala rychtáře.

Žákovi luk topiti se bude i jitro i provazec i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z luk pod

Královstvím. Týmuž rolí ii jitře i provazec i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z rolí od Prchala.

Lichvicovi louky topiti se bude i jitro, a rolí iii jitra iiii provazce, i dáno jemu podle jeho žádosti za všecko iiii jitra iiii provazce z rolí od rychtáře.

Petrovi Pavlovu louky topiti se bude iij provazce ij čtvrti. Dáno jemu tolikýž z luk pod Královstvím nedaleko od Žáka. Týmuž rolí ii jitře j provazce j čtvrti provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře.

Tykvicovi louky topiti se bude iii provazce i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z luk panských pod Královstvím podle Pavlíčkové. Týmuž rolí topiti se bude i jitro iii provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí od rychtáře.

K dvoru Běškovskému, který pan Krupaj drží, topiti se bude luk i jitro a víc než j provazce. Dáno jemu tolikýž z panských luk pod Královstvím. Týmuž rolí i jitro i provazec. Dáno jemu tolikýž z rolí od Prokopa řezníka.

Škříčkovi louky topiti se bude iij jitra ij provazce i s rákosem. Dáno jemu za to z luk pod Královstvím dobrých podle Chalance iij jitra. Týmuž rolí topiti se bude iiij provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí té, která vyfrajmařčena od Prchala rychtáře.

Vávrovi Kravkovi i rákosu topiti se bude ii jitře ij provazce. Dáno jemu z luk panských pod Královstvím dobrých za Skříčkou ii jitře. Týmuž rolí topiti se bude i jitro i provazec. Dáno jemu tolikýž z rolí od Prokopa koupené

Chalancovi luk i s rákosem topiti se bude i jitro iij provazce. Dáno jemu panských v dobrém místě pod Královstvím i jitro ij provazce.

Petříčkové vdově topiti se bude luk i jitro iij provazce. Dáno jí tolikýž z panských luk pod Královstvím.

Havlovi provazníku topiti se bude luk i jitro. Dáno jemu tolikýž z panských luk pod Královstvím k konci těch luk k Sloupnu.

[Fol. 49. b.] **Město Bydžov, Chudonice a Vysočany.**

Item škody, které jsou se dály topením *rybníka Vysočanského*, týž i strúhy, které dělány od Zabidovic i nahoře v obci Chudonický, a něco i Bydžovským lidem, takto jest s nimi uhozeno a jim oddáno skrze pana Bohuslava Běškovce z Běškovic, ty časy hajtmana na Pardubicích, a Jiříka Vaniše:

Stalo se porovnání s panem Divišem Vysočanským z Kněžiček, panem Bohuslavem Běškovcem z Běškovic, ty časy hajtmanem na Pardubicích, o grunty, kteříž jsou panu Divišovi zatopeny rybníkem Vysočanským, též i o plat, kterýž scházel panu Divišovi. I jest dáno a postoupeno rolí od podací Vysočanského a dvoru Zabidovského ij lánu xiij jitra, a zvlášť pět jiter, což se tajmž rybníkem v vobci topí, a za xxxi jitro luk dáno jemu xv jiter luk a xxv jiter rolí podle smlouvy pana Haška JMti; a za plat za i ß g. a xvi g. i ₰ má se dáti od JMti pána xxiii ß g. českých na vánoce najprv příští od datum cedule této, a v ß g., jestliže bude moci od JMti pána na tu sumu hned zjednati, pan hajtman k tomu se přičiniti má.

A již pan Diviš za všecky své škody, kteréž se jemu tajmž rybníkem dály, to svrchupsané oddání přijal jest dobrovolně, kdež on ani jeho budúcí na budúcí časy pána JMti ani JMti budúcích z ničehož viniti a napomínati nemají, že již tou hrází je pán i JMti budúcí topiti budú moci, pokudž ta hráz stačí. A tak toho porovnání cedule řezané učiněny jsou. Jenž jsou psány v úterý po s. Bartholoměji v Bydžově léta 1516 [26. srpna].

Strúha, která se dělala *v vobci Chudonské,* (a i cesta přes tu obec má býti puštěna), na rybník Vysočanský, jest tý škody vší vi provazců. Za to jest oddáno tajž vobci Chudonské tolikýž z kaplanství u Chudonic. A to jest oddával Jiřík Vaniš v přítomnosti pana Bohunka Křičovského z Rače, ty časy pána jich.

Thomášovi odtudž z Chudonic za cestu, která se jemu zatopila Zabidovským rybníkem, i za kousek palouku, též i za to, co cestú novou přes své má pustiti, za to za všecko dáno jemu z kaplanství u Chudonic ij provazce. Týmuž Thomášovi dána ii provazce louky z panských luk u Chudonic podle jeho louky za to, že on jest oddal z svajch luk, kteréž jest měl nad Zabidovici, lidem těmto, kterým se dělala strúha stará v jich lukách na Vysočanský rybník: It. Pertoltovi z Bydžova iij čtvrti provazce. It. Hodaňovi odtudž iiij čtvrti provazce, it. Nauzvalce (sic) odtudž j provazce, a prvních svajch, čímž mohou, aby požívali.

Matějovi bratru jeho z Chudonic dáno z kaplanství u Chudonic j provazce podle jeho za to, že jest oddal své rolí Hlavnicovi z Bydžova, tolikýž že se jemu také ta stará strúha v jeho rolí dělala. Týmuž Matějovi za cestu, kterúž přes svú rolí pustil k Zabidovicím, dáno z kaplanství u Chudonic iii provazce.

Jakož od záduší Vysočanského odjat jest lán rolí i čtvrt i jitro, a ta jesti rolí oddána panu Divišovi Vysočanskému za škody, i jest zase k týmuž záduší oddáno skrze pana Běškovce Bohuslava z Běškovic, ty časy hajtmana na Pardubicích, z rolí od dvoru Zabidovského i lán i jitro j provazce, a zvláště i čtvrt rolí jest dána, kterúž držal Jirásek z Zachrašťan pod plat a platil s ní viij g. alb. každýho úroku.

[Fol. 49.] Toto oddáno **lidem Sloupenským a Bydžovským,** kterým se dělala v jich lukách a rolích strúha na Nový mlajn, týž i kde mlajn postaven a haltýři uděláni:

Item *Krušinovi* z Sloupna i provazec.
Janovi krajčímu odtudž i provazec a i čtvrt.
Štichovi odtudž ij provazce.
Maxancovi odtudž ij provazce j čtvrti.
Noskovi odtudž i provazec minus j čtvrti.
Troskovcovi odtudž v čtvrtí provazce.
Janovi pekaři ij provazce minus j čtvrti.
Románkovi z Bydžova ii provazce.
Špakostilce odtudž ij provazce.
Vávrovi sladovníku ij provazce j čtvrti.
Vrbicovi odtudž i provazec.
Malcovi odtudž i provazec minus j čtvrti.
Havlovi uzdáři odtudž v čtvrtí provazce.
Panu *Ladslavovi* ij provazce i čtvrt.

Suma tý vší rolí iii jitra iiij provazce ij čtvrti provazce. Dána jim za to ta iiii jitra všem spolu, která koupena od pana Ladslava; a dobrovolně za své přijali. A to jim oddáváno skrze pana Bohuslava Běškovce z Běškovic 9c a pana Bohunka Křičovského. Actum f. V. ante Judica anno 1517 [26. března].

Skutilovi za to, co jest jemu mlajn v jeho zahradě udělán, a i za dvorec, toho všeho jest iij provazce, jest jemu za to tolikýž dáno z těch iii jiter, které koupeny od pana Ladslava.

Zvláště z týchž iii jiter jest oddáno jiným lidem za cestu, která jde od tý silnice Sloupenské k mlýnu Novýmu, dýlky ʒiiij provazce a šířky iii záhonů, tak jakž jest vycajchováno.

[Fol. 49.] Toto se lidem luk zkazilo touž struhou, která se jim dělala v jich lukách, a zase jim za to oddáváno tolikýž z luk panských pod Královstvím.

Item *Krušinovi* hajnýmu *z Sloupna* ij provazce.
Valnýmu z Bydžova iii čtvrti provazce a ii kroky.
Smutnýmu odtudž iij čtvrti provazce.
Svatoňovi odtudž ii provazce.
Svrabkovi odtudž ii provazce i čtvrt.
Hradovi z Sloupna tolikýž.
Tančivůdkovi odtudž iii čtvrti provazce.
Vaškovi rychtáři odtudž ij provazce i čtvrt.

[Fol. 50.] Léta 1518 ve čtvrtek před s. Duchem [20. května] těmto nížepsaným lidem jest oddáno, co *rybníkem Vysočanským* luk se, pastvišť i něco rolí jim vytopilo:

Item *Thomášovi z Chudonic,* člověku p. Bohunkovu, vytopilo se louky i jitro a kus. Za to jest jemu dáno s jeho dobrou volí i jitro louky z panských luk za Chudonici podle jeho.

Matějovi bratru jeho odtudž týž se vytopilo i jitro luk a kus. Za to jest jemu dáno z panských luk za Chudonici podle bratra jeho i jitro, a dobrovolně za své přijal.

Noskový vdově z Bydžova topí se iiii jitra luk. Za to jí oddáno z luk panských za Chudonici podle Matěje z Chudonic a Humburskýho z Humburk iiij jitra a kus; a to dobrovolně za své přijala s Martinkem poručníkem starým z Bydžova.

Mlynáři *Jakubovi Oseckýmu* starýmu topí se luk tajmž rybníkem a rolí i pastvišť, týž i co strúha v jeho rolí dělala okolo rybníka Vysočanského, jest toho kus a v jiter. Za to jemu oddáno z luk panských za Chudonici iiii jitra a kus. A to dobrovolně za své přijal.

Při tom oddávání byl jest pan Bohuněk Křičovský z Rače a pan Jan Smrček z Zábřezí a Jiřík Vaniš.

[Fol. 50. b.] Toto se rolí a luk lidem ze vsí vytopilo rybníkem *Starostou:*

Prask.

Item *Stajskalovi* luk v jednom místě topiti se bude ii jitře i provazec ij čtvrti. Týmuž v druhém místě viiiij jitra. Dáno jemu za to z luk pod Královstvím vij jitra i provazec ij čtvrti, a pod Libní z panských luk dáno v jiter. Týmuž rolí topiti se bude ii jitře minus i provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí vyfrajmarčené od měšťan, slove Špitálská.

Vaškovi odtudž luk topilo se xj jitra. Dáno jemu pod Královstvím v jiter j provazce a i čtvrt, a pod Libní v Dobrém v jiter j provazce a i čtvrt. Týmuž rolí topiti se bude ii jitře iiii provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí Špitálské podle Stajskala.

Kalešovi odtudž luk v jednom místě iiii provazce i čtvrt, a v druhém místě iiii provazce i čtvrt. Dáno jemu tolikýž z luk panských u Libně. Týmuž rolí topiti se bude na ii místou ij jitra iii provazce i čtvrt. Dáno jemu podle Vaška tolikýž, a přidáno jemu v vrších hony rolí od Prasku s té strany, které jsou z té čtvrti od Prokopa řezníka, protože se jemu i jitro topiti bude dobré rolí k Metličanóm.

Jandovi odtudž luk, místem rákos po strúze topiti se bude vi jiter j provazce. Dáno jemu z panských luk pod Královstvím tolikýž podle té louky, která k vobci Bydžovské dána. Týmuž rolí topiti se bude vii provazců až do meze Stajskalovy. Dáno jemu z rolí Prchalovy tolikýž s té strany rybníku od Prasku.

Štichovi odtudž rolí topiti se bude iii provazce. Dáno jemu tolikýž z rolí Prchalovy podle Jandy.

Rychtáři odtudž za cestu, co pustil přes svú rolí k Metličanóm, i co hráze se ponaveze v jeho rolí.

Podolible [Podoliby?].

Item *Polákovi* odtudž louky topiti se bude iii provazce.

[Fol. 51. b.] **Sloupno.**

Item *Svatoňovi* odtudž jakož se jest řeka osušila pro mlajn, jest jemu za to ustoupeno kus řeky počnúc od mostu, kterýž leží při obci Sloupenské, až po vrbu velikú, kteráž jest pod mostem Klistovým, a týž plat s toho platiti má jako s prvnějšího kusu.

O cídění struh.

[Fol. 44.] *Tyto strúhy na panství Pardubským lidé sami cíditi mají pod pokutou ł ß grošuov.*

Item strúhy, které jsou od *Labský* a které od Kabáta v gruntech Sezemských a Lukovenských, ty jsou na páně JMti peníze vydělány a pošířeny až do rychtáře Lukovenskýho tůně, a již na budúcí časy sami sobě ty strúhy vypravovati a vyčišťovati mají každý proti svému. Actum dominico post Vrbani anno 1516 [1. června].

Strúhy od *Šeperky nad Černou, proti Černý i pod Černou u Steblové,* týž v gruntích *Kavčinských, Bystřeckých, Nivčicských, Bohdanečských* až do Černskýho mlýnu, jsú všecky JMti páně nákladem pošiřovány i vyčištěny, a již na budúcí časy každá ves, což jí přileží v gruntích svých, mají sobě čistiti a vypravovati a zarošťovati nedati. Týž i Bohdanečtí jeden každý v svým vyčišťovati mají na potomní časy. Actum W[e]n[cesla]i anno 1516.

Týž *Bohdaneckým* z druhý strany městečka v jejich gruntích od strúhy, která slove Rohoznice, nahoru příkopové pošířeni a vydělání sú až k Březinám, které jsú, k Bystřici, na paně JMti náklad, oni týž na budúcí časy každý v svým sobě vycozovati (sic) mají.

Živanským téhož léta, jakož svrchupsáno stojí Bohdaneckým, jsú strúhy pošířeny i vydělány, počnúc od rybníčkův kněžských od humen, kteří jsou za kostelem; týž i druhá strúha, kterýž jest asi za ꝟi provazců neb víc, kteráž zase se uvezuje (sic) do svrchupsané strúhy na páně JMti náklad až do jezer Labských, a oni všickni na časy budúcí i potomci jich sami sobě mají vycizovati. A k tomu jsú všickni svrchupsaní dobrovolně přivolili před panem Bohuslavem Běškovcem, ty časy hajtmanem na Pardubicích, a před panem Janem Mřeněm a Pavlem Vanišem.

[Pozdější rukou:] V pondělí po s. Stanislavu léta ɔc XVIIII° [1519, 9. května], jakož jest lidem Živanským strúha udělána na žádost jich v jich lukách a pošířena na JMti pána náklad a vydělána až do gruntů Měleckých a odtud až do Labe skrze pana Jana Mřeně z Čestic, ty časy fišmajstra na Pardubicích: i již svrchupsaní lidé ty strúhy sami sobě na budoucí časy každý proti svému vyčišťovati mají, a kdo jestliže by zanedbal a jich každý proti svému nevyčišťoval, tehdy JMti pánu každý pokuty aby i ß grošuov dal, a k[aždý] trestán býti musí, jakž se JMti pánu zdáti bude.

[Fol. 44. b.] **Ves Roveň a Komárov.**

Item strúhy, které jsou *od Rovenskýho rybníka* až k rybníkům Vanka Komárovského, ty jsou všecky znovu pošířeny a vydělány na JMti pána náklad, a již na potomní časy mají je sami sobě vyčišťovati a vyklizovati každý, v čím gruntu jsou, Rovenští v svajch gruntích a Komárovští v svajch. A to dílo jest projednáno skrze Vlčka fišmajstra ty časy u JMti pána. Actum Pentecosten anno 1517 [31. května].

[Fol. 44. b.] **Dašice a Lány.**

Item strúhy, kteréž jsou v lukách *pod Lánským rybníkem* starým některých lidí z Dašic a některých z Lánův, ty jsou všecky na JMti pána náklad pošířeny a na místo vydělány, a oni potom na potomní časy jeden každý v svým Dašičtí i Lánští vyčišťovati a vyklizovati mají. A to dílo projednáno jest skrze Vlčka fišmajstra ty časy u JMti pána. Actum Penthecosten anno 1518 [23. května].

[Na listu vytrženém nečíslovaném psáno asi r. 1520]. ... Jakož lidé páně JMti z **Komárova** často mluvievali sú o to, kterak strúha od trub rybníka Rovenského pro zanesenie a zaroštěnie tokem postačiti nemuož, buďto v přívaly a v velké vody anebo při spú[ště]ní rybníka těmi struhami: pán JMt [ne z] povinnosti, ale z milosti skrze přímluvy dobrých [lidí] ty strúhy nákladem svým otevřieti a vycídi[ti ro]zkázati ráčil na takovýto zpuosob, aby oni lidé [páně] JMti z Komárova těch struh sobě pilně a dba[le] šetřili a každého roku dvakrát vysekáva[li a] vyhrabovali, a byl-li by jaký kopček nebo nános, [na n]ěmž by zástava býti měla, ten každý lopatou aby [vy]vežen byl. A to vyklizovánie má býti dvakrát [do] roka, jednu chvíli z jara před svatým Duchem, po druhé při času podzimniem o Matce božie, když [v] Hradci jarmark bývá. K tomu obojiemu vykl[izo]vání scházeti se mají všickni, a společně ty všecky příkopy [a]by všickni všudy vydělávali i vysekávali i vyhrabovali. [A] kdož by koli v tom postižen byl skrze úředníky páně JMti, že by dielem v tej strúze obmeškával s jinými, na to ať jest pokuta podlie práv sedlských starodávniech, aby dal pánu JMti i ß g. českých a sú[sed]uom džber piva. K tomu každý rok skrz úředníky páně JMti dohlédáno býti má, aby se ta strúha všecka tak na výše psaný zpuosob vyčisťovala, a to proto, aby jie cíditi nebylo potřebie šichem (sic) ve dně po stranách až v osmi anebo konečně sedmi letech.

Což se dotýče pastvy s dobytky, žádný přes tu strúhú honiti nemá pod pokutú výše psanú. Pakli by kdo svým dobytkem přeháněním přes tu strúhu škodil a zástavu v nie činil, má býti o to trestán skrze úředníky páně JMti, a pokutou výše psanou povinen býti má pánu JMti i súseduom. Než přes mostky mají a budú moci přiháněti, kdož sobě je zdělají, anebo jak jedni s druhými o to urovnají, a pod týmiž mostky což se tam koli natrousí, to při každém vyklizování dvakrát do roka každý v svém vydělávati mají.

Když by pak bez druhého cízenie býti nemohlo, tedy JMt pán opět nákladem svým vycíditi tu strúhu a vykliditi rozkázati má, všakž pak[li...] v osmi letech anebo konečně v sedmi, pakl[i...] byly bez cízenie do devieti i do deseti let [...] má a hned po [...] vypravovati tu strúhu.

Třetie cízenie když přide, tedy oni již všicku každý v svém obzvláštně tu strúhu naskrze, jakž jest zdéli až [po]tud, kdež pan Vaněk Komárovský nynie i na [po]tomek cíditi má, vycíditi a vydělati [mají] tak dostatečně, jakž prvé páně [JMti] nákladem po dvakrát byla vydělána zšíř[i a zhlou]bi na tu mieru.

Potom když v jiná [léta opět]ně strúhu potřebovati [budou], opět nákladem páně JMti vyděl[ati se] má. A tak na budúcie a potomnie [časy me]zi pánem JMtí a lidmi JMti z K[omárova tak] to zuostati má, aby se ta strúha vy[dělá]vala, jedno cajzenie nákladem [páně] JMti, a druhé cajzenie týmiž lidmi z Komárova, než oni vdycky každého [času] vypravováním té strúhy meškati ne[mají], tak jak prvé nejednú v tomto spisu p[rave]no.

Jestliže by kdy do té strúhy hovado s[va]lilo se, tedy hned vytaženo býti má buď [živé] anebo mrtvé, a ten, v čemž (sic) by to bylo, aby nikoli neobmeškával, ale na rychtáře a konšely to vznesl, pod pokutou výše psanou; a voni to s obcí opatřiti mají a to konečně vykliditi. Pakli by oni toho rychtář s konšely neopatřili a zameškali, sami tou pokutou povinni budou napřed psanou, leč by kto to svévolně učinil, moha bez toho býti, ten to sám [...]

Ty všecky věci v tomto spisu položené, což [...] pánu JMti přislušie na potomnie léta bud[úc]ně, to JMt vykonávati rozkázati má, a lidé též páně JMti z Komárova to sú též dobrovolně podnikli, slibujíce sami za se i za své budúcé potomky, že tomu všemu, jakž tuto sepsáno, dosti činiti mají.

Smlouvy se sousedními držiteli statků o vodu.

1.

1517, 30. ledna. [Fol. 141.] — Smlúva s Chrudimskými o pouščení vody na rybník Nemošickaj a o grunty k Srdovu.

Léta božího tisícého pětistého sedum[n]áctého v pátek před Hromnicemi mezi vysoce urozeným pánem panem Vilímem z Pernštaina a na Helfenšteině z strany jedné, a mezi vzácné opatrnosti panem purgmistrem a konšely i vší obcí města Chrudimě z strany druhé, kdež jest JMt pán pan Vilím z Pernštajna kúpiti chtěl a mohl podle přirčení třetí díl sirotka Tuněchodského najmladšího, a Chrudimščí páni dvou sirotkuo starších díly jich prvé koupené měli, námi Janem z Kunšého a na Zaječicích a Pavlem z Oujezda a na Cholticích stala se jest smlúva dokonalá taková: že JMt pán pan Vilém z Pernšteina toho dílu třetího kupovati a Chrudimským pánóm v tom překážeti nemá, aby oni ten třetí díl dokúpiti mohli. A páni Chrudimščí i všecka obec, kdyby toho dílu v držení byli, mají JMti pánu panu Vilémovi z Pernštaina a JMti dědicóm na rybník Nemošickaj každý rok času jarního vodu, keráž by přes potřebu jich zbajvala, pouščeti na takovaj spuosob, aby ta voda jarní za čtyři neděle pořád zběhlé tím plným zbělem [níže též džbel], kterýmž sou prvé ji pouščeli, šla, a to počnúc od velikonocí anebo pervé (sic), kdy by se jim Chrudimským zdálo, každý rok tak aby šla; a když by tak pořád ty čtyři neděle pouščena byla, aby víc to jaro pánu JMti tím púščením povinovati nebyli. A pán JMt aby tu vodu ráčil držeti na tom rybnice, tak aby byla jim pánóm Chrudimským bez škody gruntů jich. Pakli by kdy se přihodilo, že by které jaro nedostatek vody na řece byl, tak že by přes potřebu svú beze lsti ji tak dlouho za čtyři neděle pustiti nemohli, tím aby viněni nebyli.

Item když by páni Chrudimščí rybníky své sušiti chtěli, v ten rok také aby tím vody púščením povinni nebyli.

It. na podzim také, když by těch rybníkuov svých nelovili, jestliže by přebytek vody přišel a pánu JMti jí potřeba byla, tehdy i v ten čas mají ji též pouščeti, aby za dvě neděli při sv. Havle aneb prvé neb potom, kdyby se jim pánóm Chrudimským zdálo, šla, jestliže by přes potřebu jich stačiti mohlo; pakli by nemohlo stačiti tak dlúho přes jich potřebu, tím aby viněni nebyli. A to oboje vody púščení, jerní i podzimní, má býti tou struhou, kteráž jest pod mlýnem Ščetínským. Pakli by páni Chrudimščí obmyslili kudy jinudy tý vody púščení, nežli tím džbelem, však tak, aby jí tolikéž šlo, jako tím zbelem bez umenšení, toho vůli budú míti, buď jarního času neb podzimního tudy ji pustiti anebo skrze rybníky, kudyž by se jim zdálo.

It. když by páni Chrudimščí rybníky své spúščeti chtěli nad tím rybníkem páně Nemošickým, tehda mají pánu JMti neb JMti úředníkóm před tím dáti napřed šest neděl věděti, aby rybník páně JMti opatřen byl, aby se JMti škoda nestala. A také JMt a dědicové JMti i budúcí mají vody upouštěti z toho rybníku Nemošického, tak jakož jest to prvé vždy od držiteluo prvních i od JMti také činěno od starodávna bajvalo, aby mohli páni Chrudimščí volně své rybníky dolovovati.

It. jestliže by páni Chrudimščí v Srdově rybník dělali a co JMti pána lidem zatopili, k tomu jest také JMt pán povoliti ráčil, aby oddadúc spravedlivě, topiti na to mohli.

A my smlúvce svrchupsaní pečetmi svými vlastními tuto smlúvu námi učiněnú utvrzujem, kteráž jesti JMti pánu jedna dána řezaná a pánóm Chrudimským druhá. Jenž sú psány léta a dne svrchupsaného.

2.

1517, 28. května. (Na listu vytrženém). — Smlouva mezi panem Vilémem z Pernštejna a Petrem z Sulic o strouhu.

Léta ɔc XVII° ve čtvrtek před s. Duchem [stala se jest] smlúva mezi urozeným pánem panem Vilé[mem z Pernštejna] a na Helfenšteině JMtí s strany jedné, a me[zi urozeným pán]em panem Petrem z Sulic a na Slepoticích s strany [druhé], a to taková: Kdež JMt pán ráčil oddati za strúhu, kterouž jest vybráno země v pošířenie té strúhy v gruntích páně Petrových, i za tu zemi oddáno jest panu Petrovi pod tou cestou při rolí fářářově z Moravan od té cesty zšíři, co by se mohla dva vozy minúti, tu kdež jest zamezeno; a od té meze pan Petr a jeho potomci tu dýlku hraditi mají až do rybníka po keř vrbový; teež příčku až do rybníčka, slove Jiřička, hraditi má, ne ploty[?] k rybníku, až proti tomu kři ta hradba býti má, kterýž jest v rybníku, jakož nahoře napsáno stojí.

Item kde se vylévá voda z svrchupsané strúhy, když na rybníky pouští se, kdež ta voda v gruntích páně Petrový[ch] zemi béře, tu JMt pán aneb JMti potomci plotce dělati mají pro tu škodu. A kdež se voda vylévá do gruntuov páně Petrových, tu se stávek udělati má, aby se nevylévala, a škoda aby se nedála. A té smlúvy jsou cedule řezané, kdež JMt pán má jednu a pan Petr druhú.

3.

1519, 27. dubna. [Fol. 65.] — Smlouva mezi panem Vilémem z Pernšteina a Petrem Slepotickým z Sulic o rybníky Turovské.

Slepotice. Léta Páně tisícého pětistého devatenáctého v středu po buožím vzkříšení stala se jest smlúva mezi vysoce urozeným pánem panem Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině JMtí z strany jedné, a urozeným vládykú panem Petrem Slepotickým z Sulic a na Slepoticích z strany druhé, mnou Bohuslavem Běškovcem z Běškovic, a to taková: Kdež se jest rybníkem Velkým Turovským páně JMti zatopovalo pastviště panu Petrovi svrchupsanému, a při témž rybníku voda se vylévala z strúhy té, kterouž se voda vede na svrchupsaný rybník, na rolí téhož pana Petra svrchupsaného; item kdež opět týmž rybníkem a druhým teež Turovským rybníkem, kterýž nad tím Velikým rybníkem Turovským jest, lúky podmokaly témuž panu Petrovi aneb lidem jeho, a pastviště pod rybníkem Jiřičkem také jsou podmokala: to JMt pán za ty všecky škody svrchupsané témuž panu Petrovi ráčil jest dáti louku, kteráž byla Macha Miraňova z Moravan, kteráž jest podle páně Petrovy louky; a pan Petr jest tu louku za ty škody přijal od JMti, a víc pán JMt nebude povinen ani potomci páně JMti svrchupsanému panu Petrovi ani dědicóm jeho nic napravovati, což by se na grunty jeho aneb lidí jeho těmi Turovskými rybníky topilo aneb podmokalo. A pán JMt neb JMti potomci budú moci tím rybníkem Velikým Turovským na tu hráz topiti, kteráž nyní jest, pokudž se JMti aneb potomkóm JMti najlépe zdáti bude a líbiti, bez překážky pana Petra svrchupsaného i jeho budúcích potomkův. A což by se týmž rybníkem Turovským Velkým nevytopilo, tu pan Petr a jeho potomci budoucí budou moci dobytky své pásti bez překážky páně JMti i JMti potomků.

It. také zvláště nad rybníkem Jiříčkem páně JMti svrchupsaný pan Petr pastviště jmá, kteréž mu se tím rybníkem vytopovalo: tu také jest tak smluveno, aby ten rybník tak držán byl v míru, aby to pastviště se jemu nezatopovalo. — It. teež kdež se strúhy pošiřovalo v gruntích páně Petrových, kteráž se tou strúhou voda vede na rybníky vod Turova: teež oddáno jest panu Petrovi svrchupsanému za ty grunty jeho tu, což se jest z té strúhy země té vzalo, v pastvištích nad rybníkem Platěnickým pod Valkoušem až po rolí farářovu z Moravan; a pan Petr svrchupsaný jest za to přijal. — It. také kdež se voda vylévá do rolí páně Petrovy z strúhy Turovské, tu se má hrázka vyvézti podle strúhy ij provazce zdéli na náklad JMti páně. A potom pan Petr svrchupsaný aneb potomci jeho to sobě opravovati mají na náklad svůj, a pán JMt i potomci JMti povinni té opravy panu Petrovi i potomkuom jeho nebudou více.

A pro širší pamět a svědomí svrchupsaných věcí a zdržení každé straně jedna cedule té smlúvy jest dána pod pečetmi svrchupsaného pána pana Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině a pana Petra z Sulic a na Slepoticích a pana Bohuslava Běškovce z Běškovic. Stalo se dne a léta svrchupsaného.

4.

1519. 16. pros. [Fol. 52.] — **Srovnání JMti pána pana Viléma z Pernštajna ͻc s panem Haškem JMtí Zvířetickým, kterak týmuž panu Haškovi JMt pán z Pernštajna přes grunty své a lidí svajch na rybník jmenovaného pána vodu vésti dopustiti ráčil.**

Léta 1519 v pátek po s. panně Lucii gruntové JMti pána pana z Pernštejna pod Loučinnou Hůrou změřeny jsou vedle řeky, tu kdež pán JMt nadepsaný ráčil povoliti panu Haškovi na rybník jeho přes grunty JMti vodu vésti, a to od obce Loučenské, kdež míra postavena jest. A při tom měření byl jest pan Hašek JMt, pan Bohuslav Běškovec, hajtman JMti pána z Pernštajna, a pan Bohuněk Křičovský. A tito zejména měřiči byli: Kaleš hajný z Prasku, člověk JMti, Otrolík, Ješek a Kačer ze Mstihňovi, lidé páně Haškovi. A při tom také pána JMti z Pernštejna lidé poddaní z Loučné Hůry byli sú, kterýmž jest měřeno i oddáváno. A tu každý před panem hajtmanem dobrovolně každý za své přijal. A počalo se měřiti od obce Loučenské.

It. pána JMti pána z Pernšteina rolí, kteráž ještě pod úrok nebyla rozdána, tee rolí odměřeno jest x jiter a ii provazce i s oulehlí ͻc. A za to zase pan Hašek pánu JMti dáti má v jiter luk.

It. obce Loučenské vedle řeky změřeno šíři po vi loktech v půlčtvrtu provázku a v loket na dýl, a k tomu zvláště mezi řekami kus i s novú strúhú měřeno před se až k Žižkovu sadu; zsumováno a počteno toho ii provazce a ii lokty. A tu jest hned pan Hašek oddati ráčil z Žižkova sadu ii provazce a ii lokty nad sadem.

It. Žižkova sadu vedle obce a podle strúhy vyměřeno viij provazce a ii lokty. Týmuž rolí odměřeno pod Loučinnou Hůrou ii jitře j provazce j čtvrti provazce. I týmuž Žižkovi oddati ráčil pan Hašek na Letosku rolí iiij jitra ij provazce a víc; a to jemu za všecko oddáno, i za to, co jest pan Hašek z jeho sadu k vobci oddal.

It. Mitrnosovy rolí pod Loučinnou Hůrou odměřeno viiij provazce a i čtvrt provazce. I týmuž Mitrnosovi oddati ráčil pan Hašek rolí na Letosku vedle Žižkovy rolí dolův viiii provazcův a víc.

It. Mikšovy, zetě Mitrnosa, rolí odměřeno viii provazcův a i čtvrt provazce; a jest pod tou rolí kousek palоučku vedle strúhy. I týmuž Mikšovi oddati ráčil pan Hašek na Letosku, vedle Mitrnosovy rolí nad palоučkem oddáno jemu rolí iij provazce; a tu jest palouček dobrý dvakrát větší a lepší nežli Mikšův, a ten mu tak pan Hašek přidati ráčil za jeho palouček; a na druhé straně téhož palоučku odměřeno jemu za palоučkem viiij provazce a i čtvrt provazce rolí, učiní toho xi provazcův a i čtvrt provazce; a nad to pan Hašek ráčil mu přidati trávy j jitra, aby sobě ssekl na leto.

It. Mikšovy rychtářovy rolí pod Loučinnou Hůrou odměřeno ii jitře iii provazce; i týmuž rychtáři pan Hašek oddati ráčil na Letosku nad Mikšovú rolí až k cestě i za cestou ii provázky rolí; a tak jemu odměřeno všeho spravedlivě iii jitra i provazec a víc.

It. což se pak luk pána JMti z Pernštejna dotýče i lidí poddaných JMti tu z Loučinné Hůry, kteréž jsou pod struhou, což se jich koli z jara odměří a když vody vopadnú, pan Hašek jinými lukami pod rybníkem Pokojem napřed pánu JMti a potom i lidem JMti oddati má i těch v jiter napředpsaných za rolí a za úlehli, jakož napřed psáno jest.

D. XX.

Z register zápisův o prodeji statků na panství Kunětickém a Pardubském od r. 1508.

Registra tato chovají se v archivě Musea království Českého. Podáváme z nich toliko pět ukázek. První jest psána na vložce mezi listem 2. a 3.; při ostatních čtyřech poznamenali jsme na počátku list, na němž zápis se čte.

Léta 1507 při svatém Šimoni a Judi [28. října] *v Sezemicech* stal se trh mezi Kubíkem jezdným a Zmrhalem, a to takový, že Zmrhal kúpil duom od Kubíka tu v Sezemicech s rolí, s palouky, s pastvišti i s tiem sadem i se vším, tak což k tomu domu příslušie, jakž sám držal, za 77 ß m. Zavdati má hned na sv. Martin najprve příští 4 ß m., a hned ve dvú nedělí pořád zběhlých po sv. Martinu má Kubíkovi dáti x ß m. A tak závdavku přijde 14 ß m. A platiti má od toho sv. Martina počieti v roce po x ß m., a tak na ty časy vždy po x ß až do té sumy vyplněnie. Item tyto přídavky: nádobí, pivné sudy, žbery. Item žita což měl, to na poly se mají rozděliti. Item píce všecka na poly. Item ječmen, oves, ten sobě Kubík ostavuje zrno, ale sláma všecka na poly. Item sviní přidává iii, slepice iiii, item kohout i; item stoly přidává všecky krom dlouhého, který v sieni stojí. Item o studnici jest taková smlúva, když sú se nemohli smluviti, neb jest studnici jiezdný Kubík dělal po tom trhu, ale ještě se byl Zmrhal po několika nedělích nevstěhoval. I tak sem mezi nimi narovnal, aby tu studnici Kubík na miesto dodělal, a což na ni naloží, to má Zmrhal zase Kubíkovi navrátiti i za kámen zaplatiti, což jeho k té studnici koupí kúpil. Item při závdavku Zmrhal Kubíkovi má uručiti.

[Fol. 2b.] 1508. *Vopočen a Lány* Machulkóv Jiřík z Vopočna přiženil se k vdově v Lánech; ujal ten statek ve 20 ß gr., a sirotka své ženy přijal za vlastnieho svého na rovný diel s dětmi svými, kteréž míti bude. A má položiti na vánoce příští i ß, a v každý rok na ten den po i ß platiti má až do vyplněnie.

[Fol. 3.] *Maslojedy* ves. Léta P. 1508". Item zstal se jest trh mezi Jierú Třebským a synem jeho, že prodal synu svému Šimonovi statek svuoj za 1cxxx ß gr. č. s těmito svršky: klisny 4, hřebice roční a hřiebě, krav dojných v a jalových tré, vovcí xv a jehňat patero, sviň desatero, slepic, což jest jich, polovici, husy ii a húser třetí a húsat polovici, vozy dva, pluhy dva, brány dvoje, hák jeden, a vobilé sutého, což jeho kolivěk jest, toho zspolu užívati mají. A co se tkne setí, to rychtář vymienil sobě mandel žita, aby mu třetí dán byl. Hrachu

deset záhonuov, pšenice po dva korce, ječmene vi záhonuov, vovsa vi záhonuov. A pásti mu má s svým dobytkem patero nebo tré dobytka jeho. A byt sobě vymienil rychtář [s] synem svým do dvú let. A odtud stavěti má zahradu časně, kde že vystavěti ji má, a na ni dosednúti a ji spravovati a odbývati s nie, pokudž na ní záleží poplatku JMti pánu vedle súsed odbývati. Za to dáti Šimon otci svému má hned na svatý Duch najprv příští v ß m., a hned pak na Matky Boží najprv příští, kdy v Hradci jarmark bývá, druhejch v ß m., a tak vždycky na sv. Jan hned v roce pořád zběhlém x ß m. položiti má, a tak vždy na každý sv. Jan v roce zběhlém po x ß platiti má až do té sumy vyplněnie. Toto jest vymieněno mezi nimi, že již Šimon víc otce svého žádného dielu svého žádati nemá víc, neb jest to i s dílem svým koupil. Též Šimon má otci svému tu rolí, kterúž Třebský drží, do živnosti jeho osévati, zvorati i s pole svézti, a též to vobilí do města otci dovézti má, když bude potřebí. A jestliže Třebský umře, již Šimon toho osévati ani jiného činiti povinen nebude. A též piva Třebskému z města přivézti má. A to má činiti Šimon otci, když bude také připracovati.

[Fol. 14.] 1508. *Roveň* ves. Jakub Hrochuov syn koupil sobě statek u Pulatého, a k němu 2 lány rolie minus ii pruty, za 1j^{c}xx ß m., s těmito přídavky: klisny 3, koně 2 a hřebice, vuoz kovaný, pluh i s tiem, což k němu přileží, brány dvoje, váhy dvoje, krávy 2, telat jarních tré, svině plemená i, prasat selat patero, slepic xx, kohút, husy ii, ovsa 20 k., hrachu 1 k., ječmene iiii čtvrtce, žita 3 korce, pšenice 1 k., vidli, lopata, kopáč 1, šle 4, provaz vozní 1, lišně 4, štoky iii, konev nalévacie 1, žejdlík 1 a korbeluov, což jich koli jest, skla všecka. Rybníčky sám Pulatý sloviti má, krom jemu vydati má vii ß plodu z rybníčku, který jest ve vsi. Sláma všecka na poly, krom ječné, té vydati má Jakubovi iiii mandele; plevy, úhrabky též na poly, seno, které jest na jizdbě a na poli, to na poly býti má. Zavdati má hned Pulatému xx ß, a odtud v roce má dáti x ß; a odtud vždy platiti má po x ß až do vyplněnie té sumy. Rukojmí za to: Jírek, Fierekl, Tylmar, Frankuov, Prchal, Lhotský, Bartušek, Pavel, Trupel, Kystof, Mačánek, Hamek, Petr Zlý, Pešiek, Havel, Petr Košík. Actum fer. II ante Andree 1508 [27. listopadu].

[Fol. 19 b.] 1509. *Komárov* ves. Zikmund koupil sobě rychtu tu v Komárově, [k] kterėžto jest lán rolí svobodné, a platu s Farářství 25 gr. bíl., s lúkou, z kteréžto jest platu pánu JMti 10 gr. bílých, od Václava rychtáře za ij^{c}xxxiiii ß m., s těmito přídavky: dvě krávě, koní tré, sviní šestero, pluh, brány, vuoz, šle čtvery, stoly všěcky, kteréž jsú, i štoky, žebřiny, lišně; slepic mu má všech nechati, než Václav jich sobě 6 vzieti jmá. Píce a vobilé, to všěcko Zikmundovi býti jmá, krom Václavovi jmá vydati ii korce žita. Zavdati má x ß ten pondělí po Chrudimském jarmarku, a hned na sv. Jan jmá dáti 8 ß, a potom při tom času vždy platiti jmá po 8 ß až do té sumy vyplněnie. Rukojmie za to jako první léta 1509 ten čtvrtek před hromnicemi zejména tito: Vondra, Krajsa, Urban Hankuov, Tuoma, Huček, Jírek Frankuov, Janek člověk páně Špínuov, ti z Rovně; z Komárova: Řieha, Martin, Vovesník, Kuba, Šupík, Halama, Blažek, Kučera, Jiřík Matesuov, Pavel Štuček, Jiřík Menších, Kuchta, Martin, Havel Laumanuov, Hanuš, Racek Mates, Matěj, Racek, Melda z Vostřetína.

A. XXXI.

DODAVEK K DOPISŮM PANA VILÉMA Z PERNŠTEINA

z let 1496—1511.

Vydává **František Dvorský.**

(Čísla 1—124 z let 1480—1520 tištěna jsou v Archivě Českém XVI. str. 1—72.)

125.

Vilím z Pernšteina purkmistru a radě města Brna o poslání peněz a mědi.

Na Pardubicích 1496, 1. června. — Orig. pap. v arch. města Brna.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a sousedé moji milí! Pan Beneš Černohorský jestliže jest u vás těch pět set kop grošuov položil, vydajte je Benešovi, úředníku mému Pernšteinskému; a prosím vás, kažte jej s těmi penězi provoditi až do Tišňova.

Poručil jsem také témuž Benešovi, aby mi měď, kterúž tu v městě vašem mám, na Pernštain vezl; prosím vás, rozkažte, ať jest jemu vydána; a jestliže by mi ten, ktož tu měď má, v tom co šermovati chtěl, rozkažte mu, ať se mi od něho spravedlivě stane.

Také jsú mi v městě vašem někteří ještě za ryby dlužni, a zvláště ňáky majtný. Prosím, kažte jim, ať tomu dosti učiní, což sú bráti směli. Dajž pán Buoh, abyšte se dobře měli. Ex Pardubicz f. IIII. ante Corporis Christi annorum ɔc 96.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého.

[Dole na okraji vnitřním:] Hec litera assignata est dominis dominica ante Viti [12. června], super quam eadem die numerate sunt pecunie in florenis et lat. g., quas supradictus Benessius percepit et literas depositas assignauit ɔc Anno ut supra.

[In tergo:] Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Brna, přátelóm a sousedóm mým milým.

[List zevně upečetěn.]

126.

List, jímž Johannes z Kunovic pána JMti [Vil. z Pernšteina] prosí, aby Václav řečený zření k němu jměl.

V Bononii 1496, 10. června. — Cod. Pernst. arch. m. Brna č. 132 f. 27 b.

Urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině, najvyššímu hofmistru království Českého, pánu mému milostivému, Johannes z Kunovic. Službu svú vzkazuji, urozený pane pane muoj milostivý! Jakož jsem VMti listem děkování učinil z poručenství VMti od důstojného otce a pána pana Jana biskupa někdy Varadínšského, pana otce mého nejmilejšího JMti, učiněného: i ještě VMti prosím, že ráčíte v tom tak mým milostivým pánem býti a přítele mého přirozeného Václava apatykáře, kteréhož sem statku svého úředníkem udělal z rady pana biskupa JMti pana otce mého najmilejšího, od kteréhož jaa všecko své maam, neb jest témuž Václavovi rozkázáno panem biskupem JMtí i mnú, aby k VMti zření jměl, jestliže by VMti v čem potřeboval, že mu radni a pomocni býti ráčíte, znali-li byšte co škodného mého, že ráčíte na pana biskupa JMt vznésti. A VMti také prosím, což se počtu dotýče, kdy by se VMti koli zdálo, račte jej od něho přijíti. A vždy tu plnú víru jmám k VMti, co byšte mého dobrého v tom i v jiném znali, že mne opustiti neráčíte, a jaa toho VMti zasluchovati chci jako pánu svému milostivému. Dán na Bononi, v pátek před svatým Vítem, léta Páně M°IIII^CLXXXXVI°.

127.

Král Vladislav moravskému soudu zemskému: že na ujmu kláštera Tišňovského a Vilíma z Pernšteina nikomu nic zapsati nechtěl, a protož aby to, co Burianovi z Lichtmburka omylem zapsáno, k nápravě přivedli.

V Praze 1502, 5. února. — Opis souč. v arch. kníž. z Lobkovic v Roudnici P. 13/14.

Vladislav ꝛc. Urození, stateční, slovutní, věrní naši milí! Tajno vás nebuď, že jest předstúpil před nás urozený Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr královstvie Českého, věrný náš milý, a ukázal nám list, kterýž jemu píše nábožná naše milá abatyše kláštera Tišňovského, oznamujíci, že bychme my někdy urozenému Burjanovi z Lichtmburgka a na Bítově dáti a zapsati ráčili poddací jejie v Moravských Budějovicích, kteréžto od starodávna k nadepsanému klášteru příslušie, a že by ten list ve dcky margkrabstvie Moravského všel. I věztež, že jsme my pro služby téhož Burjana něteree zbožie jemu z manství propustili, majíce za to, že to poddací také k manství příslušie. I to muož býti, že jsme my to v list vepsati dali; ale toho jsme my nikda nemínili ani na to myslili, bychme co měli tomu klášteru vzieti a nadepsanému Burjanovi dáti; a také jest věc vědomá, kterak král Mathiáš šťastné paměti, předek náš, ráčil jest tu vopravu i s těmi poddacími nadepsanému Vilémovi

z Pernšteina zapsati: kdež jsme jemu a synuom jeho toho také potvrditi ráčili; a protož z té příčiny nemohli jsme my toho jinému zapisovati pro jeho předešlý zápis. I protož my vám s pilností poroučieme, abyšte v to nahlédli a tak k napravení přivedli, aby skrze to nadepsaný Vilém, synové jeho, a ten klášter Tišňovský žádné škody neměli na svých spravedlnostech, aneb jsme my toho od již jmenovaného kláštera nedali, aniž dáváme. Dat. Prage sabbato ipso die Agathe virginis anno ɔc 1502°.

[In tergo:] Urozeným, statečným a slovutným pánuom, rytieřuom a vládykám, kteříž v soudu zemském markrabstvie Movavského sedají, věrným našim milým.

128.

Petr z Rožmberka Vilémovi z Pernšteina, aby dlužné mu 3000 zl. uh. a 1000 ſſ gr. o svatém Václavě odvedl.

Na Krumlově 1502, v květnu. — Cod. Rosenb. mus. král. Česk. 2. G. 31 fol. 18 b.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a příteli milý! Jakož ste se mnú v Praze mluvili, což se dotýče dluhu tří tisíc zlatých uherských a jednoho tisíce kop grošuov, kteréž ste mi dlužni, kdež v listu, kterýž od vás na to mám, svědčí vejpověď čtvrt léta, abych k tomu vuoli dal, aby další čas vejpověď byla; a já sem vám dal na to odpověď, že vám z domu po svým poslu na to odpověď dáti chci: i račte věděti, že já toho učiniti nemohu, neb k svatému Václavu najprv příštiemu těch zlatých a peněz potřebovati musím. A protož kdež bych vám toliko čtvrt léta před svatým Václavem měl napřed dáti věděti a vypověděti, nynie vám tu věc oznamuji a miesto toho čtvrt léta tento čas všecken před tiem jmenuji, a tak podle listu, kterýž od vás na tu summu mám, listem tiemto vejpověď činím, abyšte mi o sv. Václavě tu summu dali; neb znaje já to, že tee summy k sv. Václavu potřebovati mám, nezdálo mi se toho na tak krátký čas připustiti, ale vám to hned miesto toho čtvrt léta oznámiti, abyšte se v tom tiem volnějie opatřiti mohli. Ex Krumlov . . .

Petr z Rozmberka.

Urozenému pánu panu Vilémovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru království Českého, přieteli mému milému.

129.

Vilém z Pernšteina žádá kapitolu kláštera Olomouckého, aby mu fůrami nápomocni byli.

Na Pardubicích 1505, 16. října. — Orig. pap. v arch. kapit. Olomoucké.

Velební kněží a přátelé moji milí! Prosím, v čem by vás úředník muoj, potřebal (sic), aby lidé vaši nějakými fůrami mi pomoc nějakú učinili, že tak učiníte pro mne, a že lidem svým rozkážete. A já, v čem bych mohl a možné mi bylo co

učiniti pro vás, rád vám toho vším přátelstvím odplacovati chci. Datum Pardubic fer. V^a in die Galli anno 1505.

Vilém z Pernštaina naHelfenšteině, najvyššie hofmistr královstvie Českého.

[Tergo:] Velebným kněžím knězi Janovi ancipryštovi i všecký kapitole kostela Olomúckého, přátelóm mým milým.

130.

Vilím z Pernšteina obsílá nejmenovaného vládyku ve při s Jindřichem z Jistebna před soud komorní.

1505, 17. prosince. — Arch. Č. Mus. ve zbytcích knih soudu komorního.

Službu svú vzkazujem, urozený pane a příteli náš milý! Jest vám bezpochyby v dobré paměti, kterak ste v předešlém času od Jindřicha z Jistebna pro postavení lidí vašich Řéhy z Sosny, synuov jeho i soused jich před nás do soudu komorního pohnáni byli, jakož pak takový na vás pro tu věc vydaný puohon to v sobě plněji zavírá. Tu na rok vám položený, to jest při nynějším sv. Martina času, vy podle téhož puohonu ani ste stáli ani lidí svých napřed dotčených postavili. Pro kterúžto věc viedělo se jest nám, abyšte ještě jednou pro takovú příčinu obesláni byli. A protož pokládáme vám toho rok den Svátosti ꝛc, abyšte ꝛc na ten čas před námi i sami stáli, i také svrchupsané lidi své postavili. A tu, což za právo jest, vám povědíno bude. Datum ꝛc fer. IIII. quantor temporum adventus.

Vilém ꝛc, páni a vládyky, krále JMti rady soudu komorního.

131.

Vilím z Pernšteina obsílá nejmenovaného vládyku k vydání svědomí Jetřichovi z Kolovrat do soudu komorního.

Na hradě Pražském 1506, 16. list. — Arch. Č. Mus. ve zbytcích knih soudu komorního.

Službu svú vzkazuji, urozený vládyko, příteli milý! Věz, že pan Jetřich z Kolovrat potřebuje tebe do soudu komornieho k svědomie. I pokládámť toho rok, aby ty hned, čehož si svědom, témuž panu Jetřichovi vedlí práva seznal. Dán na hradě Pražském léta ꝛc V^cVI^o v pondělí před sv. Alžbětú.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc najvyšší hofmistr královstvie Českého.

132.

Vilím z Pernšteina ke králi Vladislavovi přimlouvá se za Budějovské v příčině ungeltu.

V Pardubicích 1507, 30. června. — Orig. pap. arch. Č. Mus.

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VKskéMti vzkazuji, přál bych VMti dlúhého zdraví a ščastného panování jako pánu svému.

Milostivý králi! Přijeli jsú ke mně Budějovščí měščané, prosíc mě k VMti za přímluvu, což se ungeltu dotýče, a při tom i za pamět mne prosili, jak jste VMt jsúc zde v Čechách sami srovnati ráčili, kdež sem já jim toho pamět dal, tak jakž jest v pravdě. Pak, milý králi, mněť se zdá, že bych rovně před městem aneb okolo města vzal tolik, jako v městě, a tolikė napsal jako v městě, by toho ti chtěli hleděti, kteříž toho hleděti mají nekvasíc. Neb zná VMt dobře, beze všeho užitku VMti to by město musilo hynúti. Neb ktož do města jede, musíť ven také jeti, též bych tu rovně vzal jako v městě. Pak já VMti prosím, že se k nim v tom milostivě ráčíte míti. Ex Pardubic fer. IIII. post festum Petri et Pauli anno 1507.

Vilém z Pernšteina.

[Tergo:] Najjasnějšímu knížeti a pánu panu Vladislavovi, Uherskému a Českému ꝛc králi a markrabí Moravskému ꝛc, pánu mému milostivému.

133.

V pátek před letnicemi [25. května] 1509 žádali Vratislavští prosebným listem Viléma z Pernšteina na Helfenšteině, nejv. hofmistra království Českého, a Zdeňka Lva z Rožmitála, nejv. purkrabí, o přímluvu ku králi, aby král poslal pomocné vojsko do Slezska a Lužičany vybídl k boji proti vévodovi Bedřichovi Lehnickému, jenž maje s Vratislavskými nepřátelství, vsi jejich vybíjel. — Klose, Breslau v Script. rer. Siles. III 19.

134.

Listem prosebným ddo ve čtvrtek po navštívení Panny Marie [5. července] 1509 dožadují se Vratislavští kancléře Albrechta z Kolovrat, Viléma z Pernšteina a Sigmunda Kurzpacha za sprostředkování žádosti své u krále, aby proti vévodovi Bedřichovi Lehnickému vyzdvižena byla hotovost slezská, kdyby nedbaje rozkazů královských, Vratislavské dále na padal. — Klose, Breslau v Script. rer. Sil. III. 21.

135.

Vilím z Pernšteina Královéhradeckým, aby mu oznámili, může-li nejvyšší písař Mikuláš Hořický z Hořic a na Pecce bez obavy přijeti na sjezd do jejich města.

V Pardubicích 1509, 12. srpna. — Orig. pap. v mus. m. Hradce Králové.

Službu svú vzkazuji moudří a opatrní páni a přátelé milí! Sjezd, kterýž u vás položen býti má, na kterémžto sjezdu já také býti mám z rozkázání krále JMti. Pak pan Hořický, najvyšší písař královstvie Českého, ten jest ke mně přijel, pravě mi, že on do Hradce nepojede, a to proto, že některý čas byl v Hradci, a tu že jsú naň někteří z vůbce nějaké půtky činili. Pak já sem jemu pověděl, že já vám o to psáti budu. Pak dajtež vy mi to věděti, můž-li on k vám bezpečně přijeti, aby naň žádných půtek činěno nebylo; neb jistě skrz takové půtky, jakož on mne zpravuje, že by se lidé zdalovali k vám jezditi. Kdež sem já pověděl, že já tomu

nevěřím, by to vámi šlo, než těmi některými svévolnými, kteréž vy dobře ukrotiti můžete. Ex Pardubic dominico post Laurenti anno 1509.

Vilím z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší hofmistr královstvie Českého.

[Tergo:] Moudrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Hradce nad Labem, přátelóm mým milým.

136.

Petr z Rožmberka, Zdeněk Lev z Rožmitálu, Vilém z Pernšteina a jiní správcové království Českého Vratislavským: vyzývají je důtklivě, aby království Uherskému nijakých přísah nečinili, neb „takové nemají býti činěny království Uherskému, nežli k království Českému"; aby pamatovali, „co jsú se předkové zapsali i své budoucí zavázali k královstvie Českému; neb by král JMt chtěl vám to rozkazovati, té moci JMt nemá, a vy toho nemůžete učiniti, chcete-li na to pamatovati, co vaší cti přísluší a nač jste přísahati ráčili této koruně." Actum Pardubic fer. II. post dominicam Judica 1511 [11. března]. — Orig. pap. v arch. města Vratislavě N° 10. — Palacký DČ. V. 2. str. 188 násl.

V touž dobu ddo v Praze post domin. Judica poslali výše jmenovaní správcové království Českého stavům knížetství Opavského dopis stejného obsahu. Cop. v arch. m. Vratislavě MS 208 str. 183.

137.

Král Vladislav Brněnským o rozepři mezi kramáři a hospodářem královským Augustinem o krám, poručené k rozeznání Vilémovi z Pernšteina.

V Budíně 1511, 30. srpna. — Formulář č. 97 v arch. m. Brna.

Poctiví, věrní naši milí! Což se té pře a ruoznice, kteráž jest mezi kramáři a některými příseżnými s jedné, a Augustinem hospodářem naším o ten krám, kterýž sme jemu vysadili, s strany druhé, dotýče: víte dobře, že jsme byli tu věc poručili pánóm a vládykám soudu zemského, nyní při sv. Janě minulém na sněmu, a zvláště urozenému Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině, najvyššiemu hofmistru královstvie Českého, věrným našim milým, poněvadž oni kramáři k tomu jsú se hlásili, pravíce, že jsme toho nemohli jemu Augustinovi dáti a vysaditi proti jich výsadám a privijelím (sic), aby oni jsúce zemští, poněvadž tu daaní naše a majestáty listnní [sic] súzeny a rozjímány býti mají, to též rozsúdili. Ale že pak nic jsú neukázali žádných na to zvláštních privilejí, než stolika nějaký ortel městcským právem mezi lidmi a stranami městcskými učiněný; i z té příčiny, poněvadž se tu vrchnosti našie dotýče, jeho Augustina vzali a poručili sme v svú obranu a vám sme psali, abyšte takových věcí na nás více nedopouštčeli, by kdožkoli naše dání a rozkázání i psaní lechčiti a proti nim činiti měl; jakož pak za jiné nemáme, než že ta a taková psaní naše vás i také kramářuov došla jsú, a skrze urozeného Jana z Lomnice na Mezeříčí, hajtmana margkrabsthie [sic] Moravského, věrného našeho milého, a i [v] jeho psaní to všecko šíře jest oznámeno.

Ale že pak nyní žádáni sme, abychom té věci na smlúvu a dobrovolné srovnání podali, tak aby ta věc bez ujmy práva a vrchnosti našie mezi tým[i]ž stranami srovnána byla: i nechtíce, aby to na zmatku státi mělo, poručili jsme urozenému Jiříkovi z Vlašimě a s Úsova, podkomořiemu margkrabstvie Moravského, vě[r]nému našemu milému, aby on s obú stran dobrú vuolí v to vkročil, slušnými prostředky, a bude-li moci, je smluvil a srovnal, nám a našemu právu v tom bez ujmy. A protož přikazujem vám, jmíti tak chtějíce, abyšte vy též kramáře před sebe obeslali a tuto vuoli naši jim oznámili i přikázali, aby oni na den a čas položený, kterýž jim on podkomoří před sebe položí a bude jmenovati, se všemi svými potřebami stáli a jemu v tom, což bude slušné a spravedlivé, tak jakž napřed jest psáno, dali se volni naleznúti. A my také o též píšem jemu Augustinovi. Datum Bude sabbato ante festum Edigii annorum Domini XV^c^XI., regnorum autem nostrorum Hungarie XXI°, Bohemie vero XXXXI° currente.

Poctivým purgmistru a konšelóm města Brna, věrným našim milým.

C. XXII.

DODAVEK
K LISTINÁŘI PANA VILÉMA Z PERNŠTEINA

z let 1472—1518.

Vydává **František Dvorský.**

(Čísla 1—1072 tištěna jsou v Archivě Českém XVI. str. 73—560, XVII. str. 1—283.)

1073.

1472. Nejmenovaní jistcové kvitují Viléma z Pernšteina ze sumy 1000 zl. jistiny, v níž se byl zaručil za knížete Jindřicha [z Minstrberka]. — Demuth, Kniha Tovač. str. 156. Srv. Palackého Děj. V. 1. str. 72.

1074.

Na sjezdu konaném v Olomouci v červenci 1479 jmenován jest mezi „barones Bohemie dominus Wilhelmus de Pernstein." — Script rer. Siles. XIII. 272.

1075.

1480. Ctibor z Cimburka o zavedení češtiny do desk zemských v Moravě píše takto: „Léta B. MCCCCLXXX najprv v Olomúci, když práva puštěna jsú a súd zaseděn jest, za úřadu p. Václava z Bozkovic a v Brně pana *Viléma z Pernšteina*, těch práv komorníkóv, s vuolí pana hajtmana a pánuov i vší země začali se v jich dsky nové českú řečí vkladové vpisovati, neb prve latinsky vpisováno bylo. A k tomu páni pro obec a pány komorníky svolili, pro menší práci a lepší rozum těm, kteří latině neumějí, neb mnozí latinu k svému rozumu vykládali, protož aby prostý rozum český stál." — Demuth, Kn. Tov. str. 59; Brandl str. 57.

1076.

[1483, 10. dubna.] V rozepři bratří Dobše a Jaroslava z Bozkovic s měšťany Brněnskými o správu jmění sirotkův po někdy Henrichovi Španovi pozůstalých mezi jinými zápisy čte se: Item anno ɔc LXX[X]III° den zehenten Tag des Maneden April am Pfinztag vor Tiburci und Valeriani ist man aus und noch besunderlicher Befelhnus uns allergnedigisten

Herrn des Kungs gestanden für Herrn Hauptmann in seinem Haus liegund in dem Pett, und der Herren Dabeisitzen von wegen des Ausbitten Henrachs Schpann, Regina sein Hausfrauen Kinder. Und da auf die Klag Herrn Jaroslav von Bozkovic von den Sendboten ein Bedächtnus auf ihr Älter des Raths gebeten ward von etlich ein Red wegen, gab Herr *Willem von Pernstain*, die Zeit Obrist-Kammrer zue Brunn, anstatt Herrn Hauptmanns und aller Herren ein Antwurt: „Ihr von Brunn sollt nit gedenken, dass ihr jetzt gegen Herrn Jaroslav zu Recht steht, sunder ihr rechnt heut mit unserm allergnädigisten Herrn dem Kung, des Sach und Gerechtigkeit Herr Jaroslav heut also furbringt." — Knih. hrab. Waldšteina v Duchcově, MS. Paměti staré Brněnské fol. 10. b.

1077.

Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, nejvyšší maršálek království Českého a nejvyšší komorník cudy Brněnské, propouští obci městečka Bystřice blíž Olomouce a vsem k němu příslušejícím právo odúmrtní. Dat. na Bystřici v středu před novým letem [27. prosince] 1486. — Orig. perg. v arch. kapitoly Olomoucké.

Léta 1487 12. března propuštěno bylo obyvatelům městečka Rakvic právo odúmrtí. — Volný, Die Markgrafschaft Mähren II. 2. 281.

1078.

1488, 1. října. Zápis v deskách zemských, že purkmistr a konšelé Českých Budějovic propustili purkmistra a konšely města Třeboně z půhonu ve sporu o silnice, poněvadž panem Vilémem z Pernšteina a Jindřichem z Hradce Budějovští s Vokem z Rožmberka jako pánem pohnaných přátelsky smluveni byli. Reliq. Tab. I. 218.

1079.

V dopise ddo 1488 v úterý po sv. Františku [7. října] z Drážďan vévoda Jiří Saský podávaje otci svému vévodovi Albrechtovi zprávu o uherském poselství do Prahy, jež mělo přivoditi smír mezi králi Matyášem a Vladislavem, jmenuje tyto vyslané: „den bischof von Waradin [Jan Filipec], ern Stibor von Tobitzschaw und den [Wilhelm] von Bernstein." — Script. rer. Sil. XIV. 174.

1080.

Mag. Martinus Praun, kancléř Jiřího ze Steinu pána na Stínavě oc, královského uherského kommissaře v Dolním Slezsku, pánu svému posílá list ddo z Budína dominica ante Thome apostoli [20. pros.] 1489, v němž podává zprávu o různých příhodách na dvoře královském, a píše o odjezdu pána z Pernšteina: „item cum episcopo Waradiensi recesserunt domini de Lichtenstain et *[Wilhelmus]* de Pernstain". — Script. rer. Sil. XIV. 198.

1081.

1491. Zpráva o příjezdu některých pánův uherských na Moravu, kteříž klenoty po smrti krále Matyáše z Uher Janem biskupem Varadinským odvezené na něm vymáhati měli, a co v příčině té s Vilímem z Pernšteina jednali.

V Blahoslavově Historia fratrum ɔc I. 265—268 čte se: „Po časích pak král Matyáš upadl v nemoc těžkou, a málo poležev umřel. Tehdy Jan bosák biskup jako ten, kterýž ke všemu mohl, královské poklady, což bylo lepšího od stříbra, zlata a drahých kamení, kamsi děl; praví, že je dal do beček vína uherského, a to víno jinam pryč z země vézti dal; bylo, praví, těžké . . . Páni uherští tudíž i že král umřel zvěděli i co biskup Varadinský . . . chtěli, a s ním o to zacházeti konečně umínili a uložili. Ale že on ujel do Moravy a tu se projížděl, a mezitím dal se do zákona bosáckého a jejich habitum t. j. roucho na sebe přijal, totiž chodil v kápi, provazem se opasoval (aby byl raději na něm visal), a místo střevíců na trepkách chodil, maje na hlavě vlasův malý věneček, jakž bosákův obyčej. Tak sem i tam po Moravě i po Čechách jezdil jako příšera, jsa potěšen z toho, že se tak dobrým vínem uherským zachystal. A v tom když páni Moravané v Holomouci sněm měli, přijeli na ten sněm uherští páni, tu chtíce biskupa obviniti. Nejprvé však radili se se panem Vilémem z Pernšteina; ale ten jich pěkně odbyl, dav jim radu tuto, že se jemu jich předsevzetí nelíbí, a to pro tyto příčiny: Jedno, že když oni budou žalovati na biskupa stavům markrabství tohoto, že oni žaloby k sobě nepřijmou, nebo biskup jest člověk duchovní, ku právu světskému státi nebude chtíti; druhé, že jest se již Jan biskup dal do zákona bosáckého a bosákem dokonalým jest, ten pak zákon . . . [shnilé] před žádným právem a kterýmikoli osobami souzen býti nemá, než před samým papežem, a to v Římě že viněn býti může; a nežli byste vy se do Říma vypravili, ovšem jak byste k té žalobě přistoupili, kdo ví, jak by to bylo? A protož že by to nejlépe bylo, aby oni toho všeho nechajíce, vrátili se domů a s tou věcí mlčeli. Páni uherští chytrostem biskupovým vyrozumívajíce, rady páně z Pernšteina uposlechli. I měl Jan biskup bosák pokoj, a nemnoho se do Uher šmejkaje, vína toho dobrého uherského v vlasti své užívati umyslil.“ — MS. v univ. knih. v Praze XVII. F. 51.

1082.

Léta božího 1492 ten pátek po sv. Benediktu [23. března] urovnán spor mezi purkmistrem a konšely města Budějovic Českých a Třeboňskými o silnici Třeboňskou a Krumlovskou. Prostředníky Budějovických byli: Jindřich z Hradce, nejvyšší komorník království Českého, a Vilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království Českého. — Emler Rel. tab. I. 218.

1083.

Kazimír kníže Těšínské a Velkého Hlohova, hejtman Horní i Dolní Slezi, prodav Janovi Trnkovi z Ratibořan, hejtmanu knížetsví Opavského, panství Hlučín s Chřenovicemi, kteréžto panství král Vladislav „dal a přidědil k knížetství Těšínskému,“ osvobozuje totéž panství, „tak aby panství Hlučínské v tej svobodě bylo, jako prve bylo“, a to za sumu jednoho tisíce zl., již byl Jan Trnka zvláště zaplatil. List správní na toto osvobození vydal Vilím z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království Českého. Dat. na Těšíně v outerý před slavným hodem Narození panny Marie [4. září] 1492. MS. č. 108 str. 132 cop. v městské knihovně ve Vratislavi. Výtah tištěn v Lehens- und Besitzurkunden II. str. 524.

1084.

Zpráva, jakou odpověď dal Vilím z Pernšteina vyslancům stavův moravských v příčině spojení Čech s Moravou.

Na sněmu držaném v Praze r. 1494 v sobotu po sv. Valentinu [15. ún.] poslové z markrabství Moravského na žádosť královu jednali o připojení Moravy k Čechám. Při prvém slyšení v neděli den sv. Petra na trůn dosazení*) pan Vilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr, oznámil poslům, „dass Ihre Gnad vmb kein Furnehmen wissen ɔc." Potom přednesl nejvyšší hejtman markrabství Moravského Ctibor Tovačovský z Cimburka, že poslové z Moravy z rozkazu JMKské sem přišli, aby vyslechli poselství královské ohledně spojení Moravy s Čechami. Na to odvětil pan hofmistr, „dass unser allergnädigster Herr der Kunig in das Kunigreich her gen Behm ein Botschaft thain hätt, und unter andern Artikeln wär das einer, dass S. kun. Gn. wöll, dass das Markgrafthumb zu Märhern mit dem Kunigreich zu Bohem verbunden wurd ɔc." I bylo o tom jednáno, a čten list krále Jiřího o spojení Moravy s Čechami a o trestech na roztržku vysazených. Jednání pak odloženo na druhý den.

V pondělí ráno pan hofmistr na místě sněmu dal odpověď, „dass umb soliche grosse Sach, die da lang und, also zu reden, ewigen werden scholt, wär noth, dass man sich lang und mit zeitigem Rath darumb bedenken soll, damit wir all von andern Leuten nit verspott werden; das ander, dass noch viel aus der Landschaft, die zu den Sachen nothdurftig sein, nit gegenwiertig wären; das dritt, dass die Sach angegen Wort unsers allergnädigisten Herrn des Kung nichts gehandelt mag weren." I bylo jednání o tom odloženo, když si byly obě strany slíbily, že nic nepravého proti tomu podnikati nebudou.

Knih. hrab. Waldšteina v Duchcově, MS. Paměti staré Brněnské fol. 28.

*) Památka sv. Petra nastolování slaví se 22. února, avšak roku 1494 připadla na sobotu, nikoli na neděli.

1085.

[1494, 10. března]. Hynek z Sudomíře a z Hostovic prodal dědictví své a louky u Hostovic, přes něž Vilém z Pernšteina strúhu jest udělal, v Radiši les, více kus dědiny od podacího Hostovského a sedliště pusté v Motošíně Vilémovi z Pernšteina, nejvyššímu hofmistru král. Českého, za XX ſſ gr. č. Stalo se v pondělí před svatým Řehořem ve dskách Viktorinových A. prvnieho. — DZ. VI. fol. A. 24.

1086.

Prostřednictvím Zdenka z Postupic a na Novém Hradě stala se léta Božieho MIIII^CLXXXXIIII v pondělí ten den po sv. Matúši [1494, 22. září] smlouva mezi Vilémem z Pernšteina a na Helfenšteině, nejvyšším hofmistrem království Českého, a Anežkou z Chlumu, z Košmberka a na Rychmburce o Pardubičky Mnichový, jež paní Anežka panu Vilémovi za 225 ſſ gr. č. prodala, a o některé vsi k hradu Rychmburku příslušející, jež paní Anežce na dále zůstati měly. Smlouva vložena ve DZ. r. 1495 o suchých dnech postních [9.—14. března]. DZ. kv. č. 249 fol. C. 23. b.

1087.

Pan Sák rukojmě za Ryšína za ryby. Urozený panoše pan Petr Sák slíbil za Ryšína panu Perštýnskému za VII čberóv kapróv, čber počítajíce za L gr. alb. každý zvláště, a Ryšín v tom dluhu miesto rukojmí panu Petrovi Sákovi zavázal a zastavil puol lánu dědiny orné ɔc. Actum fer. VI. die scti Leonardi annorum ɔc 95. [1495, 6. listop.] — Manual písaře radního z r. 1495 f. B. 13. v arch. města Kolína.

1088.

Nález ve při Půty z Ryzmberka a Jindřicha ze Švamberka s Krištofem, Jindřichem a Jetřichem bratřími z Gutšteina.

(V Praze) 1497, 11. března. — Orig. arch. Třeboňského. Fam. Guttenstein.

V pamětních dckách. V té při, kteráž jest mezi Puotú z Ryzmberka a z Švihova, najvyšším sudí král. Česk., a Henrichem z Švamberka a služebníky jich s jedné, a mezi Krištofem, Henrichem a Jetřichem bratřími z Gutšteina s strany druhé, kdež jsú se svrchupsaní Puota a Henrich ɔc viniti chtěli, že jsú je na jich cti vysoce slovy i psaniem zhaněli, chtiece se z té věci před KMtí a pány na plným súdu jako ctní páni vyvésti; a k tomu také že jsú svrchupsaní bratří z Gutšteina učinili jim moc proti právu. Proti tomu on Krištof, Henrich a Jetřich bratří k tomu nic neodpírajíc, králi JMti v tom jsú se ve všem na milost dali, a svrchupsaných Puoty a Henricha i služebníkuov jich za to jsú prosili, aby na ně v té věci soudem netiskli, a že jim to vše napraviti chtie, jakž se JMKské a pánom zdáti bude.

Tu najjasnějšie knieže a pán pan Vladislav Uherský, Český ɔc král, se pány a vládyky na plným súdu to vážiece, že jsú svrchupsaní bratří z Gutšteina vysoce proti JMKské proti řádu i právu učinili, když by ta věc byla k soudu přišla podle starodávniech nálezuov na to a pokut, byl by to JMt k spravedlivému konci a pomstě dostatečně přivedl. Ale poněvadž oni Gutšteinové nepřistúpivše k súdu JKMti, v tom ve všem na milost jsú se dali beze všeho prostředku; z té příčiny JKMt je Gutšteiny v svú kázeň béře, a toho dále se pány a vládykami povážiti ráčí, kterak to má k dalšiemu napravení přijíti. Neb toho JMt žádnému lehce vážiti neráčí, ktož by proti právu a řádu co v této zemi učinil.

Což se pak dotýče haněnie, kterýmž jsú již psaní Gutšteinové dotýkali psaniem i ústně prve psaných Puoty a Henricha z Švamberka, ta věc podle nálezu prvnieho krále JMti a panského měla by takto a těmito slovy napravena býti, jakož tehd[y] nález předešlý a to slovo od slova čten bude mezi Albrechtem Vojieřem s jedné a Jeníkem z Mečkova s strany druhé v pamětních knihách C. XII. Ale k potřebě krále JMti a pánuov a vládyk na plným soudě prve jmenovaní Puota a Henrich z Švamberka dobrovolně to jsú učinili a na tom jsú přestali, ne z práva, než k prosbě, jakož svrchupsáno jest, že oni všickni Krištof, Henrich i Jetřich z Gutštaina mají takto řéci: „Pane Švihovský a pane Švamberče, což jsme o vás ústně mluvili anebolito listy rozpisovali, cti vaší dotýčíce, v tom jsme vám křivdu učinili, a prosíme pro pána Boha, abyšte nám to odpustili!“ A ta náprava a odprošenie těmi slovy, jakož se prve jmenuje, má za tak dosti býti k napravení cti svrchupsaných Puoty a Henricha, jakoby podle nálezu svrchupsaného těmi slovy jim bylo napraveno.

A což se Pernšteinara a Kutnaura a panny Margrety dotýče, těm také mají takto řeci: „Pernšteinar, Kutnar a Markéto, což jsme proti vám i proti cti vaší mocí učinili, prosíme vás také, abyšte nám to odpustili."

Stalo se léta ꝛc XCVII v sobotu před svatým Řehořem.

1089.

Král Vladislav potvrzuje Vilímovi z Pernšteina směnu pozemků zatopených rybníkem Novočernským ve vsích Zminném a Lánech.

V Budíně 1498, 23. května. — Ruk. státního arch ve Vídni č. 201, fol. 20.

My Vladislav ꝛc.. oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, že jest udělal rybník plodový, kterýž slove Novočernský, kterýmžto rybníkem že jest zatopil něco gruntuov lidí ve vsi, kteráž slove Zminý, a z druhé vsi, kteráž slove Lány, a nemaje jim voblízce tu čím svým oddati, kúpil jest něco dědin od jednoho člověka a tiem jim za jejich oddal; kteřížto přijali jsú to od něho zadosti dobrovolně; prose nás, abychme jemu to, což jest těm lidem gruntuov jejich svrchupsaným rybníkem zatopil, dědičně dáti a zapsati ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, tak aby on Vilém i s dědici a budúcími svými ty grunty, kteréž jest tiem rybníkem Novočernským lidem vsí nahoře psaných zatopil, při nich i s tiem platem, kterýž jest na těch gruntích byl, dědičně zuostali nyní i na budúcie časy. Též také, což jest zase těm lidem oddal, to aby při nich dědičně a věčně zuostalo, a to bez našie, budúcích našich králuov Českých i jiných všech lidí všelijaké překážky. A kdož by list tento jměl s již psaného Viléma, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie ꝛc. Dán na Budíně v středu u vigiljí božieho Vstúpenie anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie VIII°, Boemie vero XXVII°. Relator magnificus dominus cancellarius.

1090.

Nařízení Viléma z Pernšteina o čeledi na zámku Hluboké a čím zámek vychovávati se má.

1499, 1. února. — Orig. pap. v arch. na Hluboké I. B. 7 D. 6.

Léta božieho tisícieho čtyřstého devadesátého devátého v pátek před Hromnicemi toto jest pán zřízenii udělati ráčil o zámku Hluboké a dvoře k němu příslušejícíemu, co osob čeledii chováno býti má a co se jii dostane do roka dáti, a čím se zámek a dvuor vychovati má; všecko se píše vedle artikuluov dole psaných.

Tato čeleď jest na zámku:

purkrabie sám druhý, tomu . . 40 ſſ
Johannes písař . . . . . . 6 „
Martin písař . . . . 4 „
pojezdný . . . . 6 „
Dluhoš, ten dvuor opatruje a dělníky spravuje . . . . . . 6 „
Vilém, ten na zámku buď a hrad opatř a zamykaj . . . . . 6 „
Tuchonický holomek . . . . . 4 „
Bohuslav holomek, ten k ponocnýmu přihlédá . . . . . . 4 „
Václav holomek, ten časem do lesa jede s pozedným . . . 4 „
Votruba holomek, ten vazby hledii a na zámku jest . . . . . 4 „
Dráb holomek, ten vazby hledii a na zámku jest . . . . . 4 „
kuchmistr, ten jest i klíčníkem . 4 „
kuchaři . . . . 4 ſſ
pekaři . . . . 4 „
Mikuláš fišmajstr a druhého jemu purkrabie přidá z holomkuov . . . . . . 7 „
sladovník mládek . . . . 3 „
Michal sladovník, tomu se platí z pivních peněz . . 9 „ ale když se piva vařiti nebude, tehdy ten ubude.
Krajrovi vrátnému . . . 3 „ 20 gr.
Janovi hlásnému . . . . 2ɉ „
Zijovi vozateji . . . . 4 „
Matějicovi vozateji, ale ten ubude . . . . . . 4 „
Stefflovi, který voly chová a jimi vozí . . . . . 4 „

Nad tu nade všecku čeleď kázal pán ještě jednoho dobrého člověka zjednati, aby jel, kde by jemu úředník rozkázal na jeho místě, a tomu aby se darovalo 10 ſſ, až jich zasluhovati bude, a ten aby kuoň měl.

Čeleď na milosti:

Hanzlík lovec . . . . 0 ſſ
Jiřík pachole, ten jest ku pacholkóm přidán, na toho se naloží . . 2ɉ „
Lhota, ten za holomky ponocuje a psuov hlédá, tomu se dávají . 2 „
Pavel kuchtič, na toho se naloží . 2ɉ ſſ
Ponocnii tři ze vsi, těm se jedné strava dává.
Kalouskovi, opravuje nádobí staré, ten stravy nemá . . . . . 1 „

Summa osob, kteří jedii na zámku 30, dostane se jii dáti peněz do roka summa 155 ſſ 20 gr.

Tato čeleď jest ve dvoře:

pluhaři . . . . 4 ſſ
pohonči, ten i řezání dělá . 3 „
šafářce . . . . 3 „ 10 gr.
Duoře dívce . . . . 2 ſſ
Káčii dívce . . . . 2 „

Čeleď na milosti v tom dvoře:

Hanzl kravař, na toho se naložii . . . . 3 ſſ
Markéta, svině a ovce pase, na tu . . . . 1ɉ „

Summa osob v tom dvoře 7, dostane se jim peněz dáti do roka 19½ ß 10 gr.

Summa summarum osob na zámku i ve dvoře, kteří stravu majii, 36 krom mládcuov [mlatcuov?], dostane se jim peněz dáti do roka 225 ß.

Útrata na zámku Hluboké i ve dvoře k němu příslušejícímu, co se za penieze kupovati má vedle zdánii úředníka; a na[d] to se nic utráceti nemá, než pod to což muož úřadník ujíti, aby v tom pilnost měl.

Dal pán úředníku na maso 40 ß, aby jimi kupectvím vuokol šel a maso do roka spuosobil, a kůže na pomoc úředník aby měl. A což zisku na těch 40 ß přijde, tím aby úředník maso zpravil, a nedostane-li se co, to při počtu pověděti; pakli co víc z těch peněz přestane, to napsati a pánu při počtu pověděti. A těch 40 ß má pánu vždycky pohotově při počtu ukázáno býti.

Za 20 beček soli po ½ ß a po 6 gr., summa . . . . . 12 ß, pokládá se tak mnoho pro zvěřinu.
Za koření . . . . 6 „
Za vozy, za prostranky, za železo, za šle, za hrnce, za škopky, za všelijaké potřeby domovní 15 ß
Za poselství a na útratu úředníka 12 „
Za papír . . . . 1 „
Summa toho všeho 46 ß.

Chmel se tuto nepokládá, neb se kupuje z peněz, které na pivě přicházejii; než úředník má o to mysliti, aby chmelnici udělal, aby se chmel nekupoval.

Tuto se pokládá, co se kterého obilé utratí na zámku Hluboké a ve dvoře na těch 36 osob, kteří jsú ustavičně, a na tři mlatce, kteří týměř celý rok jsú. A co se který týden vezme kterého obilé, to aby se všecko napsalo a zejména položilo, a registra zvláštnii aby k tomu založena byla, a při počtu pánu aby se vždycky ukázala. A to obilé aby se nebralo než ze dvora, a odjinud odnikudž; a co by jeho zbylo který rok, aby se neprodalo bez panského rozkázánii, než aby se chovalo a pánu vždy při počtu povědělo.

Chlebového obilé na těch 36 osob pokládá se na týden po 4 stryších, summa 208 strychuov, strych po 15 gr., učiní za ně 52 ß.

Ječmene na slady pokládá se na týden po 3 stryších, učinii 156 strychuov, strych po 15 gr., učinii 39 ß.

Na 10 konii ovsa, na husy, na slepice pokládá se na týden po 9ti čbeřích, summa čberuov 468 čberuov, čber po 6 gr., summa peněz učiní 46½ ß 18 gr.

Ječmene na kaše na ty osoby 7 strychuov, strych po 15 gr.; summa peněz učinii 1½ ß 15 gr.

Pšenice na mouku a na krupici 3 strychy, strych po 25 gr., summa peněz učiní za to 1 ß 15 gr.

Hrachu na ty osoby svrchupsané 12 strychuov, strych po 15 gr., summa peněz učinii 3 ß.

Pohanky na kaše strych: summa peněz 15 gr.

Prosa na kaši 2 strychy, strych po 15 gr. Summa ɉ ß.

Za 1ɉ tuny oleje 6 ß.

Sýruov a másla za 10 ß.

Slepice, husí, kačic, vajec, prasec ze dvora to úředník k potřebě beř, za to se pokládá 6 ß.

Vepřuov na slaniny, na sádlo 8 po 1ɉ ß, summa 12 ß.

Kapruov 4 ß, pokládá se 1 ß po 2 ß po 20 gr., [summa] 9 ß 20 gr.

Dróbeže (sic) 4 čberuov, čber po 50 gr., summa 6ɉ ß 10 gr.

Summa toho 194 ɉ ß 3 gr.

Summa summarum na čeleď, na potřeby, kteréž se za penieze kupují, i obilé v penězích položená, jest 415 ɉ ß 3 gr.

Co se vozuov sena utratí, to počísti do roka; ale úředník tak praví, že se při najmenším jemu utratí za 10 ß, to v té summě nenie položeno.

Na stavenii pán ráčil dáti sto ß, aby se bašta dělala a zeď příkopnii okolo zámku, a to aby se jednalo bez stravy, a dělati, dokudž těch sto ß statčii a nic dál.

Na rybník Munický, Podhradský a na splav Bestrevský 50 ß; to aby se tento rok udělalo, a potom toho třeba nebude, leč by kte která oprava byla, to pánu pověděti.

Dobytkuov ze dvora žádných nebrati k útratě; než vzal-li by které dobytče ze dvora, to zaplatiti, jakoby je jinému prodal.

Mléčné ze dvora, to aby se bralo k útratě zámku; a co se který týden vezme, to aby se napsalo; a zbude-li co mimo útratu, to aby se zpeněžilo a při počtu povědělo.

Pakli se zdá sýry, zboží bráti k útratě, toho vuoli měj, a na to místo aby se sýry prodávaly ze dvora.

Pocet žádných peněžitých nebrati od žádného, to pán pod milostí přikazuje; než pocty, které by k jídlu přinesli, ty bráti a k útratě kuchyně obrátiti.

Vin žádných od lidii nebrati, než provinil-li by kdo co, to napsati, a co by se zdálo pro kterú příčinu vzíti, to také napsati, a při počtu viny pánu ukázati; a káže-li pán co užiti neb nechati, tak se úředník zachovaj.

Dal pán JMt na to zřiezenii úředníku z peněz těch, které pán jměl dáti panu Špaňovskému.

V sobotu na Hromnice dal pán na kupectvie masa 40 ß vedle zřiezenie; a to má trvati do roka, aby těmi penězi kupčil, a v roce těch 40 ß má pánu zase položeno býti.

Týž den na čeleď a na jinú útratu na potřeby vedle zřiezenie dal pán 50 ℔.
Týž den na stavenii vedle zřiezenie dal pán na opravu rybníkuov 69 ℔ 15 gr.

1091.

Blahoslav v Historii fratrum ꝛc I. 114 píše: „Léta Páně *1499* nějací artikulové nevím od koho sepsaní dodáni byli panu Vilémovi z Pernšteina; a pan Vilém poslal je bratru Michalovi,*) žádajíce za to, aby je přečetl a proti tomu, co by slušelo, svůj soud aby oznámil skrze psaní a jemu poslal. Což tak učinil."

*) Na str. 117 tamtéž nachází se při roce 1501 zapsána zpráva: „Téhož léta v pondělí velikonoční umřel počestný kněz bratr Mi hal starý v Rychnově a tu pochován. Kněz římského svěcení byl, prve farářem v Kunwaldu, potom v Žamberku, potom mezi bratřími byl z počátku jich oddělení. A od toho času žádného kněze neměli v Kunwaldě až posavád. I ten byl veliký muž, mnoho za svého věku udělal, věrný Bohu, sebe zapírající, mnohá protivenství za života svého přetrpěl, čehož jsou svědectví kroniky bratrské."
MS. v univ. knihovně v Praze XVII. F. 51.

1092.

Vilém z Pernšteina propouští městu Lipníku pro mnohá obtížení volný výčep vína v okršku městském i ve vsech panských. Dat. na Hranicích den sv. Vavřince [10. srpna] 1500. — Volný, Markgrf. Mähren I. 275.

1093.

[1500.] Vilém z Pernšteina upouští od čepování vína panského v městě Hranicích a dává témuž městu les Drahotuš za roční plat 6 ℔ gr. — Volný, Die Markgr. Mähren I. 19.

1094.

Bohuslav z Lobkovic slavil Viléma z Pernšteina okolo r. 1500 v Epigramm. III. 154:
Quo praestes dubito, proles Pernsteinia, forma
Corporis an lingua divitiisque magis.

1095.

[1501]. V dopise, kterýž zaslal rychtář bavorského městečka Zwieselu Sebastian Pfaler Albrechtovi vévodovi Bavorskému a falckrabímu na Rýně v příčině odpovědníka jeho Heřmana z Janovic, čte se mezi jiným takto: „. . . es soll ihm [panu z Janovic] der von Perstein, ein Herr aus Merhern, Hilf zugesagt haben, und hat auch jetzt Botschaft umb Volk bei ihm." Dat. an Mittichen nach Laurentii anno ꝛc primo.

Přibík Koc z Dobrše posílaje bratru svému Jindřichovi Kocovi z Dobrše, jenž ve službách bavorských byl správcem (Pfleger) hradu Falkensteina, nedatovaný dopis ve příčině smírného uklizení nepřátelství mezi Heřmanem z Janovic a vévodou Bavorským Albrechtem, vyjadřuje se takto: „Herr Heinrich, lieber Bruder! Ihr sollt wissen, dass Herr Pernstenský, Herr Kanzler und Herr Genecz, die haben zu dem von Janebitz ihr Botschaft geschickt, damit er Fried halt bis auf Weihnachten gegen Sr. Furst. Gd. und den Seinen, aus Geschäft von der konigl. Mt. ausgangen; wo er das nit thue, und ihm daruber etwas von S. F. Gnd. widerfuhr, dass er ihm das auch nit verubel hätt; aber er von Janovic well des von S. F. Gnd.

gewartend sein ꝛc." — Orig. pap. v král. bav. všeob. říšském archivě v Mnichově, rkp. sborník: Böhmen und Obere Pfalz, pars X.

1096.

[1502.] Z nařízení krále Vladislava vykonal r. 1502 Vilém z Pernšteina, opatrovník královských statků, důkladnou opravu hradeb královského města Kolína n. L., i dal na památku toho vytesati na obnovené bráně Kouřimské monogram W. — Vávra, Dějiny m. Kolína str. 100.

1097.

Král Vladislav nařizuje Budějovským prohlásiti, že všichni manové královští mají povinnost svou manskou učiniti v ruce Vilíma z Pernšteina pod pokutou ztracení léna. Dat. v Budíně fer. VI. ante Gregorii (10. března) 1503. AČ. VI. 281.

1098.

Vladislav král na místě svém s plnou mocí posílá na sněm o Svátosti čtyři osoby ze stavu panského, mezi nimiž Vilíma z Pernšteina, a tolikéž ze stavu rytířského, aby na místě královském se stavy potřeby zemské projednali. Dán na Budíně, v sobotu před květnou nedělí [15. března] 1505. — Orig. perg. porušený v arch. zemsk. v Praze.

1099.

Dlužní list Jiříka z Šelnberka a z Kosti ꝛc, fojta země Lužické, vládyce Hynkovi Bradleckému z Mečkova na půl třetího tisíce ꝶ gr. č. Mezi šesti rukojmími jistcovými na druhém místě zapsán Vilém z Pernšteina. Dat. 1509 tu středu po hodu slavném křtění syna Božího [10. ledna]. — Orig. perg. v arch. c. k. místodrž. v Praze č. 485.

1100.

Jan Žampach z Potštýna postupuje Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, nejvyššímu hofmistru království Českého, v dluhu 1000 ꝶ gr. č. dědictví svého v Chocni i s tou loukou, kteráž dána tu ke škole, polovici městečka, domův, krčem, dvorův a mlýnu a šlaiferny polovici, v Chlénkách dvory kmecí s platem, v Slemeni, Jedlině i v Lupenici tolikéž dvory kmecí s platem, kromě lesův, pod výminkou možné výplaty téhož dědictví v sumě nahoře uvedené. Stalo se léta Božího MV^{C}VIIII v pondělí před sv. Urbanem (1509, 21. května). DZ. větší kvat. č. 84 fol. G. 18. b.

1101.

Listinou danou v kapitole Vyšehradské 1446 v sobotu den sv. Jiří (23. Apr.) děkan a všecka kapitola kostela sv. Petra Vyšehradského vydávají a vysazují v pravý purkrecht dvůr svůj v Hodkovičkách Václavovi z Modřan a Augustýnovi synu jeho za hotových 40 ꝶ gr. pr. a za 5 ꝶ gr. platu ročního s výhradou vrchního panství. In tergo napsáno: „Tento list ve dsky zemské vložen a vepsán z rozkázání najjasnějšího kniežete a pána pana Vladislava Uherského a Českého ꝛc krále JMti. Poslové na to ke dskám byli jsú: Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, najvyšší purkrabie Pražský, a Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyšší

hofmistr království Českého, z pánuov. Stalo se léta Božieho M⁰ pětistého devátého v pátek den sv. Víta" (1509, 15. Junii). — Orig. perg. v archivu zemsk. kr. Česk.

1102.

[1509 v prosinci.] V instrukcí dané nejmenovanému vyslanci knížete Jiřího Saského, kterýžto plnomocník měl vyjednávati s nejvyšším kancléřem království Českého, „der Lehen und ander Gebrechen halben," o kteréž mezi knížaty Saskými a králem Vladislavem již po několik let jednáno, činí se zmínka o příznivé *ústní* odpovědi, již král skrze pána z Pernšteina již dříve vyslaným knížecím byl dal, kdežto *písemná* odpověď nyní vyslancům učiněná oné příznivé pána z Pernšteina odporuje. S. l. et d. -- Orig. v král. hlavn. státn. arch. v Drážďanech Loc. 9630 fol. 19—24. — Palacký Děj. Č. V. 2. str. 155, 157.

1103.

V seznamu outrat správců zemských, kteří pro potřebu královu a vší země u Hory Kutné byli před sv. Martinem (11. listopadu) 1511, zapsáno: „Pán z Perštaina JMt, ten jest sám za se zaplatiti ráčil, a tuto páně útraty nic položeno není." — Opis souč. v arch. m. Hory Kutné č. 280 m.

1104.

Jan Cidlina z Lazic prodal dědictví své v Vojenicích se vším přísl., jakož jemu dsky od Václava Hlaváče z Uměnic svědčí, za 125 ſſ vše pražsk. česk. Vilémovi z Pernšteina. Stalo se l. Bož. 1512 v sobotu po přenesení sv. Václava (6. března). — DZ. č. VI. fol. B 16.

1105.

Vilím z Pernšteina dává listem na Pardubicích 20. dubna 1512 soukeníkům Kosteleckým řád cechovní, aby při svém řemesle pořádek a zřízenost měli jako v městech královských. — Zoubek v Pam. arch. VII. 93.

1106.

Stavové království Českého dávají pod pečetí zemskou list věřicí a plnou moc vyslaným ze svého středu na sjezd do Kladska, kterýž v středu po sv. Lucii tam býti má; mezi vyslanci na druhém místě jmenován pan Vilém z Pernštaina na Helfenštaině, najvyšší hofmistr království Českého. Dat. léta MV^CXII⁰ v sobotu před sv. Mikulášem (1512, 4. pros.). Orig. pap. v arch. měst. Vratisl. EE 5i. — Srov. Palackého Děj. V. 2, str. 209. Rezek O sněmu Kladském r. 1512 ve Sborníku Hist. Klubu Hist. 1883 str. 6.

K snešení stavů českých a moravských, na sněmu v Kladště shromážděných, o stíhání a trestání zhoubcův zemských přitiskli na svědomí pečeti své Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, Vilém z Pernštaina a na Helfenštaině, najvyšší hofmistr království Českého ɔc. Dán v Kladště před sv. Tomášem v sobotu (18. prosince) l. 1512. — MS. souč. Gerštorfský knih. v Budyšíně č. 56 pag. 482. Orig. v zemsk. arch. mor. v Brně č. 66.

1107.

Vilém z Pernšteina postupuje městu Lipníku platy z lidí, kteří okolo města domy přistavují.

Na Pardubicích 1512, 13. prosince. — Orig. kníž. Hatzfeldského arch. v Lipníku.

Vilém z Pernštaina a na Hel[fen]štaině, najvyšší hofmistr království Českého, i s svými erby a budoucími potomky, pány Helfenštainskými, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtouc slyšán bude, že jsou předstúpili před nás měšťané naši Lippenští věrní milí, prosíc nás pilnými a snažnými prosbami, abychom jim tu milost učiniti ráčili, což se lidí přistavuje okolo města, abychom jim ten plat na těch lidech k městu pustiti ráčili: kdež my jsouc k jejich žádosti nachýleni a k tomu prohlédajíc, že se město staví a zdělává mnohými náklady a opravami, a chtíc, aby den ode dne víc se množiti a opravovati mohlo, tu milost jsmy jim učiniti ráčili a ty všecky platy s lidí okolo města přistavujících jsme propustili a mocí listu tohoto propúštímy od sebe i od budoucích potomkuov našich pánuov Helfnštainských, slibujíce sami za se i za potomky naše pány Helfnštainské při tom je zuostaviti beze všeho přerušení. Tomu na svědomí pečet naši vlastní s naším jistým vědomím k tomuto listu jsmy přivěsiti rozkázali. Jenž jest psán a dán na Pardubicích v pondělí na den sv. Lucii, léta od narození syna božieho patnáctistého dvanácstého zběhlého čtouce.

1108.

V Starých letopisech českých str. 519 v rýmování nadepsaném: „Hra flus v Čechách l. 1512" učiněna také zmínka o panu Vilímovi z Pernšteina slovy:

„Pan z Pernšteina nic k tomu nedí,
proto odevšad svého hledí."

1109.

Dlužní úpis Zdeňka Lva z Rožmitálu Mikulášovi Zubovi z Lantšteina na 550 ſſ gr. č. Mezi 6 rukojmími pana Lva druhé místo zaujímá Vilém z Pernšteina. Dat. 1513 17. února. — Orig. perg. v arch. c. k. místodrž. v Praze č. 561.

1110.

Štěpán z Koloděj prodal dědictví své v Litětinách se vším přísl. Vilémovi z Pernšteina ɔc, nejvyššímu hofmistru království Českého, za 155 ſſ gr. česk. Stalo se l. 1513 v sobotu před sv. Petrem na stolici vsazení (19. února). — DZ. č. VI fol. C 8.

1111.

Majnuš, Petr a B[. . .] bratří z Hustiřan prodali za 2500 ſſ gr. č. dědictví své Bukovku tvrz, Habřinku ves celou, Jílovku ves pustou, v Bělé dvory kmecí s platem a Mokré ves celou pustou se vším přísl. Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ɔc. Stalo se l. 1513 v úterý den sv. Františka (4. října). — DZ. č. VI fol. C 8.

Johanka z Dobřenic, manželka někdy Bavora z Hustiřan, prodává dědinu svou věnnou zástavnou v Jílovce tvrz pustou, dvůr poplužní, dvory kmecí s platem ꝛc Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině za 250 ꝶ gr. č. Stalo se l. 1513 v úterý den sv. Františka (4. října). — DZ. č. VI fol. C 8.

Téhož l. a dne prodali Mikuláš Rohovlad z Bělé a Jan Šust z Chotče dědinu svou věnnou v Haškově Lhotě a 16 ꝶ gr. platu ročního v Staré Vodě, v Bělé a v Mokrém témuž panu Vilémovi z P. za 250 ꝶ gr. č. — DZ. č. VI fol. C 9.

1112.

Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině koupil za 1575 ꝶ gr. č. od Markvarta z Sulic a na Zámrsku dědictví téhož Turov ves celou, v Čeradicích mlýn a dvory kmecí s platem, a rybníky: Turovský Veliký a druhý Veliký rybník, třetí na obci a čtvrtý Malý rybník pod Velikým. Stalo se l. 1513 v sobotu po sv. Martinu (12. listop.). — DZ. č. VI fol. C 9.

1113.

Beneš Sendražský starší z Sendražic zavazuje se dskami zemskými, že zastoupiti má Viléma z Pernšteina a na Helfenšteině ꝛc, v každé škodě, jež by témuž povstati mohla zápisem učiněným Jiříkovi Hášovi z Újezda a na Malešově Martinem Radikovským z Hrádku na dědictví tohoto v Roudnici a ve Lhotě prvé, nežli byl též dědictví své prodal svrchupsanému panu Vilémovi. Stalo se léta Bož. 1513 v pátek po sv. Ondřeji apoštolu (2. pros.). — DZ. č. 45 fol. B. 24.

Martin Radikovský z Hrádku prodal Vilémovi z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc dědictví své v Roudnici: dvůr poplužní s popl. vysazený v plat, ves celú a dvory kmecí a dvě krčmě s poplužím, ve Lhotě dvory kmecí s popl., s řekou, rybníky a mlýnem pod Roudnicí ꝛc, za „puolvosmnádcta sta kop gr. pr. č.“ Stalo se léta Božího M°V^C^XIII v pátek po sv. Ondřeji apoštolu (1513, 2. prosince). — DZ. č. 6 f. C. 9.

1114.

Albrecht Cipla z Kravska prodal Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině za 75 ꝶ gr. č. dědictví své v Valcmanicích, dvory kmecí s pl., v Brandejse na Václavovi člověku Viléma z Pernšteina platu ročního 8 gr., a na Jiříkovi z dědin z Bavorova platu ročn. 3 gr. bez panství. Stalo se l. 1515 v pátek před sv. Marcellem (1. června). — DZ. č. VI fol. C 3.

1115.

Hašek Zvířetický z Wartmberka prodal dědictví své v Sloupně, tři dvory kmecí s pl. a se vším příslušenstvím, jakož jemu dsky od Martina a Bořka bratří Radikovských z Hrádku svědčí, za 400 ꝶ gr. pr. č. Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině. Stalo se l. B. 1516 v sobotu o suchých dnech letničních jinak po sv. Žofii (17. května). DZ. č. VI. fol. C. 4.

Téhož r. a dne prodala Kateřina, dcera někdy Jana Hrádky z Hrádku, dědictví své v Sloupně, dvory kmecí s platem i se vším panstvím, jakož jí taky od Martina a Bořka bratří Radikovských z Hrádku strejcův jejich svědčí, Vilémovi z Pernšteina a na Helfenšteině ꝛc za $607^1/_2$ ꝶ gr. pr. č. — DZ. č. VI. fol. C. 4.

1116.

Zápis o dání domu p. Vilímem z Pernšteina barvíři Švábovi v Pardubicích.

1516, 11. ledna. — Knihy městské rudé fol. A. 4. v mus. m. Pardubic.

(Duom barvířuov.) Léta Páně tisícieho pětistého šestnádctého v pátek po Božím křtění urozený vládyka pan Zdeněk Orelský z Sán, vstúpiv do rady, učinil oznámení, že pan Vilém z Pernšteina oc JMt jako pán náš milostivý ráčil jest dáti barvířovi Švábovi duom podle uzdáře na kamenném mostě v ulici k zámku v městě; a to z milosti ráčil jemu učiniti ten dar dáti jako služebníku svému na zpuosob takový: jestliže by se jemu byt nelíbil v Pardubicích, aby on ten duom prodati mohl, však žádnému jinému, než toliko barvířovi, a také žádný barvíř aby jemu v tom městě v jeho živnosti překážky nečinil.

1117.

Zápis o dání domu p. Vilímem z Pernšteina Janovi Raušovi a Jiříkovi v Pardubicích.

1518, 8. ledna. — Knihy městské rudé fol. A 4, B 3 v mus. m. Pardubic.

(Jan Rauš.) Léta Páně tisícieho pětistého osmnádctého v pátek po Božím křtění pan Jiřík Peřina, úředník pána JMti, vstúpiv do rady učinil oznámení, že pán JMt když jest ráčil zprávu míti, kterak svrchupsaný Jan zedník jest pacholek dobrý dělný, k němuož JMt jsa nachýlen milostí, duom u staré cihelny, na kterémž Beránek myslivec byl, ráčil jest dáti jako poddanému svému pod ten plat, kterýž na něm prve zapsán jest.

(Jiřík kožišník.) Léta Páně tisícieho pětistého osmnádctého v pátek po Božím křtění pan Jiřík Peřina z Malčína, úředník JMti pána našeho, vstúpiv do rady učinil oznámení, že pán JMt když zprávu míti ráčil o svrchupsaném Jiříkovi, že by řemeslník dobré ruky a pilný byl, chtě se rád živiti pod JMtí, ale nedostatek na překážku maje, kdež pak k přímluvě pana Jiříka Libánského duom svrchupsanému Jiříkovi kožišníkovi u kláštera v městě podle Kolovrátka dáti ráčil JMt pán pod ten plat, jako jiní sousedé platí pánu JMti a obci.

1118.

Zápis o dání některých domův u dvoru panského Vilímem z Pernšteina městu Pardubicím pro zlepšení živností městských.

1518, 8. ledna. — Knihy městské rudé fol. A. 5 v mus. m. Pardubic.

(Forberky městské u dvoru panského.) Léta Páně tisícieho pětistého osmnádctého v pátek po Božím křtění pan Bohuslav Běškovec z Běškovic, hejtman pána JMti, a pan Jiřík Peřina z Maličína, úředník pána JMti, vstúpivšie do rady učinili jsú oznámení, co sě těch domuov u dvoru panského dotýče, že by JMt pán

pro zlepšení živností městských ty domy měšťanuom některým zejména nížepsaným z milosti dáti ráčil, i vuoli k stvrzení a zapsání v knihy městské JMt pán dáti ráčil; také jestliže by chtěl kdo od svého gruntu prodati, směniti, jakžkoli odbýti, aby toho vuoli jměl pod tajž plat JMti pánu, aby tu hospodáře ten grunt jměl. A co se platu s těch forberkuov dotýče, JMti pánu tu s každého forberku sečteno i za roboty jednú rok sedm grošuov bílých při sv. Havle, a nic více žádnému ani knězi ani žádnému jinému dávati nemají, pokudž je k svým domuom držeti budú. Než kdož by co rolí anebo louky držel k kterému forberku, s toho platiti má, co v registrech zapsáno jest.

Kdež byl Staněk a druhý Kulhánek, s těch dvú domuov učiněn jeden forberk. Za Staňkuov má dáti III ß a za Kulhánkuov VIII ß. Staňkovi má dáti ty III ß pojednú, a Kulhánkovi po I ß při sv. Martině. A na to Kulhánkovi zavdal I ß. Ten forberk ujal Jan Klubečko pekař. S toho úroku při sv. Havle jednú v rok VII gr. bíl. Hraditi má od farářského gruntu.

Druhý forberk podle Jana Klubečky, kdež býval Jan forman, ten jest od JMti pána k tomu záduší dán s tou rolí IIII pruty a lúkou II jitra na takový zpuosob, aby s toho domu, s té rolí i louky JMti pánu dáváno bylo každého úroku XX gr. bíl., to jest dvakrát do roka při sv. Havle jednú a při sv. Jiří druhé. Hraditi mají od Burjanova forberku od úhlu světničného až do úhlu k stodole.

Třetí forberk podle farářského, kdež býval Mníšek a Červenka, ty dva domky v jeden forberk svedeny, a třetí domek, kdež býval Malý, ten domek prodán panu Libánskému. A to měštiště má býti rozděleno, a jedna polovice má býti přidána k jednomu forberku a druhá polovice k druhému. Ten forberk od JMti pána dán jest Burjanovi. Má s něho platiti VII gr. bíl. při sv. Havle jednú v rok. Má se hraditi tudy, kdež to měštiště rozděleno bude, od čtvrtého forberku až k stáji panského dvoru.

Čtvrtý forberk podle Burjanova, jestliže by Koutský nedělal stavení po mezi od úhla světničného, kdež Kožíšek byl, kdež to držeti bude, ten má též hradbu dělati až naskrze do panské stáje.

Pátý forberk kdež býval Kožíšěk a Chmelař, ty dva domky v jeden forberk svedeny. Kdež JMt pán Pavlovi Koutskému jeden domek dáti ráčil a druhý prodati za X ß. Zavdati má na vánoce najprv příští I ß, a při tom času platiti po I ß má až do vyplacení. Platiti má s něho VII gr. bíl. při sv. Havle jednú v rok. Má se hraditi tudy, kudy vymezeno jest, od úhlu stáje až za pinvici, kdež zelé chovali, lokte od jámy, odtud přitočiti hradbu zase k domu k úhlu domovému. A v té hrázi za pinvicí vrata k studnici muož sobě udělati. A toto také vymieněno, jestliže by podsíni před tím domem chtěl sobě udělati, tehdy sloupy má vuoli sobě vystaviti bez překážky.

Rejstřík písemností

obsažených v díle sedmnáctém.

A. Psaní poselací všelikého druhu.

A. XXXI. **Dodatek k dopisům Viléma z Pernšteina z let 1496–1511.** Vydává *František Dvorský.* Na stranách 541—547.*)

C. Listiny soukromé.

C. XXII. **Listinář pana Viléma z Pernšteina z let 1304—1521.** Sebral a k vydání upravil *František Dvorský.* Na stranách 1—283. (Tato část obsahuje listiny z let 1501—1521.)

*) Drobnějším písmem jsou zde zaznamenány takové kusy, které v tomto svazku nejsou otištěny doslovně, než jen u výtahu.

C. XXII. **Dodatek k listináři pana Viléma z Pernšteina z let 1472—1518.** Vydává *František Dvorský*. Na stranách 548—563.

D. Výpisky právní a dějinné.

D. XVII. **Urbář panství Hlubockého založený roku 1490.** Vydává *František Dvorský.* Na stranách 284—374.

z Hosína 364, Vít hajný z Dobřejovic 365, Sukdol hajný z Úsilného 365, Jiřík hajný z Velechvína 365. Jak se má pojezdný zachovati 366. Paměť purkrabího 367.

D. XVIII. **Urbář panství Pardubického a Kunětickohorského založený po roce 1494.** K vydání upravil *František Dvorský*. Na stranách 375—458.

Město Pardubice 385, městečko Sezemice 382, ves Počaply 383, Lukovna 384, Choteč 384, Lány 384, Koloděje Velké a Malé 385, Časy 385, Zminný 385, Kladina 386, Dříteč 386, Bukovina u Hradce 387, Borek 387, Oujezd 388, Rokytno 388, Bohumileč 388, Dražkov 389, Býště 389, Chvojenec 390, Ředice 390, městečko Holice 391, ves Chvojno 393, Ostřetín 394, Veliny 394, Litětiny 395, Roveň 396, Komárov 397, městečko Dašice 398, ves Hedčany 399, Trojovice 400, Čeradice 400, Platěnice 400, Prachovice 400, Turov 401, Moravany 401, Kostěnice 402, Bližňovice 403, Čankovice 403, Skalice 403, Blansko 403, Hostovice 404, Lhota Úrecká 404, Mnětice 405, Tuněchody 405, Ostřešany 405, Blato 405, Nemošice 406, Pardubičky 406, Drozdice 407, Černá za Borem 407, Žižín 407, Bukovina 408, Lhotka 408, Přerov 408, Stolany 409, Jestbořice 409, Barchov 410, Bezděkov 410, Lány na Dûlku 410, Opočen 411, Opočenek 411, Krchleby 411, Srnojedy 411, městečko Přelouči 411, Dvůr u Přelouči 413, Mokošín 413, Lhota 413, Lhotka 413, Škudly 414, Kozašice 414, Jankovice 414, Trnová 414, Doubravice 414, Ohrazenice 415, Rosice 415, Svítkov 416, Mateřov 416, Hradiště 416, Brozany 416, Kunětice 417, Němčice 418, Hrobice 418, Srch 418, Černá pod Šeperkou 419, Steblová 419, Pohranov 419, Hrádek 419, Kavčiny Velké 419, Kavčiny Malé 420, městečko Bohdaneč 420, ves Nivčice 422, Bystřec 422, Černá u Bohdanče 423, Lhota na Blatníce 423, Rybitví 423, Neratov 423, Živanice 424, Přelovice 424, Mělče 424, Lohynice 424, Břehy 425, Semín 425, Sopřeč 426, Žarovice 426, Habřina 426, Jílovka 426, Vyšehňovice 427, Habřinka 427, Bělá 427, Valeč 427, Kasalice 428, Křičeň 428, Rohoznice 428, Dolany 429, Ždanice 429, Osice Velké 430, Osice Malé 431, Dobřenice 431, Roudnice 431, Lhota pod Libčany 432, Pravy 432, Kasalice 433, Hubenice 433, Polizy 433, Podolšany 433, Pohřebačka 434, Opatovice 434, Libišany 435. Maslojedy 436, Benátky 436, Račice 437, Habřinka 437, Březhrad 437, Plačice 437, Vlčkovice 438, Praskačka 438, Stěžery 438, Sedlec 438, Chrastnice 438, Urbanice 439, Řípsko 439, Kladruby 439, městečko Tejnec 439, Selmice 440, Chrčice 440, Lhota 441, Krakovany 441, Vinařice 441, Kojice 441, městečko Albrechtice 442, ves Štěpánovsko 442, Bělče Veliké 443, Bělček Malý 443, Hoděšovice 443, Poběžovice 443; — mlýny 443, podací kostelní 445, honové 445, o lesích 448, pustiny 449, Labe a řeky 452, roboty 455, louky 455, pastviště 457.

D. XIX. **Registra rybničná na panství Kunětickohorském, Pardubickém a Novobydžovském z let 1494—1520.** K vydání upravil *František Dvorský*. Na stranách 459—538.

Ves Podolšany 459, Ždanice 466, Zminné 466, Černá u Pardubic 466, Bukovina u Hradce 466, Bukovina u Pardubic 466, Lhotka u Pardubic 468, Doubravice 468, Rosice 469, Podolšany 469, Rybitví 470, Srch 470, Černá 472, Němčice 473, Hrádek 473, Neratov 474, Živanice 474, Lohenice 475, Opatovice 475, Hrobice 477, Pohranov 477, Steblová 477, Ždanice 477, Kavčiny Velké 479, Neratov 479, Přelovice 480, Lohenice 481, Živanice 481, Blatník 481,

---

Rejstřík jmen osobních a místních.*)

*) Rejstříky k dílům VII.—XVI. sestavoval pod řízením a dozorem redaktorovým p. *František Tajrych*, nyní professor na reálce v Pardubicích. Při přítomném díle XVII. propůjčil se k té práci podobně p. *Štěpán Hejda*, úředník v Praze. Rejstřík tento vypadl větší, ponévadž urbáře v něm otištěné obsahují nad obyčej mnoho jmen vlastních. Písmena *a b* při některých cifrách postavená znamenají levý a pravý sloupec na stránce.

J. Kalousek.

C i CH.

D.

E.

F.

I.

J.

K.

L.

M.

N.

P.

R i Ř.

S

Š.

T.

U.

V i W.

Ž.

Rejstřík věcný.

